

غلط‌هاي املای

صحنه	سطر	غلط	صحیح
۲۵	۱۵	مورفوره ...	موفوره ...
۲۶	۱۵	کردند ...	کردند ...
۲۹	۱۸	مقامت ...	مقامت ...
۳۲	۱۰	دحشت ...	دحشت ...
۴۷	۵	نمود - مطالبه ...	مطالبه نمود -
۵۸	۱۷	شبه ...	شبه ...
۶۷	۱۵	زدند ...	زدند ...
۶۸	۶	بمعوري ...	بمعوري ...
۷۷	۱۹	بمدگاري ...	بمدگاري ...
۷۹	۱۳	ميمون ...	ميمون ...
۹۳	۹	مادهورا ...	مادهورا ...
۹۴	۱۰	خلاف ...	خلاف ...
۱۱۵	۱۸	سوراء ...	سوراء ...
۱۱۸	۳	بجهت ...	بجهت ...
۱۲۲	۲	معرض ...	معرض ...

معجم	سطر	غلط	صحیح
۱۲۸ ...	۱۲ ...	نصیان ...	نسیان ...
۱۴۰ ...	۳ ...	خرده ...	خورده ...
۱۴۴ ...	۱۰ ...	اعراق ...	اغراق ...
۱۴۸ ...	۱۹ ...	ت	...

ERRATUM

To be inserted in its place on page ۲

۱۸۹ ...	۳ ...	اذاحت ...	محکم ساخت ...
---------	-------	-----------	---------------

۲۰۶ ...	۱۰ ...	بلان ...	بلا و ...
۲۰۸ ...	۱۹ ...	ندان ...	ندانند ...
۲۱۴ ...	۱۴ ...	مطلب - ...	مطلب ...
۲۱۹ ...	۷ ...	و نباید ...	نباید ...
۲۳۲ ...	۴ ...	وسران ...	سران ...
ایضاً ...	۱۵ ...	بصیحیح ...	بهمصحیح ...

صفحه	سطر	غلط	صحیح
۲۳۳	...	۱۹	... وضع
۲۳۵	...	۱	... همداران
۲۴۸	...	۱۴	... وظیفه
۲۵۱	...	۱۲	... ^{بیرادار} بیرادر
۲۵۲	...	۷	... سفیر
۲۶۰	...	۶	... از
۲۶۲	...	۲	... ملاحظه
۲۶۸	...	۸	... بر حمله
۲۶۹	...	۷	... داشت
۲۸۳	...	۱۵	... الطریق
۲۸۹	...	۱۹	... منفذ
۲۹۰	...	۳	... مکاسل
۲۹۲	...	۲	... قلع
۳۰۸	...	۷	... عرضه
۳۲۲	...	۱۲	... وزاری
۳۳۸	...	۳	... منصان
۳۵۳	...	۹	... ضلع
 ملحق

صفت	سطر	غلط	صحیح
۳۹۵ ... ۵ ...	ایضاً ...	ایضاً
۳۸۷ ... ۱ ...	جاذب ...	جاذب
۴۰۵ ... ۱۰ ...	چنانچه ...	چنانچه
۴۱۰ ... ۴ ...	مصثنی ...	مصثنی
۴۱۹ ... ۵ ...	مذکور ...	مذکور
۴۲۳ ... ۳ ...	رکفت ...	رکفت
۴۲۴ ... ۱۷ ...	فیصل ...	فیصل
۴۳۴ ... ۳ ...	انصان ...	انسان
۴۳۷ ... ۱۲ ...	حصانت ...	حصانت
۴۴۷ ... ۱۵ ...	ایضاً ...	ایضاً
۴۵۲ ... ۱۷ ...	بتحور ...	تبحور
۴۵۴ ... ۷ ...	ممشور ...	مشهور
۴۵۷ ... ۱ ...	استرخها ...	استخرها
۴۶۰ ... ۱۴ ...	مینماندن ...	میانمندن
۴۶۱ ... ۱۲ ...	فعالی ...	افعالی
۴۶۲ ... ۱۱ ...	پرورش ...	پرورش
۴۶۷ ... ۱ ...	مستلخص ...	مستخلص

معادل	سطر	غلط	صحیح
۴۶۹	...	۱۵	... می‌موندند
۴۹۳	...	۵	... می‌فنگندند
۴۹۹	...	۱۸	... چستر
۵۰۳	...	۱۴	... مبتذل
۵۰۸	...	۱۵	... استحصار
۵۱۰	...	۳	... به‌چیک
۵۱۲	...	۴	... مکروه
۵۲۳	...	۴	... مستصفي
۵۲۵	...	۱۰	... جوانمردی
۵۳۱	...	۱۸	... می‌کنند
۵۳۳	...	۶	... مابین اقوام
۵۴۶	...	۱۸	... آبادانی
۶۲۲	...	۱۷	... می‌گذارم
۶۳۳	...	۲	... مجبور
<hr/>			
۱۱۹	...	۱۲	... مدارس
۱۸۷	...	۱۰	... ایضاً

صفحہ	سطر	غلط	صحیح
۱۲۳ ...	۹ ...	لکھہ ...	لک ...
۱۳۸ ...	۱۹ ...	ایضاً ...	ایضاً ...
۱۷۹ ...	۲ ...	ایضاً ...	ایضاً ...
۱۸۴ ...	۱۷ ...	فرمائے ...	فرمائے ...
۲۱۹ ...	۹ ...	فرمائے ...	ایضاً ...
۳۳۲ ...	۳ ...	فرمائے ...	ایضاً ...

مضمون	صفحه	عدد
شورش در گالیکت	۱۶ ...	۱۶
حمله بر دابل	۱۷ ...	۱۷
عزیمت ملکه	۱۸ ...	۱۸
موت البکرک	۱۹ ...	۱۹
تجارت انگریز	۲۰ ...	۲۰
قتل عام در انبیکا	۲۱ ...	۲۱
مسلمانان در ملک تاتار	۲۲ ...	۲۲
شهرت محمود غزنوی	۲۳ ...	۲۳
جنگهای محمود	۲۴ ...	۲۴
ایضاً	۲۵ ...	۲۵
موت محمود	۲۶ ...	۲۶
سلطنت علاؤالدین شاه	۲۷ ...	۲۷
تدابیر علاؤالدین شاه	۲۸ ...	۲۸
سلطنت بابر شاه	۳۰ ...	۲۹
سیرت و افعال بابر شاه	۳۱ ...	۳۰
ایضاً اکبر شاه	۳۲ ...	۳۱
سلطنت جهانگیر شاه	۳۳ ...	۳۲
سفارتهای انگریز در عهد ایضاً	۳۴ ...	۳۳

مضمون	صفحه	عدد
عداوت با اهالي انگرز	۳۵ ...	۳۴
فرار مهانت خان	۳۶ ...	۳۵
تدابير مهانت خان	۳۷ ...	۳۶
عصيان لودي خان	۳۸ ...	۳۷
سلطنت شاهجهان شاه	۳۹ ...	۳۸
سيرت اولاد شاهجهان شاه	۴۰ ...	۳۹
ايضاً	۴۱ ...	۴۰
مرض شاهجهان شاه	۴۳ ...	۴۱
رشكها ناهمي پسران شاهجهان شاه	۴۴ ...	۴۲
بغاوت اورنگ ريب	۴۵ ...	۴۳
جلوس اورنگ ريب شاه	۴۶ ...	۴۴
حكايات در باب ايضاً	۴۷ ...	۴۵
سلطنت ايضاً	۴۸ ...	۴۶
حال هند در عهد ايضاً	۴۹ ...	۴۷
ايضاً	۵۰ ...	۴۸
امور خارجه در ايضاً	۵۱ ...	۴۹
سوانح عمري سيراچي	۵۲ ...	۵۰
سيرت سيراچي	۵۳ ..	۵۱

مضمون	صفحه	عدد
ایضاً	۵۴ ...	۵۲
جلوس و قتل سیواجی	۵۵ ...	۵۳
اواخر ایام اورنگ زیب شاه	۵۶ ...	۵۴
پسران ایضاً	۵۷ ...	۵۵
سیرت ایضاً	۵۸ ...	۵۶
سلطنت شاه عالم شاه	۵۹ ...	۵۷
سیرت و مروت ایضاً	۶۰ ...	۵۸
اقتدار سادات	۶۱ ...	۵۹
ضعف محمد شاه	۶۲ ...	۶۰
غارت دهلي از دست نادر شاه	۶۳ ...	۶۱
رجعت نادر شاه	۶۴ ...	۶۲
تقدم افغانه	۶۴ ...	۶۳
جنگ مابین افغانان و مرهتیان	۶۵ ...	۶۴
معركه پانی پت	۶۷ ...	۶۵
تدابیر دپلیس	۶۸ ...	۶۶
عزیمت تنجور	۶۸ ...	۶۷
سازشها در جنوب هند	۶۹ ...	۶۸
سوخ اهالی قراذس در جنوب هند	۷۰ ...	۶۹

مضمون	صفحہ	عدد
حرکت میجر لارس	۷۱ ...	۷۰
ترقی تجارت خانہ کلکتہ	۷۲ ...	۷۱
کوچ سراج الدولہ مطرف کلکتہ	۷۳ ...	۷۲
وضع اعالي انگلیڈ و ورائس	۷۴ ...	۷۳
سارشا خلاف تواب	۷۵ ...	۷۴
مشاق حکومت ننگالہ	۷۶ ...	۷۵
کوچ کرنل کالینڈ	۷۷ ...	۷۶
سوانح عمر میر جعفر	۷۸ ...	۷۷
گرفتار شدن منسیر لا	۷۹ ...	۷۸
فتح مرشد آباد	۸۰ ...	۷۹
فرار میر قاسم	۸۲ ...	۸۰
پریشانی کار برداران کمپنی انگریز	۸۳ ...	۸۱
تعریف ملک میسور	۸۴ ...	۸۲
وضع سیاسی ملک میسور	۸۵ ...	۸۳
نسل حیدر علی خان	۸۶ ...	۸۴
تدابیر ننجی راج	۸۷ ...	۸۵
خطر حیدر علی خان	۸۸ ...	۸۶
تسخیر کالیکٹ اردست حیدر علی خان	۸۹ ...	۸۷

صفحه	مضمون	عدد
۸۸ ... ۹۰	پیش قدمی حیدر علی خان	۸۸
۸۹ ... ۹۱	مکالمت با حیدر علی خان	۸۹
۹۰ ... ۹۲	یورش مرهتیان در میسور	۹۰
۹۱ ... ۹۳	پس نشستن حیدر علی خان	۹۱
۹۲ ... ۹۴	تدابیر انگریزان در میسور	۹۲
۹۳ ... ۹۵	ناخت و تاز حیدر در ملک کورگ	۹۳
۹۴ ... ۹۶	نا رضامندی حیدر علی خان بجانب انگریزان	۹۴
۹۵ ... ۹۷	یورش حیدر علی خان در ملک کرناتک	۹۵
۹۶ ... ۹۸	کچ کرنل بیلی	۹۶
۹۷ ... ۹۹	ایضاً کرنل بریتھویت	۹۷
۹۸ ... ۱۰۰	مخالفت ارکان دولت در مدراس	۹۸
۹۹ ... ۱۰۱	حرکت بطرف بدنور	۹۹
۱۰۰ ... ۱۰۲	تسخیر بدنور بار دریم از دست نیپو سلطان	۱۰۰
۱۰۱ ... ۱۰۳	سیرت نیپو سلطان	۱۰۱
۱۰۲ ... ۱۰۴	ظلم نیپو سلطان بر عیسویان	۱۰۲
۱۰۳ ... ۱۰۵	اتحاد بمخالفت ایضاً	۱۰۳
۱۰۴ ... ۱۰۶	معاهده با ایضاً	۱۰۴
۱۰۵ ... ۱۰۷	حملة بر نراون کور	۱۰۵

صفحہ	مضمون	صفحہ
۱۰۶	محاصرہ ایضاً	۱۰۹
۱۰۷	آرہی لارڈ کاروالس	۱۱۰
۱۰۸	معاهدہ با نظام الملک	۱۱۱
۱۰۹	اعلان جنگ با نیپو سلطان	۱۱۳
۱۱۰	جنگ در میسور	۱۱۴
۱۱۱	ایضاً	۱۱۵
۱۱۲	محاصرہ بنگلور	۱۱۶
۱۱۳	ضعف انگریزان	۱۱۷
۱۱۴	محاصرہ داردار	۱۱۸
۱۱۵	تسجیر قلاع کوہستانے	۱۱۹
۱۱۶	ایضاً	۱۲۰
۱۱۷	حرکت طرف سرنگ پتم	۱۲۱
۱۱۸	مکالمات با نیپو سلطان	۱۲۲
۱۱۹	شرائط مسخوۃ صلح	۱۲۳
۱۲۰	شرائط صلح با نیپو سلطان	۱۲۵
۱۲۱	تشریح شرائط صلح	۱۲۶
۱۲۲	تدابیر لارڈ ویلسلی	۱۲۸
۱۲۳	سازشہائے نیپو سلطان با اہالی فرانس	۱۲۹

مضمون	صفحہ	عدد
خیالات انگریزان بالنسبہ بہ امریالا	۱۳۰ ...	۱۲۴
ایضاً	۱۳۱ ...	۱۲۵
معاهدہ نیپو سلطان خلاف انگریزان	۱۳۲ ...	۱۲۶
مقاصد انگریزان بالنسبہ بہ نظام الملک	۱۳۳ ...	۱۲۷
قریب امور با نیپو سلطان	۱۳۵ ...	۱۲۸
عدرات نیپو سلطان	۱۳۶ ...	۱۲۹
مکتوب از طرف فرمانفرما	۱۳۷ ...	۱۳۰
تدابیر انگریزان در باب معاهدہ با نیپو سلطان	۱۳۸ ...	۱۳۱
معرکہ مالاولی	۱۳۹ ...	۱۳۲
یاس نیپو سلطان	۱۴۰ ...	۱۳۳
کوچ بطرف سرنگ پتم	۱۴۱ ...	۱۳۴
پیغام اخیر بہ نیپو سلطان	۱۴۲ ...	۱۳۵
یورش سرنگ پتم	۱۴۴ ...	۱۳۶
ایضاً	۱۴۵ ...	۱۳۷
نفرل سلسلہ میسرور	۱۴۶ ...	۱۳۸
سیرت نیپو سلطان	۱۴۸ ...	۱۳۹
تقسیم میسرور	۱۴۹ ...	۱۴۰
اقتدار مرہٹیاں	۱۵۰ ...	۱۴۱

مضمون	صفحہ	عدد
فدوح سیدو احي	۱۵۱	۱۴۲
عهد ساؤ	۱۵۲	۱۴۳ ...
نالاحي وشوناتبه پيشوا	۱۵۳	۱۴۴ ...
ناحي راز پيشوا	۱۵۵	۱۴۵ ...
استيلاي پيشوا	۱۵۶	۱۴۶ ...
حلوس مادھو راز پيشوا	۱۵۷	۱۴۷
استمداد از طرف راگوبا	۱۵۸	۱۴۸ ...
مصالحه در پونا	۱۶۰	۱۴۹ .
امعال اهل شوزی در بمبئي	۱۶۱	۱۵۰ ...
ايصاً	۱۶۲	۱۵۱ ...
قول و قوار و رگانون	۱۶۳	۱۵۲ ...
حرکات جہول گادرد	۱۶۵	۱۵۳
ترقي سندهيا	۱۶۶	۱۵۴
مشکلات براي سندهيا	۱۶۷	۱۵۵ ...
سيرو سياحت سندهيا به پونا	۱۶۸	۱۵۶ ...
سيرت مادھجي سندهيا	۱۶۹	۱۵۷
سلوک نامادھو راز و ناحي راز	۱۷۰	۱۵۸ ..
سارشبهي دربار موھتي	۱۷۱	۱۵۹ ...

مضمون	صفحه	عدد
وضع امور در پونا	۱۷۳ ...	۱۶۰
خیالات مارکوس ویلسلی	۱۷۴ ...	۱۶۱
ترقی جسونت راولپنر	۱۷۶ ...	۱۶۲
اتحاد پدشوا با انگریزان	۱۷۷ ...	۱۶۳
معاهده باسین	۱۷۸ ...	۱۶۴
تدابیر ملکی منعقد جنگ مرهتی	۱۷۹ ...	۱۶۵
ایضاً	۱۸۰ ...	۱۶۶
ایضاً	۱۸۱ ...	۱۶۷
کردار سندھیا	۱۸۲ ...	۱۶۸
کردار سندھیا و رئیس برار	۱۸۳ ...	۱۶۹
اختیارات سر ای ویلسلی	۱۸۵ ...	۱۷۰
مکالمه با سندھیا و رئیس برار	۱۸۶ ...	۱۷۱
مطالب ایضاً	۱۸۷ ...	۱۷۲
حرکت سر ای ویلسلی	۱۸۸ ...	۱۷۳
سشن در باب معرکه اسائی	۱۸۹ ...	۱۷۴
معرکه ارگانون	۱۹۰ ...	۱۷۵
معاهده دیوگانون	۱۹۲ ...	۱۷۶
جنگ در نواحی دهلی	۱۹۲ ...	۱۷۷

مضمون	صفحہ	عدد
تسکیر آگرہ	۱۹۲ ...	۱۷۸
نعاقت سندھیا	۱۹۴ ...	۱۷۹
معاهده نا سندھیا	۱۹۵	۱۸۰
ندائیر ہلکر	۱۹۶ ...	۱۸۱
ایضاً	۱۹۷ ...	۱۸۲
معرکہ دیگ	۱۹۸ ...	۱۸۳
محاصرہ بہرپور	۲۰۰	۱۸۴
دشمنی سندھیا	۲۰۱ ...	۱۸۵
تقرر مارکوس کارڈوالس	۲۰۲ ...	۱۸۶
ادای شکرانہ نا مارکوس ویلسلی	۲۰۳ ...	۱۸۷
تشریح ندائیر ایضاً	۲۰۴ ...	۱۸۸
وارود و موت لارڈ کارڈوالس	۲۰۶ ...	۱۸۹
معاهده نا سندھیا	۲۰۸ ...	۱۹۰
حکومت سرخارج نارلو	۲۰۹ ...	۱۹۱
ترقی پنداریاں	۲۱۰ ..	۱۹۲
ترقی امیر خان	۲۱۱ ...	۱۹۳
قول و قرار نا پیشوا	۲۱۳ ...	۱۹۴
ندائیر پیشوا بحسب ترقی حود	۲۱۴ ...	۱۹۵

مضمون	صفحه	عدد
کردار سفیر انگریز	۲۱۵ ...	۱۹۹
نسلیم نر مبحثی دینگلیا	۲۱۶ ...	۱۹۷
کردار پیشوا	۲۱۷ ...	۱۹۸
شرائط مطلوبه از پیشوا	۲۱۸ ...	۱۹۹
ورود مارکوس هیستنگز	۲۲۰ ...	۲۰۰
ترقی قوم گورکها	۲۲۰ ...	۲۰۱
منازعات با ملک نیپال	۲۲۱ ...	۲۰۲
فتح جنرل اخترلونی	۲۲۳ ...	۲۰۳
قول و قرار با نیپال	۲۲۴ ...	۲۰۴
معاهده بجهت امداد روسای هند	۲۲۶ ...	۲۰۵
اتحاد با آبا صاحب	۲۲۷ ...	۲۰۶
تفسیر درباب جنگ پنداری	۲۲۸ ...	۲۰۷
مطلوبات از سندهیا	۲۲۹ ...	۲۰۸
مکالمات با امیرخان	۲۳۰ ...	۲۰۹
سازشها در اندور	۲۳۱ ...	۲۱۰
وضع امور در پونا	۲۳۲ ...	۲۱۱
حمله بر سفیر انگریز در پونا	۲۳۳ ...	۲۱۲
نهضت جنرل سمتیه	۲۳۵ ...	۲۱۳

مضمون	صفحہ	عدد
رجعت پیشوا	۲۳۶	۲۱۴ ...
عزل پیشوا	۲۳۷	۲۱۵ ..
سارشمای آبا صاحب	۲۳۸	۲۱۶ ...
ایضاً	۲۴۰	۲۱۷ ...
فرار ایضاً	۲۴۰	۲۱۸ ..
محاصرہ دویم بہرہ پور	۲۴۱	۲۱۹ ...
حکومت لارڈ ولیم بیفنگ	۲۴۳	۲۲۰ ...
سرکشی قوم چوار	۲۴۴	۲۲۱ ...
مجادلہ نا ملک کوزک	۲۴۵	۲۲۲ ...
امور داخلہ گوالیار	۲۴۶	۲۲۳ ...
جلوس جہنگوراد	۲۴۸	۲۲۴ ...
اظہار رئیس جوشہ پور	۲۴۹	۲۲۵ ..
وراثت تخت اردہ	۲۵۰	۲۲۶ ...
الرام بالنسبہ بہ رئیس ستارہ	۲۵۱	۲۲۷ ...
عزل ایضاً	۲۵۳	۲۲۸ ...
تفسیر در باب ایضاً	۲۵۴	۲۲۹ ...
ترقی اقتدار افغانان	۲۵۷	۲۳۰ ...
کوج شاہ شجاع الملک	۲۵۸	۲۳۱ ...

۲۳۲	...	۲۵۹	انقلابات در ایران
۲۳۳	...	۲۶۱	تدابیر دولت ایران
۲۳۴	..	۲۶۲	راهای بجانب هند
۲۳۵	..	۲۶۳	اتحاد مابین دولت ایران و روسای قندهار
۲۳۶	...	۲۶۴	محاصره هرات
۲۳۷	...	۲۶۵	وضع امور در ایران و کابل
۲۳۸	...	۲۶۷	عهدنامه لاهور و محاصره هرات
۲۳۹	...	۲۶۹	مکاتبات مابین دولت انگریز و دولت روسیه
۲۴۰	...	۲۷۱	امور لاهور
۲۴۱	...	۲۷۲	فتوح شیر سنگه
۲۴۲	...	۲۷۳	شورشها در افغانستان
۲۴۳	...	۲۷۴	پیشقدمی دوست محمد خان
۲۴۴	...	۲۷۶	کوچ جنرل سیل
۲۴۵	...	۲۷۷	حمله بر جلال آباد
۲۴۶	...	۲۷۷	فتنه در کابل
۲۴۷	...	۲۷۹	شکست انگریزان در کابل
۲۴۸	...	۲۸۰	رجعت قسرن انگریز از کابل
۲۴۹	...	۲۸۱	ایضاً

تعداد	صفحه	موضوع
۲۵۰	۲۸۲	مرور از درگاه خیدر
۲۵۱	۲۸۳ ...	پیشقدمی جنرال نات
۲۵۲	۲۸۴	اختلافات در کابل
۲۵۳	۲۸۵ ...	نثر لرد ایلی بره
۲۵۴	۲۸۶	مطالبه نربین
۲۵۵	۲۸۷ ...	حمله بر استلک
۲۵۶	۲۸۸ ...	خالی کردن کابل
۲۵۷	۲۸۹ ...	حمله بر امواج انگریز
۲۵۸	۲۹۱ ...	اختتام جنگ اعلان
۲۵۹	۲۹۲	تفسیر در باب ایضا
۲۶۰	۲۹۳ ...	غوغا در سندھ
۲۶۱	۲۹۴ .	مکالمه با امرا
۲۶۲	۲۹۵ ...	حمله بر سفارت خانہ حیدرآباد (سندھ)
۲۶۳	۲۹۵ ...	قول در باب معرکہ حیدرآباد (سندھ)
۲۶۴	۲۹۶ ...	مراسله لرد ایلی بره
۲۶۵	۲۹۸ ...	وضع امواج انگریزان و امرای سندھ
۲۶۶	۲۹۹ ...	معرکہ در اطراف حیدرآباد (سندھ)
۲۶۷	۳۰۰ ...	قدر فتح سندھ

مضمون	صفحه	عدد
روئے امرا	۳۰۱ ...	۲۶۸
هنگامه در افعانستان	۳۰۲ ...	۲۶۹
آثار خطر در پنجاب	۳۰۴ ...	۲۷۰
فراع مابین شیرسنگیه و وزیر او	۳۰۵ ...	۲۷۱
فتنه در گوالیار	۳۰۷ ...	۲۷۲
قول و قرار با گوالیار	۳۰۸ .	۲۷۳
کوچ بطرف مهاراج پور	۳۰۹ ...	۲۷۴
جلوس سندهیا	۳۱۱ ...	۲۷۵
حکومت لارڈ ایلن بره	۳۱۱ ...	۲۷۶
عرل ایضاً	۲۱۳ ...	۲۷۷
تدابیر بالنسبه به رؤسای ملک	۳۱۴ ...	۲۷۸
فتنه در پنجاب	۳۱۴ . .	۲۷۹
افواه جنگ	۳۱۵ .	۲۸۰
تدابیر انگریزان در پنجاب	۳۱۶ ...	۲۸۱
غلظهای انگریزان در پنجاب	۳۱۸ ...	۲۸۲
خصال قوم سکهه	۳۱۹ ...	۲۸۳
ایضاً	۳۲۰ ...	۲۸۴
ایضاً	۳۲۱ ...	۲۸۵

مصحف	مصحف	مصحف	مصحف
۲۸۶	...	۳۲۳	من لشکری قوم سکته
۲۸۷	...	۳۲۴	کوچ نظرف میروزپور
۲۸۸	..	۳۲۵	معركة مدکي
۲۸۹	...	۳۲۶	معركة میروزشاه
۲۹۰	...	۳۲۷	ایضاً
۲۹۱	...	۳۲۸	ایضاً
۲۹۲	...	۳۲۹	مراسله لارن گف
۲۹۳	...	۳۳۰	تفسیر در باب ایضاً
۲۹۴	...	۳۳۱	اضطراب انگریزان
۲۹۵	...	۳۳۲	نذائح معركة الیوال
۲۹۶	...	۳۳۳	قرار با گلاب سنگه
۲۹۷	...	۳۳۴	نذائح معركة الیوال در امرحہ مردم
۲۹۸	...	۳۳۵	تفسیر در باب تدانیر انگریزان در هند
۲۹۹	...	۳۳۷	آمادگی بحمت جنگ
۳۰۰	...	۳۳۸	یورش در فوج سکته
۳۰۱	..	۳۳۹	معركة سبراون
۳۰۲	...	۳۴۰	ایضاً
۳۰۳	...	۳۴۱	اشتهار از طرف فرمانروای هند

مضمون	صفحه	عدد
ایضاً	۳۶۲ ...	۳۰۴
ایضاً	۳۶۳ ...	۳۰۵
بیان بالنسبه بفتح پنجاب	۳۶۳ ...	۳۰۶
مراسله فرمانفرمای هند	۳۶۴ ...	۳۰۷
شرائط صلح با قوم سکه	۳۶۵ ...	۳۰۸
قول و قرار با گلاب سنگه	۳۶۷ ...	۳۰۹
تقرّر و هیرت گلاب سنگه	۳۶۸ ...	۳۱۰
اطوار سپاهیان سکه	۳۵۰ ...	۳۱۱
خانمه جنگ اول پنجاب	۳۵۱ ...	۳۱۲
تسخیر ملتان از دست و نجیت سنگه	۳۵۲ ...	۳۱۳
تاریخ ملتان	۳۵۴ ...	۳۱۴
بیان بالنسبه به فتنه ملتان	۳۵۵ ...	۳۱۵
اتحاد لاهور	۳۵۷ ...	۳۱۶
طغیان در پنجاب	۳۵۸ ...	۳۱۷
شجاعت سراپه ایدرادر	۳۵۹ ...	۳۱۸
ایضاً	۳۶۰ ...	۳۱۹
تفسیر معرکه چلیان وانه	۳۶۲ ...	۳۲۰
ایضاً ندایر انگریزی در هند	۳۶۳ ...	۳۲۱

مضمون	صفحہ	تعداد
ایضاً	۳۶۴ ...	۳۲۲
انضمام ملک پنجاب	۳۶۵ ...	۳۲۳
اشتہار فرمانفرماہی ہند	۳۶۷ ...	۳۲۴
ایضاً	۳۶۸ ...	۳۲۵
تبریر تدابیر انگریزی	۳۶۹ ...	۳۲۶
ایضاً	۳۷۰ ...	۳۲۷
مکتوب درباب موت پسر دوست	۳۷۲ ...	۳۲۸
فوائد درستی	۳۷۳ ...	۳۲۹
اغوستوس قیصر	۳۷۴ ...	۳۳۰
تدفین آلپوز کرامویل	۳۷۶ ...	۳۳۱
فلاسفہ سنوبک و اپیکوریان	۳۷۷ ...	۳۳۲
معبد و باغ مقدس دفنی	۳۷۹ ...	۳۳۳
تاخت و تاز سلطان چارلس بر اٹالیا	۳۸۱ ...	۳۳۴
تاسیس مہائی قسطنطنیہ	۳۸۲ ...	۳۳۵
اغراض تربیت	۳۸۴ ...	۳۳۶
موت فیسکو	۳۸۴ ...	۳۳۷
سیرت قلیلیویوس	۳۸۵ ...	۳۳۸
انہدام بیت المقدس	۳۸۷ ...	۳۳۹

تعداد	صفحه	مضمون
۳۴۰	۳۸۸ ...	ترقی سلطنت روم قدیم
۳۴۱	۳۸۹ ...	در باب کسالت
۳۴۱	۳۹۰ ...	تغزل اقتدار روم قدیم
۳۴۲	۳۹۱ ...	شهر کونیه جدید
۳۴۳	۳۹۲ ...	عزیمت سلطان چارلس بر الجیور
۳۴۴	۳۹۳ ...	هدم بیت المقدس
۳۴۵	۳۹۴ ...	وضع قوانین در ملک ناروے
۳۴۶	۳۹۶ ...	دو سلاطین انتونین
۳۴۷	۳۹۷ ...	آلیوز کرامویل
۳۴۸	۳۹۹ ...	پیله وران در فرانس
۳۴۹	۴۰۰ ...	شکست اهالی فرانس از اترک
۳۵۰	۴۰۲ ...	نو آبادی ملک منحصراً بر کثرت مردمان
۳۵۱	۴۰۳ ...	آب و هوا آلمانیا
۳۵۲	۴۰۴ ...	سیرت سر تامس کاونتری
۳۵۳	۴۰۵ ...	طلب علم
۳۵۴	۴۰۶ ...	باغهای انگریزی و فرانسی
۳۵۵	۴۰۷ ...	وضع وارن هیستنگز عند التحقیق
۳۵۶	۴۰۸ ...	علم هیئت

عنوان	صفحه	مضمون
۳۵۷ ... ۴۱۰	سیرت آلپوز کرامویل	
۳۵۸ ... ۴۱۱	اقسام علوم قابل تحصیل	
۳۵۹ ... ۴۱۳	مسحورگی خاصیت طباع دیده است	
۳۶۰ ... ۴۱۳	اواخر ایام آلپوز کرامویل	
۳۶۱ ... ۴۱۵	انتظار موت	
۳۶۲ ... ۴۱۶	سیرت اقوام وحشی شمالی	
۳۶۳ ... ۴۱۷	گمان دشمن قابل التفات است	
۳۶۴ ... ۴۱۸	خرابی های شهر روم	
۳۶۵ ... ۴۱۹	معرکه ادج هل	
۳۶۶ .. ۴۲۰	اثر تربیت در طبیعت	
۳۶۷ ... ۴۲۲	فرانسکو کورنر	
۳۶۸ ... ۴۲۳	تملق های بلیغانه	
۳۶۹ ... ۴۲۴	دفاع قوم گاتنه از روم	
۳۷۰ ... ۴۲۵	دعای رفیقان پادشاه چارلس	
۳۷۱ ... ۴۲۷	براهین خاصان ایضاً	
۳۷۲ ... ۴۲۸	عبور قیصر از رودخانه رومکن	
۳۷۳ ... ۴۳۰	باز آمدن مولی حسن بملک خود	
۳۷۴ ... ۴۳۱	سلطان ولیم سیرم	

مضمون	صفحه	عدد
شرارت اهل شورى در عهد چارلس دوم	۴۳۲ ...	۳۷۵
ترک سلطنت از جانب چارلس پنجم	۴۳۴ ...	۳۷۶
فراوانی طبیعت	۴۳۶ ...	۳۷۷
اوائل ایام تربیت ولیم سوم	۴۳۷ ...	۳۷۸
سهولت غیر متوقع فتح قوم فارمن	۴۳۸ ...	۳۷۹
سیرت کیوس ماربوس	۴۳۹ ...	۳۸۰
معرکه مارستون مور	۴۴۱ ...	۳۸۱
گرامویل و لقب پادشاهی	۴۴۲ ...	۳۸۲
خیالات در باب قبر کلیسای ویستمستر	۴۴۴ ...	۳۸۳
اسراف بی حد قسطنطین اعظم	۴۴۵ ...	۳۸۴
ترقی قوانین انگلیتسه بتدریج	۴۴۶ ...	۳۸۵
سیرت پادشاه چارلس اول	۹۴۷ ...	۳۸۶
استعمال دست راست طبیعی است	۴۴۸ ...	۳۸۷
ترش روی پادشاه ولیم سوم	۴۵۰ ...	۳۸۸
پایمالی ملک کرنانک از حیدرعلیخان	۴۵۱ ...	۳۸۹
ایضاً	۴۵۳ ...	۳۹۰
حضور وارن هیستگز به دار الشوری	۴۵۳ ...	۳۹۱
انتقام از روی هم دردی فرض است	۴۵۴ ...	۳۹۲

عدد	صفحه	مضمون
۳۹۳	... ۴۵۵	نتائج سوڌخواری در کرناٹک
۳۹۴	... ۴۵۶	ملک کرناٹک
۳۹۵	... ۴۵۸	عیب مکر بیحد در باب حان خود
۳۹۶	... ۴۵۸	اثبات وجود خدای تعالی
۳۹۷	.. ۴۶۰	حصول لارم و سیاست خوب
۳۹۸	... ۴۶۱	احتمال زور قیامت
۳۹۹	... ۴۶۲	موت مسکن پمپیوس اعظم
۴۰۰	... ۴۶۴	واژن هیسننگر
۴۰۱	... ۴۶۵	دولت انگریز در هند - سنه ۱۷۸۳ ع
۴۰۲	... ۴۶۷	میان معرکه ملان
۴۰۳	... ۴۶۸	دردان دریا
۴۰۴	... ۴۶۹	قتل عام در ائتفای متنه اهالی مراس
۴۰۵	... ۴۷۰	محاصره دده جور سنه ۱۸۱۲ ع
۴۰۶	... ۴۷۱	خانه پلنیا
۴۰۷	... ۴۷۲	هریمت قوم تلسکلان
۴۰۸	... ۴۷۳	موت رینری
۴۰۹	... ۴۷۵	ضرر شهرت بلند نامی
۴۱۰	... ۴۷۶	بارضامندی در امور ملکی

مضمون	صفحہ	عدد
ہر کمالے را نوالے	۴۷۷ ...	۴۱۱
ایضاً	۴۷۹ ...	۴۱۲
شہر ارنجویز و باغهای آن	۴۸۰ ...	۴۱۳
سرجان مور	۴۸۱ ...	۴۱۴
لارڈ ریگلن	۴۸۲ ...	۴۱۵
ہمت و چستی ارکان دولت کرہیج	۴۸۴ ...	۴۱۶
تبریر اہالی اسپانیہ	۴۸۵ ...	۴۱۷
جوہر قوانین انگریزی	۴۸۶ ...	۴۱۸
انتشار طلب جاہ	۴۸۷ ...	۴۱۹
ترقی متدرج لغت انگریزی	۴۸۹ ...	۴۲۰
رجعت از ماسکو	۴۹۱ ...	۴۲۱
دریای خشک شدہ	۴۹۳ ...	۴۲۲
تعریف سکونت در دہات	۴۹۴ ...	۴۲۳
سیرت سلطان چارلس پنجم	۴۹۵ ...	۴۲۴
لذت فکر بہ حکمت الہی	۴۹۷ ...	۴۲۵
فوائد اصلی عام تواریخ	۴۹۸ ...	۴۲۶
فوائد خلوص	۵۰۰ ...	۴۲۷
سلطنت برطانیہ	۵۰۱ ...	۴۲۸

عدد	صفحه	مضمون
۴۲۹	۵۰۲ ...	در باب نوشتن تواریخ
۴۳۰	۵۰۳ ..	سیرت سلطان دایرکلش
۴۳۱	۵۰۵ ...	چستی اهالی امریکه در مّ ملّی
۴۳۲	۵۰۶ ..	حدّات جنگهای اقوام وحشی
۴۳۳	۵۰۷ .	درل حمهوریه
۴۳۴	۵۰۸ ...	مّ ملّی و تجارت اهالی روم
۴۳۵	۵۰۹ ...	حالات طبیعی انسان بالنسبه به حیوانات
۴۳۶	۵۱۰ ...	سیرت حاکمان هامیدن
۴۳۷	۵۱۱ ...	حکم آلت جان است
۴۳۸	۵۱۲ .	ورانسکو بی رازو در حرره کارگونا
۴۳۹	۵۱۳ ...	پیشه معین نیست
۴۴۰	۵۱۴ ...	تبادل محرمات عظیم
۴۴۱	۵۱۶ ...	انتظام شهر روثتر ار آن دهات
۴۴۲	۵۱۷ ...	اختفاء سلطان چارلس در سگدل
۴۴۳	۵۱۸ ..	سوار شدن و طیفه خوزان به چهار
۴۴۴	۵۱۹ ...	در باب تربیت
۴۴۵	۵۲۰ ...	در استعمال آزادی
۴۴۶	۵۲۰ ...	آزادی ملی

مضمون	صفحه	عدد
موت در صحرا	۵۲۱	۴۴۶ ...
سیرت ولیم فاتح	۵۲۲	۴۴۷ ...
شکست فایوس	۵۲۳	۴۴۸ ...
مجادلة مابین اهالی اسپین و هالند	۵۲۳	۴۴۹ ...
بیان محاصره فلان	۵۲۴	۴۵۰ ...
طنغیان آب در هالند	۵۲۵	۴۵۱ ...
حُبّ الصدق	۵۲۷	۴۵۲ ...
لارډ چانهم	۵۲۷	۴۵۳ ...
بهبودی سلطنت روم	۵۲۸	۴۵۴ ...
خیالات در باب پادشاهی	۵۳۰	۴۵۵ ...
عدم تربیت اهالی قدیم المانیا	۵۳۲	۴۵۶ ...
سیرت قسطنطین	۵۳۳	۴۵۷ ...
ایضاً	۵۳۴	۴۵۸ ...
ایضاً	۵۳۵	۴۵۹ ...
مبانی اقتدار روم	۵۳۶	۴۶۰ ...
ایضاً	۵۳۷	۴۶۱ ...
تعریف ملک عرب	۵۳۸	۴۶۲ ...
ایضاً	۵۴۰	۴۶۳ ...

نمبر	صفحه	موضوع
۴۶۴	... ۵۴۱	آب و هوار ابضا
۴۶۵	... ۵۴۲	آبادي و حدوت ابضا
۴۶۶	... ۵۴۳	ابضا
۴۶۷	... ۵۴۵	انوام ابضا
۴۶۸	... ۵۴۶	معند ابضا
۴۶۹	... ۵۴۸	استقلال عرب
۴۷۰	... ۵۴۹	ابضا
۴۷۱	... ۵۵۱	ابضا
۴۷۲	... ۵۵۲	ابضا
۴۷۳	... ۵۵۴	حیرت انوام بدوي
۴۷۴	... ۵۵۶	انتقام ابضا
۴۷۵	... ۵۵۷	مدییت ابضا
۴۷۶	... ۵۵۸	نظم عرب
۴۷۷	... ۵۶۰	سجارت ابضا
۴۷۸	... ۵۶۱	مذهب ابضا
۴۷۹	... ۵۶۲	تداامت کعبه
۵۰۷	... ۵۶۴	امول کفالت تحالف نپروسلطانی
۵۰۸	... ۵۶۷	ابضا

ایضاً	۵۹۸	...	۵۰۹
میل نظام الملک بطرف انگریز	۵۹۹	...	۵۱۰
خیالات در باب معاهده با نظام الملک	۶۰۰	...	۵۱۱
اسباب بیم از جانجا سندهیا	۶۰۱	...	۵۱۲
حال زراعت در معالک نظام	۶۰۲	...	۵۱۳
روابط وزیر با نظام الملک	۶۰۴	...	۵۱۴
اغراض وزیر	۶۰۵	...	۵۱۵
غالباً جانشینان نظام	۶۰۶	...	۵۱۶
حریفان وزیر	۶۰۷	...	۵۱۷
وجوه مداخله انگریز	۶۰۸	...	۵۱۸
طی دعای مابین مرهتیان و نظام الملک	۶۱۰	...	۵۱۹
سخن در باب اعظم الامراء	۶۱۱	...	۵۲۰
سفارت میر عالم	۶۱۳	...	۵۲۱
تفویض اختیارات بمیر عالم	۶۱۴	...	۵۲۲
دستور العمل داده بمیر عالم	۶۱۵	...	۵۲۳
اغراض دولت پونا	۶۱۶	...	۵۲۴
اضطراب نظام الملک	۶۱۷	...	۵۲۵
سخن در باب دستور العمل داده بمیر عالم	۶۱۸	...	۵۲۶

عدد	صفحه	مضمون
۵۲۷	... ۶۲۰	هدایات سفیر انگریز
۵۲۸	... ۶۲۱	ایضاً
۵۲۹	... ۶۲۲	سجن در باب معاهدات پانگل و پونا
۵۳۰	... ۶۲۴	دلایل برای دعاری نظام
۵۳۱	... ۶۲۶	ایضاً خلاف ایضاً
۵۳۲	... ۵۲۷	ایضاً
۵۳۳	... ۶۲۸	تذدهی انگریزان بکار جنگ
۵۳۴	... ۶۲۹	ایضاً بحق سپه سالار
۵۳۵	. ۶۳۱	اسباب جنگ
۵۳۶	... ۶۳۲	سجن در باب وضع وریر
۵۳۷	... ۶۳۴	ایضاً سلطان مستقل
۵۳۸	... ۶۳۶	ایضاً در باب رسم رائج در مورگستان
۵۳۹	... ۶۳۷	ایضاً
۵۴۰	... ۶۳۹	ایضاً
۵۴۱	... ۶۳۹	ایضاً
۵۴۲	... ۶۴۱	حدود حرص سلاطین
۵۴۳	... ۶۴۲	ایضاً
۵۴۴	... ۶۴۳	سیرت سلطان نیکولاس

مضامین مضامین مضامین

۴۴۵ ...	۶۴۴	خیالات دول خارجی در باب اقتدار انگریز
۴۴۶ ...	۶۴۶	روح اخلاقی دول
۴۴۷ ...	۶۴۷	نژادها، اقوام، انداز بوس، قیصر و نبولین سوم
۴۴۸ ...	۶۴۸	سخن در ابضا
۴۴۹ ...	۶۴۹	اوائیل ننائیم قتل نبصر
۵۵۰ ...	۶۵۰	اوائیل مشکلات انوسوس
۵۵۱ ...	۶۵۱	جزم ابضا
۵۵۲ ...	۶۵۲	لوزم ابضا
۵۵۳ ...	۶۵۴	سیرت مارکوس اگروا

۱ اگر پیش از شروع بتعریف این ملک مظیم ملاحظه
 چند در هیئات جغرافیّه آن شود بی مناسبت نیست و هم
 معلوم خواهد شد که بانواع مختلفه و شوکت مخصوص امتیاز
 دارن - میتوان گفت که محصولات جمیع عالم در هندوستان
 مجتمع است - بعضی از ارامی آن عرضه حرارت شعاع آفتاب
 قابله است بعضی دیگر است که وحشی ترین قلب
 مهالك قطبیه از آن هولناکتر نیست - درین ملک بلندی
 زمین سبب همان تغیرات است که در جاهای دیگر بواسطه
 اختلاف عرض شمالی پیدا میشود - در براری وسیع آن دیار
 حصان صیفی و شتوی و نباتات متراکمه و همچنین بادیه بر تاب
 منطقه محترقه یافت میشود - بر دامنه کوهها میوهها و غله های
 منطقه معتدله میروین - در اطراف بالا تر درختهای کاج متعلقه
 بممالک شمالیه با فراط پیدا میشود و قلی جبال در زیر برف
 علی الدوام منطقه بارده است - در این ملک هیئات طبیعت
 بر یک رتبه چنانچه در افریقیه و اقطار قطبیه اتفاق میافتد
 نیست بلکه جمله اختلافات اهوریه و طبعیه با درجات متناسبه
 و متضاده که در دنیا وجود دارند در آن دیده میشوند •

۲ قلب هندوستان که محلّ خصب بی مثل و مانند و
 حکومت‌هایی بزرگ آن است مشتمل بر صحرائی است که
 مشرق گرفته - ما بین رود برهمپترا و رود سند بمغرب و
 و عرض آن از سلسله کوه‌هایی بلند شمالی گرفته تا بسطوح و
 جزیره جنوبی منتهی میشود - لهذا تخمیناً یکمزار و پانصد
 طول و من حیث المجموع سه صد یا چهار صد میل عرض دارد
 خطّ مستقیم غالباً از جنوب و مشرق بجانب شمال و مغرب
 کشیده بسلسله کوه بزرگی که حدّ شمالی آن امتّ و چ
 سار فراوان آن موجب خصب ملک است منتهی میشود
 و اگر ملکی که رود بزرگ چین آبیاری آن میکند مستثنی
 میتوان گفت که در جمیع عالم قطعه از زمین باین نحو
 و زرخیزی واقع نیست - جمیع عرض بزرگ آن قطع نظر
 بیابانی وسیع بی آب و علف که بعد ازین مذکور خواهد
 علی الاتصال زمینی است مسطح و هرجا حاصل
 رودهایی بزرگ و وسیع مانند دریا در آن جاری است
 ۳ ازین وضع کلی مسطح هندوستان خطّه بنگاله نه
 کامل و ظاهر است که در هیچ از اطراف آن کوهی یا حه
 پشته که مانع تغییر سطح شود پیدا نمیشود - رود گنگا که متّ
 عریضتر میشود در میان آن می‌رود و در فصل باران آب و

شده بر بسیاری از زمین (ریخته بر خصب آن میفزاید - شعاع تابنده آفتاب منطقه مستقره قوت تقریباً بی مثل نباتات را ازین خاک سیراب بعمل آورده همه روی زمین را مثل امواج سبزه میسازد - خطّه بهار که بالا تر رود واقع میشود اگرچه چند تل کوچک سطح آن را متنوع میسازد غالباً همان طبیعت و ضلع اله آباد که از بهار نیز بالا تر است در بعضی جهات بهمان مخصوصات بجز اینکه رطوبت هوا کمتر است اقصاف دارند - سمت شمالی اوده و دوهیل کهمن که زمین آن بصوب کوهستان بتدریج بالا میروند هوای خیلی سلیم و معتدل دارند - در آنجا نفائس محصولات مشرق و مغرب فراوان بعمل می آید - چشمه ها رود گنگا در اینجا منتهی میشود و وادی رود جمنا که بلندی زیاد و لیکن آبشاری و زرخیزی کمتر دارند از اینجا میگذرد *

۴ زمینی مخصوص که قرایی نام دارند مانند کمر بندگی خاص بکناره کوهستان همالیه غالباً در هرجا که دامنه آن با زمین مسطح اتصال دارد احاطه میکند - و این نام بر میدانی گذارده اند که قریب بیست میل عرض دارد و آب اقطار مرتفع با چنان شدت بر آن ریخته میشود که در ته رود ها نمیکنند - لهذا طغیان کرده زمین را نومی از با تلاق میسازد

و ازین زمین بواسطه شعاع تابنده آفتاب شرقی نباتات بسلا می روین و زمین را بهمه جهت میپوشاند - روی زمین در زیر ظلمت و تاریکی اشجار بنظر نمی آید و گیاه و بوتهایی خلودار بدین غایت بر می آید که مانند سدّی ممتنع البرور میشود - بخارهایی مرض انگریز که از آن مفاکهای تاریک بر می آید و در بعضی از فصول گویا مثل اجل محتوم است بیشتر مانع مرادیت میشود - و ازین جهت است تلف هر لشکری که قریب این ولای تا چندین اردو بر پا کند چنانچه افواج انگریز که بر حدود بهوتان و نیپال جایی داشتند بهمین سبب صدمه زیاد خوردند - در سایه این ظلمات وحشت انگیز فیل و شیر و دیگر سباع فله ایمن میپویند و افراد بشر که در حوالی سکنی دارند با تن و توشی حقیر و ناتوان و آزار بیماری همیشه بر چهره ایشان هویدا است *

ه همالیه از کمر تا دامنه بر اقسام گوناگون نباتات مشتمل و از بدائع طبیعت متنوع است اما از کمر کوه هر قدر بطرف بالا میل میکند سخت تر و راه معتبر میشود - قلّه منبع و درّه عمیق و تلاطم سیلاب این کوه باقطار مرتفعه اراضی وسط کوهستان سکالند شباهت دارند چنانکه بخاطر بعضی از اهالی آن ملک که اتفاقاً درین اقصای بعیده خدمت بجا

چون بجمع ممالک فارس تا بلخ که پای تخت ملک باکتریه بود تاخت و سکنه آن ممالک را مغلوب و انقیاد پذیر یافت حزم کرد تا قطع جبال کرده بفتح هندوستان تسخیر همه دنیائے که در آن وقت معروف بود نماید - بی آنکه صدمه کثیر خورده باشد بلندیهای کوه پاروپامیسس را غالباً از راه قوافل مابین قندهار و بلخ قطع نمود اما اعتراف باین میکنند که تسخیر قلعههای مستحکم که بجهت محافظت دره‌های کوهها ساخته شده بودند مکرر منجر بمقابله سخت شد - پس بجانب مشرق در حرکت آمده و در آنک یا در حوالی آنجا که مرض رون از اغاب جاهای این رون خانه بسیار کمتر است رسید و بی مزاحمت موانع جز آنچه بر تندی آب مترتب میشود غیور کرد *

۹ ملک پرتگال که هم وسعت و هم خصب بسیار ندارد و دریکی از اقصای فرنگستان واقع است چنین مینمود که ممکن مداخله بوجه کافی در امور فرنگستان نداشت لهذا تا مدتی متناهی چیزی که مایه شهرت و عزت باشد مثبت تواریخ آن نشد - در تحت ایالت روم قدیم اهالی اسپانیه فقط بعدم تربیت مشهور و در سنوات مابین خسته ظلم و تطاول مسلمانان بودند که ایشان بعد از آنکه تقریباً بر جمیع

جنگها با ملل کفار از پای درآمده اند خود را مستحق
 میپندارد - بعد از اخراج مسلمانان بانتقام ظلم و تطاولی که
 ملک تادمّتی متملکي گرفتار آن شده بود ایشانرا تا بافریقیه
 تعاقب کردند و در حقّ تصرف بر هر ملکی که بتوانند آنرا
 از دست اعلامي دین عیسوي انتزاع بنمایند ادعای بدون
 شائبه شبهه کردند - چون این امر بحکم لزوم مقتضي تتبع
 چند در فنون عبور و مرور سفائن بود سلاطین پرتغال بیحر
 که محلّ اعلا و ثروت و شهرت ایشان میتوانست بود توجه
 فرمودند - ازین جهت و همچنین از وضع خوب ملک ایشان
 که سرحدّ طویل آن بر ساحل بحر اتلنتک که هنوز بانتهای
 اتّساع آن نرسیده بودند واقع بود راه بشهرتی باز شد که اهالی
 پرتغال در تفصّصات بحریّه بدان امتیاز یافتند *

۱۱ در سنه ۱۴۹۵ ع پیش از آن که استعداد سفر دیگر
 شود سلطان یحیی وفات کرد اما پسر عم وی که ایمانویل نام
 داشت بجای او نشسته از جمیع اسلاف شوق بشیر درین کار
 ظاهر نمود - در حقیقت بسیاری از اهل مشورت وی با وی
 گفتند که ضائع کردن مداخل و مالیه مملکت را در سرانجام کاری
 که بهر تقدیر مالش معلوم نیست و بر فرض که ثمره نیکو
 بدهد احتمال هم دارد که دست تعدّی اجانب آنرا بر باید

[illegible]

عیسویان است و لیکن از روی خیانت گفته و در حقیقت
 مصیبت گاما در آن واقع بود - در عرصه چند روز جمعیت
 به منبازة رسیدن شهری که بنابر قول معلّم اقلّاً بیشتر سکنه آن
 نصرانی بودند - این شهر بر زمین بلند مانده جزیره واقع شده
 بود و چون از دور چشم اهل کشتی بر آن افتاد موجب سرور
 عظیم شد - خانه‌ها را از سنگ‌های خوب ساخته بودند و باها
 و دریاچه چنانچه در بر تگل بود خیالات نیکو بخاطر آورده
 چنان فراموش که گویا بساحل وطن خون می‌رسند - طوی
 نکشید که یک ماشورا که بر آن چهار نفر ظاهراً از اعظم ملک
 نشسته بودند از بندر آمده دیدند - چون کشتی کوچک رسید
 و اشخاص مزبوره بر آمدند بعد از سوال و جواب متداول و
 اطلاع بر غرض اهالی جهاز با ایشان بگرمی پیش آمدند و بنرمی
 گفتند که ورود ایشان موجب سرور عظیم است بالنسبة بخود
 و همچنین بسطان و آنچه ضرور داشته باشند مهیا خواهد شد -
 گاما احتیاط تمام ورزید تا مخالفت مابین ایشان و معلّم
 معتمد مؤامبهیک جاری نشود و لیکن غالباً باین مراد فائز نشد -
 بالجملة باسرار خواستند تا امیر البسر فی الفور پیاده شود و روز
 دیگر هم جمعی دیگر مکرّر همین درخواست کردند اما او این
 قسم را اختیار کرد که قبل از پیاده شدن دو نفر را از خلاصیها

[illegible]

۱۴ با کمال خستگی به مگادکسو که از جمیع بنداری که در سمت شمال دیده بود دورتر واقع شده رسید - اما چون شنید که آنجا بکلی در تصرف طائفه متعصب از موریان است مصلحت در رفتن پندار مانده که امید بدوستی ایشان داشت دید - اهالی آنجا مهمانداری ویرا با تواضع و تکلفی که از ایشان معمول بود کردند و ذخیره فراوان غذایی تازه بجهت او و کسان او مهیا کردند اما با این همه نتوانست بیماری که در اهالی کشتی افتاده بود علاج کند - قوت و عدد خلاصیهایی کشتی بقدری نقصان پذیرفته بود که اداره هر سه جهاز در دورکیپ در حیز امکان ایشان نبود لهذا لازم دانست که جهاز سینت رافیل را سوزانیده آذوقه آنرا بر جهازهای دیگر بار کنند - حین مرور بسواحل افریقیه در جزائر زنگبار و پنبه و منغیه لنگر انداخت و سکنه سواحل مزبوره با وی بنوع خوش سلوک کردند اما از رفتن بساحل فزامبیک اجتناب کرد بجهت اینکه در هر یک از سواحل مزبوره ذخیره آذوقه بوی میرسید چنانچه وقت گذر کردن از کیپ همه قابل کار بودند و در رفتن باطراف جزیره موانع دیگر ندیدند - در ترسیره پالو برادر امیر البتر انتقال یافته غم بی نهایت بوی روی داد زیرا که علاوه بر عقد اخوت درین سفر بزرگ یکی از همدستان

اشخاص مزبور بهرمنان زاهد بودند که نتوانستند بدون نجاست
 رسومات و وضوهای مذهب را بر چهار پا آرند - اما
 سالار برنگیز ثابت ایستاده آخر مطلب خویش را از پیش
 بدن - بنابر این تهیه و تدارک بجهت استقبال وی بر ساحل
 دریا دیدند و سائبانی ساختند که اگرچه بسیار بزرگ نبود لیکن
 در آن فرشهای نفیس گسترده و پردهای مخمل گلرنگ بوضع
 خوشی مقرر در اطراف آن آویخته بودند *

۱۶ در این وقت مسلمان علی رؤس الاشهاد ادویه نفیسه را
 بر کشتی بار کردن آغاز نهادند و ساعتی بجهت روانگی آن
 مقرر ساخته مخصوص طوروی کردند که به پرتگیزان خبر شود -
 امیر البحر چون دید که جهاز از بندر روانه میشود باصرار
 عمال و گماشتگان کشتیهای کوچک خود را فرستاده آنها
 گرفتند و اسباب نفیسه آنها بکشتیهای خود نقل کردند -
 مسلمانان که هم از مدتی منتظر چنین فرصتی بودند فی الفور
 پیش سلطان رفته گفتند که خیانت و بد خواهی این دزدان
 دریا حال بظهور آمده است بواسطه اینکه بخلاف فرمان شاه
 بنیاد غارت را بدین نوع نهاده اند - سلطان که یا وعده
 خویش را فراموش کرده یا در حقیقت قصد اجرای آن نداشت
 با ایشان موافقت کرده فرمان داد تا هر نوع بتوانند انتقام

[illegible]

༥༥

خون که شور ایشان را که رسته و آسوده از آفات حرب
مقام مقام کن و کنی مقامت همتان تو با هزارها
در بخار خفته را پنهان کنی - گریه کنی -
ایشان معلوم کنی که رسته و آسوده از آفات حرب
مقام مقام کن و کنی مقامت همتان تو با هزارها
در بخار خفته را پنهان کنی - گریه کنی -
ایشان معلوم کنی که رسته و آسوده از آفات حرب
مقام مقام کن و کنی مقامت همتان تو با هزارها
در بخار خفته را پنهان کنی - گریه کنی -

در جست بر ساحل يك بر دیگر سبقت میگرفتند. و چون پای ایشان بر زمین رسید بلا تأمل بجانب سنگر شتافتند - بواسطه این حرکت سریع با حذاقت دهنة توپها را که بر جهازها بسته بودند قدری بالا اتفاق افتاده گلوله از بالای سر سپاهیان میرفت و ایشان بی آنکه زحمتی بایشان رسد تا در شهر رسیدند - پس و پیش رفتن ممکن نبود جز به گذرگاه تنگ ما بین شهر و ساحل که هر سه آنرا جمعیتی بزرگ شهریان با غیرت تمام صیانت میکردند - مجادله عظیم بر پا شد چنانچه از کشته پشتهها برهم آمد و ازین کشتگان سدی محکمتر گشت و محاصران از عقب آن جمعیت کرده مانع یکدیگر میشدند *

۱۸ چونکه بدین نحو فرمانفرما بتمشیت بلاد و تنظیم مهمات دولت پرداخت دوباره مشغول تدابیر فتوحات بعیده گشت و خصوصاً در فکر دوا مر بود - اولاً در باب اورمر که تجارتخانه معظم خلیج فارس بود و گویا در هنگام فتح از دست وی گرفته شد و ثانیاً در باب ملک ملکا که در آنزمان آنرا مفتاح اقصای جزائر آسیا میدانستند - امر دویم ترجیح یافت - پای تحت این ملک اگرچه بر ساحل جزیره بی آب و گیاه واقع بود لیکن نهایت معمور و آبادان بود زیرا که مرکز تجارت ما بین هندوستان و چین و جزائر شرقیه بود - تجارتی که درین عهد

[illegible]

و غم انگیز آن اینست - این عریضه آخرین است که در سكرات
 موت بدریار میفرستم و در ایلمی طویل که در خدمت بوده ام
 بسیار نوشته ام - پسری در ملك آنخذاون دارم نام وی دیراز دی
 البکرک است و ما اینکه اگر رعایت حق خدمت این بنده شود در
 حق او رعایت مبذول دارند اما در باب کارهایی هندیستان
 آنچه شده است و کرده ام معلوم است *

۲۰ اگرچه این سفر بطوری کرده شد که مایه تحسین مسافران
 است و خبر بسیار در باب تجارت و اجناس ملك یافته شد
 لیکن با اینهمه معلوم شد که تجارتی که در معرض چندین خطر
 است و بیجهت تکمیل آن چندان دور باید زد نه صورت امنیت
 خواهد داشت و نه نفعی بر آن مترتب خواهد گشت - در
 حقیقت این یکی از راههایی بود که اهالی رینس برای تجارت
 اختیار کرده بودند و وضع ایشان بجهت این کار خیلی بهتر از حال
 انگلند بود و با این حال از وقت پیدا شدن رله کیپ نتوانستند
 با پر تگیزان دم برابری زنند - تجار اکنون اعتنا بر این راه کیپ
 میکردند زیرا که احتمال داشت که جز از این راه امین مخالطتی
 مامون و غایده مند میسر نمیشود - اما اهالی اسپانیه و پرتغال
 با اهتمام و غیرت آنرا نگاه میداشتند و امدهای دولت یلزیبت
 اگرچه در آن وقت با این دو قوم جنگ میکردند در جایز داشتن

[illegible]

بود و اهالی هلند در آنجا قلعه مستحکم داشتند و قریب دویست نفر بحفاظت آن قلعه اشتغال داشتند - اما انگریزان فقط هزده نفر بودند و خانه در شهر داشتند و بجهت معاهده که در میان بود خود را ایمن مینداشتند - اهالی هلند در حق یکی از سپاهیان جپانیز که در خدمت ایشان بود بدگمان شده او را قتل کردند و عقوبت و شکنجه نمودند - باین طور بیرحمی از وی بزور شهادت گرفتند تا اعتراف کرد که خود و چند نفر از هموطنان وی بنیاد تدبیر گرفتن قلعه را نهاده بودند و موافق خبری که بدین نوع حاصل شده بود دیگر همقومان وی گرفتار شده سیاست الیم کشیدند *

۲۲ اعراب چون بضرب شمشیر مذهب اسلام را منتشر کردند تغییرات عجیبه در ممالک شرقیه بظهور رسانیدند و در اقصای آسیا پیش رفته بجای رسیدند که گاهی علم رسیدن نرسیده بود - بعد از رحلت پیغمبر ایشان مدتی نگذشت که سواره مظفر و منصور ایشان آب از رودهایی تاگس و نیتر و سمحون میشوند - پس بغداد پایتخت مملکتی شد که از آن عظیمتر در روی زمین نبود و حکومت آن از جمیع سلطنتهای عالم بهتر و با احتشامتر شد و همچنین منشاء و منبع علوم بود که در آن ایام ظلمت و جهالت مایه روشنی و

دلایل موجود است براینکه افعال او بظلم و اخذ و جلب
 اقصی الغایه موصوف بود - دینداری او نیز که همان قدر اشتها
 یافته مرضه شك والتباس است - فرشته مذکور ساخته است
 که محمود در ایام جوانی مایل بتزدد در مسائل دین و در
 دوامر نهایت مختلف مضطرب خاطر بود که آیا معاد وجود
 دارد و خون او پسر سبکتگین بود یا نه - بعلم اینکه چنین
 مینماید که از رفتار مادرش این امر دویم از حیز مباحثت خارج
 نبود - بالجمله خود پیغمبر را در خواب دید که او بنفسه برقع
 این دو سبب اضطراب پرداخت و بعد ازین سلطان زهد را
 بزور بشود بست - پس مکنت و اقتداری بواسطه اصراری
 که درین کار داشت بقدری ازدیاد پذیرفت که احتمال دارد
 که اظهار دینداری و تقوی بواسطه این بود که اسباب علامگیری
 خویش را در آن میدانست - نایره غیرت دینی او خصوصاً
 بواسطه استماع اخباری که در باب خزائن بجمهر که در
 بت خانهای هندوستان جمع بود. التهاب یافت و تا وقتیکه اسباب
 حمل و نقل آن کنوز کفار را بجهت زینت قصور غزنین فراهم
 نیازد آرام خاطر را بر خود روا داشت *

۲۴ : ایام ترقی اقتدار مسلمانان که قلم تقدیر بران رفته بود
 که سلاطین ایشان تا قرون عدیده در هندوستان پادشاهی کنند

[illegible]

و کالنجر و گوالیار و اجمیر معاهده کرده لشکری کثیر فراهم آورد
 که مثل آن از قرنهای در آن اقطار بنظر نیامده بود و از روی آنکه
 عبور کرده در صحرائی پیشاور داخل شد - مسلمانان چون کثرت
 انبوه دشمن را دیدند از مقابل در میدان بیم نموده بترتیب سنگر
 و سقنای پرداختند - هر دو لشکر روبروی یکدیگر تا چهل روز
 ماندند تا بالاخره گیکورار قومی غالباً وحشی که در کوهستان شمالی
 لاهور سکنی داشتند شروع بجنگ کردند - مسلمانان از تیرهای
 ایشان صدمه بسیار خوردند اما قلب لشکر ایشان نتوانست بر
 افواج محمود که مردم شجاع و بعلاوه در پناه سنگرها بودند
 اثری کند - بسیاری از طرف حمله آوران از پای درآمدند و
 آخر الامر قبلی که بر آن رای لاهور سوار بود از گلوله آتشین دم
 کرده پشت داد و سوار خود را از معرکه بیرون برد - در آن حال
 چون لشکر ویرا دیدند چنان دانستند که از معرکه میگریزند و
 دهشت بر ایشان غلبه کرده جمیع آن لشکر بیقیاس با اضطراب کَلّی
 و بنوعی که تدارک آن ممکن نبود فرار کردند ۴

۲۶ محمود نه فقط بتعصب و غیرت دینی اعتراف کرد
 بلکه این حدّت را بنوعی مخصوص منشاء و منبع جمیع اعمال
 خود ساخت - بالجمله چنانکه پیش نگارش یافت فوائد دنیوی
 که بر آن مترتب شد اینقدر بیقیاس بود که لابد خلوص وی

و فیروز خود این رویه را نهاده بود - لیکن حبله که پادشاه جدید
 بجهت قتل عم خود و همه اولاد شهر یازی بکار برد بی رحمی
 خاص داشت - بنابر قول فرشته نه فقط با ظلم ابتدا کرد بلکه
 تا انتها از خون ریزی فرو نه نشست و همچنین دقیقه از لهر و
 لعب و عیش و عشرت بی نهایت فارغ نبود و بواسطه اینکه
 امرا مبتغیر نشوند از هر قسم خلاف اعتدال که از ایشان بظهور
 رسیدی اغماض نمودی - اما علاءالدین را در درجه اول سپهسالاران
 بایست نهاد - قبل از آنکه بر تخت بنشیند بنیان شهرت خویش
 را در فن جنگ نهاد بجهت اینکه با لشکری مشتمل بر هشت
 هزار سپاه بر دولت آباد که پای تخت سلطنت عظیم اورنگ آباد
 بود حرکت کرد و چنین شهرت داده که این فقط مقدمه لشکر
 است از بجهت اهل شهر بیم نموده شهر را تسلیم کردند - پس
 جمعیتی فراوان را که بجهت محافظت شهر بودند هزیمت داده
 با غنیمتی که در قرنهای فراهم آمده بود معاودت نمود - بعد از این
 وزیر خود را که کافور نام داشت از برای تسخیر کرناٹک و دیگر
 ممالک جنوبیه فرستاد - این مهم نیک بسر انجام رسید و نتیجه آن
 غنیمتی بود که در مبلغ آن مبالغه بسیار کرده هزار کرور نوشته اند *

۲۸ سلطان مست باد قنوجات گشته بپختن خیالات خام
 شروع کرد و درازین خیالات خصوصاً با کمال دلگیری منظور

۲۹. بابر حال بر تخت هندوستان نشست اما هنوز بطور
امن و استقامت آنرا در تصرف خود نیلوده بود - امرای افغانه
که در خطه‌های جداگانه خود به استقلال فرمانروا بودند از حکومت
مغل اکراد داشتند و آنرا غصب می‌پنداشتند و اکابر امرای
راجپوت را که قومی است از شجاعترین طبقات هند و رویشود
کرده لشکری مشتمل بر یکصد هزار سپاهی بسرداری محمود
برادر سلطان گذاشته در مغرب مملکت جمع شد - سلطان جوان
که دشمنان ظاهر و دوستان خائن همه جهت بوی احاطه کرده
بودند و کسی را نداشت که شایسته اعتماد باشد بجز آن طایفه
قلیل که بهرادر از کوهستان آورده بود در ورطه پر خطر افتاده بود -
دهشت و اضطراب بر عساکر وی (وی) داد حتی اینکه بعضی نیز
از شجاعترین سرداران وی او را مصالحت دادند که تا کابل یا اقلان
اضلای که بر سواحل رود اتک واقع است پس بنشینند - لیکن
همت عالی وی باین معنی که مملکتی بدان عظمت را بدون اینکه
کوششی بجهت استخلاص آن کند از دست دهد تن در نداد -
گفت که غیرت مردی من نمیگذارد که باین کار راضی شوم و بنوعی
که بتعلقان نیز سرایت کرد این سخن گفت - چون مجال است
که از موت اجتناب نکنیم امروز با مردی و دلگرمی به استقبال آن
رفتن بهتر است از آن که بجهت چند روز زندگانی بگمائی

پیش روی میگذشت ظاهر است - و بعلاوه در باب قوانین
سلطنت و لشکر اهلای شرق مطالعه آن خالی از فائده نیست *

۳۱ بار دیگر اکبر خبر یافت که چند نفر از رؤسای مغلیه در
گجرات فسان برانگیخته احمد آباد را که دارالحکومه آن مملکت
است محاصره کردند - فی الفور دوهزار سوار از آگره فرستاد
و خود جریده با جمعی از سواران گزیده در عقب تاخت و هر روز
هشتاد میل طی کرده در یک هفته بحربگاه پیوست - چون
دید باذان دشمن جویا شدند و معلوم شد که خود پادشاه سردار
این لشکر است و این خبر را بشکرگاه رسانیدند چنان متعجب
شدند که این امر را از قبیل اعجاز شمردند و چنان وحشت
بر ایشان روی داد که نزدیک بآن بود که فرار کنند - اما مجبوراً
آراسته قتال و جدال شده بعد از گلزارای سخت شکست فاش
یافته متفرق شدند و سالار ایشان گرفتار شد - و قتیکه عساکر
منصوره در تعاقب مشغول بودند اکبر بر سر بلندی ایستاده بود
با دوستان سوار دید که پنجهزار سوار که دشمن نتوانسته بود در
قلب گاه معرکه حاضر کند بجانب اوج می تازند - امرا بضرورت
وقت مصلحت در پس نشستن دیدند لیکن این مصلحت ناشایسته
موافق مزاج پادشاهی نيامده فرمان داد تا کوس شاهي نواخته
سوار خود را مانند لشکر مقدمه لشکر بزرگ پست کرد - دشمنان باین

[illegible]

اگر ایضا باشد و مثل منتهی و منتهی کریم و منتهی منتهی و منتهی

هنگامی که میخواست از رود اترک عبور کند گرفتار شد - او را پیش پدر بردند و او اعتراف بگناه خویش کرد اما با همان مروت عادی که لازمه طبیعت او بود از بروز دادن نام همگان و همدستان خویش ابا نمود - پس ویرا قید شدید کردند و روز بروز زحمت مشاهده کردن انتقال دوستان جانی و یاران وفا دار که با سیاست الیم کشته میشدند کشید - او خود بعد از مدت ده سال نجات یافت و چندی بعد از آن باغرای برادرش شاهیپان او را مقتول ساختند *

۳۳ عهد این سلطان بدو سفارت از دولت انگریز اختصاص داشت که از تعریف آنها تحقیق حال آداب و رسوم درباری و بیشتریافت میشود تا از اطناب و مبالغه تواریخ مصنفان مشرق - در سنه ۱۶۰۷ ع کمپنی کپتان ولیم هاکنس و کپتان کیلنگ فرستادند تا در افتتاح معامله تجارت با هندوستان و خصوصاً با ممالک سلطان مغل کوشش کنند - هاکنس از کیلنگ در سقوطه جدا شده در بیست و چهارم ماه اگست سنه ۱۶۰۸ ع وارد صورت شد و فی الفور بملاقات حاکم رفت اما بوی گفتند که تا این مطلب بمقرّب خان که نائب الحکومه بکنبایت بود إنهاء نشود اجازت پائین کردن مال تجارت از کشتی نخواهد یافت - بعد از چندی قاصدی بدانبانجانب روانه شد لیکن

[illegible]

و هدیه لعلی شاهوار که بمقدار و آب و رنگ آن غالباً کمتر دیده شده بود در خاطر جهانگیر چنان رسوخ کرد که گفت باید انگریزان بار دیگر نیایند و مقرب خان را بوقت روانگی حکم داده شد که ایشانرا نگذارد تا در هیچ یک از فرضهای ذریای محوطه او لنگر بیندازند *

۳۵ درین اوقات مهابت خان پادشاه را بکابل برده او را با تعظیم هرچه تمامتر رعایت نموده احتشام و شوکتی که لازمه دربار پادشاهی بود مراعات بکمال فرمود و اجرایی امور روزمره را نیز بوی و اگذار کرد - بالاخره بعد از آن که بسیار وعده سلامت خود و اقرار احسان آینده از پادشاه گرفت بجهت ثابت کردن بی غرضی خود از خدمت استعفا نموده و اختیار کلی امور را به پادشاه گذارده خود گوشه گرفت ولیکن پیش از آن رفته بود که مراجعت تواند کرد - پادشاه میتواندست که از آنچه واقع شده بود درگذرد بلکه فراموش بکند - اما خار کینه شدین و عداوتی بی اندازه در ضمیر ملکه خلیده بود و طولی نکشید که طلب خون امیر مذکور کرد اگرچه پادشاه بقدری رعایت انصاف و وفای عهد نمود که ازین خواهش در غضب شد - پس بنای تدبیر گذارده خواست که از روی خیانت مراد خویش را حاصل نماید - جهانگیر بمجرد مخبر شدن ازین حيله ها مهابت خان را

مملکت را با سر پنجه قویّ نتوان گرفت جز باینکه شاهجهان را بر تخت بر آریم و او همان شاهزاده بود که مهابت خان هم از مدّتها با وی دشمنی معب داشت - وزیر بعد از قدری تأمل بمصلحت وی موافقت نمود و فی الفور مراسلت و مکاتبت با شاهجهان برپا شد - امّا بواسطه وقایعی چند در امضای این تدبیر تعویق افتاد تا بالاخره بسبب بیماری پادشاه ضرورت اجرای آن نشد - بیماری ضیق النفس که داشت از هوای سرد کشمیر که آنجا سکونت میداشت بسیار ازدیاد پذیرفته در نهم ماه نومبر سنه ۱۶۲۷ ع وفات یافت و نام نیکی بعد از خودش باقی نگذاشت *

۳۷ هنوز بر تخت نه نشسته بود که مدّعی دیگر بجهت اورنگ سلطنت پیدا شد - لودی که از معارف امرا و بشجاعت مشهور بود و خود را از سلسله سلاطین افغان که در هندوستان حکمرانی کرده بودند میدانست بسرداری لشکر دکن مامور شده بود - درین منصب مخالفت شاهجهان نمود و چون تحت خالی شد خود را بشهریار بست و هنگامیکه پادشاه جدید با گره میرفت او را مانع شده بلکه با او بخلاف ادب حرکت کرد - پادشاه بروی لشکری فرستاد امّا وعده کرد که اگر اطاعت کند آنچه مامور وی باشد معمول دارن - لودی از سر جنگ درگذشت و بحکومت مالوه منصوب شد و از آنجا بنابر فرمان پادشاه راه

مملکت را با سر پنجه قوی نتوان گرفت جز باینکه شاهجهان را
بر تخت بر آریم و از همان شاهزاده بود که مهابت خان هم از
مدتها با وی دشمنی معب داشت - وزیر بعد از قدیمی قائل
بمصلحت وی موافقت نمود و فی الفور مراسلت و مکاتبت
با شاهجهان برپا شد - اما بواسطه وقایعی چند در امضای این
تدبیر تعویق افتاد تا بالاخره بسبب بیماری پادشاه ضرورت اجرای
آن نشد - بیماری ضیق النفس که داشت از هوای سرد کشمیر که
آنجا سکونت میداشت بسیار ازدیاد پذیرفته در نهم ماه نوامبر سنه
۱۶۲۷ ع وفات یافت و نام نیکی بعد از خودش باقی نگذاشت *

۳۷ هنوز بر تخت نه نشسته بود که مدعی دیگر بجای
اورنگ سلطنت پیدا شد - لودی که از معارف امرا و بشجاعت
مشهور بود و خود را از سلسله سلاطین افغان که در هندوستان
حکمرانی کرده بودند میدانست بسرنواری لشکر دکن مامور شده
بود - درین منصب مخالفت شاهجهان نمود و چون تحت خالی
شد خود را بشهریار بست و هنگامیکه پادشاه جدید با گره میرفت
او را مانع شده بلکه با او بخلاف ادب حرکت کرد - پادشاه
بروی لشکری فرستاد اما وعده کرد که اگر اطاعت کند آنچه مأمول
وی باشد معمول دارن - لودی از سر جنگ درگذشت و
بحکومت مالوه منصوب شد و از آنجا بنابر فرمان پادشاه راه

خلق را از ظلم و تعدّی ایشان محفوظ داشت - البته پادشاه از مصلحت عاقلانه و موافق دیدن مهابت خان و آصف خان فایده بسیار یافت و ایشانرا بارجود اینکه گاه گاه نیز بر ایشان حسد می برد بر عمل نصب فرمود - گاه بگاه شفاعت ایشان در افراط قهر ستمش اثر ملایمت کردی مخصوص درباره راجه بندیل کهند که پادشاه بکشتن او حکم فرموده بود - چون مهابت خان خود را شفیع آورد و در سلامت امیر مقصر استدعا نمود پادشاه نه فقط قبول فرمود بلکه عزّت و منصب سابق بکلی باو بخشید - باری اگرچه از مذهب مسلمانان بکلی بی پروا بود از حماقت و مسخرگی عبادت نمود چندان متغیر گشت که ظلم و تعدّی بر ایشانرا منظور نظر ساخت - لیکن چون دید که خلق با حرص تمام براه ناحق خود متوسّل اند از غلطی خود آگاه شده طریق توسّط را که آبا و اجداد او همیشه بر هر در ملت نموده بودند اختیار کرد *

۳۹ این عهد بآرامی و رفاه و معموری تمام تا متجاوز از بیست سال جریان کرد - در وزیر بزرگ پادشاه مهابت خان و آصف خان داعی حقّ را لبیک گفتند و لیکن این حادثه او را در پرداختن بضبط امور ملکی زیاده تعریض کرد و در رفق و فتق امور جمهور با سرنمایی خلق کوشید - سعادت پادشا

قادر اُ وجود میگیرد - اورنگ زیب زبانی بسته داشت و از
 عشرت اعراض نموده جمیع اوقات خود را مصروف امور ملکی
 نمودی مانند کسی که از مراتب پست قصد مدارج عالیه نماید -
 يك واقعه دیگر روی داد که سبب شد که وی در انتظام امور
 خویش جد و جهد زیاده کردی و بهمین واسطه میتوان گفت
 که بخشش روی در ترقی نهاد - شاهزادگان خاندان اکبر کرها
 اقرار هم بدین مسلمانی ظاهر کرده بودند و اگرچه امرای کبیر و
 عساکر ایشان در رواج این مذهب مبالغه داشتند معلوم میشود
 که ایشان چندان بذهب اعتنا ننمودندی و غالباً آنرا مورد
 خیالات فلسفیه و مباحثه شناخته اهتمام داشتندی تا آن که
 موجب تفاوت در حالت طوائف رعایا نشود - اما اورنگ زیب
 برخلاف دیگران با اعتقاد تمام بدین مذهب متمسک شده
 جمیع لوازم آنرا با دقت مراعات نمودی و چنان فرمود که
 او را کسوت مسکنت خوشتر از خلعت سلطنت است و کلاه
 فقرزینده تراز تاج پادشاهی - لهذا اهل هند او را مکروه
 داشتند لیکن روسای مسلمانان که غالباً امرای لشکر بودند ترقی
 پادشاهی را که ترك بی مبالغه های آبا و اجداد خود که
 سبب ملامت و شنعاء شده بود نهوده بایشان درین امر مهم
 یکجهت شده بود بجان میخواستند - و بواسطه این که مدتها

که واضح است با وی موافقت نماید و آن شاهزاده طالب نام
و سطوت با خوشی تمام درین مطالب رفیق وی شد *

۴۲ اورنگ زیب در اجابت دعوت برادر وقت ضایع نگردانید
و با سرعت تمام با هر سپاه که توانست جمع آوری نماید با وی
ملحق شد - اما چون از ضمیر خویش آگاهی داشت که مراد را
نیز رقیب خویش میدانست و متصور بود که همین طور گمان
نیز در خاطر برادر در حق وی پیدا میشود لهذا از در چاپلوسی
در آمده بهر نوع عبارات کذب و تملیق که مایه اطمینان خاطر
وی شود که بالطبع ساده و بی سوء ظن بود نگار بر - همچنان
و انمود کرد که فقط مراد برانند؛ تخت هندوستان و راجی عامه
نیز داعی عروج وی بر آن است و خود را جلوه داد که اگرچه
مطمئن نظر این بود که عزلت گرفته بقية العمر را در مراقبت بسر
ببرد لیکن در استعلا و تقویت مراد اسنقصا خواهد فرمود - میتوان
گفت که در جمیع هندوستان هرکسی بغیر از مراد اگر با طرفین
آشنایی داشته بود باینگونه سخن فریفته نمیشد - اما عجب و
ساده دلی مراد باینقدر بود که اورنگ زیب دانست که این
حرف بعبث نخواهد رفت - شاهزادگان با عساکر خود به سواحل
روند و ملاقی شدند و جسونت سنگهه را چپوت را که در خدمت
پادشاه بسر جمعی سواره کثیر بود شکست فاحش دادند *

آگاه در حرکت آمده *

چنانکه بنیم ملتزم نشود مطالب مطلقا حاصل نموده بخانه
برجی در آنجا و انانکه لشکر را در جایی بماند
باست که در میان کوهها راهی هست که از آن میتوانست از
چون خبر - و احتیاط موانعی نباشد - چون خبر
در عمل این اما این که بر سنگر حمله نکنند
بهترین نوع تیراندازی در آنجا بسیار مضطرب شدند - مراد با
و از آنجا متوجه تیراندازی شده و از آنجا او را
و سبب آن را که در آنجا تیراندازی کردند و بهشت را که
سوار مشتمل بود در موضعی محکم بر کوه را در آنجا
منظر باشد - از آنجا شاهزاده مذکور لشکر خود را که بر کوه
دارا و از آنجا مشتمل بودند که آمدن سلطان با کوه را
و خطراتی است که خطراتی است که خطراتی است
عزیزت کرد - پس حکم به سلطان بفرستاد تا با شجاع بنوع
که با کوه در جنگ شریک شود لشکر این لشکر را که این
ولی عهد خویشی فایده داشت و هم از آنجا بود
فرجه باشد چون نیز البته از آنجا خواهد یافت - از آنجا در تیراندازی
و طبعیت بر خطر این شورش دانسته خوف کرد که نتیجه آن
شاید شکی نیست که این حالت را با آنکه این

۴۴ اورنگ زیب چون بدین طرز آنچه سدّ راه و عایق وی بود از میان برداشت مصلحت و اقتضای وقت دانست تا افسر شاهی بر سر نهد - لیکن دید که خیلی مشکل است اختیار کردن کاربرا که سالها اقوال و افعال او بر خلاف آن و همه عزلت و ریاضت بود - قضیه باین ختم شد که دوستان وی چنان وانمود کردند که فرض بر خود اختیار کرده و فایده ملت را بر آسودگی و عزلت رجحان داده بلازمه وقت اگرچه بر خلاف خواهش است تن در دهد - بعد از مدّتی سر قبول جنبانیدن لیکن چنان رعایت عادت سابق را کار بست که جمیع مراسمی را که در جلوس سلاطین معمول می‌دارند منع کرد - فی الجمله آواز مردم بگوش بادشاه اسیر رسید که یقین داشت اتفاقی بخلاف مصلحت او افتاده است - بجهان آرا که دختر وی بود فرمود که برون و دریافت حال کند اما فی الفور او را باز خواند که مبادا نظر او بر سر دارا که بر نیزه کرده بودند بیفتد - طولی نکشید که جهان آرا حقیقت حال را بوی اینها کرد - پادشاه بد بخت از جایی برخاست و بلا سخن گفتن قدری در وثاق گردش کرد پس صورت تاجی که بالای سر او آویخته بود نگاه کرده گفت این اسباب بازیچه را بردار - پس فی الفور گفت نه صبر کن این تصدیق ادعای اورنگ زیب است - پس از آنکه مدّتی در

[illegible]

کل هندوستان اظهار اندوه و کرب بسیار نموده در تجدیدن دوستی
با خواهر خود جهان آرا که همیشه محبت جانی با پدر برگشته
بخت داشت تعجیل کرد *

۴۶ اورنگ زیب تا مدتی متناهی بر سریر سلطنت مغل
نشست و آن مملکت در تحت اداره او بیش از پیش وسعت
داشت و در نصف النهار اعتلا رسید بلکه بعد از انضمام ممالک دکن
مشمول بود بر تقریباً جمیع هندوستان و مضافات کابل و آسام
چنانچه احتمال دارد که خلق و معموری آن بممالک رومیّه در
ایام آبادانی کلیّ آن دولت نسبت نداشت - مالیه ملک تاسی
و دوکرور رسید و این مبلغ اگرچه بمداخل بقیاس بعضی از ممالک
فرنگستان این زمان مساوات ندارد غالباً در آن آران بی مثل
بود - چنین مینماید که اداره امور داخلیه در عهد او بر تدابیر
اسلاف تفوق داشت و با وجود کوبه و دبدبه و احتشام و شکوه
یگانه درباری تغیر در آداب شخصیه خود ندان و نیز بر ریاضت
و طهارت اشتهار داشت و در حقّ خود یا در سزای سلطنت
هیچ خلاف قاعده یا فسق و فجور روا نداشت - باعناد در
دیوان عدالت می نشست و ادانی ناس را نیز در آن محکمه
اذن دخول بود و با انصاف تلم حکم شرع بجای آورد و در
جبران آنچه بر رعایا خلاف میشد میکوشید حتی اینکه با کرم

[illegible]

خویش بداد زیرا که کسی که این صفات دراز باشد یافت
 نمیشد - عمالی که بودند غالباً مردم ناکس و غلامان جاحل
 وحشی مزاج بودند که از مراتب دنیّه بدرجات عالیّه ترقی
 کرده و هنوز بر خصلت و خوی گدائی باقی بودند - غرض
 ایشان این بود که در زمان اندک و بی ثبات حکمرانی خود
 مال بیندوزند بدون ملاحظه اینکه مملکت خراب خواهد
 شد یا آباد *

۴۸ حتی در باب عدالت و رعیت پروری که مشهور است
 مخصوص این سلسله بود بر زیر وقایعی چند ذکر میکنند که مؤیداً
 بتقریرات حاکمس و زرمبالغه و اطناب مؤلفان هندی را مشکوک
 میسازد - از حکایتهای لطیف فیراطوار اخلاق و آداب این
 دربار را میتوان فهمید - جوانی پیش شاهجهان فرید بر که
 مادری که بقال بود ملّ بقیاس دارد که مبلغ دریست
 هزار روپیه میشود اما بسبب کردار بد که نسبت میدهد ازین
 زر چیزی بوی نمیدهد - پادشاه چون خبر چنان مبلغ را شنید
 آتش حرص در وی سر برزد و زن را طلبیده در دربار عام حکم
 داد تا پسر پنجاه هزار و بوی صد هزار روپیه بدهد و همانوقت
 فرمود که از حضور برزد - بنابر فرمان زن را بیرون کردند لیکن
 فرید و فغان نموده دوباره خود را بحضور رسانید و گفت اینهاوند

[illegible][illegible]

و چون دید که پادشاه هندوستان هنوز بر تخت مستقر نگزیده و دل‌هایی مردم بواسطه قبائح اعمالی که در صدد ارتقای خود بکار برده بود از وی نفور گشته باشد که این مملکت معتبر را ضمیمه دولت خود کند - بسیار اتفاقات حسنه بواسطه انباج این مطلب روی داد زیرا که بسیاری از اکابر امرای دربار دهلی از نسب ایرانی بودند و بسیاری نیز از نسل افغان ازمنه سابقه را که اسلاف ایشان بر تخت سلطنت می نشستند بسرت تمام بخاطر می آوردند *

۵۰ چندی نگذشت که سیواجی دوباره طریق تاخت و تاز پیش گرفت و باین سبب ملانیه در معرض مقاومت پادشاه مغل آمد - اما اورنگ زیب که شاید متفر از مکر و فریب او شد و همچنین مشغول بمحاربه ایران و طغیان پتهانان بود تا مدتی متعاضد باین قاطع الطريق متوجه نشد که فقط بر بعضی از اضلاعی که غالباً مردمان وحشی در آنها سکونت داشتند می تاخت - لهذا امیر مرهته تقریباً بی آنکه کسی مخالفت ویرا کند در سواحل غربیه بنهب و غارت کار پیش می برد - دوباره شهر صورت را غارت کرد و بار سیوم اگرچه داخل شهر نشد مگر مبلغ گران از اهالی آنجا گرفت - در یورش راجه پور ده هزار پگوده از تجارتخانه انگریز دزدی کرد لیکن این مبلغ را بعد از آن

عیاری تمام نمود و شهرت حیل و شعبده او که آنرا بجهت تفرج
خاطر مکرر و اغراق کرده اند نام ویرا در طائفه هنود بلند آوازه
ساخته است - اما مطالب وی و اسبابی که در انجام مرام بدان
تشیث جست بوجهی نیست که بسبب آنها ویرا مردی بزرگ
که تدابیر عالی و وسیع ملکه داری مورث اعمال وی بوده است
بشماریم *

۵۲ در باب اخلاق وی چنین مینماید که حمل صلاحیت
بالتسبه بشخصی مثل او که از ارتکاب هیچ چیز که بدان بجهت
اجرای مطالب بزرگی خود توانست توسل بجوید مذاقته نداشت
خالی از اشکال نیست بعلمت اینکه اگر قوانین دیانت و امانت
در جبلت او وجود داشت واضح است که هرگز آنها را نگذاشت
که متعرض معظمت امور وی شوند - معتاد بظام بی نهایت
نه بودن در یکی از سالاران شرق مائه تحسین است اما سیواجی
هرگز از سفک دما اگر انجام مطلب را در گربود دریغ نداشت -
شاید اگر ملکی وسیع بطور صلح و صلاح بر وی قرار میگرفت
میتوانست باصول رویه مقررن بکرم و حمایت رعایا کیفر مصالبی
که بواسطه جنگ دزدی و دغلی او پیدا شد بکند - اما غالباً
فرستی بجهت این کار بدست او نیامد - با این همه عادات
شخصیه او مقررن باعتماد و پرهیز بود و با تبعه خون از روی

[illegible][illegible]

که سباجی در پی عیش و عشرت که عادی وی بود با معدومی
چند روانه شده است جوقی از سپاهیان فرستاد تا بغتۀ بر وی
تاخته او را گرفتار کردند - پادشاه بعدم جوانمردی که بآن
معتاد بود بکشتن اسیر فرمان داد و مذکور است که خود بنظره
ایستاده بعقوبت شاهزادۀ بد بخت و صبر و ثبات وی اظهار
بشاشت و خوشی می نمود *

۵۴ اگرچه در اواخر سنوات عهد اورنگ زیب خللی
بزرگ در امور ملک نیفتاد و علی الجمله اقتدار وی انکسار نپذیرفت
اما چون بعضی از امّات مهمّات برهم خورده و علامات متکثر
زوال چون بخار متکثّف فراهم آمده بود چهرۀ آفتاب دولت وی
خالی از خبری نبود - تعصّب او که همواره در تزیین بود او را بر
جدّ و جهدی اقصی الغایه در استیصال مذهب شنود ناز داشت -
بت خانهای ملوکانه مهترا و بنارس را با خاک پست کرده
بجای آنها بنیاد مساجد نهاد و همچنین در صحن معبد اصنام
احمد آباد که یکی از نفائس عمارات ملک بود گازی ذبح کرده
آنها ملوّت ساخت - اگرچه این گونه بی اعتدالیها که اهالی
متعصّب ملک آنها باکراه و تنقّر تمام مشاهده می نمودند فی
حدّ ذاته باعث اثارت فتنه و شورش نشد اما بواسطۀ آن دلّهای
مردم در جمیع اطراف ملک منفجر و بغایت هم مایل بودند

خوف از متاع آتیه وقت رحلت آمد و در بیست و یکم ماه
فبروری سنه ۱۷۰۷ ع در نود و چهار سالگی و بعد از چهل و نه
سال پادشاهی در اردوی خود داعی حق را ابتیک گفت *

۵۶ مورخان رنجها برده اند تا بانصاف و راستی تعریف
صفات اورنگ زیب بکنند - جرائمی که بر صفات روزگاری
واضح و مکشوف بنظر می آید مسو نمیتوان کرد لیکن غالب
اطوار و اعمال وی مقرون بپسار مملکت سامیه بود - در اجرای
حکم شرع جد و جهد و انصاف تمام داشت و غیظ و خفت
گویا در طبیعت او خلق نشده بود و علاوه با کرم و جود
تقریباً بی نهایت خیرات و نفقه میکرد و غالباً همت بر طرفیه
حال عباد میگماشت - اگرچه اسباب فراوان تجمل و عیش و
عشرت در دست بود که در اعمال آن حتی مشهورترین اسلاف
وی خود داری نکرده بودند آداب شخصیه او بطهارت بلکه
بر ریاضت مقرون بود - علی ای حال رای مردم در مقام خوب
یا بد قرار دادن باعمال اورنگ زیب متفرع بر اعتقاد صدق
اظهار دیانتی است که تا دم آخر بر خود می بست - شک
نیست که صدق زهد و صلاح وی عرصه شبه و سوظن میشود -
باینجهت که گاه گاه آنرا بسبب افراط ظاهر ساختی و در انجام
اغراض نفسانی بکار بردی حتی اینکه آنرا بهانه جرائم کبیره که از

[illegible][illegible]

اوضاع بیشتر بر حسب دلخواه بود چنان و نمود کرد که از جلالت و فنّ سپاهگری علای نبود و در دفع دشمن جدید که تقریباً درین اوقات در روابط امور ملکی روی در ترقی بود ضرورت داعی ظهور این خصال شد *

۵۸ چنین مینماید که شاه عالم موافق گفتار ارادت خان که نزد وی اعتبار لای داشت یکی از مذهب ترین و خوشنوترین پادشاهان بود که بر معارج نحت عروج کرده اند - کرم وجود او اگرچه بعضی به آن افراط نسبت داده اند همیشه بر حق مستحقان مبذول میشد - بدین اسلام تمسک تمام داشت و در سنت آن فقه متبصر بود لیکن با این حال بهیچ وجه متعصب نبود و با عقائد جمیع طوئفا حتّی زنادقه و ملاحدّه مستعضر شد تا بحدی که گاه گاه مایه نفرت علمای متورع گشت - بعرض غیرت و حسن که غالباً در خفیه مابین خانواده مغل روی میداد هفده پسر و نواده و برادرزاده مهمانان علی الدوام وی بودند و از ایشان حرکتی که مشعر بر کفران حقوق دینی باشد صادر نشد - اگرچه شاه عالم جلالتی نداشت که نفاقت اداره امور ملک درین اوقات پر شور و شر کند علی ای حال اقتصاد وی و امتنائی که مردم در حق وی داشتند غالباً رفع بلیاتی میکرد که بر سر این مملکت عظیم می آمدن - اما از اتفاقات سیئه بعد از پنج سال سلطنت بیماری

کرد - پس سادات روشن اختر را که یکی از نوادگان شاه عالم بود
ملقب بمحمد بر تخت آوردند *

۶۰ محمد شاه هنوز عنان حکومت بدست خود نگرفته بود
که آن سخافت رأی را که چنین مینمود درین اوقات در ذریه
مغل کانه جبلی شده ظاهر ساخت - وزرای وی نظام الملک
و سعادت خان گردان و شایسته اعتماد بودند لیکن محمد شاه از
هیبت و تمکین و سخت گیری ایشان متنفر شده عنان عقل خود را
بدست مشیران جوان و نا آزموده سپرد که غالباً در جرگه اشباع
و اتباع دربار یافت میشوند - امرای مزبوره بسبب اینکه پادشاه
بدین طرز از ایشان روی گردان شد در خشم رفته کفاره گرفتند و
خواستند تا اقتدار جداگانه در اقطار دیگر برقرار دارند - نظام الملک
اسم و لقب خود را بشانواده امرا که هنوز در دکن دم از استقلال
نمی مزنند گذارد و شعبه از اخلاف سعادت خان نیز تامدتی
فرمانفرما در اوده بودند - در خلال این احوال مرهتیان که متصل
بسطی در دائره نهب و غارت داده بودند علی رؤس الاشهاد
الدعای تقدّم و تفوّق میکردند و بعد از آنکه بر بیشتر ذمه مالوه و
لجرات تاخت و تاز کرده بودند تاپشت دیوار آگره نهضت و در
دارالسکومه احداث تشویش و بیم کردند - سعادت خان که چنین
مینماید بجز او کسی دیگر بیست غیرت و سلامت مملکت رنج

نمیبرد از اراده در حرکت آمد و دشمن را چنان شکست فاحش داد که اگر اجازت یکسره کردن کار میبود دمار از روزگار ایشان بر می آورد - اما پادشاه سخیف آرای فرمود که جنگ را موقوف سازند تا اینکه وزیر خود که نزد وی تقرب داشت جمع آوری سپاه نموده سرداری کل بر خود بگیرد *

۶۱ چنین می نماید که نادر شاه با خیال اقتصاد ورزیدن و محفوظ داشتن سکنه از ظام و تعدی در دهلی داخل شد - در روز با کمال نظم و ترتیب گذشت اما از اتفاقات سیئه شهرت مرگ نادر شاه افواه افتاد و هنوز جرأت مقاومت نیافته کرده بسیاری از سپاه ویرا کشند - سالار ایشان که شدت مزاج او را با عکال تمام تا بحال ملایم داشته بودند بواسطه این کار شیعه سعد افراط در خشم آمده حکم داد تا در هر خانه و در هر کوچه که نعش ایرانی مقتول یافت بشود بقتل عام پردازند - تا وقت ظهر چشمه خون در کوچه های دهلی روان بود و بعد ازین نادر شاه تسکین خصوصت خویش را روا داشت و رسوخی که در خاطر متعلقان وحشی داشت بسمی بود که بمجرد حکم وی شمشیر را در غلاف کردند - بعد ازین در خزائن شاهی جستجو نمودند و آنجا نقدینه و جامه های فاخر و خصوصاً جواهرات که قیمت آنها زاید الوصف است یافته شد *

۶۲ نادر شاه بجهت تصرف علی الدوله هندوستان اگرچه آن ملک بکلی در قبضه او بود سعی نکرد و غالباً با فراست دریافته که ایران و ملکی این قدر وسیع مثل هندوستان را در يك سلطنت باهم پیوستن صورت امکان ندارد بواگذار کردن کابل و قندهار و جمیع خطهای مغربیه روداتک قناعت کرد - پس محمد شاه را دوباره بر تخت مغل بر آورده و ویرا چند نصیحت کارآمد داده خود بی آنکه یک نفر از سپاه گذاشته یا يك قلعه در تصرف گرفته باشد مراجعت نمود - اما سلطنت هندی که بنقد بحالت تذلیل و تحقیر بود بواسطه این صدمه تازه از احترام جزئی که تا بحال مردم در حق آن رعایت میکردند بی بهره گشت - در روئیل کهند که کوهستانی است متصل پهای تخت چند نفر امرای فراری از افغانه با سکنه شجاع ملک متفق شده و بنیاد حکومت علی الاستقلال نهاده اعتدائیه بسلطنت پادشاه مغول نداشتند - صحیح است که ایشان نتوانستند با عساکر متفق وزیر و نواب اوده دم مقاومت زنند اما مستعد بودند تا از شورش و طغیانی که اخلاف اکبر شاه متصل بیش از پیش عرضه آن بودند فائده بپسنگ آرند *

۶۳ دولت مغول درین هنگام در ورطه اختشاش و اختلال کلی افتاد حتی اینکه هر امیری هر قدر ضعیف بود خویش را

علی قُدر الکفایه قابل پایمالی آن مدانست - اقامه املاک لاهور و ملان را نکلی فسطه تصرف آورده بودند و در همان سمت هر روز عدل و عدل قوم سکبه اردیای مپید پوت - قنابل حانت و روزمه ارباب و عارت دست نگاه داشتند و مرهمان در دایره تاحت و تارسطی داده و از رون حمما عبور نموده در روزمل کهد سکامی مسقر داشتند - عازی الدین ترک عیالات نموده و حال حام ممتی بسته که در صدن آن اسلب زمی بهمچ وجه کفایت نمیکرد ثلثات پش از وقت بر ملک وارد آورد - و تنس مقال اینکه احمد شاه اندالی دعویض حکومت لاهور را نیکی از حوائس افعال کرده بود و وزیر مرور بهانه مراوحت نا دحرار و در گریار کرده دهلی رساند - چون این احماف بمسامع پادشاه افعال رسد عصب او از حد اعتدال گذشت و با تعبیل تمام لشکری بمقاس کشیده ندون آنکه کسی مقاومت کند داخل دهلی شد و آنرا ناشدتی که تقریباً از تطاول پادشاه کمر بود مرصه دمار و دوار ساخت *

۶۴ ندون آنکه در کشف حمله ناری و مواضع احتیاج تعمش و نفیض ریاء شون عموماً ذکر میتوان کرد که درین اوقات مملکت محل را عظمی در انظار یا واقعی در اقطار ماقی نموده بود - اقامه و مرهمان فقط بهت استلال نایکدیگر

مناطقت میکردند و مرهتبان چون حریفان مذکور ایشان در میان نبودند فرصت غنیمت شمرده یک سعی بلیغ را بجهت غلبه کَلّی بر هندوستان مطمح نظر ساختند - جمعی بقیاس سواره از دکن بهدراه برده نه فقط ولایات آگره و دهلی که در اطراف و حوالی مستقرّ حکومت بود بلکه اضلاع ملتان و لاهور را نیز عرضۀ نهب و غارت ساختند و افغانه را بطرف دیگر رود اتک هزیمت نمودند - بالجمله احمد شاه ابدالی شخصی نبود که بدون مبادله ازین ممالک معتبره چشم بدوشد - طولی نکشید که لشکری شایان جمع آردی نموده از آب سند عبور کرد و بسیاری از امرا نیز که از تاخت و تاز مرهتبان بجان آمده بودند با وی ضمّ شدند - در بدو کار این طائفۀ دزدان پس نشستند چنانچه احمد شاه ابدالی بدون مقاومت در دهلی داخل شد لیکن جرأت نکرد که بر اردوی محکم ایشان که در آن فی الفور تحصّن جسته بودند حمله کند - آخر الامر چون بمسبب بی آنزوگی کار ایشان بنهایت رسد بعجله استحکامات را رها کرده مضاف دادند لیکن شکست فاحش یافتند و لشکر ایشان بکَلّی عرضۀ دمار و بوار گشت و دوتا سندها که سالار ایشان بود بشاک رفت - افغانه با لشکری دیگر که بسرداری هلکر بود در حوالی سکندره بغتۀ حمله برده آنرا چنان صدمه زدند که امیر مزبور بی آنکه

درست وحت پوسیدن کمن متعجب معنودني سرحد ندر بدن
 ۹۵ مرهشل را اگرچه اين مصمص مایه تحقیر شدن دل ار
 دست ندادند و عزم راسخ کردند قايتمهت اصلاح امور مساعبي
 اذمی العایه مصروف کمن پیش ار آن که سال تمام شود
 یکمن و چهل هزار نفر را سرداری شودا سوراو که بهار نام
 داشت و برادرزاده پشوا یعمي امر بزرگ بود جمع آوري
 نموده بودند و امر مذکور متعجب وریر و سرداران حات
 محاب دهلي در حرکت آمدن روز حانه صبق حمما محمب
 نازا پر آب شده فاصله مانس اناسه و عساکري بود لکن
 اگرچه این روز حانه قابل گذر نمود عرق همب عالی احمد شاه
 اندالي حرکت آمده خود را با جمع لشکر در آب انداحب
 و شما کرده عبور نمود - این عمل که مثل اعجاز مضمون مایه
 ترس و هراس قلوب جمع مرهشل گشت اگرچه سه مساري
 لشکر دشمن بودند حرأت نکردند تا در میدان دم ار مقاتلت
 زدند لکن در پاني پب که در آنجا درد مهارت نهيت سلطمت
 عمن مکرر ناحیه شده است در اردوي مستحکم نجس حسمن -
 احمد شاه قا چندی بعد بر دور ایشل میگشت و راه آرتقه و علونه
 را مي برين - آخر الامر در مفتوح ساحس سبگر ایشل کوشد
 لکن بدن آدکه علیه حقيقي کمن پس نشس متعجب شد *

۶۶ دپلیس که بدینگونه اداره عالی الاطلاق امور بدست
 ری مفتوح شد مردی بغایت عجیب بود - عال بقیاس از
 پدر که یکی از محصلین مالیه و اجزای مجلس کمپنی فرانسه
 بود بورژوازی یافته آنرا در معاملات تجارت استعمال میکرد -
 چون آنرا بر منصب میر مجلس پند پیچری و ثانیاً بر عمل
 مباشری چند نگر مامور شد طولی نکشید که این شهر را بمعوزی
 و آبادانی اقصی الغایه رسانید و بواسطه تجارتی بزرگ بر مال
 خود بسیار افزود - در وقتی که منصب جلیل حکومت
 پند پیچری خالی شد لیاقت و انجام فیروزی جمیع اعمال ری
 داعی امارت او شد - اگرچه بجهت غیرت و حسن از لابرد نیز
 بریدن و او را از میان برداشت لیکن باجراحی همین رویه که صاحب
 مزبور بدان پرداخته بود تمسک و توسل تمام داشت حتی
 اینکه نه اسکن در نه قیصر بنیان تدبیر فتح و ظفر باصول زیاده از آنچه
 این تاجر فرانسوی در عهد وستان وجه همت ساخت هرگز نهند -
 مطمع نظر او این بود که فرصتی که بر انگریزان بدست آورده
 بود غنیمت شمرده ایشانرا که حریف وی بودند از ساحل
 کرمندل آواره ساخته مستأمل کند *

۶۷ اول حرکت از طرف انگریزان صادر شد - شاهزاد؛ تنجور
 مسمی بسافوجی که بواسطه برادر خود خارج از تخت شده

از ایشان استمداد نمود تا ویرا درباره بر تخت نشاندن و بطور
معاوضت وعده کرد تا ضلع و قلعه دیبی که را که در موضع
خوب بر ساحل رود کلرون واقع بود واگذار نماید - در سنه
۱۷۴۹ ع مباشرت جنگ بر آنجایی مستقیم کردند اما از عدم
اتفاق مابین لشکر و اهالی چهار مایوس شده و از اهالی ملک
مدد نیافته بدون اقدام نمودن بر تسخیر آن مراجعت کردند -
پس از پیش نبردن این کار مهموم و مغوم شده درباره حرکت
کردند - سپاهیان تابنده رود با چهار رسیدند و از آنجا بر کشتهایی
کوچک از رود خانه تا شهر رفتند - بعد از مزاحمت بسیار و
قتال و جدال شدید قلعه را در تصرف آوردند و درین معاوضت
لعنت کلایو که بعد ازین مقدمه در تاریخ هندوستان شهرتی
تمام یافت نام خویش را بجوانمردی و تهور بلند کرد - بهیچ
تسخیر قلعه مجاهده برپا شد که بنابر شروط آن انگریزان بتصرف
این جای مستقر گردیدند و در عوض این ایشان شامزاده را که
بواسطه وی بجنگ پرداخته بودند بحال خود رها کردند *

۶۸ درین اثنا اهالی فرانس زیاده از انگریزان خیالات
بزرگی را می بختند و علانیه طالب تقدم و تفوق خویش در
ممالک جنوبیه هندوستان گشتند - غالباً تعریفی چنانکه باید از
حیله باربهای که در کرناٹک ظهور یافت و تقریری از اسمهای

وحشی و مردم مجهول الحال که در دانش آنها فایده مترتب نیست در نظر مطالعه کنندگان این کتب نهادن در قوه زانم حروف نیست - این مقدمه را باید گفت که اگر امیری از امرای هندوستان وفات بکند بهیچ وجه ملاحظه بشقوق ارشد اولاد یا بقانون مقرری از وراثت نمیکنند - پسران و نوادگان و برادرزادگان حتی اقارب دورتر نیز ادعای سلطنت میکنند و فی الفور با غرب شمشیر این دعوی را تقویت مینمایند - اختلافات دکن بواسطه مرگ نظام الملک که در تاریخ مغل مذکور شده و سعادت الله نائب کرناٹک واقع شد - این هر دو منصب که در اصل در تحت پادشاه مغل بود بتدریج در اثنای زوال آن سلسله مستقل گردیده بودند - حال در عوض ناظر جنگ و انورالدین که هر یک صاحب حقیقی یا اقلًا بنقد متصرف تحت بودند میر ظفر جنگ که طالب صوبه داری دکن بود و چند صاحب که حرص نیابت کرناٹک داشت بمیدان آمدن ۶۹ این شورش رسوخ و بزرگی اهالی فرانس را در ممالک جنوبیه هندوستان چنانکه باید مقرر کرد - میر ظفر جنگ که به دپلیس اعتماد تمام داشت با وی در پند و چهری ملاقات کرد و باحتشام و شکوه هر چه تمامتر تاج دکن بر سر نهاد - در عوض این سلوک نیک میر ظفر جنگ دپلیس را بر عمل حکومت

ممالک در تحت پادشاه مغل نصب کرد و کذاک منصب
تحصیل مالیه جمیع ممالک جنوبیه رود کشنا که تقریباً مثل
فرانس وسعت دارد بومی تفویض کرد و بعلاوه اقطار وسیع در
اطراف سه شهر هند پجری و کلریکل و ما حولاً پتن علی الدوام باز
واگذار شد - لیکن چون بحکم لزوم معاهده و رابطه مابین
کسانیکه بسته نه بناموس الهی و نه بقوانین انسانی هستند دوام
و استحکامی ندارد حریفان منصور و مظفر چندینی نگذشت که بر
یکدیگر بدگمان و مضطرب و بر خطر حال خود واقف گشتند -
امرای افغانه مطالب بغایت بیجا القا میکردند که بقاعده خیانت
کارهای اهالی شرق علی الظاهر مستحق آن بودند - اما ایفای
این عهد و سائر مطالب که منجر بر آنها میشد عنان حکومت
از دست میر ظفر جنگ بکلی میگرفت و لهذا دپلیس ایشانرا
بامرار گفت که باید اقتصار نموده در استیفای مراد خود بکمر
وجهی قناعت بکنند و غالباً بواسطه اینکه خود را در تحت
اداره او میدانستند علی الظاهر بسبب عجله وقت بر غیبت بدین
عمل تن در دادند *

۷۰ چون خبر فتح انگریزان بسرائر میسور رسید خواست
که در عقد معاهده که با دولت فرانسه افتتاح کرده بود توقف
نماید - اما چون شنید که هیچ ثمره کانی از آن ظفر حاصل

نشده است با موافقت مراری راو که وی نیز از قسمت خود در غنیمت هیچ راضی نبود قول و قرار را باعضا رسانید - دہلیس همچنین مرتضاعلی حاکم ولوز را با امید نواب شدن فریفته رو بشود کرد - پس عساکر فرانسه باتفاق افواج ہندیہا ترچنپلی را سخت محاصره کردند - میسر لارنس چون خبر غیر متوقع شنید کہ از تہارن و تکاہلی قلعدار آذوقہ و علوفہ فقط بقدر کفایت پانزدہ روز در شہر است متحیر شد و لازم گشت کہ فی الفور با جمیع لشکر باستیلاص آن تعجیل کند - سپاہیان درین حرکت سریع کہ در قلب اسد واقع شد زحمت بسیار کشیدند اما بی مقاومت در شہر داخل شدند - بعد از آن میسر لارنس توانست راہ اضلاع جنوبی را بجهت فراہم آوردن ضروریات بکشاید و از رُس ننجور مددگاری چند یافت - لیکن عہد و پیمان وی چنانچہ رسم جمیع امرای ہندوستان است با ہر ضرر حوادث انقلاب می یافت *

۷۱ تجارتخانہای انگریز در بنگالہ از مدتی متمایز بالنسبہ بہ آنها کہ بر ساحل کرمنڈل واقع بود عظمتی نہ داشتند لیکن حال وقت آن رسیدہ بود کہ باید موقع واردات عظیمہ و بالآخرہ مرکز و مسنقر حکومت ما در ہندوستان شوند - طور بنای اول تجارتخانہ کلکتہ بنقدن مسطور شدہ است و عظمت آن با وجود

حلی که در ایام سلامت جعفر حلی در ترقی آن افراد روز بروز در آردیان بود - چون شجاع بر عمل توانی منصوب شد آب بر روی گل آمد اما بعد از وفات امر مزبور سرمدار پسر او که امری محض آرای و بی مبالغت بود حلع شد و علی وردیحان که از سل پتهان یا اعلان بود و در سپاهگری و فسون حرفه کامل حداقت و کار دانی داشت بجای او بر حسب علمه کرد - با وجود عروج مقامه علی وردیحان اداره امور ملک را نه فقط با هر بلکه با کرم و حلم تمام کرد تا اینکه حوادث وقت برخلاف خواهش وی بود زیرا که مرهسل بعضی برآیند که ناعوای دربار معول یا ناعوای صوبه دار علی ای حال در سگاله راه یافتند و همواره با جمعی کثیر اگرچه مکرر لطمه میخوردن آن ملک را عرضه بهب و غارت داشتند *

۷۲ نواب بختار شمدن ورون و علمه انگریز فوج خود را جمع آوری نمود و بحد کلته در حرکت آمد - کلایو که هنوز بحقیقت حاکم عجز سلاطین شرق و قومی و تحریتی داشت بهیچ وجه خواهشمند نبود که خویش را بعهده در ورطه حرب با حاکم دست کرور مردم بدارد - و این را هم از لوازم دانست که هر قدر ممکن شود رود تر بدارس مراجعت کند باین واسطه که وضع هولناک امور کمپنی مقتضی حضور او بود

و بعلاوه امید داشت که سراج الدوله را میتوان چنین ترغیب کرد تا از مطالبی که مقرون باقتصاد است از سر بزنند - واتسن برخلاف این رای باعزاز گفت که امیر مزبور تا بوی گوشمالی خوب نرسد گاهی بمصالحه مایل نخواهد شد - علی ای حال مصلحت کلایو باینقدر موجه آمد تا پیش امیر مزبور سفر فرستادند و او ایشانرا بنوع خوش ملاقات و اظهار مطالبی کرد که لایق قبول مینمود - بالجمله از حرکت دست باز نداشت و بحیل مختلفه از امضای معاهده شانه خالی میکرد و در اواخر ماه جنوری سنه ۱۷۵۷ ع با جمیع افواج رسیده در حوالی کلکته بمرتب ساختن سنگر پرداخت چنانچه بساثرین واضح شد که او بجز انتهاز فرصت مطلبی دیگر نداشت - درین اثنا دونفر فرستاده شدند تا درخواست انصراف او کنند اما با ایشان بتکبر پیس آمده از قبول این مسئول ابا نمود و ایشان از یکی از دوستان ملکی متنبه شده که از خیانت برخذر شوند بغتة روانه شده بسلامت بلشکر گاه خود رسیدند *

۷۳ درین اوقات که خبر اعلام حرب مابین دول فرانس و انگلیند رسیده بود امری مهم و نازک روی داد و آن این بود - اهالی فرانس که موضعی سخت محکم در چن درنگر داشتند قبول کردند که در آن ضلع فقط ملاحظه آرامی کرده گرد عداوت

بروند لکن در همان وقت اقرار کردند که بدون رضای حکومت
 پهن پیری مشکل ثبات و دوام چمن نمدوست نخواهد شد
 کلابو مقبول مسئله مرور مایل بود تا این واسطه که دید که اگر
 انگریزان بر این قلعه حمله نمردن نواب را آزاده و خود را سرور
 از حد مصلحت در امور مگانه مملو خواهند گردانید - از طرف
 دیگر گمل صرفت که صناعی که اهالی فرانس عزمه داشتند
 آثار اعمان و پایداری داشت و اگر نواب که دوستی او با
 انگریزان بعاید مشکوک بود اتفاق کند و از حکومت خود
 چنانکه ناسانی احتمال صرفت مدد یابند ستوانستند بر روی
 لشکری جمع آوری نمایند که عالماً مقاومت آن از طرف انگریز
 محال خواهد بود - لهذا دایمراز تمام اظهار آن کرده شد که بحکم
 ازوم انگریزان فرصت نشی و پیشی علی المقدر را عمیت شمرده
 اهالی فرانس را پایمال سازند و این رای که واتس تاند آن
 نبود و احزای حکومت فرانس در آن ممالعه داشته
 بالاحره موخه آمد *

۷۴ دربار اهالی شرق علی الاتصال مع اسباب حالت
 و منه مشود - خصوصاً در چمن حالت هرج و مرج که
 آنرا در هند رسائی بود که هیچ وجه نقادین مقرر و زانت
 اعمان بود - بسیاری از اکابر امرای نواب که از شدت و تلون

و بعلاده امید داشت که سراج الدوله را میتوان چنین ترغیب کرد تا از مطالبی که مقرون باانصاف است ازش سر باز نزنند - و آنسن برخلاف این رای باعزاز گفت که امیر مزبور تا بوی گوشمالی خوب نرسد گامی بمصالحه مایل نتواند شد - علی ای حال مصلحت کلایو باینقدر موجه آمد تا پیش امیر مزبور سفر فرستادند و او ایشانرا بنوع خوش ملاقات و اظهار مطالبی کرد که لایق قبول مینمود - بالجنله از حرکت دست باز نداشت و بسبب مختلفه از امضای معاهده شانه خالی میکرد و در اواخر ماه جنوری سنه ۱۷۴۷ ع با جمیع افواج رسیده در حوالی کلکته بمرتب ساختن سنگر پرداخت چنانچه بسائرین واضح شد که او بجز انتظار فرصت مطلبی دیگر نداشت - درین اثنا دونفر فرستاده شدند تا درخواست انصراف او کنند اما با ایشان بتکبر پیس آمده از قبول این مسئول ابا نمود و ایشان از یکی از درستان ملکی متنبه شده که از خیانت برخذر شوند بغتة روانه شده بسلامت بلشکر گاه خود رسیدند *

۷۳ درین اوقات که خبر اعلام حرب مابین دول فرانسه و انگلیند رسیده بود امری مهم و نازک روی داد و آن این بود - اشالی فرانسه که موضعی سخت محکم در چند رنگر داشتند قبول کردند که در آن ضلع فقط ملاحظه آرامی کرده گرد عداوت

نروند لیکن در همان وقت اقرار کردند که بدون رضای حکومت
 هندوچری متکفل ثبات و دوام چنان بندوبست نخواهند شد
 کلابو بقبول مسئله مزبور مایل بود باین واسطه که دید که اگر
 انگریزان بر این قلعه حمله ببرند نواب را آزرده و خود را بیرون
 از حد مصلحت در امور بنگاله مبتلا خواهند گردانید - از طرف
 دیگر گمان میرفت که ضمانتی که اهالی فرانس عرضه داشتند
 آثار اعتماد و پایداری نداشت و اگر با نواب که دوستی او با
 انگریزان بغایت مشکوک بود اتفاق کنند و از حکومت خود
 چنانکه بآسانی احتمال میرفت مدد یابند میتوانند بزودی
 لشکری جمع آوری نمایند که غالباً مقاومت آن از طرف انگریز
 محال خواهد بود - لهذا باصرار تمام اظهار آن کرده شد که بحکم
 لزوم انگریزان فرصت بیش و پیشی علی‌الحد را غنیمت شمرده
 اهالی فرانس را پایمال سازند و این رای که واتسن تأیید آن
 نمود و اجزای حکومت مدراس نیز در آن مبالغه داشتند
 بالاخره موجه آمد *

۷۴ دربار اهالی شرق علی‌الاتصال منبع اسباب خیانت
 و فتنه میشود - خصوصاً در چنان حالت هرج و مرج که
 آنزمان در هندوستان بود که بهیچ وجه بقوانین مقرر وراثت
 اعتنا نبود - بسیاری از اکابر امرای نواب که از شدت و تلون

مزاج او متنفر شده همچنین طالب نشستن بر جای او بودند و مستر واتس که هنوز سفیر انگریز بود گویا جدول درخواستهای ایشان گشت - اول کسیکه باین کار اقدام نمود شخصی مسمی بخدا یار خان لئی بود که اظهار کرد تا باتفاق انگریز نواب را خلع کند و ایشانرا خاطر جمع کرد که خانواده سیه که تاجر و صرافان بودند و مال بیقیاس داشتند در این کار مدد ایشان خواهند کرد و چون این مطلب مشهور گشت که میرجعفر وزیر نواب بمباشرت این کار میل دارن مشروط بر آنکه خود در عوض سراج الدوله بر اقتدار مطلق العنان منصوب شود این امر خیلی عظمت زیاد یافت و چون کلایو این خبر شنید شورش را بنقد صورت گرفته دانست *

۷۵ قدري بعد ازین حکومت بنگاله در مشاق و مضایق مخصوصه مبتلا گشت - تشویش و هرج و مرجی که در آن خطه دست داد مایه تحریص و طمع امرای هندوستان شد و امید داشتند که ملک بدون اشکال بپنک ایشان خواهد افتاد پسر بزرگ پادشاه مغل که شاهزاده نام داشت لقب صوبه داری بنگاله و بهار و اوریسه از پدر یافته بنقرّر ادعای خود با ضرب شمشیر پرداخت - افواجی که توانست جمع آوری نماید بسیار قلیل بود لیکن از طرف دوسردار مشهور که تقریباً از راه استقلال

حکومت میکردند تقویت یافت - یکی از ایشان نواب اوده
 بود و این خطه حامل خیز شمال رود گنگا است و در ایام
 گذشته مرکز سلطنتی مقتدر بود - دیگر صوبه دار اله آباد بود و
 آن ضلع خصیب است در سواحل شمال رود و دارالحکومه آن
 که در محل تلاقی رودهای گنگا و جمنا واقع است یکی از
 شهرهای معظم و معتبره مملکت است - اکبر شاه آنرا محل
 سکونت خود اختیار کرد و در ملقبی رود چهل ستون را که
 قلعه وسیع است بنیاد کرد و دروازه‌های آنرا با منارها و گنبد
 زینت داد و این عملیات یکی از آثار قویه مهندسی هندوستان
 است *

۷۶ درین اوقات در درون ملک کار بارگاه و معموری پیش
 نرفت - شاهزاده جوان که چون پدری از مرهتیلان مقتول شد
 لقب بزرگ پادشاه مغول را که اکنون صفی نام بود بر خود
 نهاده تجدید دعوی بنگاله کرد و دوباره نیز از نواب اوده که
 سلطان بوی لقب رفیع وزیري گذارده بود تقویت یافت -
 عساکر متفقہ ایشان بجانب پتنا حرکت کرده بر مستحفظین آن
 قلعه بعضی جهانت غلبه کردند پیش از آن که کرنل کالبود
 که در این وقت سردار افواج انگریز بود توانست با عساکری
 که در تحت میران پسر جعفر بود بهد کلای ایشان برسد - در پیست

و در نیم ماه فبروری سنه ۱۷۴۰ ع حمله برد و اگرچه افواج
 هندی بسبب بی تأملی در اختیار جای خود بسیار بکار
 نیامدند اما انگریزان و سپاهیان ملکی ایشان تفنگ‌ها را بطوری
 کشاد داده که غالباً يك تبر خطا نشد دشمن را از میدان جنگ
 راندند و ایشانرا پس نشستن تا بهار مجبور کردند - بالجملة
 میران که زخم خفیف خورده بود در پتلا باز داخل شد و خود را
 بعیش و عشرت سپرد - پس سردار لشکر شکست خورده
 با جرأت تمام عزم کرد تا از راه میان بر بهرشد آباد کوچ کرده
 غفلةً نواب را در سرای خود گرفتار کند - بعضی را اعتقاد
 این است که اگر بمقدار هندی که در ارتکاب این امر بعمل
 آورده بودند سرعت در امضای آن مینمودند کار نیک بسر انجام
 میرسید - اما روساء چنانچه در حرکت‌های لشکر شرقی رسم است
 تکاهل و وزیدن و کالیود فرصت فرستادن افواج را بدائن روز
 یافته بجهت مدد وی رسید و دشمن را از اجرای مقصود
 بازداشت *

۷۷ در این اثنا در بنگاله کار بطور دلخواه پیش نمیرفت
 جعفر خان حاکم کاهل و عشرت طلب و ظالم بود - نه فقط
 بجهت ادای قسط‌هایی قرضیکه بندگان داشت بلکه بجهت
 مصروفات تبذیر خویش نتوانست وجه پیدا کند و کوشش

کرد تا حوائج خویش را بواسطه عزت کردن امرای ملک
 مورد سازد اما سه دین از ایشان یکدله نغو و طعلی پرداختند -
 فی الحقیقه مداخل سه صاعه بسبب ادای قرض انگیز مقرر
 شد و تجارت شوره یکعلم بایشان واگذار و دیگر گونه احسارهایی
 کلی در اداره کار تجارت بسجده شدن - لکن درودی و بطرز واضح
 معلوم گشت که از حقوق دولت انگیز را که درمی داشتند
 فراموش کرد و فقط از رسم یا دین سب که بهیچ وجه دیگر
 امکان محری داشت اقدار خویش ثابت نای شرایط آن در
 مدد آن - لهذا بعد از تعیش سار و ملاحظه کلی درین وقایع
 امای دولت عرض کردند تا سر حعفر را عزل کنند یا اقلاً
 محل احتیاج حقیقی بدست شخصی دیگر سپارند و بعد از تأمل
 سار قرار بر آن شد که داماد وی مر قاسم که فقط شخص او
 چمن مینود که قوه کار تقدیری که کفایت اصلاح امور در هم
 حورده ملک نکرده داشت حاضر وی شود *

۷۸ مر قاسم نا همر و حالات خود را مشغول رنق و رنق
 امور ملک داشت - بحکمت عملی و بیخالی کردن کسبه امرا
 دقه حساب انگیز را ادا کرد لکن در این اوقات وقایع مهمه
 مایه جمع شدن عساکر حکام متعنه بر سرحد نون دین واسطه که
 پادشاه محل امور بعضی جهات از سلطان ارده تقویت یافته

بر ممالک میر قاسم چندینی تاخت و تاز میکرد که مودّی
 بمضرت بسیار بود میجر کلزنگ بیست میان آنها حرکت
 کرد و لشکر مغل را بمحاربت آورده آنها بکلی متفرق ساخت -
 از اهمّ اتفاقات گرفتاری منسیر لا بود که تا بحال با دسته از
 عساکر فرانسه مدد کَلّی لشکر هندوستان در جنگ انگریزان بود
 چون سپاه او ترک او گفته و تنها ماند بر توپي سوار شده منتظر
 بر آمدن هلاک نشست - هنوز که بقوانین نیکوي حرب آشنا
 نبودند تعجب بسیار کردند که صاحبان منصب انگریز آمده
 با مداراي تمام او را بلادوي خود دعوت کردند و با احترام و
 تکلف رعایت حقوق مهمانداری در حق وي بجای آوردند -
 میجر کلزنگ بعد از انجام حرب اظهار مصالحت کرد و نیز عرضه
 داشت تا بملاقات پادشاه در اردوي وي رود - و اگرچه در ابتدا
 پادشاه سر از قبول این مطالب باز زد ولیکن بعد از تأمل نه فقط
 سالار منصور و مظفر را ملاقات کرد بلکه همراه وي تا پنتا رفت *

۷۹ انگریزان پسر امیر جعفر را که طمع خام فرمانفرمائي
 ویرا بر آن داشت تا گلهاے که سابق باوي کرده بودند
 فراموش کرد باز باجرای امور ملکی سرفراز کردند - مقارن
 اینحال حکم به میجر آدمس که سردار عساکر بود رسید . تا در
 افتتاح حرب غایت جهد نماید چنانچه میر قاسم را از سائر

سلاطین هند که تا آن وقت بمقابلہ آمدہ بودند زیادہ تر مستعد و آمادہ یافت - انگریزان اول کاری کہ کردند شکستن جمعی کثیر بود کہ برسم طلایہ مقابل مرشد آباد ملاقی شدند و بعد ازان بہ یورشی مورچل و استحکاماتی کہ بجهت محافظت شهر ساخته بودند گرفته دیدند کہ صوبہ دار با جمیع لشکر خود در میدان گریہ مہتایی جنگ است - لشکری ظہراً مانند لشکر فرنگستان بود زیرا کہ سپاہیان بنوع ایشان لباس پوشیدہ و مسلح و تربیت یافتہ بودند و ہم توپخانہ خوب و آراستہ داشتند - جمعیت ایشان از بیست ہزار سوارہ و ہشت ہزار پیادہ منجائوز نبود اما میجر آدامس در مقابلہ این فوج فقط سہ ہزار نفر داشت - بالجملہ با این جمعیت قلیل بر دشمن حملہ برد لیکن خصم با جرات و جلالت تمام تا چہار ساعت مقاومت کردند بلکہ اتفاقی افتاد کہ قدری از صفوف او را احاطہ کردہ شکست دادند و دو توپ نیز بدست آوردند - بالاخرہ ثبات و تربیت بہادران انگریز غلبہ کردہ خصم را از پیش برداشتند و جنگجویان ہند ہزیمت نمودہ ہمہ توپخانہ و ذخیرہ خود بجا فہاندند - پس امیر ایشان بجانب لشکر گاہی محکم کہ بر گذارہ رود اردوہ بود پس نشست و آن لشکر گاہ جای صعب بود کہ بر اطراف آن رود خانہ و کوہا - و باتلاق - احاطہ کردہ

بود بنوعی که قریب یکماه تمام طول کشید تا آن مکان بچنگ آمد - آخر الامر علی الغله حمله برده دشمن را مغلوب ساختند و بعد ازین واقعه میر قاسم جرأت مقابله در میدان مقاتله گامی نکرد *

۸۰ - نواب مزبور را پیش در حفاظت پتنا که قدری بعد از آن در معرض محاصره افتاد امید باقی ماندن - مستحفظین قلعه را ده هزار سپاه مدد داد و بیست تائب صیانت جمعی کثیر از سواره بی نظام بکار برد - اهالی قلعه مقاومت سخت نموده و یکی از توپخانه‌های انگریز را گرفته قور خائفه ایشانرا آتش زدند لیکن با این همه عساکر انگریز در عرض هشت روز رخنه ساختند و یورش برده قلعه را مفتوح نمودند - پس میر قاسم بکلی نوبت گشته بملک اوده گریخت بجهت اینکه استمداد و طلب حمایت از صوبه داریکه شجاع الدوله نام داشت بنمایند - صوبه دار مزبور درین وقت مردی دیگر در حمایت خویش داشت که جلالت قدری بدرجات از میر قاسم افزون بود یعنی بر حسب صحت فعل که نام بزرگ پادشاه مغل داشت - درین دربار نواب مغرور را با توابع و تکلف سلوک کردند و شجاع الدوله احتمال دارد بواسطه ترقی خویش تقویت او را بر خود گرفت و بنابراین این سه شخص عظیم متفق شده بجهت حمله بر دین

بر عساکر انگریز در حرکت آمدند و درین اوقات اتفاق افتاد که لشکر انگریز بجهت محاربه باین سختی بسیار کم مستعد و آماده نون - سپاهیان که غالباً از مردم اجنبی و اهل ملک بودند شکایت میکردند که بعد از چندان سلسله فتوحات عظیمه به نقطه برایشان انعام نکشیده نشد بلکه از بی آذوقگی و هوایی بد زحمت بسیار کشیده بودند چنانچه ناراضماندی ایشان بشورش و بلوا انجامید حتی اینکه جمعیت کثیری از لشکر جدا شدند *

۸۱ درین میانه امپای دولت در انگلیند باوجود این همه مساعدت و زینت فتوحات ایشان در اضطراب و تحیر بسیار بودند - مباشرت این ظفرهای پی در پی بانخوا و اصرار ایشان نبود و فی الحقیقه جنین مینماید که ایشان نمیشواستند یکتا قطعه زمین را زیاده از آنچه بواسطه حفظ تجارت مرور بود در تصرف آرند - اگرچه اهل شورپی بواسطه اعمال ایشان در باب مر جعفر و میر قاسم صریحاً ملامت نکردند لیکن اظهار تشویش نمودند که مبادا اعتبار و اعیای عهد ایشان بآن سبب بکاهد - در عرصه سه سال سه شورش شد که بواسطه آن اقامت ایشان در هندوستان در معرض خطر بود و خصوصاً از مخارج سنگین و مستور که بر این حرکتها مترتب شد و آنها را بدین وضع حصه

چهارم از مالیه خون نتوانستند ادا بکنند شکایت میکردند -
 بعلاوه با اشکال هرچه تمامتر توانستند درخواست سپاهیان
 جدید را بامضا رسانند و اگر دولت انگریز با چند افواج نظام
 ایشانرا مدد نمیکردند این نیز صورت امکان نمیداشت و همچنین
 بجهت روانگي این افواج کرایه کردن جهازها کار آسان نبود *

۸۲ در ایام از هم ریختن جمیع سلطنتهای مغلیّه و مضافات
 و اعمال عظیمه آن هندوستان از حکومت منظم تقریباً بکلی
 بی بهره گشت هر متهور مجهول الحال که توانست گرد علم
 خود طبقات جنگجویان و قطاع الطریق را که در آن اقطار کثرت
 داشتند فراهم بیاورد میتوانست نیز امید اقتدار علی الاستقلال
 بر اضلاع وسیعه بدارد که چندی از آنها را از قبیل مملکت باید
 شمرد - از جمله بلاد مزبوره میسور امتیاز دارد و زمین آن ملک
 یکی از عجبتترین اقطار مسطحه و مرتفعه است که صور طبعیه
 آن اضلاع جنوبیه را متنوع دارد - بیش از نصف راه از یک
 دریا کشیده است تا دریای دیگر و از یک طرف قریب
 بساحل ملبار اتصال دارد و از سمت دیگر در غور کرناٹک منتهی
 میشود - دایره جبال مرتفعه که مثل سدّی بر اطراف کشیده
 است سطح کلیّه زمین را قریب یکمزار ذرع بلند میکند و
 ازین اتفاق مساعده آب و هوای آن فوق العاده معتدل و مقرر

بمخت است - زمین کلبه طبیعی دارد که لایق بعمل آوردن
غله‌ها و میوه‌های نفیسه است و با اینکه زراعت بدون حد اکت
و بی با زحمت در آن میشود با این حال حاصل بسیار میدهند -
ملک موزور در تحت اداره سپاهی متهور اینقدر رزبی در ترقی
نهاد که مایه تهدید وجود اقتدار انگریز در ممالک شرقیه شد *

۸۴ میسور تا اندک پیش ازین بکلی در تحت تصرف
مغل نبود و هنوز امرای آن ملک که اولاً سلاطین دهکهن و بعد
زوال ایشان پادشاه مغل را اظهار اطاعت مینمودند و گاه گاه
نیز باج میگذاردند در آنجا فرمانروا بودند - در هنگام انحطاط
پادشاهی مغل ازین دوا سر باز زدند مگر وقتی که سردار
پادشاهی میتوانست بقدری لشکر فراهم بیاورد که از ایشان باج
بستاند - اما از این قسم استقلال روسای اوائل را فایده بسیار
نبود بواسطه اینکه چنانچه عادت امرای شرق است در لهو و
لعب مستغرق و تقریباً عذاب اختیار بکلی بدست وزرا سپرده
بودند - در اول و غله چون جنگ کرناٹک دولت انگریز را در
معرض مقاومت با میسور آورد دو برادر که دیوراج و ننجراج
نام داشتند و ننجراج بجلادت و کلردانی بیشتر موصوف بود
بسر امور جمهور برآمده بودند - در این ایام بود که نام شخص
جوانی در افواه افتاد که گویا قلم تقدیر بر آن رفته بود که تعبیر

کَلْبِي در این ملک و در جمیع ممالک جنوبیّه هندوستان بدشد *

۸۴ کرنل ولکس بیان تولد حیدر علی از فوشتجات اهالی
 ملک بتفصیلی کرده است که تکرار آن ضرورت ندارد - چنین
 مینماید که خانواده وی از ممالک شمالیّه پنجاب است - اسلاف
 وی از ادانی ناس بودند و بقدری فقیر و فلک زده که بعضی
 اوقات از خبرات و صدقه مدد معاش مییافتند - فتح محمد پدر
 حیدر علی را شخصی مصماً لله تربیت کرده او در لشکر امیری
 از امرای میسور داخل شد و با دلیری نوکری بجا آورده بدرجه
 نایک یعنی سردار پیاده سرفراز گشت - زنی از خاندان معتبر
 که شوهر وی از دست قطاع الطريق مقتول شده بود و بدین
 سبب در کمال فقر و فاقه میزیست بر آن داشته شد که در
 دختر خود را پی در پی با این جوان عروسی کند - دو فرزند
 که شاه باز و حیدر نام داشتند از کوچک ترین این دختران
 مولود شدند اما چون یکی نه ساله شد و دیگری هفت ساله
 پدر و امیر وی در جنگ مقتول شدند - پس مادر و پسران در
 تصرف امیری طالم و حریم آمدند که نه فقط هرچه املاک
 ایشان توانست بپاید ضبط کرد بلکه بجهت اینکه دغینه خود را
 بسپارند ایشانرا سیاست الیم میکرد - زن فتح محمد از هرچه
 داشت بجز پسران و عصمت محروم شده ببران خود ابراهیم

پناه برده از سختی و محرومیت وی پرورش یافت - لهذا باید
 حذر نکلی آزمائش سخت خویش کند و نا مدتی آثار رشد
 و صلاح بهیچ وجه اروپایی ظهور نماید *

۸۵ در این زمان حذر ایمن در اسباب حرب و حره را
 فراهم آورده و نام خود را در قدری بلدن آواره ساخته بود که شروع
 بحمل پادشاهی مسور کرد - احلال و اعشاش دربار در
 مطالب او را حملي تقویت نمود - رئیس حوا که منحراج او را
 بعنوان اسباب نارنج در دست داشت عزم کرد تا خود را
 ارباب حالت رقت خلاص دهد و بمقد جمعی بزرگ را تا خود
 مایل ساخته بود - اما چون بعمله و پش از وقت پرده او
 مقاصد خود برگشت قصری که منتسب آن پرداخته بود
 عرصه حملات اعدا گشته باسانی تمام معوج شد - بعد از این
 مع اگرچه وزیر نا پادشاه خود بمعنی احرام پس آمد لکن
 موافقان او را با مقصد و پای در بند کرده یا سبی و گوش
 پرده دربار انداخت - دیوراج از ظلم و سداد دربار عبور
 گشته اروپایی بدید و در یکی از صعوبات دیگر ملک اقامت کرد -
 طوبی نکشد که خود منحراج در معرض ضرورتی افتاد که تقریباً
 کلبه نامرایی همون عاید مشود - افواج رومی در تاب صلعی
 کثر که پس افتاده بود دم از شکایت رده چون امتیائی در خواست

ایشان نشد پیش در او نشستند و موافق رسمی که در هندوستان
 معتبرگ دانسته میشود تا مادامی که مدعیان بدین وضع بودند
 باید از اکل و شرب دست بکشند و سپاهیان که در
 قصر ایستادند اهتمام داشتند تا این قانون را چنانکه باید
 مرعی بدانند *

۸۶ چنین مینمود که حیدر درین اوقات بارج اقتدار
 رسیده اما قدری بعد ازین در خطری عظیمتر از آنچه تا بحال
 بر سر وی آمده بود مبتلا گشت - طولی نکشید که رئیس و
 مهد علیا معلوم کردند و فی الحقیقه باید مستحضر شوند که
 محض نتیجه این تغیر اوضاع حکومت این بود که وزیر
 ملی الاطلاق را بر جای دیگری منصوب کرده بودند و دست
 ایشان کما فی السابق از اقتدار حقیقی کوتاه بود - پس کهنه‌دی
 را و را بخود مایل ساختند که او باتفاق ایشان منتظر فرستی
 ماند تا تیغ عدوان را بر سر شخصی که خود معارن و مساعد
 معتبر او شده بود بزند - و فرست مزبور زود تر واقع شد از آنچه
 احتمال آن مبرفت در حق مردی مثل حیدر که در تعریضات
 و خیانت مهارتی تمام داشت - حیدر که بهیچ وجه ازین
 مطلب متوهم نبود افواج خویش را در جوانب مختلفه متفرق
 و با معدودی قلیل اردو در حوالی حصار سز نگه‌بند برپا

کرده بود بعثت با بحر و اضطراب تمام دید که آنجا بوی توپ
 می اندازند - که مدتی را که در هر امر معصل رجوع می
 نمود طلسم لکن دید که از هر فصل ایستاده سرداری توپخانه
 میکند - تا این همه چون دامی که در آن افتاده بود دید باز
 درین اضطراب و مصیقت عیان تمالک و تماسک او دست داد *
 ۸۷ بالجملة درین سلسله مباحثات حلال و انکسار برومی
 رزی داد - مانهوراو که یکی از ماهرترین سرداران مرهه بود
 با حیل بمقامس سواره نمسور تاحمت و تار کرد - سواران برومی
 رمن هرحا منتشر شدند و بموعی بمدرست مجمعی داشتن
 حرکت خود را نمودند که باوحد حرم و احاطی که داشت
 حذر برار ظهور جمعیت بزرگ ایشان که می پنداشت
 که هنوز دور اند تعجب کرد - در تلاقی طروس شکست برومی
 افتاد و بعد از آنکه در اثامی حمله که قدری طول کشید چند
 دفعه کوشش بنماید بجهت اصلاح امور خویش کرد بالاخره
 میسر شد که بواگذار کردن بعضی از املاک معتبره و دس
 سی و دولکبه و بیه مصالحت را بحر - پس آن طایفه بی نظم
 و ترتیب مراجعت نمودند و ویرا فرصت دادند تا از پی کارهای
 دیگر رود - بعد از شکر نه گالکت کشند و آن از شهرهای معسر
 است که در که از آن دریا واقع است و تا آن زمان در تحت

حکومت شخصی بود ملقب به زامن - عساکر آنملک بهمان
 طور جنگ و گریز او را ملاقات کردند که اسلاف ایشان البکر و
 منده زده و از حملات روی جلن بدر برده بودند - اما این
 سپاهی سنت جمیع موانع را از پیش برداشته نزدیک بیای
 نیت رسید - زامن از آمدن مقاومت مایوس شده با وزیران
 آمد و خواست تا معاهده کند - حیدر او را بمهربانی ملاقات
 نمود و چون زامن يك كرور و نه صد هزار روپیه بر عهده گرفت
 قبول کرد که دست از تعدی باز دارد *

۸۸ چون عساکر انگریز در صحرا با قلت آذوقه و عرضه
 اختلافات اهویّه مانده بودند ضعف بسیار بر حال ایشان روی داد -
 حیدر که علی الاتصال مردم گرد علم روی فراهم می آمدند مخم
 کرد تانه از پیش روی انگریزان بلکه چنانچه رسم روی بود مابین
 شعلب دُر زده با جلادت پیش برود - چون سردار لشکر روی
 و او خود وقوفی تمام از وضع درّه های کوهستان داشتند
 عقب یکدیگر بغتّه بر زمین مسطح کویمبشور و بله محلّ که
 از تسخیر آن انگریزان چنان مفتخر شده بودند تاخت آوردند -
 دید که افواج کمپنی جوقه جوقه کوچک عنقش و عتفرق
 شده بجهت حفظ جاشائے مقرر شده بودند که ممتنع الدفاع
 بود چنانچه علی التّوالی تقریباً بدون مقاومت مفتوح شد - و

بعضی از آنها نیز بسبب خیانت قلعه‌داران ملکی بپنجک
روی افتاد حتی اینکه در عرصه شش هفته جمیع ممالک
مفتوحه را که موجب این همه افتخار بود دوباره ضمیمه دولت
خود ساخت - درینوقت دشمن با جمیع لشکر روی بودسته
که بسر داری کپتان نکسن بود احاطه کرده بعد از دفاعی مردانه
غالباً همه آنها عرصه دمار و بوار ساخت *

۸۹ حیدر مست باده فتح درین اوقات چنان عزم کرد
که از عقب بر دشمن بیارد و انگریزان از خواب غفلت که
لازمه ظفر است بیدار شده دیدن که لشکر گاهها و ذخائر
حربه که عمل لشکری متعرج بر آن است در این خطر
است که بدست دشمن افتد غرور ایشان چندان فرو نشست
که کپتان برک را فرستادند بجهت اینکه در افتتاح معاهده با
پادشاه میسور بکوشد - پادشاه باحترام تمام با وی ملاقات کرد
و چنان مینماید که مطالب خود را واضح باز گفت بنوع
مدافعی که در تدابیر پیچیده ممالک شرقیه غالب رونمی دهد -
حیدر گفت که مطلب اهم وی همیشه اتحاد با اهالی انگلند
بوده و هست و این غرض فقط بجهت خود ایشان و باغرای
و طبق بی عرصه ایشان یعنی محمد علی صورت نگرفت و همچنین
اقرار کرد که اهتمامش درین اوقات بیشتر است بواسطه نوایدی

که بر آن مترتب است بالنسبه بخود خصوصاً چون غالب این بود که مرهتبان عنقریب تاخت و تاز متداول خود را بملک وی بیاورند - و بواسطی اعتراف باین کرد که چون قدرت مقاومت این هر دو دشمن ندارد در چنین حال اضطرار شاید مصلحت در اتحاد با مرهتبان دیده با انگریزان بجنگد و معاهده با مرهتبان اشکالی بسیار نخواهد داشت - لهذا خواست که صاحب مزبور با اهل شورى بطور واضح بگویند که در اظهار مخالفت یا موافقت فرصت فوت نکنند - و ایشان موافق این قول مستر اند روز که اعتمادی تمام باو داشتند بلسگرگاه پادشاه فرستادند لیکن شروط معاهده که القا کردند هنوز بطوری بود که قبول آن مشکل بود *

۹۰ حیدر چون با فایده و عزت این مجادله عظیم را با دولت انگریز نیک بمرانجام رسانیده بود تا با دشمنی صعبتر از ایشان مقاومت نماید خود را زیاده آماده و مستعد دانست - مرهتبان سرداری مدهو راو با جمعیتی که گمان میرفت اقلأ مضاعف لشکری و در تحت سرداران حاذق بود بر ممالک وی تاخت و تاز کردند - با حکمت ویران کردن اضلاع خود را دوباره کوشش کرد تا ایشانرا مزاحمت کند - اما مانند سابق همته موانع را از پیش برداشتند و بنیاد تدبیر فتح بقاءده گذارده

جميع قلاع مستحکمه ويراى دريى مفتوح ساختند و ارتکاب
ظلم بى نهايت کردند - در قلعه از قلاع که مسنحفظين آن
با پاداري مقاومت نموده بودند سردار ظالم حکم داد تا
گوش و بيني ايشانرا بپزند و قلعدار را طلبیده از وي پرسيد که
وي در ضمير خود از وجوب اين تجديع و رسوائی آگاه هست
يا نه - قلعدار جواب داد تجديع مصيبت من و ليکن رسوائی
رسوائی تو است - حقيقت اين جواب بر مرهتي بقدر اثر کرد
که ويرا صحيح و سالم رخصت داد *

۹۱ چون مادهورا بواسطه شدت بيماری مجبور شد
که سرداري لشکر بدست قرمبيک ماما بسپارد حيدر عزم
مقاومت کرده در جائی بسيار محکم درميان کوههاي سخت
لشکر خود را تعبیه کرد سه سالار جديد قصد حمله روبرو
بر اين اردو نکرد اما هر روز با اينقدر شدت بر آن توب
مي انداخت که بالاخره امير مبسور قصد عقب رفتن بجانب
پای تحت خود کرد - در اول شب کوچ کرد باین امید که
پيش از صبح از تعاقب دشمن ايمن باشد اما سرداری که
شفلة تفنگ خود را گشاد داد مایه فاش شدن اين راز بود
و جمعی کثیر از سواره مرسته في الغر در عقب ايشان قاخندند -
واقعۀ خبلي غريب در آن وقت اتفاق افتاد - حالت نازک

لشکر مانع آن نبوده که حیدر چنانچه عادت وی گشته بود
 وقت شام می نخورد تا بعدی که کفایت ادارهٔ عمل لشکری
 نمیتوانست کرد - در اینحالت مستی ملاقی پسر خود تپو
 شده و درآ شدت هرچه تمامتر سرزنش و توبیخ کردن آغاز نهاد
 پس خیزران کلفت گرفته با چندان شدت بر پشت وی زد
 که آثار آن ضرب زیاده از یک هفته ماند - شاهزاده خشم آورده
 بر سر فوج خود رفت و شمشیر و دستار و قبای زر و زر خود را
 بر زمین انداخته نعره زد که پدر من باید تنها جنگ خویش
 را بکند زیرا که بنده و رسول قسم است که من امروز شمشیر
 از خلاف نخواهم کشید *

۹۲ درین جنگ انگریزان بمعارفت سلطان میسور در
 صیانت ممالک وی از عهد بیرون نیامدند و بعد از انجام آن
 کمپنی سرداران معتبر نوشته مداخلهٔ ایشانرا در جنگهای کرناٹک
 و عقد عهد و موافقه‌ی که مایهٔ شراکت ایشان در محاربت
 بشود ملاصت نمودند - و علی الخصوص امداد حیدر یا دیگر
 دولتی از دول هندوستان بآلات و سفائن حربیه مایهٔ سرزنش
 فرمودند - بجهت اجرای این مطالب سرجان لندسی را
 برسم وزیر مختاری فرستادند تا مواظب اعمال اهل شوری
 شود - لیکن طولی نکشید که صاحب مذکور از دستور العمل

خون خبلی بجاوژ نمود باینه معنی که با نواب محمد علی مقه
مخالطت بست و در اصرار اینکه حکومت مدراس باید
حمایت مرهتبان کمنده معیت کرد - از چنان نقض شمع
مهد بکلی سر باز زدند لیکن این گفت و شنید مختلف جمیع
اعمال انگریز را ضعیف و متردد ساخت - اهالی مجلس چون
از حرکات سرجان لندسی واقف شدند او را از خدمت
خارج کردند و بجای او امیر البحر هارلند را منصوب کرده
بوی دستور العملی بر نهجی فرمودند که حسب امید ایشان
مانع چنان واقع شود *

۹۳ حیدر بچرّد اینکه ازین تاخت و تازهای خویش را
بیرون کشید بجهت اینکه ممالک از دست رفته خویش را
دوباره بچنگ آرد سعی بلیغ کرد و اولاً ملتفت شد بساحل
ملبار که آمد و رفت با آنجا بجز در میان ملک کرگ که
حایل مابین بود ممکن نبود - بغه بر آن ملک که تقریباً
اهالی آن بهیچ وجه مستعد و آماده جنگ نبودند حمله کرد
و بنحو غریب اظهار ظلم و بیرحمی نمود چنانکه بجهت هرکس
که سر شخصی را بیارد مبالغ پنجر و پیه با نعام مقرر داشت و خود
بجهت شمار کردن و پول دادن بجهت سرها با احتشام
و شکوه نشست - لیکن بعد از آن که هفت صد سر آوردند دوسر

پدید آمد که باینقدر بدیع الجمال و خوبصورت بود که صفت رحم که از سیرت وی استبعاد داشت بروی اثر کرد و فرمود تا این قتل عام را موقوف داشتند - کرگ مسخر شد و دولت کالیکت که در زمان پیش مقتدر لیکن حال بواسطه نزاع خانگی از هم ریخته شده بود غالباً هیچ مقاومت نکرد - مطلب دیگری این بود تا آن ممالک وسیع را که مرهتیان از وی ستانده بودند دوباره در تصرف آرد و هرج و مرجی که قدری بعد از آن آن طایفه مقتدر را برهم زد مقصود ویرا مایه تقویت شد *

۹۴ درین زمان کینه شدیدی در حق انگریزان در خاطر حیدر خلیان میکرد - چنانچه پیش مذکور شد باصرار تمام طالب دوستی ایشان بود لاشک بهت غرض خود لیکن از وی مدق و سداک باینمعنی که هر دو معاونت یکدیگر را در مقاومت با اقتدار ثقیل مرهتیان نه آیند - اما چنین مینماید که وی بکلی از اعمال انگریزان متنفر شد بواسطه اینکه ایشان در اثنامی جنگ گذشته اگرچه دیدند که سلطنت وی تا مدتی در حیز خطر آمده بود بهیچ وجه کوشش معاونت نکردند و بنابر این از هر امید منفعت از معاهد با ایشان دست شست بلکه بزرگی خود را در خرابی ایشان میدانست - مرهتیان نیز که بتدبیر

خود تغییر کلتی داده بودند در عوض تهدید تلخت و تازاظهار
 معاهده با حیدر در معلومه انگریزان کردند و لهذا در اقتراح
 عهد و پیمان بر این معنی شد و موجب این بود که امنای
 دولت مدارس نیز از قوایدی که بر معاهده با سلطان مبسوط
 مرتب شود حال واقف گشته بتدبیری که برعکس مصلحت
 پیش بود مایل شده اظهار معاهده موالت کردند با رنده که
 بر فرض اگر دشمنی از خارج بر روی حمله آورد معارفت کنند *
 ۹۵ در اوایل ماه جون سنه ۱۷۸۰ ع بعد از آنکه بجبهت
 انجام نیکی سفر مقصود در جمیع مساجد نماز خوانده و هنوز
 رسم بزرگ که جهم نام دارد بجا آوردند حیدر از سرنگستم
 روانه شد و در سرحد آن ملک لشکری تعبیه شده یافت که
 غالباً امثال آن در نظم و ترتیب در ممالک جنوبیه هندوستان
 گاهی بجنگ نه پرداخته بود - لشکر مزبور مشتمل بود بر
 بیست و هشت هزار سواره و پانزده هزار سرباز نظام و چهل هزار
 پیاده که بدون می نامیدند و بسیاری از ایشان مردم جنگ
 آزموده بودند - جمله هشتاد و سه هزار سواهی ایشان دو هزار
 فشنگ انداز و پنجهزار عمده بجبهت کندن نقب و غیره و تقریباً
 چهارصد نفر از اهل فرنگستان - در اواسط ماه جولائی قطع
 دره چنگامه کرد و در مده تلخت و تاز کرناک برآمده آن

ملک را بکمال مضرت و بلا مبتلا گردانید - (وزنی چند بعد ازین وقتیکه حکام مجلس بهیچ وجه اعتقادی بوجود خطر نداشتند که بیک ناگه ابرهای دخان مخلوط با برقهایی آتش در دوسه میل مسافت از مدراس مشاهده گشت - لیکن کرنل ولکس این قول را که در افواه افتاد که همه ملک با آتش سوخته شد رد میکنند - این کار بخلاف مقصودی که حیدر در تدابیر فتح داشت بود و فقط بدور شهر دایره وسیع بجبهت تاخت و تاز کشید باین خیال که بجبهت تسخیر شهرها اینقدر محکم محاصره طولی ضرور است *

۹۶ مطلب دیگر این بود تا افواج متفرقه که در اطراف ملک پراکنده بودند یکجا جمع کنند و بزرگترین و بهترین این لشکر بحسب اثاثه و اسباب در تحت کرنل بیلی بود که بجبهت حمله بر دشمنان بجانب وسط ملک خیلی پیش رفته بود - این فوج دوهزار و هشت صد نفر و جمیع لشکر از پنجم هزار و دوست سپاهی متجاوز نبود - لارڈ مکلود که تازه وارد هندوستان شده و عنان اداره سپاه در دست گرفته بود باصرار و ظاهراً با قاعده خواست که جمیع لشکر در پیش مدراس مقرر بشود نه در قلب ضلع که در هر جانب آن عساکر دشمن جای گرفته بود - بالجمله سپه سالار سرهنگر منور جمع

کردن سپاه را در کنجبورم که بمقامه پنجاه میل از پای
تخت واقع میشود بر عهده گرفت - لیکن کرنل بیلی تا بانجا
ملحق شود مجبور بر آن شد که از راه درون ملک حرکت کرد
و در اثنای آن سفر عرضۀ خطر حمله جمیع عساکر حیدر شد -
طغیان رود کرتلار حرکت ویرا ده روز بتعویق انداخت و
بمجرد عبور از آن جمعی کثیر بسرداری قیو بوی حمله برد
اما ایشانرا پس راند لیکن نه بدرون صدمه - پس حیدر بحمله
حرکتی بر سر هکتر جمیع عساکر خود را مابین دو لشکر
انگریز تعبیه کرد *

۹۷ درین میانه کرنل بریتهویت با دو هزار سپاه اعتبار
انگریز را در تنجوردوباره قوام میداد اگرچه چنین مینماید که
چون سواره میسر در جمیع ملک منتشر بود افواج وی قلیتر
از آن بودند که از لشکر بزرگ بدرون خطر جدا مانند - حیدر نه
نقط جمیع راههای اخبار صحیح بر انگریزان مسدود ساخت
بلکه در فریفتن ایشان رنجا میبرد - جمیع جاسوسانیکه ظاهراً
خبر می آوردند گماشته او بودند و بریتهویت بر گزاره رود
کلون اردو بر پا کرده بکلی بی خبر ماند از آن که نقاره
لشکر دشمن از هر طرف باو احاطه میکنند - بلکه چون یکی
از اهالی ملک حقیقت حال را بوی گفت او چنان از

اخبار مختلفه فریب خورد که آثار قابل اعتبار نه پنداشت
تاوقتیکه دید که لشکری ده برابر افواج خودش اطرافش را
گرفته - اتفاق میرزان است که این معدود قلیل پای ثبات
فشاره دفاعی مردانه کردند و در آن مجادله طویل بمملات
چند مکرر و شدید خصم را پس راندند - اما بالاخره از حمله
اهالی فرانس سپاهیان بهم پیچیدند و جمیع ایشان در هرج
و مرج آمده آخر الامر یا مقتول یا بتسلیم مجبور شدند -
صاحب منصبان فرانسه آثار مرگ عادی نمودند حتی تبو
که سردار این معرکه بود اظهار بیرحمی چنانچه رسم وی بود
بالنسبه با سیران نمود *

۹۸ باوجود اهتمامی که در اخفای خبر فوت حیدر ورزیده
شد طولی نکشید که امنای حکومت مدراس از آن واقعه
آگاه شدند و فی الفور سپاه سالار را اطلاع داده گوش زد وی
نمودند که باید با حرکتی سریع فرصتی از حالت اختلال و
واغتشاش که غالباً در ممالک هندوستان درینگونه اوقات
اتفاق می افتد بدست آرد - اما از اتفاقات سیئه آتش عدوان
و سرکشی مابین ارکان خود مجلس زبانه میزد - میتوان گفت
که اقتدار علی الاطلاق بر ایرکوت چنانچه مغضوب شد بطوری
که ارباب مجلس مداخلت نکنند بر حسب لزوم وقت ضرور

بود و الحق در اداره امور حرب باید؛ سواران آن مرور کرده
 لکن این امر سر مشقی بحسب سالاران دیگر گشت و ایشان
 در ادعای آن مبالغه داشتند - حمل مسورت که بعد از سرایر
 کونت سپاه سالار بود مانند ری مدعی احسار کلّی گشت
 بخلاف لاردر مکرّتی که خواست تا اجرای امور حرسه نکلی
 در تحت اداره ارباب مجلس شود چمن مسیاید که حمل
 مسورت بحسب اثبات حقوق حائله خویش که ادعای آنها را
 کرد نکلی بر خلاف احکام اجرای حکومت عمل نمود *

۹۹ حالاً ذکر اوضاع اموری که در ساحل مغربی اتّفاقی
 می افتاد و در ردی عظمت پیدا نکرد بی مناسب نیست -
 بعد از آنکه تبویق بحسب اینکه اتّفاقی سلطنت را قرار دهد
 تعجیل تمام کماه گروم انگریزان سب امداد جمع می
 شایان سرداری حمل ماتهوس که اداره امور را بدست خود
 گرفت دوباره دم از تقدّم و تعوّق دادن - امای حکومت در
 بمبئی صاحب مرور حکم قطعی نوشتند که بی الفور در
 حرکت کمک دست کشاید و بلا تأمل بسطّ مسقیم حلّ ویر
 گشته بحسب شهر معتبر بدور عطف عیان نمایند - صدور حکم
 داین اصرار از طرف کسانی که از کارهای حرب استحصار داشتند
 و بآن فاصله دور واقع شدند نکلی خلاف مصلحت بود - حمل

ماتهبوس در جواب این کلفظ خطري که از چنان رویه و خللي که مترتب خواهد شد بر منع کردن او از اینکه بصوابدیدن وقت براي ورويت خود کار کند بالبحاح تمام ظاهر ساخت - لیکن اگرچه در چنین حالات تا بمدي مخصوص لابد راي ورويت خود شنس درکار است صاحب مزبور بعجله و بلا تأمل احکامي که بوي شده بود بانجام رسانید - افواج خود را در آن سمت ساحل که به بندر از همه نزدیکتر بود پیاده کرده و بدون آنکه از بعضي افواج دشمن که بر پهلو و ساقه لشکراو دور میزدند پروائي داشته باشن بصعود کوهستان درجائي که زیاده از همه صعب الارتقا بود پرداخت *

۱۰۰ چون تیمورشید که این شهر معظم بچنگ دشمن افتاده و ایشان در حوالی دارالحکومه رسیده بودند بسیار متغیر گشت و طولی نکشید که بجنرل ماتهبوس معلوم شد که عساکر پی در پی در عقب وي جمع میشدند و افواجي که با آنها نمیتوانست دست در کمرزند او را احاطه میکردند - درین اوقات نیز رجال دولت بمبئي او را اجازت داده بودند تا بمقتضاي مصلحت دید خود عهل نماید اما چندان مست باد فتنه که بدین اشکال کرده بود گشت که اعتماد کور کورانه بر طالع خود نمود - حتی اینکه بعضي میگویند که بدستگیری از پهل

غیب گردید و بدین نوع درین خواب غفلت فرورفته و ترک
 مبالغات نموده دشمن را فرصت داد تا راه آمد و رفت ویرا از
 دریا بردند و در همان وقت جمیع حاکم تپو با مدد کوسینی
 یکی از اهالی فرانس که در فنون قلعه داری و قلعه گیری
 کاردانی داشت او را از همه جهات احاطه کردند - مستحفظان
 درآرگ تحصن جستند و بعد از دفاعی مردانه بتسلیم شهر مجبور
 شدند لیکن بطور خوشی و قرار بر آن شد که ایشانرا بسلامت
 تا بساحل دریا برسانند - چون تپو داخل بدنور شد بخزان
 رفت ولیکن چون آنرا خالی یافت غضب و تحجر بروی
 مستولی گشت *

۱۰۱ تپو بعد از اتمام معاهده مزبور در اجرای تدابیر
 ملکداری از دیگران امتیازی تمام حاصل کرد - اگرچه میتوان
 گفت که در لیاقت و هنر و داعیه ریاست با پدر مقابل بود
 و گاه گاه نیز در فنون حربیه کاردانی زیاده بظهور میرسانید لیکن
 چنانچه پیشتر نگارش یافت طبیعت او با پدر اختلاف
 کلی داشت - حیدر همیشه براه راست در پی اغراض نفسانی
 و ترقی خود میشد و هیچ مطلب دیگر او را از نیل مرام باز
 نمیداشت - اما چون انواع شهوات و تلون مزاج بر تپو استیلا
 یافته بود او را مانع شد از آنکه درست بر تدبیر اقدام نماید

و علاوه بر خلاف حیدر که در باب مذهب اعتنائی نداشت
در شایع و مسلوک داشتن دین اسلام تعصب و غیرتی زاید
الوصف از وی ظهور کردی و این موجد قبايح اعمال و ظلم
بیجا گشت - انجام اینگونه رویه این بود که انهدام مملکت
موروثی او که پدر باین قدر حیل و جرأتم کبیره بنیان آن از هیچ
نهاده بود مایهٔ هلاک او شد *

۱۰۲ اول ظلمی که در بارهٔ مذهب کرد بر نصاری سواحل
کنره بود که بترغیب اهالی پرتگال این دین را اختیار کرده
بودند و چنین مینماید که در این باب تا بحال مخصوص بهانه
کما بیش ظاهر الصلاح داشت - در نوشتجات خود میگوید
و احتمال است که این حقیقت داشته باشد که اهالی فرنگستان
در ابتدا با ستمگاری اهالی ملک را بتبدیل دین مجبور کرده
بودند - لهذا بنابر قول خود شصت هزار نفر لیکن موافق گفتار
و لکس سی هزار نفر را فراهم آورده ایشان را بزور ختنه کرد
و پس ایشانرا بزودی پیاپی تحت رسانیده در قلعه‌های مختلفه
منتظر کرد - و مذکور است که بواسطهٔ شدت این ظلم بسیاری
از ایشان هلاک شدند - با تلویّی که جای تعجب است چنان
فرا نمود که بدین نوع ترغیب کردن با قرار اسلام مایهٔ حرمت
و عزّت بسیار میشود امّا همان اقرار را سزای طغیان و نافرمانی

ایشان ساخت - کوهستان وحشی کرگ همیشه باکراه تمام
 متعلق به مملکت میسرور شده بود - سکته آنجا فرصت جنگ
 انگریز را غنیمت شمرده ادعای استقلال خود را دوباره کرده بودند
 و از فاتحان هم بواسطه دین و هم بواسطه اینکه رعایت حقوق
 ملک رعایا نمی نمودند کراهیت تمام داشتند و بجهت اینکه
 حال قوت مقاومت شدید یافته تیپو مجبور شد تا با جمیع لشکر
 خود بجانب ایشان حرکت کند - بهجّون این حرکت ایشان
 نیز در قلب جنگلهای خود که قریب ممنوع الوصول بود
 پنهان شدند *

۱۰۳ ادعای تقدّم و اقتدار بی که حیدر بدان هر روز ارتقا
 مییافت مایه این شد که در سنه ۱۷۸۲ ع قویتر عقیده که هم
 از سالهایی دراز در ممالک جنوبیه هندوستان بدان نوع واقع
 نشده بود بر دشمنی او منعقد شد - مرهتیان مکرر بنیان مملکت
 حیدر را متزلزل ساخته بودند و هنوز با وجود اینکه در ملک ایشان
 اختلافات بسیار روی داده بود بر دیگر ممالک هندوستان تفوق
 زیاده داشتند - و چون خود پادشاه مغول را گرفته و پای تخت
 ملک او را متصرف شده بودند غیر از سلاطین افغانه حریف
 دیگری در میدان نداشتند - با نظام الملک که در جاه و
 مکنّت تالی ایشان بود معاهده نمودند باین شرط که در ائتلاف

سلطنت جدید که در جنوب هندوستان بر خاسته اتفاق
کنند و آنچه در حیطه تصرف آید تقسیم نمایند - درهتیان
بغیروزی انجام این مطلب چنان مستظهر گشته که افواج مددی
خود را طلب نکردند و از استغاثه بانگريزان نیز ابا کردند بخیال
اینکه مبادا ایشانرا در ثمره این فتح متوقع شایک باید بسازند -
پس عساکر متفقّه بجانب رود تومبدره که مدی کلّی مابین
ممالک طرفین بود در حرکت آمدند و قلعه محکم بانامی را
محصوره کرده آنرا تسخیر نمودند و سواره ایشان بر اطراف و
حوالی ملک منتشر شدند *

۱۰۴ کلّیه نتیجه معرکه مایه این شد که دشمن فرار بر قرار
اختیار نموده شهر و برگنه معتبر سوانر را بغالتان رها کردند -
قدری بعد ازین اظهار معاهده نموده و قضیه باینجا ختم شد
که تبو همان خراج را متقبل شود که حیدر بر عهده گرفته بود
و هنوز بعد از موضوعات بسیار بمبلغ چهل و پنج لک روپیه
رسید - از این مبلغ سی لک ادا شد و بعلاوه سلطان ادونی
و سائر شهرها را که در جنگ مستیّر کرده بود مسترد ساخت
و در ازای این تقریباً جمیع ممالک هندوستان که در جنوب رود
تومبدره واقع است اقرار بسلطنت او آوردند - میتوان گفت
که تبو بواسطه بغیروزی انجام این مجاهده بر عساکر متفقّه بدین

قوت در فنون سپاه کشی از جمیع امرای هندوستان امتیاز حاصل کرد و در شروط معاهده مبالغات و اقتضای نمود - بعد از این خون را مالک بلا حریف ممالک جنوبی هندوستان دانسته راه بجهت وی باز شد تا بانواع اجحاف و تجاوز مذهب اسلام را شایع و مسلوک بداد - اول حرکتی که کرد این بود که از کوهستان پائین آمده در گالی کت داخل شد و آن از اعمال خاصه مبارک است و بعد از منازعت شدید بدست حیدر افتاده بود - سکنه ملک مزبور اینقدر معادات مذهبی با مسلمانان داشتند که اگر کسی از آن قوم بر دیوار بیرون خانه ایشان دست میگذارد فی الفور آنخانه را پاک میسوزانیدند - بالجمله تنسکی که نایر و آن اسم اکابر ایشان است بخود بسته بودند بواسطه اخلاق و عادات ایشان زینت نیافت زیرا که چنان بفسق و فجور معتاد بودند که بقول تیپو بدین معنی که ایشان جمیع نسل زنا هستند و در مباشرت از بهایم بی حیا تر اغراق نبود *

۱۰۵ ملک کوچک ترانکور که بطرف اقصای جنوبی هندوستان واقع است در زمان هرج و مرجی که بنیاد سائر ممالک اطراف را متزلزل ساخته بود بحال استقلال خود باقی مانده و بطرف هیچ یک از متخاصمین مایل نشده بود - ملک

مزبور نه فقط از سلسله جبال مرتفعه که بدماغه کمرن منتهی
 میشود استحکام یافته بلکه دیوار و خندق نیز بر اطراف آن کشیده
 شده که اگرچه نه بآنقدر مایه حصانت شود البته صیانتی درکار
 بود - بالجمله تیپو تسخیر این ملک را که گویا در دایره فتوحات
 جدید او و بجهت اتمام محوطه آنها ضرور بود منظور نظر ساخت
 و بجهت اجرای مقاصد بسیار مواد نارضامندی را بهانه کرد
 تبیین این مقال آنکه ضلع کوچکی که در این اوقات بکلی از
 توابع میسور سده بود بالنسبه به ترانکور بوضع اتفاق افتاده بود
 که دیواری که بجهت صیانت آن کشیده بودند ببعضی
 قطعات ترانکور احاطه میکرد و تیپو میتوانست شکایت کند که
 دیوار مزبور مانع مرور ببعضی از اطراف مملکت اوست - بعلاوه
 رئیس ترانکور بجهت حفظ سرحد خود قلاع کرنگنور و ایا که را
 از اهالی هلند که ایشان در ازمنه سابقه از چنگ اهالی
 برتغال آنها را انتزاع کردند خریده بود - تیپو از این واقعه خیلی
 متغیر گشت و گفت که قلاع مزبوره در ملک او واقع شده و اهالی
 هلند همیشه اذعان بطاعت او کرده بجهت زمین خراج گذار
 بودند - لیکن چنین مینماید که ادعایی بی سبب بود - دیگر
 مایه شکایت این بود که اشخاصی از قوم نایر که از ظلم و یداد
 وی گریخته به ترانکور پناه برده بودند در آنجا با ایشان بحسن

سلوک پیش آمده اند - علی ای حال تیپو بدین بهانه‌ها یا بهر وجهی دیگر بعمل خود صورت ظاهری داده در اجرای مقاصد درنگ نمی نمود مگر اینکه معاهده که در جنگ گذشته رئیس ترانکور با انگلیزها نموده بود باین معنی که در دفع دشمن طرفین متفق باشند کار را بنوعی اذیخت - لهذا لابد شده مطالب خود را بامنای حکومت مدارس ظاهر ساخت و چنین مینماید که ایشان خیلی مایل بودند تا صلح و صلاح را با میسور جاری بدانند و بنابراین چنان را نمود کردند که با خوشی تمام هر شکایت ویرا که مقرر بصواب باشد خواهند شنید - و نیز ارسال دو نفر را بجهت تفتیش و فیصله موادی که منازع قیه بود برعهده گرفتند - اما این جواب موافق رای تیپو نیامد و با جمیع افواج بجهت حمله دیوارست ترانکور شتافت *

۱۰۶ چون سلطان دید که این لشکر خوب و آراسته بدین نوع از دست این دشمن محقر چنین شکست فاحش یافت صورت خشمش را بوجدان بهتر میتوان فهمید تا بتعریف کردن و سوگند خوردن که تا تدارک این بلیه نکنند و از دشمن انتقام نکشند از اردو حرکت نخواهند کرد - پس جمیع جرقه‌های لشکر را از اطراف طلبیده و توپهای بزرگ را از سرنگشته و بنگاور آوردند

میدانستند - بنیان این ادعا بر معاهده بود که اولاً در سنه ۱۷۴۸ ع صورت گرفته بود باین گونه که نظام الملک با دولت انگریز در جنگ حیدر منفق باشد و ممالک ویرا تقسیم کنند - این ادعا قدری بیجا بود بواسطه اینکه مکرر معاهده برهم خورده بود و بعد از عقد آن نیز جنگ مابین اتفاق افتاده و دوباره مصالحت با میسور بی آنکه بر شروط آن معاهده التفات نموده باشند با مصا رسیده بود - با این همه بجهت تقویت این دعوی لشکر فرستاده شد و نظام الملک با رضائی غیر متوقع که جائی تعجب بود به آن تن در داد - فی الحقیقه در این اوقات مخالفت و عداوت تیپو بر هر مصلحت دیگر غلبه کرد و بر غبت قبول کرد تا شروط معاهده را بالتسبی به گنتور مجری دارن بشرط اینکه جمیع فقرات دیگر که از آنجمله قسمت ممالک دشمن بود برقرار سابق باشد - فرمانفرما نتوانست جمیع این مطالب را قبول کند لیکن رضا شد باینکه اگر آینده مقتضی باشد بایغای آن پردازد - و همچنین موافق شروط معاهده لشکری بجهت معاونت نظام الملک مقرر شد که بفرستد و قرار بر آن شد که بجنگ چند دول دیگر که اسم آن در آن معاهده مذکور بود بکار نبرند - درباره سلطان این قسم شرط مخصوص نشد بواسطه اینکه معامله با وی صورت دشمنی کلی داشت *

۱۰۹ چون ممشاء اعیال لارڈ کرنوالس بستہ بایمگونه قدا پیر
 بود خبر حملہ تبو بر حصار ترور انکور غالباً اورا مایہ مسرت شد
 ار آنکہ توانست این امر را حتب ساحتہ نقادہ اعلام حکم
 کند - در جواب گاندی کہ حکام مجلس مدارس نوشتہ
 بودند بایممعنی کہ موافق رای ایشان تبو همور طالب صلح
 و صلاح بود و بنابر آن ایشان دم ار معاہدہ داری سرود
 و باستعداد جنگ نمیرداختند اظهار عصب تمام کرد - در
 حقیقت اگرچہ امر ترور انکور قابل العات بود لیکن ظاہراً
 فی حدّ ذاته چنان بر خلاف مصلحت انگریز نبود کہ در
 اصلاح آن بدون آنکہ احتیاج بحکم شود کوشش نتوان
 کرد - بالحملة مارکوس کرنوالس اعلام کرد کہ این واقعہ را
 از ابتدا و حالاً بزلایق در انداختن طرفین بایکدیگر متصور باید
 کرد و خود خواست تا متوجہ مدارس شدہ بدعسہ سرکشی امور
 کند - ولیکن چون خبر ورود حملہ مدارس کہ بر حالات
 و کاروانی وی اعتماد کلی داشت نگوش وی رسید فسخ این
 مزیم نبود - در همان وقت بعقد معاہدہ بانظام الملک و حکومت
 مرہتہ پرداخت و ہریک ار ایشان بر عہدہ گرفت کہ ہرچہ حق
 کوشش باشد در استیصال سلطان بحاواہد آورد و در عوض این
 خدمت بر فرض اینکہ جنگ بنیکی سرالحماء بوسد قرار بر

این شد که هر آن‌عالی که ایشان بالتسببه بمیسور داشته باشند کما حقّه استیفا شود - نظام الملک باصرار تمام خواست که باو کفالت نمایند که در غیبت عساکر وی مرهتیان جنگجو ملک او را تاخت و تار نکنند - اما اگرچه انکار نمیتوان کرد که این خطر وهمی نبود لیکن خیلی بی قاعده بود که در نوشته ملکی آندولت عظیم را باینقدر تهاون در لوازم صداقت و مروت نسبت بدهند - بالجمله فرمانفرما نظام الملک را در خفیه اطمینان حمایت داد و بدین وجه او را خاطر جمع و راضی ساخت *

۱۱۰ چنین مینماید که تیپو از شتایی که انگریزان در حرکت‌های ایشان بکار برده بودند خالی و بیخبر بود - در ماه جون سنه ۱۷۹۰ ع قدم جلالت پیش نهاده در مخالفت دست گشادند و مطمح نظر این بود که بخط مستقیم از طرف جنوب کوهستان را قطع کرده بجانب سونگپتم در حرکت آیند - کرنل فلرتن در اواخر حرب گذشته بفکر این حرکت افتاده و در امکان طی کردن آن شکّ نداشت - راه مزبور بالتسببه براهی که مابین ممالک سرحدیّی باره محلّ بسمت شمال می‌رود این نقصان داشت که دورتر از مدراس و بناء علیه جمیع قورخانه و میور سائنخانه لشکر نیز بعیدتر واقع میشد - لیکن بعوض این درمیان ملکی رفت که در آن آذوقه و علوفه فراوانتر میسر میشد و بعلاوه دور از سدّ منبع قلعه

مگور بود - بالجملة لازم این بود که تسخير قلاع و حایهای
مستحکم که سلطان درازامی پس داشت بپردازد و حمل
مدوس کویمتور را شمس گاه لشکر ساحه کردلی ستورت را که
در اینگونه حرب کارنامی بسیار داشت بر این کار مامور فرمود *

۱۱۱ و فی که کردلی ستورت بطور مذکور مشغول کار بود لشکر
تغاب و من بلند مسور حلی بیس رفه بود - سلمه قلاع
بسواحل رودهای کازی و نهویی که کارور و ایرود و سسنگل
نام داشت پی در پی مغوح شد و کردلی ولود نادر هزار
فر آحرین این قلاع را که برگریه معسر لعلی مشرف و از
آن گریه راه مستقیم بوسط ملک صروف در تصرف داشت -
سب این مدوس اتصال افواج مختلفه با یکدیگر خوب
بود زیرا که لشکر حمل مدوس در کویمتور مقام گرفته بواسطه
شصت ملی از دسه کردلی ولود و سی ملی از روح کردلی
ستورت واقع بود - کردلی ولود و مع خطرناک حود را و احادی
که شیده بود که شمس جمعی کثر نجیب حمله آوردن نرویی
فراهم می آورد طاهر ساحت - اما سپاه سالار ددان ملعت شدن
و حکم فرمود تا آن دسه همانجا که هست بماند - صحیح است
که سورا مسور سرناری ستن صاحب ناسانی پس داده شدند
حتی اینکه محبور شدند که پناه بکوشسان بدهند اما از پیش در

رفتن ابن طالیه در تحت امیری بی غیرت سبب نمیشد که بتوان
گفت اگر جمیع لشکر در تحت خود سلطان بمحاربت آیند
چه واقع خواهد شد *

۱۱۲ . تیپو که ازین خیال بکلی خالی بود بصیانت ممالک
خود تعجیل کرد لیکن تدبیری معین و مؤثر بکار نبرد و بواسطه
اینکه خود در حرکت دادن حریم از بنگلور مشغول بود زمان مجالی
که خیلی بکار بود ضایع گردانید و با وجود اینکه برای حضرت
انگریزان کوشش متعّدن کرد غالباً بهیچ وجه ایشانرا از اینکه در پیش
قلعه جایی استوار گیرند نتوانست منع کند - چنانچه ایشان در پنجم
ماه مارچ در مقابل قلعه جایی گرفتند و با اینکه حوادثی چند
مخصوص بر خلاف این عمل بود فی الغور با شدّت تمام بمحاصره
شروع کردند اگرچه قلعه وسعتی داشت پیش از آنکه احاطه
بآن توانستند کرد و لهذا عمل محاصره بتوپ بستن مقصور شد -
دیگر آنکه مستحفظان قلعه هرچه مدد و آذوقه ضرور داشتند
از اطراف مییافتند و همچنین سلطان با جمیع لشکر شجاع و زنده
که در جنگ و گریز و قوفی تمام داشتند در حوالی قلعه دور
میزد و کوشش متعّدن بجهت معاونت محصوران و مخالفت
محاصران میکرد - اما مدتی حقیقی که ایشان خوردند از زیلادتی
تهور کرنل فلوید بود که بجهت مدد دیده بانان فرستاده شده بود -

چون در حین مراجعت دید که ساقه لشکر دشمن بطوری است
که میتوان حمله برد نتوانست خود داری نموده این فرصت نیک
فوت کند - بنابر این اسب برانگیخته اگرچه زرد در زمین
ناهموار و پست و بلند افتاد باینحال افواج دشمن را پی در پی
از پیش برداشت - در این وقت بعثت گلوله تفنگی بصورت و
از یکطرف خورده از طرف دیگر بدررفت لهذا از اسب افتاد
علی الظاهر چنین مینمود که حیات را وداع گفت *

۱۱۳ لارن کرنولس بقیمت پانصد نفر مقتول و مجروح غلبه
حالی را خریده لیکن بطوری امر واقع شده بود که فقط ظفر گل
و آن هم باشکال تمام مقصود او را حاصل میکرد - تبیرو باهتمام هر چه
تمامتر مانند سابق در اطراف انگریزان ملک را ویران کرده بود
و ایشان در میان صحرائی بی آب و علف حرکت میکرد
و بیفایده هر سودیدن با آنرا فرستاده خواستند تا شخصی را پیدا
کنند که یا خبر یا مدد بدهد و درین اوقات لشکر از قحط و مرض
و جمیع بلبانی که در حین جنگ غالباً از شمشیر قاتلتر از
زحمت میکشیدند - قتل اسباب بار برداری بدان رسیده بود
پیش روی دشمن سپاهیان مثل حیوانات بارکش بکشیدن انا
و توپخانه بزرگ مجبور شدند - القصه بعد از چند دفعه پیش
و پس رفتن سردار انگریز با تأسف تمام دید که باید فی الحال

مراجعت بنماید و جمیع توپخانه معمر و اثقال و احوال را که بواسطه محاصره سرنگیستم مهیا کرده و بهمراه برده بود رعایت کند و همچنین مجبور گشت که حرکت جمعیت دیگر را بسبب معارفت روی می یافت موقوف دارد *

۱۱۴ چون لارد کرنوالس با حالتی تباہ بطرف بنگلور مراجعت میکرد و قوت سپاهیان از بی آذوقگی هر روز کمتر میشد و بیماران را باشکال تمام همراه خون میبرد درین حالت بغتہ جمعی کثیر سواره از جانب دست چپ ایشان نمودار شد که علی الظاهر طلایه لشکری بزرگ می نمودند - چون لشکر روی ایشانرا دیدند وحشت تمام برایشان روی داد - اما در حینیکه که تدارک مقاومت میدیدند یک سوار نزدیک آمده فریاد زد که من مرهتی هستم و فی الحقیقه این دسته اول لشکر آن دوستان مقتدر بود که بسرداری پر سرام بهار و هری پنت رسیدند - امرای مزبور روز معین عساکر را حرکت داده لیکن سبب این تعویق مکرره محاصره دهار وار بود - و آن قلعه است سخت و محکم بمسافتی معتدله بتجانب شمال که در آن وقت تیپو استحکامات آنرا مرتب ساخته جمعی از مردان کار دیده را بمحافظت آن گماشته بود - پرسرام بهمن فوجی قلیل انگریزان در ماه سپتمبر شروع بسنگر ساختن کرده بود اما طور حرکتی که درین محاصره عظیم نمودند

ثالثاً سرداران انگریز را مایوس گردانند - مرهتای چوں قلعه توپ
می بستند گاهی حای معس را بشانه نمی کردند تا در حای
مخصوص رجه کمند اما علاوه توپ را بهر طرف گشاد
می دادند - بعد از هر کردن توپ قادم سات بهمراکو
کشیدن و حرف رن مشغول میشدند پس توپ را اندامه
دار پر میکردند و بهمان طور در سرگهنگو صرومن و درمال و در
باستهباب یکدیگر در ساعت بجه چاشت و تعرج مقرر
کرده بودند *

۱۱۵ اگرچه لشکر نایب سم از معوب بی آذربگبی علی
العیاله استخلاص یافت لکن لارد کرنوالس ر محل مبهود که
تا وقتکه سورت هوا شکسه شود و تا توپخانه بزرگ و دیگر دحوه
فراوان از مدارس نرسد دوباره بجااب دار الحکومه حرکت کند -
در اثمای ایمیل عساکر تسخیر نعیمی از دروگهای هولماک
مامور شدند و این لفظ کوههای صعب الارتقا معینی دارد که در
این صحرا و دیگر قفار بامن همدرسل شکل قلاع اربعاع دارند -
محموله بندی دروگ بود که بالطمع قریب متبع الصعود بود
و بجه ایمکه آنرا عمر ممکن التسخیر کمند عایت حدائق
و دقت در استحکام آن مدول کرده بودند و قلعه اری آن دست
یکی از متهورترین سرداران تپو محمول بود - لکن تا این همه

میبرگودی بعد از آنکه از تسخیر بعضی از قلاع کوچک فارغ شده بود فتح آنرا بر خود گرفت - راه یبدنه که جز مقابل آن امکان صعود نبود بواسطه دو دیوار نزدیک بقلعه کوه مسدود شده و زحمت مرتب ساختن سنگر و تعبیه کردن توپها بر دامنه صعب الارتقا و سنگ لایح آن زاین الوصف بود *

۱۱۶ بواسطه اینکه معلوم شد که دروگ چنانکه گمان میرفت تسخیرش ممتنع نیست کرنل سیمورث قصد سواندروگ کرد و آن قلعه بود از حصن نزدیک دروگ مستحکمتر و قلعه دار آنجا خیال ارتکاب چنین مهم را باطل میسرود - لیکن بعد از هفت روز که در ترتیب سنگر و سقناق مشغول بوده و پنجروز دیگر توپ بقلعه بستند محاصران یورش برده بی آنکه يك نفر کشته شود قلعه را مفتوح ساختند - اهالی اوتوادروگ از این فتوحات وحشت بر ایشان دست داده باندک کوششی تسلیم کردند و در اثنای اینحال نیز حمله درباب گرفتن کشتن نگری که دارالحکومه و از قلاع مستحکمه باره محل بود نمودند لیکن بانجام نرسید و کرنل میکسول همین قدر توانست که شهر را آتش بزند تا اقلاً مرجعی بجهت دزدان و قطاع الطريق نشود - درین اوقات سلطان بطرف جنوبی عساکر فرستاده بود که بعد از خدعهای پی در پی کویبتر را با مستحفظین قلعه که انگریز بودند گرفتند - قول و قرارها را که

با مستحفظین قلعه کرده بود و این بهیج که بعد او تسلیم ایشان را
روانگی بل گهات سارن که انگریزان در آنجا بودند مراعات نموده
ایشانرا قتل کرده به سرنگینم فرستاد *

۱۱۷ لارن کرنوالس بعد از آنکه کوشش چندی بجهت اصلاح
حالت دات المس بلا فائده نموده بود اسعدان حمک را تمام
کرده و لشکر را نظم و ترتیب کثی داده قصد کرد که حرکت
خود را بحاج مستقر حکومت دیگر بتعویق بدارد - درین
اوقات عساکر نظام الملک سرداری پسر وی سکندر حاه که تا
بحال مشغول محاصره گورمند بودند بوی ملحق شدند - تبعه
او اندوخی بدین رویت بودند و عوچی که پیش نگارش یافت
شبهت کثی داشت چنانچه غالباً احدی نبود که ایشان بقاعده
معاونه نمایند - پسرانم بهار تا جمعیت مرهستانی که داشت
مگر سواران و نه را خوف متوانست کردن لکن جمعیت خویش را
در این دانست که طرف ملک حصص بد نور عطف عمان
نموده آردا عزمه بهیج و عارت سارن و در ترحیم اعراض نفسانی
بر مطالب مهمه معاهده درنگ نمود - کپتان لسل مر که او را
تا قریب یکمزارع با پسرانم فرستاده بودند مجبور بر آن شد
که در این مطالب بقاعده مؤین وی شود و مشتر نمه تکالیف
و تبعه آن بر سر او و همکماں او آمد *

۱۱۸ درین وقت محال بود که خطر عظیمی که تاج و تخت سلطان در معرض آن بود از وی پوشیده ماند و فی الحقیقه واضح بود که درام آن فقط بر معاهد موقوف بود که از طرف دشمن القا شود - افواج انگریز بتنهائے عساکر ویرا شکست داده و دارالحکومه را محاصره نموده بودند و بعلاوه لشکری بسرداری جنرل ابرکرمبی و لشکر دیگر که از طرف جنوب در حرکت آمده از کوه بالا رفته بودند و مرهتبان نیز در تحت ادارهٔ پسرانم بهاو که یا از خوف یا از حیا از سرق و نهب دست نگاها داشته بودند باین لشکر منضم شوند - لهذا حقیقت گفته شده است که بجز محقق نبودن اوضاع زمانه هیچ چیز نبود که زوال اورا مشکوک سازد - بنابر این عزم کرد تا بهر شرط که تواند درخواست مصالحه کند - لهذا دو صاحب منصب انگریز را که در تسخیر کویمپتورایشانرا گرفتار کرده و برخلاف شرایط تسلیم آن شهر نگاه داشته بود طلبید و از یکی از ایشان پرسید که آیا او از صاحبان مناصب جلیله و اقربایی نزدیک مارکوس کرنوالس است یا نه - پس با وجود انکار وی سلطان اورا وهائی داد و خواست تا سه سالار را انهی بکنند که تیمو خیلی طالب مصالحه است و میخواهد تا سفیری را فرستاده در باب آن گفتگو کند -

مارکوس کرنوالس در جواب این مطلب عایت نا رضا محمدی حو
 درباب سلوک اسرا طاهر ساحت امّا معروض مرور را قبول
 کرد - بماند این یکی از معارف امرا که علام محمد نام
 داشت در اردو رسد و روزی چند در سوال و جواب گذشت -
 و بعد انگریز را بر آنچه نگلی کار از پیش برده بودند
 علی السّویه در این امر شریک و سهم صاحب - مطالب قطع
 ندین معینی نه تپو انبی شد که نصف ممالک را از بلوکی
 که باصلاع دُرّ صحابه اتصال داشت را گذارد و سه کرور
 و سی لک روپه ادا کند و دو نفر از فرزندان حو در رسم کفالت
 بفرستد - اگرچه شرایط مروره بسیار سخت مضمون لبس در
 ایامی که این گفگو جاری بود واقعاً چند رویی بود که
 سلطانرا حر در قبول آنها چاره نماند *

۱۱۹ بعد از تسلیم کفالت و ادائیگی یک کرور روپه عایقی
 عظم روی داد و آن این بود که معاهده بر آن قرار گرفته
 که تپو نصف ممالک حو را در حایه‌ای که بخطای
 امرای متفق اتصال داشتند را گذار کند امّا تعصل آنها
 مذکور شد و این مطلب اهمی بود که بعهده باید نأ
 پیش از جمع شرایط صلحت شده باشند - قصه باید تا حتم
 شد که وسعت اصلاعی که از دست تپو باید بود بر حسب

مالیات نصفه ممالک مقرر بشود اما سلطان در مداخل پرگنه‌هايه
 که نزدیک بدول متحابه بود اغراق زياد گفت و نظام الملک
 و پسر ام بهار از طرف مقابل تقليل کردند - پس بنابر اين
 اختلافات اقوال زياد شد - در اين اوقات مردم بافعال
 سلطان سوءظن ميداشتند و علی الخصوص بجهت اينکه در
 افواه افتاده بود که بر خلاف شروط معاهده با دقت تمام
 باستحکام سقناقه‌هاي سرنگستم ميپرداخت - چون در اين باب
 او را نصيحت کردند جواب داد که اگر انگريزان نخواهند
 برجي از بروج را منهدم ساخته داخل قلعه را بايشان خواهم
 نمود - اين جواب چنان دور از عقل و اعتدال بود که بدفع
 اندیشه مردم چندان مودتي نشد - آخر الامر کار گذاران وي
 دفترهايه که گمان ميرفت معتبر است ظاهر کردند و از اينها
 چنين مينمود که مالیه تمام ممالک سلطان از مبلغ دوکرور
 و نه صد و شصت هزار ليبره انگريزي متجاوز نبود - پس
 هریک از دول متحابه بر حسب مامول ملک را مابين يکديگر
 قسمت کردند - مرهتيان بسطي در دائره حدود ايشان تا
 رود تومبدره دادند و نظام الملک در پرگنه بيرون از رود پغلر
 ممالک خود وسعت داد - انگريزان حصفه خود را در جايهاي
 مختلفه انتخاب کردند چنانچه در جانب مشرق باره محل را

که بر نهر ملک تیو واقع بود بدست آوردند و در جنوب
دندگل را و در مغرب صفحات متّسع از ساحل مابل را
که منازل فيه و در آن نیز تلچری و گلیکت شامل بود
متصرف شدند - سلطان از این کارها اعتراض نکرد تا وقتیکه
دریانت که ملک کرگ که تا مدّتها مقام مجادلّه شدید بود
از این محوطه محسوب است •

۱۲۰ چون سلطان این فقره از عهد نامه را دید غضب
بشدّتی بر روی استیلا یافت که قریب بیستمون رسید و پرسید -
کرگ بچه ملک ایشان نزدیک است چرا یکباره سرنگشتم را
نمی خواهند ایشانرا معام است که مرگ را بر سر قلعه
بدینگونه واگذار کردن ترجیح میدهم تا وقتیکه با حیل و خیانت
خزانه و فرزندان را از پیش من ربودند جرأت باین ادّما
نکردند - بعضی از محرّران انگریز بر آنند که فی الحقیقه تیو
نباید ادّعای مزبور را غیر متوّع شماید اما انکار نمیتوان کرد
که ممالک مقسومه دیگر منحصر بود در صفحات بر حدود
ملک دراز از کوهستانی که سدّ اطراف میسور بود بخلاف
ملک کرگ که شامل بعضی اطراف قلّه آن کوه بود و راه
بأسانی پهای تحت باز میکرد - اما حقیقت این است
که تا مادامی که تیوهست بر انتقام کشیدن از سکنه شجاع

کرگ مصروف میداشت لارن کرنوالس نمیتوانست رفیقان بهادر و طایفه را که ظلم از روی بیداد بر ایشان رفته بود با جحاف و تعدی سلطان رها کند - بمجرد اینکه تیپو از قبول این مطالب امتناع مینمود دوباره همه چیز در هیجان آمد چنانچه شاهزادگان را از ملازمان جدا کرده و تدارک ارسال ایشان بکرناتک مصحوب دست انگریز دیده دوباره بتهیه اسباب بجهد تجدید محاصره میپرداختند - امید و جلالت لشکر رزق تازه گرفت و پیرام بهار بر سر سرق و نهب سابق خود رفت - اما هنوز دو روز نگذشته بود که دوباره اعبای لوازم وقت ثقیل شده سلطان اعلام کرد که بادعای ایشان تن در میدهند ولیکن باز تاخیر زیادی در کار افتاد - بالاخره در دهم ماه مارچ سنه ۱۷۹۲ ع عهد نامه مقرر بجهد امضا پسران تیپو سپرده شد تا آنرا بسلطان برسانند *

۱۲۱ این معاهده مشهور مایه مباحثه بسیار شده است و ملاحظاتی که منشاء تدابیر لارن کرنوالس شد ظاهراً چنانکه باید فهمیده نشده است - مطالب معاهده چنین مینماید که یا افراط شده است یا تفريط بعلمت اینکه شرائط آن بنوعی بود که ممتنع بود در آینده امید دوستی بماند زیرا که اجرای شرائط مزبوره موجب عداوت شدید بود خصوصاً در خاطر سلطانی مغرور و متجبر

و قهار و همچنین علی‌الاتصال خواهشمن درباره بدست آوردن
 بزرگی خود که باینگونه از دست رفته بود و از جانب دیگر
 بقدری اقتدار بوی گذاشته بودند که اینگونه اقتدار در دست
 چنین شخص البته احتمال داشت که روزی مایه خطر شود -
 باوجود این واردات مکرر بدون هیچ نقض معاهده شش سل
 گذشت و چون جمیع شروط آن انجام یافته بود در شاهزاده
 جوان را که انگریزان بطور کفالت گرفته بودند در سنه ۱۷۹۴ ع
 پدر باز دادند - تبیو فرصت جنگ با فائده کردن نیابت
 و سرجان شور که بجای فرمانفرما نشسته بود بقدری بصلح
 و صلاح پرداخت که نسبت افراط بوی دادند - علی‌الخصوص
 تدابیری محلّ مباحثت گشت در وقتیکه مرهتیان که قبل
 ازین دوستان نظام الملک بودند باراد که مدّتی متمادی
 داشتند تصمیم داده بر ممالک وی تاخت و تاز کردند - شروط
 معاهده که پیش از افتتاح جنگ میسر مابین نظام الملک
 و دولت انگریز بود اگرچه واضح نبود اما وضعی بود که بقاعده
 بر فرض چنان جنگ باین قوی منتظر معاونت دولت انگریز
 باید باشند - علی‌ای حال فرمانفرمای جدید بجهت احکامی
 که بوی رسیده بود خویش را بکلی از آنچه غیر از امور اصلاحیه
 بود معاف مینانست - نظام الملک در این ورطه اضطرار افتاده

یکی از اهلای فرانس که ریمن نام داشت و بکمال جلالت و کاردانی در فنون حرب موصوف بود استغاثه نمود - ریمنه بسیار سرداران فرانسه را بخدمت نظام جذب کرد و بمدد ایشان بسپاه معمور ترتیب داد که بجز سپاه انگریز از عساکر دیگر هندوستان در تربیت بیش بودند - در این اوقات تیور نیز در اصلاح امور لشکری خود اشتغال بسیار داشت اگرچه بسبب قلت اسباب و عدم استحضار از فنون حربیه چندان فائده بر آن مترتب نشد *

۱۲۲ وضع امور بدین نوع بود که در ماه می سنه ۱۷۹۸ ع ارل اف مرنگتن که بعده درجه مارکوس ویلسلی یافت بمنصب فرمانفرمایی مامور شد - امیر مزبور را که رقم تقدیر بر آن جاری شده بود که کارهایی بزرگ او آثار لارن کالیورا در محاق نصیان اندازد چون باکاره امور هندوستان میفرستادند دستور العمل دادند و پیمان موکد از وی گرفتند که طریقه بکلی برخلاف آنچه در جمیع ایام حکومت معمول داشت مسلوک دارد - باو دستور العمل دادند تا همّا ممکن در محاربه با حاکم هندوستان اقدام ننماید با اینحال با هر یک از آنها با خصوصت هرچه تمامتر جنگید - رجال دولت خواستند که او بضرب شمشیر تقدیریک جریب بسط در دائره ممالک کمپنی ندهد لیکن

همه هندوستان را از همالیه تا دماغه کمرن بخیطه تصرف
ایشان در آوردن - با این همه درون و اتباع او مدعی آنند
که از همیشه و علی الاتصال بمقتضای دستورالعمل عمل مینمود
و حوادثی که پیش از آنکه او عنان امور ملک را بدست
گرفت موجود بود او را بر آن داشت که از مطالب اولیای
دولت تا این حد تجاوز نمود *

۱۲۳ فرمانفرمای جدید بمجرد گرفتن عنان حکومت بعملی که
از سلطان میسور صادر شد و خیلی غریب مینمود رجوع نمود -
امیر میسور مثل حیدر پدر او مدتها عقد معاهده با اهالی فرانس
تنگ بسته بود بواسطه اینکه بمدد آن طایفه میخواست تا بنیاد
اقتدار انگریزی را براندازد - چون این طایفه بواسطه جنگ
جمهوری که در فرنگستان واقع بود هندوستان را رها کردند این
رابطه خیلی انحلال یافته بود - اما تبیو با شوق تمام اقوای غلبه
ایشانرا بر انگریزان و دیگر اقوام فرنگستان می شنید و امید در
خاطری قوت داشت که در اصلاح امور و عظمت کار او ایشان
تقویت خواهند کرد - وقتی که چنین خیال می بخت رهارد
نا خدایی چهار فرانسه در اوائل سنه ۱۷۹۷ ح در منگلور رسید
بواسطه اینکه در مرمت چهار شکسته استمداد نمایند - در آنجا با غلام
علی که سلطان قبل ازین ویرا بر عمل سفارت در فرانس نصب

فرمانه بود ملاقات کرد و چون دید که راه بجهت اظهار تکبر و لاف زنی باز است خود را جلوه داد که سردار دوم درمه ارتبهوس بوده و گفت که باین واسطه آمده است تا اعلام کند که لشکری بزرگ در آن جزیره تیار است که با سلطان معاشرت نموده در راندن دشمن طرفین از هندوستان یاری کنند - فی الفور ویرا به سرنگپتم رسانیدند و سلطان بخلاف مصلحت دیدن وزرایی ناصح که بطور یقین گفتند که این بیگانه مکار و حيله باز است ویرا بکلی معتمد و مقرب خود گردانید *

۱۲۴ اخبار این واردات بطور واضح بفرمانفرمای نهی شد و روی فی الفور بمجلس شورای نوشت که بر روی یقین است که معنی این وقایع شفاهاً و بلا قید و سلب اعلام جنگ است و ظاهراً صحیح ترین قوانین انصاف و تدبیر سیاسی مقتضی آن است که فی الفور بسلطان تیپو حمله برند - اغلب عمال و وزرایی ناصح انگریز با این رای هندستان شدند لیکن مستر ملّ بر حسب عادت که مبدا تهمت طرفداری ملّت بوی نسبت دهند بلا تأمل میگویند که وقایع مذکور نه باعث تاخت و تاز بر ممالک سلطان میسر بود و نه مایه مخافت از اقتدار وی بیشتر از آنچه سابق واقع شده بود - گفته شده است که از صلح آخرین بیعت تیپو بلاشک با انگریزان عداوت شدید داشت و منتظر هرگونه فرصت

بود که ممالک از دست رفته خود را دوباره بچنگ آورد - عقیده مؤلف بر آن است که این گمان خیلی مقرون بیقین بود که اینگونه خیالات در ضمیر تپیوخلجان میکرد - اما هرچند این گمان نزدیک بصواب بود فرماغمما بی آنکه حرکتی شفاهاً از تپیو صادر شود بر آن عمل نبایست بکند بهمت اینکه فرق بسیار بود ازین خیال تا اینکه عهد و میثاقی مقرر بجهت خرابی دولت انگریز در هندن و سنان بسته شود *

۱۲۵ بعلاوه دلیل گفته شده است که چون اقدام بر معاهده بدین اسباب ایفای آن شد میتوانستند آنها را چیز شمرده بکلی بر طاق نسیمان بنهند - لیکن این دلیل ممکن نمیتواند بود مگر اینکه محقق میشد که سلطان نمیتوانست تحصیل اسباب اجرای تدابیر عداوت آمیزی که بپیل تمام در صدن آن بر آمده بود بنماید - اما بخوبی معلوم میشود که او را چشیدن اشت مدد و معاونت بود از دولتی که از سایر ممالک فرنگستان در نظم و نسق سپاه کشی ممتاز بود و بعلاوه بالنسبه بدولت انگریز کینه شدیدی داشت و مخصوص وجه همت آن این بود تا در همین ملک بقصد انگریزان حرکت کند - امید سلامت فقط منحصر بود در دریا که دولت انگریز در آن تقدم و تفوق کثی یافته بود لیکن از تجربه معلوم میشود که هرگز عساکر بحریه هر قدر قیروزی قریب حال

آنها باشد بکلی مانع دخول در بنادر ملکی عظیم یا سدّ مرور
 جهازهای دشمن باقصای بعیده نمی توانند شد - و دلیل بر این
 مسئله این بود که در این اواخر بونا پارت برغم جهازهای انگریز
 لشکری در مصر آورده که بجهت تسخیر آن ملک کافی بود و مردم
 بر آن بودند که مطلب بونا پارت از سفر مزبور فی الحقیقه قصد
 هندوستان بود - شاید که در آن اوقات در باب خطر تاخت و تاز
 هندوستان عموماً اغراق گفته شد لیکن حال که گذرگشته است
 شاید زیاده از آنچه باید بنظر حقارت دیده میشود - زیرا که احتمال
 است که ارکان دولت جمهوری اگر اشتغال بحروب خارجه نمی
 داشتند در فرستادن لشکری بزرگ بممالک شرقیه میکوشیدند
 و بهیچ وجه یقین نیست که مطلب خود را از پیش نمی بردند *
 ۱۲۹ بینی که از تدابیر تپو داشتند از حالت ممالک اطراف
 در آن وقت از دیاد پذیرفت - فقط طایفه مرهتی و نظام الملک
 می توانستند با وی برابری کنند - قوم مرهتی باوجود بزرگی
 که داشتند در آن اوقات بقدری در حالت هرج و مرج بودند که
 پیشوا فقط نام از امرات داشت و باشکال تمام حکومت خود را
 بر امرای فتنه جو که بجهت تقدّم و تفوّق مجاهدات میکردند
 قراست مجری دارد - ممالک نظام الملک دیگر بی نظم
 و ترتیب بود و عساکر آن بکلی بی تربیت - قوّت کلتی لشکری

وی محصور بود در افواجی که ریسمان قلعه و دیوارهای قریب
 کرده بود و آن لشکر از یک هزار و پانصد تن هزار نفر رسیده بود
 و اکنون قدارک امانه آن تا چهارده هزار نفر میدیدند اما اعمام
 باین لشکر قدری در نظر انگریز اسبب داشت که مطلق بایشان
 امداد نمود بلکه ایشانرا بطور یقین حصم حلی و دشمن صلی
 میدانستند - از مدتی مبادی دیر دولت فرانسه این بود که
 صاحب مصالح خود را در خدمت حکام هندوستان ندارند
 باین حال که روح خود را بفرست و اعتبار حریفان خود را
 کم کنند شکی نبود که اگر بیوه علم محالست بر می افراحت
 این لشکر و امثال آن بروی گرد عالم وی جمع میشدند و عساکر
 ویرا مایه مدد کثیر میشد - علاوه تپو دایر بار پونه و حیدر آباد که
 وفاداری آنها بدولت انگریز هیچ وجه یقین نبود بعد امکان
 مشغول حمله ساری بود - و همچنین سعری نومان شاه پادشاه
 اعلیایان در ساد که مقدر قریب کسانی بود که در آن اوقات
 روح تمام در امور ممالک هندوستان داشتند و احتمال آن
 صرفت که بر آن ملک ناحت و قار آمد - پس باینرا این واضح
 بود که اندک تعری در روابط ملکه مایه اعتقاد انعامی قوی بقصد
 ممالک دولت انگریز میشد *

۱۲۷ در این اوقات لازم گشت که بر آن لشکر بزرگ که

سرداران فرانسه در حیدرآباد فراهم آورده و تربیت داده بودند
 فی الفور لحاظ کنند و فرمانفرمای هندوستان عزم کرد تا در این باب
 تدبیری کافی کند - لهذا بکپتان کرکپا ترک که در حیدرآباد برسم
 سفارت بود حکم شد که پیش نظام الملک رفته صورت معاهده
 بنماید که با مخالف و موافق یکسان باشند و بواسطه این معاهده
 کفالت حمایت از او را از جمیع دشمنان وی نمایند - بجهت موکد
 ساختن این عهد قرار بر آن شد که انگریزان چهار فوج پیاده
 با قدری توپخانه سوای دو فوجی که آنجا مقام داشتند پیاپی تحت
 بفرستند لیکن بوی نیز گفتند که باید فی الفور افواجی را که در
 تحت سرداران فرانسه بودند بر طرف کرده ایشانرا نیز از خدمت
 خارج کند و حرکت لشکری بیجا نب سرحد مملکت او اشاره
 وافی بود که در قبول این مطلب جای توقف و تردد نمی ماند -
 نظام الملک بسیار مضطرب و مشوش شد - مذکور است که وی
 از تنمّر و تجبر سرداران فرانسه بنگ آمدن بود لیکن خوف کرد
 که مبدا ملک وی موضع مجادلت این دو قوم متضاد شون بلکه
 شاید که بکلی زمام اختیار از دستش رفته در جرگه نواب انگریز
 مجبور گردد - بالاخره در غرة ماه سپتمبر سنه ۱۷۹۸ ع عهد نامه
 صحیح شده در تاریخ هجدهم امضای آن در کلکته شد و با چندان
 سرعت اجرای این امر نمودند که در دهم ماه اکتوبر فوجی تازه

بجهت مدن و کلمات در حیدر آباد رسید *

۱۲۸ چون لارد ویاسلی بواسطه این تدابیر موافقت عساکر حیدر آباد را حاصل کرد و در همان وقت با سعی بلیغ جمعیت خود را کما ینبغی مستعد جنگ گردانیده بود عزم کرد تا بلا تأمل کار را یکسر کند - مکاتبات وی با تیپو تا هشتم ماه نومبر سنه ۱۷۹۸ ع بطور دوستانه مبرفت اما آن روز کاغذی نوشت که در آن بعد از ذکر بعضی از مطالب روزمره مسطور ساخت که محال بود سلطان خیال کند که وی از مخالفتی که مابین سلطان و اهالی فرانس که دشمنان صلیبی انگریزان بودند و قوفی نمیداشت یا تغافل می ورزید - و همچنین گفت که وی و دوستان وی بآن واسطه مجبور بر آن شدند تا بعضی جهات تدارک و تهیه نگه‌داری و میناست خویش کنند - بالجمله چون خیلی مائل بود که تدبیری کند که مایه سلامت و آرامی و رفاه جمیع باشد خواست تا میجر دیوتن را که در وقتیکه شاهزادگان گرویی را پس میفرستادند باین کار مامور و باین واسطه نزد سلطان بخوبی معروف بود بطور سفارت بفرستد - و همچنین نوشت که صاحب مزبور بطور واضح تفصیل آن تدابیر را خواهد کرد که بنابر رأی وی و دوستان وی نیز از اجرای آنها اسباب بدگمانی و شبهه بطور دلخواه مرتفع نخواهد گشت - در دهم ماه دسمبر فرمانفرما در باره

بسلطان نوشت و اعلام کرد که در شرف روانگی بطرف مدراس
است و امید می داشت که در آنجا جواب مراسله برسد *

۱۲۹ از قراری که معلوم میشود تیپو قبل از آنکه مراسله اول
بدست او برسد در بیستم ماه نومبر کلغذی مشتمل بر اعتراض
استعدادات حربیه انگریز و لیکن کمابیش بطور دوستانه نوشته
و نیز اظهار میل خود بصلح و صلاح نموده بود - اما جواب نوشته
لارن ویلسلی مورخه هشتم ماه نومبر را بتعویقی طویل که مایه
سوء ظن بود انداخت - این دعه مطالب فرمانفرما بقاعده
و باین در امر فقط محدود میشد یعنی که تیپو جاسوسان فرانسه را
رخصت داده و بعضی از امکنه سواحل علبار را واگذار نموده در
عوض آن بهمان قیمت از ممالک داخلیه بگیرد - اما سلطان
که پیش از وقت دریافت که خیال دولت انگریز این است
که از وی خواهشی کنند نتوانست بضرورت قبول تن در دهد
و هنوز کورکورانه اعتماد بر تقدیر الهی و معاونت اجانب و معاهده
با حکام ممالک شمالیه هندوستان داشت - بالاخره در هژدهم
ماه دسمبر و هم احتمال دارد بعد از رسیدن مراسله مورخه دهم
همان ماه اگرچه ذکر آن نمیکرد بجهت تبیین مقال کلغذی مبسوط
نوشت و امر فرانسوی را چنان فرا نمود که اجانبی چند بجهت
تحصیل مدد معاش اتفاقاً وارد شده اند و بعضی از ایشانرا برکار

و شعل گذاشته ایم و با قصی العایه اظهار تعجب کرد که نباید از این سبب خیال قطع مودت طرفین شده باشد - در باب قصد فرسائن میسر دیوتن نوشت که مهود و موائق ماسن چمان ثبات و قرار پذیرفته است که اندالذهر حلال بدیون بوده بلکه سر مشق حکام عصر خواهد بود و بجهت امیت ملک و رواله و فایده عموم اسمایی از این بیکوتر تصور درستدار در می آید - محال است نتوان گفت که مارکوس و لرلی تجاوز نمود در فهمیدن اصل معنی کاند مرور بر اینکه تیپونکلی از قبول سفارت سر باز زده و در راه نگذارن پس از آنچه در معاهدات سابقه نموده بود یکدل و یکجهت است *

۱۳۰ لهدا فرمانفرما وارد مدراس شده در نهم ماه حموروی سنه ۱۷۹۹ ع جواب رفته تیپورا نوشت و دو کاغذی مسوط صورت حال همه اسباب شکایت را بطور واضح تفصیل داد - بیان آنچه در ایل اف فرانس واقع شد کرد و سواد اشتهاو مالارتک را نیز ملعوف کرده در آخر مرقوم ساخت که سفرایی سلطان در مخالفت کمپی و دوستانش با اهالی فرانس یکسان شدند و بجهت ترقی و تکمیل این مطالب استدعای مدد لشکری نموده و سپاه جمع کرده بودند و سلطان این حرکت سها را امضا داشته افواجی که ایشان فراهم آورده بودند دو لشکر خود داخل

کرده و چون استعداد جنگ خود کرده بود واضح بود که اگر مدد می که کفایت این کار کند حاصل میکرد بر ممالک کمپنی بی آنکه سببی ظاهر در دست داشته باشد تاخذت و تاز میکرد - بنابر این معاهده موالفت و صلاح و صلاح که مابین رومی و دوستان کمپنی بود نقض کرده بود و در همین نوشته در باب قبول نکردن سفارت دیوتن صاحب فرمانفرما اظهار تأسف کرد و هم مجدداً باصرار تمام خواهش نمود که این معنی قبول شود بواسطه اینکه مایه صلاح مابین خواهد بود و پیش از یکروز در قبول آن تأمل و توقف روا ندارند - در شانزدهم ماه کاذب دیگر فرستاد و ملفوف آن مکتوبی که بمعرفت مستر سپنسر سمتیه از طرف سلطان روم بنام تیپو نوشته شده بود و نیز نقل اعلام جنگی که سلطان مزبور بدولت فرانسه کرده بود روانه کرد *

۱۳۱ صورتهای دو معاهده به جنرل هارس داده شد که از آنها بر حسب اقتضای وقت اختیار کند - عهد نامه اول که آنرا در صورتی که فقط لشکر بظاهر بسرنگپتم برسد باید نماید درواگذار کردن ساحل ملبار بانگریزان و همانقدر زمین بهریک از اهالی متفق و قبول کردن سفیر انگریز و اخراج جمیع اهالی ممالک فرنگسان که در آن اوقات با دولت انگریز در جنگ بودند و ادایي بکصد و پنجاه لکھ روپیه منحصر بود - اما در صورتی

که امید فیروزی انجام حرب در آن سال روی نه نماید اختیار
تغییری در شروط بهر وجه که مصلحت و اقتصادی وقت بدانند
با و مقوض شد - لیکن بار گفتند که بهر حال کوشش کرده در دل
سلطان اسباب بیم و دهشت احداث کنند بعلمت اینکه فقط امین
قبول او در این امر بود و اگر احیاناً کار بجائی رسید که سنگر
و مستقاهای جهت گرفتن سرنگیتم مهیا شد و امین واری عجله تسخیر
پای تخت آماده گشت عهد نامه ثانوی را ظاهر باید ساخت
و بنابر این درخواست صلح را فقط مشروط بر اینکه سلطان نصف
ممالک خود را وا بگذارند قبول باید کرد •

۱۲۲ چون جنرال هارس به بمالاولی که قریب سی میل
از پای تخت واقع است رسید اردوی سلطان از بلندیها بنظر آمد
و جنرال فلورید که با طلایه و لشکر پیش رفته بود چون قریب
یک میل بآن نزدیک شد دید که جمیع لشکر بر بلندیها
که بر عقب ده است جا گرفته اند - فی الفور قرار بر این شد که
بر دشمن حمله بوند لهذا کرنل و لژی اولی مبادرت کرده و سوار
جنرال فلورید نیز موافقت نموده بر میمنه دشمن تاختند - دسته
از افواج ایشان با نظم و ترتیبی تمام و جرات و جلادتی ما
لا کلام پیش رفته اما پیاده انگریز خود داری کرده تفنگ ها را
گشاده ندادند و بر دشمن را از مسافت شست ذرع برخورد

خریده بیکدفعه بر دشمن تاخته مشرف ایشترا برشم زدند و بعد
از آن سواران حمله سخت نموده ایشترا از میدان جنگ راندند -
پس جمیع ساگر هنو برشم خرده پشت بدادند اما چون
استند جنرل شارس از سواره ذخیره خیلی کمتر از خصم بود
ایشترا تعجب نکرد - از هیچ طرف خونریزی بسیار نشد لیکن
این دلیلی دیگر بود که تقاره و خلاصه ساگر شدند نمی توانند
در روز معرکه با سپاه انگریز مقاومت کنند *

۱۳۳ نیروکوشش دیگر کرد تا این طریق جنگ بی نظم
و ترتیب را جاری دارد - آنچه علوفه که در عین مقام دشمن
و پای تخت بود حتی علوفهای سبز جمیع را یا برداشت یا
خراب کرد و خود در اطراف ایشان در میزد تا چون ایشان در
این ملک کوچ بکنند بر عقب ایشان حمله یزد - اما از این
مقصود بکلی بی بهره گشت بواسطه اینکه جنرل شارس از علولایی
روان شده بصوب یسر متوجه شد و در گذرگاه سوسله از رود
کارایی عبور نموده از راه کنار جنوبی آن رود بجانب سرنگتم
پیش رفت و چون سلطان از این خیال بکلی خالی بود در
فکر تدارک آن نیفتاده بود - سلطان و امرای وی چون دیدند
که تدبیر آخر ایشان باین طور خطا شد در وحشت و عابوسی
هرچه تمامتر مستغرق شدند - سلطان ایشترا بیست مشورت خوانده

گفت ما بتنگ آمده ایم عزم شما چیست - متفق الکله گنند
 همراه جناب شما خواهیم مرد - پس یک یکدله قصد کردند
 تا با فتح یامرگ بخت را در جنگ بار دیگر آزمایش کنند -
 جمیع حصار بسیار دل آزرده شدند و یکی از رؤساء پیش از رحلت
 خواستن سر بر زمین نهاد و چنانچه در همدستان نشان وداع
 آخرین است بانی سلطانرا در آغوش گرفت - سیل سرشک
 از چشم سلطان جاری شد و دیگران نیز مانند وی گریه کردند
 و وداع یکدیگر گفتند مثل مردمانیکه در این پنجره دیگر امید
 ملاقات هم نداشته باشند *

۱۳۴ در پنجم ماه اپریل انگریزان در محاصره سمت مغربی
 قلعه بمسافت دو میل جای گرفتند و این موضعی محکم بود
 زیرا که میمنه ایشان با زمین پست و بلند اتصال داشت و میسر
 در رود کاروی منتهی میشد و از درختان چند اسباب ترتیب
 سنگر و سقفاق فراوان حاصل شده دشمن هنوز در پشت کار دوزی
 بجهت صیانت خود جای داشتند و کرنل ولزلی و کرنل شاور
 در آن شبخون زده لطمه خوردند اما روز دیگر مدد یافته آنرا
 در روشنائی روز در تصرف آوردند - در این اوقات جنرل فلوی
 بجهت ملاقات و بدرقه جنرل سنبورت و لشکر بمبئی فرستاده
 شده در سیزدهم ماه وقت شام آواز توپها اشارت ورود ایشان

داد و در چهار دهم ماه دیر وقت بون که رسیدند بواسطه اینکه در عرض راه جمیع سواره میسور سر راه ایشان را گرفته لیکن هیچ صدمه حقیقی نه داده بودند - پس جنرل فلورن بجبهت جمع کردن آذوقه و علوفه بسمت جنوبی حرکت کرد باین واسطه که بغتةً و خلاف توقع معلوم شد که بقدر کفایت تا هژده روز فقط غله در اردو بود - بالجمله این حادثه خلاف العاده که کرنل ولکسن طور غریبی میگوید که بعد از گذشتن بیست سال هنوز وقت پرسیدن سبب آن نیامده است مانع محاصره نشد بجبهت اینکه ذخیره هر وقت از اطراف میرسید *

۱۳۵ پیش از معرکه دوم چون سلطان دید که استحکامات ری علی التوالی بدست دشمن می افتد و محاصره بزودی بآخر میرسد عزم کرد که دوباره درخواست مصالحه کند اگرچه از ری پوشیده نبود که آنرا بقیمت گران باین خرید - بنابر این کاغذی نوشته در آن ذکر می از مکاتبات فرمانفرما کرد و خواهش اینکه سفرای طرفین ملاقات کرده بنای سخن نهند ظاهر ساخت - در جواب این کاغذ جنرل هارس بعد از شرح آنچه تازه اتفاق افتاده بود مطالب قطعی را بدین منوال اعلام نمود که سلطان نصف ممالک خود را واگذار کند و دو کرو روپیه ادا نماید و از آن مبلغ یک کرو را فی الحال و دیگر را بعد از شش ماه

بدهد و علاوه چهار نفر از پسران و چهار نفر هم از معارف امرا
 برسم گرویی نعرستند و مهلت در قبول شروط مزبوره نیست
 و چهار ساعت است و وکلا و صاع باید روز دیگر بوسد و الا
 حسب دلخواه بسطی در شرائط داده بلکه سرانگشتم را علی العماله
 متصرف خواهند شد - مطالب مذکوره که اقرار باید کرد گوارا بود
 در دل سلطان مکرر احداث عصا شدید کرده توسیحات
 و تقریعات شمع در حلاء و تطاول انگیزان نمود و اظهار کرد
 که قصدش این است که تن بقضای الهی در داده نمشت و بی
 رها دهد و در آن که شمشیر در دست مردن هزار مرتبه نه از ایام
 بهملگی مانند سائر توانا و راحل در و طعمه حواری گفار بر
 بدن است - القمه در مردم نه دادن جواب یکدل و یکسخت
 ماند - اما شش روز بعد از این چون سه مدی مرتب شده
 بحر ترتب توپها کار دیگر باقی ماند دو ناله خود را راضی کرد
 تا اینکه کوشش کند تا کار را دعویق اندازد یا سحبی شروط را
 قدری کم نکند - در نیت و هشتم ماه رسید کاند حمل هارس را
 اعلام کرده اقرار بمطالب دوسانه آن نمود و نوشت که چون
 مطالب مزارع فیه مهته و گران ادد و بدون واسطه سعرا صورت
 بیگیرند خواهش دوستدار این است که دو وکیل را نعرستند
 تا در این باب گفتگو کنند - اما سپاه سالار عزم کرده بود که از

اینگونه مسائل را قبول نکند لهذا در جواب نوشت که اگرچه
 بغیر شرائط مشروحه که بسبب قبول نه شدن در حقیقت هنوز
 در میان نبود میتوانست که زیاده از سابق طلب کند الا اینکه
 باز همان شرائط سابق را عرضه کرده قبول آنرا برای سلطان
 میگذارد - لیکن قبول سفر نمی شود مگر اینکه با اشخاص گرویی
 و خزانه بیایند و وقت آن تا روز دیگر ساعت سه خواهد بود -
 چون سلطان این جواب را مطالعه کرد چنین می نماید که
 قوای نفسانی او بکلی روی در انحطاط نهاده - مایوسی و اندوه
 بیشتر از غضب بروی استیلا یافت و حالت مبهوتی بوی
 دست داده زمانیکه از آن حالت باز می آمد بمفاخرات اعراق
 آمیز و بیجا میگذرانید و از آن اعتنائی بقاءده بخطر خویش
 نداشت و بتحصیل اسبابی که باز مایه دفع آن میتوانست شد
 نه پرداخت *

۱۳۶ در این وقت افواج میسر در معرض موانع و عوائق
 شدید آمدند - بمحط رسیدن بسر دیوار دیدند که خندقی عمیق
 مابین آن دیوار و سنگری که اندرون بسته بودند واقع شده
 است و از اینجا دشمن با جمعیتی زیاده آتش خانه قوی بکار
 داشتند - مستحفظین قلعه را از آمدن سلطان تهور زیاد گشت
 و با جلاذقی تمام صیانت ستمناهای چند که در راه صحارن

مرتب شده بودند نمودند - حالت صحامران اکنون بانجامی نازک رسید جمیع سرداران که مبادرت بحمله کرده بودند یا کشته یا مجروح شدند و اقامت فلکور که بعد از ایشان سرداری فوج محمول بوی شد فی الفور از پای در آمده بمجر لیمپستن جای او را گرفت - در این اثنا کپتان گدال با دسته از افواج میهنه باشکال تمام عبور از خندق نموده و سنگر اندرون را تصرف کرده بهمان طوری که دشمنان دانگریزان زحمتی رسانیده بودند ایشانرا از یک طرف بتبر باران تفنگ گرفت - لهذا پای محصورین از جای کنده شده فرار کردند تا بجایی که جمعی دیگر از طرف مقابل آمده در عقب ایشان است و چون دیدند که باین طور اطراف ایشان همه جهت گرفته شده است بامطراب تمام آهنگ گریز کردند و از هر منخری که از قلعه بلز بود فرار نمودند و قلعه بکلی بدست صحامران مفتوح گشت *

۱۳۷ در اثنای این حال جنرال بورد بعد از فتح نمایان افواج میهنه سپاهیان خود را تا چند دقیقه آرام داده بود در این وقت بعضی از صاحب منصبان خبر آوردند که راه بسرای سلطنت یافته و در محن آن جمعی دیدند که بعضی از ایشان از اعظم ملک می نمودند - لهذا فی الفور به مجران که چنین صیغابند بجهت این کار نازک بسیار قابل بود حکم داد تا ایشانرا

بتسلیم بلا تأمل خواند بجهت دفع مصایبی که اگر بر سرای
سلطنت یورش می بردند از آن چاره نبود - سردار مزبور چون
بطرف قصر رفت دید که بسیار نفر در بالا خانه جمع شده اند
و بایشان مطلب بیغام را اعلام کرد ایشان دهشت تمام ظاهر
نمودند و قلعه دار را حاضر کردند او بسیار مضطرب و پریشان خاطر
شده خواست تا کار را بتعویق اندازد - اما میجرالن بادو
صاحب دیگر اصرار کرده و از راه رخنه در دیوار داخل شده
صحفی را دید که در آن جمعیت کثیر مردم مسلح فراهم آمده
بودند - بایشان مطالب خود را عرضه کرد و بجهت خاطر جمع
کردن ایشانرا نه فقط علمی سفید برپا کرد بلکه شمشیر خود را نیز
بایشان داد *

۱۳۸ بدین وضع بود انقراض سلسله اگرچه سلطنت آن طول
نکشید و مملکت آن محدود بود اما لاریب فیه که از سائر
ممالکی که بنیاد آنها بر انهدام مملکت مغل نهاده شده قوت
و انتظامی زیاده یافته بود - صحیح است که سبب ترقی
دولت مبسور هرج و مرج هندوستان بود و ثبات و دوام
آن غالباً بر طبیعت شخصی دو نفر متفرع شده که صفات عجیبه
و مختلفه ایشان مکرر نگارش یافت - بالجمله ذکر این هم لازم
است که حیدر بدون آنکه ربطی بنوشتن و خواندن داشته باشد

بنیاد شهرت خویش نهاد و بتحصیل آنچه اصل علوم انسانیّه است گامی نپرداخت بخلاف تپو که با وجود اعبای ثقیل فرمانرانی همیشه بذوق و مشرب ادبا موصوف بود - اما خیالات خام و بی ثبات را بر حصافت عقل که مخصوصه پیدراو بود رجحان داده مگر بعجله احداث مستحذ ثانی بی رویت میکرد که بنتائج بد منجر میشد - اگرچه بی اعتنائی کلی که حیدر بمذهب داشت دلیل در عدم تهذیب اخلاق وی بود اما مایه آن شد که با دانائی تمام این رویه را مسلوک داشت که هرکس با جرایم احکام شریعت خود پیردازد - بر خلاف تپو که دل او مملو از تعصب دینی بود و غالب اوقات همت در شایع داشتن آن مصروف و علی الخصوص همین تعصب موجب دیوانگی و قبائح اعمال او گشت و بنابر این خود را نوعی از رسل که باین بضرب شمشیر دین خود را در عالم مسلوک بدان میدانست و خیال مزبور را ضمیمه مقاصد و داعیه ریاست خود ساخته در هر جانب محاربه بجبهت دین اسلام جاری داشت و با انگریزان نصرا و بر اهمه مرسته و نایر بت پرست و فاجر از در مناومت درآمد - آخر چنانچه مسطور شده است در تعصّت بهبوده مستغرق شد و نه فقط مسلمانان بلکه هندو که خسته ظلم و عناد وی بودند طلبیده از ایشان پش آمد

اخوان خودش را میبست - بعد از تسخیر سرنگپتم چون در دفتر
خانه او جست و جوی کرده شد با عهدنامهها و نوشتجات
و مکاتبات ملکی کاغذی یافته شد که در آن خوابهای او
و تعبیراتی که کرده بودند بود - کرنل بتیسن چند نسخه
غریب از آنها ضبط کرده است *

۱۳۹ تیپو بسبب حروب طویل با انگریزان و قبایح اعمال
بالتسبه باسرا و عداوت صلبی که ظاهر ساخت در نظر ایشان
مانند دیوی خونخوار مینمود - اما چون مسا کر انگریز در ممالک
داخلیه او نهضت کردند دیدند که معموری و زراعت با قاعده
و ظاهراً حکومت منظم در آن جاری بود - رعایا همیشه تعلقی
تام بلو ظاهر داشتن و سکنه ممالکی که از دست او رفته بود
همیشه بجانب او مایل بودند لیکن با مردم ممالکی که بدست
وی مفتوح میشد بظلم و تعدی پیش می آمد و بنا علیه خود را
عرضه نازد و عدوان ایشان که انظفا پذیر نبود میسلخت و این هم
غالباً منشاء خرابی او شد - عموم محرران انگریز بر آن اند
که حیدر بهت بنای مملکت و تیپو بهت تدبیر آن قابلیت
جبلّی داشتند - اما این هم باید ذکر بشود که تیپو برای
ممالک هندوستان که از آنها با حیدر دم برآزنی زده شده و حتی
کمائیکه بر او غلبه کرده بودند هم کمال استیلا و غلبه داشت -

و لیکن انتدار روز افزون انگریز و حذاقت و کلدانی ایشان
 در اجرای امور که تا بحال امثال آن در تواریخ هندوستان دیده
 نشده بود مایه خرابی او شد - چون میسور برین طور بکلی بحبطه
 تصرف آمد اداره امور آن در آینده مطلقاً موقوف برایی و روزیت
 انگریزان شد - مرهتیان در این جنگ شریک نه شدند و از
 نظام الملك پوشیده نبود که باید با هر چه فائشان بودند
 قناعت کند - بنابر این فرمانفرما بحکومت علی الاطلاق ساحل
 کنره و خطه کومبیتور و راههای کوهستان و خود سرنگتم را که
 پای تخت و مرکز اصلی مرادیت بود بجهت کمپنی متصرف
 شد و بدین وجه جمیع سواحل بحریه و راه آمد و شد از یک
 سمت تا سمت دیگر مابین ملک را استعفی ساخت *

۱۴۰. قطعه بزرگ از اقطاری که بمالک نظام الملك اتصال
 داشت با و مقرر شد و حصه دیگر را هم بخمال اینکه آنرا بمرهتیان
 عریضه کنند نگاه داشتن لیکن بشرایطی که چنانچه مرقوم خواهند
 شد از قبول آن امتناع کردند - با این همه برگنه وسیع در وسط
 میسور باقی بود و مارکوس ویلسلی تقسیم آنرا مصلحت ندیده
 خواست تا در آن سر زمین مملکتی که در تحت اداره و حمایت
 دولت انگریز شود احداث بکند - پس حرف درین میرفت
 که کرا بر تخت بر دارند - فرمانفرما بی میل نبود باینکه یکی از

خاندان تیپو برین منصب جلیل مقرر بشود مگر اینکه ملاحظه
 کرد و حقیقت هم همین بود که البته عظمت و شانی که درین
 اواخر خامه دودمان او بود بخاطر آورده متصل با دولتی که
 موجب انقراض آن شد در خواهد انداخت - لهذا مصلحت
 و اقتضای وقت اینگونه مینمود که شاهزادگان دودمان تیپورا
 وظیفه کافی معین کرده رؤسای قدیم را که خلق هنوز بایشان
 کمال بستگی داشتند از گوشه اختفا و استحقار بیرون بیاوند -
 وارث این خانواده که فقط در پنج سالگی بود و مادر او در فقر
 و فاقه و افلاسی تمام می زیستند و از این حالت بیچارگی
 با رضای خلق باحتشام و شکوه که لازمه پادشاهان شرقیه است
 و تا بعدی مخصوص بشراکت در اداره امور ملک ارتقا یافتند *

۱۴۱ در میان شرحی مسلسل که در باب فتوحات متعدد
 انگریز در ممالک جنوبیه هندوستان نگارش یافت تاریخ
 مرهتی بجز آنچه باوضع حکومت میسور مربوط بود از نظر
 افتاده است - شاید طالع کنگدگان این ادراک را در خاطر است
 که چه طور در چنین تنزل مملکت مغلی ایشان تقویت
 و استعلا یافته آلت مخصوص تخریب و قدمیر آن گشتند
 حتی اینکه اگر باعساکر افغان که بالنسبه نظام و قوتی داشتند
 ملاقی نشده و دو دفعه چنان شکستی نمی یافتند که هر

لشکری دیگر بغیر از آن طایفه می یافت بکلی مستاصل میشد
 هرآینه بر مملکت مستولی شده سلطنت مغول را جایی
 میگزفتند - بالجمله طولی نکشید که سکنه جنگجو و بیابان گرد
 اراضی کوهستان را جمع آوری نموده باقدار زیاد ارتقا نمودند
 و چون افغانه در استقرار حکومت خود در جزیره هندوستان
 نکوشیدند عشیره مرهتی دوباره در میان آن ممالک تقدم یافت -
 فقط دولت مبسور در ایامی که در وسط السماء ارتقا و رفعت بود
 تاچندی با تفوق ایشان از در منازعت درآمد اما چون
 آن دولت اولاً متزلزل و ثانیاً عرض دمار و بوار گشت بجز ملت
 خارجه که کاری چنین بزرگ کرده و خانوادۀ تپورا بر انداخته
 بود ایشانرا حریف دیگر نماند و حرف در آن مبرفت که کدام
 از این دو ملت دست تصرف بر هندوستان دراز کند - بالجمله
 پیش از شرح آخرین معارفت ذکر بعضی از امور داخلیه
 مرهتیان و سخنهایی که سابقاً با اهل بجانتهایی انگیر در میان
 بود بی مناسبت نیست *

۱۴۲ سواجی در خاطر تبعه وحشی هزاج خود رسوخی
 نامتناهی داشته و بسبب اعتنائی که مردم در حق او داشتند
 توانست تخت و تاج را بدست اعتقاد و اخلاف خود بپردازد -
 اما شاهزادگانیکه بعد از او بر معارج تخت وی عروج کردند

بجلادت و رشديکه لازمه چنان جدّ مشهور بود اتّصاف نداشته‌ن
 و در آسودگي مال و تجمل مستغرق شده بتدریج اداره امور
 مهمّه ملکه‌داري و حرب را بر جال دولت و قوّان سپاه موقوف
 کردند - و لهذا مال اينحال چنانچه در تاريخ خانوادهاي شرقي
 غالباً بحکم لزوم اتّفاق مي افتد اين بود که وزير و يا على‌الخصوص
 سردار سپاه که في الحقيقه رتق و فتق امور ملک و بخشیدن
 انعامات و عزل و نصب در کف کفايت او بود نزدي مي محل
 و مصدر اقتدار حقيقي شد - و چون عنان عقل پادشاه و سر رشته
 امور ملک را بدست خود گرفت لهذا کار از ميان برداشتن
 او از پيش نميرفت - اما مردم تا بعد مخصوص در حق
 خاندان قدیم اعتنا داشتند و بجهت اينکه آثار و اعمال باني
 آن هنوز در نظرها بود خلع رئيس مستحقّ خالي از خطر نميبود -
 و اين همه آسانتر و بمصلحت نزديکتر بود که لوازم احتشام
 و اسباب تجمل و آسودگي بجهت وي مهيا سازند و شخصی
 که در مجلس يا در اردو بزرگتر بود بنام عمل اداره امور
 حقيقي را در دست بدارد *

۱۴۳ بعد از فوت اورنگ زیب ساهو نزد عظيم پسر پادشاه
 مرحوم ماند و چون شاهزاده مزبور ميخواست تا اختلال
 و اغتشاش در ملت مرهتي که در آن وقت با دولت مغل

بطور دزدی و طراری و با شدت تمام محاربت جاری میداشتند. احداث کند ماهو را پیش قوم و خویشان وی فرستاد - هم زاده اوراچه راما و بعد از انتقال وی تارا بی که زن او بود در شبان ساهو اداره امور را بوکالت کرده بودند و چنین مینمود که خاتون مزبور بدارای این منصب جلیل خیالی مائل بود لیکن مردم بنسل مستحق سواجی چنان تعاقب داشتند که باستعفا مجبور شد و در ماه مارچ سنه ۱۷۸۰ ع ساهو بر تخت اسلاف عروج کرد - در اثنای زمان طویل تا بعدی مخصوص اظهار ذکاوت و کیاست نبود و از درجه سیاستی که داشت بکلی تنزل نکرد اما تربیتی که در حرم سرای مغل یافته بود بر تخیلی که لازمه عادات اهالی شرق است افزون چنانچه طولی نکشید که ذوقی در طلب عیش و عشرت ظاهر ساخت و تعویض اعبای ثقیل بدست دیگران نمود ولیکن از اتفاقات حسنه هم بیجهت خود و اقلاً هم بیجهت ترقی ملک غالباً بیالاجی و شونا ته اعتماد داشت *

۱۴۱۰ این مرد کم بعدها بسر امور طائفه مرسته بر آمد در اوائل احوال در تحصیل مالیات خدمتی باو موصول بود و اعتنائی بحال وی نبود و در مبادی ترقی از قزاقیهائی که مخصوص به آن طائفه است بقدری نری بود که نمیتوانست

بدون آنکه دونفر از دو طرف بازوی او را بگیرند بر اسب سوار
 شوند - بالجمله طولی نکشید که کمال ذکاوت و حسن آداب
 او مایه اعتبار کلی نزد ساهوگشت باینمعنی که امیر مزبور را
 در تمشیت بلاد و تشیید مبانی اقتدار خویش میل از راه صلح
 و صلاح بیشتر بود تا در مبادرت بسرق و نهب - وزیر مذکور
 بحسن تدبیری کافی ساهو را از نزاعی که مابین او و انگریا بود
 مستخلص کرده آن امیر مقتدر را بر آن داشت تا باطاعت
 ساهو تن در داد - ساهو تا باین قدر از افعال او در این باب
 مسرور شد که ویرا بمنصب پیشوائی سرفراز ساخت و این لفظ را
 غالباً معنی سرتبپ کرده اند اما چنین مینماید که بجهت
 اینکه رتق و فتق جمیع امور در آن منصب مندرج بود بوزارت
 عثمانی زیاده مناسبت داشت - چندی نگذشت که بالاجی
 عنان حکومت را بکلی در دست خود گرفت و کلرا بخوبی
 از پیش برد لیکن حکومت او بیشتر از قبیل سیاست کشور بود
 تا ریاست لشکر و بتدریج فائده موافقت و اتفاق را بامرای
 قوم که غالباً با یکدیگر مخالفت و نفاق می ورزیدند حالی
 کرده باین تدبیر ایشانرا مستعد کارهائی نمود که از آن بیعت
 آن طائفه را مایه رعب جمیع ممالک ساخت و همچنین در
 مداخل و مخارج ملک نظم و ترتیب داد و بترفیه حال رعایا

بر داجت و جمع شعبه های سیاست را منظم ساخت *

۱۴۵ در ماه اکتوبر سنه ۱۷۲۰ ع بالا جی بعد از ایالتی مختصر که دش از شش سال طول بکشیده با وجود این احتیاج بهت دل اغراض مهمه که پیش نگارش یافته کفایت کرد راه آخرت پیش گرفت - دو پسر اروپا داد که بزرگتر ایشان که ناحی راو نام داشت در تحت اداره پدر در امور ملکیه و فمونی حربه تربیت یافته در امر اول با پدر دم از معالات رده و در امر ثانی اروپا سبقت رده بود - ناحی راو ساهورا در آن داشت تا بسط حلی متعارف را آنچه مصلحت و سوداهاه شده بود در دائره امال بزرگی دهد و ویرا در حالت مملکت معل ملتفت کرد که از رماں باستان مرکز جمع خیالات شکوه و حشمتی بود که در دلهای اهالی همدوستان میگنجد لیکن در این اوقات شراره اتعاق ملک بدرجه ار هم بسخته و تنزل کرده که هرکس حرأت حمله نکند بحکم لزوم بدون اشکال میتواند آنرا بچمک آرد - اگرچه ساهو شخصاً سپاهی نبود اما از خمال ریاست چشم روی حسره و عقل روی تیره شد و بمقاصد وزیر نکلی تن در داد - بالاخره وزیر سبب راع حالگی و جنگی که با نظام الملک صوره دار دکن جاری داشت نتوانست در پی مطالب تقدّم و تعویّی که منظور بود برو

و چون در آخر سپاه جمع آوری نموده بسمت مستقر حکومت
مغل در حرکت آمد بیماری شدیدی بر وی غلبه کرد و در سواحل
رون نر بده بعد از آن که نوزده سال اجرایی امور ملک کرده بود
حیات را وداع گفت *

۱۴۶ در این اوقات مرتبه پیشوائی غالباً موروثی گشته بود
و پسر بزرگ باجی راو که بنام پدر اسم بالاجی منضم کرد
بعد از مخالفتی چند از طرف راگوجی بونسلی که طالب
همین پایه بود بر این منزلت عالی منصوب شد - منازعات
با امیر مزبور و اسباب خارجه خیال بر انداختن سلطنت مغولیه را
بتعویق انداخت - پادشاه مغل بر ادا کردن خراج معمول
که حصّه چهارم مالیه مملکت بود و چوپته نام داشت وعده
کرد و راگوجی اضلاع بنگاله را سرپای ویران ساخت - در
سنه ۱۷۴۹ ع ساهورفات یافت و اعتبار ریاست که هنوز
قدری بواسطه اصالت شخصی و شرافت نسب ساهوجی باقی
بود بکلی از میان رفت حتی اینکه بالاجی خواست تا آنرا
ایکباره منهدم سازد خصوصاً بجهت اینکه در حلال زادگی
شاهزاده جوان که نامزد مسند گشت شبهه میرفت - لیکن بعد از
اذکی قائل صواب چنین دانست که این سلطنت را که محض
نام بود با کمزر احتشام و دبدبه جاری بدان - بالجمله سکوار باقی

حرم حلیه زاحه مرحوم نکلی برمد می بود اما این بود
 درمیان تدابیر دیگر عجله قصد سوار شدن حوش ر بر فرس
 انتقال شوهر اعلام کرده بود لهذا پشوا دلجری ایمنه علی اظافر
 کوشش میکرد تا او را از احزای این مطلب ممانعت کند اما
 آنرا بطوری بنحاص و عام اعلان کرد که حسب حملات عمود
 چاره نبود از آنکه این رسم شمع ر بجای نهد چون راگویی
 نویسه را در نبود و مستقر حکومت را از سلسله پیوسته نقل کرده
 بود پشوا سر کرده مستقل ملت مرعیه گشت - با چند سال
 مشغول نامور دارج شده مثل حروب و معاملات سلسله دکن
 و کرناٹک و تحریک اقدار انگریا که در درونی مشهور بود
 و از آخر این امور بعضی اهل حمده که در آنها اهل انگریز
 ریاده از سلاطین شریک بودند صادر شد *

۱۴۷ چون منصب پشوا بالکل موروثی گشته بود مدهورا
 و پسر او در حلی بدو بر آمد و چون شورش شد و بلوغ نه
 رسیده بود عم وی رگه پاتنه را و نوکالت سر رشت امور بدست
 گرفت - این امر که از این بعد در انگریز در گونه معروف شد
 شهرت کلادی در سوی حربه نقد یامه بود - اما همواره
 سال نگذشته بود که برادرزاده حوا نقدیمی حالات و ثبات
 و می طاهر ساخت که حوا در احزای فرائض این منزلت

رفیع کفایت بکار برد - در سنه ۱۷۴۶ و ۱۷۶۵ ع بآن جنگ مشهور با حیدر پرداخت که انجام فیروزی آن شاهد هنر ذاتی و تدبیر بی انتهای وی در قواء حربیه بود - جنگی دیگر که غالباً بواسطه یکی از سرداران خود معروف به تربنگ ماما با حیدر کرد در تاریخ میسور مذکور است - آخر الامر در اواخر ایام حیات باز در مدد این برآمد که اقتدار خود را در نقطه وسط مهالک سلاطین مغول برقرار بدارد - پس لشکری بزرگ بسردابی سندی و وکیل کهند را تاخت و تاز کرد و شاه عالم که وارث نام اعظم مغل بود معاونت انگریزان را بمدد مرهتیان مبدل کرده ایشانرا فرصت داد تا بقیة السیف آن اقتدار سلطنتی را که سالهای دراز بر جمیع هندوستان فرمانروا بود تصرف کردند *

۱۷۶۸ در این اوقات یکی از مطالب اهمه کمپنی این بود که بندر باسین و سالیسیت و بعضی از جزائر کوچک در نزدیکی آنرا ضمیمه بمبئی ساخته و باین واسطه حکومت خود را در آن ملک ایمن گردانند - بنابر این اذن فرستادن سفیری بدیبلر پونه داده شد با دستور العملی چنینیکه هرگونه فرصتی که اسباب وصول باین مطلب شود از دست ندهد و چون را گوبه بجهت تجدیدن اقتدار مطلق خود از اولیای حکومت بمبئی استمداد نمود عزم کردند تا این درخواست را آلت نیل مرام خودش

پسازند - فی الحقیقه مداخله در نزاعهای خانگی امرای هندوستان
بر خلاف احکام و تدابیر کمپنی بود و اقرار باید کرد که در
تقویت شخصی که با خونریزی و غصب راه بامارت باز کرده بود
بجهت تحصیل مطالب ایشان طریقه خوب نبود - اما باین
ملاحظات اعتنا نکردند و در باب جرائم راگروه درستان ایشان
مدمی آن اند که ازین کارها اطلاعی کلی نداشتند و یقین
داشتند که پیشوا بی گناه و طفل حرامزاده بود - بالجمله حتی
پیشوا چون شنید درستان جدید او امداد ایشانرا مشروط بشرايط
بزرگ میکنند و علی الخصوص در باب واگذار کردن باسین
و سالیست متعجب گشت - اما چون دید که دشمنان او سندی
و هلاکرا که رجوع او غالباً بایشان بود رو بخود کرده بودند
دانست که چاره نبود بجز اینکه بهمه مطالب انگریزان
تن در دهد و ایشان نیز درین اوقات بلا تأمل سالیست
و اعمال آنرا متصرف شدند - در باب مبلغ خطیر که از او
طلب کردند مجبور بر آن شد تا عجز خود را از ادای
آن ظاهر سازد و از ملاحظه اوضاع و احوال او خیلی احتمال
حقیقت این سخن میرفت - بالجمله بعرض ادای مبلغ
جواهراتی که قیمت آنها بشش لک روپیه میرسید نزد ایشان
برهن گذارد و بعلاوه واگذار کردن قطعه از زمین که من بعد از

مَالِیَّهٔ آن توانند مبلغ معهود را تحصیل کنند بر عهده گرفت *

۱۴۹ کمپنی که تا حال حکومت ثلثهٔ بنگاله و مدراس و بمبئی را جداگانه و مستقل داشتند در این اوقات که بواسطهٔ زحماتی که در اینگونه بندوبست مترتب میشد در این تفکر افتادند که حکومتی یگانه که بمنزلهٔ مرکز باشد بنا کنند - بنابر این بفرمانفرما و اهل شورایی کلکته اختیار امر و نهی در ادارهٔ امور سایر حکومتها دادند لیکن ارکان حکومت مدراس و بمبئی هنوز بقبول این مطلب خیلی راضی نبودند و علی الخصوص اجزایی مجلس بمبئی در کارهایی گذشته بامرای کلکته چنانکه باید اعتنائی نداشته بودند - حکام مجلس کلکته چون ازین امر آگاه شدند بر اعمال ایشان اعتراض کردند که افعال ایشان فی حدّ ذاته برخلاف قانون عدالت و عنایف و تدابیر معمولهٔ کمپنی است که از مداخله بامور داخلیهٔ ممالک هندوستان اجتناب کنند - اغلب امرای انگلند بر این حرکت ملامت کرده اند لیکن چنانچه معلوم میشود بدون دایلی بقاعده - البته حرف در این می رود که آیا مناصب بود که از حکومت بمبئی بکلی صرف نظر کرده کرنل اپتن را بجهت انجام معاهدهٔ دیگر از بنگال بفرستند - شک نیست که این حرکت حکام مجلس بمبئی را بمخمصه انداخت و ایشانرا عرضهٔ اهانت و استخفاف امرای

هندوستان ساخت و بتجربه رسیده است که حکومت هندو هر قسم استلانت را بر ضعف حمل کرده فی الفور خواهشهایی زیاد میکنند - نانا فرنویس یکی از وزرای پراهمه که باقتدار کتبی در دربار پونه ارتقا یافته بود تغییر رویت داده شکایت کرد و فی الحقیقه چون انگریزان متصل دومی را گذار کردن باسین و سالمیت بودند نه بدین سبب که باوجود اینکه باقرار صریح خود ادعای ایشان بجا بود هنوز خواهش داشتند که امکان مزبوره را در تصرف بدارند - القصه گفتگو بنوعی برخلاف توقع شد که کرنل اپتن بمجالس کلکته و بمبئی انهی کرد که احتمال کتبی میروند که فی الفور قطع شود - بالجمله وزیر مرسته چون دید که امرای انگریز در قصد تجدیدن حنگ ثابت ایستاده اند و از این معلوم شد که این حرکت ایشان نه از روی بیم و هراس است پس تقریباً هرچه منازع آیه بود بقبول آن تن در داد - بنابر این معاهده در پورندرا انجام یافت باین شرط که انگریزان هرجای را خواستند مالک شوند و مهلت یکماه مقرر شد بجهت اینکه راگوبه افواج خود را کم کرده انگریزان از حمایت او بکلی دست بدارند *

۱۵۰ وقتی که ظاهراً امور بصلح و صلاح تنظیم می یافت انقلاب روزگار تغییر می غریب بمیدان آورد - امنای دولت

در انگلند چون خبر بندوبستی را که حکومت بمبئی با راگوبه کرده بودند شنیدند بر منافع علمی النّقد آن بیشتر نظر کرده تا با اصول قواعد کلیّه آن از این جهت آنرا بکلی پسند کردند و فی الفور بعد از انجام معاهده پورند در باین معنی نوشتجات ایشان رسید - محال بود که فی الفور اینگونه امر مهم را ناچیز شمارند لیکن اجزای مجلس بمبئی این کار را مایه افتخار غربی بر مجلس بزرگ بنگال دانستند که با چندین شدت افعال ایشانرا ملامت کرده بودند و لهذا خیلی میل داشتند باینکه عذری بجویند بطوری که دوباره با حکومت پونه در اندازند - لهذا بهیچ وجه حمایت خود را از راگوبه باز نگرفتند و نیز از حیلہ سازی که بجهت دوباره برقرار داشتن اقتدار و بی برپا شد در این کار تقویت یافتند لیکن کلانانی و حذاقت نانا فرنیس در امور ملکی این مقاصد را باطل کرد *

۱۵۱ نانا فرنیس با یکی از اهالی فرانس که لوین نام داشت و چنین مینماید توقع جمعیتی کثیر بجهت مدد از فرنگستان در خاطر نانا فرنیس انداخته بود بحسن سلوک پیش آمد - بالجمله گمان میرفت که نانا آثار مخالفت نموده بود و مستر هارنبری حاکم بمبئی در شرحی که در باب امر مرهتیه نوشت ثابت کرد که بزودی وضعی خطرناک خواهد

پیدا کرد و منبجر بر آن میشود که باید انگریزان با بر مگر بی
درست اقدام کنند یا یکباره ترك امید ترقی حال خود در
ممالک غربیه هندوستان نمایند - بعلاوه منتر هاستنگس اگر چه
بلامتنی که بر حکومت ببینی کرده شد موافقت نموده بود
حال بفكر آن افتاده که از معاهده پورندو شرط بهتر حاصل
میتوانست شد - لهذا ایشانرا اجازت داد که در اطفاي نایره
اختلاف در مملکت مرسته مدد کنند و بجهت انجام این
مطلب کرنل لیسلی را با جمعی کثیر فرستاد تا از راه وسط
هندوستان از بنگال تا بساحل غربی حرکت کند *

۱۵۲ بعد از این معرکه سالاران سپاه قطع کردند حتی آنکه
مراجعت نیز صورت نمی بستم - بنابر این جز در مصالحت
چاره ندیدند و این کار در چنین وقت مثل آن بود که شرائط
معاهده را بکلی بخواهش دشمن و گذارند بجهت اینکه اجازت
مراجعت ایشان ببینی بدهد - هر قدر کپتان هارتلی نصیحت
کرد که این تدبیر مایه ننگ است و راهی هم نبود که شاید
میتوانستند بآن طور مراجعت کنند فایده نه بخشید و همچنین
امتیازات مسرکار ذلك اگر چه امراری نکرد نیز سودی نداشت -
القصة هر چه گفته شد بجهت و بددلی امرای اثر نکرد حتی
اینکه بسپردن راگوبه راضی میشدند اگر امیر مزبور در خفیہ اقرار

نمیکرد که خود را بمراحم سندیا بسپارد - انگریزان نیز با سندیا
قول و قرار کرده شرایطی فی الجمله مقرون بمروت حاصل
کردند اما معاهده درگلون اگرچه از جمیع مصایبی که تا بحال
بر سر لشکر انگریز رسیده بود بزرگتر نبود شک نیست که از
همه بیشتر مایه فضاحت بود - باینمعنی که بجمیع مطالب که
منازع فيه بود تن در داده جمله ممالک را که تازه بحیطه تصرف
در آورده بودند باز دادند و بعلاوه مجبور بر آن شده تا افواجی را
که از بنگال کوچ داده بودند موقوف بدانند - این معاهده
هم در بمبئی و هم در انگلند مایه غضب شدید گشت و هر
سه نفر مستر کارناک و کرنل یجرتن و کرنل کوکبرن از خدمت
خارج شدند و چنین مینماید که افعال ایشان این دفعه قابل
عذر نبوده - و این بیشتر هم مایه تعجب میشود که این حرکات
بکلی برخلاف آنچه در ازمئه سابقه از ایشان سر زده بود
و علی الخصوص در باره کرنل کوکبرن که نام خود را بر شلالت
اقصى الغایه بلند آوازه کرده بود و مردم ویرا از معارف سپاه
کشان میدانستند اما آن قابلیت که در اجرای امور حربیه از وی
صادر گشت کفایت اقدام بر این کار که معتبر و بزرگتر بود
نکرد - بالجمله انگریزان بیهانه اینکه معاهده بدون آنکه اختیار
انجام آن بدست معاهدین باشد شده است آنرا منسوخ

دانسته فقط تا اینکه کرنل لیسلی نا لشکر وارد شوند حمله بر دشمنان را بتعویق انداختند *

۱۵۳ در ایام سرما که از اوایل ماه اکتوبر شروع میشود حمل گودارد محاصره ناسین پرداخت و کرنل هارتلی افواج خود را در اغلب ممالک دکن منتشر کرده ویرا معارفت نموده و آنجا توانست آذوقه و علوفه و پول فراهم سازد - در این جنگ کلر بحوبی از پیش رفت نایمعی که ناسین در دهم ماه دسمبر تسلیم شد و کرنل هارتلی معوف خود را در جایی محکم آراسته لشکر متعق و کثیر مرسته را که خواستند از وی دست برد برند شکست فاحش داد - بدین مموال آب بر روی کار انگریز آمد که در آن وقت بحمل گودارد انهی شد که حکومت بمبئی قصد بمای معاهده بلا قائل دارند - بمابر این دستور العمل بوی داده شد تا بمجرد خبر اینکه دوبار پونه همن میل دارند خود را بمخت قطع و ترک محاربه مهبّا بدارد - این مطلب بمبعضی از احوالات سابق الذکر جنگ دکن مربوط بود نایمعی که حیدر بانظام الملک و مرهتّان معاهده نموده ناشدت تمام قاحت و تارکرتانک کرده تهدید حراجی تحارّخانه انگریز را در هدراس کرد - در این صورت قرار بر آن شد که ترک بسیاری از آنچه در دست داشتند نموده

و آنچه حقّ کوشش بود بجهت اینکه دبار پونه را از شرکت در این اتفاق قویّ مانع بشوند بظهور برسانند - بالجمله معاهده خصوصاً بعد از خبر صدمه که بلشکر کرنل بیلی رسیده بود در عهد تعویق افتاد - در این صورت مکره جنرل گودارد خیال کرد که اگر از کوهستان عبور کرده لشکر خود را در جائی تعبیه کند که از آنجا راه بدو الحکومه مرهنه باز بشود شاید کار صورت بگیرد *

۱۵۴ از این زمان بعد اتحاد و صلح و صلاح مابین دولت ما و مرهتین تا سالهای دراز جاری بود و منشاء این اتحاد بیمی بود که هر دو طایفه از اقتدار کلّی و ادعاهای سلطان میسور داشتند - مذکور گشت که ایشان در معاهده متواتر با انگریزان متفق شدند و هم در جنگهایی که بالاخره واسطه خرابی تبپو شدن گاه بگاه بدون رویت نوع مددی میدادند - تاریخ این معاهده خیلی خصوصیت پیدا کرد بواسطه ترقی سندیابرتبه که از جمیع امرای متّفقه بحکم لزوم پیشی گرفت - چون مملکت وی با خطّهای جنوبی و بقیّة السیف ممالک مغل اتصال داشت پی در پی اصلاح مرقومه در ذیل را بآن منظم کرد - از جانب شرق بنیدیل کهند را بچنگ آورده و از طرف مغرب امرای جنگجو را چپوتانه را خراج گذار ساخت و آخر

شاه عالم که نام پادشاهی مغل داشت و آن نام باوجود زوال دولت هنوز معتابه و محترم بود خود را بواسطه هرج و مرج دیار در پناه دی گذارد - بدین نوع سندیا آگره و دهلی و اقطار اطراف را در تصرف آورد و آنچه از حکومت و پادشاهی باقی مانده بود در قبضه اقتدار گرفت - بقدر از این واردات نیک مفتخر شد که ادعای چوتبه که چهار یک از خراج است از حکومت بنگال نمود - مستر مکفرسن که در آن وقت حاکم بود از قبول این دعوی با خشم هرچه تمامتر سر باز زد و اصرار کرد که علی رؤس الاشهاد ترک این ادعا کند *

۱۵۵ وضع رفیع سندیا از جهات دیگر بی ثبات و مشکل بود چون خیلی احتیاج پول داشت مجبور بآن شد که تحمیلات شاقه بر امرایی راجپوت نماید - لهذا آن طایفه مغرور سر بشورش بر آورده و محمد بیگ و غلام قادر که مانند پادشاه مغل از حکومت مرسته نفور گشته بودند با ایشان هم شدند - در یکی از جنگهای راجپوتانه شکست فاحش یافت و اگرچه قبایل جنگی آن ملک چنانچه رسم ایشان بود بعد از غلبه بر خصم متفرق شده بمنازل خود مراجعت نمودند - اما بعد از آن واقعه حتی باحکام مسلمانان قاب مقاومت نداشت و چون دوباره شکست یافت و کار او بنهایت رسید درخواست

کرد اگرچه فایده بسیار بر آن مترتب نشد که نانا فرنیس از
 جمیع موافقان نزاع و حسد در گذشته بحکم اتفاق ملتی او را معارفت
 نمایند - بالجمله بواسطه شدت سبعی غلام قادر که دهلی را
 متصرف شده و پادشاه را گرفتار کرده با وی و خاندان و متعلقان
 وی در نهایت ظلم و بیرحمی سلوک میکرد استخلاص یافت -
 غلام قادر بدست خود با نوک خنجر پادشاه را کور کرد
 و بدیگر بیداد و ظلمها پرداخته مرغه انضجار و تنفر قلوب
 خاص و عام گشت - بالاخره رفیق وی اسماعیل بیگ برجای
 محمد نشسته جانب سندیا را گرفت و در آن اوان نیز لشکری
 بجهت مدد سندیا از پونه رسید و باین واسطه امیر مزبور در
 دهلی داخل شده غلام قادر را تعاقب و او را گرفتار کرده بقتل
 رسانید - چون برین وسایط امیر مرغه فی الجمله باقتدار پیش
 ارتقا یافته بود خواست تا بنوعی که اسلاف وی هرگز آنگونه
 عمل نکرده بودند بنظم و نسق و تقویت افواج خود پردازد *

۱۵۶ چون سندیا بدین نوع خود را در اقتدار و بزرگی
 از امرای مرهتی برتر یافت مطلب دیگر وی این بود که در
 تدابیر دربار پونه رسوخ پیدا کند - لهذا بدان جانب روانه شد
 علی الظاهر بواسطه اینکه لقب وکیل مطلق که بسعی او پادشاه
 مغل داده بود بر پیشوا گذارد - این ملاقات بسیار نا پسندیده

بود اما دانا فریویس بلا فائده خواست تا اران مصیق راه یابد -
 بالاحره سمدیا رسد و با تواضع و بکلف هرچه تماعتراستقبال
 و پرا کردند - بشوا ناحتشام و شکوة تمام این لقب را که می پنداشتند
 مایه اردیان حشمت و رتبت حتمی بجهت شخصی مثل ارست
 بر خود گدارد و سمدیا بواسطه این خدمت بزرگ برسانت
 ملی الدوام مقور و احتیاراتجاب حاشش بر روی معوض شد -
 و در حقیقت رسوخ کلّی که لازمه ایگونه منصب بود در دیار
 پیدا کرد و نه فقط ناطهار احتشام و تحمّل درین رسم بلکه دعوت
 صد و پنجاه و سائر ملاحی که دریر سال حورده غالباً مانع بود
 رسوخ کلّی در خاطر وی پیدا کرد - القصه سمدیا طاهر بود که
 بجای دانا فریویس می نشست و حکومت مرهئی مسانت
 لکن سماری سخت رویی علیه کرد و در دیار دهم ماه فروری
 سنه ۱۷۹۴ ع وفات یافت *

۱۵۷ خانواده مهاداجی سمدیا یکی از بزرگترین خانوادهای
 همدوسال است و خود او آلت کلّی در قرقی این خاندان
 باین درجه رفیع شده - و او مردی بود با خلالت و حدانتی فوق
 العاده و تجاری ریان و قدری متمسک باصول انسانیت که قاطبه
 ناس را معتقد این بود که نالطع او ارتکاب جرائم کسره و آثام
 منظمه رویی است - و این نوع تعریف تعریفی است که غالب

در حق بزرگان هندوستان نمیتوان کرد و فوت او در این وقت که خطری عظیم متوجه مملکت بود میتوان گفت که سبب اصلی زوال سلطنت مرهتیان آمد که بعد از آن اتفاق افتاد - چون نسلی از وی نماند بقوانین وراثت اعتنا نکرده دولت را و را که پسر برادر کوچکتر او بود بولایت عهد متبّع داشت - پسر مزبور که فقط در پانزده سالگی بود اگرچه ذکاوت و جلالت داشت اما از اجرای امور بلدیری مستحضر نبود که بتواند از متاعب و مشاقی که بزودی بر سر وی آمد خلاص بیابد *

۱۵۸ چنین می نمود که بعد از وفات حریف خود نالانارنویس دوباره حکومت مطلق العنان در اداره امور جمهور باو محوّل شد اما خود آن رغبت حکمرانی که داشت ویرا در ورطه بلای بر آشوبتر انداخت - و قتیکه مدهور او نامرا که ملقب به پشوا بود بکلی در تحت اداره خود داشت باجی را و پسر را گوبه را نیز که چون بسرحد بلوغ رسید آثار رشد و لیاقت و اخلاق و آداب پسندیده ظاهر نمود و باین واسطه در خاطر خواص و عوام رسوخ بسیار حاصل کرده بود قید شدند کرد - مدهور او که از اقربای نزدیک او بود در این باب زیاده از دیگران مزاحمت و متاعم شده مکاتبت بینهما جاری و برپا شد و این دو جوان که هم در چنان معرض عداوت شدید بودند عقد اخوت جانی بستند - در

مکاتباتکه نایکدیگر میکردند علناً حدال میبختند ایمنکه روزی آید
که اربین گزینایی استخلاص یافته نایکدیگر مصافقات و مواجات
حرکت کنند و در مسامحت اسلاف در احراقی اعمال عظمه
نایکدیگر درد مصافقت پس از وقت میبایهند چون دانا
بر این نردند مکاتبات و حالات بی عیب اطلاع یافت بعضی
شدین آمده قند ناحی را را شدین در ساحت و سر مادهو را را
سررش و توینج بساز کرد *

۱۵۹ عینه و غصب بر حوان شدن اسلا یافته حوان را از دالایی
سرای سلطنت و بر اداحت و بعد از دور و روات یافت * این
مصست حلی در خلاف مصلحت دانا و پوس بود نعلت
ایمنکه وارث مستحق همان شخص بود که در احوادث دشمنی
از این قدر کوشش کرده بود - بالجمله در مبادی حال و زیر
خواست تا برع این عایله بپردازد و این هم عرصه کرد که
حرم امر مرحوم نازحد ایمنکه نسّ بلوع بر سده بود کسی را
فروددی بر دارن که داین و سله او را پیشوالی بر آورده حوان بطور
وکالت احراقی امور کند - اما فهمند که مردم بر این تدبیر هیچ
وجه راعب نبودند و چون شدن که سمد یا طرداری حوان
محسوس میکرد فائده حوان را در شستس پسر مزبور بر نعت
دانسته همت بر انتحاح آن مطلب گماشت - چون این قصد

بیاجی را زانهمی شده بقدری متحیر گشت که قلمد را بر آن
 مجبور کرد تا دم گلور بدست گرفته قسم خورد که در این
 معنی خیانت نیست پس متوجه پونه شده بر تخت عروج کرد -
 اما امید نبود که صلح ذات البین جز گرگ آشتی باشد و از این
 زمان بعد امور دربار بکلی در ورطه مناقضت و حیل سازي افتاد
 باینمعنی که پیشوا خواست تا بنفسه سرکشی امور کند و نانا
 و امیرای دیگر طالب آن بودند که ویرا نام امارت گذارند
 اداره مهمات را بقبضه اختیار خویش بگیرند و از هرج و مرجی
 که آنجا بر پا شد اشخاصیکه روزی در کمال دوستی و اتحاد بودند -
 روز دیگر بنیاد تصبیع و تخریب یکدیگر را می نهادند - اما شرح
 این کارهای مخلوط و ممزوج و ذکر اسامی اشخاص مجهول الحال
 که در اختلال و اغتشاش وقت خود را بمیدان آوردند فائده
 نمی بخشد - بالجمله بعضی مردم خواستند تا آن امیر را که
 از مدتها در بند اسار مانده بود آلتی بجهت انجام مطالب
 خویش بسازند - نانا فرنیس بعد از انقلاب مختلف روزگار
 و چشیدن شربت تلخ انتقال قاصد مخصوص اقتدار سابق
 بدست آورد - اما چندینی از حکومت جدید او نگذشته بود
 که دست اجل گریانش را گرفت و نام کاردانی و رای و رویت
 که غالباً سائر وزرای هندوستان نداشته اند از خویش باقی گذارد

و شخصی دیگر نماند که با حسن تدبیر و پیش بینی که قلبی بعد از آن اجرای امور طایعه مرسته را در کار بود ا تصاف داشته باشد *

۱۶۰ پیش از فوت فرنویس نیز در بار بونه از چندین وضع خطرناک داشت - این دولت با انگریزان و نظام الملک متفق شده عقد معاهده بر خلاف اقتدار و ادعای سلطان میسور بسته بودند و مکرر با دولت انگریز در جنگ آن سلسله موافقت و معاونت کرده بودند اگرچه نه بطور دلخواه و نه موافق رسم و قاعده - هر چند لارن کرنوالس بقاء و از اعمال لشکر ایشان شکایت میتوانست کرد اما نه فقط اظهار غصب نکرد بلکه از ممالکی که بدول متحابه واگذار شده ایشانرا نیز مثل کمپنی و نظام الملک حصه سهم معین نمود و مارکوس ویلسلی بعد از این چون مباشرت جنگ آخرین باقیبوکر ایفای شروط این معاهده را از ایشان اقتضا نمود - بالجمله در آن اوقات حسدی شدید و نه بی سبب در باب ترقی دولت انگریز در ایشان پیدا شد و اگرچه مطلقاً سر از امضای عهد و پیمان خویش باز نداشتند واضح بود که التفات کلی بطرف سلطان میسور مینمودند - نانا فرنویس باین رای بسیار همداستان بود اما با وجود این بهیچ تدبیریکه مایه جنگ با دولتی باین مقدار مقتدر میشد بکلی تن

در نداد - اما سندی و پیشوا جوانان متهور با مراد تمام جانب تپورا گرفتند و مراسله که در سرنگیتم یافت شد دلالت بر این واقعہ میکرد که از آن عداوت بشوبی ظاهر شد - و شک نیست که اگر بخت مساعدت پسر حیدر مینمود امرای مزبور فی الفور بوی متفق میشدند اما خبر تسخیر پای تخت میسر و مرگ سلطان و زوال سلسله مقتدری این غرض را باطل کرد - پس بهر نوع سعی میکردند تا عذر تکه‌ل خود را در رعایت حقوق معاهده بخوانند و علامات مقاصد دشمنی را پیشانند *

۱۶۱ اگرچه مرهتیان عهد خود را بهیچ وجه پیمان نبرده بودند مارکوس ویلسلی مصلحت در اظهار نا رضامندی و کینه ندید حتی اینکه حصه از ممالک مفتوحه را بجهت ایشان مقرر نمود لیکن عزم کرد که بواسطه غلبه که در این اوقات بر ممالک هندوستان داشت بقدریکه ممکن باشد این طایفه مقتدر و فتنه جو را اداره پذیر بسازد - بنابر این حصه از ثمرات فتح میسر را بایشان عرضه کرد مشروط بر اینکه پیشوا بهمان مضمون که در این اواخر در معاهده با نظام الملك انجام یافته بود راضی شده لشکری از انگریز بجهت مدد قبول کند و قطعه از زمین را که مالیه آن بعد از ادای هرگونه مصارف کفایت مدد معاش ایشان کند و گذار نماید - اما بعد از آنکه مرهتیان بانواع مسامله و حیل

کلرا چند ماه معویق انداختند از این مسئله نکلی انا کردند -
 در این هم واضح بود که پشوا بحر ایمنه لاند و ناچار شود بدینگونه
 تدبیرش درخواهد داد و درواقع ما آمده قوی داشت که طول
 نخواهد کشید تا ایمنه چس ضرورت او را زوی دهد و با دقت
 تمام منتظر فرصت بود و حمال کرد که هر ح و مر ح اوصاف طایفه
 مرهه چون بحکم لزوم اردیان خواهد پذیرفت لاند پشوا را
 درخواست معاونت انگریزان محصور خواهد کرد - نعلت ایمنه
 اگرچه پشوا نام املوت داشت و خود مردی رشید و طالب
 جاه و نام بود الا ایمنه از وی پوشیده بود که سبب دعاوی
 سپاهش محمول الحال اقدار وی هر روزه بش او پیش مختصر
 و محدود میشوند - بالحمله سمدیا مانده ایمنه در حقیقت پادشاه
 مرهه است نمایی حرکت گذاشت نسبت اینک لشکری داشت
 ریانه در آنچه در تحت علم پشوا بود و واضح بود که او را فقط
 اسباب نارنجیه مدافعت هلاک در افواج کثرت در و دعلی را
 جمع آوری نموده و بی میل نموده بایمنه تا هر حرفی هر قدر مقتدر
 باشد زور از وی خود را درماید - بالحمله اسباب شورش و فتنه
 در جمع مهتا بود اما تا چندین ظهور نماید و لهدا بعد از فتح
 مسور سه سال گذشت پیش از اسلاند اتفاقی که مارکوس
 ویلسلی را چشم داشت آن بود فی الحقیقه صاحب مرزور قهقه و

تدارك اسباب سفر بانگنند میدید در ماه جنوری سنه ۱۸۰۳ ع
 این خبر غیر متوقع مایه نسخ و زیمت او شد - برهم خوردگی
 امور مرسته که وی از مدت متمای منظر آن بود بمیزانی زیاده
 و بوجهی بیشتر از آنچه بجهت اجرای تدابیر خود توقع داشت
 دست بهم داد *

۱۶۲ دودمانهای سندیا و هلکر که حال از درکات دینه
 بدرجات علیه ترقی کرده و باهم بطور هم چشمی میزیستند
 تا چندین درجه و مکنت تقریباً مساوات داشتند پس چون
 سندیا بمرتبه عالی رسید خوانواد وی عظمت کتی یافت - اما
 جعونت را و نام یکی ازین قبیله که نسبت حرامزادگی بنسب
 وی میدادند و بواسطه جرات و جلالت و هنر مخصوص در جنگ
 و غارت خود را باوجود ننگ نژاد سرکرد خاندان سپاهبانی که
 در تحت نام این خانواده میجنگیدند نموده دودمان هلکر را
 بمراتب و اقتدار سابق رسانید - اختلافات مابین وی و سندیا
 زود سر بر زن زیرا که در اثنای تاخت و تاز اطراف ممالک
 نیز عرضه نهب و غارت او بود - بعد از حرکتی چند دولشکر
 در حوالی اندور که پای تخت هلکر بود بیکدیگر ملاقی شدند
 و هلکر شکست فاحش یافته نود و هشت توپ در دست دشمن
 گذارد - گمان میرفت که حالت وی بقدری خرابی یافته بود

که سدی یا تعادل بسیار ورزیده ویرا تعاتب نکرد - مانده لشکر
 مرهتی هیچ جمعیتی نأں آسانی و رودی فراهم نمیتوان
 آورد - سالار شکست خورده چون چندی در ممالک اطراف
 تاحت و قار کرده رودی جمع حوالاں شجاع را که در عارت
 و خطر عیش خویش را دانسمد و روحود کرد - جمعیتی کثر
 که از حالت آرام و ذرات مسقر بودند از لشکر دشمن
 بی دربی دارند و بی سامند - القصه رودی بقدری قوت
 پیدا کرد که بحال پونه در حرکت آمد *

۱۶۳ بالحمله پشوا بمقدن معاهده را با انگریزان سه
 بود - در وقتیکه اول آثار آن بله که ویرا از پای در آورد روی
 نمود حواش مدد لشکری طاهر صاحب و لکن حتی الامکان
 بر شروط محدودده چنانچه لشکر مرور نباید در ملک داخل
 شود لکن در سرحد مقام گرفته در همگام احتیاج مستعد کار
 باشد - مطلب وی لاریب این بود تا خود عرصه عدالت
 و ملامتی باشد که متروک میشد در داخل کردن این احاب
 مقتدر در ممالک خود و نیز محض اسم آمدن ایشل امرایی
 مخالف را ملایم سازد و حکومت خویش را دوباره برقرار
 دارند - بالحمله مارکوس ویلسلی با خود این آثار بی اعتمادی
 که از وی طاهر شد از اعضای این معاهده نکلی سر بار برد

اما بنده بستم مدد معاش لشکر باشکال تمام مقرون بود - صحیح است که پیشوا قطعه وسیعی از مملکت را عرضه داشت لیکن بواسطه اینکه در هندوستان خاص واقع بود که او در آنجا بجز نام اقتدار نداشت و در نفس الامر سندیا و هلکرا آنها در قبضه تصرف گرفته بودند و از ایشان بصر ب شمشیر گرفتن لازم میشد * ۱۲۴ انگریزان ادعای واگذارن قطعه زمین کردند که در تحت اداره خود در آردن حتی اینکه بقبول مبلغ نیز راضی میشدند با اینکه در ادای آن یقین نبود - بدین طرز معاهده را تا روز پیش از معرکه بنعویق انداختند پس امیر مزبور چون دید که هر کدام غلبه بکند خود در حالت نیابت وزیر دستی خواهد آمد معاهده را صحیح کرد و بعد از فتح عظیم هلکرا عزم کرد تا بکلی بانگریزان متصل شود - از قلعه سنگره که در آن پناه برده بود این مقصود را ظاهر ساخت و بنابر این او را دعوت کردند تا منوجه ساحل دریا شود باین واسطه که سوال و جواب در این باب را بقاعده و امنیت آنجا توانند کرد - لهذا بسورندروگ رفته و بر جهاز سوار شده در بارسین رسید و آنجا کرنل کلوز او را ملاقات کرد و آن معاهده مشهور با شروط و اصولی زیاد درسی و یکم ماه دسمبر سنه ۱۸۰۲ ع صحیح شد - کمپنی نه فقط وعده کردند تا با شش هزار سپاه

اورا مدد کنند که بجهت مصارف ایشان ملکی که عالیّه آن
 بیست و شش لکھ روپیه بود مقرر شده بلکه بعلاوه اقرار کردند
 تا هر قدر عسکر که داشتند یا اینکه بجهت دوباره تقرر امارت
 پیشوا در طایفه مرهتی ضرور شود بکار ببرند *

۱۶۵ پیش از آنکه بتعریف آن حرب شروع نکنیم که
 عظیمترین جنگها است که دولت انگریز تا بحال در هندوستان
 کرد و بقضای الهی اقتدار آنها در ممالک هندوستان بکلی
 برقرار داشت محال است که از تعحصی چند در ضرورت
 و صواب بینی این امر مهمّ باز مانیم - مستور ملّ که تا فرست
 تفتیش این امر کرده است بحث میکند که جنگی که از
 معاهده با سین برخاست واضح است که بواسطه عمل اختیاری
 خود فرمانفرما بود و اینکه چون امرای مرهتی در نزاع خانگی
 خود مشغول بوده نه فقط قصد جنگ با دولت انگریز نکردند
 بلکه خواهش اینمعنی را نیز نداشتند - عطلب هریک این بود
 که خود پیشوا را در تصرف آورده و بنام او اداره همه مملکت
 کنند - اما تدبیری که مایه استخلاص وی از جمیع ایشان شد
 و اعتبار نام و عظمت ویرا بدولت غیر نقل کرد و بعلاوه دماغ
 ملّت را ببنّاک مالین این خود مانعی در راه هریک از ایشان
 بود و لهذا علی السویه هریک را مورد کینه و عداوت گشت -

و از آن پس میگوید بجهت کمپنی ممکن بود که با آسانی پای از میان بیرون کشیده امرای مختلفه را در جنگهای جمهوری قباه شده میدیدند و از جانبین استدعای معاونت قبول کرده انواع نفع برای خود حاصل میکردند و مابین مخالفان حکم میشدند - اما این مسئله با حوادث و واردات متنوعه بسیار مخلوط و ممزوج است و براهینی که از طرف دیگر در پیش می آورند اقلاً همان نمایش راستی دارد * .

۱۴۶ حقیقت این مسئله را کسی انکار نکرده است که اگر دولتی ممالک اطراف خود را مشغول جنگ ببیند از روی انصاف میتوان گفت که مداخله مابین میتواند کرد - و این مداخله بواسطه مرآت و ایمن داشتن مظلومان است یا منشاء آن تدبیر است که مبدا دولتی در غلبه بر دیگران اقتداری زاید الوصف پیدا کرده که بجهت ملک خودش خطر ناک باشد - اما در این اوقات مجاهدات رؤسائی مرهتی صورت نزاع خانگی نداشت بلکه جنگی بقاعده مابین امرای مستقل بود - اتفاق ملت که باید در خاطر امرای این طایفه قوت داشته باشد فقط مایه قصد و آرزوی اقتدار شخصی بود و واضح است که این غرض حرص و طمع جمیع طالبان را انگیزته بود - لهذا احتمال بسیار داشت که بزودی یکی از این امرا تقدم

و تفریق خواهد یافت و اداره امور مرسته را در قبضه اقتدار خود خواهد گرفت - مجال است که منکر ازین شویم که در چنین حال، سالاری کلردان دولت انگریز را مایه بیم و دهشت بسیار میشد هم از وسعت مملکت که بر آن دست تصرف میداشت و هم از فائده که مترتب میشد بواسطه تربیت لشکری بقاعده فرنگستان - و همچنین شخصی نیز امید موافقت دولت فرانس میداشت برخلاف انگریزان که از بی ثباتی درستی نظام الملک و دیگر امراء که نوابان ایشان بودند دهشت میداشتند *

۱۲۷ از مکاتبات سرّیه مارکوس ویلسلی که در این اوقات اشهر یافت ظاهر است که وی امید قویّ میداشت که فقط رسوخ این معاهده بدین آنکه احتیاج بجنگ شود مایه صلح و صلاح میگشت و بوجه کافی میزان اقتدار ممالک مرهتی را برقرار میداشت - و امید چنان بود که سندیا بعد از آن مدّته بنیان کن بواسطه وعده که بوی عرضه داشتند که هرچه از دست وی رفته بود باز خواهند داد و متصنّ این بودن آن خواهند شد با کمال خوشی با دولت انگریز و پیشوا موافقت خواهد نمود - و گمان میرفت که اسباب و تهبّه هلاک بی پادار و کمتر از آن بود که با این سه دولت متعده، مقاومت

نماید - فقط دربارهٔ راگوجی بونسلی که راجهٔ هزارگشته و چنانچه
 مذکور شده یکی از اسلاف وی ادعای پیشوای مرهته نیز
 کرده محل شبهه بود - اما مشهور شد که وی باین قدر دل
 گرمی بجانب فاتحان متوسل شد که اندیشهٔ بسیار نبود که وی
 بدر شخصی مثل هلکر گرد خواهد آمد که امور وی باعطرار
 رسیده بود - در حقیقت اگر امرای مزبور بنیان تدبیر بر مقدم
 اصلی ملکی نهاده بودند کار را تا چندی بهداهنه میگذرانیدند -
 اَقْلًا تا وقتی که سندی عساکر از هم ریختهٔ خود را فراهم آورده
 و حریف ویرا که دران سمت روز گوناوری جای گرفته
 و چنین مینمود که مایل نبود طریقهٔ قطعی پیش بگیرد
 بتواند راضی کنند که با این معاهدهٔ اتفاق نماید *

۱۶۸ بالجمله اغراض مزبوره اگرچه علی الظاهر مبنای آن
 نیک بود صورت نگرفت - سندی و راگوجی این قدر خوف
 و ترس از اقتدار دولت انگریز داشتند که نه فقط مایهٔ تسکین
 شدت معادات که مابین بود گشت بلکه ایشانرا بر آن داشت
 تا درنا بود ساختن معاهده که ظاهراً مایهٔ غلبه و استیلای تام
 کمپنی بر ملک مرهته بود بعجله و پیش از وقت کوشیدند -
 و با این همه سندی که بعد از شکست خوردن بجانب برهانپور
 رگفت کرده و در آنجا جمعیتی کثیر فراهم آورده بود در مبادی

حال پرده از اسرار خود برنگرفت و چون ویرا دعوت کردند تا بشروط معاهده با سین راضی شده از منافع آن امر حصه بردارد اظهار قبول نمود - اما خواست تا قبل از آن که باین معنی تن در دهد، با پیشوا مراسله و مکاتبه کرده در بعضی امور از وی استفساری نماید - بعدها از قبول این مطلب ابا کرد اما گفت که در اجرای آن مزاحمت نخواهد نمود - علی ای حال اقامت او در برهانپور بالفرض مورت دهشت و بیم انگیزان شد ابعلت اینکه چنین حرکت بجز اینکه اعتبار خویش را در دیار پونه دوباره مستقر سازد ظاهراً معنی دیگر نداشت - لهذا مستر کولنس که برسم سفارت در لشکرگاه او مقام داشت باصرار تمام قبول معاهده را بوی عرضه داشت اگرچه او را حالی کرد که اگر از این امر امتناع نماید چنین کار موجب ناراضی دولت انگریز نخواهد شد - اما در آن صورت چشمداشت این بود که فی الفور از رود نبرده که مملکت او در شمال آن واقع است محو کند و این حرکت را دلیل بر صدق دوستی و عدم دشمنی خویش نماید *

۱۶۹ سندیا اظهار دوستی نمود اما گفت که وضعی که در این ازان برخود گرفته بجهت نگاهداری و جلوگیری هلاک لازم بود - از این بیعد ملوکوس ویلسلی بسفیر انگریز

نهي کرد که اگر چنین که متصور است معلوم شود هر دامل
 ديگر که بدو شائبه ريب و رياميل سندی را بصلح و مزاج
 تواند کند قبيل خواهد کرد و نامدتی باین اعتقاد برده که
 امیر مزبور بدو آنکه لشکر و راجه برار باری متفق الرأی شدند
 جرات مقاومت نخواهد کرد - بنابر این بوی و به راجه برار
 نوشته ایشان را در باب ایمن بودن حکومت ایشان برقرار صلح
 الطمینان داد - در همان نوشته بعضی حکایتهای غیر مرتبه که
 از ایشان استماع الثالثة بود اشارتی فرموده ایشانرا متنبه ساخت که
 اندک حرکتی بجهت تعویق و تاخیر معاهده با صبن از قبل
 عر حکومت موجب معادات دولت انگریز خواهد شد - راجه
 مزبور اگرچه در جواب این کلام بکلی برخیل دشمنی انکار
 کرد ولیکن در همان وقت نوشته که بعظیم الامرا فرستاده و در
 آن حواش ملاقات با سندی بجهت بنای تدابیری که مایه
 مزاحمت در ایفای معاهده مزبور شود ظاهر ساخته بود بروز کرد -
 اگرچه انکار بر چنان مطالب شد و صورت صلح و صلاح در میان
 بود اما عمل لشکری سندی و نیز راجه برار بکلی ممد حقیقت
 آن بود - لهذا فرنفرما عزم کرد که جمیع لشکر انگریز را وضعی
 بدهد که اگر وقت مقتضی حرب و ضرب شود بسرعت
 و جلالت عرچه قیامتر مستعد کار باشند *

۱۷۰ - چون اعمال حکام ملکی هر روز بیشتر موجب بدگمانی بود فرمانفرما بجهت اینکه تاخیر و تعویق در اخبار و استخبار کلکته واقع نشود در بیست و ششم ماه جون برادر خود را سردار کل عساکر که در ممالک مرسته بودند نموده اختیار صلح و جنگ را بوی و گذار فرمود - موافق قوانین لشکری لارن لیک و جنرل ستیورت بر او در امر اول تقدم داشتند اما لارن لیک بتلی مشغول کار دیگر بود و گمان میرفت که جنرل ستیورت دخل و تصرف نخواهد کرد - لهذا سر ارتھر ولزلی بکرنل کلوز حکم فرمود تا وی باصرار تمام از سند یا حقیقت حال این وضع مخالفت باز نماید و درخواست کند که امیر مزبور بجانب وسط ممالک خون مراجعت کند - سند یا بطور واضح اظهار صلح و صلاح کرد حتی اینکه در باب راضی شدن بمعاهده با سپین اراده خویش را ظاهر ساخت اما بواسطه اینکه وی باتفاق راجه برار هنوز نوای مخالفت میزد و گمان میرفت که بصاحب منصبان خون حکم رسانیده بود تا خود را مهیا بدانند که بهجرت خبر مستعد گرد باشند - بعلاوه لازم دانسته شد تا باو و راجه برار اعلام کنند که هر یک عساکر خود را بمقامهای معموله در وسط ممالک خود بفرستند و لشکر انگریز نیز از طرف دیگر همچنین حرکت خواهد کرد - در جواب این اقتضا سند یا نوشت که

لوربعی از چنډ روز با راجه برار ملاقات و بعد از آن بسفير اعلام
خواهد کرد که آیا صلح يا جنگ برپا شون - چون سالار از این
جواب بمنزل الوجوه که عبارت آن بطور واضح اشاره بجنگ
بول مطلع شد عزم پيش قدمي نمود تا والکي و آن جائي
محکم بود که از آنجا توانستي با فائده در جنگ مبادرت بکند *

۱۷۱ | در سوم ماه جون راجه برار رسيد و با سنديا ملاقات
کرد لیکن مجالست و مشورت اصلي تا هشتم ماه واقع نشد و چون
سفير دولت انگريز در دوازدهم ماه خواست که آنچه خبر از آن
مکالمات صادر شده بيايد ويرا جواب جز بمساهله و حيل ندادند -
دو امير مزبور اقرار کردند که بعضي جهات از شروط عهد نامه
باسمين راضي نيستند و لیکن گفتند که عساکر ایشان در ممالک
خون هستند بدون اینکه اراده جنگي داشته باشند - الا اینکه
اعتراف کردند که قصد حرکتی بطرف ممالک نظام الملک
ميدارند - از این توهم و از وقایع دیگر جنرل ريلسلي يقين
کلي حاصل کرد که ایشان عزم جنگ دارند و فقط منتظر اند
تا اینکه تهیه و تدارک اسباب حرب بانجام و معاهده که با علکر
افتتاح کرده بودند باعضا رسد - فی الحقیقه هر دقیقه مهلت
بجهت ایشان فائده داشت لهذا حکم بکرنل کولنس شد تا
از روی شدت براجه برار اعلام کند که فی الفور باید بجانب

پای تخت خود ناگهبر و سدیا در اگر تواند از روز فردا صبح
 کند و آلا تا بر شاهپور رود *

۱۷۲ بواسطهٔ مصالح مربوطه و کاندیدی که حامل ولسلی سبب
 نأند آنها دوشه بود کرل کولس در یست و پهم به حوالی
 این ملاقات یافت اما چون تا سلح ماه بحر حمل و مسافله
 چیزی از طرف ایشان حاصل شد ایشان حالی کرد که دربارهٔ
 بلا تأمل رها خواهند کرد - پس او را بحجتهٔ واحد طاسه بوی
 گفتند که امرای متعنه در شاهپور که در عقب ایشان مسامت
 بمواد و غشت میل واقع است خواهند رفت مشروط بر اینکه
 سردار انگریز لشکر خود را بمبئی و مدارس که مساکن ملوف
 ایشان است بفرستند - چمن نمّا که ملک مرشد را نکلی
 برای و زوایت امرای متعنه مگداند بی العور یآ شد و بالاخره
 قرار بر آن شد که هریک بمسقر حکومت خود مراجعت کند
 شرطی که در همان روز که ایشان در حرکت آیند دواج انگریز
 نیز برکعت بردارند - بالجمله حال بر آن رفت که باید این
 مسئله سالار الهی شود اما چون کاندیدی که علی الظاهر این
 معنی در مصمون آن مندرج بود رسد معلوم شد که فقط مسئله
 مردود آزل که درجهٔ قبول بیافته بود در آن است و دیگر مطلب
 ثانی نکلی نیست - مابراین سبب انگریز یقین کرد که امرای

متفقہ فقط کار را بجا داشتند میگذاردند فی الفور اردویی ایشانرا رها کرد و جنگ بلا تأمل شروع شد *

۱۷۳ سر اوتهر ویلسلی سردار لشکری بود مشتمل بر هفت هزار پیاده و یک هزار نهصد سوار و انگریزی و پنج هزار چهار صد سوار و هندوستانی سواي فوج کرنل ستيونس که سرحد ملک نظام الملک را نگاه میداشت - با سرعت جبلی بجانب احمد نگر کوچ کرد و در هشتم ماه اگست سنه ۱۸۰۳ ع آن قلعه را که یکی از پشت بندهاي مملکت دکن مینانسنند بحرب یا تسلیم خواندند - روز اول بر شهر یورش بردند و در دهم ماه بر قلعه توپ بسته در دوازدهم ماه مستحفظین قلعه آنرا رها کردند - پس بشهر اورنگ آباد رفت - بالجمله در اثنای این حل عساکر متفقہ با سوار کثیر از کرنل ستيونس گذشتند و ظاهراً قصد کردند تا از رود گوداوری عبور کرده بر حیدر آباد که پای تخت نظام الملک بود ایلغار کنند - بالجمله سپه سالار انگریز با حکمت عملی ایشانرا مجبور کرد تا بجانب شمالی مراجعت نمودند اما چون جنگ و گریزی که ظاهراً مایل بودند بکار برند موجب مضرت بسیار میشد عزم کرد اگرچه مجادله مشت و نیشتر باشد تا با ایشان تلاقی نموده کار را یکسر کند و در فوج انگریز جدا گانه بقلیل فاصله از یکدیگر از دو راهی که گمان گذار خصم

بود حرکت کردند *

۱۷۴ این قسم بود معرکه استی که بنیاد شهرت بزرگترین سردارهایی آن زمان را انداخت و اقتدار دولت انگریز را بر طبقات مغلوب هندوستان غالب ساخت - با این همه اعمال دمی در این باب مورد مباحث بسیار شده است و بسیاری را رأی این است که او با عساکر خود با تهوری زیاد در مجادله مشغول و بیشتر مبادرت کرد - از طرف دیگر مداحان دمی میگویند که او همین صورت را غنیمت دانست زیرا که بجهت دل گرم کردن حریف بجنگ جز این چاره دیگر نبود - اما از مصوم یکی از کاغذهایی دلکش که بسر طامس منور نوشته است این حجت باطل میشود - در آن مینویسد که قصد حرکتی بجز با تعلق کرنل ستونیس نداشت و هم اقرار میکنند که ظهور جمیع لشکر هندوستان در آن میدان وسیع مایه تشویش بسیار برای او شد - بالجمله خیال کرد که در چنین حل نتوانست بدون نتیجه بر آفت پس بنشیند - سر طامس که قدری با دقت عیب فنون حربیه میجوید میگوید که اگر تصویری بود در مصاف دادن بوده لیکن در اداره خدمتگاهی جنگ همه چیز درست بود - جنرل ویلسلی جمیع التاج خویش را کما ینبغي در کار معین کرد هر فوج اشتغالی مخصوص داشت و دمی هر جا که

دشمن زیاده مبتاخت بر وقت بطوری که باید گاه با پیاده و گاه با سواره تقویت مینمود - در باب نتیجهٔ معرکه نیز گفته شده است که نقصان و فقدان حقیقی دشمن باین قدر قلیل بود که گویا فتح بکلی روی نه نموده - اما قطع نظر از تسخیر آتشخانه کثیر ایشان و تفرقه و پراگندگی که در لشکریهای بی نظام همیشه بر شکست مرتب میشود احتمال دارد این فتح که بواسطهٔ جمعیتی باین قدر قلیل دست داد رسوخی زیاده در امزجهٔ مردم پیدا کرد بر آنچه در حوادث متداوله بسبب فتحی خیلی کمتر از این ظاهر میشود - طبیعت اهالی هندوستان خیلی قابل تأثر است چنانچه هر اتفاق غیر متوقع و غریب بر ایشان اثری اقصی الغایه میکند - از آن رو ایشان در امثال و مانند این آثار جلالت همیشه اغراق میگویند و بآنها نسبت تأثیری ندارند میدهند که غالباً از عالم غیب شمهٔ دارد - در معرکهٔ اسمی همت و غیرت اهالی هندوستان مغلوب شد و از آن روز بپسند دانستند که ملک از دست ایشان رفته بحیطهٔ تصرف غازیان قهار در آمد *

۱۷۵ بعد از این فتح سندیها تنها اظهار مطلوب خویش را آغاز نکرد - اما بواسطهٔ اینکه این عمل از معرفت کسانی ملایم شد که وی بقاعده و شغلاً اختیار قول و قرار را بایشان تفویض

نکرده بود و میتوانست که اعمال ایشانرا انکار کند بنیاد مصالحت
 بر آن نهادن ممکن نگشت - سپه سالار بکرنل ستیونیس حکم
 فرمود تا شهر بزرگ بوهانپور و قلعه متصل اسیرگده را که آنرا
 غالباً متینع التسخیر میدانستند مفتوح سازد - شهر مزبور بدین
 مقاومت تسلیم کرده شد و قلعه نیز بعد از مقاومتی خیلی جزوی
 که جایی تعجب است گرفته شد - بنابراین رئیس مرهشی
 بتأمین درخواست صلح کرد و شروط صلحی موقت بجهت
 جمیع ممالک وی که در جنوب رود فریده داشت قرار گرفت -
 پس سالار انگلیز لشکر خود را به برار کشید و بالشکر راجه هزار
 در صحرائی از گارن تلاقی شد و آنجا دید که بر خلاف صلح مزبور
 جمعی کثیر سواره سندیا هنوز مدّ وی بودند - فی الفور بر ایشان
 تاخت و بعد از مجادله که سختی آن کمتر از جنگ اسمی بود
 بکلی فتح یافت - سی و شش توپ از دشمن گرفت و فقط از
 لشکر او چهل و شش نفر مقتول و سه صد و هشت نفر مجروح
 شدند - بعد از آن گاولگده را محاصره کرد و آن یکی از آن
 قلعهای کوهستان بود که قوام و پشت بند هندوستان میدانستند -
 مستحفظین قلعه مقاومتی معتبر از آن که قلاع دیگر کرده بودند
 نمودند و انگلیزان در مرتّب ساختن توپها بر اطراف لغزنده آن
 زحمت بسیار کشیدند لیکن در عرض چند روز رخنه ساختند

و یورش برده دیوار بیرون را گرفتند - سنگری اندرون باقی ماند که تا چندی مانع سعی محاصرين بود تا اینکه کپتان کاهیل با دسته فوج زده بر آن یورش برده در قلعه را بجهت ادخال لشکر مفتوح ساخت *

۱۷۶ در این اوقات سر اهر میتوانست بجانب مستقر حکومت راجه نهضت کرده با تمام بافهام اقتدار وی پیردازن اما بنقد سفیری دراز رسیده بود و درخواست کرده که در باب مقدمات صلح گفتگو کنند - سعیر مزبور خواست تا دلیل گوید براینکه سندیا ابداً خیال دشمنی در سر نداشته بود و بعد از قدری مباحثه بی فائده در این باب پرسید که به چه شروط صلح صورت پذیر بشود - سالارانگیز جواب داد که باید سندیا ساحل و بنادر کتاک که بجهت تمامیت اقتدار دولت انگیز در سواحل شرقیه در کار است و ضلعه را که در کنار رود ورنه واقع و تا حال اختیار آن مابین سندیا و نظام الملک نه بی نتایج مکره منقسم بود را گذار نمایند - علاوه بر این اقتضای چند امر دیگر هم کرد ولیکن بعدها ترک آنها را نمود و چون فتح کارلگده ممد اتمام مکالمه شد کار در شانزدهم ماه دسمبر سنه ۱۸۰۳ ع انجام یافت و عهد نامه در دیو گاون در روز دیگر صحیح شد *

۱۷۷ بعد از تسخیر علیگده سپه سالار بجانب دهلی که

دارالحکومت سلطنت بود و اقامت مردی که هنوز منزلت و لقب بزرگ بادشاه مغل داشت بخط مستقیم حرکت کرد - در وقتی که حصار آن شهر مشاهده گشت دید که لشکری که بسرداری فرانسه ترتیب یافته بود در جای محکم بجهت سد مرور در آن آراسته قتال و جدال است - اگرچه لشکر خصم نوزده هزار نفر بود و افواج او از چهار هزار و پانصد نفر متجاوز نبود عزم کرد تا فی الفور به تاربت آید اما بواسطه اینکه بیرون کردن دشمن از موضعی که داشتند بدون اشکال و صدمه عظیم صورت امکان نداشت بجهت اینکه ایشانرا بحکمت عملی از جای بر آرد همچنین را نمود کرد که رجعتی میکنند - عساکر انگریز این خدمه نالک را بقاعده و ترتیب هرچه تماعتر بکار بردند و دشمن باین خیال که حقیقه فرار میکنند سنگر و سقناق خود را رها کرده با دل گرمی ایشانرا تعاقب کردند - بمجرد آنکه لشکر دشمن خوب در میدان آمد جنرل لیلک رو برگردانیده بیک حمله ایشانرا از میدان جنگ راند و جمیع توپخانه خصم را بچنگ آورد و سه هزار نفر از ایشان مقتول و مجروح ساخت *

۱۷۸ عساکر منصوره بجانب آگره حرکت کردند و این شهری بود که با پای تخت لاف برابری میزد و قایل

بواسطه قلعه محکم که جمعی کثیر صیانت آنرا میکردند محفوظ
 بود - لیکن فتنه و عدم انتظام در مستحفظین قلعه افتاد و صاحب
 منصبانیکه غالباً اصل و نژاد ایشان انگریزی بود در معرض
 بدگمانی درآمده مقید شدند - در همان وقت هفت فوج
 از لشکر سندی که از دخول ممنوع شدند بواسطه اینکه مبادا
 از غنیمتی که در قلعه بود حصه بچنگ آرند هنوز در شهر
 و در مسجد اعظم جای داشتند - اولاً بیرون کردن ایشانرا لازم
 دانستند و این کار بالاخره با زحمت زیاد بانجام پیوست -
 سپاهیان جمله دوهزار و پانصد نفر فی الغور میل بجانب
 فاتحان نمودند - در اثنای این حال امرای مرسته مصلحت
 در معاهده تسلیم دیدند و چون وقت امضای آن نزدیک
 رسید بغتة دوباره بتوپ انداختن پرداختند - بلا تأمل سپه
 بندی مرتب شده در درازدم ماه اکتوبر سنه ۱۸۰۳ ع زخنه
 در حصار قلعه کردند لهذا دشمن در همین شام بر اقرار ایمن
 بودن جان و مال تسلیم کردند - غنیمتی که اینجا یافت شد
 بمبلغ قریب دویست و هشتاد هزار لیره انگریز رسید و برسم
 انعام بسپاهیان منقسم شد *

۱۷۹ هنوز لشکری در میدان باقی مانده که مرتب بود
 از چند افواج که از دکن آمده بودند و همچنین از فراریان

مساکر مختلفه کثرت یافتند - جنرل لیک در تعاقب این جمعیت شتافت بخبالی که لفظ جمعی گریخته اند که صاحب منصبان ایشانرا بحال خود رها کرده اند بی خبر از اینکه از ایشان مقاومتی خواهد دید که در جمیع ایام محاربت ندیده بودند - این جمعیت که مشتمل بود بر نه هزار پیاده و پنج هزار سواره و توپخانه و عمود در پس رفتن تعجیل میکردند که در غرض ماه نومبر جنرل لیک فقط با سواره از پی ایشان تاخته تزم کرد تا فی الفور حمله برده مانع نجات ایشان بشود - بالجملة دشمن که ابر گرد حرکت ایشانرا پویشید بزودی در موضعی سخت جای گرفته پیرودن بند اصطخری که در پیش روی ایشان بود آنرا زیاده استحکام دادند - اول سواره مبادرت کردند و قدیمی نیز نصرت یافتند لیکن چنان از توپخانه دشمن بایشان زحمت رسید که لازم دانسته شد که ایشانرا از کار باز داشته منتظر آمدن پیاده شوند *

۱۸۰ چون امور سندیا بدین طور بر هم خورد و راجه برار از روی روی گردان شده و بهترین افواج او از پای در آمدند دید که بجهت نجات یافتن از معاهده که مایه تحقیر و تذلیل او شود باید خیالاتی که بر آن تشبث جست بود از سر بیزین کند - در سیم ماه دسمبر سنه ۱۸۰۳ ح معاهده

در اردویی جنرل ویلسلی صحیح شد و بنابر آن در آب
یعنی ملکی را که مابین رود گنگا و جمنا واقع است و چند
خطّه وسیع بسمت دیگر رود جمنا واگذار نمود و بنأ علیه
دهلی و آگره که دارالحکومت پادشاه مغل بود و خود شخصی را
که نام پادشاه داشت نیز بدست انگریزان سپرد و بعلاوه
بروچ را و ما بقی آنچه از اضلاعی که در سواحل لجرات داشت
از دست داد و از ممالک جنوبیه احمد نگر را به پیشوا و چند
پرگنه عظیم را به نظام الملک رها کرد - اما جایهایی دیگر که در
وقت حرب از وی گرفته بودند مستردّ شد - بالاخره با اصرار
کردند که معاهده را بهمان نوع که با پیشوا کرده بودند قبول
کند باینمعنی که لشکری بجهت مدد که ویرا از اعبای
ملکداری غالباً فارغ سازد در ممالک خود داخل نکنند اما
بجهت عجله وقت از این مسئله بکلی سر باز زد *

۱۸۱ در این اوقات که هلکر زوال ارکان دیگر ملت مرهته را
مشاهده میکرد وضع خود او غالباً بی ثبات و پر بوک و مگر بود -
در ابتدای کار چنان فرا نمود که موافقت او با ایشان متصور بود
اما چون حقیقه جنگ بر پا شد او ساکن ماند و چنین مینمود
که منتظر فرصت بود که دول دیگر از مجادله و مقاتله بکلی
از کار افتاده خود مداخله نمایند و پیشی بگیرد - علی ای حال

سلسله فتوحات انگریزان اورا مورد تحسیر و بیم گشت و بنوعی
 پی در پی برآمد که قبل از آنکه توانستی تدبیری کافی
 بکنند ایشان مطلب خویش را از پیش برده بودند - پس
 چنین مینمایند که از خواست تا از برهم خوردن اقتدار سندیا
 فرصتی بدست یارن و بنیاد اقتدار خود بر انحطاط دولت
 ری نهد - اقلًا هندیا باین قدر بیم کرد که شش هزار سپاه که
 انگریز بیست مدد و معاونت بوی عرضه داشتند قبول کرد اما
 این جمعیت باید فقط بر سرحد ملک مقام کنند و تدارک
 مدد معاش ایشان از اضلاعی که بنقد واگذارده شده بودند
 باید دید - هلکر چون دید که دشمنان باو بهمه جهات احاطه
 میکنند و مقاصدی که در باب فتوح خویش داشت بواسطه
 انگریزان در شرف بهم خوردن است چنین مینمایند که بعجله
 قصد محاربت ایشان نمود *

۱۸۲۰ قهیدین تاخت و تاز ملک راجه جینگر که یکی
 از دوستان ایشان بود کرد و خواهشهایی خلاف قاعده و بی
 اندازه نمود و در کافذی باسم سر ارتھر ویلسلی نوشت که
 قاصدها میل ملک چون صحرا عرضه نهی و غارت خواهد
 شد لارڈ لیک را فرصت یک نفس کشیدن نخواهد ماند
 و در جنگ مدام بواسطه حمله لشکر من که مثل امواج دریایی

ملاطم قهارند آفات و آلام بر سر لکها بنی نوع آدم خواهد آمد - در همان وقت بالبحاح تمام سندیا و هائر امرائے را که هنوز دم از استقلال میزدند دعوت کرد که انگریزان را در حکم ادای جمیع دانسته بدشمنی ایشان اجماع کرده بر خیزند - فرمانفرما چون تصمیم عزم در جنگ هلکر داد از لوازم دانست که نه فقط باید بنضعیف و محدود هاکتن اقتدار وی پردازد بلکه باید مثل او شخصی را که با وجود وی کار بر جمیع ممالک دیگر قرار و امنیت نمیگرفت بکلی مستاعل گرداند - اما بجهت اینکه ظاهر کنند که کمپنی از خود غرضی ندارند قرار بر آن شد که هیچک از ممالکی را که مفتوح شود متصرف نشوند بلکه آنها را ما بین امرائے که ایشان تا هنوز حتی ظاهراً در اتحاد با انگریزان استادگی کرده بودند منقسم بکنند و بنا شد که حصّه بزرگتر بجهت سندیا معین بشود مشروط بر اینکه در تدبیر و تحریب حریف بوجه گانی و از روی صداقت معاونت نمایند *

۱۸۳ لارڈ لیک بمجرّد شنیدن این خبر که دہلی در معرض خطر است بدان صوب تعجیل کرده در هفدهم ماه اکتوبر وارد آنجا شد و بواسطه اینکه آنجا خبر یافت که هلکر با سوار خود در بلاد ما بین دو آب تاخت و تارپش گرفته

بود خود در تعاقب وی روانه شده افواج پبله که ناری
 بودند سرزادی حمل برادر مرستان تا بر لشکر دشمن که
 در قلعه دیگر مقام گرفته بود سارند - این قاعه مستحکم و یکی
 از مملوکه راحه بهرتپور بود و راحه مدکور چون دید
 که نجات انگیزان را دیگر مساعدت نمگردند دشمن ایشان
 متوسل شده بود - چون برادر در تلویح سردهم رسد حصم را
 دید که نا حداثت تمام مورچل و استحکامات ریر حص
 مدکور تعبیه کرده بودند چنانچه نا تلاقی هم در مقابل لشکر
 ایشان بود و بجانب چپ قریه مستحکم - مقاله که
 می العور واقع شد گویا تجدید تماشای معمول بود یعنی
 سپاه انگریز یکباره رؤی نتواند نشان کس حصم آورده پس
 از آنکه دشمن برسند بقصاں ساریامند لیکن پس او نزدیک
 رسدن نا سر برده حمله برده ایشانرا از پیش برداشند و چمن
 اتقاق اساده بود که صغوف متعدّد توپها که عقب یکدیگر
 تعبیه شده بود هر یک از آن صغوف نا حمله محدّد گرس
 لازم گشت - سپه سالار انگریز که سرداری بود نکهال شجاعت
 مشهور و حمی حورن که از شدت آن نتوانست در معرکه بماند
 و این رحم عن از آن سبب فوت او گشت و فتح بواسطه
 کرنل ممسون نایام رسد *

۱۸۴ در این اوقات مرمر حوادث اعور هلکر را بکلی در معرض بلا آورد - در وقتیکه شکستهای تازه دمار از لشکر قوی وی بر آورده ممالک وی که محلّ فراغ آوردن سپاهیان نو و اسباب دیگر می بود بدشمن افتاده بود - از طرف دکن کرنل والس چند روز و قلاع دیگر آن جانب را تسخیر نموده و از صوب گجرات کرنل مری تقریباً جمیع ملک ملو را تاخت و تاز کرده و در اندور که پای تخت آن بود داخل شده تدارک این میدید که مانع پس نشستن هلکر شود - فقط بهر تپور که راجه آن هنوز بر همان عهد بود تاب مقاومت داشت و لهذا بواسطه اینکه غالبه بر این امیر فتنه جو بانجام فیروز برسد تسخیر این شهر را از لوازم دانستند - این قلعه در نظر لشکری که محکمترین قلاع هندوستان تاب حملات ایشانرا نیاورده بود در اول وهله چندان وقعی نداشت - امثال آن کوخستان صعب الارتقا که به گوالیار و اسیرگده احاطه میکنند در آنجا نبود - استقاماتی که داشت فقط دیواری بلند بود از گل ساخته و خندقهای پهن که قدری صعب المرور بود و خون طول دیوار فصیل که دائره آن شش یا هشت میل مسافت داشت در محافظت شهر مانعی دیگر بود - اما رئیس با جلالت و کیاست و عمارت هرچه تمامتر بصیانت آن

پرداخت و گفت که قوت مملکت مرهتال در پشت رین
ایشان است و اقتدار وی از سختی مورچل و استحکامات -
عالمًا تا حال سحر محکمترین قلعه بقاعه پش صرف
یعنی سه صدی مرتب شده جمعیتی بیست و پانز گزیده
مشد که کما شد صد و ده حورده هر مقارمندی را از پش
در صدا شدن و قلعه را مغتوح مساحه *

۱۸۵ سمدیا چون دید که جنگ از جانب لشکر شروع
و فتوحات قویّه که در دو این کار مترتب شد بغایت صائّر
گشت و واضح بود که سوندایی میبخت که این فرصت
بسیک آورده آبی در روی کار خویش آرد لکن بی ثباتی
رای و تردّد خاطر که حاصّه حکام شدند و سؤال است سم
این شد که نا بطور و تدویر متوجّه صوب مقصود گشت -
بالجمله اولاً و یاده از سابق از انگریزان طلب مطالب کرد
و بحال ثعور ایشان لشکر کشد و چون در این باب او را
نصحت کردند اسباب محله را بهانه کرده کار برون بردن
لشکر را تعویق انداخت - آخر الامر در وقتیکه لشکر بعد از
معاهده که با راجه بهر پور کرده شد با عساکر از هم رنجته
و صد و ده حورده پس میبشت سمدیا او را در اردوی خود
نماداد و همچنین قبل از این مقدّمه کاری کرد که تا حال

غالباً هیچ کس چنین کاری نکرده بود باین معنی که خانه
 سفیر انگریز را یغما و او را گرفتار کرده بود - لارن لیک
 چون فصل بلان نزدیک می آمد نمیتوانست فی الفور امرای
 سرکش را در نقطه وسط ممالک ایشان تعاقب کند اما اقتدار
 ایشان باین قدر انکسار یافته بود که در زود منقاد شدن ایشان
 شک نداشت - لیکن در این حیص و بیض جمیع اصول رویت
 دولت انگریز بالنسبه به هندوستان تغییری عظیم یافت *

۱۸۶ تدابیر عظیمه فتوحات و معاهداتی که بقوت خزائن
 مارکوس ویلسلی در باب آنها رنجها برد بواسطه اینکه این
 مملکت وسیع شرقی را در تحت حکومت انگریز بیار در
 انگلند اثری بزرگ کرد و در دل های اهالی آن ملک واقعی
 تمام یافت - چشمهای مردم از این ظفرهای غیر مترقبه خیره
 شد اما جمعیتی بزرگ از امرای ملکی این رویه را خلاف
 جمیع قوانین حقیقه ملکداری دانستند - یکی بسبب اینکه
 منجر بسلسله بی انتهای جنگ میشد و دیگر اینکه کمپنی از
 نشستن بر تحت سلطنت مغول وجدّ جهد کردن بسبب
 فتح هندوستان از قوائدی که باتفاق اقرار خود بنیان عمل
 ایشان بر آن است پای بیرون خواهند نهاد - مجادله با هلکر
 که با شدت تمام بعد از اختتام جمیع جنگهای دیگر بر پا شد

مورد اندیشه بسیار در باب جدال و قتال بی نهایت هندوستان شدند - ارکان مجلس که رأی عامه در ایشان رسوخ بسار کرد و از مخارج بیحد که در آن جنگ بنقد صرف شده بود متأثر شدند قصد کردند تا بکلی تبدیل تدبیر امور هندوستان کنند - لهذا در عوض مارکوس ویلسلی که خواست خواجه دروغ شهرت بحاکم جنگ جو یافته بود مارکوس کرنوالس را بر این عمل منصوب کردند - صاحب مزبور در حقیقت در ایام قبل که حکومت این ملک با او بود اختلاف چندان در اصول این رویه نداشت اما گمان صفت که وی سیرنی با اقتصاد و تواضع مقرون داشت و چنین میدانستند که رأی او بر خلاف توسعه فتوحات تا باین حد بود *

۱۸۷ بوی دستور العمل دادند تا باصول رژیستی بکلی برخلاف شخصی که قبل از وی حاکم بود عمل کند باین معنی که بهر قسم ممکن باشد در صلح بکوشد و تدبیری بجهت امور اصلاحیه بگذارند که دولت انگریز از آن تجاوز ننمایند و خود از جاذبه جنبیده امرای هندوستانی را بجنگ و جدال و صلح و صلاح خود رهاکنند مثل اینکه بعد المشرقین ما بین است - حکام مجالس در انگلند مارکوس

و یلسلی را بجهت شوقی که در خدمت ملت داشت و جلالت و کاردانی و لباقتی که از وی بروز کرده بود تعریف و ثنا گفتند و فیروزی نمایان را که قرین حال حروب انگریز شده بود بملکات سنیه او حمل کردند - لیکن این تعریف را بالفاظ ذیل یعنی علی العجالة بدون اینکه در منشاء و تدبیر جنگ غوری شود محدود ساختند - مارکوس و یلسلی از این قید و تعلق بغایت متأثر گشت و نوشت که اگرچه وی شکرانه را که در حق قواد سپاه کرده در اخبار نامه مخصوص حکومت اشتهار داده و لیکن خود را از اعلان آنچه در حق وی گفته بودند معاف دانسته بود و رأی او این بود که اینگونه فقرات در باب عهد و موافقی که در این اواخر انجام یافته بود و همچنین در باب دوام جمیع معاهدات با امرای هندوستان هرجا احداث شک در نظرما خواهد کرد - پس با اصرار تمام بایشان نوشت که شهرت انصاف و علو همت ایشان بقدری بتواتر پیوسته که محال بود کسی بتوان خیال کند که چون منشاء اعمال او را قرین انصاف تصور نکردند از ثمره فتوحات او بهره‌ور شوند :

اداره مملکت بقدری که دوسنان وی مدعی بودند بصلح و صلاح مقرون نبود لیکن حرف در این مبرفت که تا چه پایه بدون خطر و از روی سداد ترک این رویت بدین نوع بغتۀ میتوانستند کرد - نادر اتّلاق می افتد که دولتی بزرگ با انصاف بتواند از مداخله در کارهای ممالک اطراف دست نگاه دارد و بکلی اجتناب نماید از کوشش در حفظ صفا از تعدی ظالمین تا یکی بر دیگری بطور نمایان سبقت نگیرد - و احتمال هم دارد که فقط محض خیال بود که اکابر امرای هندوستان از روی راستی با صلح خوبگیرند یا با دولت انگریز در حقیقت موالعت و مخالطت ورزند - غالباً غاصبانی بودند که بعد از زوال دولتی عظیم سر بر زده و هر یک بزرگی خود را در خرابی دیگران دیده فقط حکومت مطلق العنان را مطمح نظر و وجهه مقصود و قابل طلب میدانستند - اما جمیع ایشان دیدند که بسبب مداخله انگریزان خیالات خام بزرگی خود که در سر داشتند یا برهم خورد یا باطل شد و عاقر ایشان مغلوب و بعضی از نفیستربین جواهری که زینت تاج ایشان بود رفته شد - لهذا چندان شبهه نبود که چون ایشانرا بحال خود گذارند لابد منازعت در میان ایشان بجهت تفوق بر پا خواهد شد

و یا از دست کمیکه باین مراد فایز شود و یا همه باهم اتفاق کرده سعی بلیغ خواهند کرد تا دمار از دولت انگریز بر آرند و ممالکی که از ایشان گرفته شده بود باز بپنج آرند - بنابر رأی کسانی که مؤید تدبیر مارکوس ویلسلی اند ماده بجهت اجرای (رئیتی که امیر مزبور پیش گرفت بنوعی مستعد بود که فقط يك سعی بلیغ که فیروزی انجام آن آسان و متیقن بود ضرورت داشت بجهت آرامی هندوستان و تسکین هرج و مرجی که در هر صورت دیگر مایه خرابی و ویرانی ملک میشد - لیکن بجهت اینکه آن کار بنهایت نرسید اغلب ممالك هندوستان در بلاد اختلال افتاده و بنیان محاربه دیگر که خرج آن زیاد و بخطر مقرون بود نهاده شد *

۱۸۹ لارن ویلسلی بواسطه برهم خوردگی مزاج خویش اعلام کرده بود که بمجرد آنکه جنگ سندیا و راجه برار با تمام رسد بالضروره بفرنگستان مراجعت خواهند نمود اما چون خبر منازعت با هلکر را شنید خواهش ماندن را تا اتمام این نزاع نیز ظاهر ساخت - ولیکن خیال امنای دولت در انگلند بوجه دیگر بود - در سیم ماه جولائی سنه ۱۸۰۵ ع مارکوس کرنوالس وارد کلکته شد و چون شنید که جنگ

همواره جاری است عزم کرد تا بی‌الغور بجانب ممالک شمالی
 رود و بعضی سرکشی امور کند - اما بواسطه اصرار اینکه در خدمت
 ملت داشت و محبت انعام دروسان در وقتیکه س شجوح
 و صفا پیرایی او را از اقدام در اینگونه امور مانع بود این کار را
 بر عهده گرفت - هر روز سبب رنج سفر بسیاری وی زیاد میشد
 تا آنکه چون نده عاری پور که بر سواحل رود گمنا واقع است
 رسید پیاده شدن محذور شد و بعد از آنکه تا چندین روز
 میکشد در محرم ماه اکبر داعی احلی را لست گفت - سبب
 اینکه بواسطه بمول مقصود برسد و بواسطه انحطاط قوای
 جسمانی و بعضائی حالت شمدن یا ملاحظه کردن اخبار جدید
 نه داشت - سر حورج بالرو که بر اراکل دیگر مجلس عالی
 در خدمت سفت داشت و از عهد مهابت محله
 کما یبعی بر آمده بدان درجه ترقی یافته بود که بر حای
 فرمانروا نشست اما بواسطه مشرب و عادات سابقه نتوانست
 با حس تدبیر و کاست جامع تعوز امور ملکه برسد - و چون
 نه آرای حاکم پیش ریان اصبا داشت و می پنداشت که
 اس رویه معقول نظر حکومت انگلند است گویی بدلائل نداده
 آنچه لارن لک در باب تدبیرات و مصالح امور گهت از وی
 قبول نکرد *

۱۹۰ سالار مزبور اگرچه بر رویهٔ جدید اعتراض کرد اما چون دید که بواسطهٔ حکومت عالی استقرار و قوام گرفته است با فراست کوشش کرد تا باکمل وجه بلجری آن بپردازد - پس با حکمت عملی کلرا بوجهی صورت داد که اظهار مقدمات مطالب از طرف سندیا صادر شد و چون قصد شده بود که بجمع مطالب منازع فیه تن در دهند در انجام معاهده مؤرخه بیست و سیوم ماه نومبر سنه ۱۸۰۵ ع کلر بدین اسکاال از پیش رفت - بنابر این امیر مرسته قلعه معتبر گوالیار را بدست آورد و در آنجا سرای سلطنت و دارالحکومه را مقرر نمود - رود چنبل حد مابین ممالک او و انگریزان معین شد و ایشان قطع معاهده با امرای راجپوت و سایر امرائی که سندیا از خراج گذاران خود میدانست بر عهده گرفتند - مطلب آخرالذکر موافق تدبیر جدید ملکی بود اما در بارهٔ راجهای بوندی و جیپور که بواسطهٔ این رابطه خدمات عظیمه کرده بودند رأی مردم بر آن بود که این عمل با راستی و صداقت ملت مناسب نبود - هلکر بعد از آنکه سندیا او را رها کرده با بقیهٔ السیف لشکر بجانب ممالک غربیه پس نشست بیجهت اینکه با سکهان پناه برد - ایشان ویرا پناه نداند و چون لارد لیک ویرا تعاقب کرد

اگر تدبیر جدیدیکه سردار انگریز را مجبور بقبول آن نموده موجب نجات وی شد نکرده بود البته کارش بنهایت رسیده بود - باجمله هنوز درخواست صلح نکرده بود که مسئول ویرا با جابت مقرون داشتند با شرائطی خوب بنوعی که تقریباً جمیع آنچه در جنگ از او رفته بود دوباره بدست آورد *

۱۹۱ در این برهم خوردن عموم معاهدات عهد و موافقی که بینرانی وسیع با نظام الملک و پیشوا شده بود بالضرورة در تحت ملاحظه آمد - خواهش کمپنی بالتسبه بمعاهده که با پیشوا در بامین کرده و منشاء جنگ گذشته شده بود چنین معلوم میشد که قطع و ترک آنست - اما حتمی سر جرج بارلو چون بغور این مسئله رسید محال بود نه بیند که اجرای اینگونه تدبیر مایه بلیات عظیمه خواهد شد - اگر انگریزان نقص معاهده با این امرای بزرگ نموده و افواجی که بجهت نگاه داشتن و ملائم ساختن ایشان گذارده بودند از ممالک ایشان بیرون میکردند این عمل علی الخصوص در چنین وقتی که هنوز آتش عداوت انگریز در سینه ایشان زبانه میزد اغلب ممالک هندوستان را از اقتدار و اختیار انگریز بیرون میبرد و در حقیقت مایه این بود که بنیاد اتفاق اهالی هندوستان را در آینده بجهت زوال ایشان می نهاد -

و همچنین پیشوا با وجود اینکه غالباً با کراهت تمام انگریزان را
نظر میکرد بسبب حالت امور داخلی بلاد خویش، اقبالاً
بجهت عیال و وقت طالب این بود که بآن واسطه، ادعای
ایفای شروط معاهده باسین کند - در سنه ۱۸۰۷-۱۸۰۸ ع. لارن
منتو که مردی عاقل و بکلان بود بر جای سر جیورج بارلو
نشست و کوشش کرد تا غالباً تنظیم مهمات امور اصلاحیه را
حسب معمول کمپنی مجری بدارد، اما از اجزای تدبیر با
جلالت حتی از اظهار دشمنی در هر وقتی که چنین
عینمود که اعمال امرای هندوستان مقتضی آن بود شانه خالی
نکرد - در ایام حکمرانی او تغییری در اوضاع امور ممالک
عظیمه روی نداد، اما هنوز در خفیه هاده جهت معاملات
مستعد بود و رقم تقدیر بر آن زفته بود که این اسباب بروز
کرده هندوستان را دو پاره در ورطه محاربه خونخوار انداخت *

۱۹۲ یکی از غریبترین علامات وضعی که هندوستان در
این زمان داشت اطوار عسرت و قطع نظریق بود که در سکنه
اغلب بلاد این مملکت رواج داشت - اقوام صحرائی که
پنداری نام داشتند و قواعد دزدی و طراری طبقات مرهته را
بحد افراط بکار می بردند دولت جدید را که هیچ بنیان
ثبات و درآمد نداشت و نتوانست ادعای هیچ وطن یا ملکی

بکنه و بهیچ وجه در مصالح تدابیر ملکی بقاعده شریک
 نبود غالباً تقویت نمودند - صحیح است که مرهتیان غارت را
 از لوازم تدبیر خویش میدانستند لیکن با این همه صاحب
 ملکی و وطنی که بآن محبت بسیار داشتند بودند و صنایع
 مقرر که با تاخت و تاز شان نسبتی نداشت در ایام فراغت
 بکار می بردند - مطالب امرای ایشان در اندوختن مال
 بکلی منحصر نبود اما خواستند تا در اداره امور جمهور نیز
 افتداری پیدا نکنند - برخلاف این پنداریان که صرف قطاع
 الطريق و نقطه بواسطه جمعیت مستحق اسم لشکر بودند
 و فخر ایشان نه در جنگ و دربر بلکه در گریز از جنگ دشمن
 بود - چنانچه اگر احياناً لشکری بر ایشان می تاخت بغتةً
 یا بطور شبخون بهادر کسی بود که زودتر از همه میگریخت *
 ۱۹۳ پتهانان و دیگر لشکرهای مسلمان چون بعد انقراض
 جمیع سلاطینی که از آن طائفه بودند دیگر پادشاهی نداشتند
 که در خدمت او بجنگند منبعی دیگر بجهت اجتماع
 و ازدیاد الواج دزد و دغلی شدند - اغلب ایشان با امیرخان
 که صاحب رشادت و جلالت و درحرب گذشته در تحت
 علم هلکر جنگیده بود ضم شدند - امیر مزبور هنوز اذعان
 باطاعت هلکر میکرد و میخواست که مشیر و مشاورهای او

شود - اما مطلب اصلی این بود که با قریب دوازده هزار نفر سواره گزیده و دو بیست عراده توپ ممالک راجپوت و دیگر حکومت‌های کوچک این صفحات را مرعوب ساخته بر ایشان تسلیمات کند - اگرچه بعینه مثل پنداریان هیچ ملک مقرر نداشت و مانند ایشان نیز همت بر سر ق و نهب می‌گماشت لیکن بیشتر بقاعده کار میکرد و هوای تحصیل اعتبار ملکی داشت - با این همه بقول سر جان مالکوم مسلمانان بسبب میل بهبوط در تجمل و تن آسانی که خاصه ایشان است کمتر از هفتم مایه دهشت میشوند بعلت اینکه هنوز اگرچه فعلاً بلزومه وقت تن در میدهند اما غالباً با ممارستی علی‌الدوام در پی کار خود می‌روند - اگرچه امیر خان با پنداریان تعلقی نداشت اما با آسانی جمعی کثیر از ایشانرا بجهت اجرای کارهاییکه در آن امید استیفای حرص و چپاول ایشان بود میتوانست با خود مع سازد - از این قبیل تاخت و تاز بود که در سنه ۱۸۰۹ ع بجانب برار کرد که در آن ایام در تحت رئیس تن آسا و آرام طلب بود و اگر لارد منتو عاقلانه برخلاف عادت خویش که میل بصلح و صلاح داشت عمل نمیکرد آن ملک را بر می‌انداخت - جمعی کثیر بسرداری کرئل کلوس بخطه ناگپور فرستاده و بامیر انهی شد که ملک مزبور

در حمایت دولت انگیز است - آن شخص مجهول الحال
 جوابی بی اندازه درشت داد اما طولی نکشید که از اسباب
 مختلفه مجبور بر کفست بجانب مالوا شد و فرمانرها بعد از
 ملاحظه زیاده بر اوضاع امور از سر تدبیر و تخریب او که
 اول خیال آن داشته بود برخاست *

۱۹۴ از طرف دیگر معامله با پیشوا نیز بطور دلخواه به هیچ
 وجه از پیش نرفت صحیح است که امیر مزبور از راه تملق
 انگیز شروع بکار کرد حتی اینکه درخواست اقامت افواج
 مددی ایشانرا در ملک خود نمود لیکن مطالب او این بود
 که اداره ملک خود را که تقریباً کلیه از قبضه اختیار وی رفته
 بود دوباره بدست آرد - علاوه بر خطهائی که در تصرف سندیا
 و دیگر حکام بالاستقلال بود اصلاحی عیدیه خصوصاً در
 ممالک جنوبیه برسم جاگیر تقسیم یافته مثل قبول فرنگستان که در
 قرون اواسط حکومت شان فقط در اظهار اطاعت و خدمت
 لشکری منحصر بود و بجهت تکبیل این مشابعت کسانی که
 سیورغال داشتند در ایام اختلال و اغتشاش امور ملکیه که تازه
 رؤی داده بود تقریباً بجهت خود استقلال کئی تحصیل نموده
 بودند - بالجمله استدعای معاونت بدشمنی ایشان کار را بر کمپنی
 تنگ نمود بعامت اینکه با بسیاری از ایشان در زمانه پر شور

و شر گذشته معاهده بسته بودند. - با این همه بر عهده گرفتن
که حکومت پیشوا را بر ایشان نه بطور پادشاه علی الاستقلال
بلکه مانند امیر الامرا مقرر دارند *

۱۹۵ اما چون این نوابهای مغرور باظهار این اطاعت محدود
نیز راغب نبودند و مکرر پیشوا را با استدعای معاونت، دوستان
بجهت اثبات حقوق خود و ضبط مملکات ایشان مجبور
ساخته بلا برخود کشیدند. - بنابر این در عرض چند سال
غالباً بواسطه مدد یا بجهت بیمی که مردم از دولت انگریز
داشتند، اغلب نوابان مذکوره را متفق ساخته و بواسطه ضبط
اموال ایشان خزانه خود را معمور کرد - بالجمله چون بکلی
باقدر پیش ارتقا یافته و رجوهی را که در کار بود انداخته
بود عزم کرد تا رقبه از رقبه اطاعت، انگریز بکشد و دوباره
حکومت خود را در امرای معتبر مرهتی مقرر سازد - بنابر
این بجهت انجام این مطلب - بترمبکچی دینگلویه رجوع کرد
و او وزیر بود و رشید و فرزانه و لیکن مردی حیله باز
و بی اعتماد و از درجه ادنی ترقی کرده خود را بکلی
وقف اقای خود ساخت - هم از اول وهله سفیر انگریز ترقی
شخص مزبور را بطور خوشی ملاحظه نمیکرد و طولی نکشید
که بالمشافهه با او در انداخت - پیشوا از جمله تدابیر بزرگی خود

که بکار داشت یکی این بود که ادعاهای قدیمه . بالتسبه به گیکوار
 که اسم پادشاه فجرات است و با او دولت انگریز معاهده
 نموده بود . دوباره تازه کرد . و چون در این مقدمه صحبت های
 درهم دو برهم زیاد روی داد قرار بر آن شد که گنگاندر
 شاستری کمزیر اعظم فجرات بود بدولار بونه رفته بطور واضح
 کار را صورت دهد . و قبل از حرکت تذکره در باب حفظ
 جان و رعایت خاطر روی از امملی دولت انگریز گرفته در
 حرکت آمد *

۱۹۴۰ سفیر انگریز در این حیص و بیص عزم کرد تا تدبیری
 درست بکاربرد و بجهت انجام دادن معاهده حکم کرد که
 لشکر مددی بپونه نزدیکتر باید - پیشوا که بی شک بیم داشت
 که ملادا او را باین حمل قبیح نسبت بدهند به بهانه های مختلفه
 از این کار مشانه خالی کرد - بالآخره در نفر که بایشان اعتماد
 داشت . با سفیر انگریز هلی الظاهر بجهت اطلاع بر مقصد روی
 ملاقات کردند . صاحب مزبور چنین وا نمود کرد که از قول او
 استنباط کردند که او خیال تحمیل این جرم بر پیشوا ندارد
 حتی اینکه در ذکر آوازا که در باب گنگاندری انداخته بودند کار را
 چنان جلوه داد که باین خبر بهیچ وجه اعتنا ندارد و فقط
 بایشان انهی کرد که چه طور لازم است که پیشوا بسزای

شخصی که مصدر این عمل بود برنت ساحت حال خود ر
 ظاهر باز - بالجمله درخواست این شد که ترمبکچی را
 که مردم او را شغلاً بقتل وزیر نسبت می دادند با دو نفر
 از همکاران او که منشاء اصلی این کار بودند سخت مقید بمانند
 که استقامت کئی در این کار بشود - پیشوا بجهت استخلاص
 ترمبکچی زیاده برزیک رنج برد و گاه گاه خواست تا تصدیق
 او را بکند و بار دیگر گفت که گرفتار کردن او در قوه او نبود -
 سوء ظنی که بجهت این گونه کار در ضمیر سفیر انگریز پیدا
 شد باین معنی که پیشوا میخواست جرائم ترمبکچی را ببوشاند
 او را بر آن داشت تا با رعای فرمانفرما خواست تا ترمبکچی را
 بقید انگریز بپارند *

۱۹۷ این مطلب بحکم لزوم بیشتر مایه تنفر پیشوا شد
 و باز دیاد لشکر خود پرداخت و معلوم شد که مسند این بود
 که با وزیر موافقت نموده و همراه او از مستقر حکومت فرار کرده
 در بر انگبختن مرهتیان بر کمپنی بکوشد - بنابر این سفیر انگریز
 از لوازم دانست اینکه حکم نهضت افواج مددی را بجانب پونه
 بدهد - اما باجی را چون دید که تیغ عدوان کشیده میشود
 دل خود را باخت و ترمبکچی بدست انگریزان سپرده شد
 و ایشان این واقعه را بغایت غنیمت شمردند بعلت اینکه از

مدتی متماد می در یافته بودند که بالاخره کار بالمروره به عادت با شخص مشارالیه که آثار دشمنی بطور واضح از وی ظهور کرد خواهد انجامید - اما او را فقط بسبب اینکه در رعایت حقوق مصلحت آقای خون کوشش مینمود و مخالف با اعتبار اجانب بود از کار خارج کردن در نظرها خیلی شنيع مینمود - ولیکن چون جرمی که او را بر آن نسبت میدادند بجمع وجوه در خاطرهای مردم اقبیح و انصح مینمود بعلت اینکه در حق برهمنی و در محن یکی از مقدسترین بتخانهای ایشان مرتکب شده لهذا مایه آن شد که تدبیر کافی را که سفر انگریز در سزای آن نمود در نظرها خیلی جلوه داد *

۱۹۸ پیشوا بعد از فرار ترمبکچی بر استحضار از افعال و محل اختفای او نیز بکلی انکار کرد و چون ممکن نبود که بر کذب این قول دلیلی اقامه کنند در بدانت حال اتحاد و صلاح بین مملکتین نقصان نه بدیافت - اما حرکات باجی را و هر روز بیش از پیش موثر نارضامندی گشت - لاشک فیه که افواج چند علی الظاهر بجهت اطفای ناره طغیان فرستاد اما بایشان چنان انهی کردند که نمی توانند دشمنی پیدا بکنند و فی الحقیقه با شخصی که باقرار خون در معرض مخالفت با تدابیر او بودند مراد در ستانه جاری

داشتند - و بعلاوه سفیر انگریز - معلوم کرد که پیشوا با بلخین
مکاتبات و مراسلات علی‌الدوام میکرد و در دهمی که از پونه
داده میل مسافت دارد با ترمبکچی ملاقات نموده حتی
اینکه مبلغی کرامند بجهت او فرستاده بود - و در همین اوقات
نیز باستعداد اسباب حرب می پرداخت چنانچه گمان بود
که خیال موافقت با وی داشت - و قول و قرار می نمود
بجهت اجتماع جمیع مرسته بر استیصال اقتدار انگریز در
خفیه با سندیا و هلکر و دیگران از امرای مرسته جاری بود -
بالجمله چون هرچه بوی درین باب نصیحت کردند بسمع
قبول اصفا نکرد و همچنین چون از وی خواستند که تدبیری
که دلیل بر صدق و راستی قول او باشد بنماید قبول نکرد
چنین مینمود که با قوانین حقیقه ملکداری مناصب نبود
که جمعیت مذکوره را فرصت قوت گرفتن بدهند *

۱۹۹ سفیر انگریز حکم بجهت نهضت افواج مددی
بجانب پونه داده پیشوا انهی کرد که بجز اینکه سنگر و رازی
و پورندر که از مستکثرین قلاع او بود علی‌العجله بدست انگریز
تسلیم کند و بدو راه سپردن ترمبکچی پیش از انقضای مدت
یکماه قرار بدهند در شروع بعد از مهلت بیست و چهار
ساعت فقط میبایند - باجی را تا چندین جواب را بتعویق

انداخت اما بالاخره با آن ضعف عقل که غالباً در وقت
 خطر از وی ظهور میکرد بجمع شرائط مذکوره بدون اعتراض
 تن در داد و بنا بر این قلاع مزبوره تسلیم و بجهت هر کسی
 که سرتر مبعجی را بیارد انعامی معین شد - علاوه بر این سفیر
 انگریز بپشوا حالی کرد که نباید پنداشت در رعایت این
 مطالب قضیه باختتام می پیوندن بعلت اینکه چون اولیای
 دولت انگریز را بر او اعتماد نمائده است و نباید توقع بر
 تجدید معاهده با سبب بدادن مگر مشروط بر تغیراتی که تفصیل
 آن موقوف بر حکم جدید فرمانروا خواهد بود - بناءً علیه
 چندین بار بعد اعلام شد که تجدید روابط دوستی ما بین جز
 بقول شرائط مرقومه ذیل صورت نمی بندد بدین معنی
 که پنجهزار سواره و سه هزار پیاده فصبه لشکر مددی شود
 و اضلای که مالیه آنها می و چهارلک روپیه باشد بجهت
 مدد معاش ایشان واگذار شود که از آن جمله شهر محکم
 احمد نگر است و پیشوا ترك ادعای منصب امارت جمیع
 مرهته نموده مکاتبت و مراسلت با حکام را بدون واسطه
 موقوف بدادن - پیشوا بهر وجه که توانست در تحقیر
 و در شانه خالی کردن از این شرائط سخت کوشش نمود
 اما چون سفیر انگریز ثابت ایستاد مهد نامه بدین قرار

در سیزدهم ماه جون سنه ۱۸۱۷ ع صحیح شد *

۲۰۰ در ضمن ذکر اموری که در پونه روی داد - رفته رفته سخن تا بلوازل ایام فرمانفرمایی مارکوس هاستنگس که در اواخر سنه ۱۸۱۳ ع وارن هندوستان گشت منجر شد - چنین مینمود که کمپنی بجهت اینکه شخصی را که اوازه سپاهگری او اینقدر بلند بود بدین منصب عالی منصوب ساخته یقین کردند که اصول تدابیر اصلاحیه یا محض صیانت ممالک خود چنانکه چندی بر آن عمل نموده بودند دیگر صورت نه بندد - و فی الحقیقه طولی نکشید که مارکوس هاستنگس اظهار میلی نمود تا دوباره همان رویت عملی که مارکوس ویلسلی با قدرت تمام بکار برده بود مجری بداد و علی الظاهر عزم کرد تا ترقی جمعیه های قطاع الطریق که روز بروز زیاده بروز داشت منهدم ساخته و تجدید معاهدات با راجپوت و دیگر امرا نموده کلمه تقرر اقتدار انگریز را بر ممالک هندوستان ثابت سازد - اما بحسب وقوع بعضی حوادث غریبه در جاییکه غالباً توقع آن نبود تا چندی نتوانست که بدین کارها ملتفت بشود *

۲۰۱ اقطار وسیعه که از قلل جبال حمایه گرفته تا قفار و براری هندوستان میروند همیشه مولد و مسکن ایلات و

احشامات وحشی و جنگجو بوده است و بواسطه اینکه چنانکه در باب دیگر مسطور شد مشتمل است بر بسیار دره‌های تنگ ما بین سلاسل مرتفعه و صعب‌الارتقا منقسم بود ما بین رؤسائی مستقله که گاهی قبل از این بوجهی که مایه خطر و اندیشه بممالک داخلیه هندوستان شوند متفق نشده بودند - بالجمله در اوقات تازه گذشته گورکه طایفه وحشی لیکن شجاع سرداری شخصی جنگجو دره‌های نیپال را که از جمیع گریوهای آن کوهستان عظیم معتبرتر اند در قبضه تصرف گرفتند و دارالحکومه خود را آنجا نقل کرده و با حکمت عملی - امرای حوالی و حواشی را با خود دوست نموده ما حاصل را مایه فتح دیگر ساختند - لهذا بتسخیر اقطار مختلفه پرداختند تا اینکه مملکت ایشان متجاوز از هشت صد میل طول یانت و شامل تقریباً جمیع اقصای شمالیه هندوستان گشت - بعد از آن با نظر نه‌مّا بر وهاد وسیعه که لزایه این کوهستان با زراعت بلاد گرم‌سیر و قابل مالیه فراوان گسترده میشود نگاه کردند *

۲۰۲ - چون اکثر در شجاعت و هم در نظم و ترتیب با فواج مملکت نسبت نداشتند شاید که اگر وقت مساعدت میبود احداث مملکی میکردند که با اقتدار مملکت ارزنگ‌زیب دم

برابری میزد - لیکن باید نه فقط با بقیّة السّیف دولت مغول
یا سوارۀ بی نظام مرسته بلکه با اقتدار منظم آن دولت جدید
که سر آمد ممالک هندوستان گشته بود تلقّی نمایند - انگریزان
بواسطه فتوحات عیدیه که در جنگ گذشته ایشانرا دست داد
بسطی در حدود ممالک خود دادند چنانچه تقریباً جمیع
بلادی که در این کوهستان بود بحیطه تصرف درآوردند -
گورکهان چون دیدند که راه ترقّی بدینوجه مسدود شد تا
چندی تردد نمودند که آیا با غنیمتی مقتدر در اندازند یا نه -
لیکن با اینحال بعضی از صفحات کوچک را که بواسطه حقوق
نامقرّره ملکیت که در آن ملک رواج داشت و میتوانستند
ادّعیای قدیم آنها را بکنند مستخلص ساختند - بعد از آنکه
مکرّر شکایت نموده شد راضی بآن شدند که حکم چند از
طرفین ملاقات نموده ادّعیای ممالک منازع فیه را فیصله
نمایند - اشخاص مزبوره ملاقات کردند اما چنان مذکور شده است
که کسانیکه از طرف نیال جمع شدند هر دلبلی را هر چند
واضح بود بر اینکه ادّعیای ایشان بالنسبه با نظاری که متصرف
شده بودند بکلی بیجاست مسموع نداشتند - حتّی اینکه در
مطالبی که مجبور باذعان آن شدند امنای حکومت ایشان
از امضای آن یا شانه خالی کردند یا بکلی از قبول

آن سرباززند - بالاخره چون مارکوس هاستنگس یقین کرد که ادعای فلان خطه بطور واضح ثابت شد جوته را فرستاد بجهت اینکه تا این مباحثات بی انتها بپایان رسد در آن سرزمین بجهت اقتضای حال اقامت کنند - اهالی نیپال در بدایت حال مخالف این حرکت نه شدند اما چون بجهت سالم نبودن هوا آن صفحات را رها کرده جمعی قلیل انواع بجهت محافظت حدود گماشتند اهالی نیپال با جمعیت کثیر پیش آمده و ایشانرا رانده بعضی را مقتول و جمعی را مجروح ساختند - و بعد از این عمل جایی تردید نبود در اینکه بلا تامل باید انگریزان در محاربت دست بکشایند *

۲۰۳ این وقایع مایه تشویش و اندیشه بسیار در کلکته بود و در جمیع دربارهای هندوستان که در انتظار فرصتی بودند بجهت اینکه دمار از دولت انگریز بر آرد مورث مسرت و بهجت هرچه تمامتر گشت - سندیا و امرای دیگر حرکتها کردند که چنین مینمود که مقتضی ازدیاد لشکری بود که بجهت جلو گرفتن امرای مزبور در ممالک ایشان جایی داشتند - اما مارکوس هاستنگس با فراست دریافت که اصلاح امور جز بغلبه قاطع بر اهالی نیپال و ایشانرا بدرخواست مصالحه مجبور ساختن صورت نخواهد بست - لهذا جهت

صاکری که بنقد در موضع جنگ بودند مدد فرستاد و آنها را در یکجا جمع کرد - جنرل اختزلونی که تا بحال بواسطه مصائبی که بر افواجی که باتفاق وی بحرب معین شده در حرکتشان خلل افتاده بود با جلالت بر دشمن تاخت - پیش از این امیر سنگه را اجبار کرده بود که از بلندبهای رامگده تا تلهای مالون که آنها نیز وضعی سخت داشتند مراجعت کند و همچنین قلاع رامگده و بلاسپور و قلعههای دیگر که در این کوهستان بودند مفتوح کرد - در همان وقت چون خطه کماری از حمله دشمن ایمن نبود کرنل نکولس با افواج چند شهر الموره را که دارالحکومه آن ضلع بود محاصره کرده آنها در بیست و پنجم ماه اپریل سنه ۱۸۱۵ ع مفتوح ساخت - امیر سنگه که تا کنون در مقام محکم مالون سیت محصور بود بتسلیم کردن مجبور شد لیکن بشرایطی مقرون بعزت بواسطه اینکه اجازت یافت که با افواج خود بشکر بزرگ نیپال ملحق شود *

۲۰۴ امنای دولت نیپال بجهت این نکبات چنان دل از دست دادند که عزم افتتاح مصالحه کردند باوجود مخالفت جمعی از امرا خصوصاً امیر سنگه که حتی عرض داشت که از خاقان چین استعانت نمایند - مارکوس هاستنگس القای شرائط

سخت نمود باین نهج که دشمن باید جمیع ممالکی را که در طرف
مغرب مفتوح شده حتی ترای را که بطور حد جنگلی در
طول دامنه کوهستان واقع است را گذار نماید - این فقره در باب
ترای یکی از معظمت عواقب امضای معاهده گشت نه بجهت
قیمت ملک بلکه بجهت اینکه اغلب امرای معتبره دربار در
آنجا سیورغال داشتند و مداخل ایشان از آنجا بود - بالجمله
مارکوس هاستنگس باین معنی احتمالی چندان نکرده یکدل
و یکجهت ماند و دستور العمل داد که نباید این مطلب سه راه
سراجام کار شود و فی الحقیقه سفرای فیپال باین مطالب راضی
شده مهندنامہ را صحیح کرده بودند اما چون آنرا بجهت امضای
امنائی دولت خون فرستادند ایشان بواسطه اسباب مزوره بر آن
و داشته شدن تا از قبول معاهده سر باز زدند - در این صورت
چنین مینمود که دیگر جایی اظهار مماشاتی که بالتسبه بایشان
در خاطر بود نماند و جز از تعیین محاربه چاره منحصر شد -
اما بر این بسیار زحمت مترتب آمد بعلت اینکه بامید قومی
صلح مستظهر شده دولت انگریز نه فقط در استعداد آلات حربیه
مانند سابق مشغول نبود بلکه بعضی از اسباب و سامان جنگ را
فروخته بود - با اینهمه مساعی فوق العاده نموده و در ماه
جنوری سنه ۱۸۱۶ ع لشکر مستعد کار شدند *

۲۰۵ چون منازعت با نیپال نیک باختم پیوست ملوکوس
 هاستنگس بامول رویه تدبیری چنین که خواست بالعمده
 بمالک وسط هندوستان در پیش بگیرد ملتفت شد که جزئی
 از این مطلب مشتمل بود بر تجدید و ازدیاد معاهداتی که بقوت
 خزان با امرای هندوستان کرده شده و جزئی بر استیصال
 طبقات قطاع الطريق که در نقطه وسط ملک سر بر زده بودند -
 بجهت اجرایی مقصود اول اظهار درستی از طرف حکومت
 بهوپال در وقتیکه سندیا و راجه برار تهدید تاخت بن ملک
 میکردند در مبادی حال معقول نظر آمد لیکن بواسطه اختلافی
 که بر مصاربت با نیپال مترتب شد لازم گشت تا با توابع
 از این درخواست ابا نمایند - پس افتتاح معاهده کرده شد
 با امیر راجپوت جیپور که شکایت بسیار کرده بود باین معنی
 که دولت انگریز او را در سنه ۱۸۰۶ ع بحال خود رها کرد تا
 عرضه غارت خانوادۀ هلکر و دیگر طوائف دزد و دتل گشت -
 معاهده مزبور تا چندین بزرگی و خوبی پیش میرفت اما
 فقط شهرت اینکه انگریزان بوی مدد و معارفت میدهند
 دشمنان او را ملائم ساخته همه خطر عاجل وقت را از میان
 برداشته آتش محمود رشک و حسد طبعی سلاطین هندوستان
 در باب دخول عساكر خارجه بزرگی دوباره اشتعال یافت -

جمعی از امرای مقتدر و زرئی را که اداره معاهده می‌کردند خائن و بدخواه دولت خواندند و ایشان مصلحت در آن دیدند تا شروطی را که قبول آنها صورت پذیر نبود پیش آورده مانع امضای آن شدند *

۲۰۶ واقعاً خوبتر درجایی دیگر اتفاق افتاد که تدارک و تلاشی این تکذیب آمل را کرد - راجه برادر که راگوجی بونسلی نام داشت وفات یافته پسری از وی ماند جسماً و عقلاً بقدری ضعیف که نمی‌توانست حتی نام پادشاهی بر خود گذارد - در این صورت ایه صاحب که بنی عم و ولیعهد مستحق او بود همان امور ملک را بعنوان وکالت در دست گرفت و از قرارهایی که معلوم میشود این ادعا موافق قانون قرابت بود اما بجهت اینکه امیر دیگر باسم دهرمچی بونسلی جمعیتی از امرای مقتدر را رو بخود کرده بود حرف در آن می‌رفت که آیا ایه صاحب میتواند بدون استدعای معاشرت خواجه خود را نگاه‌داری کند یا نه - بنابر آن ایه صاحب مطالب خویش را در باب معاهده ظاهر ساخت و درخواست را مشروط بر این کرد که او را بالشکری مدد دهند و در اجرای امور نیز تقویت نمایند - مزاج اجزایی مجلس کلکته در این اوقات چنان بود که باسانی و رضامندی تمام قبول

این مطلب را نمودند - لشکری مشتمل بر شش فوج پیاده و یک دسته سواره که کما بیش از جمله کوکبه امیر مزبور شود معین شد و مبالغ هفت و نیم لک روپیه نقد در عوض واگذار کردن قطعه زمین که همیشه منجر بنزاع و حسد میشد سالیانه بجهت مصارف ایشان مقرر گشت - بنابر قول مستر پرنسپ این معاهده با کمال مسرت و ابتهاج در نظر اجزای شورجی جلوه کرد بعلیت اینکه رأی ایشان آن بود که معامله ایست که ملک برار را از ممالک مرسته جدا میکند و بانگیز مقرر میدارد بیخبر از اینکه در حقیقت این حمله فقط بود بجهت انجاء اغراض نفسانی و بعد از فائز شدن بمقصود امیر مزبور ترک آن خواهد کرد *

۲۰۷ واقعه بر این محاربه مترتب شد که بلاشت کما بیش موجب اندیشه بود یعنی دخول عساکر ما در ممالک امرائی که بحسد و کینه هرچه شدیدتر بزرگی دولت انگریز را مشاهده میکردند - جمیع ایشان در ترقی این دولت انحطاط اغراض طمع آمیز و زوال استقلال خود را معاینه دیده با دقت هرچه تمامتر منتظر وقت مساعد بودند تا بر ایشان تازند - حتی حکومت‌های ناگپور و حیدرآباد با وجود معاهده که باقرار خود ایشان در میان بود بهیچ وجه قابل اعتماد نه بودند - بعلاوه

اینکه باید که جنگ پنداری در ممالک سندیا و هلکر که با
دولت انگریز دشمنی جانی داشتند جاری شود - در باره سندیا
سرجان مالکرم برآستی ذکر میکنند که گاهی امین نبود که
وی نقصان اقتدار را که از دست انگریزان بوی رسیده بود
فراموش کند - جمیع خصات و تعصّب و غرض وی برخلاف
ما هست جز از تشویش و اندیشه وی امین نداریم و دقیقه
برونداری و عهد و پیمان وی اعتماد نباید داشت - فی الحقیقه
معلوم میشود که چپو که سردار بزرگ پنداریان بود بالحاح
تمام بوی نوشته بود که مازانی بوی دهد تا عباس آغا از
خطر محفوظ بمانند و گفت از چنین عنایت خاطر من جمع
خواهد شد و با دلگرمی در مقاومت انگریزان توانم آمد - پس
برای از برکت خدا و بخت بلند شما شورش تا اطراف و
نواحی کلکته بلند خواهد شد - همه ملک ویران و خانهها
سوخته و ایشان بقدری مضطرب خواهند رسید که البته اخبار
این پایمالی شما خواهد رسید - اما بالفعل از عدم مرجعی
اینهمه تدابیر را معطل باید کرد *

۲۰۸ باین مطلب وزرای سندیا جواب دادند که باین کار
نمیتوانند اقدام کنند مگر فی الفور با دولت انگریز برهم
بزنند لیکن خاطر جمع باشد باینکه در خفیه حتی الامکان ویرا

معاونت خواهند کرد - در چنین حال لاردهاستنگس از لوازم دانست که قبل از آنکه ممالک سندیا را رها کند او را باجبار بمعاهده راضی بدارد که شرائط آن او را از مجال مداخله بنوع دشمنی در حرب آینده بکلی مانع شود - بکرنل کلوز که برسم سفارت در گوالیار اقامت داشت حکم رسید که بسندیا بگوید افواج خود را بکلی برآی و رویت فرمانفرما گذاشته پنج هزار سواره بجبهت مدد بفرستد و رجوع مدد معاش ایشانرا نیز ادا نماید و همچنین قلاع هندیا و اسیرگده را بجبهت اقتضای حال تسلیم بکند اما بجبهت اینکه آبروی او ریخته نشود علم خون را بالای قلعه مزبوره بر افرازد - و همچنین باید در خفیه باو بفهماند که ما دامی که محاربه جاری است از مستقر حکومت خود فتنه - در ابتدا سندیا اعتراض کلی کرد اولاً بر اینکه انگریزان داخل مملکت او شوند و بعد از آن بر شرائطی که متضمن آن حرکت بود چنانکه لاردهاستنگس از یکجانب و جنرل درنکن از سمت دیگر بیک منزلی بسرحدّ وی رسیده بودند قبل از آنکه با گراه تمام عهد نامه را صحیح کرد *

۲۰۹ بعد از آن با امیرخان افتتاح سخن کرده شد و بواسطه اینکه از ارکن معاهده بود مطلب اول این بود که وی لشکر خود را که مایه فتنه و فساد اذن بر طرف کند - این مطلب

سخت بود زیرا که از قبول آن باید جمیع اقتدار و اختیار خود را که بنیاد آن در لشکری بود از دست بدهد اما در معامله آن کفالت تصرف اسلامی که هلکر باو داده بود و حکومت وی در آنها بدون چنان وعده مستقر نبود با وی نمودند - چون امیر خان قبول باین شرط کرد عامل وی عهد نامه را در دهلی صحیح کرد باین شرط که پیش از آن که بامضای امیر خان برسند یکماه مهلت دهند ولیکن وقت معهود گذشت و اثری از وعده بظهور نرسید تا اینکه افواج انگریز از هر جانب ویرا احاطه کرده عهد نامه را صحیح کرد - چون جمعیت وی متفرق شد چنان می نمود که جمیع امید کبکبه و دبدبه خود را در معاهده انگریز گذاشت و بجهت تکمیل و ترقی این مطلب دقیقه از لوازم تواضع و ظاهر نمودن محبت فرو گذاشت نکرد *

۲۱۰ - اوضاع حکومت خاندان هلکر از مدتی چند در اغتشاش کلی افتاده بود - جسونت او که سبب استعلائی آن دو دامن شده بود بعد از نتیجه بدی که بر جنگ انگریز مترتب شد دیوانه گشته بعد از چند سال وفات یافت - ولیعهد وی مله راو هنوز سنی نداشت و در عهد خورد سالی او اختلال و اغتشاش تمام در اداره امور ملک روی داد - از یکجهت نلسا بالی زن هلکر مرحوم که بر عمل نیابت ریاست منصوب شده بود

و از جهت دیگر امرای افغان که بطریقه نهب و غارت بغایت مائل و سران طرفین بودند - خاتون مزبور فقط بجهت حفظ اعتبار خود در خفیه درخواست افواج بجهت مدد و معاونت از انگریزان نمود - امّا امرای مشرکانه باین امر خلاف کَلّی داشتند و لشکریان کَلّیه نیز با ایشان متفق الرّای بودند و آرای ایشان چنان وزن داشت که قلّسا باثی جرأت باجرای معاهده نکرد - بالجمله چون امر سوء ظنّی داشتند که کار هنوز در میان است بنوعی غضب در ایشان استیلا یافت که او را گرفتار کرده و بکله رود برده بقتل رسانیدند و بعد از آن فقط بجهت اتمام استعدادات ضروریّه جنگ بنعویق افتاد *

۲۱۱ در هنگامی که مجالس محاربه‌های کَلّی و بزرگ هندوستان باین نوع خوش باختام پیوست دو جنگ دیگر که کذالک پر از وقایع بود اگرچه همان اشتهام سائر جنگها در آنها نبود در جاهای دیگر واقع شد و عظیمتر این دو در پونه دست داد - پیشوا همیشه از وقتیکه بصیّح کردن عهدنامه آخر مجبور شد در استخلاص از باری که اکنون بوی گران مینمود بجهت هرچه تمامتر کوشش میکرد و هنگامیکه انگریزان در جنگ پنداری مشغول بودند بوی فرصت نیکی بود تا دوباره دعوای استقلال خود کند - جزئی تأملی بازمینمود

که انگریزان را اشتغال باین مجادله طول نخواهد کشید و بعد از آن ایشان هر مخالفت را که وی یا امرای دیگر مرهقه اظهار کنند باسانی فرو خواهند نشاند - اما پیشوا مثل بسیار امرای دیگر هندوستان اگرچه بلیات و کیاست موصوف بود و در اجرای تدابیر عموم اهالی شرق مهارتی تمام داشت نتوانست بطور کافی بر تحقیق حال خود ملاحظه کند - عذرتی که خود او با انگریزان داشت و در میان امرای خویش مشاهده میکرد و نیز میل جمیع امرای دیگر باینکه در مخالفت انگریزان هم عهد شوند سبب ترغیب وی باین کار شد *

۲۱۲ مدتی طویل بود؛ سخت بر مقام دشمنی خود پوشید و چون انگریزان خبر بوی دادند که قصد جنگ پنداری دارند اظهار موافقت کلی با این مطلب و خواهش اینکه مهمّا امکان در اسعاف و انجاء آن شریک بشود نمود - و در حقیقت در این کار چنان حذاقت بکار برد که سر جان مالکوم که یکی از امرای گردان و مجرب بود بعد از آنکه تا چند روز در دربار او ماند بکلی فریب خورده مسطور ساخت که امتنان او این بود که بهیچ وجه راهمه مخالفت از جانب پیشوا نباید داشت - اما خیال سفیر انگریز هم از اول رهله بر وجه دیگر بود و طولی نکشید که نتیجه آن تحویلی و نزوع یافت - صاحب مزبور

دین که پیشوا معاونت خود را در جنگ مقصود علیه بهانه کرده
 اما فی الحقیقه با اراده که بکلی مناقض آن بود با دقت تمام
 جمیع آردی سپاه پرداخت و همچنین زمیندارانی را که تاحال
 در تذلیل و تحقیر ایشان عمداً کوشیده بودند با ایشان بطور تواضع
 و استمالت بنایی سارک گذاشت و کذاک بپوگوکلا را که
 مردی بود با لیاقت و بقبائیت مشهور و تا آن اوقات
 خانه نشین و نوعی از مغضوبان نظر بود بر سر کار آورده اولاً جمیع
 امور را برآی و رویت او مغفوس داشت - اردوی بزرگ
 در حوالی لشکرگاه انگریز برپا کردند و سواران مرسته باظهار
 تهدید و وعید در اطراف لشکرگاه اسپ می تاختند - عساکر
 کرنل بر که تعداد آن بنابر وثوق بیجا بر دوستی پیشوا مقرر
 شده بود از سه دسته هندوستانی متجاوز نبود و یک فوج انگریز
 که هنوز از بمبئی نرسیده بود - چون آثار مخالفت دربار هر روز
 زیاده بظهور می پیوست مصلحت در آن دیدند که افواج را
 بکوچانند بجای نزدیک شهر که بواسطه زاویه رود مولا محکم
 و قابل صیانت بود - اما سفیر انگریز که خواست او را نسبت
 تقدّم بحرب ندهن عزم کرد که الا باجبار سفارت خانه را
 رها نخواهد کرد - پس مکاتبات تهدید آمیز از طرفین شروع
 شد و در پنجم ماه نومبر سنه ۱۸۱۷ ع چنان بغنه بر سفارت

خانه حمله کردند که سفیر و همایان از هفتوز براسپ سوار نشده بودند که خانه او بغلوت رفت و جمیع اموال و املاک و کتب و نوشته‌جات وی یا برده یا تلف شد *

۲۱۳ جنرل سمتیه با وجود اینکه مقام وی در عقب لشکر بزرگ بود قرار داده بود که اگر روزی بگذرد بدون رسیدن خبر از پونه یقین باید کرد که راه بسته شده است و با جمیع لشکر با آنجانب خواهد شتافت - اما یک هفته باین بگذرد تا او برسد و اندیشه آن بود که اگر تا عرض این مدت سپاه را در جایی تنگ و متصل در معرض توپخانه و سواره دشمن بدارند مبادا دل باخته عزم فرار کنند چرا که علامت آن از وجعالت حال ظاهر شده بود - لهذا سرداران عزم کردند تا آن لشکر قلیل را حرکت داده بمقلله دشمنانی بروند که بنقد با بیست و شش هزار سپاه در مقابل ایشان جای گرفته بودند - باین امر بچندان سرعت و جلالت پرداختند که با وجود آنکه سواران دشمن چند بار بشدت حمله ور شدند و گاهی بطراف فوج انگریز رسیدند الا انگریزان بالاخره ظفر یافند و در میدان معرکه مقام کردند - محقق است که دشمن را مدتی بسیار نزدند اما حمله های بی باکانه و غلبه های پی در پی بر جمعیتی بآن کثرت مناسبات در لشکر را تغییر کلتی داد - باین واسطه چون

جنرل سمتھ در سیزدهم ماه نومبر با شمشیر در میان سوار
پیشوا راه کشاده در پونه رسید و تهیه حمله بر اردوی مرهتی
کرد آن امیر فی الفور پس نشستن شروع کرد *

۲۱۴ پیشوا تا شش ماه علی الاتصال گردش ممالک وسیع
دکن میکرد و وقتی در اطراف و حوالی میسور و گاهی قریب
برون نریده عطف عنان مینمود - اما بواسطه احتیاط و سرعتی که
در حرکات بکار می برد حتی اینکه مابین افواجی که از اطراف
محاذی ید دیگر میشتافتند راه خود را باز میکرد چنانچه متعاقبان
بسر وقت وی هرگز نرسیدند - برای برآه بریدن هشت صد نفر
که بجهت معاونت کرنل بر مقرر شده بود مستظهر گشت اما
کپتان ستانتن که سردار این جوته بود در دهی جایی گرفته
با جلداتی اقصی الغایه اگرچه صدمه بسیار باو رسید ولی جمیع
حملات ویران کرد تا اینکه پیشوا مجبور بترك این امر شد
و عقیده مردم این بود که این کار مردانه ترین کارهای بود که
در این جنگ وقوع یافت - بالجملة پیشوا چون خود را بیچاره
و در بدر یافت و خبر فتوحاتی که در اقطار دیگر انگریزان را
دست داده بود مسموع وی گشت اظهار مطالب صلح
و صلاح نمود بامید اینکه اگرچه پادشاهی کمتر از حالت اول
باشد باز بوی خواهد ماند - اما فرمانفرما بعد از ملاحظه عدالتی

که مدتها از وی سرزده و چنان حمله که از وی خیانت
در چنان وقتی کرده بود تصمیم مزم داد باینکه نام او را از جرگه
امرای مستقل هندوستان معز و پیشوائی را نابود سازد - بعلاوه
باید که دولت انگلوز در جمیع ممالکی که متعلق باو بود
حکومت مستقل بکند اما تا اینکه فی الجمله آزدگی مرهتین را
تسکین بدهند راجه ستاره را که از نسل سبواجی بود و باوجود
اینکه مدتی متناهی در گوشه خمبول میزیست هنوز مردم
در حق او غایت احترام را موی میداشتند دوباره بر وی
کار آورده قدری از اعتبارات پیشین او را مسلم دارند و بجهت
تکمیل این مطلب جنرل سمته شهر ستاره را محاصره کرده
آنها باندک منازعت مفتوح ساخت *

۲۱۵ پس کوشش کرد تا خود را بمستقر حکومت سندیا برساند
بعزم اینکه چون مقتدر ترین امرای مرهته بود ویرا مدد یا اقلاً
پناه بدهد ولیکن راه هایی عبور کوهستان سدون بود - بالجمله
هر روز کارش بیشتر باضطرار کشید و خلق انبوه علم ویرا رها کردند
و انگویزان چنان با حداقت دور او پره زدند که دیگر او را
جایی امید نجات نماند - پس شروع بمراسلت و مکاتبت با سر
جان ملکوم نموده بعد از مباحثه چند قضیه باینجا ختم شد که
تسلیم شود و بعد از آنکه وظیفه هشت لک روپیه بجهت او

معین آید دست از منزلت پشوائی برداشته و از جمیع آدما
 های سلطنت چشم پوشیده بقیة العمر را دریکی از شهرهای
 معتبر که از دار السلطنة خودش دور باشد بسربرد - مرکوس
 هاستگس این مبلغ را خیلی زیاده می پنداشت اما اگر این
 ملاحظه بشود که مبلغ مزبور مایه اتمام مجادله با امیری مثل او
 گشت که بر سائرین در اقتدار و بزرگی تقدم داشت چنین
 مینماید که از حد اعتدال بیرون نبود - خوفی که مردم داشتند
 که مبادا مداخل خون را درباره اسباب حاصل کردن رسوخ خود
 در ادارا امور ملکیه بسازد صورت نگرفت باین جهت که بعد از
 این مقدمه خود را بعیش و عشرت که از قرار مذکور همیشه عادت
 او بود مشغول ساخته خواست تا با این طرز جمیع خیالات
 بزرگی سابق را بر طاق نسیان نهد *

۲۱۶ در وقتیکه ملک پونه در این اختلال شدید بود اوضاعی
 تقریباً بعینه مثل این در ناگپور بر پا بود - ایه صاحب انگریزان
 را فقط بجهت اینکه کار وکالت بروی قرار بگیرد دعوت کرده بود
 و تا مادامی که می پنداشت ایشان این مطلب را ذکر کنند
 بر همان عهد ماند - آخر شاهزاده جوان را بقتل از میان برداشته
 خود را بر مسند بر آورد - پس خود را از مدد و معاونت
 خارجه مستغنی پنداشته همان نفرت و اکراهی که عادتاً خاصه

کسانی است که در این وضع اند اظهار کردن و این مایه آن شد که در زمانه امرای مرشد که بواسطه جنگ پنداری بقصد دولت انگریز اتفاق کرده بودند شامل گشت - و علاوه بر این معلوم شد در وقتیکه پیشوا مشغول با تمام تدابیر تعدی بود ایه صاحب باری متصل مراسلات و مکاتبات میکرد - بالجمله بعد از معاهده ایل که پیشوا بقبول آن مجبور شد عبرت از خیلی کاست اما چون این خبر استماع نمود که پیشوا دوباره دست بشمشیر برده حمله بر افواج مدعی انگریز کرده است کشت امبدش رونق داری گرفت - پس نشستن باجی را که بعد از آن وقوع یافت او را در تسویف و تردید سیار انداخت لیکن بالاخره عزم کرد که با وجود خطر چنین امر متابعت او را نماید - در بیست و چهارم ماه نومبر سنه ۱۸۱۷ ع سفير انگریز را دعوت کرد تا در رسومات پوشیدن خلعت ثمین و افراختن علم زرین که علامت حکومت عالی بود و هر دو از طرف پیشوا باورسیده حاضر بشود - صاحب مزبور عذر خواست و همچنین اظهار نارضامندی نمود بر اینکه راجه در چنین وقت این قکلهات را قبول بکند و فی الحقیقه از قراری که معلوم میشود این بی اعتنائی بدون رویت و بی محلل بود و مایه استحصال صاحب منصبان انگریز از خطر آینده شد *

۲۱۷ چون انگریزان نمیتوانستند هیچ یک از این کارها را
 برآپه صاحب ثابت بکنند ویرا متکفل آنها ندانستند و لهذا
 در وقت تسلیم ناگیرو را رهائی دادند و شرطی که با قبول
 آنها توانست تحت خویش را مستقر بدان بوی اعلام کردند -
 و عبارت از آنها این بود که او بهمه جهت با نظام الملک بیک
 چشم دیده و لشکری در تحت اداره کمپنی شود حتی اینکه
 وزرای وی از دست ایشان نامزد منصب شوند - راجه مزبور
 ناراضا مندی خود را فقط این قدر ظاهر کرد که اگر بجهت وی
 وظیفه چنانکه شایسته شان ارست معین شود دست از همه چیز
 برداشته گوشه خواهد گرفت - اما این مسئله موجه نیامد و لهذا
 بحیله سازی و بهانه پردازی پرداخت که از این حالت مکرره
 انقیاد استیلاص یابد - هر جا عساکر جمع شدند و حکم به
 قلعداران و رؤسائی کوهستان رسید تا افواج خویش را فراهم آرند
 و حتی الامکان دشمن را زحمت برسانند - بالاخره مکاتبت
 خفیه که مابین ابه صاحب و باجی راوجاری بود بروز کرد
 چنانچه باجی راودعوت عتفک کردن افواج خود با عساکر پیشوا
 یافته فی الحقیقه اقدام بر آن کار نموده بود *

۲۱۸ لهذا مستر جنکس لازم دانست تا ابه صاحب را حکم
 مراجعت بسفارتخانه نماید و چون وی قبول این مطلب

نکرد جمعی را فرستادند که او را گریز کردند و آن هم از اتفاقات حسنه بدین اینکه احتیاج بچیره دستی شود - بالجمله اسیر کردن امرای هند تا محبوس داشتن ایشان آسانتر است و چون بحسن سلوک با راجه پیش آمدند و بعضی از اتباع و اشباع نزد وی آمد و شد داشتند بنامی تدبیر قرار داد و در لباس غلام نهادند - چهار ساعت بصبح مانده روانه شدند و تا صبح این واقعه ظاهر نگشت و لهذا چون اسپان را منزل بمنزل گذارده بود تعاقب وی فائده نداشت - بهر حال چون جنگ پنداری باختام پیوسته و باجی راو باضطرار رسیده بود ایبه صاحب چاره نداشت بجز آنکه در اقطار کوهستان مردم جنگلی را برانگیخت - لهذا امدهای دولت انگریز توانستند با شرطیکه معقول نظر ایشان آمد باجی راو را که توانا را گوی بونسلی بون هر مسند آرند اما رقی و فتی امور را بکلی در تحت اداره خویش بدارند *

۲۱۹ بالجمله در سنه ۱۸۲۵ ع واقعه عظیم در وسط هندوستان روی داد - بعد از وفات راجه بهوتور در سال مذکور بلونت سنگه وارث مستحق وی چون بواسطه درجن سال پسر عم خود خلع شده بود به سردارون اختر لونی که در آن اوقات برسم سفارت در دهلی بود استغاثه نمود - صاحب مزبور را

طرفداري کرد اما فرمانفرما که در این هنگام میل او بر حسب
 قاعده قدیم بعدم مداخله در امور خارجه بود بر عمل سفیر
 انکار نمود - آخر الامر استحضار زیاده از این کار ویرا بر آن
 داشت تا تبدیل این رأی کرد و حکم به لارن کمبر میر رسید
 تا بجانب شهر حرکت و غاصب را خارج نماید - بنابر این
 آن سردار کاردان بایست و پنجهزار نفر و توپخانه معمر بگرفتن
 آن قلعه مشهور روان شد - محاصره در بیست و سیوم ماه دسمبر
 شروع شد لیکن بزودی معلوم گشت که گلوله توپ نمیتواند
 در دیواری گلین که قطر آن شصت قدم بود اثری کند
 و لهذا باید نقب زنند - باین واسطه در هژدهم ماه جنوری
 سنه ۱۸۲۶ ع رخنه کرده شد - صبح دیگر یورش بردند و بعد
 از دو ساعت مقاومت مردانه که در آن بسیاری از بهادران
 محاصره اول شریک بودند قلعه مفتوح و درجن سال گرفتار
 شد و دیگر در هندوستان قلعه نماند که بتواند بقاعده بالشکر
 انگریز مقاومت کند - در وقتیکه این مجاهده جاری بود علامات
 شورش در ممالک اطراف بظهور پیوست و بنابر قول اسقف
 هببر شک نبود که اگر این جنگ بخوبی انجام نمی یافت
 اهالی جمیع ممالکی که در جنوب رود جهنا واقع است بر
 می خاسنند که اقلاً بقدر و بر قرار سابق در سرق و نهب

دست بکشایند - بالجمله این فبروزی خیالات طغیان را برهم
زن و تقدّم انگریزان را بکّتی بر قرار داشت *

۲۲۰ در ماه جولای سنه ۱۸۲۷ ع لارن ولیم بنتنک بر
منصب فرمانفرمایی مامور و انتخاب وی خصوصاً مایه خوشنونی
مستر کاننگ که در آن وقت وزیر اعظم بود شده و لیکن
وزیر مزبور قبل از روانگی وی وفات یافت - صاحب مزبور
چنین معلوم بود که باراد اجرائی قاعده بدون تعصب مقرر
باداره که در آن اوقات از مقتضیات میدانستند بر سر این
کار خواهد رفت - در دهم ماه جولای سنه ۱۸۲۸ ع وارد
هندوستان شده و قلیلی بعد از آن بجهت گردش ممالک
شمالیه روانه شد تا اینکه بغر اوضاع امور برسد و در تشید مبانی
اتحاد با امرای مستقل در آن اطراف بکوشد - بذکر این با
سندیا در گوالیار ملاقات کرد و تا چندی هم در اجپور اقامت
کرده امرای راجپوت را دعوت کرد که یا خود حاضر شوند
یا سفرا بفرستند - در همین اوقات در مصارف لشکری تخفیف
بسیار داد خصوصاً در بهتّه و آن مبلغ معینی است که هر
ماه علاوه بر مواجب مقرّره بصاحبانی که در سفر و حرکت
هستند، میرسد - این امر احداث نا رضامندی صاحب منصبان
کرد بعلت اینکه بسیاری از ایشان از خانوادهای بزرگ بودند

و بامید اینکه اوقات با عیش و تجمّل بسر برند و صاحب ثروت
و مکنّت شوند جلای وطن اختیار کرده بودند - در عرض مدّت
فرمانروایی صاحب مزبور محاربه کثی وقوع نیافت اما شورش
چند جزئی در بعضی از حدود بعیده و وحشی منالک
متعلّق بدولت انگریز منشاء اختلال و اغتشاش شد *

۲۲۱. در سنه ۱۸۳۲ ع و در سال بعد طائفه که چوار نام
داشت که متمکن اقطار جنگلی نزدیک بسرحد بنگال
بودند زحمت بسیار دادند - از گمرک گریزانیده مالیه دیوان
نمیدادند و بعلاوه بواسطه امکنه ایشان که معب الوصول بود
رفته رفته عادت کردند که کار باجماع میکردند - بنابر آن طولی
نکشید که جمعیت ایشان ازدیاد پذیرفته بقاعده بنایی تاخت
و تاز گذاشتند - گمان وافی بود که بعضی از اکابر و اعظم ایشانرا
ترغیب و تقویت میکنند اما ثبوت آن از روی قانون ممکن
نبود - رُس ایشان علی الظاهر گنگانراین نام داشت و او
کنخدای ده کوچکی بود در ده کوه و مکانی از گل ساخته و
چند سرپوش و سایبان مثل اینکه برای حیوانات میشازند
بر اطراف آن داشت - بالاخره تاخت و تاز بحدی رسانیدند
که هیچ کس نبود سزای ایشانرا در کنار شان نهد و بطور
مقرر برایشان تاختن لازم گشت - وقتی چهار فوج بجمعیت

کثیر پیدا می نظام بجنگ ایشان مامور شدند لیکن در فرد
 نشاندن نگرانی فتنه ایشان زحمت بسیار کشیدند - گنگا فراین
 که هرگز زیاده از چهارصد نفر همراه نداشت مکرر شکست
 یافت و قلاع چوار پی در پی مفتوح و خراب شدند اما
 این قطاع الطريق در پناه اشجار جنگلهای صعب المرور التجا
 میکردند - آخر الامر سردار شجاع ایشان در مقاتله اتفاقی با
 قوم دیگر کشته شد و بعد از آن واقعه اتباع وی متفرق
 شدند و دیگر جمعیتی که موجب بیم باشد فراغ نیارزدند *

۲۲۲ در سنه ۸۱۳۴ هجری مجادله شدید تر در مغرب هندوستان
 راجا ندون - راجه کرگ چنانچه پیش نگرانش یافت یکی از
 دوستان معتمد علیه دولت انگریز که در تسخیر میسور معاونت
 کلی نموده بود اما درین اوقات تحت و تاج برسم ولایت
 عهد بر پسرش قرار گرفته و او جباری بود سفاک و با قوم
 و خویشان خون چنان بظلم و تعدی اقصی الغایه پیش آمده
 بود که خواهر او با شوهر لاین شده خون را بحماییت دولت
 انگریز کشیدند - راجه باهوار و تعجیل هرچه تماعت ایشانرا
 استرداد خواست و چون این مطلب مقبول نیفتاد کاغذهایی
 خلاف قاعده بحکومت مدراس و فرمانفرما نوشت و همچنین
 یکی از صاحب منصبان انگریز را که بجهت مکالمات پیش

او فرساده شده بود مقید ساختن از رهائی او ابا کرد -
و همچنین در افواه بود که وضع معادلات با دولت انگریز
بر خود گرفته و دشمنان دولت را که در عدالت ایشان شبهه
نمیرفت جایی داده و اغوا نموده و بنابر این وجوه در غرض
ماه اپریل سنه ۱۸۳۴ ع استهای از طرف فرمانفرما صدر
یافت که در آن خلع او مقرر و هم اعلام شد که لشکری
در شرف حرکت است بجهت اینکه در ممالک وی داخل
شده متصرف بشوند - چون قلت جمعیت این ملک
و عدم قابلیت مقابله آن با دولت انگریز ملاحظه شوند شاید
در کمال حقارت ملحوظ آید - اما بسبب وضع بغایت
دشوار زمینش که در آن جز جبال مرتفعه در زیر اشجار
متراکم و صعب المرور نبود و محافظان آن طائفه بشجاعت
مشهور بودند البته امر تسخیر آن مایه تأمل شد *

۲۲۳ چون در این اوقات ملک گوالیار از سائر ممالکی
که هنوز بحال استقلال خود باقی بودند مقتدر تر بود
اوضاع امور داخلیه آن در انظار واقعی وافر داشت - دولت
راو سندیا وفات یافته وکالت ملک را بدست خاتون
بیجا بلایی مغضوب نموده بود - بانوی مزبور چون از شوهرش
پسری نموده بجهت اینکه نسبت نشینی بر یکی از نسل

ذکور مقور بشود پسری را باسم جنکو راز بالقب مہراجہ
 مشرف کردہ اورا بغرزندی برداشت - جوان مذکور چون
 سن بلوغ رسید ہوائی حکومت مطلق داشت اما بائی
 بتفویض آن بہیچ وجہ مائل نبود - بنابر آن جوان
 مزبور بکفران نعمت بائی تزم کرد تا ہر وجہی کہ تواند
 اتہای خود را ثابت کند و چون فرمانفرما در مستقر حکومت
 رسید در امر جلوس خود از وی معاونت طلب کرد - اما
 صاحب مزبور بوی گفت کہ چون گوالیار حکومتی مستقل
 است امکان ندارد کہ دولت انگریز بہیچ وجہ در این کار
 مداخلہ نماید - پس عواطف بائی را و منتهی کہ بالنسبہ باو
 داشت بخاطر جنکو آوردہ اورا سفارش نمود باینکہ باید
 بائی را باکمال احترام سلوک کردہ صبر ہم نمود تا وقتیکہ
 بحسب مصلحت دید خود بائی ادارہ امور را بدست وی
 سپارد - اما جنکو بکلی بقبول این نصیحت میل نہ داشت
 و در سنہ ۱۸۳۳ ع کوشش نمود تا عنان ملکداری را بدست
 خود بگیرد و چون این کار از پیش نرفت راجہ جوان
 بخانہ سفیر انگریز کہ از مداخلہ دست باز داشتہ آنرا قفل
 کردہ بود رفت و تمام روز گرسندہ در محن این خانہ و عرصہ
 قابض اکتاب نشست و آخر الامر چون اذن دخول یافت

و درخواست وی در باب مدد اجابت نشد سر بر خط
انقیاد بانی در آورد *

۲۲۴ بالجمله از طرف دیگر اغلب سپاهیان از حکومت
زنی بتنگ آمده و از بیجا بانی متنفر و گویا مائل
بنغیروی شده نرد بانی بر در پیچ و وثاق راجه گذاردند و او را
بدر برده پادشاه خود خواندند - بیجا بانی بعضی از افواج
که هنوز با او بستگی داشتند پناه برد اما ایشان با مخالفان
که جمعیتی زیاده و هم همه آتشخانه را در تحت تصرف
خود آورده تاب مقاومت نداشتند - بالجمله بتوسط سفیر
انگریز قرار بر آن رفت که جنکو بتخت بر آید و دولت
انگریز او را رئیس بخواند و بیجا بانی بدون آنکه کسی متعزّض
شود تا دینا پور برون - القمه بانی در این شهر پای ثبات فشرده
بالاخره بعد از آنکه اطراف شهر فرو گرفته شده و کارش با مضطرار
رسیدن تسلیم کرد و ده لک روپیه در وصیفه او مقرر شده در
فتح گده منزل گزید - در این کار کمپنی باصول رویت
عدم مداخله در امور خارجه و اقرار بسلطنت هر کسبکه
فی الحقیقه سر رشته کار را در دست خود داشت میپرداخت -
اما بعضی بر این تدبیر ملامت کرده اند که تغییری که وقوع
یافت بجهت نقل حکومت از خاتونی که عادات صلح

و صلاح میداشت بجوانی جنگجو و متهور و جاه طلب بر خلاف مصلحت ما بود و فی الحقیقه هم در دربار و هم در لشکر اختلافات عظیمه چندی که در آن ضمن امتنا بمصلحت دولت انگریز نشد روی داد و لیکن بالاخره آثار جلالت از جنگو باین قدر ظهور کرد که توانست اقتدار بالاستقلال مقرر کند *

۲۱۵. قلیلی بعد از آن واقعه عظیمتر درباره مان سنگه وئس جوده پور روی داد و آن اینست که فرمانفرما اورا بنوع ثواب و خراج گذاران بر اقتدار سابق گذشته بود - اما چنین دانسته شد که امیر مزبور بهیچ وجه از عهده شرائط موثرف علیه کما ینبغي بر نیامده بود و چون در مجلس امرانی که بجهت ملاقات فرمانفرما در سنه ۱۸۳۲ ع در اجمیر اجتماع کردند حضور نداشت محال بود که اورا مائل بدوستی و اطاعت شمارند - و علاوه بر این قاعدوسال خراج پس افتانیده و پناه بطوائف قطاع الطريق داده و در وقتیکه در قلع و قمع سارقان از وی استعانت نمودند از امداد ابا کرده بود - چون نصائح بر این اعمال نموده شد از جواب او خواهش تن در دادن یا بمقتضای عهد و پیمان خود عمل نمودن بهیچ وجه معلوم نشد - بنابر این ختم بر آن شد که لشکری که کفایت

تسلیم کَلّی یا خلع او را بکنند فرستاده شود و بجهت اتمام این مطلب حکم بر آن شد که ده هزار نفر در نصیر آباد در ماه اکتوبر سنه ۱۸۳۴ ع اجتماع بکنند - مان سنگه بمجرد شنیدن این کیفیت سی نفر را با حشم و خدم بسیار برسم رسالت باجمیر فرستاد تا اینکه با سفرای انگریز که در آنجا بودند مکالمه بکنند - رسل مزبوره در ابرار خصوصیت مخدوم ایشان بدوالت انگریز و استعذار از اینکه مصدر غضب آن دولت شده مبالغه نمودند - بایشان گفته شد که بهیچ قول ایشان اعتنا نخواهد شد مگر اینکه منجر ببعضی اعمال مقررّه شود باین معنی که بلا تأمل فراریان را بسپارد و مبلغی کرامند ادا نمایند - ایشان بسیار معذرت خواسته در اجتناب از قبول این مطلب غایت جهد مبذول داشتند و لیکن چون پرسیدند که در صورتی که مان سنگه قبول نکنند چه چاره خواهد بود بایشان انهی شد که فی الفور خلع خواهد شد آثار کمال اضطراب نموده مهلت اقلّ در روز خواستند و بعد از انقضای آن مدّت کوششی چند در دفع آن غائله نموده بالاخره بجمع مطالب تن در دادند و بدین وجه طوفانی که متوجّه آرام ممالک غربیه هندوستان بود منقطع شد *

۲۲۶ فرمانفرما بر جمیع این امور تسمین نمود اما چنین

مینماید که از عهدی که بالنسبه به عهد جدید از پادشاه گرفته شد طرفی نه بستند - دو برادر زاده که از برادر بزرگ بودند ادما کردند که چون پدر ایشان اگر زنده بود بر جایی برادر می نشست باید که بعوض او ولایت عهد برایشان مقرر بشود - اما در اوائل حال دولت انگریز بدین مسئله ملتفت شده بعد از تأمل بسیار و رجوع بآرای اکابر فصلا و علما و همچنین بدانچه در اینگونه امور در ایام سابق اتفاق افتاده بود که از آن جمله مقدمه پادشاه حال دهلوی بود معلوم کرد که بروفق قواعد اهل سنت اگر کسی قبل از تصرف املاک و اموال و حقوقی که بنابر وراثت حق ارست فوت شود اولاد او را از املاک و اموال و حقوق مزوره بهره نخواهد بود و در این صورت حق وراثت ببرداری مبت منتقل میشود - و هم معارضه عجیب مابین دو شاهزاده روی داد که کدام ارشد اولاد بود اما چون هر دو از ولایت مهد محروم شدند مناظره در این مسئله بفاصله بود - یکی از ایشان تا مدتی در انگلند ایام بسر میبرد اما هرچه کوشش نمود کمپنی و پارلیمنت اعتنای نکردند *

۲۲۷ تغییری دیگر در اوضاع امور ملکه که قدری بدانچه پیش نگارش یافت مشابهت داشت سبب واقعی عظیم در انتظار

مردم هندوستان شد - دولت انگریز راجه ستاره را که نژاد
 خود را نسل بعد نسل بسیراجی بائی جنگ جوی سلسله
 مرسته میرسانید و چنانچه سبق ذکر یافت پیشوا و امرای دیگر
 او را محبوس کرده بودند مستخلص ساختن و اگرچه جمیع ممالک
 وسیعه متعلق بخاندان را بر عهد او نگذارند الا اینکه قطعه
 زمین حاصل خیز بجهت او مقرر نمودند مشروط بر اینکه اعتنائی
 کلی بنصیحت سفر انگریز بنماید و طریق مرادیت با ممالک
 خارجه مسلک ندارد - بنابراین تا سالهایی چند با حسن الوجه
 کار را از پیش میبرد و اظهار تعلق تام با دولت انگریز مینمود
 و بطوری که از اتفاقات سیئه امرای هندوستان بدان معائن نیستند
 همت بر ترقیه حال رعایا می گماشت - آخر الامر آثار مواضعه
 بطور صریح از روی ظهور کردن و تقریباً در سنه ۱۸۳۶ ع کارهایی که
 بوی نسبت دادن صورتی مقرر گرفته در این سه رؤس مسائل
 مرقومه ذیل منحصر شد - اولاً اینکه بعضی از سرداران هندوستانی
 را بترک دولت خواهی کمپنی ترغیب داده خواسته بود
 تا ایشانرا رو بخون کند ثانیاً اینکه از روی خیانت با این صاحب
 که در آن اوقات پناه براجه جوده پور برده مکاتبات و مراسلات
 کرده بود ثالثاً اینکه با حاکم گوها که از اهل پرتگال بود بهمین
 طور مرادیت جاری داشته بود - بالجمله بعد از تفتیش و تفحص

بسیار سزاوارت گرانست حاکم بیهیمی بجرائم او بکلی متیقن گشت و فرمانفرما نیز بعد از تردید بسیار با این فتوی موافقت نمود *

۲۲۸ سر رابرت وفات یافته سر جیمس کرناک در سنه ۱۸۳۶ ع هرجایی از نشست و چنانچه در افواه افتاده است با کمال میل بالتسبیح با میر مزبور روانه هندوستان شد - اما چندینی نه گذشت که متیقن بدان شد که مبنای آنچه بوی نسبت دادند بی پایه نیست ولیکن رضایی فرمانفرما را حاصل کرد باینکه اگر امیر مزبور ضمانت بدهد که در آینده با دقت تمام بایضای شرط معاهده که مایه جلوس او بر تخت شده بود پیردازن جرائم سابقه بر طاق نسیان نهاده خواهد شد - و همچنین نیز از روی خواستند که وزیر مقرب خود را معزول کرده بدون استرضای دولت انگریز او را از اقامت در ممالک خود ندهد - بالجملة سر جیمس با وی ملاقات نموده این مطلب را عرضه کرد اما وی بشدت تمام از قبول آنها لحاشی نمود - عقیده دوستان او آن است که او مغرور و متکبر و در اثبات حقوق خود واسع العقیده مختصر اینکه بغایت تند مزاج بود - اما از طرف مقابل میگویند که بخاطر او انداخته شد که کمپنی کار را با وی یکسره نخواهد کرد و نیز اعتیادی قوی برگماشتگان و دکالای

زیاد که در انگلند و در پونه و در بمبئی داشت و سالیانه مخارج ایشان به سی صد و پنجاه هزار روپیه میرسید نمود - حاکم بمبئی چهار بار علی التوالی ملاقات نموده خواست تا در عزم او تغییری دهد اما فائده بر آن مترتب نشد و چون در بیست و هشتم ماه اگست از آنجا روانه شد بسفیر انگریز دستور العمل داد که هر کاغذی که بوی برسد پیش او ارسال نمایند - چون راجه بر استبداد اصرار کرد اشتها نامه خلع او در پنجم ماه سپتمبر صدوریافت و در هفتم ماه دسمبر او را به بنارس کوچانیده در جرگه امرای وظیفه خوار داخل ساختند - تحت خالی شده برادر او مغفوف شد و در هژدهم ماه نومبرش سنه ۱۸۳۹ ع بر مسند ریاست بر آوردند - یکی از اوائل اعمال او ابطال رسم سّتی مابین هنون یعنی رسم احراق زن زنده بالاش شوهر بود و بعد از این چند تدابیر دیگر نیز که البته متضمن فوائد ملت بود بعمل آورد *

۲۲۹ از طرف دیگر بعضی از اجزای مجلس در انگلند که مبنای اعمال ایشان بر صدق و راستی بود تدابیر مزبوره را از قبیل تطول و اجتناف بلکه مضر نیک نامی انگریز دانستند - و چون مجلسی مخصوص در دوازدهم ماه فروری سنه ۱۸۴۰ ع منعقد گشت سر چارلس فوربس بنابر درخواست نه نفر از اهل

مجلس عرضه کرد تا کسانی را که اداره امور در عهد ایشان بود سفارش نمایند باینکه تا وقتی که در آنچه به راجه نسبت داده شد استقصائی با کمال راستی نشود تدابیر حاکم بهیچیک را امضا نکنند - باتی اجزائی مجلس منافی این رأی بودند و گفتند که باید اشخاصی که اجرایی امور داشتند بغیر این مطلب برسند و کفذهای متعلق باین امر بنظر مالکان امور کمپنی برسند - بالجمله چون این کار کرده و فرصتی هم بجهت ملاحظه این امر داده شد مجلس دوباره جمع شد و مناظره بغایت طولانی و گرم دست داد - جنرل رابرتس و جنرل لودوک که برسم سفارت در دربار راجه مانده بودند بالبحاح تمام طرفداری ویرا نمودند و اصرار کردند که هیچ اثری که تأیید آنچه بار نسبت دادند بکنند از نوشتجات او بظهور نیامده و هیچ يك از این کارها بر او ثابت نشده است - و همچنین گفتند که بسیاری از وکلا و صاحب منصبان او و علی الخصوص پراهمه سودانی دشمنی بالنسبه باو می پختند و برادرش بامید اینکه برجای او برآید در اثبات گناه فائده خود دانست - اما خیال اینکه با مدد و معاونت حاکم گوها و راجه محبوس ناگهوز با دولت انگریز در اندازد محض توهمی مضحک بود و ممکن نبود که بخاطر امیری که باقرار همگنان بهمن و ذکرت ائصال

داشت خطور کند - علی ای حال مانند هر متهمی مستحق آن است که بانصاف دریافت جرائم او بشود و دیگران نیز بآرای ایشان موافقت نمودند - بالجمله باین مقال جواب داده شد که بانصاف هرچه تمامتر دریافت شده است و همچنین ملاحظاتی که باین در حق شهون شده - بسیاری از ایشان مردمی بودند که در اثبات جرم راجه غرضی نداشتند و حتی دوستان وی او را با شدت در باب مواضعه که بدان میپرداخت و نتایجی که بر آن مترتب میتوانست شد نصیحت کرده اند - و شک هم نبود که مکاتبات چند مابین او و جاکم گوها و راجه فاگپور جاری شده بود و این کار فی حد ذاته نقض معاهد بود که مابین بر آمدن او بر تخت شد و اگرچه صاحب کیاست بود اما از تدابیر ملکیه و قوفی نداشت و استبعاد هم نداشت که از جانب دیگر خیالات موهومه بیزد - باین همه اقرار کردند که و ارسی کردن امور امیری در ممالک خود خالی از اعتراض نبود لیکن نسبتهایی که بار داده بودند بوی گفته شده و جوابی در خور یافته نشد - علاوه بر آن شرائطی که دوام اقتدار وی در آنها منحصر شده در کمال نرمی بود بعلاوه اینکه حقیقه با شرائطی که در اول جلوس وی کرده بودند تفاوتی چندانی نداشت - بالاخره این مسئله قبول نشد و کوششهای چند نیز که در تجدید

آن نموده شد از پیش نزلت *

۲۳۰ سلطنت کابل در اواخر قرن گذشته در تحت احمد شاه ابدالی یکی از مقتدرترین سلطنتهای آسیا شده بود و او بعد از فتحی که در معرکه پانیپت در سنه ۱۷۶۱ ع بر مرهتیلان یافت تحت مغل را ظاهراً بکلی بچنگ آورده بود - اما اقتصاد یا حزم او را بر آن داشت تا با ملایع و زرخیز سواحل رود اتک و درآ در بای کشمیر تخاصم کند - بعد از آنکه بلخ و هرات و سمن و ممالک سابقه منضم کرده بود بنیان مملکتی عظیم نهاد که تقریباً جمعیت آن بچهارده کرور میرسید و در وقت سفارت مستر یلغنسین به پیشار در سنه ۱۸۰۸ ع این سلطنت کما فی السابق در دست جانشین او که شاه شجاع الملک نام داشت بود - اما در آن ایام ملک مشرف بطغیان عظیم بود و چندی بعد از آن محمود میرزا که برادر شاه شجاع بود غالباً بمدد وزیر فتح خان از طائفه بلرکزائی ویرا از آن ملک راند - سلطان جدید بر وزیر حسد بد و او را از خدمت بیرون کرده چشمش بر کند و بواسطه این ظلم برادران فتح خان که بعیار بودند در مدد انتقام بر آمدند - محمود میرزا از جمیع ممالک جز هرات رانده شد و بعد از تغیرات چند کابل و غزنون و قندهار و پیشاور در میان امرای طائفه بلرکزائی منقسم شدند - کابل و غزنون حصه

بدست دوست محمد خان افتاد که در اقتدار از ایشان بیش بود - در میانه این اختلال و اغتشاش رنجیت سنگه اقتدار خود را بر طائفه جنگ جو سکه بکلی مجری داشته و جمیع ممالکی را که در جانب مشرق رود سند واقع است متصرف شده کشمیر را ضمیمه ممالک خود ساخت - خان بخارا بلخ را در حیطه تصرف در آورد و امرای سند رقبه از رقبه اطاعت کشیدند و کامران میرزا پسر محمود شاه که فقط شاخه بود از خانواده احمد شاه که چیزی از اعتبار بزرگاتی مانده بود برگشته معتبر هرات را متصرف شد و بدین طور مملکتی که در این اواخر چندین عظمت داشت از هم ریخته باجزای مختلفه متفرق شد *

۲۳۱ شاه شجاع بعد از اخراج خود در لودیانه سکونت داشت و دولت انگریز وظیفه چهار هزار روپیه ماه بماده بیعت او مقرر کردند - اما سلطنتی را که از دست او رفته بود بنظر تنمّا معاینه می کرد و چند نفر از امرای خراسان و افغانستان او را تحریص کردند تا کوشش نموده آنرا دوباره بپنجک بیاورد - این خیال را منظور نظر ساخته در سنه ۱۸۳۱ ع برنجیت سنگه اظهار مطلب نمود و در دوازدهم ماه مارچ سنه ۱۸۳۳ ع با وی معاهده کرد - انگریزان راضی شدند باینکه وظیفه چهار ماهه را

باو پیش دهند اما از مداخلت زیاده در این امر سر باز زدند -
 لهذا شاه در بدر نتوانست روانه بشود تا وقتی که زمان سفر
 قریب الفوت شده بود - پس اول قطع انصلاع واجه بهازل پور را
 کرد لیکن جز يك توپ از کار افتاده و یک هزار روپیه چیز
 دیگر از دست وی نیافت و بعد از این با رضای امرای
 سند از رود اتک عبور کرده در شکار پور مقام کرد - ولیکن
 امرای مزبور بدرخواست او بجهت وجه نقد گوهی ندادند
 و شاه شجاع که جمعیت بزرگ فراهم آورده بود عزم کرد
 تا خود این کار را صورت دهد و مبلغ سه لک از آن شهر
 اقتضا کرده جمیع محصول اطراف را ضبط کرد - بنابر آن اهالی
 سند لشکر جمع کردند و بر او تاختند لیکن شکست فلاحش
 یانته بدادن مبلغ مزبور و نیز بفرستادن لشکری بجهت مدد
 تن در دادند *

۲۳۲ دوست محمد خان مست باد فتح خود و نه بدون
 سبب متغیر شده از حرکات رنجیت سنگه که اعمال وی
 هیچ منشاء اصلی نداشت خواست که ممالک از دست
 رفته خود را دوباره بچنگ آرد بلکه آن امیر جاه طلب را
 بکلی در اندازد و چون فهمید که قوتش کفایت این امر
 نمیکند امید کرد که بواسطه اجتماع و اتفاق ملل ترکستان

باین مراد فائز شود و کسی که 'توانست بیش از همه بطور
 مؤثر اورا معاونت بکنند پادشاه ایران بود - مملکت ایران در
 معرض تغیرات علی‌الآصال افتاده و علی‌الخصوص در قرون
 گذشته اولاً فتح افغانه و ثانیاً اخراج ایشان از طرف نادرشاه
 وحشمت و اعتباری که سلطنت بواسطه او بر آن ارتقا یافت
 از وقائع دیگر امتیاز دارند - بعد از فوت نادرشاه تا مدتی
 متمادی عدم انتظام روی داده بالاخره آغا محمد خان که
 جد پادشاه حال بود ملک را از این حالت اضطراب مستخلص
 ساخت - دولت ایران در تحت اداره آغا محمد خان و پسر
 برادرش فتح علی شاه اعتنا و اعتباری داشت - اما چون ضرورت
 داعی مقبله با اقتدار روز افزون روسیه شد و برابری با افواج متعدد
 منظم آن دولت صورت نه بست بعضی از بهترین ممالکی که
 ما بین دریای خزر و دریای اسود واقع است از ایران گرفته
 شد - در چنین حال دولت ایران از دولت انگریز معاونت
 طلب کرده ایشان از ترقی قیصر حسد برده مبلغی نقد دادند
 و هم بعضی از صاحب منصبان مجرب را بجهت نظم و ترتیب
 لشکر شاه فرستادند - اما مقصود این بود که اورا فقط بطور
 دفاع مدد دهند و باین واسطه اورا نصیحت دادند تا اینکه
 دست از جمیع خیالات جنگ و فتح باز بدارد *

۲۳۳ . در معاهده که بدین طور بر نفع یکدیگر شد ظاهراً گمان
 دوام و ثبات میرفت اما در مصالح و تدابیر امور ایران تعبیر بدیده
 آمده بود - اگرچه از آن قرقی که در تربیت جنگ یافته بود
 قوت مقاومت با روس نداشت لیکن بهمه جهت از قبلی وحشی
 خراسان و افغانستان بهتر بود - اهالی خراسان که مدتها در تحت
 رؤسائی شجاع و جنگ جو بودند بعد از مجاهدات شدید
 کردن با طاعت نهادن - پس قصد خطه متصل هرات را کردند
 و بعد از فتح آن چنان مینمود که در آن حالت اضطراب
 و تشویش که در افغانستان بود توسعه بلاد ایرانی قاکه لر رون
 انگ اشکالی نخواهد داشت - بدین تدابیر فتح علی شاه با کراه
 راضی شد بیشتر بواسطه عباس میرزا که برادر کوچک ویرا حاکم
 خراسان کرده بود - در سنه ۱۸۳۴ ع شاه وفات یافت و بواسطه
 آنکه عباس میرزا نیز قبلی از ایشان رحلت نموده بود پس روی
 که محمد نام داشت جانشین جدّ شد - این پادشاه جوان که
 طالب نام بود و قبل از این هم لشکر به هرات کشیده بخوشی
 هرچه تمامتر این تدابیر جدید فتح آمیز را در پی شد که بجهت
 انجلم نیک آن تحصیل رضای دولت روس بکلی ضرور افتاده
 و احتمال هم داشت نفع بی شمار از تقویت ایشان مترتب شود -
 از طرف دیگر دولت انگریز که همیشه مخالف تدابیر مقرر

بفتح دیگران بوده لابد آنها را که بممالک اطراف حدود خود
تعلق داشت با غیرت مخصوص ملاحظه میکرد - در حقیقت
جایی توقع نبود که دولت روس مائل بشود بترقی خصم قدیم
شان که از او چندین خطه‌های معتبر انتزاع نموده بود و بلا شک
وریب خواش استرداد آنها در خاطر او هنوز خلبان میکرد -
اما طائفه مقتدر از اهل مشورت خانه دولت روس در اجرای
این مطالب اصرار کردند و رأی ایشان بر آن بود که مبادرت
بفتوحات بعیده موجب این خواهد شد که دولت ایران پیش
از پیش و بسته بدولتی با این اقتدار و متصل بسدود خود شود -
احتمال هم دارد که خیالات دیگر داشته میخواستند بواسطه
اینگونه تدبیر دور اندیشی آنها را صورت بدهند *

۲۳۴ مسئله اینکه آیا دولت روس قصد فتح هندوستان دارد
یا نه مورد مباحث بسیار شده است و غالباً بی اطلاعی چنانکه
باید از وضع ممالک - میگویند که راه ایشان در میان اقطار وسیع
و غالباً صحرائی ترکستان می‌رود پس قطع درّه‌های هولناک و برف
علی الدوام جبال آن قفقاز هندی باید کرد و همراه بردن
اسباب و آذوقه مختلف لشکر این ایام از چنان راه ممکن نیست -
محقق است که اسکندر و تیمور از این راه آمدند اما اسکندر
بتعاقب کردن دارا تا بلخ مجبور بود و تیمور از ممالک ترکستان

بدرون آمد - و لیکن راه دیگر هست در میان ایران و افغانستان
از طرف جنوبی سلسله این کوه بزرگ هندوکش که موانع
و عوائق بسیار دارد و غالباً فاتحان هندوستان از قبیل سلطه
نیز نویه و افغانه و بابر شاه و قادر شاه از آن راه باین ملک آمدند -
با اینهمه بر فرض دولت روس بتوانند از این راه چهل هزار
لشکر بفرستند ما چنین می پنداریم که تدابیر سیاسی روسیه
بیش از آن است که در حقیقت گردد این مطلب بر آید -
لیکن اگر لشکری خیلی کمتر از آن بکار آرد یا وعدۀ فرستادش
کند احتمال دارد که رسوخ شایسته در ممالک غربیه آسیا پیدا
کند و هم مظنه نکند که خلغله در هندوستان انداخته موجب
دهشت دولت انگلیز شود *

۲۳۵ از مکاتبات مستر یلیس که در سنه ۱۸۳۵ ع سفير ما بود
چنین مینماید که اینگونه تدابیر محرک اعمال هر دو دولت
بود - در برابر ایران نه فقط دعوی هرات را بلکه دعوی قندهار
و کابل نیز شفاهاً کرده و استعداد بسیار بجهت لشکر بر هرات
کشیدن میکرد و ایلیچی روس کونت سمونچ باصرار شرحه تمامتر
ایشانرا بر می انگیزخت تا فی العود باین مهم پردازند - در ماه اپریل
سنه ۱۸۳۶ ع سفيری از پیش امرای قندهار آمده عرضه داشت
تا ایشان در مخالفت و موالعت با دولت ایران متفق شوند

بلکه خود را برسم باج گذاران دانند و امید نیز داد تا بمده
ایشان شاه ایران مانند نادر شاه تا دهلی برسد - شاه ویرا بمهرآبانی
تمام ملاقات کرد و این معاهده را قبول فرمود اگرچه وزیر ایران
در مراسلت با مستر یلیس چنین فرامود که این سخن قول
مجنون است - مستر مکینیل که بجای آن صاحب سابق مامور
شد در ماه ستمبر سنه ۱۸۳۶ ع نوشت که شاه بجنب هرات
کوچ کرده است - بالجمله در استراباد بی آذوقگی و بی نظمی
عساکر ویرا باضطراب رسانید اما ایلچی روس متصل اصرار داشت
تا در زمستان نیز بجنگ پردازند - لهذا چون بلارد درهم که
سفیر دولت انگریز در پترزبورغ بود حکم شد تا این وقائع را
بدربار روس اعلام کند کونت نسلون وزیر روسیه جواب داد
که اگر سفیر ما کونت سمونچ بروش مذکور عمل کرده خلاف
حکم بوده است *

۲۳۶ بمجرد شنیدن این خبر دولت انگریز از مرکز هندوستان
بسفیر ما حکم رسانید تا در بنیان مصالحه مابین ایران و هرات
آنچه حق کوشش باشد بجای بیاورد - لهذا او عزم هرات نموده
بعد از مشاق و متاعب بسیار پادشاه را که لشکر او از بی آذوقگی
تکلیف میکشید بر آن داشت تا افتتاح قول و قرار کرد و کار هم
بخوبی پیش میرفت - در آن هنگام کونت سمونچ در لشکرگاه

رسید - پس رأی محمد شاه نکلی تبدیل یافت و معاهده
 بتعویق افتاد باین سبب که صاحب روس نه فقط وجه نقد
 داد بلکه با مصلحت خود حرکات محاصره را تقویت کرد -
 آخر بواسطه اینکه ایام محاصره امتداد می یافت ده روز بعد از
 این شاه مستر مکنیل یعنی ایلچی انگریز را طلبیده گفت که
 مشروط بر اینکه وی از جانب دولت انگریز کفالت نماید
 مطالب کامران میرزا قابل قبول خواهد شد - ایلچی دید که
 اگر قبول کند از دستور العمل تجاوز خواهد بود لیکن از ملاحظه
 بر عظم این مطلب بالاخره بر سر رضا آمد ولی شاه وضع
 صحبت را تغییر داده و اقتصادی مقاصد دیگر کرده دوباره
 محاصره را جاری داشت *

۲۳۷ بزودی معلوم شد که سبب این تغییر ورود قاصدی
 از طرف کنهدل خان حاکم قندهار بود و او اظهار کمال دوستی
 و میل بمعاونت در محاصره هرات نمود و فی الحقیقه معلوم
 شد که قریب چهار ماه قبل از آن کپتان و کووچ که یکی
 از صاحب منصبان روسیه بود از راه ایران متوجه شهر قندهار
 شده در عرض راه با وی با احترام پیش آمده و پول هم داده
 بودند - طولی نکشید که نتیجه این سفارت بروز کرد باینمعنی
 که معاهده انجام یافت که بمقتضای شروط آن شاه ایران اقرار

نمود باینکه شهر هرات را بآرامی قندهار را گذار کند و ایشانرا
 از قلاخت و قتل هر دشمنی مصون بدارد و بعض این باین
 ایشان اذعان بطاعت او بکنند و به پیش کش و لشکر مدد
 بدهند - معاهده مزبور بواسطه کونت سمونچ از طرف دولت
 روس امضا شد و بنابر آن سفیر انگریز را چون جمیع مطالب
 بخطا رفت بلکه رعایت مرّتی چنانکه باین بالنسبه باور نشد
 در دویم ماه جون سنه ۱۸۳۸ ع اردو را رها کرد - از طرف
 دیگر مطالب دوست محمد خان مایه تردید و تشویش
 شد - فرمانفرما کپتان برنس را آنجا فرستاد تا در دفع موانع
 عبور و مرور تجارت رود سند مکالمه نماید و اگر اتفاق
 بیفتد در تجدید صلح ما بین امیر و رنجیت سنگه بکوشد -
 دوست محمد خان سفیر را بحسن سلوک ملاقات کرده و در
 آن ضمن بزرّی از تدابیر سیاسیه صحبت داشته خواست
 تا حمایت دولت انگریز را بجهت خود تحصیل نماید - فرمانفرما
 کلفذی نوشته او را اطمینان داد که دولت انگریز بطوع و
 رغبت آنچه لازمه خیر خواهی است در قول و قرار صلح
 ما بین وی و رنجیت سنگه که او هم بر این امر راضی شده
 بود بجای خواهد آورد و بدین نوع امیر می تواند در
 ممالک خود ایمن بماند اما توقع زیاده از این نباید داشت

و این هم فقط باین شرط که او قطع و ترک روابط ملکیه با
ملل غریبه بکند - اما شرائط مزبور بهیچ وجه برونق آمال
او نبود و چون و کور وچ و سفیری از شاه ایران رسیدند و
او را بانواع افتخار و موابد مستظهر ساختند او را بر آن
داشتند تا معاهده ایشانرا ترجیح داد - پس کپتان برنس مرخص
شده جواب کاغذی که آورد در غایت درهم و پیمیده بود *

۲۳۸ فرمانفرما خیال کرد که اوضاع امور مقتضی ملاحظه
بادقت هرچه تمامتر بود - علی الظاهر چاره نبود از آنکه
هرات بالاخره مفتوح شود بسبب اینکه از قراری که معلوم
شد معاهده قندهار مانع جمیع اسباب نجات آن شهر شده -
پس همه ممالک غریبه آسیا با یکدیگر اتفاق قوی نموده
در نعت رأی و رویّت دولت روس خواهند بود و آن دولت
هر وقت که بخواهد در رفاه و آرامی هندوستان میتواند
غلغله بیندازد که بلاشک و ریب بسیاری از امرای آن
خواهش و رغبت گردن پیچیدن از رقابت دولت انگریز
میداشتند - در این صورت چنین دانسته شد که اصول رویّتی
که بحال جاری و مشتمل بعدم مداخله در امور خارجه بود
در این اوقات نه فقط صورت پذیر بلکه خالی از خطر نبود -
شاه شجاع مستحقّ سریر کابل بود و طائفه مقتدر باو راغب

بودند حتی اینکه میسر وید نوشت که این طائفه بحکم لزوم
بر کسانی که اقتدار بارگزاران را برقرار میداشتند تقدّم دارند -
شاه شجاع با رنجیت سنگه که در آن وقت با امیر کابل معادات
داشت در کمال دوستی و ائتّاد بود و چنین مینمود که اگر
دولت انگریز باین دو رؤساء پیوند پادشاه در بدر را دوباره
بر تخت بر آوردن اشکالی نخواهد داشت و بدین طور اهالی
ملک محکم افغانستان را رو بخود کرده آن ولایت را صدّ راه
و عائق بر حمله از طرف مغرب بسازد - لهذا بجهت انجام
مطالب مزبوره عهد نامه ما بین حکام ثلثه در بیست و ششم
ماه جون سنه ۱۸۳۸ ع در لاهور صحیح شد و جمعیتی شایان
از خطّه بنگال بجاذب رود سمن متوجه و قرار بر آن شد که
جمع افواجی که توانستند از بمبئی بفرستند در آنجا با
لشکر بنگال ملحق بشود - محمد شاه هنوز باجرای محاصره
میپرداخت و در بیست و سیوم ماه جون یورشی بنابر رأی
کونت سمونچ برد اما صاحب مشارالیه شکایت کرد که
موافق دستور العمل او کار را صورت ندادند - ایرانیان با
جلادت و جوانمردی تمام تاختن کردند اما بعد از خونریزی
بسیار اطمه خورده افغانان از خندق عبور کرده و شمشیر بدست
ایشانرا تعاقب کردند - بالجمله چون هنوز اطراف شهر را

فرز گرفته بودند و مشاق و متاعی که بواسطه بی ادبیتی
 روی داد علی الظاهر عالماً بمدفع شد سحر انگیز کرد
 ستدرت را فرستاد تا اعلام نکند که اگر محاصره را همور محری
 دارند این امر علامت معادات حقیقی با دولت انگیز
 دانسته خواهند شد - و موقع شک نیست که چون شاه از معاهده
 منور و از آنکه انواع انگیز در شرف حرکت بحلب انجمن
 اند استحضار داشت این بعلم اثر کرد - در چهاردهم ماه
 اگست اعلام بر صافی کتی نمود اما تا بهم ماه سپتمبر از آنجا
 روانه نشد الا اینکه در معاهده با کامران صراحت موافق شرائط
 سابقه کوشش نکرد *

۲۳۹ در ماه اکتوبر سنه ۱۸۳۸ ع لارک پالمستس بطور
 اعتراض دلبامی دولت روس نوشت و خواهشی را که ناقرار
 خود در باب دوام صلح و صلاح در ایران نموده بودند بحاظ
 ایشال آورده پرسید که یا اراقوال دربار یا اراعیال و زرا دین
 تدبیر ایشالرا بپند - کومت سلورن دو کاند علی التوالی
 نوشته بهمن اظهار صلح اعاده نمود و علی الخصوص از هرگونه
 قصد ضد و سلبی انان کرد علت اینکه صورت پذیر نبود و هم
 هیچ وجه نامول زوید حقیقی مقرون بصواب مناسب نه -
 اما دانستن لالی غریب تصدیق افعال صاحب مصلحتی که

در محاصره هرات بودند حتی کونت سمونچ که در آن کار دست کلّی داشت نموده گفت که این کار فقط بواسطه مدد دولتی بود که ما بین رابطه مولات استحکام داشت و بعلاوه دولت مزبور در حال احتیاج بود و معاهده قندهار نیز صرف بواسطه مدافعه دشمنان طرفین انجام یافته بد - بالجمله اعلام شد که این هر دو نفر باز خوانده و جنرال دوشامل بر منصب وزیر مختاری مامور شده است و نوشت که صاحب مزبور اقتصاد و میانه روی بقدری مشهور است که نصب او فی حدّه ذاته دلیلی از همه قویتر است بر اینکه دستور العملی که بوی داده شد به چه وضع است - بعلاوه نوشت که قیصر روس از امضای معاهده قندهار اگرچه خالی از مضرت بود سر باز زده بعلمت اینکه از حدّ تدبیر مقرر بیرون بود و در نزاع داخلی امرای افغانه خود را سهم و شریک نداشت - و چون این کاغذ در پنجم ماه می سنه ۱۲۳۹ ع و در وقتیکه خبر مهمّ انگریز بکلّی معلوم شد مسطور شده مثل آن بود که دولت روس بر عهده گرفتن که بالنسبه بحرکت ایشان دم مقابلّه نخواهند زد - بنأ علیه لارن پالمستن اگرچه از قبول استدالات مسطوره ابا کرد اما اظهار رضامندی کلّی از نتیجه این کار نمود *

۲۴۰ در اواخر سنه ۱۸۳۹ ع واقع که علامات احلائی
 عظم داشت رژی داد و آن این بود که رنجست سمگه وفات
 کرده مملکتی را که خون او بسال آذرا گذارده و چنانچه عقده
 مردم بود قوام و دوام آن تقریباً نکلنی سه در نکرت و
 خلالت او بود بعد از خون گذاشت - مرقوم گشت که پسر
 ارشد او اگرچه در رزیت نمود اما ثبات رأی و خلالتی که
 اداره امرای سه خو که باید سرزری ایشان نمک و مقصی
 آن بود آتصاب نداشت - سر سمگه که یکی او پسران دیگر
 رنجست سمگه بود اما سب علیه حسد پدر او عواطف او
 بهره مند شده قدری بدرایت و حدت طبع پدر موصوف
 بود - چون سن رشد و بلوغ رسد و آثار کلدایی آشکار در
 نمودن حرته از او ظهور کرد پدر البعات باز درمون حتمی
 اینکه حکومت کشمیر را باز گذاشت و مگویند که در آنجا نظام
 و تعدی فرمانروائی میکرد - نالحمله چون کهرگ سمگه بلا شک
 و ریب وارث مستحق بود و بدان جهت دولت انگریز طرفداري
 او را میکردند فی العوز در تحت نشت اما رئیس حدید
 حرات کرد تا آن که دیهان سمگه را که وزیر کلدان پدر او شده
 بود از نظر انداخته اعتماد ناصر دیگر چیت سمگه داشت -
 نایمبه چون دیهان سمگه را هنوز وزعی تمام در انظار بود

مصدر قتل حریف خود شده و کهرگ سنگه را مقید ساخته سر رشته جمیع امور را بقبضه اختیار نونهای سنگه پسر کهرگ سنگه که هنر و شہامت داشت سپرد - در پنجم ماه اکتوبر سنه ۱۸۴۰ ع رؤس خلع شده بعد از بیماری طویل راه آخرت پیش گرفت و احتمال کَلّی میرفت که او را زهر خوراندند - در وقت تہیز و تدفین وی تیری از بالا پائین افتاده سبب فوت نونهای سنگه شد و بعضی را اعتقاد این بود که این حادثه هم از روی قصد و عمد وقوع یافت - بنابر این دیہان سنگه را بلاتکاب این ہر دو فعل شنیع نسبت دادند و از بلا تأمل شیر سنگه را طلبیدہ او را بتخت برداشت اما چون یکی از بیوہای نونهای سنگه حمل خود را اعلام کرد مادر امیر مزبور کہ خاتونی ثابت الرأی بود جانب این زن را گرفت و چون شیر سنگه دریافت کہ خاتون رسوخی در لاهور پیدا کردہ است کہ او یارای مقاومت با آن ندارد ترک حقوق خود را کردہ از شہر بیرون رفت *

۲۴۱ اما غرض او فقط این بود کہ اتباع خود را کہ بنوعی از استقلال حکومتی بر بعضی از اصلاع این ملک پر شور و فتنہ داشتند جمع آوری نماید و طولی نکشید کہ از ہر طرف امید تقویت او را دست داد اگرچہ در وقت مراجعت

مستقر حکومت پانصد نفر بمش همراه او بودند لکن هر قدر بدبیکر شد آمدن طغر دیا تر مسموم و بعد از آن دهان سبکه با جمعیتی کثیر ناری مسموم شده کلر را به یکی سرانجام داد - ملکه اگرچه هنوز قدری سرحسانی کرد اما بعد از چندینی بشرط اینکه با او اقرار حال بعضی و مرگت نماید لاند شده تسلیم کرد در انهای این اتفاقات عربده لشکری کثیر از طرف دولت انگریز دور حدود ملک را در گرفته با دقت تمام مواظب هر حرکت شدند - اما چس مسموم که اسباب مداخله در امور ملک محمود بود و می التحفه معروض این امر شدن بدو آنکه ملک را نکلی در حمله تصرف در آورد صورت نمی بست - آثار تردید و تشویش ظاهر بود اما بم معادات انگریز شرسمک را تا چندینی از کلر نداشت و دولت انگریز بر ناهرمی مطالبی که در آن اوان نشر لزوم داشت مبرداشت *

۲۴۲ در این اوقات حالت آرامی وسط انعاسان می الحمله مشوش بود - سر حال کس راه سمن را ترک کرده و سمت بمعل عطف میان نموده با بعضی از افواج لشکر از آب سمن در انک عبور کرد و بمدرسل مراجعت نمود - بالحمله مصلحت وقت امضا کرد تا جمعیت شایان سرداری سر ولویی کس

مصدر قتلگمارند بجهت اینکه اگرچه از کسانی که بایشان گمان
 سرشت میرفت کسی نمائده بود الا اینکه آثار و علامات
 واضح بود که مردمان بحکومت جدید راغب نیستند و این
 امر خصوصاً از مؤیدان اجنبی آن هویدا بود - مذکور است نیز
 که شاه و پسران او ترك مبالغات و احتیاط نموده در جلب
 خاطر مردم سعی نمیکردند - عقبه لشکر از صاحب منصبان
 و سپاهیان انگریز بقتل میرسیدند و بعضی از امرا علی رؤس
 الاشهاد دم از مقاومت زده بجز باشکال بسیار مغلوب نشدند -
 عظیمترین این وقائع در پیشوت اتفاق افتاد که کرنل ارچر
 خواست تا دروازه شهر را آتش زند چنانچه در غزنین واقع
 شد اما بسبب بد جنسی باروت این کار از پیش نرفت
 و صاحب مذکور لطمه خورده پس نشست و شست و نه نفر
 در این امر مقتول یا مجروح شدند - بالجمله بعد از آن
 دشمن قلعه مزبور را و قلعه خنکی را که بآن اتصال
 داشت رها کردند *

۲۴۳ بعد از آنکه درست متحد خلن از پشت کوهستان
 کابل سر بدر آوردن چون امرای خلوم و خوندوز ویرا بهربانی
 و مروت سلوک کردند متوجه بشا شدند بامین اینکه باین
 دربار که مقتدر ترین ممالک ترکستان بود استغاثه نمایند -

اما خان بخارا از حرکت روسیه بجانب خيوا مستعشر شده و باندیشه اینکه چنان گز احداث حشم دولت انگريز کند نه فقط از قبول درخواست وي تحاشي نمود بلکه او را مقيد ساخت - در ماه اگست سنه ۱۸۴۰ ع دوست محمد خان از بند اسار رهائي پيدا کرد و چون امراي که در ثغور ملک سکني داشتند بار هنوز مائل بودند در احتياج معاون و مساعد نمايند و از ايلات اذبک و اتباع قديمه خود جهتي شايان باساني گرد علم خود فراهم آوردن - حتي اینکه والي خلوم با وي هم شده دست در جنگ کشاد و عساکر متفقه از راه دره هاي کوهستان بسمت کابل در حرکت آمدند و آن مستقر حکومت که از سد منبع کوهستان بيش از پنجاه ميل مسافت نداشت بکلي عرضه حملات امراي مذکوره گشت - پس دوست محمد خان بشهر محکم سگهان که بر حدود ملک واقع شده عطف مدن نمود - مستحفظان اين قلعه جمعي کثير از افغانان بسرداري کپتان هکپنس در تحت اداره صاحب منصبان انگريز تربيت يافته بودند ليکن به جرد ورون دشمن بطرف باصيان پس نشسته آثار نا فرماني و بي نظمي بظهور رسانيدند حتي اینکه دسته چند لشکر را ره کرده بدر زدند *

۲۴۴ در این اوقات یکی از پسران دوست محمد خان در گریو معتبر غور بند در قهستان جای داشته و جنرل سیل بر او فرستاده شد و در بیست و نهم ماه بر سر وی تاخته دید که او در دهی که دیوار باغی و سلسله از قلاع آنرا محفوظ داشت جای گرفته بود - فوجی بجهت یورش ترتیب داده چنان بجلاّت پیش رفتند که چون بفاصله پنجاه ذراع از پشت دیوار رسیدند دشمن جمیع مواضع خود را رها کرده دم علم ساخته بجای که سواره نمی توانستند ایشانرا تعاقب کنند هزیمت یافتند - شش نفر فقط از انگریزان مجروح شدند - پس جنرل سیل شنیده که بعضی از امرایی متمرّد در قلعه جلگا که شانزده میل بسمت شمال و مشرق مسافت داشت تحصّن جسته بودند - در صبح سیوم ماه اکتوبر اطراف آنرا بکلی فرو گرفت اما بواسطه خرابی راه نتوانست توپخانه را قبل از چهار ساعت عصر بکار بدارد - روز دیگر در ساعت سه عصر رخنه قابل صعود شد و کپتان ترسن با ششده از لشکر متکفل یورش بر آن شدند - دسته مزبور بر سر سوراخی که در دیوار کرده شده رسیدند لیکن دشمن از خانهای اطراف چنان آتش بر ایشان می باریدند که پس از جدّ و جهدی زیاده مجبور شدند تا بدرّه که در نزدیکی بود پناه بردند *

۲۴۵ این جای بهیچ وجه قابل مینت نمی نمود باین واسطه که فقط دیواری سست و فصیلی تنگ و خاکریزی بی فاوده داشت و بسمت شمالی درختها و خرابه ها بمسافت پرتاب طمانچه دشمن را بخوبی پناه میداد - ایشان بزودی باجماع کثیر بهمه جهات فراهم آمدند خصوصاً بطرف شمالی و اینجا لشکرگاه را که با خرج سنگین در سنه ۱۸۴۰ ع بنا شده آتش زدند و علی الاتصال تفنگها را گشاد میدادند - چون بیرون کردن ایشان از این موضع لازم دانسته شد کوفل منتیته بسر جمعی کثیر سواره و پیاده مامور شد - سردار مزبور بعد از تسخیر سه مقام که احتمال داشت که مانع کار شود برانبوه خصم که بر تلالی که در پیش رو واقع بود تاخت - بمجرّد رسیدن وی حریف بغتّه برهم خورده پشت دادند و تا مسافت بسیار هزیمت شدند و در اثنای آنحال از حمله سواره که کپتان الدفیلد بآن مبادرت کرد صدمه بسیار خوردند - پس حمله بر عساکری که در اطراف دیگر شهر بود برده ایشان نیز با همان سرعت و با وحشت تمام بدر زدند و طولی نکشید که غالباً افغانی با سلاح در نزدیکی جلال آباد بنظر نیامد *

۲۴۶ در این اوقات کابل محلّ حوادث عظیمه گشت که

که فی الحقیقه امثال آنها در جمیع تواریخ ما در هندوستان واقع نشده است - چنانچه مذکور شد سفر باین ملک نه بواسطه تسخیر بود امّا باین اعتقاد که پادشاهی که اخراج بلد شده است اگر دوباره بر سر ملک آید جمعیتی بقدر کفایت مقتدر خواهد داشت که تحت او را نگاهداری کنند - بالجمله اکنون ظاهر شد که وی جز حمایت انگریزان دستگیری دیگر ندارد و ایشان باین سبب مالک حقیقی افغانستان شدند - میتوان گفت که افغانان در مغروری و شجاعت از جمیع طبقات آسیا سبقت میبرند - از عهد محمود غزنوی تا ایام احمد شاه ابدالی مکرر بهندوستان تاخته و مظفر و منصور مراجعت کرده و نیز بنیاد دو خانوادۀ که بزرگترین دودمانهای هندوستان بود نهاده بودند - یکی سلسلۀ سلاطین افغان بود که متجاوز از مدت سه صد سال فرمانروا بودند و دیگر سلسه را اگرچه مغل نام داشت بابر با مدد سکنه آن ملک بر تخت بر آورده بود - اکنون خود را ملّتی مغلوب دانستند و مجبور شدند باقرار زیردستی خود و زبردستی قومی دیگر که با ایشان در دین و زبان و در رسم و رسومات جنسیت نداشتند - در چنین حال عجب نبود که آتش خشم و کینه از سینه ایشان سر بر زند و اگر بقاعده در استخلاص خود

میکوشیدند ما نیز تا بعدی مخصوص با خیال ایشان مشارکت
 میکردیم اما سبب هرچند قوی باشد عذر قتل نفس و نقض
 عهد نمیتواند شد *

۲۴۷ مطلب اشم و قابل التفات صیانت قلعه سپورساتخانه
 بود که مابین آن وارد و شاه باغ حائل و پناهگاهی بزرگ دشمن
 شده - در چهارم ملا کپتان سوین با در دسته از فوج چهل
 و چهارم سعی کرد تا بانجا راه یابد اما چنان عرصه آتشخانه
 قوی گشت از قلعه که در تصرف دشمن بود که خود با سردار
 دیگر مقتول و از کسانی که با او بودند بسیار کشته شده پس رانده
 شدند و جرگه از سواره زده بهمان مصیبت مبتلا گشتند -
 بالجملة کپتان نوید یکی از صاحب منصبان سپورساتخانه
 در باب اهمیت هراست این قلعه اینقدر اصرار نمود که
 جمعی زیاده را مهیا کردند لیکن روانه کردنش را تا صبح دیگر
 بتعویق انداختند و آن گاه یسین و ارین که نگهبان دار قلعه
 بود - با مستحفظان آن درآمد و گفت که دشمن نقب کننده
 و دروازه را آتش زده دیگر صیانتش محال بود - پیش رفتن
 مطلبی که هم لازم کلتی داشت و هم ظاهراً سهل مینمود
 بر غیرت طرفین اثر کلتی کرد - دشمنان شجاعت و جرات
 زیاده پیدا کردند و بسیاری که تا بحال موافقت با انگریزان

نموده بودند خصم را پشتمی کردند - بخلاف این عساکر انگریز بسیار پست همت شده آثار رشد و دلیری که اکثر از مخصوصات طبیعی ایشان است دیگر نمودند *

۲۴۸ در تاریخ دهم لشکر باز در حرکت آمد با وجود اینکه جمعیت ایشان که در معرکه بکار می آمد کم گشته بود - قریب تا بدومیل بی آنکه زحمتی برایشان رسد پیش رفتند تا وقتی که بر سر تنگنایی ما بین دو کوه غیر ممکن الارتقا رسیدند و لیکن در آنجا انبوه افغانه بر هر بلندی جا گرفته بودند و از آن بلندیها تفنگها را گشان دادند بطوریکه غالباً یک تبر خطا نشد - افواج هندیان اسلحه و اسباب جنگ را انداخته خواستند تا فرار کرده جان بسلامت برند اما دشمن با شمشیرهای کشیده حمله بردند و قتل عام شروع کردند - در اثنای این کوچ بر خطر قریب جمیع فوج تباه شد و بآخرش معلوم گشت که از چهار هزار پانصد نفر انگریز که از کابل روانه شده بودند فقط دویست و هفتاد نفر باقی مانده ولی جمعی کثیر از دوازده هزار لجاړه رسته بودند - اکبر خان که اکنون در نزدیک آنجا آمده بود گفت که اگر انگریزان خود را بویی بمپارند ایشانرا بسلامت تا جلال آباد خواهد رسانید بشرطیکه دیگران را بحال خود رهاکنند - سپاه سالار بواسطه انسانیّت

و مرتب شرط مؤنوره را قبول نکرد لهذا سپاهیان روانه شده مجدداً در معرض خدمات افغانه برآمدند و جمعی نیز باز از ایشان کشته شدند تا آنکه به اردوی که در دره تیزین واقع بود بساعت چهار رسیدند - پس دوباره درخواست مصالحه کردند اما مثل سابق هیچ فائده بر آن مترتب نشد *

۲۴۹ کپتان فیرس با دویمت و پنجاه نفر سپاه هندوستانی که از عساکر شاهي بودند در پیش بلای که قلعه است مشرف براهالیکه ما بن جلال آباد و پیشاور است جایی داشت و در آنجا بعضی از صاحب منصبان بواسطه اینکه شنیدند که راهها در پیش ممنوع المرو است مقام کردند - دشمن در سیزدهم نومبر بقراولان لشکر تاخت و دستهای چند بجبهت دعوا ظاهر شدند که اگرچه در ابتدا باسانی صدمه خورده گریختند بتدریج زیاده شده بپنجاه نفر رسیدند و قیّه کشیده با شش دفع تمام بر قلعه احاطه کردند - تویی که در برج وسط تعبیه کرده بودند مانع پیش آمدن ایشان بود لیکن زود معلوم شد که قورخانه قریب تمام شدن است و بعلاوه مردم قلعه خیانت ورزیده اند - امین دیگر نبود بجز آنکه بضرب شمشیر راه استخلاص یابند و لهذا در شب شانزدهم ماه کسانیکه اسلحه داشتند جمعیت کرده صف آرا شدند - در وسط ایشان زن کپتان فیرس و خواهرش

لباس مردانه پوشیده با دیگران که اسلحه نداشتند جمع شدند -
تا هنگام روانه شدن بر حریف علی الاتصال آتش میباریدند
و بعد از آن بیرون جستند - دشمن فی الفور آگاه شده حمله شدید
بردند لیکن بواسطه چند شلیک تفنگ بنیان کن پس رفتن
مجبور شدند *

۲۵۰ افواج مدد پی در پی می آمدند و جنرل پلک که
بهمه جهت لائق انتخابی بود که در تعیین وی اجزای حکومت
کردند بر سرداری آنها و جمیع عساکر بسمت مغربی رود اترک
مأور شد - صاحب مذکور در اواخر ماه جنوری رسید لیکن
پیش از اقدام بر آن امر مهیب که باید شروع جنگ از
آن بشود یعنی از دخول دره خیبر لازم دانست تا وقتی که
افواج کثیر جمع نشود توقف اولی - در اوائل ماه اپریل این
لشکر تا تقریباً هشت هزار نفر ازدیاد یافته و اگرچه این عدد
باشکال کفایت این امر میکرد و سپاه سالار منتظر ورود چهار هزار
تن دیگر بود لیکن وضع خطرناک امور افغانستان عزم او را در
عبور از دره خیبر مصمم ساخت - قریب ده هزار از سکنه شجاع
کوهستان که در این نوع حروب حذاقت تمام داشتند گریه
هولناک را میبندیدند و بجهت مسدود کردن مدخل
تنگ آن سنگری محکم مرتب ساخته و جوته جوته در هر

گوشه از سرتلهای سخت و صعب‌الارتقا از چپ و راست
منتشر شده بودند و از آنجا بمخاطر جمعی تمام میتوانستند تفرقه‌ها
گشان دهند بر لشکری که جز جفته‌های کوچک از راه پائین
نترانستی حرکت کند - گذر لشکری که این گونه عرضۀ آتشخانه
دشمن باشد از چنان تنگدانی غالباً صورت امکان نیست
اولاً نه بدون خونریزی هولناک *

۲۵۱ در همان وقت عمل لشکری در جانب مغرب بشدت
جاری بود - دشمن دقیقه‌ارکوشش فرو نگذاشت تا لشکر جنرال
نوت را که بجهت نگاهداری در قندهار بود بیرون رانند - شاهزاده
مقدور جنگ پسر شاه شجاع در غارت کردن دهانت و شوراندن
خلق بر حکومت انگریز با امرا موافقت نمود - با این حرکتها
در ماه فروری بسر برده در اول ماه مارچ با طرف شهر احاطه
کردن آغاز نهادند - سه سالار تا ایشانرا بدور نشسن مجبور کند
لازم دانسته دو هزار سپاه بسرداری میجر لین بجهت صیانت شهر
گماشته خود با جمعیت لشکر بر این قطاع الطریق تاخت -
با وجود اینکه جمعیت دوازده هزار سپاه داشتند که نصف ایشان
سوار خوب آراسته بودند زود پس نشستند و از رودهای تنگ
و از غناب عبور کرده از تلاقی پیاده که در عقب ایشان
می تاخت حذر کردند - در نهم ماه جنرال نوت بقدری

انزدیک شد که یک تبر پرتاب زیاده مسافت مابین نماند
 لهذا توپ برایشان کشاده بضرب گلوله آتشین دمار از روزگار
 خصم برآورد و فقط بواسطه اینکه سواره بقدر کفایت نداشت
 از انهدام نجات یافتند و بعد از اتمام این مطلب بدین آنکه جزئی
 مدینه به راهران یا بشتراں یا باسباب وی برسد مراجعت کرد *

۲۵۲ در این اوقات کابل بعد از کناره گرفتن انگریزان در
 معرض اختلال و طغیانی بغایت عظیم آمد اما تحقیق حال
 این سرشته حوادث و دریافت مطالب مردم وحشی که در
 آن کارها دخیل شدند بغایت مشکوک و مشتبّه است - بالجمله
 چون شاه شجاع بدین معاون و مساعد عقب مانده بود احتمال
 زیاد داشت که گرفتار خشونت و سبّیت مردم شده بقتل
 برسد - اما بر خلاف متصور بالا حصار را در تحت تصرف
 خود داشته رسوخی عظیم پیدا کرد حتی اینکه طوائف مختلفه
 اعتما بار کردند - بناءً علیه چنین مینماید که تنفر مردم در حق
 او بر معاونت اجانبی که ویرا تقویت نموده بودند مترتب
 شده و چون جمیع مردم در این خیال متفق شدند شاه
 شجاع ظاهراً مصلحت وقت در این دانست که خصوصیتی را
 که بالنسبه بدولت انگریز داشت برده بپوشد و دلیل هم
 دارد که او با خوشی و رغبت ظاهری در خیالات اخراج

کلی ایشل شریک و سهم شد - مقبول است که یکی از
 حانس که نسب هرح و مرج ملک بود او را راسی داشتن
 باینکه خود سرداری لشکرها که بخت احرایی آن مطلب
 فراهم آورده شد بکن - بالحملة متوجه این مقصود شده
 بالاحصار را رها کرد اما طاعه مقتدر بازگرائی که بدوست
 محمد حل تعلقی تامّ داشتن مرم کردند که دوست باین
 حویی را اردست نداده انقام او دشمن نکشد *

۲۵۳ در این اوان در قنار انگریز تعزیری عظیم اتفاق افتاد
 بایمعمی که در ماه سپتمبر سنه ۱۸۴۰ ع سر رانرت پل و
 درستان او بدو آنکه بهیچ وجه تعهد احرایی رویه مقدمش ایشل
 بالمسه بهمن نموده باشند در سر امور در آمدن - چمن مسماين
 که اراده ارل لارن اوکلند داشتند اما امر مرور چون دیده
 که وضع خود حالی از اضطراب است و مدت معمول مصب
 داری او قریب بانقضا بود اسعفا نموده مسئول او مقبول انسان و
 اگرچه در باب اصول رویه با افاعده سمار تشقت آرا روی نمود
 اما چون فرمانفرما با دقت تمام برعایت حقوق خدمت
 محوله باوقام نموده و باصفت کرم ترقی مستحقان پرداخته
 و در انجا و اسعاف هر مطلبی که مصمّن فائده و معموری
 آن مملکت بررگ که در تحت اداره او بود اهتمام فرموده

مردم از رفتن او بغایت متألم شدند - بجای او امنای دولت لارن یلینبره را که بمهمات هندوستان خلبی رجوع نموده و بآن جهت صدارت مجلسی که اداره امور میکردند بر وی موقوف شده بود بر منصب فرمانفرمائی مامور فرمودند و اجزای کمپنی اظهار رغبت و خوشی تمام از این معنی نمودند - امیر مزبور در هشتم ماه نومبر سنه ۱۸۴۲ ع (روانه و سال دیگر در بیست و هشتم ماه فوروری و اردن کلکته شده و هفتۀ چند در آنجا اقامت کرده متوجّه الہ آباد شد و بعد ها از آنجا بجانب شمله که لشکرگاه صفحات غربیہ هندوستان بود عطف عنان نمود - از قراریکه معلوم میشود فی الفور با خون قرار داد که نباید علی الدولہ در افغانستان استقرار دارند یا اختیار اهالی ملک را در انتخاب حاکم و وضع حکومت خود محدود بسازند - بالجمله بعد از مراسله و مکاتبه با جنرل پاک کار بدین ختم شد که صاحب مزبور از جلال آباد و جنرل نوت از قندهار لشکری بر کابل کشیده تقدّم انگریز را در میدان جنگ ظاهر بسازند و محمد اکبر خان را خارج کرده و استرداد اسرا نموده جمیع قلاعی را که بر فرض ضرورت جنگ دیگر مایه حراست ملک تواند بود بشاک پست کنند *

۲۵۴ پس جنرل پلک جلوریز گشته در یازدهم ماه در

تزیین رسیده و چون دید که سپاهیان و حیوانات بسیار خسته شده اند تا یک روز اوتراق کرده ایشانرا فرصت آرام کردن داد قبل از آنکه بقطع درّه‌هایی هوانک که در پیش رافع بود پردازد - خصم وحشی مزاج این مهلت را بید دلی منسوب کرده حمله بر مقامهای قزاولان بسار بود و بجهت دفع آن کرنل تیلر را مصحوب دریست و چهل سپاه لازم شد که بفرستند - پس دشمن تا بقلل جبال اطراف پس رفته از آنجا محلی الاتصال آتش باریدن گرفت لیکن کرنل تیلر در خفیه دورزده بر پهلوی ایشان قاخست و بعد از آنکه بسیاری از ایشان کشته شدند از آنجا پناهن راند - بالجمله حریفان قدری بعد از این بغنه بر قزاولان لشکر انگریز که در تحت لقمتمت منگمری بودند قاخست آورده پیش از آنکه فوجی بجهت معاونت نونست برسد او را پیس نشستن مجبور کردند و از کسان او چهار نفر کشته و هفده نفر زخمی شدند و بر این روش تمام شب حملات مبردند لیکن هرجایی را بطور خوب مصون یافتند - میجر سکمر که در وقت شام دسته همراه آورده بود خصم را از بلندی‌هاییکه در پیش اردو بود پناهن راند *

۲۵۵ افغانان بعد از چندین مصائب بجانب قهستان که بلا فاصله بطرف شمالی کابل وقع است پس نشستن باین

امید که علائمی بجهت عیال و وقت و مرجعی که از آن
 بتوانند دوباره مراجعت نموده بر شهر بتازند در آن انتظار
 بیاوند - بالجمله جنرل بلک عزم کرد تا ایشانرا بیرون بکند و
 اگر گرفتار نکند اقلّ در براند - محلّ بزرگ ملاقات ایشان
 که آنجا اکثر امرا املاک و ائقال و نساء و اطفال خود را
 برده بودند قصبه استغف بود که پانزده هزار سکّنی داشت
 و مشتمل بود بر مثنی از خانها و قلاع که بر دامنه کوهی بنا شده
 و در عقب آن قلل بلندتر بدرّه که راه ترکستان در میان آن
 است احاطه میکنند - فقط راهی بآن از قطع کردن سلسله
 تلال است در میان گریوهای تاریک و در زیر بانها و
 درختهای انگور و سیب که اطراف آنها دیوارهای مضبوط
 بسته شده و جزالمچیان تبر انداز حاذق بر جمیع بلندیا
 جایی داشتند - بعد از ملاحظه وضع زمین قرار بر آن شد تا
 انگریزان بر یمن حمله برند اگرچه این جانب بالطبع محکمتر
 بود زیرا که دشمن جمیع توپها و گاردانان سپاه را بر یل
 تعبیه کرده بودند *

۲۵۶ خدمه دیگر را بکار دشمن نکردند - اکبر و رؤسائی
 دیگر که تنبیه ایشان از طرف ما شاید قرین مصلحت میشد
 از سرحد بیرون رفته در ترکستان التّبا کرده بودند - نزدیک

شدن زمستان خبرگانی داد که در امضای عزم خالی کردن
ملکی که موقع چندین فتوح و مورد چندان مصائب بود
نباید وقت ضایع گردانید - فتح جنگ چنانچه مژگور شد بدون
امضای دولت انگریز بر تخت نشسته بود و لیکن معلوم گشت
که قزل باشان و دیگر امرای موافق بر احترامی که مردمان
در حق خاندان فتح جنگ داشتند بنیاد کار نهاده خواستند
که شاه پور را که برادر کوچک او و هنوز طفل بود بر جایی وی
نشانند و غالباً باین امید که ایشان بنام وی اجرای امور کنند -
جنرل پلک که بر عدم مداخله در این امر تصمیم عزم داده
نه فقط آنرا قبول کرد بلکه بالاحصار را بحال خود و اسبابی
بجهت محافظتش با توپخانه که در آنجا بود را گذارد - برادر
بزرگ همراه لشکر ما به هندوستان آمد - با اینهمه از لوازم دانسته شد
که قبل از مراجعت گوشمال سختی با افغانان نمایند تا بداندند
چه قسم مخاطره ها بحکم لزوم در جنگ با دولت انگریز
مرتب میشود *

۲۵۷ در دهم ماه اکتوبر لشکر به قسمت منقسم شده بسرداری
جنرل پلک و جنرل مکاسکل و جنرل فوت روانه شدند -
جنرل سیل با فوج زبده بجهت کشادن راه میمنه و بتصرف
گرفتن بلندبهای منقده خورن کابل پیش رفت - بنابراین

تدبیر مناسب فوج جنرل پلک در شانزدهم ماه بجگدلك
 رسید، پی آنکه دشمن در مضرت ایشان هیچ کوشش حقیقی
 کرده باشد - فوج دویم در تحت جنرل مکسل اندک زحمت
 کشید و قدری نقصان دید - ملنگی حیوانات، لکش پیش رفتن
 ساقه لشکر جنرل نوت را بتعویق بسیار انداخت و جمعی
 زیاده از طائفه غلیجه این فرصت را غنیمت شمرده چند حمله
 سخت کردند - سپاهیان ما با جوانمردی مدافعت نمودند
 لیکن دوازده نفر از ایشان مقتول و چهل و نه نفر مجروح شدند -
 از جگدلك بجهت آسانی حرکت افواج مزبوره هر یک جداگانه
 بعمله یکرور روانه شدند و در بیست و دویم و بیست و سوم
 و بیست و پنجم ماه پی در پی بحلال آباد رسیدند - تا سه روز
 در استیصال مورچل و استحکامات آن حصن مشغول
 بودند و در بیست و هفتم ماه فوج اول و در بیست و نهم
 افواج دیگر در پی آن روانه شدند - با تعجیل هر چه تمامتر راه
 میان درّه ها را گرفتند لیکن با وجودیکه خیبریان ایشانرا مزاحمت
 و مقابلت روزمره میکردند صدمه بسیار نخوردند مگر در سوم
 نومبر که دشمن با سدد تمام بر فوج جنرل مکسل حمله
 بزرگه جنگ برپا شد و دو صاحب منصب و نفری چند از
 سپاهیان از پای درآمدند - در قویب نیز در دست دشمن

ابتدا اما روز دیگر باز دست آمد - در روز ششم فوج دیگر
 برداری جنرل فوت از دره نزدیک به جمرود بیرون آمد
 و جمیع التاج بزودی بعد از آن در حوالی پیشاور جمع شدند *
 ۲۵۸ این وقیره این مجادله طویل مشتمل بر حوادث
 بسیار که هم مایه افتخار و هم موجب مصیبت بود باختتام
 پیوست - البته تفکر اینکه باید همه چیز را بر قرار سابق بگذارند
 و قطع و ترک هر مطلبی را که بجهت انجام آن در جنگ در
 آمده بودند بنمایند خالی از اندوه نبود - بالجمله بر حسب
 مقدمه مؤلف اغلب مردم انکار نخواهند کرد که قصد اتمام
 مجادله بدین نوع و بطوری که لارن یلبیره اعلام کرد بحزم
 و پیش بینی فراوان مقرون بود - چنانچه پیش سمت تحریر
 یانت لارن اوکلند باعتقاد اینکه افاننه مقدم پادشاه قدیم
 و خلع شده را گرامی خواهند داشت و بناءً علیه اگر سلطنت
 افغانستان بروی بخوبی قرار بگیرد آن ملک سد راه و عائق
 دشمنان دولت انگریز خواهد شد بنیان جنگ نهاده بود -
 از قراری که معلوم میشود رعایا تا بحدی مخصوص تعلقی
 بسلسله قدیم داشتند اما بهجرت اینکه واضح شد که نگهداری
 او بجز بامداد و معاونت لشکر انگریز صورت نمی بست
 امید هائیکه این طائفه مغرور و شجاع و سلح شور و فتنه جو بالطوع

و الرغبه سر بخط اطاعت نهند بحکم لزوم قطع شد - شاید که
 با حسن تدبیر صیانت قلع و جایهای محکمی چند بطور محصور
 بودن می توانستیم کرد اما ملک را هرگز متصرف نمی شدیم -
 و مثل ملک اسپانیه بالنسبه به ناپلایدن . و الجیریا . در این روزها
 بالنسبه بدولت فرانس تصرف افغانستان همیشه مایه ضعف
 و متصل سبب تلف سپاه و خلو خزانه میشد * . . .

۲۵۹ اواخر سنه ۱۸۴۲ ع از فیروزی انجام محاربات شرقیه
 هم در انگلند و هم در هندوستان با تهنیت و مسرت گذشت
 مصائب متواتره چنانچه غالباً نظیر آن در تاریخ لشکر انگریز
 مسطور نشده است قرن حال ایشان شده بود خواری و شکست
 و گریز باعث ننگ علم انگلند و رای فہر سدن گشته چنانچه
 بعضی مردم هم در انگلند و هم در فرنگستان برسم تفرؤل انصرام
 دولت ما را در هندوستان پیش از وقت در می یافتند - بالجمله
 هر قدر وقائع غم اندوز مصیبت آمیز روی نمود همانقدر ظفرهای
 نمایان متوالی آن دست داک و همان ذلت و فضیحت که
 بجهت عجله و وقت عارض افواج انگریز شدن دلیل قوی بر آن
 شد که بالاخره بر هر جمعیتی که دُول آسیا بتوانند بر سر ایشان
 بکشند تقدّم دارند - بالجمله عموم متیقّن بأن شدن که انگلند
 بحکم ضرورت باید روند سدن را که چنین می نمایند بسدی است

بزرگ و طبیعی در جانب شمال و مغرب ممالک شرقیه ایشان
 نفوذ مملکت خود مقرر سازد و عقیده کلی این بود که صلح
 و صلاحی پایدار و علی الدوام بر اصول این تدبیر معین
 مترتب خواهد شد - اما دشمن دیگر که هنوز در صدد معادلات
 نر می آمد باقی ماند *

۲۹۰ آب و هوا و صور طبیعی مملکت سند که بلا فاصله متصل
 باضلاع جنوبیه افغانستان در دو ساحل مثلث عظیم آب سند
 واقع است اختلاف کلی دارد از آن کوهستان سنگ لاخ که
 انگریزان تازه در قبضه تصرف آورده بودند گویا محض بجهت
 این مطالب که آنرا بسکنه فتنه جو مسترین سازند - بکلی در اواخر
 سنه ۱۸۴۲ع لارن یلمبیره تدابیر از دست دادن افغانستان را
 با تمام رسانین و جمیع افغانه را که در بند اسار مانده بودند
 نجات داد - فی الفور بعد از این بعضی اعمال امرای سند
 برخلاف عهد و موافق وقت و کذا لک بآثار مشعر بر مقاصد
 دشمنی ایشان ملتفت شد - در ایام مصائبی که بجهت عجاله
 وقت در افغانستان واقع شده چنان مینمود که اعتبار شجاعتی را
 که اهل انگریز در هندوستان قائم نموده بودند نابود سازد از طرف
 امرای سند آرزوی بطور وضع بروز داشت که اگر وقت مساعدت
 کند - عهد و موافقی را که در میان بود بر طاقی نسبان نهند

و این امر مایه تقویت اعالی افغانستان بود تقریباً مثل اینکه لشکری بجهت معارفت ایشان بجنگ انگریزان ترتیب داده باشند *

۲۹۱ در چهارم ماه اکتوبر سر چارلس نابیر در سکر رسید و عنان اختیار جمیع عساکر سند را در دست خود گرفت - در عرض راه مطالب قطعیه فرمانفرما را بامرای سند انهی کرد و بعد از چند روز حکم بمیجر اترم رسید تا همچنین طلب جواب صاف و کافی کند - گمان بسیار میرفت که چون اءرا فتوحات عساکر انگریز را در جانب شمالی شنیده باشند معاهده بایشان اشکال بسیار نخواهد داشت اما توقعیکه فرمانفرما داشت بخطا رفت - صحیح است که مذاکره زیاده از چهار ماه طول کشید و آن هم بامید قوی که انجامش فیروز خواهد شد حتی اینکه امرای سند در قبول شرائط جدیدی که فرمانفرما بواسطه اینکه ایشان نه فقط ظاهراً ملل بمخالفت شده بلکه بانواع مختلفه نقض معاهدات موجوده کرده بودند القای آنها لازم دانست سر رضا جنبانیدند - با این همه عوائقی که غالباً در معاملات با دول هندوستان روی میدهند در این وقت نیز بظهور آمدن - واضح بود که با وجرد قبول شروط مقررده بر عهد و پیمان ایشان اعتماد نباید داشت و

طولی نداشتند که دلیلی وافی بر حقیقت این خیال اتفاق افتاد *

۲۹۲ میجر اوتوم در پانزدهم ماه به سرچارلس ناپو باین
 طور مینویسد - از مکاتباتی که چند روز پیش از این بشما
 نوشته ام یقین کرده باشید که مساعی و اصراری که در صلح
 و ملاح با امرای سند نمودم از پیش نخواهد رفت و با ملالت
 تمام باین خبر بدهم که ایشان در محاربت دست کشاده
 امروز صبح بر خانه من حمله آوردند - بعد از دفاعی مردانه
 از طرف معاننان من یعنی سپاهیان دسته از فوج بیست و
 دویم بسرداری کپتان کنوی مجبور شدم تا آنجا را خالی کنم
 بواسطه اینکه اسباب آتش خانه تمام شده بود - در ساعت
 نه صبح جوده های بسیار سواره و پیاده بر سه طرف حصار سفارت
 خانه که از طرف چهارم سفینه پلانیت بعاصله پانصد قدم تقریباً
 بیانت آنرا میکرد در باغات و خانه های که مشرف بر صحن
 بود جایی گرفتند و محال بود که با معدودی قلیل که داشتیم
 چنان وسعت را در تصرف بداریم *

۲۹۳ اخبار چنین فتح نمایان که با وجود اتفاقات غیر متوقعه
 با کثرت جمعیت دشمن دست داده بود بحکم ازوم مایه
 انتهای و مسرت کلی گشت - هر چند وفاداری و خواهشهای
 دوستانه اراید سند موقع شرک بود اگر سپه سالار انگریکو

از حمله که ایشان بمجّرد امضای معاهده مذکور بغتّه و باین پایه خیانت بر سر وی بردند غافل میشد میتوان ویرا معذور داشت - علی ایّ حال با وجود فتوحات کمله که در محاربت ثلثی با افغانه دست داد مصائب و متاعبی که از جنگ اول صادر شده بود بکلی از نظرها محو نشده و شاید که بعضی از امرای هندوستان که غالباً در رویّه تدابیر ملک اندازه ملاحظه عاقبت امر نمیدانند این خیال را کردند که دولت انگریز نه بهرادی که در بدو کار بجهت انجام آن مباشر جنگ در افغانستان شد فایز آمده و نه بواسطه تصرف علی الدوام بر آن ملک مستخر بسطی در دائره ممالک خود داده بود - لهذا میتوان گفت که بجهت اصلاح تقدّم و تفرّق انگریز فتحی در پشت دیوار حیدرآباد اگرچه دعوائی مشت و نیشترا هم بود لازم گشت - حذاقت سردار لشکر در فنون حربیه و شجاعت عساکری که محکوم وی بودند مایه حصول این مراد شد و بنابر این فتح ایشان بمناسبت وقت سبب تهنّت و شادمانی گشت *

۲۹۴ لارڈ یلنبرہ در مراسله مؤرخه پنجم ماه مارچ که از سلطان سرای آگره نوشت از طرف دولت و اهل هندوستان بهادرائی را که صیانت ملک را کرده بودند مشکور السعی

میراند و در باب نخستین عمل عداوت که از طرف دشمن سرزده بود نوشت که فرمانفرما نمیتواند از خیانت حمله بر سفیر انگریز یا از تعدی که از طرف کسانی که در همانوقت با مضایع معاهده میپرداختند صدر پالت در بگذرد و از مطالب اولیه فرمانفرما این است که اقتداری را که بواسطه فتح اورا دست داده است بوجهی بکار ببرد که بیش از همه متضمن رواج بازار تجارت و رفاه و آرامی اهالی مظلوم سند باشد - پاداش وفاداری درستان بعنایات فراوان و مزایای امرای خائن بوجهی که عبرت جمیع باشد از مطالب ثانیه است که فرمانفرما در اجرای آنها تقصیر بر خود روا نخواهد داشت - فرمانفرما تحسین از طرف خود و شکرگذاری از طرف دولت و اهلی هندوستان بالنسبه سپاه سالار و بهادرانی که در تحت اداره او بودند مینماید - شهرت ایشان بواسطه جلالت دشمن زیاد شده که فتحی از همه کاملتر در میدانهای از همه خونخوارتر کردند - انتهی - بالجمله هنوز وقت مقتضی آن نبود که مطالب مندرجه مراسله فرمانفرما را جاری بدارند - امرای سند باید خوب مستحضر شده باشند که در وقتیکه بدین صورت شمشیر کشیدند نمیتوانستند دوباره در غلاف کنند بعلت اینکه مصالحه با امرائی که فرست زمان معاهده درمیان را غنیمت

شمرده اظهار عداوت کردند بلکه رسوم متعارفه ما بین دول
متخاصمه را نیز معمول نداشتند دیگر صورت نمی بست -
با وجود اینکه دشمن صدمه شنید خورده بودند هنوز ایشان از
مخالفان خیلی جمعیتی زیاد داشتند و بسرداری امرائی بودند
که نمیتوانستند امید شرائط خوب از فاتحان بدانند - هوش
محمد سیدی یکی از امرای باوچ از سائر سران امتیاز داشت
و چنین دانسته شد که او با میر شیر محمد امیر میرپور خیمبر
ماید اصلی جنگ بود - از اخبار اغراق آمیز و مشکوک که
بزودی پس از ابتهاج و مسرتی که بعد از خبر شکست لشکر
سند در پشت دیوار حیدرآباد شیوع یافت واضح بود که
چه قدر اثر قوی شکست و مصائب افغانستان در خاطرها
داشت چنانچه در وقتیکه بوسطه هندوستان بجانب انگلند
در حرکت بود خبر بی اصلی رواج داشت که لشکر سر
چارلس نابیر در جنگی که ثانی الحال اتفاق افتاد شکست
فاحش خورده بودند *

۲۶۵ بواسطه اینکه جمعیتی قلیل که بسرداری سر چارلس
نابیر بود از شش هزار نفر متجاوز نمیشد فلذا نتوانست عساکر
خود را در مواضع ممتده در اطراف و جوانب شهر حیدرآباد
که بعد از معرکه میانی در تصرف گرفته بود تعبیه کند .

باینجهت سردارانگریز در اواسط ماه مارچ شنید که دشمن
 بار دیگر بغراهم آوردن جمعیت مشغول است که تعدادش
 از سپاهی که بعد از مجاهدت سخت آنرا متفرق کرده بود
 بسیار کم نیست - در تلایخ بیست و سیوم ماه مارچ سپه سالار
 انگریز از اردویی که در حیدرآباد بود کاغذی بغرمانفرما نوشته
 اعلام کرد که میجر ستاک و میجر لیسلی با سواره و پیاده و
 توپخانه سبک روز پیش بوی ملحق شدند - این مدد کفایت
 تلافی نقصانهایکه در فتح میانجی شده بود نمود و هم چون
 احتمال مقابله دیگر با دشمن ساخته مستعد میرفت سپاه
 انگریز را قوی دل گردانید - سپه سالار در همین مراسله مینویسد
 که دشمن در این وقت بفاصله شش میل از لشکرگاه وی
 نشسته است با جهتتی بقدر کفایت چنانکه بر شترهایی وی
 شروع تاخت و تاز کرده اند لهذا روز دیگر تعاقب ایشانرا
 کرده و هرجا که بایشان برسند حمله خواهد برد *

۲۶۶ بامداد پگاه سپاه سالار افواج خود را حرکت داد
 و قریب دو میل پیش رفته بودند که دشمن را در مسافت
 یک میل و نیم در پیش روی دیدند - چون بقدر یک هزار دورست
 ذراع از مقام خصم رسیدند افواج آراسته قتال و جدال
 بی درهی بجهت حمله در حرکت آمدند - قریب بساعت

نه صبح توپخانه انگریز بر موضع حریف آتش باریدن گرفت و قلب لشکر ایشانرا از نظم و ترتیب انداخت چنانچه جمعی کثیر بسمت دست چپ حرکت کردند و ظاهراً تلب تبر باران توپخانه از چپ و راست نباردند - صفوف دشمن تقریباً بشکل خطّ مستقیم بود - جر بزرگی که در پیش (روی) ایشان بود بر دو حفره عمیق موازی یکدیگر مشتمل بود که یکی از اینها بیست قدم عرض و هشت قدم عمق و دیگری چهل و دو قدم عرض و هفده قدم عمق داشت و بر علاوه بواسطه خاکریز و سنگرهای منبع مستحکم بود - بالجمله ترتیب با حفاظت این مورچل سدّ راه انگریزان منصور و مظفر نگشت با وجود اینکه عدد مستحفظین آنها از جمعیت انگریز بسیار زیاده بود و تهور و جلالت ایشان بالنسبه بهر لشکر هندوستانی که تا بحال دم از مقابله با سپاه انگریز زده بودند پایی کم نداشت *

۲۶۷ در انتهای جنگ با افغانان ثمره تدبیریکه کمپنی بفرمان فرمایدن هندوستان مکرّر القا نموده بودند تا از زیاده کردن حدود و سبع ممالک دولت انگریز حذر کنند بظهور آمد - اما فتوحات سند که بآن زودی بعد از ظفرهای افغانستان واقع شد بکلی از وقایع متضاده دیگر وجود گرفت و ظاهر

کردن که خیالات تدبیر ملکی هرچند ثبات و دوام علی الظاهر دارند بر آنها اعتماد نباید داشت - فقرات مرقومه ذیل رأی بعضی است که در وقت این فتح جدید گفته اند اگرچه تجربه بعد از آن از قیمت خیال اول بسیار گست و آن اینست که سند ملکی است که اگر در دست ما نباشد رون سند سرحد مستحکم نمیتواند شد - مرور و عبور آن رون را نیز سلامت نمیتوان کرد اگر در لای مستقل که در این وقت جنگ و جدال با ما دارد یکی از کدله های رون را در تصرف خود بگیرد - ملکی حاصل خیز است و با داره ما بیشتر حاصل خواهد داد و مسکری که بجهت نگاهداشتن آن ضرور است از برای ما خرجی نخواهد داشت چونکه مداخل خود ملک باسانی کفایت مخارج آن خواهد کرد - بفاعله سفر یک هفته از دار الحکومه ضلع مغربی ما واقع میشود - شاهراه های آن ما بین دره های مهنتع المرور مثل بولان و غیره واقع است بلکه مشتمل است بر رود خانهای بزرگ که جهازهای دخیانی ما بجلدی و سلامتی میتوانند قطع آنها بکنند - زمین هموار است و باشکالی کم قابل صیانت زیرا که در اندک زمان دشمنی قویتر از تابش آفتاب نخواهد ماند *

نکرده بودند خصوصاً اعمال شیر محمد خان که در جمع آوری
 لشکری دیگر غایت جهد میکرد مایه زحمت فراوان شد - از
 طرف دیگر حرکات امرائی که دولت انگریز را بر دوستی ایشان
 اعتماد بود بیشتر از وضع امرای شکست خورده مایه وحشت
 شد - علی مراد خان که انگریزانیکه در سندن سکنتی داشتند
 مکرر او را مورد عنایات کلتی ساخته بودند چنین مینماید که
 چون خبر پور بر او مسلم گشت یقین کرد که هر ضلع
 دیگر که دولت انگریز از امرای انتزاع نماید بهمین طور بار
 مغرور خواهد شد و دیگر علامت عطفوت این بود که
 توپهائی را که در معرکه میانی بدست آورده بودند بلو گذاشتند -
 پس بمجرّد اطلاع بر اینکه بمران بی جای خون فایز نخواهد
 شد آتشخانه را که انواع دولت انگریز تسخیر نموده بار
 گذاشته بودند بدست شیر محمد خان سپرد *

۲۷۹ از نوشتجاتی مؤرخه ماه اکتوبر سنه ۱۸۴۲ع که از
 هندوستان آمد بطور دلخواه معلوم شد که ممالک شرقیه که هم
 از چند ماه اینقدر مایه تردد و تردد شده بود دیگر حادثه
 که قابل مناظره و مباحثه شود نداشت - در روز نامه بمبئی
 مسطور است که خطوط از طرف سکر و حیدرآباد مثل اینکه
 از آسوده ترین اطراف مملکت است بر وقت می رسد

و اخباریکه از آنها نیز می‌رسد تازه و قابل ذکر ندارد بلکه بهیچ
نمی‌ارزد و هیچ‌گدر و دار یا واقعه غریب یا هیچ قسم قزاقی
بظهور نمی‌آید حتی اینکه ذکر مخاطره از افواه نیز افتاده است
و می‌گویند که امرا روز بروز اذعان باطاعت مینمایند و ملک
با آسائی غیر متوقع رو بصلح و صلاح می‌گذارند - بالجمله از
اراضی شمالیه هنوز معلوم شد که اوضاع امور بر وجه دیگر است
و از افغانستان متصل اخبار اختلال و اغتشاش و علامات شورش
و طغیان می‌رسند - کابل در کمال هیجان بود و مذکور شد که
دوست محمد خان باستبداد و استقلال تمام فرمانروایی میکرد
و علی‌الخصوص بالنسبه به امرائیکه اندکی اظهار دوستی انگریزان
در وقتیکه ایشان در آن ملک اقامت داشتند نموده بودند دست
تعدیی دراز کرده - امین الله خان را مقید ساخته و بر پایش بدن
گذاشته بود و در افواه افتاد که بحکم همین امیر بیش از بیست نفر
از اعیان کابل در بند اسار بودند - و همچنین شیوع یافت که مقرر
جنگ زنجیر بر پا به قندهار سخت محبوس شد و اعوان و انصار
و مشیر و مشاران او هرجا فرار کرده جان بسلامت بدر میبردند -
مصلحت دولت انگریز بجز اینکه مبادا خطر این شورش بمالکی
که در تحت اداره ما بود اثر کند باینهمه چیزها تعلقی نداشت -
بالجمله بواسطه تدبیر کافی که به لارن یلنیرة القا شد از اتفاقات

حسنة دولت انگريز را احتياج مداخله در اين نژادهاي خلقي نشد وليکن اين قدر آسان نبود که ايراني ذمه خود را در باب اينکه اينهمه اختلاف و شورش در آن طائفه شجاع رفته جواحداث نموده بود ظاهر سازد *

۲۷۰ در ملک ديگر نيز که بيرون از سرحد شمالي مملکت هندوستان مانود موجبات بيم بنقد روي ميمون - در آن اقطار وسيع که رودهاي ستلج و اتک احاطه بآنها دارن علامات شورش و فتنه زيک بظهور آمده بود و در اول سال ديگر در مکانات ملڪي تهنيتها کرده شد که امور هند با چندين معهوري و رفاه داير است که فرمانفرما و اهل مشورت خانه ميتوانند اين وضع نازک امور که چنين ميمون و هم در پنجاب و هم در گواليار زن بروز خواهد کرد ملتفت بشوند - پس نژدي در فکر بندوبست امور افتاده چنانچه در ماه اگست حکم بر جميع عساکر که در خطه آگره بودند جاري شد تا بمجرد خبر مستعد حرکت باشند و در افواه مذکور بود که بزودي لشکري بسواداي سر هوگف بجهت نگهباني ملک در حوالي رڼ ستلج تعبيه خواهند شد - اسبابي که بالاخره مؤدي بطغیان و خونريزي بسير در پنجاب شد مختصراً حسب ذيل ميتوان تقرير کرد - چون رنجيت سنگه در سنه ۱۸۳۹ ع وفات يافت

حرم خاصه ويی نیز چنانکه رسم هندوان است با سه نفر از زنان ديگر در آتشي که بجهت سوزانیدن نعش شوهر افرخته بودند خود را سوختند - لیکن پیش از آن که خود را در آتش بزنند پیش خود کهرگ سنگه را که پسر و ولیعهد راجه مرحوم بود و دیهان سنگه را که وزیر دویز وی بود طلبیده و دست میت را بدست پسر جفت کرده درخواست کرد که پسر سوگند یاد کنند که با وزیر احسان و مرحمت کند و با همین قسم قسم از وزیر نیز بدولت خواهی و موافقت پسر مهد و یمن گرفت *

۲۷۱ کهرگ سنگه بلا تأمل بر نخت مروج کرد و میل بجانب درخت انگریز داشت اما بکارت و جلادتی که منزلت با این اشکال مقتضی آن بود انصاف نداشت - هنوز چهار ماه از سلطنت او نگذشته بود که چنانچه سابقاً سمت تحریر یافت و با قوت احتمال که گویا زهر بوی دادند راه آخرت پیش گرفت و ولیعهد او نونهال سنگه از افتادن قبري از سقف در وقت مراجعت از مراسم احراق بدر و غایت یافت - مردم انتقال متواتر این دو نفر را بر مواضعه زیر مقرب رجیت سنگه حمل کردند و او بعد از موانع چند که غالباً بواسطه مخالفت یکی از زنهای رجیت سنگه وقوع

یافت شیر سنگه را بتخت برداشته بهرادی که از مدتها پیش
 فهاد خاطر او بود فایز آمد - در اوقات پر شور و شر که بعد
 از آن روزی نمود امنای دولت انگریز تا چندی با دغدغه
 خاطر مواظب احوالات و اعمال ایشان بودند اما بعد از
 چندی چنین مینمود که امور مملکت که غالباً بواسطه قابلیت
 رنجیت سنگه بنا شده تا بحدی مخصوص نظم و نسق
 پذیرفته از اینکه محلّ توجه امنای حکومت هندوستان شود
 که در آن اوقات بامور معظمه دیگر اشغال داشتند افتاد - از
 طرف دیگر بنای مخالفت و معادات ما بین راجه جدید
 و وزیر جاه طلب بظهور آمد و در تعیین اسباب این اختلاف
 اقوال است - مستر اسپرن میگوید که شیر سنگه شخصی مردانه
 وضع و خوش منظر بود و علی الخصوص بواسطه اینکه میل
 بمشرب و عادات فرنگستان داشت و اظهار دوستی انگریز
 نمود دیهان سنگه که کینه شدید در حق ایشان داشت از وی
 نفور گشت - بالجمله احتمال دارد که این محض یکی از اسباب
 اختلاف بود و همین کفایت است که چرا در تدابیر کلیه
 منازعت میکردند - منقول است که راجه صرف اوقات را
 در لهو و لعب و سستی و بیکاری که مکرر مایه خرابی
 دولتهای هندوستان شده است میکرد و اختلافاتی که

مگر، مابین شیرو سنگه و وزیر مقتدر وقوع یالت وزیر جرات
کرد باینکه بر سر جمع او را بر فسق و فجور ملامت کرد -
بالجمله مبنای منارعت علی الظاهر هرچه بود از اعمال سابقه
وزیر غالباً موقع شک نیست که سبب حقیقی خصومت
ذات البین این بود که راجه در کسر تدابیر و تخفیف اقتدار
وزیر میپرداخت و بنابر این وزیر با بعضی از اکابر امرای
دربار در ساخته بقصد جان راجه متفق شد و زمانیکه بجهت
اجرای این عمل قبیح اختیار کرد دلیلی وضع است بر
رسوخی که در دلهای سپاهیان پیدا کرده بود *

۲۷۲ در این اثنا امور دربار گوالیار که از مدتی مورث
دفعه خاطر و بی اطمینانی بود یکباره بر هم خورد - اختلال
و اغتشاش و عدم انتظام در آن ملک روی داد و طوائف مختلفه
یکدیگر را از اداره مهمات ملک خارج ساخته و امرای متواتر
بجهت تقدّم و تفوّق آغاز مناطحت نموده ملک در پای
سپاه بی نظام و مطلق العنان افتاد - بالجمله چون امنای
دولت انگریز بر حسب شرائط معاهده که با راجه مرحوم
نموده حمایت و لیعهد و صیانت ممالک او را برقرار سابق
بر عهده گرفته بودند دیگر ممکن نبود که از فرمانفرما پوشیده
بماند که اعمال امرای گوالیار فی الحقیقه برخلاف عهد

معاهده یون - بناءً عليه لارن يلينبره حكم بتقدّم افواجي فرمود
 كه بنابر قول او بجهت اين امر كافي شوند كه در باب امن
 و آمان آينده رعايايي دولت انگريز كه بر سرحدّ مملكتين
 مكنتي داشتند كفالت گرفته راجه را حمايت بكنند و اطفالي
 نائزء شورش در ممالك او نموده جميع متمرّدان را تنبيه
 نمايند - اين امر بيشتر لزوم داشت بواسطه اينكه راجه سني
 نداشت و بكلي بي مرتبي بود و لهذا عوضه دو خطر بود كه
 هم دست خوش دشمنان خون و هم مصدر خلافها بالنسبه
 بدوستان بشود - بالجملة با وجود تهيه و تداركي كه بجهت
 چنين حادثه ديده شد مقاومتي شدين و خيلي زياده از
 آنچه در خيال سپه سالار مسمي به سرهوكوف بود نمودند *

۲۷۳ در بيست و چهارم ماه دسمبر سنه ۱۸۴۳ ع و كلايي
 دربار گواليار ملاقات ديگر كه قدرتي طول داشت با فرمانفرما
 نمودند - بسياري از سکنه متشخص كه از گواليار به اردو آمدند
 بخيال داشتند كه مخالفت و مقاومت با دولت انگريز بهيچ
 وجه صورت نمي بندد - بالجملة تهيه و تدارك بجهت استقبال
 مهند عليا كه چنان توقع بود در بيست و هشتم ماه به اردو
 خواهد رسيد باشكوه و احتشامي كه مناسب بود با منزلت
 او و لازمه ملاقاتي كه بايد بكنند ديده شد - فرمانفرما كه در

اول رفاه یا اقتصاد تمام اظهار مطالب خود را نموده بود
اقتضا کرد که دوباره ماما صاحب و دوستان او را بر سر
امور بیاورند و خواص جی والا تسلیم و تبعه او را معزول
کنند و بجهت اصلاح حل سرحد طرفین بوصول و ایصال
بعضی از صفحات زمین تن در داده کسانی را که در لشکر
سرشورش در آورده بودند بر طرف کنند و بالاخره خواست
تا تغییر در جمیع نظم و نسق لشکر دهند و توپخانه را که
قریب چهل سال قبل از این بواسطه دولت راجا سندیا
بنا نموده و مردم از روی شگون حفظ مملکت را بعهده بوجود
آن می دانستند تسلیم نمایند - اینمعنی در نظرها مانند تفرقه
جمیع لشکر و ابطال استقلال ملت جلوه کرد - بالاخره اسباب
مزید موجود است که اعتقاد کنیم که اظهار مطالب دربار
مرسته از اول تا آخر بنابر صدق و راستی نبود و به مجرد اینکه
در یافتند که مسائل بی پایه و بی مایه که اولاً ظاهر ساختند
نبی توانند مانع تقدم انگریزان بیایند با خود قرار دادند
تا با شدت تمام پنجه زنند و از قراری که معلوم میشود
دیگر مصالحه فقط بجهت دفع الوقت جاری شد *

۲۷۴ اقرار باید کرد که یکی از عظیمترین موانع قول و قرار
ما بین مللی که تربیه شدند و جمعیتهایی که هنوز قهزیب

کَلْبی نیافته اند همیشه این خواص بود که تا چه پایه بر موکد
 ترین مواعید و اظهار صداقت ایشان اعتماد باید داشت .
 در دُولی که بکمال تربیه اختصاص یافته اند قدر اعتبار ملت
 و صدق گفتار چنان دانسته میشود که نادر اتفاق می افتد
 که وزیری هر چند بی نام و ننگ باشد اعتنا بدان نداشته
 باشد - اما در تدابیر امرای هندوستان حرکات نا هنجار چنانچه
 از امرای هند سرزده بود بیشتر عموم یافت از آنکه مایه
 تعجب زیاد شود - علی ای حال از اقبایی که در تدابیر دربار
 مرسته بروز کردن طرز و موقف موحد لشکر ایشان استنباط نشد -
 کلیه تضاوت صور طبعیه ملک کوهایی افواج با نظام را خیلی مانع
 میشود بعلمت اینکه دره ها و انهار عمیق و قریب ممتع المرور
 هر جا کشیده شده از این جهت اسباب دست بردن
 رویت افواج بی نظام در آنجا فراوان است و فقط بعد از
 آنکه نقابان زحمات شاقه و علی الدوام کشیده بودند راه مرور
 لشکر مستصفی گشت - بالجمله افواج جدا گانه در سه جا
 که از یکدیگر مسافتی معتدله داشت از روز کوهایی عبور
 کرده جمیع لشکر انگریز در ساعت هشت صبح بیست و نهم
 ماه دسمبر سنه ۱۸۴۳ ع در جائیکه معادل یک میل در مقابل
 مهاراج پور واقع است تعبیه شد *

۲۷۵ نتیجۀ این دو معرکهای عظیم مهراج پور و بنیر نه فقط مرهتیان متّرد گوالیار بلکه بسیار سرکشان بی آرام هندوستان را مایوس ساخت و مایۀ انتشار رفاه و آرامی در جمیع ممالک شرقیۀ ما شد زیرا که در آنجا بسبب کثرت اقوام مختلفه و وجود قبائل که هنوز با یکدیگر درست نیامیخته اند و عادات دزدی و طراری و میل به نهب و غارت ایشان فقط بواسطۀ توجّه با دقّت اقتدار منظم تسکین پذیرفته است اینگونه حوادث اگرچه نه ملی الظاهر لیکن در باطن اثر عظیم در جمیع مملکت دارن - بالجمله در حضور فرمانفرما و سپاه سالار و حلق انبوه از امرا و اعیان ملک بلادی مراسم جلوس راجه باحتشام و شکوۀ تمام پرداختند - شاهد برای العین این طور بیان میکند که راجۀ جوان زیر کله زرینست ملوکانه نشسته پای خود را در زیر تخت مثل طفل مکتب تکان میداد و چنین مینمود که بکلی از معنی آداب و رسومی که او را چنان امتیاز در آن دادند بی پروا بود *

۲۷۶ بالجمله از طرف دیگر تا رضامندی عظیم از ابالت لارن یلینبره در سبیل رجا روز بروز زیاد شد و بعضی اوقات میل او بکبکۀ لشکر و اظهار دبدبه و شکوۀ که لازمه منصب فرمانفرما می است چنانکه فی الفور بعد از غلبه بر مرهتیان

سرکش در نظرها جلوه گر ساخت بوجهی بظهور رسید که قدری مناقض اعتدال و تمکین معمول حکومت انگریز بود و مکرر به مساعله و مسامحه در عمل دیوان و اداره امور داخله که فی الحقیقه بزرگترین فرائض خدمت فرمانفرمائی است منجر شد - جمیع اعمال وی ناهنجار و برخلاف تدابیر مقرره بود که امنای کمپنی خواستند بدان واسطه دست از تاخت و تاز علی الاتصال بر ممالک اطراف نکاه داشته باستحکام مملکت وسیع خود که هنوز ایشانرا بر آنها اقتدار بی محدود بود بپردازند - و یکی از اسباب انتخاب او بجهت منصب فرمانفرمائی این بود که میپنداشتند که اعتبار کاردانی او در امور سیاسیه باجرائی تدابیر مقرون بصلاح که پیش نهاد خاطر ایشان بود مؤثری خواهد شد - اما وضع افعال جانشین وی دلیلی کافی است بر اینکه تجملات کاذبه سپاه گری بر سالاری مجرب کمتر اثر میکند تا بر یکی از ارباب قلم کار نادیده - کاتبی در روز نامه هند مورخه ماه دسمبر سنه ۱۸۴۴ ع می نویسد که شک نیست که ملایمت فرمانفرما و بی پروائی که از احتشام و شکوه دارد یکی از اسباب ترفیه و تمشیت هندوستان است و تا بحال علانیه اعلام باران سفر از کلکته نکرده است اما در آنجا مانده و بکارهاییکه لازمه مرد ملایم جواست مشغول •

۲۷۷ بعلاوه این هم مایه غضب کمپنی شد که از وضع حرکت لارن یلنبره استتباط شد که او بقویت امنای دولت انگریز بقدری مستظهر شد که بتحسین یا ملامت کمائیکه اداره امور هندوستان بدست ایشان بود اعتنائی چندان نداشت - ولذا چون حکام مجلس عالی بمقتضای حقوق اقتدار خود عمل نموده و بدون آنکه با امنای دولت انگریز مشورت کرده باشند بلکه بکلی برخلاف آرای مشهوره ایشان او را از خدمت بغتة خارج کردند این امر هم در انگلند و هم در هندوستان وقعی تمام در نظرها یافت - لارن وانگتون با سختی شعاعاً بر فعل ایشان ملامت کرد و رای عموم مردم بر آن بود که مثل این عملی که تا این درجه مایه تشویش بلکه تحقیر امنای دولت و یکی از اکابر ایشان بود سبب معارضه زیاده در انتخاب جانشین وی خواهد شد - اما این خیالات بجای نرسید و سر هنری هاردنگ بر این عمل معتبر اخمصا یافه و در ششم ماه می سنه ۱۸۴۴ ع نامزد منصب فرمانفرمایی شده امنای دولت بلا تأمل این مطلب را قبول کردند - این دلیری و تدبیر کافی حکام مجلس تا چندی مباحثه و اختلاف اقوال بسیار احداث کرد اما جمیع مردم که بامور هندوستان اعتنا داشتند چون دیدند

که چه مرتبه فرق بود در انعال متداوله لارن یلنمبره تا برویت
بی تکلف سر هنری هاردنک از این تغیر راضی شدند *

۲۷۸ ملک مرسته هنوز در اختلال و هيجان بود و باین
جمعیتی شایان بجهت جلو گرفتن باغبان حاضر بدارند -
شک نیست که سباری از این مشکلات مرتب شد بر انواع
برهم و درهم تدایر شرقیه که نتیجه حوادثی بود که بنابر آن
جمعیتی تجار بندریح وضع وزی فاتحان و حکام را مقلد شدند -
قائد و اگذاران امرا و راجگان مستقل و خراج گذار محل
بی مایه خود در ممالک انگریز مکرر عرضه اعتراض گشت باین
معنی که بیدترین نتایج منجر میشد و بنابر این بسیاری اوقات
اتفاق افتاده است که امنای دولت انگریز کرها در کارهاییکه
نمی توانستند قبول بکنند شریک شده اند و این دول محقره
مراکز مواضعه های علی لاتصل و غالباً سد راه و عائق تدابیر
کافی بجهت ترفیه حال رعایا میباشند *

۲۷۹ اخبار آنچه در پنجاب اتفاق می افتاد تا چند ماه
خبری غریب و غیر متوقع بود - از ورود سفائن پی در پی
کیفیت شورش تازه و قتل عام و کشتن امرا و حبله سازی
و مواضعه های مختلف و بی ثبات بمسامع میرسید و این حال
نه فقط بغیضه آنچه منازع فیه بود منجر نشد بلکه علامات

تشویش را که در جمیع ممالک شرقیه انگریز بر دل‌های مردم
استیلا یافته بود تسکین نداد ولی در این ملک هر وقت که
خللی جدین یا آثار تضعیف اقتدار انگریز روی دهد آلات
مخالفت و طغیان در دست است - لشکری بجهت نگاه
داشتن و جلوگیری دشمن بر سواحل رود سندج هنوز جایی نداشت
و بعضی اوقات زد و خوردی و حمله و دفاعی روی میداد
بقدریکه ایشانرا از سُستی و بی‌کاری برآورده همیشه مہیای کار
بدارد - در اثنای اینحال امرای ملک درباره فوائد انصام
پنجاب مباحثه میکردند که آیا مصلحت اقتصادی آن دارد
که در دائرہٗ نفوذ شمالیہ مملکت بسطی دهند و دولت خود را
از اندیشه و بمی که لابد نتیجہٗ ایست از حرکت ملتی
بی تربیت که ناظر طغیان در آن ملک علی‌الاتصال در اشتعال
و سپاہ بی نظام و وحشی مزاج آن همیشه در انتظار فرصت
که اگر ضرورت باز خواندن لشکر از نگاہداری حدود ایشان دامی
شود بر ممالک انگریز تاخت و تار کنند *

۲۸۰ تا چند ماه اخباری که در باب وضع ممالک وسیع
هندوستان در انگلند ماه بماء رسید غالباً مشتمل بر اقوال افواه
مختلط و وحشت انگیز شورش و طغیان و هرج و مرج و قتل
انفس در ملک پنجاب بود - جمعی کثیر از سپاہ بر سواحل

روى سنج جايى داشت و گمان ميرفت كه هرچند سلسله حوادث
افتتاح جنگ را بتعويق اندازد جنگ لابد بر پا خواهد شد -
اما چه در انگلند و چه در هندوستان در باب طبيعت سگهان
و مقدار تهيه و تداركي كه بر فرضي كه ايشان تعدي بكنند
بجهت دفع آن ضرور باشد خيلي قلت استحضار بود - حالت
پراگنده و بي نظام ايشان و عدم حكومت قاهر كه مايه آن نحو
اتحاد ميشود كه انجام فيروز سپاه گري و فنون معظم حرب
غالب بر آن متفرع است بنوعي خاطر نشان و دلنشين مردم
بود كه چون اختلافاتي كه از مدتها مترصد آنها بودند حقيقت
واقع گشت معلوم شد كه فرمانفرما و سپه سالار در استعدادي
كه لازمه جنگ است غفلت ورزيده بودند - اگر ملاحظه
امتداد زماني شود كه در آن عرض مدت جنگ با سگه
مطمع نظر بود و تهيه و تدارك بجهت اين امر ديده شده
مشكلاتي كه در شروع محاربه در وقتيكه سگهان از رود سند عبور
كردند سد راه و عائق اعمال لارد گوف شد باعث تعجب
مطالعه كنندگان خواهد بود *

۲۸۱ كپتن كنگهم كه رايي صادق تواريخ سگه است
ميخواهد كه دليل اقامه كند بر اينكه اگرچه شك نيست
كه اول كسانيكه دست تعدي كشادند طائفه سگه بودند

اما تدابیر انگریز بر خود غرضی و کوتاه نظری چنانچه لازمه
 حذر از خطر ملی النقد است بیشتر مشتمل بود تا بر آن پیش
 بینی مقرون بعقل و امانت که باید منشاء مصالح ملّتی با تربیت
 در معامله با قومی که از همه جهت از ایشان پست تر اند باشد -
 بنابر این خیال میکنند که تهیه و تدارکی که در ظاهر بجهت
 صیانت و در وقت ضرورت بجهت مقابله دشمن قرین و ممدّ
 حرکت لشکری که بجهت نگاهداری ملک سگه مقرر شده بود
 در نظر طائفه وحشی مثل این مینمود که آثار معادات دانسته
 است تا در هنگام فرصت حمله بر ملک ایشان برده شود -
 و همین صاحب دانا میگوید که همین عقل ناقص و کند
 ذهنی که بدان سبب انگریزان نفهمیدند که در محض جمع
 آذوقه کشتها بجهت پل ساختن بر رودی که حدّ مابین
 مملکتین بود خود آثار دشمنی منطوی است و باینکه
 تعبیه لشکری که فقط راه لاهور بجهت حرکت آن در پیش
 است در دلهای مردم وحشی که بیم ایشان بیش از امید بود
 چه اثر خواهد کرد اعتنائی نکردند ایشانرا بر آن نیز داشت
 که بادل قوی و بعدم استحضار از طبیعت و همت مردمان
 گویند تا بحدّی اصرار کردند و تحقیر نمودند که تقریباً مایه
 برهم خوردن دوام فتوحات ایشان گشت - در سنه ۱۸۴۲ ع

چنین میدانستند که سگهان نمی توانستند با افزاندن دم برآری
زنند حتی اینکه سگنه کوهستان جمود در صفات سپاه کشی
با ایشان نسبت نداشتند *

۲۸۲ در سنه ۱۸۴۵ ع صاحب منصبان انگریز در مکاتبات
ملکيه سپاه لاهور را مشتري ارادل و جمعي بي سرو پا نوشته
بودند اگرچه در نوشتجات بعد بهتر تعريف نموده تسليم کردند
که عسکر مزبور مرگب از زمینداران اند - لیکن هم نوشتند که
بقانون لشکري روز بروز آثار تنزل در ایشان بروز دارد و محقق
است که صاحب منصبان انگریز و سپاهیان هندوستانی فتوحات
آینده خود را بیشتر متفرع بحرکت متصل و احياناً توپ
انداختن میدانستند تا بحداقت دست برد و شدت جنگ
وزن و خوردني طويل - انگریزان نه فقط دشمن را خوار می
شمردند بلکه کذاک از صورت تعدی سگهان که از مدتی
متمادی متوقع بود غافل شدند - هیچ یخیال ایشان خطور نمیکرد
که امنای حکومت یا حتی سپاهیان سگنه جزأت بکنند باینکه
با جمعیتی کثیر از روستا عبور نموده ادعای مقابله رو برو کنند -
همچنین هم یخیانت امرا که بر همگان معلوم بود و به اتحاد
و اتفاق آرای افواج اعتنائی نکرده هنوز عقیده این بود که دیر
یا زود نوعی جنگ و گریز که مقتضی دخل و تصرف انگریزان

باشد بر پا خواهد شد و آنها را اگر بخواهند و مصلحت وقت ندانند - لهذا کشتهای نجیب پل و افواج و قوهای و جمع اسبانی که مایه تحریض دشمن بحکم شود علی قدر الکفایه موجود بود اما آذوقه و قورخانه و اسباب حمل و نقل و سامان دارالشعاع که از لوازم اسباب حرب است در آگره و دهلی در عقب مانده یا همور فراهم نازده شده بود - و بدین طور در وقتیکه اداره امور ملک معوض نسبه سالاری بود که نگاردایی در معون حربه و رشادت و عقل کافی امداد داشت تهیه و تدارک اسباب جنگ در وقتیکه لشکر در حرکت آمد بهمه جهت کمر دیده شد تا در ایام حکومت یکی از اهل قلم بی پروا و بی تجربه *

۲۸۳ فقط در این زمان است که محصولات طبعی ملّت سگهان بوجه واضح فهمیده میشود - سر رشته اصل ایشانرا در قرن شانزدهم مسوومی میتوان یافت که گویند و نانک دو بر که تری که ادعای نبوت کردند و رعایای لاهور و سواحل حمونه ستم نموده خود را اصلاح حال ایشان دعوت نموده و چمن نعیمی بایشان گرویدند - حال ضرورتست که در پی تاریخ ایشان رژیم بحر اینک دگر ناید کرد که وقبیکه سگهان در محلّ مخالفت دولت انگریز در هندوسات آمدند ترقی کرده طائفه معدود

گشته بودند که نه فقط رابطه تمدن و تدبیر ملکی مایه اجتماع ایشان بود بلکه عهد ملت عموم ایشانرا بنزدیکتر وجهی با هم پیوسته - تاریخ اسلام دلیل زافی است بر وقائع عظیمه که بر اینگونه اسباب مترتب تواند شد و سگه که معنی آن عهد است ظاهراً با همان تعصب که تابعان رسول عربی مینمایند اظهار بستگی و اتحاد خویش را با خالصه که معنی آن ملت منتخب است میکردند - آنچه در باب رسوخ مقتدر اینگونه اتحاد و اجتماع گفته یا تصور شود غالباً اغراق نخواهد بود ولیکن از اتفاقات سیئه حقیقت طبیعت این طائفه پیش از جنگ بکلی برخلاف فهمیده شد و منشاء و مایه شورشهای متصل که موجب این همه خوف و بیم در حدود شمالیه حکومت انگریز گشت بکلی در نظر امرای کلدان ملکی که واسطه مابین دولت ما و این طائفه بودند محو شد *

۲۸۴ حالاً چنین مینماید که نه فقط این عتو و شورش دلیل بر اختلافات و طغیان مابین سگهان نبود بلکه منشاء این تغیرات شوق و امراری بود که آن طائفه در رعایت قوانین اصلی تدبیر و ملکه‌داری مخصوص خود داشتند و حکام بی دربی که بایشان منازعت میکردند و در پی عهد و موافق با انگریزان می‌رفتند در حقیقت طاعیان و بدخواهان دولت بودند - طلب

جاء و دامیه حکومت مطلق العنان در خواطر امرای متوالی
 مکهان استیلا یافته روابط سابقه حسن و اچنانچه لازمه وضع
 اجزای خالصه بود انحلال پذیرفت اما همان چیزیکه منشاء
 اختلاف مابین امرا و خلق بود بیشتر مایه انعقاد و اتحاد مردم
 بشد - لشکر بهمه جهت خود را بسته بمذهب میدانستند و از
 این رو خود را پنهان خالصه جی می نامیدند یعنی جمیع
 معتقدین، و ثبات رأی و جلالتی که ایشانرا در هیجان می آورد
 امرا را مرعوب و ملایم ساخت - چند طغیان پی در پی
 بواسطه این جمعیت متفق و ثابت قدم درخاست و عقب
 یکدیگر حکام جابر از تحت خارج شده مقتول گشتند - لاریب
 همچنین حالت غالباً مایه تشویش و اضطراب در ممالک
 اطراف بود و چون ملاحظه وضع مردمی شود که بر حسب
 انسانیت و ملکداری ترقی کرده اند عجب نیست بلکه از روی
 حقیقت میتوانند این طائفه را وحشی و متعصب خواند *

۲۸۵ با این همه واضح بود که اینگونه مصیبت اختلاف کلی
 داشت از شورش و طغیانهای لشکری که غالباً در ممالک شرقیه
 با ما پنجه زده و مرگب است از سپاهبانی جان بیول بلخته
 و فقط کفیلی بجهت رعایت حقوق خدمات ایشان حرص بول
 روامید چارل است - فی الحقیقه وضع سپاه سگمه بکلی مستثنی

ولائق التفات هر کسی است که با نظر انصاف دریافت
در این کارها بکنند - بتجربه رسیده است که سپاه متصف اند
بعلم و همت و حب وطن و جلالت طبع و بلا شک نافر تعصب
دینی نیز التهاب یافته ممد تحریص ایشان بود - اما مکرر اتفاق
افتاد که امرای سگمه در خفیه جهد جمیل ایشانرا باطل میکردند
و بیش از دشمن که شفاهاً بر ضد ایشان بود ظفرهای ایشانرا
نابود میساختند - کپتان کنگهم در تعریف بعضی از اوائل
حرکت سگمه میگوید که مطلب لال سنگه و تیج سنگه نه این
بود که بواسطه تخریب و تدمیر دسته منفرد با دولت انگریز در
بیندازند بلکه اینکه بسبب توجه جمیع لشکر انگریز مصدر تفرقه
افواج خود شوند و اراده ایشان این بود که فاتحان بلوازم شکر
گذاری پر داخته ایشانرا بر قرار سابق وزاری ملکی خراج گذار
مقرر سازند - بناءً علیه سگهان را از حمله بر فیروز پور تحذیر نمودند
و سرداران انگریز که در آنجا بودند در باب دوستی مخفی
و کافی خود اطمینان دادند - اما این هم از لوازم بود که چنین
را نموده که بیشتر اهتمام ایشان در کارهای ملک خود است باین
واسطه عمل خود را صورت ظاهری دهند و لهذا اصرار کردند
که تا وقتی که حمله بر امرای انگریز نبوده باشند و نام خالصه را
باسار یا قتل فرمانفرما بلند نکرده باشند بتسخیر لشکر گاهی

که هر وقت بخواهند بدست میتوانند بدارند نباید پرداخت *

۲۸۶ خود سپاهیان سگه دانستند که اتفاق در قول مشاورات
 حریه چه طور لازم است و لهذا با امضای دولت قرار بر آن
 شد که بجهت اقتصادی حال مجالس حریه و غیره دست از کار
 مخصوص خود بردارند و این امر این مردم نا لائق را فرصت
 داد تا اینکه فی الجمله با سانی باجرایی مطالب دنیه خود
 پرداختند - با این همه در کارهایی متداوله حرب که عبارت است
 از اختیار جایها و تعبیه پیاده و سواره سپاه سالاران و سرتیمان
 و سرهنگان برای و زویت خود کار را صورت دادند و لزوم
 هم داشت که جمیع مردم بهتر و غیرتی که مایه خوشی و رغبت
 سپاهیان از جنگی که بجهت میانت جمهور خالصه بود فی الجمله
 اعتنائی بدانند - در لشکری که سرداری مردمی بود که نه نقط
 از فنون حریه مستحضر نبودند بلکه باهتمام تمام بنای خدمه بالنسبه
 بنوع خود میگذاردند - آثار این اتفاق غیرت آمیز بطور نمایان
 بروز کرد بواسطه چسبی و چالایی که در حمل و نقل توپهای
 بزرگ بمبار و غله و اسباب آتشخانه زیاد بسمت دیگر رودی
 عریض بکار میبردند - هر یک سگه می پنداشت که کار خالصه
 کار خود اوست و لهذا مثل فعله زحمت می کشید و کشیدن
 توپها و راندن چارپایان و حمل و نقل بار کشتیها با چسبی

و چالاکی میپرداخت که خیلی تغلّط داشت از متابعت
بی‌رویه و کاهلی کردن سپاهیان که تربیت و مدد معاش
ایشان با دقت و قاعده داده میشود اما چون بجهت برل
می‌جنگند نالره حبّ وطن یا اندک مرّتی بالنسبه بکسب
ایشانرا در خدمت می‌دارند در دل‌هایی ایشان زبانه نمی‌زنند -
و بنابر این لشکر هندوستانی که غالباً بواسطه آن این همه ترقی
انگیز پیدا شده است باید با سپاهیان که غیرت حبّ وطن
و باشتداد زیاده نالره تعصّب دینی ایشان التهاب یافته
و ایشانرا بکار تحریص می‌نمود از در مخالفت درآیند - و لهذا
در چنین حال بیش از پیش باید امنای دولت انگیز صیانت
خود را در جلادت و رسادت با تهور افواج ملک خود بدانند
بعلمت اینکه افواج دیگر نداشتند که بدون خطر کار مقابل
با دشمنی مثل سگه را در عهد ایشان سپارند *

۲۸۷ سرجان لتار با هفت هزار نفر بجهت صیانت قاعه
فیروز پور که عرصه حملات دشمن بود عقب ماند - عساکر ثقیل
سگهان تهدید حمله بر این قاعه میکردند اما سردار انگیز
با جلادت و جوانمردی ایستاده بی باکانه با افواج خلیخوش
بمحراب مبارزت نمود و اگر سرداران سگه با همین امراز
که خالصه وفادار در این کار می‌نمود قلع و قمع دشمن را مطمح

نظر می ساختند موقع شلک بود که آیا با همه دلیری این روح
 بدو معارض و مددگار او اهرام و انهدام نبات می یابند یا نه -
 بالجملة فتح سمگه و لال سمگه احتمال داشت که از اتعاج حویث
 بشتر از انگریوان خوف داشتند و از الحام فتح بیشتر سم تا از
 شکستی که موجب تعرقه سنگهاى متعصب میشد چه با وجود
 بی ثباتی در مناعت سرداران همیشه با صدق تمام متوسل
 بدش بودند - لکن از حمله چاره نبود و احبار مائض
 و مشکوک که اولاً در افواه اسامه بود مشکلاتی که نسبت لشکر
 انگریز روی داده در لباس مصائب حدیده بلکه قریب شکست
 حلوه دان - بالجملة حمر فتحی که متفق بود بر روی این
 شکست و سم را مرتفع کرد اگرچه نعمتی حریده شد که مایه
 امتراح شادی ذلیل و سم سار بود *

۲۸۸ ازل معرکه که ناستگاه واقع شدن در هژدهم ماه دسمبر بود
 ملین افواج انگریز از اسامه و لودیانه که لارد هاردنگ از روی احتیاط
 دهم پیوسته بود و موحی از لشکر سگه سرداری لال سمگه -
 عساکر مربوطه در مودکی که نسبت میل مسامت از فروردین
 دارد تلاقی کردند و سنگهاى بلا تأمل حمله پرداختند - جمعیت
 لشکر لارد گوف تقریباً پانزده هزار نفر و عدد سنگهاى تحملاً
 سی هزار و چهل توب بود - اما غالب این است که این

تخمین اغراق بسیار دارد و حسب قول کپتان کنگهم حرف
 در این است که آیا عدد ایشان از انگریزان متجاوز بود یا نه -
 سگهان مددۀ بسیار خورده پس نشستند و هفده توپ ایشان
 گرفتار شد و لیکن در کارزار مودکی شجاعت خصم انگریزان را
 معلوم گشت - عساکر لارد گوف که بنقد جمعیت ایشان کفایت
 کار نمیکرد از فقدان دویست و پانزده نفر مقتول و شش صد
 و پنجاه و هفت نفر مجروح زیاده نقصان پذیرفت و از آن
 جمله سر جان مکاسکل و سر رابرت سیل نیز بخاک رفتند *

۲۸۹ انگریزان مست امید فتح بهرادی که از مدتها خواسته
 بودند آخر الامر فائز شده با صفوف آراسته در حرکت آمدند
 و توپخانه مشهور ایشان به آتش باریدن شروع کرد - اما سگهان با
 چستی و چالاکي و دقت تمام توپهای خود را بکار بردند و پیادگان
 در میان و در عقب توپها ثابت قدم ایستاده در انداختن تفنگها
 اعجاز مینمودند - این مقاومت بکلی غیر متوقع بود و انگریزان ر
 مایۀ تعجب زیاد گشت - توپهای ایشان واژگون شد و آتش
 بقورخانه ایشان افناده بهوا رفت - در عین حمله سوارۀ ایشان
 بهم پیچیدند پی در پی افواج پیاده برهم خورده پشت دادند
 و فقط بعد از غروب آفتاب انگریزان چند موضع دشمن را
 در تصرف آوردند - تاریکی و سختی مجادله انگریزان را از

نظم و ترتیب انداخت سپاهیان افواج مختلفه مخلوط و ممزوج
 باید یگر بودند سرتپیان لشکر از غلبه خویش یا از مقدار غلبه
 متشکی بودند و سرهنگان سپاه نمیدانستند که بر سر افواج ایشان
 یا لشکری که بدان متعلق بودند چه آمد *

۲۹۰ در بعضی جایها صفوف دشمن هنوز شکسته نشده بود و
 سگهان توپهایی را که از دست نرفته بود در گردانیده آنها را بر اندوه
 سپاهبانی انداختند که از سرما و تشنگی و ماندگی بجان آمده
 و بواسطه اینکه اعصابی خشکیده را فرم کنند از یوشان و شاخهایی
 درخت خرمن آتش ساخته عرضه نظر دشمن بیدار گشتند -
 وضع انگریزان فی الحقیقه پر خطر و محل اضطراب عظیم بود
 افواج به اجرت گرفته ایشان در ممالک خارجه و نیز در خون
 هندوستان در و قنیه هنوز قواء حربیه خوب معلوم نبود دان
 جوانمردی و خصال حمیده سپاهگری داده بودند - و اما در عرضه
 چند ساعت پنجهزار نفر از اهالی ملک بعید فرنگستان دانستند
 که دیگران خدمه خود ایشان را بکار ایشان میبردند و در مضیق
 افتاده اند که بجهت برون آمدن از آن سعی بلیغ باید بکار
 برد - در آن شب مشهور انگریزان باشکال تمام در همین جای
 که بودند توانستند بمانند و هیچ لشکر بجهت مدد و معاونت
 ایشان نزدیک نبود بخلاف سگهان که پس نشسته لشکر دریم را

یافته بودند و توانستند با جمعی زیاد تر تجدید معارفت
 بکنند - خیال مراجعت بجانب فیروزپور که از حزم و احتیاط
 دور نبود بشاطر آمده اما همت عالی لار گوف مصلحت
 در آن ندید و بواسطه تهور ذاتی وی ولار هارنک که با
 جمعی از نجبا و بزرگان و فوجی از دهاتین مبارز بر توپخانه
 دشمن حمله برده نوع فتنی دست داد که بسبب عجله وقت
 مایه آرام و فراغت شد *

۲۹۱ مؤرخ تاریخ سگه که براستی و صدق مینویسد هر قدر
 فتح روز دیگر را هم بجلادت و حذاقت انگریزان حمل میکند
 همانقدر بخیانیت و جبن امرای سگه نسبت میدهد - لشکر
 انگریز قلّت آذوقه و علوفه داشتند و از سرما و تشنگی مانده
 در بیست و یکم ماه وقت عصر بواسطه خستگی از کار افتاده
 بدون اینکه از گرسنگی و تشنگی فراغت یابند متوجه صفوف
 دشمن شدند - چون سواک شب رسید و تا چندین معرکه
 ختم شد آب و خورش میسر نبود و سپاهیان را مانده در آن
 شب هولناک با اسلحه خوابیدند بوضعی که عجب نبود که
 دلیر ترین سپاه را مایه نایوسی شود - و همچنین بعد از آن که
 بمحاربت شدید روز دیگر مبتلا شدند باری از تنگی اسباب
 توپخانه در معرض خطر عظیم افتادند - هر قدر مؤرخ از روی

صدق و جوانمردی بشجاعت طرف مخالف مقر و معترف
 شود ولی هیچ شک و شبهه نیست در اینکه هیچ وقت رشادت
 و تهور عسکر انگلند پیش از آنچه در معرکه خونخوار فیروز شاه
 بروز کرد هرگز معلوم نشده بود و هرچند مقدار غلبه ایشانرا
 بخبانت امرای سگمه نسبت باید داد رویت سواران
 انگریز دلیل بر آن است که ایشان بکلی محتاج بدان و غالباً
 بهیچ وجه واقف نبودند *

۲۹۲ این فتح در وقت مساء واقع شد و بحکم لزوم سبب
 مسرت و شکرگذاری در ضحای مردم گشت لیکن باین همه
 اگرچه فتنی نمایان بود کار را ایسره نکرد - صحیح است که
 سگهان بهم پیچیده از میدان جنگ رانده شدند و لار گوف
 در مراسله که در باب معرکه نوشت میگوید تا یک شبانه روز
 احدی از قوم سگمه در پیش روی ما بنظر نیامد - بقیه السیف
 لشکر خالصه میگویند در حالت اختلال و اغتشاش و بمرمت
 تمام یا عبور از رود منلج نموده یا از راه کناره شرقی آن
 بجانب قریه هریکی پتر در حرکت است - اردوی ایشان
 محل خونریزی دل آشوب است و عدد رانده و غله فراوان
 رها کرده اند انهمی - هرچند چنین دلایل بر فرار دشمن
 بطور دلخواه باشد از مراسله سپاه سالار انگریز راضی است

که فاتحان را مانده و دل خسته نتوانستند تعاقب هزیمتبان
 بکنند و سگهان فرار کرده را که تعاقبی بر وقت ایشانرا متفرق
 و پراکنده میکرد بوجهی که اصلاح نمی پذیرفت فرصت مبرور
 در طرف دیگر رود خانه و آراستگی مصاف یافت شد -
 بسیاری از طرف انگریزان هلاک افتادند - از مراسله سپاه سالار
 معلوم میشود که شش صد و چهارده نفر مقتول و یک هزار و هشت
 صد و بیست و یک نفر مجروح شدند و این عدد تقریباً هفت
 یک بود از جمیع افواجی که در آن معرکه شریک شدند * .

۲۹۳ چون تفصیل فتح فیروز شاه در مراسلات رسیده باهل
 انگلند انهی شد مردم این خبر را بیشتر بانديشه و دهشت
 از اینکه در آینده چه خواهند شد تا بابتهاج و مسرتی که غالباً
 قرین فتح و ظفر است شنیدند و با سختی تمام حرف در
 حرکات سپاه سالار گرفتند - و علی السویه هم بر غفلت از وضع
 موحتش لشکر سگه و هم بر عدم مبالغت در اینکه بخطر
 شکست افتاده و بآن صدمه بزرگ که در مراسلات اعتراف
 پدان کرده بود متیقن شده سپاه خود را باین دعوای مشت
 و بیشتر عرضه کرده بود ویرا ملامت نمودند - حتی اینکه
 حیلای حربیه او موجب مباحثه و اعتراض تمام شد و چنین
 مینمود که حرف گیران ترک اعتدال نموده میخواستند

که او را کفیل جلالت سگمه و قلت عدد و توپخانه معدود
 خویش بسازند - شگ نیست که قلت آذوقه و علوفه
 و اسباب توپخانه چنانکه باید یکی از عظیمترین غفلتها بود اما
 از روی انصاف نمیتوان سپاه سالار را باین سهو نسبت داد -
 بالجمله از قلت اسباب توپخانه افواج انگریز مجبور بر آن شدند
 که در وقتیکه سگهان با جمعیتی کثیر دوباره از رود عبور کردند
 و بر تپ ساختن استحکاماتی که میانت راه عبور پلی کنند
 پرداختند از جایی نه جنبیدند - سپاه سالار در دفع این حرکات
 تأمل نمود که مبادا سبب معرکه بزرگ شود و در آن صورت
 اسباب توپخانه این قدر قلیل بود که نمیتوانست توپها را
 بکاربرد - حتی اینکه از آن باز داشته شد که بچند قلعه کوچک
 که مایه ترس و بیم رعایای اطراف و سد راه بارخانهای ذخیره
 و دستهای بود که ورود ایشان بغایت لزوم داشت حمله ببرد *

۲۹۴ صحیح است که انگریزان لودیانه را از چنگ دشمن
 مستخلص ساخته بودند اما اندک زد و خوردی که در آن کربلای
 از پیش نفرت مؤید اعتقادی شد که امرای مغلوب هندوستان
 بخوشی داشتند که عساکر انگریز بواسطه حداقت و جلالت
 مریدان گوند که از نسل و ملک ایشان بودند بالاخره لطمه
 خوردند - سپاهیان ملکی خیره خیره بیکدیگر و بطرف وطن

خود در سمت شرق نگاه میکردند حتی اینکه خود انگریزان چون فکر مجادله میکردند آثار اندوه از بشو ایشان ظاهر بود بیش از آنچه بشاشت بواسطه غلبه بر دشمن - فرنگها و سپه سلار چون لشکری که بعجله بمقابله خصم فرستادند با صفوف اوزم ریخته برگشت بفکر قورخانه و توپخانه سنگین که سلامت آن بجهت کار جنگ لزوم کلفتی داشت افتادند - سرهاری سته سردار افواج شکست خورده دید که نیکنامی خود که بر تحصیل آن سالها همت گماشته بود بگمنامی و بی اعتنای مبدل شد و امید بسیار نبود که بزودی آبی بر روی کار او بیاید - از جهت دیگر سگهان بالنسبه متفاخر شدند و حضور چند تن از اسرای انگریز سبب ازدیاد غرور ایشان گشت *

۲۹۵ فتح علیوال یکی از عظیمترین فتوحات بود که عساکر انگریز در هندوستان کرده اند - عدد کسانی که در آن شریک شدند بالنسبه بمعارک سابقه قلیل بود اما اثر این شکست که در عین وقت بر اسر سگهان افتاد در همان آبی که مثلث و متروپ فتح بودند بنیاد تدابیر ایشانرا بالمرة بر انداخت - گلاب سنگه بعوض آنکه در فراهم آوردن عساکر متفرقه سعی نماید ایشانرا ملامت کرد و بعجله نسبت داد و بخيال دیوانگی که امید مغلوب کردن فاتحان هندوستان را داشتند سرزنش

نمود و خود فی الفور دو معاهده با سالارانگریز دست گشاد :-
 بالجماعه پیش از آنکه انگریزان توانستند به طائفه جنگجو و ثابت
 که در لغور شمالیه مملکت بایشان تلافی کردند القای شرط
 کنند جنگی دیگر باید بشود و فتحی دیگر باید بکنند -
 شرائطی که توان انگریز در جواب مکالمه از طرف گلاب سنگه
 عرضه کردند شهادت رافی است بر اصابات موادی که منشاء
 مباشرت ایشان در این مجادله شد - از جمیع خیالات توسعه
 مملکت خون یا تصرف بلاد دیگر ابا و انکار کرده و بعلاوه
 اظهار رضای خویش نمودند بآنکه بمجرد تفرقه مساکر سگه
 حکومتی از طرف قوم سگه در لاهور قبول کنند *

۲۹۶ اما هرچند چنان شرط در نظر کسانی که القای آن
 نمودند معقول حتی مقرون بسخاوت مینمود بسبب آن درخت
 آمل خالصه از بیخ برکنده شد و ایشان از خواب غفلت
 تقدم و اتفاق ملت بیدار شدند و اگر مؤلف تاریخ سگهان
 معتمد علیه باشد معركة سوبران بعد از اختتام آن سخنهایی
 باطله و تروع یافت باین شرط ملین آن رئیس خائن گلاب
 سنگه و انگریزان که اگر فتح ایشانرا دوباره دست دهد حکومت
 لاهور مساکر سگه را شفاهاً بحال خون رها کرده و فاتحان
 بی خلل از رود سنلج عبور کرده بدون آنکه کمی مقاومت

نماید بدارالحکومه حرکت کنند - شروط معاهدتی که بدین نوع باستصواب قوای سپاه طرفین و متفرّع بر نتیجه معرکه که در آن فریقین بر شرف بخت آزمودن بودند غالباً در تزیین محاربات متقدّمین و متاخّرين مانند آن ذکر نشده است - اما این وضع علی قدر الکفایه بر وجنات مخصوصه احوال مملکت عظیم شرقی انگریز دلالت دارد و مشعر بر این است که چه قدر اشکال دارد که اعمال کسانی که بر خلق و فتق امور بدست ایشان محوّل میشود با افعال کسانی که برخلاف ترقی آیند بالنسبه بتدابیر فرنگستان حکمی شوند *

۲۹۷ در این اوقات سگهان دقیقه از استعداد جنگ را فرو گذاشت نکردند - فتحی نمایان که در علیوال دسته سرهاری ستمه را دست داد اگرچه بآن قدر جلالت و احتیاط و حذاقتی که لازمه سردار رسین و مجرب مثل او بود و بجهت مصالح امور انگریز خیلی اثر خوب کرد اما بعد از همه فقط بواسطه یک دسته لشکر بود - شک نیست که اثر طبیعی این فتح در اثبات جلالت و اعتماد کلی یک طائفه به اختر طالع انگریزان و در احداث مایوسی و اندیشه طائفه دیگر خیلی کلرگر شد - حالاً بخت دیگر مساعدت خالصه نمیکرد و بنقد شکست و انقیاد متوجّه حال ایشان

بود و بواسطه اختلاف و تشتت آرا کار ایشان زودتر بنهایت
 میرسید - باینهمه قبل از آنکه انگریزان بتوانند بصر بشمیر
 از رود . ستلج عبور کرده پنجاب را مالک بشوند باید فتنی
 کامل بکنند و هم با سرعت حل کار را صورت دهند بعلمت
 اینکه انسخیر پنجاب بصر بشمیر در عرض آن چند ماه
 که حرکت لشکر ممکن بود کاری بون صعب الاتمام و پر از
 خطرهای عظیمه - غلبه انگریز در هندوستان غالباً بر عد
 و تجربه و تربیه سپاهینی است که از طائعه خود می توانند
 مهابی کار بدانند - بالجمله علاوه بر این دانسته شد که اگر
 اختتام جنگ در مهده تعویق بیفتد نه فقط محتمل بود که
 راه مرادیت رود جمنا مسدود بلکه در جمیع ممالک شمالیه
 و غربیه شورش پرا شود و در آن ملک مردم جنگجو که
 همیشه بدر علم هر کسی که یا پول یا امید چپاول بدهد
 گرد می آیند و بنقد خسته این ایام صلح و صلاح شده
 بسیار بودند *

۲۹۸ یقین میتوان کرد که خیالات عالیّه ظفر تا بکناره
 رون اتک و آرزوی محسوب داشتن در اصلاح انگریز بعید ترین
 ممالک معتوجه اسکندر در خاطر فرمانفرما خطور کرد
 ایما مطاب احم قابل التعات این بود که تا بصر بشمیر

مگهان را بسمت دیگر رود ستلج برانند یا بواسطه انقلاب کلی
 امرا و وکلای لشکر سگه مراجعت ایشانرا بدان طرف بتدبیر
 صورت دهند زیرا که تا این کار صورت نمی گرفت نمیتوانستند
 بگویند که کار حرب از پیش میرفت و هر امیر محقر در خفا
 بامتعدان اسباب اثبات استقلال خون میپرداخت یا اول
 فرصتی را بجهت توسعه بلاد خویش بدست می آورد - این
 خطرناک وضع امور دولت انگریز در هندوستان از مدتی
 متمادی چند نفر را که با دولت بغور این کارها میسرند
 و چشم ایشان از تجمّلات کاذبه حرب خیره نشده اثر کرده
 است - حتی اینکه کوتاهی نظر که بر اغراض نفسانی مرتّب
 میشود کفایت کرد تا در باب این احوال چشم حکّم مجلس
 در انگلند باز شد و از سالهایی دراز هر فرمانفرما را علی التّوالی
 متنبّه ساختند تا دیگر دست از حرکات تعدّی باز ندارند
 و اضلاع دیگر را ضمیمه مملکت معظمّ موسّع نمائند - لیکن
 وضع نمودن قوانین تدابیر سیاسیّه آسانتر است تا حدّ حوادثی
 که بالاخره موجب تغییر رویّه باید باشند - شاید بالتّصاف
 بعضی از جنگها را که در این اواخر شد مقرون بتعدّی
 خوانده اند باوجود اینکه کارهایی اولیه مکرّر بحکم ضرورت
 روی نمود پس چنین دانسته شد که بجهت میلّت ممالک

تدبیه حرکات لاحقّه لزوم داشت اما به آگاه تمام بعضی
از این جنگها شروع کردند و فقط با جلالت کافی کار را یکسر
نمودند بواسطه اینکه چنین تدبیر بجبهت دفع تکرار آنها اسرع
و اسوبها بود *

۲۹۹ وقتیکه سرهاری ستمه با افواج خویش بخدع حرب
میرداخت و دستهای لازم مدد از عقب لشکر میرسد لشکر
سگه نیز با همان اهتمام مشغول بلسعدان جنگ بجبهت مجادله
آخرین بودند و بتدریج نیمه بیشتر افواجی که داشتند در اردوی
فراهم آوردند که با سنگر و سقناق مرتب و برکنار یسار و در
سلج بر پا کرده بودند و جمیع املاکی که تا هنوز بصر
دست در مملکت انگریز داشتند در دایره بی نظم و ترتیب
آن محبوس بود - جمیع سپاه ایشانرا به سی و پنج هزار نفر
میشمردند لیکن کپتان کننگهم بر آن است که این عدد زیاده
و از حقیقت حال متجاوز است و بعلاوه میگوید که در بنای
استحکامات ایشان عدم اتّفاق خیلی ظاهر بود و همه کارها
از دست سپاهیان با تمام میرسد برخلاف سرداران لشکر که
همچ کار نمیرداختند - بالجمله احتمال دارد که مصنف صادق
تاریخ سگه آنچه بکار دانی ناقص و حذات غیر کافی حمل
باید کرد بعدم اتّفاق و اتّحاد نسبت میدهد - اما احتمال

نداشت که مهندسی مجرب و مشهور مثل او آثار قویّه علم
مهندسی بطور دلخواه در استحکامات سگه بیابد با اینکه بعضی
از سرداران ایشان صاحب منصفان فرهنگی بودند که بتجربه
مشهور و بشجاعت امتیاز داشتند - بالجمله معرکه علیوال که در
عین وقت اتفاق افتاد و منجر بنتائج اهمّه بجهت انگریزان شده
بالتّسبیه بستگهان مایه ملال و اندوه گشت - بعضی از امرای
سگه که هنّ و تجربه زیاده داشتند با چشم حرمان و غصّه بر
مجادله آینده نگاه میکردند و یکی از سرداران مسبوب ایشان
که شام هنگه نام داشت بارکان شکسته دل خالصه انهی کرد
که او در میان اوّل صفوی که با دشمن در مقام مقابله بیایند
دل از جان گرفته خود را بجهت آن جمهور مقدّس که اینقدر
خطر بدان متوجه بود فدا خواهد ساخت *

۳۰۰ اعتماد و یقین بظفر و فیروزی که عادتاً مایه سرور است
در جمیع لشکر انگریز شیوع یافت - بواسطه فتح علیوال اعتبار
بر بخت مساعد انگریز در باره خاطر نشین هپاهیان گشت
و عساکر انگلند نیز باین واسطه مست بانء امید گشتند و در
این اثنا ورود توپخانه سنگین و قورخانه و اسباب فراوان مورث
کافی بجهت و تقویّت امیدهای ایشان شد - اسبابی که در
حرکتهای پیشین انگریز مایه خلل و در انجام قتیّه موقع تکلیف بود

در این وقت وحود نداشت و هیچ وجه مانع پیش رفتن بهادران
انگریز یا علق تهور بی ناکه سپه سالار نبود - روز دهم ماه
فروردی که نقطه دارنده روز بعد از صبح علوال بود بجهت یورش
بردن در سنگها و ایشارا سمت دیگر رون راندن مقرر شد -
یکی از مقامهایی دینة دلال که قدری معما نه بود یا از بی پروائی
یا از قهراون انگریزان بدست دشمن اعمده بود و قرار در آن
شد که اولاً بعد از آنجا حمله برد - حلی پیش از صبح
حصع عساکر انگریز در حرکت آمدند و طلایه را حکم شد
تا قرارالان دسقه حصم را پس برانند *

۳۰۱ و قسکه عساکر انگریز نعم اندا بکمک دوزن صدا در
حرکت آمدند عساکر مکائف در طلعت شب انرون اما دیدند
که قرارالجهانی که در سوراو و در مقلل کودیواله بود و روز
پیش دشمن نا جمعی کثر آنها را در تصرف دشمن حالی
بودند - از هر طرف در سنگها علی العله ناحصن و ایشا در
تمام استحکامات وسعه که در هر در سمت رود مسلح داشتن
کوس حرب نواختند - انگریزان توپخانه سمگس را فراهم آورده
و در جایهای محاذی و مشرف بر مورچل دشمن تعبیه کرده
بودند و در وقت طلوع آفتاب در سنگها توپ انداختند تا سه
ساعت گویا این ریزش بزرگ آهمن در عساکر سگه که در

این حصار بودند مشلوط با گلوله خمپاره که هرجا افتاد پاره شده پیک مرگ میشد متصل می بارید - اما توپهای بزرگ سگه که در کارزارهای اول توپهای سبک بارانگیز را که توپخانه ایشان فقط مشتمل بر آنها بود از کار انداخته از هر زاویه استحکامات بنظر می آمد - شعاع افتاب تازه طلوع کرده با اشکال نفوذ میکرد در ابیری که از دود آتشیانه متراکم منعقد شده و هوای معرکه را از بوی کبریت منغص ساخته و سراسر این صحرای خون آشام را گرفته بود *

۳۰۲ گاهی قبل از این عساکر انگریز در معرض مقاومت با دشمن باین قدر رشید و ثابت قدم و حاذق که بایشان در آن میدان خونخوار پنجه زدند نیامده بودند - درگیر و دارهای منظمه که تا چندین مایه رسوائی و آلائش اعلام انگریز در دره های افغانستان شد بیشتر دهشت و بیم بواسطه تضاد طبیعت زمین تا بواسطه شجاعت عساکر با تهور و بی نظام افغانان بر ایشان استیلا یافت - اما در این معرکه دشمنی که بعد توپها در خاطرویی وحشت نیارن و برق سنان درخشند؛ هر نی در حین حمله او را از جای نبرد با ایشان دم برابری زدند - بالجمله حتی مگهان دلیر که عرق غیرت جبلّی ایشان از تعصب و حرارت دینی زیاده بحرکت آمده دیدن که شجاعت و تهور انگریز

در معرکه رو برو دست مییابد - سالارانگریز در رساله که از خون میدان جنگ فرستاد نوشت که وقتی از اوقات افلا یکصد و بیست توپ در این کارزار عظیم در میان وادی هتلی بلند آوا بود و چون نزدیکی معلوم شد که غالباً مکهان بمداغت در فوج که از هنگر ایشان عبور کرده بودند همه لشکر خون را جمع خواهند کرد لازم گشت که صورت ظاهری زن و خوریدی را که تروالان و توپخانه میمنه و قلب لشکر کرده بودند حقیقت یابد پس ناظر جنگ از یمین تاپسار با شدت ما لا کلام شعله گرفت •

۳۰۳ - اشتهار (صهی) فرمانفرما که فقط چهار روز بعد از فتح سوپوزان صادر شده مشتمل است بر اعلام و تحقیق تدابیر ملکی انگلند - در فقرات مرقومه ذیل فرمانفرما که بر خلاف عادت اجرائی امور ملک را با اداره فنون حربیه منضم ساخت در تصویب رویه که خود بنفسه مباشر تنظیم آن بود میکوشد - لشکرانگریز از رود منلی عبور نموده در پنجاب داخل شده است - در این اشتهار نامه فرمانفرما اعلام میکنند که دولت هندوستان بدین امر پرداخته حسب مقاصد صهی که در اشتهار نامه مؤرخه دوازدهم ماه دسمبر ذکر یافت باین معنی که فرمانفرما نه برضایی خون بلکه علی رغه بجهت صیانت کانی مملکت انگریز

میشود که هرچند ظاهراً القای چنان شروط با مقاصد صحیح
 سیاست و دعای حقیقۀ فاتحان مناسب باشد لیکن شروط
 مذکور بهیچ وجه با ترکیب خاص جمهور سگه نسبت نداشت
 و غالباً بر عدم استحضار از مخصوصات آن بنا بود - القای
 شرطی از طرف فرمانفرمای انگریز که بدان واسطه حکومتی در
 پنجاب مقرر شود که بتواند اداره لشکر سگه کند مثل اظهار
 مروّتی می توان شمرد که یووان پادشاه انگلند به بیلول فرمانفرمای
 اسکاتلند نمود باین شرط که اداره لشکری نماید که در ملک
 وی بجهت حبّ وطن و حفظ ملت میکوشیدند - اما تصدیق
 تدابیر انگریز در این منحصر است که بهر کدام از طرفین
 برسم سداد و انصاف افتتاح جنگ را نسبت باید داد اولاً
 اعمال انگریز صرف بجهت صیانت خویش بود - انگریزان
 حرص توسعه بلاد نمیداشتند و تا وقتیکه آثار شورش در لشکر
 سگهان مایه بیم در حوالی سرحدّ ایشان نگشت و صلاح
 و سلامت دولت را در ورطه خطر نینداخت نخواستند در
 اداره افراج سگه مداخله نمایند - در خاتمۀ همان اشتهار نامه
 ملکی فرمانفرما بدین طور با اعتماد کّلی به سداد و اصابت رأی
 که علی‌الآصال منشاء جمیع تدابیر انگریز بود متوسّل میشود *
 ۳۰۷ فرمانفرما در این هنگام که فتحي کامل و ظفري

شامل ویرا دست داد دلبلی را فحتر بر اقتصاد و حلم دولت
انگریز نمی تواند بدهد از اینکه بدین نوع اعلام مقاصد خویش
کرده شروط و رفع این قول و قرار را موقوف به آینده دارد -
لهذا فرمانمرا بجمع امرای که خیر خواهان اخلاف رفجیت
سنگه میباشدن علی الخصوص بکسانیکه در اعمال مخالفت با
دولت انگریز شریک نشده اند اعلام میکنم که باری موافقت
نموده باجرائی مهمات پردازند بوجهی که مایه تقرر حکومتی
در لاهور شود که قابل اداره لشکرملکی و حفظ رعایا و بنیاد
آن بر اصول و قواعدی که موجب رفاه و آرامی آینده
ممالک سگه و محافظت سرحد انگریز از تکرار تعدی باشد
و بر اقتصاد و انصاف دولت انگریز که سرآمد حکومتهای
هندوستان است به همکنان دلیل اقامه کند - اگر چنین
فرست رهایی ملت سگه از بلیات عدم انتظام و بد حکومتی
فوت بشود و در باره دشمنی و معارفت با لشکر انگریز بر خیزد
دولت انگریز رتق و فتق امور پنجاب را بنوعی چنانکه بجهت
مصلحت و قوام اقتدار خود مناسب و مقرون بانصاف باشد
بر قرار خواهد داشت *

۳۰۸ اگرچه احياناً سپاهیان سگه بصدق و راستی تدابیر
انگریز که مقتضی تقرر حکومتی مطلق و مستقل بود که دافع

و مانع حرکات آینده ایشان شود قبول نکردند اما اَقلاً بر حقّ القای شروط که انگریزان بواسطه فتح سوپراون داشتند اقرار کردند و در عهده گرفتند که گلاب سنگه وزیر مختار خود ایشان در باب مصالحه با انگریزان گفتگو کند و او را نیز اختیار دادند که بر وفق شروط مشتهره اقرار بحکومت سگهان در لاهور قول و قرار می بکند - در پانزدهم ماه فبروری راجه و بعضی از مقتدر ترین امرای سگهان با فرمانفرما در ده کسور ملاقات کرده صاحب مزبور شرائطی که بنابر آن بصلح راضی شود با ایشان عرضه کرد - شروط مزبوره شامل اقراری از طرف دولت انگریز سلطنت دلیپ سنگه در لاهور بود اما از طرف دیگر دادن سگهان ملکبی را که مابین رود های بیاس و ستلج واقع است چنانچه در اشتها نامه مذکور شد و اگذار کنند و علاوه بر این مبلغ یک کرور و نیم لیره انگریز در عوض جزیری از خسارتی که رسانیده بودند ادا نمایند - بالجمله سبب القای شروط بسختی که مایه ننگ ایشان شد این بود که در هر جایی که دوستان و خراج گزاران حکومت هندوستان سودایی شورش پخته باشند بخوبی معلوم شود که دولت انگریز سر آمد جمیع ممالک هندوستان است و غلبه بر آن در حین امکان نیست - بالجمله بعد از آنکه امرای سگهان کوشش چند بیپرده

کرده که از بعضی مکروه ترین شروط شاهه خالی کنند بالاخره
 باکراه آنها را قبول کردند و راجه جوان شخصاً اذعان باطاعت
 کرد - و همچنین تا انقیاد کتبی سگهان و خائمه تا چه پایه
 زیر دست فاتحان بوده بهکاملتر وجهی ظاهر بسازند لشکر انگریز
 در بیستم ماه فبروری داخل لاهور شدند و دو روز بعد از
 آن فوجی از لشکر ایشان بجهت حفاظت ارگ دارالحکومه
 سگنه معین شد *

۳۰۹ در بندوبستی که بعد از آن واقع شد گلاب سنگه
 تدبیری کرد که اگرچه ضرر بجهتی کثیر از پیروان گویند هم
 بخورن کز خون را بسازد و اگر تقاضای سحت فاتحان اورا
 مجبور بدان میکرد که از سگهان استمداد نماید رسوخی که در
 دلهای ایشان داشت و مکنات و اسباب فراوان جنگ که
 جمع کرده بود هنوز اورا مورد دهشت دشمن میساخت - کپتان
 کنگهم بدین نوع ذکر این جزو امور پنجاب میکند - خلّو
 خزانه لاهور و اهتمام لال سنگه در تخریب حریفی که مایه
 بیم او بود فرمانفرما را فرست داد تا گلاب سنگه را بوجهی
 که علی قدر الکفایه مایه مسرت او و بیش از بیش مورد
 تحفیف اعتبار جلشنین رنجیت سنگه شد ملائم ساخت -
 راجه جمهو راضی نشد به آنکه فقط کوهستان مولن خود را مالک

و مانع حرکات آینده ایشان شود قبول نکردند اما اَقلاً بر حقّ القای شروط که انگریزان بواسطه فتح سوډان داشتند اقرار کردند و بر عهده گرفتند که گلاب سنگه وزیر مختار خود ایشان در باب مصالحه با انگریزان گفتگو کند و او را نیز اختیار دادند که بر وفق شروط مشتهره اقرار بحکومت سگهان در لاهور قول و قرار می بکند - در پانزدهم ماه فبروری راجه و بعضی از مقدّر ترین امرای سگهان با فرمانفرما در ده کسور ملاقات کرده صاحب مزبور شرائطی که بنابر آن بصلح راضی شود با ایشان عرضه کرد - شروط مزبوره شامل اقراری از طرف دولت انگریز سلطنت دلبپ سنگه در لاهور بود اما از طرف دیگر دادن سگهان ملکي را که مابین روه های بیاس و ستام واقع است چنانچه در اشتها زامه مذکور شد را گذار کنند و علاوه بر این مبلغ يك كرور و نیم لیره انگریز در عوض جزیری از خسارتي که رسانیده بودند ادا نمایند - بالجمله سبب القای شروط بسختی که مایه ننگ ایشان شد این بود که در هر جائی که دوستان و خراج گزاران حکومت هندوستان سودایي - شورش پخته باشند بخوبی معلوم شود که دولت انگریز سر آمد جمیع ممالک هندوستان است و غلبه بر آن در حین امکان نیست - بالجمله بعد از آنکه امرای سگهان کوشش چند بیپوده

کرده که از بعضی مکررترین شروط شانه خالی کنند بالاخره
با کراه آنها را قبول کردند و راجه جوان شخصاً از عیان بطاعت
کرد - و همچنین تا اقیان کئی سگهان و خالصه تا چه پایه
زیر دست نائجان بوده بکاملت روحیه ظاهر بسازند لشکر انگریز
در بیستم ماه فبروری داخل لاهور شدند و در روز بعد از
آن نوجی از لشکر ایشان بسمت حفاظت ارگ دارالحکومه
سگه معین شد *

۳۰۹ در بندوبستی که بعد از آن واقع شد گلاب سنگ
تدبیری کرد که اگرچه ضرر بجبهی کثیر از پروردان گویند هم
بخورد کل خون را بسازد و اگر تقاضای سخت نائجان او را
مجبور بدان میکرد که از سگهان استمداد نماید رسوخی که در
دلای ایشان داشت و مکنیت و اسباب فراوان جنگ که
جمع کرده بود هنوز او را مورد دهشت دشمن میساخت - کپتن
کننگهم بدین نوع ذکر این جزو امور پنجاب میکند - خلوت
خزانة لاهور و اهتمام لال سنگه در تخریب حریفی که مایه
بیم او بود فرمانفرما را فرصت داد تا گلاب سنگه را بجبهی
که علی قدر الکفایه مایه مسرت او و بیش از پیش مورث
تخفیف اعتبار جانشین و نجیت سنگه شد ملائم ساخت -
راجة جبرو راضی نشد به آنکه فقط کوهستان مول خود را مالک

شود و چون ممکن نبود که دو ثلث مبالغی که از لاهور
 طلب کردند ادا بشود قطعه از زمین را بعوض پول گرفتند
 و کشمیر و ممالک کوهستانی از رود بیاس تا رود سند از
 پنجاب وضع شده بحکومت جداگانه گلاب سنگه بقیمت
 یک کروڑ لیره انگریز منتقل شد - بالجمله اگر فقط بتدبیر تضعیف
 اقتدار سگهان رجوع بشود این خوب بندوبستی بود اما
 چنین مینماید که چنین معامله غالباً با عظمت و شان دولت
 انگریز مناسب نبود و عالی الخصوص اگر ملاحظه آن شود
 که گلاب سنگه ادایی شصت و هشت لک روپیه را قبل
 از شروع بمعادات بعنوان خراج بر عهده گرفته بود و بر حسب
 رسوم ممالک شرقیه و غربیه باید خراج گذار مخدوم خود را در
 حروب داخلیه و خارجه مدد دهد - بنابر این گلاب سنگه باید
 ادایی مبلغ مزبور را مانند یکی از رعایای لاهور نماید نه اینکه
 مانند حاکم بالاستقلال بعضی اضلاع آن ملک را متصرف شود *
 ۳۱۰ غالب سگهان بجلوس راجه راغب نبودند و جدا
 شدن از دولت رنجیت سنگه بالتسببه بوزارت آن ملک کمتر
 بر حسب اغراض خود او بود - لیکن با اینهمه ترقی او بسلطنت
 حرص دیگران را تحریک کرد و تیج سنگه که از ثروت خود
 مستحضر و بقوت زر مستظهر بود بیست و پنج لک روپیه بجهت

تاج شاهی و خطه دیگر عرضه کرد - لیکن دولت انگریز اورا ملامت بلیغ نمودند که برخلاف معنی اصول تدابیر ایشانرا فهمیده بود - بالجمله دیگر باینگونه معامله جز در باره گلاب سنگه نپرداختند و در شهر امرتسر دو پانزدهم ماه مارچ سنه ۱۸۴۹ ع علی الرسم لقب راجگی را بر او گذاردند - اما دولت انگریز بعضی از صفاتی را که در بدو کربتسلیم آنها اقرار کرده بودند بجهت خود گذاردند و مبلغی را که او باید بدهد یک ربع کم کردند و ادای آن زیاده آسان شد بجهت آنکه اورا وارث دینۀ برادر که سوچت سنگه نام داشت خواندند - پس مؤلف مشارالیه در حاشیۀ که بر وقائع مسطورۀ مینویسد بدین وجه آن سگه مقتدر را تعریف میکند میگوید که در ضمن این تاریخ دو سه بار بر حسب لازمه وقت اشاره بشراست طبیعت راجه گلاب سنگه رفت اما نباید از آن جهت پنداشت که شخصی است بد طبیعت - شک نیست که از فریب دادن و قتل دشمن دریغ ندارد و در اندرختن پول به اجحاف و تطاول بسیار می پردازد اما باید قبلی از آنکه بر اعمال او فتوی دهیم اخلاق و عادات عهد و طائفه و لوازم وضع او در تحت ملاحظه در آید - و اگر امتدائی بدین ملاحظات شود معام خواهد شد که گلاب سنگه مردی

است عاقل و متواضع و بحکم هرزگی و بدون ^۱محبب عمل
نمیکند و هم تا بحدی مخصوص مشرب مروت و خوش خلقی
در طبیعت او مخمّر است - انتها *

۳۱۱ بالجمله سگهان را اگرچه بلاشت بحسب ضرورت اذعان
بافتدار دولت انگریز حالی شد اما بحسب این صدمات دل
نباختند و اگر دولتی باین قوت سدّ راه و عائق تعصّب مقلدان
جنگجوی دین گویند نبیشت غالباً بقیاس نمی آید که حدود
فتوحات آینده ایشان تا چه شده باشد - مؤلف تاریخ ایشان
با قلم طرفداري بدینوع وضع ایشانرا در حضور فاتحان مسطور
میسازد - در وقتیکه فرمانفرما و سپاه سالار با بیست هزار سپاه
در لاهور اقامت داشتند جمعی از افواج سگهان بجهت اینکه
مشاهره گرفته از لشکر بر طرف بشوند بمستقرّ حکومت آمدند -
آنها مایوسی یاغیان و سرکشان با علامات بی شرمی و بی پروائی
که لازمه کسانیکه است که جان بیول میفرورشدند از وجنات
احوال سپاهیان ظاهر نشد بلکه وضع مردانه ایشان بر شهادتی
که هم مایه نقصان شدین و هم سبب تحمیل بی دریغ فاتحان
شده افزود - و این مردم در وقت محبت از شکست خود آنها
از باب اتفاقات حربیه و خود را محض مقلدان اسناد هائی
بی عدیل میدانستند - اما در باطن با اعتمادی بی کم

و کاست با وجود این همه فروتنی از پیش آمد احوال خود گفتگو میکردند و اگرچه از روی خنده خود را شاگردان خورده سال و کم عقل می خواندند اما همچنین با تبسم طنز آمیز و پر معنی می گفتند که خود خالصه هنوز طفل است و در وقتیکه جمهور سگهان زیاد شود گویند مریدان را بعلیه قوت و عقل بی عدیل خواهد آراست *

۳۱۲ باین نوع این مردم شجاع خود را تسلی میدادند و خواهش ترقی که کلیه ایشانرا بر کار تحریص مینمود مایه آن شد که با کراه ادغان بتقدم و تربیت دولت انگریز کردند و شاید قلم تقدیر بر آن رفته است که از دست قهار اقتدار تنبیه یافته باقتدای فلسفه و تجربه تهذیب کامل بیایند - این امت شرعی که مردار جوانمرد انگریز در باب سرکشان شدند الخلفه که قاخت و تاز حدود شمالیه دولت انگریز در هندوستان کردند و بعد از معرکه های متواتر با سپاهی که در تحت ادارا یکی از شجاعتترین همه سالاران انگریز بود باشکال تمام شکست خوردند مرقوم قلم مشکین رقم ساخته است - حالاً ظفر درباره قرین حال انگریزان شد و بحکم لزوم یا بجهت مقتضیات احوال ممالک جدید یا بجهت هجاء وقت یا ملی الدوام ضمیمه دولت شرقیه ماگشت و

بنابر این افکار جدیده که لازمه ازدیاد مملکت است مایه
 ازدیاد مشکلات شد و امری دولت به آمل بیرون از حد
 اعتدال مستظهر شده خون را تسلی میدادند که بالاخره راه
 ثغور طبعیه هندوستان مصطفی گشت و صباه انگریز میتوانست
 شمشیر خود را در غلاف کند و فقط بجهت دفاع و طراد
 واجبی از نیام بکشد - بالجمله عاقبت نتیجه جنگ اول پنجاب
 بعد از این چه شود پیش از وقت خیال کردن امری بیفائده
 بجهت مصنف است اما نگارشی که در حال آن طائفه عجیب
 و متعصب و جنگجو که جمهور سگهان مرکب از ایشان است
 سمیت تحریر یافت کفایت میکند که مطالعه کنندگان این
 حروف یقین کنند که توقع اینکه این طائفه از مصائب یک
 حرب عبرت گرفته ایمتی راضی یا دوسستان آرام و معتمد علیه
 شوند بکلی خیال واهی است و فی الحقیقه تجربه وقت بتوعی
 که بخاطر هیچ کس در نمی آید ظاهر ساخت که تا چه مایه
 پایه ثبات صلح با این طائفه منزلت است *

۳۱۳ - حربی که در سنه ۱۸۴۶ ع وقوع یافت با شکست
 و تفرقه کلی سگهان و انقیاد تمام ایشان بدولت انگریز اختتام
 یافت - افواج انگریز در ممالکی که واگذارده شد جایی داشتن
 و در اوائل سنه ۱۸۴۸ ع فرمانفرما که از محل ظفرهائی که هم

در عمل و هم در کارهایی حرب یافته بود مراحت نموده بود
اعلام کرد که خطر شورش و طعنان در پمخاب باقی نماند - اما
هر قدر کاروانی در امور ملکی بوقوف اوقواب سپاه کشی
مقرون بود ممکن نبود که در این مدت اندک مایه تبدیل
سنگها و حشی پمخاب در مایای آرام و دوسال وادار شود
و در روز با مهابی توسطه همد که در ماه حوز سنه ۱۸۴۸ ع از
هندوسان روانه شد باز دیگر اعلام شد که اهالی شمال و مغرب
دولت انگریز بوابی مخالفت میکشند - محلی تعدی و حنات
حدید شهر ملال بود و این شهر دارالحکومه صلعه و سع است
که همل نام دارد و مانس روز سمن و سلع بطرف حموب لاغور
واقع است - شهر ملال از قدیم الایام بحصانت و متانت ریان
مشهور شده است اما از ملاحظه کارهائی که در آنجا در این اواخر
وتوع یافت چمن معلوم میشود که سگه نه شخصی بود که
بجهت حبّ وطن صیانت ملک حوز را مسموم لکن دست
تعدی دراز کرده ناصرب شمشیر ممالک اطراف را بحطه
تصرف در می آورد - بالحمله بعد از کوشش چند نموده که
مدتها طول کشد رنجست سگه ملال را معتوج ساحت اء
نه درون صدمه بقاس - در این مورد در چنانچه در سائر حوز
ما در هندوسان دولت انگلند در حکم دولتی حدید قوی

مینه‌ماید که بنوبت بر جای فاتی می که حقوق او بر قوت بازاری
 او بود می‌نشیند *

۳۱۴ اغلب سکه خطه ملتان از طائفه جات و نسل هیاطله اند
 که تاخت و تار هندیستان کردند و در وقت حملات مسلمانان
 بمقاومت شدید بایشان برخاستند - از ایام غلبه محمود غزنوی
 در سنه ۱۰۲۶ ع این طائفه کوه بعد از حمله ادعای استقلال
 نموده اند - در اواخر قرن گذشته خطه ملتان علی الظاهر از توابع
 مملکت افغان بود و تصرف بر آن مکرر سبب مخالفت
 و مخالفت مابین حکومت افغان و رنجیت سنگه شده - بعد از
 آنکه حاکم افغانی مظفر خان مره بعد مره کار رنجیت سنگه را
 درهم زد عاقبت در سنه ۱۸۱۸ ع راجه بیشتر بجهت مساعدت
 بخت تا بواسطه خدافت خود این جای متین را که سالها
 در پی آن بود متصرف شد و خطه را ضمیمه مملکت خود
 ساخت - بالجمله موافق فقرات معاهده که در سنه ۱۸۳۸ ع
 انجام یافت شاه شجاع آن ضلع را بحکومت پاینده حکمران
 پنجاب واگذار کرد و حاکم مزبور آنرا در عهد سارن مل یکی
 از ولات متوسط سپرد و او آن ملک را مشروط بر رعایت حقوق
 خدمت لشکری داشته بعنوان خراج گذار حکومت سکه
 اداره مینمود - سارن مل که از قرار می‌شود حاکم

تا دقا و اقتصاد تمام بود در ماه سپتمبر سنه ۱۸۶۴ ع اردست
 شخصي در زن و حوردي که در دربار برحاست نقل رسيد -
 ولد ارشد اولاده مول راج که نام از مکرر در تعريف اموري
 که در اين اواخر در حدود دولت انگلند برور کرد مذکور است
 بر جايي بدر بر آمد بالجملة احتلافي عاين او و لال سنگه
 روي نمود و راجه يکي از اصلاح حکومت را از مول راج نزر
 انتزاع نمود و بعد از آن او را بجهت افراع محاسبه که همیشه
 در ممالک شرقيه کار مشکل و مکرره است طلبيد نماه عليه
 ضمانت دولت انگريز بلاهور رفته و نوعي مددوست کرده
 سلامت نه ملتان مراجعت نمود اما همور سخن در ميان بود
 غالباً بجهت اينکه جميع ممالک سگه در تحت اداره حکومتي
 مقرر ريگانه بشود و حسب اعتقاد مردم بالاحره مصالحه مزبور
 بيکي بسر انجام رسیده بود - سران ارکان سگه بر منصب حکومت
 مامور شد و مستر درس اگيو که دلب سعادت لاهور بود مصحوب
 لغت اندرسن بجهت معمول داشتن مراسم نصب حاکم
 حديد معين شدند و چون اندیشه مخالفت نبود دسته
 مصحوب ايشان ظاهراً فقط بجهت اظهار تحمل همراه شد *

۲۱۵ تا چندي اعتقاد مردم اين بود که اين شورش شديد
 بواسطه مخالفت موقت و اتفاقي لشکر سگه بود و بهيچ وجه

به تدبیری مقرر بجهت مخالفت با حکومت منظم و معادات
 با دولت انگریز مربوط نبود - اما بهرور دهور بتجربه رسیده است
 که ممالکی که در این اواخر بحیطة تصرف ما درآمده است حتی
 در ایام رفاه و آرامی تمام با انبار باروت بیشتر مشابهت دارند
 تا با دریای هاکن و آرام - باین معنی که اگر یک شرار آتش
 در آنجا بیفتد همه را بهو میبرد و محال است که قیاس کنیم
 اثر این بلیه تا کجا هرایت خواهد کرد - بالجمله کسانیکه بر هر
 امور هندوستان بودند حتی در وقتیکه آمال ایشان اکمل از همه
 بود از این خیال غافل نشدند اما موضع خطر از محلّ امباب
 صیانت و حمل و نقل قور خانه و هبور ساتخانه بعید و ایام
 تابستان هم که در آن موهم عمل لشکری غالباً صورت نمی‌بندد
 نزدیک بود و همچنین اقوال افواهی که در باب هرج و مرج
 امور لاهور و وفاداری مشکوک راجه گلاب سنگه اهتمام افتاد
 مایه اندیشه تمام شد - شک نیست که اعتمادی که لارن هاردنگ
 بصلح و صلاح ملک پنجاب داشت غالباً مبتنی بر نظم و نسقی
 خوب بود که قبل از استعفاي خود در امور حربیه بکار برده بود
 و در لاهور صاحب منصبان انگریز که متعهد این امر بودند با
 چستی و چالاکي بتکمیل این بند و بست کما هو حقّه پرداختند -
 بالجمله حکم بجمیع افواجی که در سرحد آن ملک جایی داشتند

رصد که محرّد حرم مستعدّ کار نشود و همچنین صاحبانی که
 حضور نداشته اند انهی شد که بلا تأملی برگشته دایم خود ملحق
 شوند و بهر طوریکه ممکن بود از آنکه دشمن علی العیله تاحث
 و تارکین احتیاط نموده شد *

۳۱۶ طواری نگه داشتن که مصلحت عافیت این حرم و احتیاط
 در در کردن تعلّات اینکه بعد از شورش ملل معلوم شد که مردم
 نایکدیگر در لاهور سازش کرده حواش قلی عام صاحب
 منصبان انگریز و احراح جمع لشکر ایشان از پمحات و
 احداث انقلاب در حکومت مکه داشته اند - و همچنین سپاهیان را
 ترعب نایکه گردن اطاعت دولت انگریز بپسچند نموده
 بعضی از ایشان را زربحود کرده بودند - محرّد و اش شدن
 این کیفیت صعب انگریز بعضی از سپاهیان ملکی را که معتمد
 علیه بودند حکم فرمود که علی الظاهر نند امر همکاران تن در
 دادن و نایس واسطه زار ایشان افشا شد - بالحملة چس اسبباط
 شد که سه روح را اعوا کرده بودند اما فقط معنودمی
 قلیل از سپاه نایشان گوش دادند - علی ای حال دلیلی
 بلا ریب ندسب امان درایمکه بعضی از اکابر و اعظم ملک
 در حقه از این امر استحصار داشته فقر و درویشانرا گماشته
 بودند تا ایمکه رسوحي را که در نظرها داشتند بجهت ترعب

سپاهیان بانحراف از سلوک در جاده مستقیم هوا خواهی
 بکار برند - در همان اوقات که روزنامه‌های هندوستان پر از کیفیت
 سازش باطل لاهور بود بوسطه از انگلند رسیده سخنهای
 لارن هاردنگ را باین معنی که صلح و صلاح پنجاب قابل
 فکری نیست نقل کرده و این خود دلیل است بر اینکه
 چگونه دشوار میباشد که حتی مجرب ترین امرای دولت
 تغییراتی را که در عرض چند ماه در وضع مملکت شرقی
 ما پیدا میشود پیش از وقت بفهمند *

۳۱۷ در خلال این احوال خطرناک تهور و حذاقتی که
 از یکی از سرداران جوان و بی تجربه انگریز بروز کرد پیش
 از همه کاردانی و پیش بینی عمل دیوان و قوای سپاه حفظ
 دولت انگریز را بکار آمد - تبیین این مقال آنکه بزودی معلوم
 شد که دیوان کل سنگه جد و جهد را در باب صیانت
 صاحبان بد بخت که همراه او بمحل ایالت جدید فرستاده
 شده بکلی برخود بسته و فی الحقیقه با کسانی که در لاهور و
 جایهای دیگر بقصد دولت انگریز اتفاق نموده بنای تدبیری
 بجهت انهدام و اخراج ایشان از ملک پنجاب گذاشته بودند در
 ساخته بون - در اطراف و نواحی لاهور یکی از گروه‌ها یعنی
 ملاحی هکته باسم مهاراج سنگه که اشتهار بسیار در زهد و صلاح

در نظرها داشت و عام عصبان بر افراخته جمعیتی مولود
از سکنان متفرق را بر در خون گرد آورده بود و باین واسطه
انواج انگریز را که در لاهور بودند از حرکت بجانب لاهور
ممانع آمد - بالجمله در هر بوسطه علی التتوالی خبر مشکلات
و دشمنیهای جدیده رسید و ممدّ این شد که خیالات
معجز ترین امرای دولت در باب بزرگی و نتیجه متصور
این طغیان تازه در پنجاب بیش از پیش برهم خورد - در این
اوقات بود که لغتنت یدورس با فوجی که فقط از یک
دسته پیاده و سه صد سوار و در قوچ مرگب بود در ساحل
رود سند جایی داشت و کار او مشتمل بود بر اقامت در لیاة
که نصبه است بر کناره یسار رود سند و بر تحصیل خراج زمین
که باید بمول راج برسد *

۳۱۸ لغتنت یدورس بانواج کرنل کور تلاند ملحق شده
ترب هفت هزار نفر در تحت اداره ایشان جمع شدند
و غلبه چند ایشانرا دست داده تا چندین مایه اعتقاد کلی
بر این شد که این دوسرदार جوان با این معدود قلیل سپاه
بی نظام قبل از آنکه سفیر یا سپاه سالار انگریز درست
در اطفاي نالره طغیان غیر متوقع اقدام نمایند کار را یکسره
کرده دوباره پنجاب را بمیمه دولت انگریز خواهند ساخت -

روزنامه‌ها مثل همیشه در بطور حرکت سپه سالار سخت نوشتند چنانچه بعدها نیز در عجله و ترك مبالغات او که محض خیال ایشان بود همین رویت مسلوك داشتند - در این ضمن در روزنامه مسمی بدوست همد با سختی تمام ملامت بر سخافت رأی امنای دولت کرده و هم مذکور داشته که در باب ملتان غیر از صاحبان مشارالیهما کسی نام و ناموس را پیدا نخواهد کرد و فی الحقیقه محال بود که کسی دیگر نام خود را بلند آوازه تر بسازد - بالجمله لغتنت جوانمرد که حالاً بدرجه میجر ترقی یافته بود بعد از آنکه دو دفعه لشکری را که از افواج خودش خیلی کثرت زیاد داشت هزیمت نموده افواج انگریز و دوستان ایشانرا تا پشت دیوار ملتان کشید - اما استحکامات ملتان بنوعی متانت داشت که هرگونه کوشش لشکری نظام با چند عراده توپ سبك مفید نمی افتاد - بنابر این صاحب مزبور چون دریافت که افواجی که بسرداری او بودند نمیتوانستند اندک اثری بقلعه کنند قاصدی را پیش سفیر انگریز در لاهور فرستاده در خواست افواج مددی و توپخانه بزرگ نمود *

۳۱۹ در این اوقات وضع لشکر انگریز در اطراف ملتان قدری خطرناک بود - رسوخی که صاحب مزبور در دل‌های اهالی ملک داشت غالباً بواسطه حسن تدبیر و اداره خودش و فیروزی

که تا بحال قرین حال او شده بود پیدا شده و میتوان گفت
 که سبب ملحق شدن شیر ستمگه و امرای دیگر ستمگه
 علی التوایی با ده هزار نفر نتیجه همان فبروزی بود - اما
 امثال این دوستان بیشتر مایه اندیشه تا موجب اعتماد او
 شدند و چون دانسته شد که بسیاری از ستمگان هواخواهی
 از دست داده بودند مجبور بر آن شد که هر قدر همت بر
 نگاهداری لشکرگاه مول راج میگماست تقریباً همان قدر اهتمام
 در مواظبت حرکات ایشان نیز در اردوی که بمسافت
 یک میل از لشکرگاه او بود بکاربرد - بالجمله سوء ظنی
 که درباب دوستان ستمگه داشت بتحقیق پیوست و چون
 خیانت ایشان مایه تغیری در کار او شد لابد بر آن گشت
 که درجایی دیگر خیلی درزتر از قلعه ملتان افواج را تعبیه
 بکند - با اینهمه اگرچه دیگر جای امید نبود که شهادت
 و جوانمردی صاحب مشارالیه کفایت ابطال غواص قنایر
 و حیل ستمگان بکند اما عاقلی که بواسطه او در چنین وقت
 در راه ایشان افتاد منجر بنتائج عظیم شد و خیلی فرصت خوب
 دست آمد چنانچه در وقتیکه وی جلو دشمن را می گرفت
 امنای دولت با حزم و احتیاط هرچه تمامتر باجاری تدابیر
 می برداختند و چون واضح شد که باید کلمی بر این کار اقدام

نمایند آماده بودند تا لشکری کافی بجهت مقابله با اینگونه مشکلات بامداد او فرستند *

۳۲۰ بعد از انقضای مدّتی دراز و پر از اضطراب بوسطه ماه فبروری سنه ۱۸۴۹ ع احوال افواهی مخلوط و ممزوج معرکه عظیم را بانگنند آورد و کاغذهایی که بدین تعلّق بمکاتبات ملکی علی التّوایی اشتهار یافت بیشتر این خبر را پرده ارتباب و اندیشه پوشید و در عرض مدّتی که قبل از ورود بوسطه ماه مارچ گذشت تشویشی و دغدغه دل آشوب عموم داشت - اوازه شکست فاحش لشکر انگریز انداخته شد و بیقارایی و تردّن بنوعی در دها پیدا شد که بجهت تسکین آن خبری خیلی بهتر از تعریف اغراق آمیز فتح مشکوکی که لشکر انگریز را در کناره رود جیلم دست داد لازم بود - یکی از روزنامهها مینویسد که باید که تعریف معرکه خونخوار چلیانوالا را اگرچه فتح خوانده اند اما اگر کسی زیاد طرفداري نکنند میتوان شکست خواند باید از تفصیلات محرّراتی که در آنجا حضور داشتند و بر روزنامهها نوشته اند اخذ کنیم و ایشان در لعنت و ملامت سردار سپاه متّفق الکلمه اند - در روزنامه دیگر مسمطور است که از زمان تلف مستحفظین کابل باز این مقدار معائب و مصائب که این نوبت تقریر آن بانگنند فرستاده میشوند وقوع

نباتیه است و از سنه ۱۸۴۲ ع بپس این بار اول است که
محض بواسطه عدم تدبیر سپاه سالاریان دمار نصف بعضی افواج
باید کرد - یکی از روزنامه‌های بمبئی اعتقاد دارد که رأی مردم
تقریباً کلیه بر آن است که خونریزی عظیم را که در معرکه
بروز کرد غالباً به عدم پیش‌بینی و کاردانی و حفاظت سپاه
سالار میتوان حمل کرد *

۳۲۱ در وقتیکه افغانه بسست دیگر دره خیبر فرار کردند
جنگ باختمام پیوست اما لازم بود که بتدبیر جدیدی که
مانع تکرار اینگونه شورش از طرف خالصه فتنه جو بشود
پیردازند - بالجمله در ایام مختصر که بعد از بعثت عزل لار
یلنبره گذشته بود جمیع قواعد ملک داری دولت انگریز
در هندوستان برهم خورد - چون محض اوایل حرکات جنگ
جدید بممت دیگر روز متلج بروز کرده بود یکی از محرران
مختصری از حوادث سال گذشته را باین نحو مینویسد که
سالی که خالی از واردات عظیمه باشد اگرچه بجهت مطالعه
کنندگان تواریخ ملی بی فائده و بی مزه میگردد اما بجهت
حکام مساعده است و علی‌الخصوص در ملکی مثل هندوستان
خیلی فائده می بخشد - باین معنی که از اوقاتی که اداره
امور هندوستان از دست سلاطین مغول رفته بحیطه تصرف

ما آمد هر فرمانفرما بطوري که لا مردّه له مذر آورده است
 که بواسطه عدم مجال و فرصت و اختلال علي الدوام در
 اوضاع امور مملکت نمیتوان با دقت ملاحظه ترقی ملک نمایند -
 این وضع امور تقصیر ایشان نیست لیکن یکی از معائب
 بلکه یکی از مصائبی است که متعلق است باحوال ایالت
 انگریز در هندوستان بالنسبه بحکام آن ملک - چنانچه کارهایی
 آندولت را در لباس ترقی یا بر حسب قول بعضی مردم
 در لباس تعدی جلوه داده مصدر آن میشود که تدابیر مستقرّه
 نه فقط با سلامت مملکت منافات دارد بلکه صورت پذیر
 نیست - و بدین جهت ایّام فراغت از جنگ مختصر و کم
 است چنانچه کار حکام ثلثه گذشته سر مشق تدبیری میشود
 که شاید سه حکام آینده لا بد شده آنرا در پی خواهند شد *

۳۲۲ لارن یلینبره و سر هنری هارنگ ولارن دالهوزی
 هر سه بحیالات تاسیس مبانی صلح و صلاح و تحصیل مالیه فراوان
 و اتمام تدابیر مقرون به ترفیئه حال سکنه هندوستان بر سر کار
 رفتند - اما صاحب اول هنوز وارد هندوستان نشده بود که
 در مشکلات و مکابلات شورش کابل و جنگ مرهته مبتلا
 گشت و صاحب ثانی بسبب تاخت و تاز سکهان با کراه
 تمام مجبور بر آن شد که در جنگی بیرون از حدود ما اوّل

بجهت میثاق ممالک ما و ثانیاً بجهت تسخیر بلاد دیگران
 اقدام نماید - و بهمین طور لازم دالهوری در وقتیکه مشغول
 باستحکام قوانین ترقی امور داخلی بود چاره نداشت بجز اینکه
 مستقر حکومت را رها کرده با صلح تدابیری که از ملاحظه تهیه
 و تدارکهای عظیمه چنین مینماید که مشتمل بر تسخیر ضلع
 وسیع است مبادرت نماید و خرج این امر نه فقط مایه بر باد
 رفتن مالیه علی النقد و استعلاف محصولات آینده هندوستان
 خواهد شد بلکه هر تدبیری مقرون بترقی جزوی و کلی را
 و هر مطلب مربوط بتهدیب اخلاق مردم را که در اتمام آن
 صرف پول درکار است بتعویق خواهد انداخت - و اگر ظن راقم
 حروف بحقیقت پیوندد و توسعه بلاد دولت انگریز تا آب سند
 منتهی بشود رود مزبور که بجهت ما ممنوع گفته شده و بر حسب
 مصلحت وقت آنرا حد قدیم هندوستان مینخوانند مثل رود ستلج
 سرحد آخر مانده خواهد ماند و بسبب این بسط در دایره ثغور
 و مجاورت با مللی که یا حسد میبرند یا دهشت از نزدیکی ما دارند
 در معرض منازعات و مناقشات جدیده افتاده پیش قدمی خواهیم
 نمود و بالاخره موافق قول بارن هوگل به هرات خواهیم رسید *

۳۲۳ این است حال ما در هندوستان در صورت حکومت
 علی الاستقلال و اگر کسانی که بر وضع سیاست ما در ملک

مؤید اعتراض میکنند بعوض اظهار معائب آن واعلام تفصیل چیزهایی که بالنسبه بترقی حال رعایا هنوز نشده است کارهایی با تمام رسیده را با قلت فرصت و اسبابی که داشتیم قیاس میکردند قول ایشان اقرب بانصاف میباشد - و همین اسباب دست داده است در ایام معدوم فراغتی منقطع بهرج و مرجی که در امور ملکه بغتة روی نمود و میبایست امنای حکومت با دقت و جلالت تمام بانجام آن قیام نمایند . و همچنین در بسجوخة مشکلاتیکه خزینة ملک را بسبب ازدیاد مخارج روی داد و چنانچه در ممالک دیگر رسم است رفع آن بحمل مصدقات دیگر علاوه بر مقررة ممکن نبود - بالجمله نتایجی که بر امور مذکوره بالا مترتب شد بر صدق این گفتار دلیل است - در اشتهارنامه فرمانفرمایی هندوستان مؤرخة سیمین ماه مارچ سنه ۱۸۴۸ ع اعلام شد که پنجاب جزء ممالک دولت انگلند است در هندوستان و در همین کاغذ رسمی تصدیق تدابیر انگریز مسطور بر این نهج است که تا سالهایی دراز در عهد مهاراجه رنجیت سنگه صلح و صلاح و مواسات و موالات مابین دولت انگریز و طائفه سگه جاری بود اما چون رنجیت سنگه وفات یافته دیگر با عقل دوربین خود مشار و مشیری در امور ملک نبود سرداران و لشکر خالصه

بدون آنکه سببی یا موجب رفعتی داشته باشند بغتۀ بمالک
انگریز تاخت و تاز کردند و لشکر ایشان گزۀ بعد اخراج
شکست یافت *

۳۲۴ با خونریزی و خوارگی تمام از ملکی که بدان تاخت
و تاز کرده بودند آواره شدند و در پشت دیوار لاهور مهاراجه
دلیپ سنگه از طرف خود و هم از جانب امرای سگهان
اِذعان با طاعت فرمانفرما کرده خود را بمراحم دولت انگریز
سپرد - فرمانفرما از جانب دولت انگریز قلم عفو بر جرائم
حکومت سگه کشید و از سر آن ملک که حق بر انداختن
آن بکلی باو بود برخاست و چون مهاراجه دوباره بر تخت
بر داشته شد عهد و موافق درستی مابین بسته شد - دولت
انگریز عهده با وفاداری بی پایان برده و با دقت تمام از عهده
جمع لوازم معاهده برآمده - برخلاف سگهان که باقی
رجعی و با بیوفایی تمام عهدی را که ایفای آن بر ذمۀ ایشان
لازم بود شکسته از خراج مالیانه که آنرا منقّب شدند هرگز
ادای یک دینار ننموده و همچنین مبلغهایی گران که دولت
انگریز ایشانرا قرض داد پس انداخته است - بعلاوه با دولت مزبور
که با قرار خود باقتدار و اداره آن تن در دادند دم از مقابله
زده و دست از صلح افشاندند و بعضی از سرداران انگریز

در وقتیکه در خدمت آن حکومت بودند بقتل رسیده و بعضی دیگر که در همان کار اشتغال داشتند از روی خیانت محبوس شده اند *

۳۲۵ بالاخره لشکر و جمیع طائفه سکه با اتفاق بسیاری از سردارانی که معاهده را صحیح کرده و بسرداری یکی از خود کسانی که بعنوان وکالت متمدنی امور مملکت شده بمنزعت ما برخاستند و بمصمم اراده هدم دولت و اقتدار انگریز جنگی با صعوبت و خونریزی تمام جاری داشته اند - قبلی از این دولت هندوستان اعلام کرد که طمع در فتوحات زیاد ندارد و با راستی کردار دلیل بر صدق گفتار اقامه کرده است - در این اوان نیز خواهش فتح ندارد اما بمقتضای فرائض خود بحکم لازم باید که نگاهداری و صیانت خود و فکر مصالح کسانی که در حمایتش میباشد بنمایند - و بسبب اتمام این مطلب و حفظ دولت از تکرار علی الدوام جنگهای متلف بی سبب فرمانفرما مجبوراً تصمیم عزم داده است بر تسخیر کلی طائفه که ازمدهای متمادی حکومت شان مقتدر بر اداره ایشان نبوده و چنانچه از وقائع واضح شد بهیچ سزا از اجحاف و تطاول متنبه و بهیچ عمل دوستانه مائل بصلح و صلاح نشدند - بناءً علیه فرمانفرمای هندوستان مقرر ساخته است و بدین نوع اعلام میکند که دولت

پنجاب بانصرام رسیده است و جمیع ممالک مهاراجه دلیپ سنگه
در این زمان و از این بعد ضمیمه دولت انگریز در هندوستان
گشته است *

۳۲۶ بالجمله تدبیری که دولت انگریز مجبور باجرائی آن
شد مقرون بعدالت معموله گشت چنانچه با مهاراجه با احترامی
که مناسب با شان و منزلت وی بود پیش آمده و حقوق
ملکیت هر کس بحر اشخاصی که سبب کردار نا سبست آنرا
از دست داده بودند رعایت نموده تا وقت تمام هر یک را
اختیار کلی در ادای مراسم مذهب خود دادند - ولیکن
تصور بر اینکه نتایج انضمام این ملک بممالک شرقیه ما آخر
چه خواهد شد نلیده نمی بخشد و هنوز باید دید که آیا
رون سند که سرحد قدیم هندوستان خوانده شد سدره
و عائق تعدی ملل خارجه و حد فتوحات انگریز خواهد شد
یا نه - علی ای حال حتی در ایام ایالتی که با کامل وجه
بامور اصلاحیه میپردازد سالهایی دراز میخواند قبل از آنکه
طوائف و مذاهب متموعه هندوستان با یکدیگر میامیزند و اجزای
آن ملک وسیع در یک دولت مجتمع و بواسطه روابط مصبوط
اعتماد بر یکدیگر و اعتنا بحکومتی مقرون بعدل و تجربه
و ملاطفت متعلق شده استکام یابند - تا بحال تجربه هر

خیال را باطل گردانیده است و بسیاری که عقل و درایت ایشان اعتماد را می‌شاید جنگ اول پنجاب را آخر دانستند لیکن شاید که مردم کمی پیدا شوند که با وجود اینکه کار جنگ دزیم علی‌ظاهر بکلی بانجام رسیده است بهمان طور فتوی دهند *

۳۲۷ چنین است تعریف آخرین و شاید خطرناکترین همه جنگ‌های که دولت انگریز بجهت اینکه مملکت خود را در هندوستان برقرار سابق بداند مجبوراً بدان پرداخته است - مقابلات مصائب آمیز افغانستان بالنسبه ببنگلی که بدین وجه و تقریباً با قوت ملی السویّه طرفین با این همه اشکال بانجام فیروز رسید بکلی از نظر می‌افتد - بالجمله چون ملاحظه جمیع وقائع جنگ افغانی شود بآسانی تمام آنها را استنباط میتوان کرد و ضعف اقتدار افغانه بنابر رکضت آخر ایشان از ملک پنجاب بروز کرد - شک نیست که در میان قلاع وطن خود میل بخویف واقع میشوند لیکن این حال بیشتر بجهت صور طبیعی ملک است تا بسبب حذاقت جوت‌های شجاع و بی‌نظام ایشان - حتی در قاب ماواها و گروهبایی مخوف ایشان سپاهیان انگریز در تحت اداره سرداران حاذق و قابل میتوانستند بدون اشکال با ایشان

دم برآری بزنند و در وقت تلاقی طرفین در میدان جنگ
 واضح شد که اگرچه اناغنه خیلی کثرتی زیاد داشتند چه
 طور کم موجب عراس اند - اما وضع سگهان بتکلی تفاوت
 دارد - در جوانمردی با مخالفان مبارات تمام دارند و در
 حذاقت و نظم و ترتیب نیز غالباً پای کم ندارند و موقع
 شت هم نیست که بر فرض اینکه سگهان بسرداری اهل
 فرنگستان و همان اتحادی که در جنگ اول انگریز بواسطه
 حب وطن و بستگی به جمهور گویند پیدا شد متفق بشوند
 اگر مثل این مجادله برپا شود بر افواج هندوستانی ما اعتماد
 بسیار نباید داشت - لیکن دولت انگریز خواهش این دارد
 که آلات حرب را از دست داده با صنایع صلح ملک را
 مستقر بسازد - بالجملة فقط برورد هور هر قدر وقت بخوبی
 صرف شود هنوز بر روابط حقیقیه فائده طرفین و اعتماد
 جابین بر انصاف مابین با دولت انگریز مربوط خواهند شد
 و مردم مقرّ بحقیقت این مسئله اند - حالاً حکام انگریز
 همه همت میگذارند بر اینکه فرمانروایی ما را در هندوستان
 مقرون بعدل و ملایمت بسازند و اگر این کار را از پیش
 ببرند آثار جملة آن کاملتر از نمایانترین فتوحات انگریز
 و تمام آن زیاد خواهد شد - و فقط بتغییر دادن تعصب

سگهان بحب وطن مخصوص برعایای انگریز صلح و آرامی
پایدار و فائده بخش در ثغور شمال و مغرب که هم از زمانی
دراز مایه دهشت و اضطراب حکام انگریز هندوستان بوده است
حاصل خواهد شد *

۳۲۸ از غم شما و چنان مهربانی که شما را در چنین وقت
بفکر من انداخت علی السویه متأثر گشتم کاشکی یا توانمی
غم را کم کنم یا پیاداش اصطناع آن تسلیها که مکرر در حین
احتیاج کَلّی بمن داده اید بشما بدهم - اما اندوه شما بیش
از این حقیقت دارد و سببش تازه تر از آن است که در
این کار کوشش کنم - بعد از این همه تسلی انسان چیست
آیا میتوان اقوال و افعال خوب مرحوم محبوب را از لوح
حافظه محو کرد یا میتوان ما را اطمینان داد که امانی و تدابیر
آمالی که بجهت خوشی آینده نموده بودیم صرف بواسطه
فقدان آن بی مایه و باطل شد - بخاطر من چنان می آید
که فقط تسلیه که با حال ما مناسب است و آن هم فقط
بعد از آنکه مرور زمان فرصت تفکر داده باشد خیالی است
که مصائب معب تر از این بر سر دیگران آمده یا اینکه
شاید خود ما همان مصیبت را در اوقات و حالاتی که
احتمال دارد بر غم ما می افزود میکشیدیم *

۳۲۹ بهترین وجه بجهت اظهار فوائد دیدن دوستی تفکر و ملاحظه گرهایی بسیار است که آدم فی نفسه نمی تواند بعمل بیاورد پس معلوم میشود که حکمایی قدیم در تشبیه اینکه دوست نفس ثانوی است از ابراز کمائی حقیقت مشابه کردند زیرا که دوست از خود شخص بغایت زیاد کار میکند - اجل بجهت انسان مقرر است و مردم هزار مرتبه در تمنای حصول بعضی چیزها که دل بر آن نهاده باشند میبیزند چنانچه تزویج طفل و اتمام کارها و امثال آن - لیکن اگر کسی را دوست صادق باشد میتواند آسوده شود که تدارک این چیزها بعد از فوت خودش دیده خواهد شد چنانچه گویا انسان در استیفای خواهشهایی خود عمر دوباره یالته - مردم جسم دارند اما نمیتوانند آنرا از جثتی که هست بجای نقل کنند لیکن هر جا دوستی باشد گویا جمیع امور زندگی با و نالاب از یعنی دوست تفویض میشود زیرا که میتواند بمعرفت دوست باجرائی آن پردازد - چه بسا افعال و اقوال است که آدم خود نمیتواند با حیا و ادب بگوید و بکند مثل اینکه مشکل است که انسان اظهار هنر خود را بزبان خود کند تا بتعریف و تحسین کردن چه رسد - و گاه گاه نیز تحمل استدعا و سوال و بسیاری از اینگونه چیزها نمیشود اما

هر یک از آنها که اگر خود شخص بکنند مایه خجالت میشود و از طرف درست مناسب مینماید - از طرف دیگر بسیار حالات مخصوصه است که مرد نمیتواند لوازم آنرا رد کند چنانچه نمیتواند پسر را جز در حکم پدر و زنی را جز بطور شوهر و دشمن را جز در صورت عدو مخاطب بسازد اما دوست بر حسب مقتضیات وقت نه موافق حال مخاطب حرف میزند - بالجمله تعداد این چیزها آنها ندارند ولی بحکم قاعده میگوییم که اگر کسی چنانکه باید نتواند اداره امور خود کند و دوست هم ندارد باید دست از زندگی بشوید *

۳۲۰ قیصر غالباً در حقیقت گرد مطلب دوباره برقرار داشتن دولت جمهوری بر نیامد اما احتمال کَلّی دارد که در آن باب از دوستان مشورت جست و از ایشان خواست تا صوابدین خود را بالصراحه بازرانند چنانچه دیون نام یکی از مؤرخان آن آرا را با تفصیل کَلّی و دلائل معقوله بیان کرده است - اما اگر قیصر در حقیقت مائل بدین تدبیر بود از تجربه و تفکّر بوی معلوم میشد که اسبابی که فقط بامداد آن دولت آزاد را بنا و مهند بتوان نمود موجود نبود و لهذا میتوان گفت که بواسطه اقصاء و انصاف وی در استعمال اقتداري که از وسائط بغایت نا معقول بدست آورده بود

بهترین فوائدی که در آن وقت مناسب حال ملک بود
 برطن خود بخشید - بالجمله بعد از اتمام سلسله جنگهای
 طویل خونخوار رعیت بالطبع طالب آرام و باندان حکومتی
 با ثبات و اقتصاد که بدون اقدام در ظلم ایشانرا حمایت کند
 راغب بودند و اگر طائفه جمهوری در حسب عقل سلیم تبعث
 میکردند یقین میداشتند که مرگ جولوس بعوض اینکه مایه
 اصلاح حال دولت جمهوری شود سبب انقلابی آن بمصائب
 و متاعب بی انتها گشت چنانچه سه ظام بعوض یکی منبعث
 شدند و آخرین و بهترین احرار روم قدیم بجهت آزادی بعثت
 کوشیده بناک رفتند - بالجمله احیای مطلبی که پروتوس
 و قاسیوس آنرا از پیش نبردند کار مردم متوسط الحال نبود
 ولی فی الحقیقه چنین مینمود که چراغ آزادی در معرکه فیلیپی
 بکلی خاموش شد و در وقتیکه قیصر و انتونوس در المگره
 یا شریک یا مخالف یکدیگر بودند طائفه جمهوری بدون
 معارن و مساعد ماندند - علی ای حال عمر دراز قیصر و آرامی
 که تقریباً تا پنجاه سال و بدون خال در ایام پادشاهی وی
 جاری بود تبدیلات چندیرا که وی احداث کرد بایکدیگر
 مناسب و بصفت قدمت و ثبات موصوف ساخت -
 خواش استغفا از اعبائی حکومت که در اوقات متوالیه بر خود

می بست اقتدار او را بیشتر در زین تحمیلی که اهل مشورتخانه و رعیت بروی نهاده بودند جلوه میداد تا در زین اختیاری که از دست ایشان غضب کرده بود - بالجمله اگر دروسعت ذهن و علو همت با عم بزرگ خود مقابل نبود اما درمنازل عقل و تدبیر پخته از وی و از دیگران پایی کم نداشت و با حذاقت معقول حکومت خود را با امزجه مردم تناسب داده با همان هنر آرای ایشانرا با حکومت خود ملائم ساخت *

۳۳۱ روز تدفین شخصی بود که لقب حامی را بر خود گذارده بود - اگرچه محبت بلو نداشتیم و کذالك مائل به بیودگیها و تکلیفات اوقات مرسومه نبودم اما بواسطه ابرام درستان مجبور شدم که همراه ایشان رفته تماشائی آن ساز و نواز بشوم - میگویند که مردم بقدری چشم داشت آن داشتند که بعضی از کسانی که بغایت مائل تماشایی اینگونه وقائع هستند بجهت مشاهده تجمل وقت از اقصای شمالیه و جنوبیه ملک آمدند - دیدم که بذل زیاده بر آنچه لازم حال مرده مثل او که بشیونش نمی ارزین و هم مناسب با مقتضیات مرگ نبود صرف شده بود - خلقی انبوه از خدم و حشم سیاه پوش و در آن زمره دو سلطان که بارسال

ایلیچین اظهار ماتم خود از فوت آن برادر عزیز نموده بودند
حضور داشتند - جنازه بطرز ملوکانه و تاج پادشاهی بالای سر
بود و قطع نظر از سائر رسوماتی که غالباً در تجهیز و تدفین
سلاطین معمول است و بناءً علیه ترک آن این دفعه مناسب
نبود خود جمعیت مردم مثل شبیه یکی از اسباب کلیه
تجمل وقت بودند - بالجملة همه کار بطوری انجام یافت که
تخیل من کما بیش مثل حالت زندگی شخصی بود که
در حق او این اکرام و اعزاز میرفت چرا که شور و غوغا
و خرج و تجمل و فخر بیجا در آن بنظر می آمد مختصراً
تماشائی بزرگ و با اینهمه مایه کراهیت بود - آخر الامر چون
رسوم تدفین طول کشید و مثل ایام مختصره سلطنت وی
مایه ملال شد خسته شده بادللی که تقریباً از نوحه گران
زیاده اندر همگین بود باو طاق خود برگشتم *

۳۳۲ اما اگر فلاسفه استوئیک طبیعت انسانی را سرفرازی
زیاده از آنچه باید می بخشیدند تابعین اینقرورس بتفصیح
مفرط آن می پرداختند و چون آن طائفه مدعی کمال اقصی
الغایه طبیعت بودند این فرقه در تفرق آن بدرجه حیوانات
میکویدند و عیش و عشرت را خیر اصلی و مرگ را الفاجیه
و جود بنی آدم بشمرده معادیت خود را منحصر در تمتع بدون

خوف زوال از اسباب لهو و لعب میدانستند و همچنین از
 صلاحیت نفس بجز در اینکه مدّ عشرت و مایه حفظ صحت
 بدن و استمالت دوستان بود حساب بر نمی گرفتند - پس کار
 عاقل نزد ایشان محض تدارک آسودگی خود بود و انب
 این که دست از کارهایی ملکّه برداشته کناره بجوین و ایام را
 در زیر سایه درختان در میان باغهایی خوش آیند با آرامی
 خالی از شور و شرّ بسر ببرد - این بود تدبیریکه اتیکوس آنرا
 در پی شد - هر استعدادی که متضمّن فائده سائر مردم است
 از قابلیت تمام و علم و حسن فهم و صداقت و مکرمت
 و سخاوت در جبلّت او بود و کذا لک بهمان حبّ وطن
 و همان آرای در باب اداره امور ملک که کیکرو داشت موصوف
 بود و اگرچه خود عزم اقدام در کارها اقلّاً بحدیّ که مایه خطر
 جان یا برهم زن آرام بشود نداشت اما متصل کیکرو را بکار
 تحریص و ترغیب میکرد - با وجود اینکه با کیکرو تعلق تامّ و او را
 بیش از سائر مردم عزیز میداشت اما در همان وقت با طائفه
 مخالف ساخته با کلودیوس و انتونیوس که دشمنان صلبی
 کیکرو بودند عقد دوستی بست بدین خیال که هرچه بادا باد
 بمطمح نظر یعنی رفاه و آرامی خود فائز بشود - پس بدین طور
 دومرئ نیک محضر بواسطه خطایی رأی در فهمیدن صلاحیت

نفس که از اصول جدا گانه حکمت خود شان استنباط نموده بودند در احوالات متضاده غالباً نالند؛ بملک خود نه بخشیدند چنانچه یکی همیشه مشغول بکار بود و خود را در معرض خطرها بدون امید کار نیکو کردن می انداخت و دیگری بدون مبادرت بکار نیکو بکلی ترک عمل می نمود *

۳۳۳ سلاطین شام که از اهالی مقدونیه بودند یکی از نفیسترین معابد اصنام عالم را در پنج میلی شهر النطاکیه به ابلو که یکی از اصنام قدیم بود وقف نموده و هیکلی ملوکانه تحت عبادت صنم مزبور که آنرا منشاء نور و سرچشمه صوء و ضیا میدانستند انراختند و از طلا آلات و جواهرات و صنایع مهر و یونان آنرا زینت بخشودند - منقول است که تمثال صنم مزبور بقدری بزرگ بود که با وجود فسحت فصای هیکل تقریباً همه آنرا فرو گرفته - صورت او تمایلی داشت و در دست او کاسه زرین که گویا از آن شراب بر زمین میریخت مثل کسی که از مادر محترم درخواست کند که دفنی زن حسین و عقیق را به آغوش او در آرد - زیرا که جایی مزبور بواسطه افسانه و حکایتها مشهور شده و شعری شامی در مصامین خود این داستان عشق آمیز را از سواحل رود پینیوس تا کناره رود اورا فیس نقل کرده بودند - در انطاکیه که از مضافات پادشاهی

تقام بون رسوم قدیمه یونان را می کردند - سیل اخبار غیب
 گویان پیغمبر نما بنوعی که صدق و شهرت آن با اخبار دلفی
 برابری میکرد در منبع دفنی مانند چشمه کستلیا جریان داشت -
 در چمنهای اطراف میدان اسپ دوانی ترتیب داده و استیلا
 آنرا مخصوصاً از اهل یلبس خریده بودند و خرج بازیهای
 اولمپک که عبارت از آن دوانیدن اسپ و کشتی و شمشیر
 بازی و اینگونه چیزهاست از اهالی شهر گرفته میشد و سالیانه
 مالیه مؤازی سی هزار لبره انگیز وقف ملاهی عموم شده -
 چون هیكل مزبور علی الاتصال مرجع و مزار زوآر و تماشاخانه
 شد علی التدریج قریه ملوکانه و معمور دفنی که اگرچه اسم
 ولایت بر آن نبود لیکن در آرادش و زینت با ولایات
 مساوات داشت در حوالی معبد بنا شد - بتخانه و قریه مزبور
 در میان درختان متراکمه دهمست و سرو که محوطه آن ده
 میل بود واقع بودند و در گرمترین ایام تابستان در سایه
 آنها که آفتاب در آن نفوذ نمیکرد هوایی خنک می وزید -
 هزارنهر آب زلال از هر کوه بسته سبزه را تر و تازه و هوا را
 معتدل میداشت - آوازهایی موزون و روائع عطر آلود
 باستاندان حواس پرداختی و آن درختستان مامون بصحت بدن
 و تفریح خاطر و عیش و عشق وقف بود - سپاهیان و فلاسفه

در این بهشت از مبی که در آن عیش و عشرت لباس شریعت پوشیده بود و اساس اخلاق مردانه را متدرجاً بر می انداخت بفتوای عقل گذر نمی کردند *

۳۳۴ در وقتیکه اهالی فرانس داخل ایتالیا شدند مقاومتی که بتواند سد راه و عائق ایشان بشود ندیدند - تبیین مقال اینکه چون حکومت‌های ایتالیا از مدتی متناهی از قاخت و تاز دشمن خارج ایمن بوده بنیاد تدبیری مخصوص بخود در امور سلم و حرب گذاشته بودند چنانچه بجهت تحقیق مصالح و تعدیل میزان اقتدار ممالک مختلفه که ایتالیا منقسم بدان شده بود متصل با یکدیگر بهراسلات و معاهدات مشغول شده این امر را با دقت و تدابیر خاصه مقرون بحیله جاری میداشتند - هر وقت که بنایی جنگی میکردند در حقیقت صورت تقلیدی بجا آورده بدون اینکه خونی ریخته یا گردی انگخته شود فتوحات انجام می یافت - بالجمله در بدو ظهور خطری که حالاً متوجه ایشان بود رو بحیلهائی که اندوخته بودند آورده بجهت رفع آن غائله هر حد اقلی که در قوه ایشان بود بکار بردند - اما چون آن مؤثر نشد جوق‌های سپاهیان فاز پرورد و به اجرت طلبیده شده که بغیر از ایشان لشکر دیگر در ملک نبود و ایشان هم محض لائق تجمل بودند

از حرب حقیقی مستشعر شده از اقدام به آن پهلوتپی کردند -
 تهر و شجاعت فرنگان در نظر ایشان ممتنع الدفع مینمود
 چنانچه اهالی شهرهای پیزه و فلورنس و روم در وقت
 رسیدن عساکر فرانسه بظاهر شهر دروازه را باز کردند و اگر
 اعتماد بر قول رؤت بشود یکی از سلاطین ناپلس بقدری
 از این قاخت و تاز مهیب هیبت زده شد که از واهمه مرد
 و دیگری از همان جبن و ترس از سلطنت استعفا کرد -
 پادشاه سیوم تا رسیدن دشمن در حدود ملک از ممالک خود
 فرار کرد - چارلس بعد از آنکه از پای کوه الپ بدان جانب
 کوچ کرد بهمان سرعت و قلت مقاومت که گویا در ممالک خود
 حرکت میکرد تخت ناپلس را بدون منازعت متصرف شد
 و جمیع حکومت‌های ایتالیا را یا مرعوب یا زیر دست ساخت *
 ۳۳۵ مالک عالم روم قدیم که هوای افراختن یادگار ابدی را
 در تذکار آثار جمیل سلطنت خود داشت توانست جمیع
 مکنت و زحمت و هرچه هنوز از حذاقت کوررها زیر دستان
 مطیع باقی بود بجهت اجرای این مطاب عالی بکاربرد -
 اگر ملاحظه این بشود که مبلغ دو کور و نیم لیره استرلنگ
 تقریباً محض بجهت دیوارها و دهلیزها و قنوت معین شده
 تا بعدی مخصوص مصروفاتی را که بجهت بنایی قصه طنیه

با کرم شاهانه مبذول شد تخمین میتوان کرد - اشجاری که بر ساحل بحر اسود سایه میگسترند و معادن مشهور مرمر سفید در جزیره کوچک پروکوتیس سرمایه اسباب بی زوال بود و آن هم از راه دریا نزدیکی و بدون اشکال بیندربیزانیتوم نقل میشد - خلقی انبوه از عمله و ارباب صنعت با زحمت هلی الدوام در اتمام کار شتاب میکردند اما طول نکشید که قسطنطین با صبور گشته دریانت که در این ایام تنزل صنایع و هنر و کذالك عدد معماران بالنسبه بدایر بزرگ او بغایت غبرگانی بود - ماهر ترین ارباب صنایع ایام پادشاهی قسطنطین ابنیه شهر نورا ساختند اما تدارک زینت آن از مستعجلات مشهور ترین استادان عصر پر کلیز و اسکندر دیده شد - فی الحقیقه احیای هنر ذاتی فیدیاس و لیسپس از حیث قوه سلطان روم بیرون بود اما ثمرات صنعت ایشان که هرگز از صحیفه دهر محو نخواهد شد و آنرا بجهت آیندگان باقی گذاشته بودند بدون حافظ و حامی عرضه خود فروشی و طمع پادشاه مستقل شده و بنابر احکام وی شهرهای یونان و آسیا از خوبترین اسباب زیبایی عاری گشت - آثار ظفر در حروب مشهور و اسباب عبادت ملل و کلمنتین تمائیل اصنام گردان و حکما و شعرای ایام قدیم بمزید تجمل قسطنطنیه بکار رفت چنانچه

مؤرخ کدرینوس با قدری تعصب و غیرت میگوید که ظاهراً چیزی باقی نبود مگر اینکه جان مشاهیری که نقش ابدان ایشان در این تمایل خوب کشیده شده بود موجود بشود * -

۳۳۶ شخصی که بالطبع با قابلیت بسیار آراسته در دنیا پیدا شده است میتواند منشاء خبر یا شر بسیار بشود - پس چه قدر لازمه همت والدین و استادان است که در اوایل طفولیت خیالات انصاف و غیرت را در خاطر پال جوانان جایی دهند چنانچه فوائد محتمله ذهن خوب بطرف بد نگراند و در پی مطالب دنیه و نالائق صرف نشود - کار شریعت و حکمت نه اینقدر مطفی نائز و شهوات است که اداره و دلالت آنها بمطالب گزیده نفس - و چون مطالب مزبوره ما را آموخته باشد که چگونه کشتی در بحر زندگی بقاعده باید راند در آن صورت هرچه شرع کشیده رویم ضرر ندارد و اگر طوفان ابدار برخیزد چنانچه نتوانیم بساحل مقصود برسیم در چنین وقایع اقلّ تسلی بزرگی است که براهیم نه بیراه *

۳۳۷ در حینیکه فیسکو بندر را که در آنجا همه کارها بروفق مدعا از پیش رفته بود بجهت ملاقات با دوستان مظفر ترک میکرد مدائی غریب از جهاز امیرالبحر بگوش وی رسیده بخيال اینکه شاید غلامان زنجیرهایی خون را

گسته دست بر رفقایی وی بیرون بدان جانب شتافت -
 اتفاقاً تختۀ که مابین چهار ساحل کشیده بودند در وقت
 عبور وی واژگون شد و او بواسطۀ شتاب زیاد بدویا افتاد
 و بسبب وزن اسلحه که بر خود داشت در آب فرو رفته
 غرق شد و بدین طور در هنگامیکه اسباب بچنگ آوردن
 هر چه وجه همت جاه طلب از بود در دست داشت
 هلاک شد - اول کسی که از این حادثۀ لاعلاج آگاهی یافت
 ویرینه بود و او نتایجی را که بر آن مترتب خواهد شد
 در یافته باهتمام تمام صورت حال را از هر کس بغیر از بعضی
 سرگروهان همکنان وی پنهان داشت *

۳۳۸ تمبریوس از این پیش از حد اعتدال تجاوز ننموده

بود - در مخارج خود اداره و در تفویض مناصب انصاف
 و در سزای ظلم و بیداد دیگران سخت گیری تمام مینمود
 و کذاک در برهیز و کف نفس مایه عبرت مقربان - عباس
 خود بود - لیکن حالاً که هشت سال از سلطنت وی گذشته
 بود نتایج خوفخوار سوء ظن طبیعت او بر حسب قول مؤرخان
 بظهور می آمد - بالجمله چون محسودی که سلطان را مرموب
 بسازد در میان نبود بود از کار خود بکلی برگرفت و طبیعت
 جبلّی خود را بیش از پیش جلایه دادن آغاز نهاد و دیگر

ملاحظه آن بهترین قوانین حکمت عملی را که حقیقت آن بمنزله امثال سائره است یعنی الصدق راس الحیل نمود - اما برخلاف در نزد او انصاف و وسعت فکر و تدبیر سنجیده به رویه بازی و مکر و حیل مناسب با اقتضای وقت مبدل شد - عمل جمیع تدابیر ملکیه را بهر نوع که خواست قرار میداد و بهر قسم میخواست بتأویلات دقیقه که مخترع خاطر فاسد خودش بود صفات اخلاقیه را رنگ آمیزی میکرد - روز بروز بنقض اقتدار اهل مشورت خانه زیاده میپرداخت و خود ایشان بواسطه اطاعت متملقانه تحیل او را آسان میکردند چنانچه ذنالت طبع ایشان را خوار شمرده از ثمرات آن بهره میبرد - بالجمله در آن وقت قانونی در میان بود بدین معنی که هر کس کوششی منافی احترام عموم بکند خائن دولت دانسته شود - تبییر یوس تأویل و اجرایی قاعده مزبور را بر خود گرفت نه فقط در مقدماتی که در حقیقت مناقض امن و امان دولت بود بلکه در هر واقعه که ممکن بود مفید استیغای کینه و بدگمانی او بشود آنرا بعمل می آورد - لهذا رسم آزادی از مجالس جشن و سرور داشته و مابین اقربای نزدیک سوءظن پیدا شد - ترش رویی و عدم صدق نیت سلطان بجمیع طبقات

مردم سرایت کردن چنانچه دوستی حاب و مرتب حبات بود
و قریبۀ لهال مانه حظای نمایان حلوة صدان و حنّی حدود
صلاحست نفس مثل سگانه بی آرم مسمود که فقط سعادت
معقود را بخاطر مردم می آورد *

۲۳۹ تئوس بعد از آنکه داخل حوانهای شهر شده و در
صابت مسمع التجر دروج تعجب کرده گفت که بی الحقیقه
قائد لشکر مم اما ممشاء فمح حدا است - سپاهیان خود را
که از کثرت قتل و سبک دما حسنه شده بودند حکم فرمود
که بحر در صورتی که کمی در مقام مقاومت بر آید دست
از حوریری باین بازداشت و امرا و سرداران را که در زیر
رسم صحبی بودند حسست و حو کرده و حوادانی که بحس
طسعت و اعدال اتمام اصاری دارند بحمت ایمنه ریمت
ظفر از نشوند نگه دارند و کسانی را که عمر شان بشتر باشد
بصر نرسند قا بطور بعله در معادن رحمت بکشند

حلقی انوة از ایشان در سرایي تبع و پیمچه صناع در میل
تفرّج و تماشا احصا ص یانند و هر کس که مدت عمرش
نه شده سال برسدۀ بود بطور علام و غرده بعرش رفت -
در میل یهودیل در افواه انانۀ است که در این محاصره بود
و همت هراو بعر امر و یلک من و یک هراو بعر مقبول شدند -

بغیر از سه برج که بطور یادگار فتح گذاشته شد و قدیمی
 از باره بسمت مغربی که سپاهیان بحفاظت و ترنیتوس و نفوس
 بحکومت آن مامور شدند اثری از شهر باقی نماند و دیگر
 هر جایی را بر انداخته زمین را به شیار کشیدن منجس ساختند *
 ۳۴۰ بنیاد بزرگی دولت روم قدیم باعداد مقارنه بنت
 نیک و صلاحیت و ممدان که نادراً اتفاق می افتد و تقریباً
 قابل اعتقاد نیست نهاده شد - ایامی دراز اوایل دولت مزبور
 در مقابله شدند با قبائل ایتالیا که همسایه و دشمنان ترقی
 شهر روم بودند بسر رفت - و در اواسط حال که ملت را نامی
 و دولت را قوامی حاصل آمده بود متحمل مشاق و طوفان
 حروب شده رایت ظفر اثر را از بحار و جبال عبور داده
 از جمیع آفاق عالم گلهایی فتح و فیروزی چید - بالاخره
 چون ایام زندگی دولت مزبور بسرحد پیری رسید و محض
 بواطفه رعب نام گاهی فتح بدست می آمد در طلب فوائد
 آرام و آسودگی شد و آن شهر محترم که بر رقاب معتبرین
 ملل پا گذارده و بنیاد قوانین و قواعد بجهت حفظ علی الدوام
 عدالت و آزادی نهاده بود مثل پدر عاقل و متحول بتفویض
 اداره مملکت و سیه خود بفرزندان عزیز یعنی قیامه اکتفا
 کرد - ملحمی کلی و پایدار چنانچه وقتی در ایام نوما جاری

بود ارشور و شغب آیام دولت جمهوری مترتب گشت
و هنوز مردم دولت روم را مانند سلطان عالم پرستش میکردند
و ملل مقهور هنوز نام مردم روم و بزرگی امنای آندولت را
محترم میدانستند *

۳۶۱. هیچکس پیش از مرد کاهل در معرض تخطئه نیست
لیکن هیچکس هم نیست که اثر این صفت در او کمتر باشد -
شارب. الخمر تا چندی خرم و خوشحال میشود و مرد جاه
طلب از مصائب و خطاهای حریف حظی مییابد اما گرفتاران
کسالت نه بشاشت دارند و نه شتامت و نه فقط مردمی که
چشم شان را خواب خرگوشی بسته است بلکه کسانی که بمشغل
لا طائله میپردازند کوتاهی هر را فراموش میکنند - و بطوریکه
بعضی مردم فرصت را در کسالت ضایع میکنند بخيال اینکه
وقت تدارک مافات باقی است بهمان طور بعضی دیگر
بفکر این می افتند که ساقی از مهر ایشان هر قدر دراز باشد
بی شغلی مناسب نماند و مکرر اتفاق می افتد که دست اجل
گریبان هم کاهل و هم مشغل را حلی السویه بغنه میگیرد
چنانچه مابین مرگ ایشان و مردن در مرغ که یکی بر شاخ
درخت و دیگری در طبران کشته شود هیچ فرقی نیست -
آرام و سکونت نفس گاهی از کسالت حامل نمیشود ندای

عقل و فهم طبیعی در سُبستان مرد کاهل هر قدر درش بعته باشد نفوذ میکنند و اگرچه کفایت آن نکنند که سبب بر خاستن او از بستر استراحت بشود اقلّ خواب او را مانع خواهد آمد - اگر اوقات را صرف کارهایی عظیمه که لازمه خلقت و وجود او است نکنند اسباب دیگر هست که متعرّض آن شده او را بحال خود نخواهد گذارد چنانچه حسرت و ملال بر او غلبه کرده او را از تمتّع چیزهاییکه استمتاع از آن مطمح نظر او است ممنوع خواهد داشت *

۳۴۱ از مطالعه تاریخ دولت روم قدیم معلوم میشود که اهالی این ملت بزرگ بتدریج ترقی کرده بالاخره بحکومتی مطلق بدون حریف و منازع رسیدند و جمیع اخلاق حمیده که مایه بخش قوّت و منجّر بفتوحات است علی التدریج در ایشان مجتمع و باعث استقرار مملکتی عظیم شد - اما از آن بیحد صورت حال بوجه دیگر گشت چنانچه وضع دولتی را که جمیع فساد و معائبی که ممدّ تشبیط مردم و گرفتاری ایشان در بند شهوات و سبب انحلال عقود موانست و مدنیت میشود بدان راه یافته بود در مدّ نظر باید داشت - چنین مینماید که در این زمان دولت روم در نصف النهار اعتلا بود - چنانچه شاید فتوحات ایشان زیاده و وسعت ممالک

بیشتر از سابق گشت اما توسعهٔ بلاد مایهٔ انتشار نام بود نه ازدیاد
 افتدار - تا مدّتی متمدّنی حتّی بعد از انبعاث معائب
 فوائد صلاحیت سابق ایشان اثری داشت اما فتوحاتی که
 بعد از آن ایشانرا دست داد بیشتر مایهٔ وسعت سطح تا موجب
 تاسیس مبانی و مورث صورت ظاهری بیش از اقتدار حقیقی
 ایشان گشت - ازین بعد روز بروز از عادات ساده و بی تکلف
 سلف و پرهیز و سختی زندگی قدیم تنزل میکردند و فتوحات
 و غنائم نفیس که در آسیا بدست آمد سبب پیدا شدن
 ذوق در اسراف و تجملات ملوکانه و باعث حرص و انحراف
 از جادهٔ مستقیم طلب نام و ناموس شد چنانچه میتوان گفت
 که تاریخ ایشان مثل تاریخ ملّتی دیگر مینماید *

۳۴۲ شهر کرتهج جدید را برکنارهٔ خلیجی که تقریباً در
 وسط ساحل اسپانیا بسمت جنوب و مغرب واقع است
 و قریب بیست ستادیا طول و در محلّ التقا با دریا ده
 ستادیا عرض دارد بنا نهاده اند - خلیج مزبور بکلی صورت
 بندر دارد از آن رو که در دهانهٔ آن جزیره که مابین هر دو
 طرف آن و ساحل دریا مضیق بنیغایت تنگ است سدّی
 بمقابل امواج بسته شده چنانچه در جمیع ازمینه خلیج هاکن
 و آرام است مگر اینکه گاه گاه امواج آن بواسطهٔ عواصف جنوبی

و مغربی که از راه مدخلین مزبوره می‌رود در تلاطم می‌آید -
 بادهایی دیگر بواطف زمین بلند که حائل مابین و بر اطراف
 خلیج محیط است اثر نمیکند - بطرف دیگر خلیج بعد از مدخل
 کوهی است بشکل جزیره و در آنجا بنیاد شهر را نهاده اند بوضع
 که دریا اطراف مشرقیه و جنوبیه آنرا احاطه میکند و ارجاء
 غربیه آن ملتصق بدریاچه است که طول آن بجانب شمالی
 بقدری است که قطعه از زمین که مابین آن و دریا واقع
 است و شهر را نه بر متصل میسازد بیش از دو هکتار
 عرض ندارد - وسط شهر زمینی هموار دارد و بطرف جنوبی
 راهی بدون نشیب و فراز از دریا بشهر می‌رود - کوه‌ها
 که از آن جمله دو کوه بغایت بلند صعب‌الارتقا و سه دیگر
 با وجود اینکه چندان ارتفاع ندارند الا اینکه پر از مغاک
 و صعود بر آن مشکل است اطراف دیگر شهر را احاطه میکند *
 ۳۴۳ در این اثنا روز بلند شده اما شدت طوفان بهیچ
 وجه نشکسته و چنین مینمود که جمیع مواد اقلاف و تخریب
 چنانچه عادت دریایی جوشان است مستعد و موجود بود -
 و کذا لك دیده شد همه هغائن که جمیع پهاشیان فقط اسباب
 صیانت جان خود و مایه تدارک ازوقه را بسته بی‌سلامت
 آن میدانستند از انگرگانه جدا شده بعضی از آنها بر یکدیگر

خورد و یا بر سنگها ریزه ریزه شد و بسیاری نیز بطرف ساحل
 رانده و چندی در امواج فرورفت - در عرض کمتر از یک
 ساعت پانزده سفینه حربی و یکصد و چهل جهاز که از
 برای حمل و نقل اسباب مقرر شده بود با هشت هزار نفر
 تلف شدند - بیچارگانی که از تلاطم دریا نجات یافتند به مجرد
 رسیدن بکناره از دست اعراب مقتول شدند - سلطان بمشاهده
 این واقعه دهها متحیر و زبانش از اظهار غصه که داشت قاصر
 ماند زیرا که بسبب آن دفعه جمیع آمل و امانی او برهم
 خورده و اسباب و آلات نامعدود که هم بجهت اندازی
 دشمن و هم بواسطه تداوک آذوقه و ملوقه لشکر خویش
 مهیا ساخته بود غرق شد - بالاخره باد قدری نشست چنانچه
 امید نجات اینقدر جهازات بود تا کفایت آن بکنند که لشکر
 از گرسنگی نمیرفت و اسباب رسانیدن ایشان بفرنگستان موجود
 بشود - بالجمله اینهمه صرف امید بود نه یقین - پرده ظلمت
 شام دریا را پوشید و چون محال بود که سرداران جهازهائے
 که از طوفان نجات یافته بودند پیغام نزد رفقای خویش که
 پیاده شدند بفرستند شب را با دغدغه و تشویش کثی
 سر بردند *

۳۴۴ خانها مشغول بنساء و اطفال در شرف مردن و کوچها

از پیران که نفس آخر میکشیدند پر بود - نعشها را دفن نمیکردند زیرا که اقربای ضعیف یا قوت بر آمدن از این عهده بر ماتم نداشتند یا بواسطه بی ثباتی حیات خود از اجرای لوازم کرم و اصطناع بی پروا مانند - بعضی مردم در حین تدفین دوستان مردند و بعضی در قبرستان خزیده و بر تخته استراحت کرده حیات را وداع گفتند - آثار غم و گریه موجود نبود مردم قوت ناله نداشتند اما با چشم خشک و آب زهر خنک می نشستند و کسانی که بیش از سائرین سدید الخلقه بودند بچشم حسرت نگاه به مردگان میکردند و یکی از مؤرخان میگوید که بسیاری از ایشان چشم بر بیت المقدس بسته جان بسوق سپردند - در جمیع شهر سکوت کلي و انبوه ماتم بود مگر از طرف دزدان که خانها را بجهت نهب اسباب میت بزور در آمده و با بازی بی حیائی اعضایی آنها را عریان می ساختند حتی اینکه آزمایش حدّت شمشیر بزدن بر نعشها میکردند - سپاهیان از تعفن میت اندیشه کرده اولاً فرمودند که تدارک خرج دفن آن از خزانه ملکی دیده بشود اما بعدها که تعداد آن زیاد شد از بالایی باره در درّهای پائین بپذیر می انداختند *

آن از جانب خود اقتداري بغيثت زياده از آنچه در سایر بلاد
فرنگستان رسم است همیشه داشته و دارند - و نه فقط وضع
شرائع و انتخاب اهالي مجلس ملت که در اين اواخر احداث
شده است بلکه جميع امور عريقه اصناف غالباً در دست
ايشان بوده است - چنين مبنمايد که مقصود از قوانين و قواعد
نرواي غالباً اين است که حکام معين بشرع و عرف بمحافظت
و نگاهباني بيشتر مپردازند. تا با در امور - تقسيم ضياع و
املاك ما بين ورثه و محافظت ملک اطفالي که بسرحه بلوغ
نرسيده اند و تعديل منازعات از روي اقرار و اصلاح حال
طرفين و تدارك مدد معاش فقرا و اصلاح راهها و پلها و قوانين
درباب صيد ماهيان و مصروفات در باب خرج و نقل قبيدان
زنها که زندان بجز در شهرهاي معتبره بيست و حضور داشتن
در ديوانهاي پرگنه ها در حکم حکومت و تعيين ثمن اسباب
اينهمه از جمله اموري است که در تحت مباشرت حکام
شرع و عرف با اهالي ملوک تفويض ميشود - عزل کسي
از اجرائي امور و اعمال مزبوره که بر فتوايي نقصان حرمت
او مترتب ميشود سزائے بقدري سخت دانسته ميشود که امثال
اين موجود است که مجرمان بعد از انقضاي مدت
غلامي که جزء ايام سزاي ايشان است باز تکاب جرمي

جزئی از رویی عمد زنجیر و عبودیت را اختیار میکنند و آن
جال را برزندگی در میان دوستان قدیم با رسوائی و فضیحتی
که لازم فتوای مزبور است ترجیح میدهند *

۳۴۶ تیتوس انتونینوس پیوس را از روی انصاف نومای
ثانی نامیده اند - هر دو نفر بهمان حب دین و انصاف و صلح
ممتاز و مستثنی بودند اما وضع تیتوس بجهت زیاده برزاین
خصال حمیده خیلی بهتر بود زیرا که نوما فقط توانست اهالی
دهات اطراف چند را از نهب و غارت محصولات یکدیگر منع
بکند اما تیتوس باشاعت فوائد نظم و رفاة و آرام در بیشتر آفاق
عالم پرداخت - در ایام سلطنت او قلععی که داخل دفتر تاریخ
بشود کم روی نمود و این هم از غریبترین فوائد است زیرا
که تاریخ ملل غالباً جز فهرست جرائم و دیوانگیا و بلیات
بنی آدم بیش نیست - بالجمله تیتوس در معاشرت دوستانه
نه فقط آدم دین دار بلکه خوش طبع بود - در استمتاع اسباب
مکنت و ثروت اعتدال معقول بکار میبرد و کرم نفس وی
از طبیعت خوش و سکون ظاهر بود - از طرف دیگر
صلاحیت نفس مارکوس اوریلیوس انتونینوس زیاده بر ریاضت
و درشتی مقرون و ثمره بزمخت بدست آورد؛ مجالست بسیار
با ادبا و وعظ و نصائح عذیده و اندوختن علم در نیمه شبها بود -

دردرازده سالگي بتعليمات سخت ستوقيد که سلسله از فلاسفه
 کلبه هستند تمسک جست و از آن آموخت چه طور بايد
 بدن را منقاد نفس و شهوات را مطيع عقل بکنند و همچنين
 صلاحيت نفس را خير محض و شر را بلاي مطلق بداند
 و سوانح خارجه را بي معني پندارد - کتاب فکرهاي او که
 درميان غوغايي اردو تصنيف کرده تا حال درميان است و او
 حتي بطوري که شايد آشکارتر بود از آنچه ما شن سلطان
 و حباي حکيم مناسبت داشت سر بتعليم فلسفه فرود آورد -
 با اينهمه وضع زندگاني او تصويب و تصريح تعليمات زينورا
 بخوبترين وجه نمود - بر خود سخت ميگرفت اما بالنسبه
 بمعائب ديگران اظهار رحم و در حق جميع بني آدم انصاف
 و مکرمت مينمود - اگرچه حرب را مایه آفت و فصيحيت
 طبيعت انسان ميدانست و بر آن اکراه تمام ميکرد اما چون
 لزوم دفاعي مقرر بانصاف او را با اقدام در جنگ مجبور
 کرده خود را بي تحاشي عرضه شداوند و مشاق هشت جنگ
 در فصل سرما در ساحل رود منجمد دانونب ساخت تا آخر
 شدت هواي آنجا بنياد بنيه معلول او را بر انداخت *

۳۴۷ از اين چه زياده مایه تعجب تواند شد که مردمي
 بانسب پست و بي مکنت و ثروت و بدون اينکه با جلائل

قوای نفسانیّه و جسمانیّه که آن مکرّر و این گاه گاه سبب
 ترقّی مردم به مدارج عالیّه شده است اوصاف داشته باشد
 جرأت بازتاب امری غیر متصور که عبارت از آن تخریب
 یکی از قدیمترین و مستقرّترین سلطنتهای عالم بود نموده آنرا
 بنیکی بسرانجام رساند - و هم قدرت یا جسارت کشتن سلطان و
 مخدوم خود شفاهاً و با رسوائی داشته آن خانواده کثیر را با
 منسوبین و متعلّقان مقتدر از ملک آواره بسازد - و اینهمه کار بنام
 اهل مشورت خانه بعمل آورده و خود را در خدمت ایشان
 فرا نموده ایشانرا نیز بر حسب خواهش خود پایمال و در وقتیکه
 دیگر او را در کار نبودند با اهانت مرخص بسازد - و بعلاوه
 آنچه از اقتدار ایشان باقی بود بطور مجهول و بدیع صورت
 جدید داده آنرا نیز در بدو امر معدوم نموده خود را بدرجه
 بلندتر از هر کس که اسم سلطان در انگلند داشته است -
 برساند و جمیع دشمنانرا بضرب دست و پس همه دوستان را
 بمکر و حیلّه مقهور بسازد - و تا چندین در خدمت هر فرقه از
 فرق ملک با صبر و تحمل بوده آخر الامر بر جمیع دست
 بیابان - و کذلک اقصای ملل سه گانه انگلند را تاخت و تاز
 کرده ممالک خصب جنوبیّه و زمین بایر شمالی را بهمان
 آسانی متصرف شود - و محلّ رعب و تواضع جمیع پادشاهان

عالم گشته در زمره خداوندان رومی زمین دانسته شود - و همچنین
 با صفر قلم فرمان بانعقاد مجالس عالیّه داده و بیک نفس
 بتفرقه آن اشارت نماید و بر جان و مال اهالی سه ملک مانند
 اینکه میراث حقیر پدر خود را میخورد مالک شده در بذل و
 انفاق آن بلوازم نعمت و سخاوت کما ینبغی پردازد - و آخر الامر
 چون ذکر عزّت و شان او انتها ندارد اینهمه را با قراری با علق
 و انسال بگذارد و هم با آرام خانگی و فتوحات خارجه بمیرد
 و مابین نعشهای سلاطین با کوبه و دبدبه زیاده از معمول
 سلطنت مدفون شود - و نامی از خود باقی گذارد که شهرت
 آن هرگز محو نخواهد شد از صحیفه دهر جز بانقلاب دنیائے که
 فعلاً کفایت ثنای او نمیکند و اگر رشته کوتاه عمر او بعد
 تدابیر عالیّه او امتداد می یافت شاید از برای فتوحات او
 کم بود *

۳۴۸ از نوشتجات قیصر و کتب بعضی از مؤرخان دیگر
 رومی چنین مفهوم میشود که پیله و رانی که در فرنگستان
 و دیگر اقطار وحشی که تازه مفتوح یا متصل بممالک مسخر
 اهالی روم بود گردش میکردند اول کسانی بودند که وضع
 زندگی اهالی روم و میل بتقلید عادات و تمتّع از لذات
 و تجمّلات ایشانرا با اهالی بلاد مذکوره آموختند - بعلاوه در

اثبات استحقاق این طبقه مردم باید گفت که نه فقط بامداد فروخت اجناس بلکه آلتی کُلی اند بواسطه آداب شخصی در تهذیب اخلاق کسانی که در میان ایشان مرادیت مینماید - معاملات ایشان نیز سبب حدّث ذهن و ظرافت طبع و حدّات رأی ایشان میشود و چون مکرّر احتیاج بدان دارند که خود را و اجناس را در انظار جلوه دهند بتواضع و مدارای تمام و حسن صحبت در جاب قلوب عادی میگردند - و بعلاوه چون در اثنای سیر فرصت ملاحظه رسوم که در قبائل و شهر های مختلفه رواج دارد بدست ایشان می آید در تتبع بر احوال مردم معارف کُلی پیدا میکنند - و در ایام سیاحت در بلادی که در آن جمعیت فراوان نیست بخیالات و افکار بلند ملنفت میشوند - لهذا با اینهمه لیاقتها تعجب نیست اگر در بلاد در دست مقنّنان قوانین ادب و تهذیب اخلاق شوند و در ملائم و مؤدّب ساختن رعایای بی تربیت دقت کُلی داشته باشند *

۳۴۹ در این اثنا عثمانیان که همراه لشکر فرانسه بفاصله جزیری حرکت میکردند و بواسطه اینکه بلندیهایی چند حائل بود از نظر ایشان پنهان مانده بودند از جاسوسان خبر یافتند که در جزء لشکر عیسوی بقدری از یکدیگر جدا شده اند

که نمی توانستند یکدیگر را مدد دهند - باستماع این سخن عثمانیان با سرعت هرچه تمامتر قلعه کوه را که حکم رفته بود طلایه لشکر فرانسه اردو در آنجا برپا کنند متصرف شدند - پس موقوفه خود را آراسته ساخته لشکر ایشان را بدون اینکه زحمت رسانند راه دادند تا وقتی که افواجی که در پیش بود قریب بسر کوه رسیده و افواج دیگر در دام راههایی تنگ و مضائق کوه با بسته شدند - و چون بدین طور فئای محترم را بر سر ایشان آورده اولاً با تبر و پس با شمشیرهایی آخته بغتة حمله کرده بتکلی ایشانرا برهم زدند زیرا که چون لرنگان توقع نمودار شدن دشمن نداشتند و افواجی را که بالای سر خود دیدند مقدمه لشکر خود پنداشتند با غفلت و بی نظم حرکت میکردند و بعضی از ایشان نیز اسلحه خود را در عرابهای احمال و اثقال انداخته بودند تا اینکه از حمل آن آسوده باشند - بالجملة همه چیز از قبیل درّهای مضیق که بواسطه تنگی آن نتوانستند موقوف بپارایند و صعود بر کوه صعب الارتما چنانچه کل از هزاره زره پوش ایشان ساخته شده و وضع احمال و اثقال که در میان ایشان نهاده شده مانع آن بود که کسانی که در عقب بودند بتوانند پیش رفتگان را مدد بدهند و کذاک قلت عدد ایشان بالنسبه بدشمن

بجهت اعانت عثمانیان و ابطال جوانمردی فرنگیان دست
 بهم داد - چنانچه از زیاده برسی هزار قشون بیش از هفت
 هزار نفر نجات یافتند و باقی همه مقتول یا اسیر شدند *
 ۳۵۰ در فرض اینکه جزیره حاصل خیزی بی جمعیت بالنسبه
 بملکی که در آن صنایع و اسباب تجارت بنقد رواج و استقرار
 داشته باشد بطوری واقع شده که راه مرادیت مابین باز باشد
 و جمعیتی از ملک مزبور بجهت اینکه جزیره را متصرف شده
 در آنجا در تحت حمایت و حکومت وطن خود اقامت نمایند
 فرستاده شوند و اردان بالطبع در فلاحیت زمین غیر مزروع
 زحمت خواهند کشید و محصولات آنرا در تحصیل اسباب
 تجارت از وطن خود خرج خواهند کرد - تا ما دامی که اهالی
 جزیره قلیل و قیمت اراضی ارزان و زمین تازه و خصیب باشد
 کاشتن غله و نسل گرفتن حیوانات و بقیمت آنها پارچه پشمینه
 و کتان و غیره خریدن آسانتر و زیاده مقرون به منفعت مینماید
 از اینکه بجهت خود بیافند یا نمج بکنند - اینگونه مرادیت
 مایه ازدیاد مدد معاش و کار و شغل اهالی ملک میشود
 و مدد بوجود دو چیز عظیم که سهولت تحصیل اسباب معاش
 و بر آن جمعیت مردم منوط و مربوط است و آن عبارت است
 در تحصیل و جمع اسباب مدنیّت و تقسیم آن مهما. امکان

بدین واسطه و موافق حکمت عملی - بالجمله اگر اهالی
ملک سامان و امباب تجارت را بجهت دیگران مهیا بسازند
و ایشان نیز بنوبت بجهت فائده اهالی ملک بزرگامت افطار
جدیده پردازند چیزی که بیش از آن مده باز دیار جمعیت
شود متصور نتواند شد *

۳۵۱ تحقیق مقدار تاثیر آب و هوایی المانیای قدیم در
طبائع و ابدان اهالی ملک اشکال دارد و به آسانی قابل اغراق
تواند شد - بسیاری از مؤرخان شدت سرمای بلاد شمالیه را
مایه ازدیاد عمر و قوت مولده و زیاده ولود بودن زن ها
و تولد بنی آدم بیش از آنچه در بلاد گرم سیر میشود دانسته
اند - اما اقرب بصواب این است که هوایی خنک المانیای
در ترکیب اعضای بزرگ و قوایی اهالی ملک که قاصتهای
ایشان غالباً از اهالی ممالک جنوبیه بلندتر بود اثر داشت
و ایشانرا قوت تحمل مشاقّ شدید بیشتر تا صبر در زحمات
متصله داده جلالت و شجاعت جبلی را که بر قوت عصب
و حدّت طبع مترتب میشود بخشید - بالجمله مردم شدید الخلقه
اقصایی شمالیه از شدت سرمایی که لازمه جنگ در فصل
زمستان است و مایه اطفایی نادر شجاعت عساکر رومیّه بود
غالباً متأثر نشدند اما همچنین تحمل گرمایی تابستان نکرده

و بنیة ایشان بواسطه حرارت آفتاب ایتالیا تحلیل یافته و سستی و ناتوانی برایشان غلبه کرده تلف شدند *

۳۵۲ سرطامس کونتری آلمی بود موصوف به تمکین و هیبت و عقل تمام و نه فقط ربطی کامل بفنون و معضلات و اسرار قوانین ملکی افلا مثل هرکس که تا آن وقت بر آن منصب مامور شده بود داشت بلکه با امعان نظر از جمیع تدابیر و اداره امور ملک و ملت که بواسطه عدم حذاقت مردم چند بانیت پاک و لیکن با حرکت خالی از مصلحت زیاده درهم و برهم شده بود استحضار کلی داشت - با دقت تمام تتبع بر طبیعت و امثال و اطوار مخصوصه اهالی ملک کرده بود و میدید که همت بلند و خواش تفحص در امور و صبر و برد باری ایشان روز بروز ازدیاد میپذیرفت و بناءً ملیه از جمیع مستعد ثاتی که بخیال او نتایج بد بر آن مترتب میشد اکراه نمود - اما با اینهمه بسیاری از مردم که بکنه این مسئله فرسیده بودند او را بقدر کفایت سخت رو و ثابت قدم در مقاومت با اینگونه بدعتها نمیدانستند - زیرا که اگرچه بر حسب منصب بصدر جمیع مجالس عامه می نشست و در استنتاج امور بغایت تیز فهم بود اما به قدرت دانسته شد که او از مهام ملکیه صحبت ندارد زیرا که نمیدانست که کارها

غالباً قبل از بحث و فحص در نظر مردم فاصله میشود - و کذا لک
هرگز در باب امور خارجه که آنرا با حدّات و قوّت فهمي که
داشت میتوانست به آسانی استنباط بکند سخن نمیگفت -
و فی الحقیقه از هیچ چیز بجز آنچه بالصراحه و بلا واسطه نسبت
بامور عدالت ملک داشت بدون تکلف حرف نمیزد و در آن هم
مهما امکن رجوع به آرایی قضات مینمود - اگرچه نه فقط نمکین
و هیبت متین بلکه عبوس و گرفته رویی در طبیعت وی جبلی
بود الا اینکه اعتدال مزاج و تواضع و محبت وی در حق
جمع ناس بقدری بزرگ و بی تکلف بود که سببی از احباب
کلبه این شد که مردم از هر طبقه با وی تعلق داشتند چنانچه او را
مهدّب و مؤدّب و هم با سادگی جبلی موصوف میدانستند *

۳۵۳ احباب اقدام مردم در تحصیل علم مختلف است
و در اینکار یا از رغبت طبعی و خواهش تفحص در آن اقدام
مینمایند یا بجهت اینکه خاطر را بانواع لذّات علم خوش
بدارند یا بجهت شهرت و خون آرائی یا بواسطه اینکه در ظرائف
و مجادله مبیقت بگيرند - اما غالباً محض بجهت منفعت و خود
نمائی و تادراً از روی صدق تا اینکه عطیه خدا داد عقل را
بجهت فائده و استعمال بنی آدم بهترین وجه صرف بکنند -
چنانچه از تحصیل علم گویا بستری را بجهت آرام خاطر

بقرار جویا یا سطحه بجهت خرامش مقول با خفت و تلون
یا برجی منبع بجهت استیغای تکبر قریحه مغرور یا قلعه
و زمین سرکوب بجهت جدال یا دکانی بجهت نفع و بیع
میخواهند نه انباری مملو از نفائس بجهت حمد و ثنای خالق
عالم و اصلاح حال بنی آدم *

۳۵۴ مذکور شد که کارهای طبیعت بیش از غرائب صنائع
مقرون بیزرگی و عظمت است - لهذا چون چیزی که بتقلید
طبیعت ساخته شد دیده میشود عیشی زیاد و ارتیاحی کاملتر
از آنچه از مشاهدۀ دقائق مصنوعه حاصل میشود دست میدهد -
و از این جهت است که باغهای انگلند بالنسبه بباغهای
فرانس و ایتالیا چندان مایه لذت بصر نیست زیرا که در
ممالک مزبوره قطعۀ وسیع از زمین در زیر نباتات خود رو
و تربیت شده و بخوبی با یکدیگر امتزاج یافته است و بدین
طور سطح زمین در هر جا صورت جنگلی اما با تصنع دارد
که از تربیت با دقت و نظافت که در باغهای ما یافت میشود
بسیار خوش آیند تر مینماید - لیکن اگر در بسیاری از اقطار ملک
اینقدر زمین و در آن اینهمه جمعیت که فوائد زراعت آن
بسیار است وقف این کارها شده بآلر بماند چنانچه در آن
نه تخم پاشیدن و نه جانور بچرانند شاید نقصان در فوائد ملت

و کذا لک ضرر در معاملات شخصیّه بر آن مترتب بشود - اما چه ضرر دارد اگر از نشان دادن درختهایی بسیار که هم مایه منفعت و هم باعث تلذذ بصر صاحب ملک میشود جمیع زمین را مثل باغ بسازند - بالتلّاقی در زیر پید و کوهی که درخت بلوط در دامنه آن سایه میگسترانند نه فقط زیاده سرمهز و خرم مینمایند بلکه منفعتی بیش از آنچه در حالتی که علوی از اشجار و بدون آرایش میباشد بدست می آید و همچنین مزارع غلات خوش وضعی دارد و اگر شخصی در زینت و آرایش خیابانهای که مابین آن میروند اهتمام برزد گویا دیبای طبیعی مراتع را زیبایش صنعت بخشیده و در پرچین اطراف درختها و گلهائی را که قابل پرورش در آنجا باشد بنشانند میتواند حوزه املاک خود را بوضع خوش آیند و لائق تماشا آرایش دهد *

۳۵۵ شخصی که بدین جرائم متهم شده سزای آن بود که در حصر چنین مجلس عالی بیاید از آن رو که از حکومت ممالک و مریعه و معموره را در دست داشته و قواعد و قوانین وضع نموده و عقود معاهدات بسته و لشکرها بجوانب و اقطار فرستاده و بتخلع و اجلاس سلاطین پرداخته بود و در اجرای این همه مناصب عالیّه وضعی که برخورد گرفته بود بطوری بود

که همه از وی بیم و اغلب مردم در حق وی محبت داشتند.
و حتی زبان مدارت نیز انکار صفاتی که لازمه بزرگی است
در وی نمیکرد مگر اینکه صالح العمل نبود - بالجمله چون مرد
بزرگ نه مانند آدم بد نفس مینمود - تن و توشی باریک
داشت اما اینهم بواسطه حرکات وی که مقرر بسلوک
با احترام با قضاات و دلیل بر عادت وی بر تمالک و تماسک
و تمکین و وقار بود مکانی دیگر یافت - از نامه او آثار
عقل و کیاست و در چین ابوی وی علامات فکر نه ترش
روئی هویدا بود - از ترکیب دهانش عزمی ثابت تفرس
میشد و کذالك چهره زرد و لاغر اما آرام داشت و میتوان
گفت که حروف مثلی که زیر تصویر وی که حالا در
مشورخانه کلکته است نوشته اند و آن این است ثبات
نفس در مشکلات از بشره او ظاهر و نمایان بود - این بود
وضع و ترکیب آن حاکم بزرگ در حضور قضاات *

۳۵۶ دانا ترین و بزرگترین متقدمین و متأخرین اقرار بلذت
و محظوظ بودن از لطائف و محسنات علم هست نموده اند
و تماشایی غرائب سموات همیشه یکی از حقوق مخصوصه
طبیعت انسانی دانسته شده است زیرا که در این علم عجائب
قدرت خداوند عالم و حکمت بالغه او در ایجاد و ابداع

مخلوقات در تحت ملاحظه می آید و بعلاوه در علوم که بقوه
 انوار طبیعت استنباط میشود علمی نیست که مانند علم هشت
 خیالات صحیح در باب خدایی تعالی و سبحانه در خاطرها
 بیرون یا دلائل قویتر در باب ذات و صفات او اقامه کند - در
 زبور داون آمده است که سموات نقل عظمت و شان خدا را
 میکند و فلک البروج دلیلی بر قدرتهایی از است روز
 با روز گفتگو میکند و شب با شب علم و دانش هینماید
 و در هیچ زبان نیست که تاثیر آنها فهمیده نمیشود - پس
 علم هشت نه فقط منشاء خیالات عالیه در باب خداوند
 و منافع او است بلکه مایه ترقی عقل و از یاد قوت و وحدت
 ذهن انسانی میشود از این رو که بامداد علم مزبور تفحص اصل
 و سرچشمه تقویم اجرام سماوی و طلب آثار خالق عالم در
 انتظاری انتهایی مملکت او و بغور رسیدن اسباب فهمایی که
 بواسطه آن اداره و نظم عالم می نمایند آموخته میشوند - و اگر
 علم هشت فائده بیش از این بخشیده باشد که مایه رفیع
 و مملوس و اندیشه باطله شده طبیعت انسانی را بغایت درکار
 است - انسان بالطبع جبان و از خطرهای که پیش از وقت
 نمیتواند دریانت کند اندیشه ناک و قبل از اینکه با کارهایی
 طبیعت انس گرفته باشد در ثبات آن دارای شک و بسیاری

از کارهایی آنرا با دغدغه و تشویش ملاحظه مینمایند - اگرچه نظم و ترتیب بزرگ و تیرۀ آن آخر الامر مایه قوت قلب و اعتماد وی میشود اما با اینهمه حوادث عجیبه و غریبه چند است که مانند مصثنی از قاعده کلی است و سبب دہشت و هراس میگردد *

۳۵۷ الورکرمول مردی بود که حتی دشمنان او در حین ملامت از تحسین وی چاره نداشتند زیرا که بدون کمال شجاعت و فراست و کارپردازی تمام که بدان اتصاف داشت نصف ضرری که مصدر آن شد از دست وی ساخته نمیشد - بعلاوه شخصی مثل او که خود را از گوشۀ خمول با پستی نژاد اگرچه از خانواده محترم بود بدون اینکه فوائد مکنت و مواسلت و دوستی بزرگان عائد حال او شود بدرجۀ عالی رسانید و طباع و مصالح مختلف و مناقض مردم را مرکب و گویا خمیر کرده بطوری که نه فقط بفیروزی انجام مقاصد خود بلکه باتلاف و خرابی ایشان مؤدّی شد تا رفته رفته بقدری اقتدار پیدا کرد که توانست کسانی را که بامداد ایشان ترقی یافته بود بمجرد اینکه خواستند بنیاد خود ساخته را برانزدند از پای درآرد باید اطلاع و تتبع تمام بر اغراض و طباع مردم داشته و با جذات کلی ایشانرا آلت خود ساخته باشد - بالجملة

آنچه در حقّ منّا گفته شد متباینات تمام مذامب حال او
 مینماید بدین معنی که بارتکاب گزافهائی که شخص نیک
 جرات بدان نمیکرد پرداخت و اموری را که فقط مرد بزرگ
 و شجاع بنیکی بسر انجام میرسانید صورت داد - شک نیست
 در اینکه هرگز شخصی در ارتکاب و انجام امور برغم نواهی شرع
 و امانت اینقدر شرات بروز نداد - اما محض بواسطه شرارتی مثل
 تبع و بی و بدین امداد همت عالی و حذاقت و احتیاط و ثبات
 و قوت قلب تمام این گونه گزافهائی مطمین صورت نمی بست -
 دفعه اول که در مجلس ملت بنشست ظاهراً هیچ حسن
 اندام و لطافت کلام و هنرهای که غالباً مایه جلب قلوب
 میشود نداشت - اما چون بمنصب و اقتدار ترقی کرد چنین
 مینمود که امتداد و معیت زیاده پیدا کرد چنانچه گویا قوای
 نفسانی چند را تا وقتی که حاجت استعمال آن برسد پنهان
 داشته بود و چون باید وضع امارت و بزرگی را بر خود بگیرد
 لوازم آنرا با تمکین و وقار تمام با وجود اینکه عادت آن
 نداشت بجا آورد *

۳۵۸ مقصود ما تحصیل علم است نه امور مبتذل رز و مره
 بلکه مطالب عالیّه و مسائل غامضه و مغلقه که مآناً در تحت
 ملاحظه و دریافت نمی آید و اعتقاد در مسائلی که تحقیق

آن حدیث ذهن ملا هرچند تیز باشد آزمایش میکند و تمهید کلی اصول و اخذ لوازم آن با دقت تمام و استخراج نتائج از روی قاعده و حفظ آنچه با فکر و زحمت خوانده باشد بوجه خوبی - و اگر علم کافی در امر معدودی چند با ربطی بقاعده بانوعی از انواع علوم اشکل داشته باشد چه قدر زحمت میخواهد یا شخصی در علوم بسیار کامل شود یا از آن بحر محبط علم عبور بکند که باید شخص فاضل از هیچ جزء اجزای آن بیخبر نباشد زیرا که ارتباط امور و سلسله خیالات بقدری بیکدیگر بسته است که تحصیل یکی از علوم سبب انکشاف دیگری میشود چنانچه غالباً کسی چیزی را نمیفهمد بدون آنکه از چند چیز دیگر نیز واقف بشود و شخصی که از امور مختلفه کمابیش مطلع نیست چندان علم ندارد و اگر در مطالب کلیه صرف اوقات نکرده است او را عالم نحوی نمیتوان خواند - علم در مسائل مذکوره جهلی نیست و همچون نهال خود بخود در قلوب ما نمیرود بسته بانغافات و عنایت فوری نیست الا نادراً بطور معجزه و بمحض ملاحظه بدست نمی آید و هیچ قدمت فروخته نمیشود مگر بزحمت چنانچه قدمای حکما گفته اند که آسمان همه چیز را برنج و مشقت میفرشد و بدون زحمت ادراک عالی و قابلیت شایان

کسی را عالم نمیکند مثل اینکه اگر در زمینی که بغایت قابل
زراعت باشد درخت خوب نکارد و زراعت نکنند حاصلی
مطلوب نخواهد داد *

۳۵۹ اگر قوت مسخره بطوری استعمال بشود که مایه اجتناب
دیگران از عیب گردد شاید اصلاح حال دنیا را بکار آید - اما
بعضی این از قراری که معلوم میشود مقصود آن است که
بواسطه هجو کردن هر چه در عمر انسانی لائق احترام و اعتنا
و قابل ثنا و تحسین آید مایه اهلل مردم از طریق مستقیم
ملاحضت و حسن عقل است - و اینهم قابل ذکر که در اوائل
ایام دنیا که طباع عالیه و غرائب آیات الهیه بوجود می آمد
مردم بواسطه سادگی مردانه مشهور و با تکلفاتی که در صحبت های
این ایام رواج کثی دارند بیگانه بودند - اینهم بغایت غریب
است که با وجود اینکه هنر ما در علوم شعر و نقش و صورت
تاریخ و هندسه و جمیع صنائع و فنون جلیله که بوزن و قاف
بیشتر تا بر تجربه متعرج است بالنسبه بمقدمین قاصر است
اما در مسخرگی و مصحکه و جمیع ترهات لطائف و ظرائف و در
برایشان داریم چنانچه در متذخرین لطائف و ظرائف و در
مقدمین حصانت عقل زیاده یافتم میشود *

۳۶۰ از این بیعد حامی انگلند آرام بر خود روا نداشت

و فهمید که بزرگی و اقتداری که با اینهمه اثم و جسارت بدان
 مهیده بود مستلزم خاطر جمعی که فقط بر صلاحیت و اقتصان
 مترتب میشود نیست - و چون مردم متعصب و خون غرض
 تهدید قتل او متصل میکردند بیم مرکب که در میدان جنگ
 هیچ باک از آن نداشته و دلبری اقصی الغایته نموده بود در
 خاطر پریشان وی خلجان تمام کرد و در اوقات شغل و
 ایام فراغت موجود بود چنانچه هر فعل او مشعر بر دهشت
 و هراس او شد - صورت بیگانگان مایه تردن دل او شده. و با
 نگاهی بدقت و پراندیشه چهره هر کس را که با او هر روز
 موانست نداشت مشاهده میکرد - بدون اینکه قراولان کثیر
 دور وی دوره میزدند از جایی حرکت نمیکرد و زره زین
 لباس میپوشید و با آلات حربیه که همیشه همراه داشت تدارک
 صیانت خود میدید - از هیچ جا براه راست یا از همان راه که
 رفته بود بر نمیگشت و بهر صغر با سرعت و تعجیل تمام
 میپرداخت - غالباً بیش از سه شب در یک اوطاق بسر
 نمیکرد و گاهی پیش از وقت خبر نداد که کدام شبستان
 اختیار کرده در اوطاقی که در عقب آن در نبود و سپاهیان
 بجهت حفاظت آن گماشته نشده داخل نشد - صحبت
 مردم مایه دهشت او شد زیرا که بفکر دشمنان خود که هم

بسیار و هم با شدت و هم غیر معلوم بودند می‌آنگاه و کذاک
تنهایی موجب حیرت ارگشت از آن رو که حمایتی که
مبایت او را بقدری که در کار بود در آن صورت یافت نشد *

۳۶۱ تخمیل من یکی از غرائب چیزها و مایه تعجب لوق
العله این است که کاریگر گویا کوشش میکند تا آفتاب را نزدیکی
هرچه تمامتر بسرحق غروب رساند و خود زود تر آرام بگیرد
و مرد دریایی تا اینکه بکناره برسد با زور هرچه تمامتر پلزد
میکشد و مسافر تا وقتی که سفر را طی نکرده است آرم و خوشدل
نمیشود - برخلاف ما که کمر زحمت علی‌الدوام بسته و عریه
تلاطم امواج متواتر بلا و خسته رنج راهی خشک و پر مشاق
غایت زحمت را بدون غم و غصه در پیش نظر نداریم و بند در را
بجز بگریه نمی‌بینیم و متوجه منزل و آرام گاه خود نمی
شوئیم و دغدغه نمیشویم - کارهایی این معر می‌توان گفت
مانند پالان خردجال است که از هر طرف اصلاح میشود
از طرف دیگر ناسد یا بحری در معرض تنگی هر باد یا سفری
طویل که در آن شدائد گرما و سرما و قطع کوههایی بلند
و قلعهایی صعب‌الارتقا و بیابانهایی پر از تظاع الطریق است
و این معر را در اصلاح این پالان و کشیدن این پلزد و گذشتن
از این راه پر خطر بسر می‌بریم - اما چون اجل بجهت اتمام

رحمت ما حاضر است و تا ما را بساحل رساند دست می‌بازد
و میخواهد ما را بعد از این همه مشاق و متاعب فارغ ساخته
بمرجع و مسکن حقیقی راهنمایی بکند بعوض اینکه از اتمام
کار مسرور و مبتهج یا از نمودار شدن ساحل خاطر جمع یا از
توجه بمنزل سعادت خوشحال شویم طالب آنیم که اگر
ممکن باشد درباره بکار پردازیم شواغ بکشیم و با خوشی تمام
اقدام در سفر نمایم - از معالجه بیش از بیماری و از جراح
بیش از درد میترسیم و تلخی دوا که بزودی رفع میشود بیش
از ماندگی و ناقوانی دائم و خوف مرگ که ختم نکبات ما
است بیش از رعن و هوان متصل زندگی محسوس میشود -
چنانچه از آنچه بدان باین امید داشته باشیم اندیشه داریم
و چیز را که باید بترسیم در پی می‌شویم *

۳۹۴ مابین طبیعت اهالی روم قدیم و کسانی که باین با ایشان
مقاومت نمایند در جمیع جهات فرق کلی بود - مردم
مجهول الحال که از اقصای شمالیه آمده و نام وحشیان بوا ایشان
اطلاق یافته بود متصل دم از محاربت میزدند و با همتی
مردانه که هنوز نقصان نه پذیرفته بود کوهها و بیشه‌های خود را
رها کرده بطلب هوای معتدلتر و زمینی خصیتر میپرداختند -
حق خود را در شمشیر دانسته آنرا مانند اینکه بالطبع حق

ایشان بود بدریغ بکار بردند - صحیح است که بتهذیب
 اخلاق اتصاف نداشتند اما در صلاحیت نفس و شجاعت
 و جوانمردی و کسانیکه ملک ایشانرا تاخت و تاز کردند گوئی
 سبقت ربودند - عادات ایشان ساده و سخت بود چنانچه
 در لغت ایشان لفظ تجمل را جای نبود - با پرهیزی اقصی
 الغایه باندک چیز قناعت میکردند و چون عادت بر سختی
 و پایداری نموده بودند چنین مینمود که ابدان ایشان عرضة
 بیماری و درد نبود - عیش خود را در خطر دانسته مرگ را با
 سرور و ابتهاج تلاقی میکردند - با وجود آزادی و خود سری
 با امرا و سرکردگان تعلق تلم داشتند زیرا که ایشانرا باختیار
 نه مجبورا متابعت مینمودند و هر کس که بشجاعت امتیاز
 داشت بسرداری ملوم میشد - بالجمله صلاحیت ایشان بعبادات
 مرقومه فوق مقصور نبود اما پرهیز از زناکاری و فسق و فجور
 و بیهوداری و سخاوت و تنفر از دروغ و خیانت هم از همکنان
 مستثنی و ممتاز بودند - قواعد بسیار در اداره امور ملکیه داشتند
 و نقطه چیزی که بجهت تعلیم ایشان در قوانین حقیقه مدنیست
 در کار بود تربیت مقرون بدراست بود *

۳۶۳ باید مردم باینکه سیرت و شان ایشان در میان دشمنان
 و چه وجه است بخوبی ملتفت بشوند زیرا که دوستان ما

مگر همچون دلهای ما بتماق ما میپردازند و معائب ما را
 نمیفهمند یا از ما پنهان میدارند یا باستدالات خود بطوری
 از آن اغماض میکنند که حقیرتر مینمایند از آنکه بر آن توجه
 کنیم - بر خلاف دشمن که باستقامتی زیاد پی بهر عیب
 و نقص طبیعت ما میبرد و اگرچه زلات ما بواسطه کینه و بغض
 او زیاده از آنچه هست بنماید اما مدّعی او غالباً بکلی
 بی پایه نیست - درست در صلاحیت نفس دوست اما دشمن
 در جرائم او اغراق میگوید و از او ازم همت مرد عاقل این
 است که بهر دو طرف التفات با قاعده نماید بقدری که در
 امر اول مایه ترقی و در امر ثانی موجب تخفیف بشود *

۳۶۴ در اواخر ایام اسقف یوجینوس چهارم در نفر ا
 خدام او یعنی پوجیوس عالم و یکی از دوستان وی بالایی
 کوه کپتلین رفته و در میان خرابیهایی ستونها و هباکل استراحت
 کرده از آن محل بلند دمار و بوار کلی و مختلف اطراف
 ملاحظه می نمودند - مقام و مقصود ایشان فرصتی کلی بدست
 داد بجهت تفکر در انقلابات روزگار که هم بر انسان و هم
 غرائب صنائع او ابقا نمیکند و ممالک و شهرها را علی السو
 معدوم میسازد و متفق شدند که هبوط و زوال دولت روم قد
 نظر باعث ارتقایی سابق آن زیاده سرمشق و لائق ما

بود - حالت اصلی دولت رزم در ایامی که یواندر آن مرد
 اجنبی را که از شهر تروی آمده بود رعایت حقوق مهمانداری
 نمود در مضامین شعریه ورجل نگاشته آمده است و در آن
 عهد کوه تری جنگلی خود روی و بی آبادی بود - در
 ایام شاعر مذکور هیکلی با سقف زرین بر قلعه آن افراخته بودند
 حالاً معبد برانداخته شده و طلای آن بغارت رفته - دوران
 نجات گردش خود را تمام کرده و آن زمین مقدس دوباره
 با خار و خس آلوده شده است *

۳۶۵ در اثنای این تشویش عام شب که غالباً عساکر خسته
 و هبیت زده را نصرت میدهد سبب جدائی طرفین شد -
 پس سلطان حکم داد تا توپخانه را که همه نزدیکتر بدشمن
 بود عقب کشیدند و با قلیلی هیزم و بوتهائی که در اطراف
 پیدا شد آتش گونه افروخته خود با تمام لشکر شب در صحرا
 بسر برد اما بدون اینکه در باب خدعهای فردا تصمیم عزیمت
 داده باشد زیرا که بسیار مردم خبر فرار دشمن می آوردند -
 اما بعد از طلوع صبح معلوم شد که خبر ایشان برخلاف
 واقع بوده و دشمن در همانجا که بود ایستاده بود - سپه سالار
 خصم از روی عقل عساکر خود را نه گذارد که تمام شب
 حرکتی نکنند و بغراست دریافته بود که اگر اندک دمی

از آنجا بر دارندن مدد ایشان کم میشود و بسیاری از ایشان نیز
 فرار خواهند کرد - لهذا حکم رانده قاهر قسم آذوقه را که
 در اطراف ملک فراوان حاصل میشد بجهت شام سپاهیان
 آوردند و خود در میان ایشان خوابید - بعلاوه در آن شب
 نه فقط از فراغ آوردن سواره و پیاده پس از پراگندگی بلکه
 قوت وی از دیاد کلّی پذیرفت از ورود دوهزار پیاده تازه
 که از خوبترین سپاهیان لشکر محسوب بودند و نیز پانصد سواره
 که هر دو فوج بفاصله یک روزه در عقب بجهت محافظت
 قورخانه و حصّه بیشتر از توپخانه گماشته شده بودند بدون خیال
 اینکه معرکه اتفاق بیفتد که مقتضی حضور ایشان شود - فلذا
 مخصوص که بر این مدد بر محلّ مترتب شد این بود که مایه
 تقویت قلوب سپاهیان دیگر شد چنانچه از جا نه جنبیدند و الا
 ثبات قدم ایشان متصور نبود *

۳۴۶ محقق است که اگر بفنون و علوم ادبیه بحدّ التفات
 بنمائیم حدّات طبیعت تسکین و تادیب مییابد و حرکات بلند
 ضمیر که در آن عزّت و صلاحیت حقیقی نفس منحصر است
 زیاده قوت میگیرد - بغایت نادر اتفاق می افتد که صاحب
 علم و سلیقه هر قدر بعضی حرکات که لازمه ضعف بشریت
 است در وی بروز بکند اقلاً درست قول و بیغرض نباشد

از این رو که بواسطه مبلی که معلوم نظریه دارد بحکم لزوم آثار
 شهوات مقرون بشود غرضی و طلب جاه در خاطر وی فرو
 می‌نشیند - و همچنین از این جهت آگاهی زیاد از آداب
 و فرائض زندگی حاصل میشود و قوت تمیز وی صابین درجات
 طباع و آداب مختلفه نه فقط بواسطه خیالات او کم نمیشود
 بلکه حدت زیاد پیدا میکند - علاوه بر این تعبرات فاعلموسه
 در سیرت و طبیعت انسانی احتمال کلی دارد که تبدیلات
 دیگر نیز بامداد زحمت و کوشش روی دهد زیرا که از نتایج غریبه
 تربیت میسوانیم یقین حاصل بکنیم که قریحه انسانی همه مقرون
 بلجاج و استبداد نیست اما برخلاف آن قلیل تغیر فراوان از
 ترکیب اصلی است چنانچه اگر شخصی طبیعت مردی را که
 آثار وی لائق اقتدا باشد مر مشق کار خود ساخته و از اسباب
 تجارزات خود از حد تقلید او بخوبی آگاه و متصل مواظب
 حرکات خود شده و با کوشش پیوسته ترک ذنائل کرده منوجه
 اخلاق حمیده بشود شک نیست در اینکه بعد از چندی طبیعت
 وی خوبتر دیگر پیدا خواهد کرد - بالجمله یکی از اسباب
 قویّه دیگر تصفیه ضمیر و در آن مرکوز ساختن مبها و نبات
 حسنه عادت است - چنانچه شخصی که پیرهنز معناد باشد
 از شور و شغب و بی حسابیها نفرت دارد و اگر بکار و شغل

پیردازد هستی و کاهلی عذاب الیم بار مینماید و اگر تواضع و محبت در حق دیگران مرعی دارن بزودی از هرگونه ظلم و تکبر متنفر میشود - بالاخره اگر کسی یقین کلي بداند که صلاحیت نفس قابل اختیار است و تا چندمی در کف نفس خود استمرار داشته باشد نباید از اصلاح حال او مایوس بشویم *

۳۹۷ بمجرد اینکه این خبر در افواه افتاد سپاهیان مایوس شده بغوغا و فریاد تهدید آمیز پرداختند و کار گذاران کورتیز با ایشان صحبت داشته مشغول ایقان نالند غضب ایشان شدند - آتش فتنه بالا گرفت چنانچه در همه اردو شعله شورش نزدیک بود زبانه زند - جمیع سپاهیان با رغبت هرچه تمامتر درخواست نمودند که با سالار خود صحبت بدارند - طولی نکشید که کورتیز ظاهر شد پس سرداران و سپاهیان متفق القول ابراز تعجب و یاس خود را از احکامی که بایشان رسیده بود نموده گفتند که ترس و هراس در بدن و خطر سزاوار همت اهل کاستیل نبود و فرار قبل از ظهور دشمن مقررین بعار و ننگ بود - و گفتند که عزم ایشان این است که امری را که تا حال بخوبی از پیش برده و واضح بود که ممدّ باز دیار شوکت و عظمت و فلان ملک ایشان بود ترک نکرده و سرداری وی مستظهر

و در هر خطر با وی شریک شده در طلب ممالک معمره
و خزائن که ایشانرا ترغیب آن داده بود اقدام نمایند - اما
گفتند که اگر وی رکفت بر نفیست اختیار کرده و از وی
بی‌همتی قطع امید شای شهرت و دولت نموده کار را بحریفی
حاصل و گذارد پس بجای از که غیرت اقدام در آن ندارد
سردار دیگر را بجهت رهنمائی طریق نام و ناموس انتخاب
خواهند کرد *

۳۶۸ آقایان من اگر در این وقت بقسمی از مضامین آرایش
معنی بیانیه بپردازم آنرا مایه فنگ خود خواهم شمرم -
اینگونه باز بچها باحوال کسانی که وکیل ایشان هستم و بدانیکه
در اثبات آن میکوشم و بمیل خودم در چنین وقت عظیم
موافقت ندارد - آقایان من میدانیم طرز مضامین مزبور مکرر
بچه نوع است - ما همه میدانیم که غرض از آن تحصیل مبالغه
خاطر اهالی محکمه و مائل ساختن ایشان بپشت بدمعی یا بدمعی
علیه است تا بامر منازع فیه و کذا لک بجهت اغوای قضات
بتکدیر موافقت حسن نیت و راغبی کردن ایشان است به تهاوی
در اجرایی لوازم عهده خود - بعلاوه بتحقیق پیوسته است
که در امور معظمه خصوصاً در این قسم مقدمات مضامین مزوره
در کار است بجهت ضررستم زمینگان جرائم وی و بجهت اصلاح

حال مابین مدعی و دوستان مقتدر مجرمی که خود را
 بحماییت ایشان کشیده باشد - چنانچه متخاصمین با خوشی
 و لطف تمام مانند اینکه فیصله مناقشه زبانی یا اصلاح
 کدورتی که بر سر سفره واقع شده باشد کرده از هم جدا شوند
 در وقتیکه ملای بالتمام گرفتار هن و هوان با گریه وزاری صدا
 باوج سپهر رسانیده با یاس و هراس لعنت به آسمان میکنند »
 ۳۶۹ محاصران تا هژده روز باستعداد انواع آلات حربیه که
 در زمان قدیم اختراع یافته بود اشتغال داشتند - هیزم بجهت
 انباشتن خندق و نردبانها بجهت صعود بر سر دیوارها مهیا
 کردند - چهار منجنیق از تختهای درختان عظیم ساخته
 و بارسن معلق و سر آنرا آهن نصب کرده و هر یک را بامداد
 زحمت پنجاه نفر در حرکت آوردند و این برجهای بلند
 چوبی بامداد چرخها و میلها از جای خود جنبید و سطح
 وسیع موازی فصیل گشت - صبح روز نوزدهم دشمن از دروازه
 پرینستین تا قلعه و تکن از هر جانب حمله برده و هفت فوج
 ایشان با آلات حربیه بیورش شهر قدم بیش نهادند - اهالی
 روم قدیم بر سر فیصل جمع شده سخن سپه سالار را که باستمالت
 قلوب ایشان میپرداخت با دغدغه و تشویش تمام شنیدند -
 هنوز دشمن بر سر خندق نرسیده بود که سپه سالار خود قبر

آل را انداخت و قوت و هنر وی بقدری بود که یکی از سرداران لشکر دشمن را که از دیگران پیش آمده بود بدان قبر برجای دوخت و اهالی روم در همه باره بانگ فتح و آفرین برزدند - پس تبر دیگر انداخته مثل آل بهدف رسید و مردم دفعه دیگر صدای تحسین بلند کردند - پس حکم داد تا قبر اندازان گورها را نشانه کردند و آنها را بلا تاخیر زخم گری زده از پای در آوردند و منجنیقهای که میکشیدند بی آنکه مهمی از آن ساخته شود برجا ماند چنانچه در مرض یک دقیقه جمیع زحمات و مقاصد سلطان گوتنه برهم خورد *

۳۷۰ آرای متعلقان سلطان بکلی بطور دیگر بود بدین معنی که تا هفده سال در شدت و رفاه با او ایستادگی کرده و چون رفیق مصیبت او بودند لابد باید در سعادت نیز با وی شریک بشوند - و همچنین گفتند که مناسب نبود که ایشان و بد خواهانی که با سلطان بالاستیقاق خود جنگیده و در بازگشت او بر تخت مخالفت نموده بودند تا وقتی که یقین شد که بجهت استخلاص ملک از تعدی سپاهیان چاره دیگر نبود بیک چشم دیده شوند - بر فرض تسلیم اینکه امثال این مردم بواسطه خدمات جدین سزوار عفو پادشاهی شدند لیکن بلا شک آثار ایشان بدرجه افعال کسانی نمی رسد که

نه فقط احتیاج برحم سلطان نداشتند بلکه بهتر آنی از عمر
 حقوق شکر گذاری بر نموده بودند علاوه بر این پرسیدند
 که آیا باید اینگونه مردم مکنث و ثروتی را که بواسطه خرابی
 حامیان تخت و تاج انداخته در دست بدارند و بس نبود
 اینکه بر جان و مال موروث او که صد دفعه بر وفق قانون
 عدالت بدیوان حلال و مباح شده بود ایمن بوده مانند سایر
 مردم از فوائد حکومت با مروت که از مدتها بچنگ آن
 برخاسته بودند بهره ور باشند - لازم نبود که پاداش خدمت
 ایشان مایه زیان مردمی بشود که فقط گناه ایشان اظهار
 صداقت در ایفای شروط متابعت بسططان بود و آنچه فائده
 داشت برای سلطان که شکار از دهن دوستان صمیمی گرفته
 و شکم دشمنان قدیم را پر سازد - و چه اعتماد بود بر مردمی
 که بمخالفت و محاربت سلطان برخاسته و او را محبوس
 ساخته و چنین مینمود که محض احتراز از پادشاه کُشی را دایمل
 بکمال بر دولت خواهی خود میدانستند - صحیح است که در
 این اواخر در جلوس سلطان معارفت نموده اما همچنین مستحق
 است که قبل از آن هم در خرابی او کوشیده بودند و هنوز
 هم اظهار عقائدی مینمودند که شاید مایه ترغیب ایشان
 بتجدید این امر بشود *

۳۷۱ هر يك از دو طائفه بجهت تأييد تدابير مخصوصه خود دلائل معقوله داشتند - اجمالاً استدلالات اشخاصي كه پيش از سؤر متعلقان سلطان موصوف بعقل و پيش بيني بودند اين بود كه شك نيست كه خلائهاي عظيمه وجود داشته اما تدارك آن ديده شده است و محقق هم هست كه ملاحظه حقوق معتنا به مردم نشده اما حالاً بحفظ و اثبات آن بمحكمتر وجهي پرداخته اند - مجلس ملكي بزم رسوم قديمه وبخلاف اصل وضع قواعد ملكيه تا يازده سال منعقد نشد اما حالاً قرار بر آن شده است كه مجلس مزبور هر سه ساله جمع بشود - نائب سلطنت خواست كه حكومت لشكري علي الاستقلال برپا كند اما بسزاي خيانت خود رسيده است - وكذا لك قسم بزرگ كه رسومات مذهب ملا باحداث قواعد فرقه ديگر ملوث كرد وبا كمانيكه از قبول مسائل او امتناع نمودند با ظلمي كه خاصه اهالي آن فرقه است پيش آمد حالاً اسير شده تا اينكه اكها و اقرا ن برسيدگي امروي پيردازند - قاضي القضاات تدبير را امضا داشت كه برحسب آن ملك هر كس عرضه صبط از طرف سلطان بود اما مغسوب النظر و از پاي در آمد و مجبور به پناه بردن بملك خارج شده است - ظلمه بسزاي جرائم و مظلومان

بحقّ تلافی مصائب خود رسیده اند - در این صورت اختیار نمودن همان طریقه که در اوائل اجتماع مجلس بعد از انتضای مدّت متمادی و استحضار از این همه فساد که بامور ملکّه راه یافته بود اجرائی آن مقرون بانصاف لزوم وقت بود بغایت دور از عقل خواهد شد - حالاً باید بر حذر باشیم که ظفر بر حکومت مستقلّ منجر بعدم انتظام نشود - در قوّ ما نبود که قواعد فاشنجار را که در این اواخر مایه خرابی ملک بود بدون وقوع چند صدمه که سبب تزلزل بنیان صوابت ملکّه شده است از میان برداریم - اما حالاً که اساس قواعد مزبوره از هم ریخته است بتعمیر و اصلاح عمارتی که قبل از این انهدام آن بر ذمّه ما بود باید پرداخت - و در آینده مصلحت ما در این خواهد شد که از هرگونه مستحذات ابا نموده جمیع حقوق مخصوصه سلطان را که بجهت فائد ملک باموقوف شده است از تسلّط اغیار محفوظ بنداریم *

۳۷۲ رودخانه رو بقون که از شهر اریمیم تقریباً ده میل و از شهر روانه بیست میل مسافت دارد سرحدّ مابین اتالیا و فرنگستان بود - و این رود کوچک از اجتماع سه سیلاب است که از کوهستان بر میخیزد و مثل اغلب رودخانهائی که در سمت مشرقی کوههای اینین واقع است در فصل تابستان:

خشک میشود - شاید در ماه نوامبر و فصل زمستان شدت
سبیل سدّی مناسب با وضع معتدله رود خانه شود اما از
مدّتی متدّی سرحدّ شمالی ایتالیا مصون از تاخت و تاز
بوده و بلی که چندان بزرگی نداشت بر آن بسته شده بود -
بالجمله چنین مینماید که قیصر بندوبست آخر را در خفیه
کرده و مطالب خود را تا حين اجرائی آن پنهان داشته بود -
صبح روز پانزدهم افواج چند بطرف رود خانه پیش فرستاد
و خون در راونده مانده و در یکی از جشنهای عام حاضر بوده
و مردم را بفرودگاه گرفته ایشانرا با تلافی و تواضع که مدّتی
روی بود مهمانداری کرد - شام وقت غروب آفتاب بیهانه اذن
رخصت مختصر گرفته در گالسه که از قاطرها رانده و از
صاحب اسبائی که در آن نزدیکی بود بکرایه گرفته شد
سوار شده با قلیلی خدمت بجهت اینکه بر سر وقت سپاهیان
در محلّ معهود برسد شتافت - اما بسبب اهتمام اینکه او
خطر ملاقات با کسی و در افواه افتادن حرکت او نجات یابد
قرک شاعراه کرده در میان راههای کوچک آنجا راه گم کرد و
مشامل همراهان علی التّوالی خاموش شده او در تاریکی
کلی ماند - آخر الامر از گالسه پیاده شده و برهنه‌ئی یکی از
دهاقین بمنزل مقصود رسید *

۳۷۳ از طرف دیگر سلطان چارلس از فتحي که با آسانی و بدون خونريزي اورا دست داده بود راضي شده و با حزم و احتياط چنانکه در ملك دشمن لازم است با تأني نهفت کرده از کماهی فيروزي خود آگاهي نداشته - اما بالاخره ممالك براسال قاصدي اورا بر نيکي انجام سعي مردانه که در استخلاص و آزادي خود نموده بودند مطلع گردانيدند و در همان وقت نيز وکلا از جانب اهل شهر بجهت تفويض مفااتيح و درخواست حمايت و صيانت از جور و تعدي سپاهيان رسيدند - در وقتیکه سلطان مشغول بفکر مصالح لازمه بود سپاهيان بخيال اينکه مبادا صيد و غنيمي که متوقع آن بودند از دست شان رفته شود بغنه بدرن حکم بشهر حمله برده بناي قتل و غارت بدرن ملاحظه بسن و جنس گذاشتند - پس کار از کار گذشته ديگر ممکن نبود که ظلم و حرص و فسق و فجور ايشانرا منع بکنند - هر جور و ستمي که سپاهيان در حين شدت يورش مرتکب آن ميشوند و هر ظلمي که از ايشان صادر ميشود در وقتیکه عداوت و بغضي که نتيجه اختلاف عادات و مذهب است و مايه ازدياد شدت سبعي ميشود در آنجا روي نمود - مي هزار متجاوز از سکنه بيگناه شهر در آنروز ماتم انگيزه هلاک و ده هزار نفر بطور غلام و برده برده شدند - ملي حسن عرضه

فقرت زه ابائے که اینهمه مصائب را بر سر ایشان آورده بود و محل
رحم که آنکه بواسطه ترک مبالغات مصدر اینهمه بلبات شدند
گشتم بز تحت خون آلود بر آمد - سلطان از آن قصیده هائله
که گویا زلک بر روی آئینه فتح او بود بغایت متأثر شد و در
خلال این وضع وحشت ناک فقط چیزی که مائه تسلی خاطر
او شد این بود که ده هزار نفر از اسرای عیسوی که از آنجمله
اشخاص محترم و معتنا به چند بودند در وقت دخول بشهر
فورا ملاقات و زانو زده با دعا و شکرانه او را ناجی خود میخواندند *

۳۷۴ امثال این اوضاع مایه پریشانی و هجر طباع ضعیفه میشود
اما عرق غیرت مردم با زانانت و متانت رأیی را بهمینچون
ضی' آرد - بنابر آن ولیم چون دام تزییر و خیانت در اطراف
وئی گسترده شد بقسمی که هر جوانی دیگر در آن گرفتار میشد
دانست چه طور باید با ثبات و احتیاط در کارها اقدام نماید
پس آنچه مدها قبل از آنکه بسرحه بلوغ رسید میتوانست
کنه اسرار کند و بجوابهایی با ایجاز و حذر تعیصات
مردم را رد نموده و قتل و تمکین و هیبت بر خود بسته
شہوات و اغراض خود را پنهان دارد - با اینحال در اطراف
معقوله محبت و علوم ادبیه چندان ترقی نکرد از آن رو که
در آن عصر امرای هلند از حسن آدابی که غایت کمال آن

مابین بزرگان فرانسه برز داشت و بکمتر درجه مایه زینت و زیبایش دربار انگریز بود بیخبر بودند و آداب و لبوم بکلی بر این منوال بود - چنانچه خود اهالی هلند او را علای از تهذیب اخلاق میدانستند و اجانب او را بتوش روی و بی مرتبی نسبت میدادند و چنین مینمایند که در معاشرت و مرادوت روزمره از آدابی که بر قیمت عطا میفزاید و از تلخی انکار میگذرد یا غافل بود *

۳۷۵ در آئینای این وقائع محال بود شخصی که نخواست با روزگار یار بشود در اداره امور ملکیه دستی بدارد یا بدرجه برسد و فقط مردمی که دست از کار برداشته کناره گرفته بودند میتوانند بگویند بیک طرفین تا مدتی تعلق بدارند - در اینگونه ایام هر کس که بر تحصیل عظمت و شان در رتق و فتق امور مملکت تصمیم عزیمت بدهد باید ترک ثبات عمل نموده بعوض اینکه در اینهمه تغیرات بی انتها ثبات برزود متصل مراقب علامات انقلابات آینده شده در عین وقت طرف زبون را رها کند - و اگرچه در وقت اقتدار طائفه از طوائف با اعمال ایشان همداستان شده باشد باید در بدو ظهور اختلال از کارهای ایشان کناره جسته در تفضیح و تفسیح رفتاری قدیم کوشیده با دوستان دیگر مجدداً در طریق دولت و اقتدار

اقدام نماید - بالجمله شخصی مثل او بواسطه وضعی که دارد هنرها و کذاک چند معائب مخصوصه بالطبع بروز میکند چنانچه سرعت فهم و تدابیر حاضره مستعدّه بهم میرساند و با آسانی هرچه تاملتر آرای خود را با خیالات طائفه که از روی اتفاق بدان تعلق دارند تناسب میدهد - فراستی در تتبع بر صورت حال بکار میبرد و بقدری که بنظر عوام مثل معجزه می آید و مثل کبایست شخته کار دیده در پی بدن داند که اثر جرمی یا مانند حدائق میدان قائل وحشی در تشخیص دیدن جای پای جانورها مینمایند - اما صداقت و یک رویی و سادگی اخلاق متعلقه بساد و راستی در وزیري که بدن طور تربیت یافته باشد کم پیدا میشود چنانچه اعتقاد در عقائد مردم و شوق در انجام مطالب طائفه مخصوص ندارد - و چون بسیاری از رسوم قدیم را مندرس شده و از میان رفته و کذاک بسیاری از قواعد جدید را که فائده کلّی در آن متوقع بود در هم خورده دیده است محض منتجع به بطلان و مایوسی میشود و اعتنا بقدمت رسم نمیکند و از ترقی و اصلاح نومید میگردند - بر کارهایی که آنانی که لحظ موجوده میپردازند و بر اعمال مردمی که رغبت اصلاح حال دارند علی السویه می خندند و از جمله رسوم و قواعد ملّت چیزی نیست که از تخریب یا حفظ آن مضائقه یا

شرم ندارد - وفاداری و تعلق بدوستان بخيال اینگونه مردم
 میض بلادت و خبط دماغ مینماید و علم سیاست نه عملی
 میداند که مقصود آن سعادت و رفاه بنی نوع انسان است
 بلکه نوعی از قمار بازی میپندارد که در آن بخت و حذاقت
 دخیل است - چنانچه اگر شخصی بطور بیباکانه نزد بیازد شاید
 دولت یا درجه یا تاج بیابد اما اگر کج بیازد شاید از مال و جان
 محروم بشود - طلب جاه که در امزجه شریفه و اوقات مناسبه
 گویا قریب بمحصل حمیده است چون از هر خیالهایی بلند
 و مفضیات فوائد اقام خالی باشد حرص مقررن بنحود غرضی
 و مانند بخل دانی گردد *

۳۷۶ پس سلطان برخاست و چون بسبب ضعفی که داشت
 نمیتوانست بایستد بر شانه شاهزاده آرنج تکیه داده متوجه حضار
 شد و از کافندی که در دست داشت جمیع امور معظمه را که
 او بدو جلوس تا حال در آن اقدام نموده و بانجام رسانیده بود
 با هیبت و تمکین بدون خود نمائی تقریر کرد - و گفت که از
 هفده سالگی با فکر و التفات تمام همت بر اداره مهمانیه
 گماشته و هیچ جزئی از اوقات خود را بفرغات نگذرانده و
 بسیار کم بعیش و عشرت پرداخته و مکرر در ممالک دیگر که
 شرح آن طول دارد یا بصلح یا بجهنگ سفر کرده یازده دفعه

در سفر دریا نموده بود - و گفتم مادامی که صحت مزاج برقرار
 بود چنانچه مستوست کما یسعی ارمیده خود بر آید و قوت
 نبیه در تعابت امر حزیل حکومت ایمیه بلاد وسعه میکرد
 هرگز از رحمت شاهه حالی نکرده و ارمادگی ملالت بخاطر
 گاهی راه ندانده بود - اما حالاً که احوال بر هم حورده و بیه بواسطه
 شدت بیماری لاعلاج تحلیل یافته این همه ضعف که روی
 درآوردیاد است علامت آن سن که باید از سلطنت استعفا
 نماید زیرا که اینقدر میل پادشاهی ندان که بخواهد مثل
 حکومت را در دست بی قوت خود ندارد در وقتیکه دیگر
 قابل حمایت رمایا نیست و نمیتواند متضمن سعادت بشود
 که میخواست از آن بهره ببرد - پس گفتم که نعوض سلطان
 مثل خود که از بیماریها تنگ آمده و عالماً هم مرده است
 پادشاهی را که در عمقوان شهاب و معدن عادت حکمرانی
 و عقل و حدائق پیری مصماً با قوت حوایی مداشت
 بایشان مدهد - و بعد از آن در حواس کرد که اگر در مدت
 متمادی سلطنت خطائی بزرگ در رفق و رفیق امور مملکت
 از روی صادر شده یا بواسطه لزوم اینهمه کارهای معظمه و کثرت
 التفاتی که باید داد نماید در مصلحت شخصی از رمایا
 بی پیرائی داشته یا در حق کسی زیان آورده بود رقم معفو

بر زلّات و بی بکشنی - و گفت که حقوق وفاداری و دولت خواهی
ایشان همیشه بر ذمّه او ثابت است و خدمات ایشانرا بهترین
تسلّیها و خوبترین پاداشهایی زحمات خون دانسته در ایام عزّت
و کناره جوی آنرا بخاطر خواهد آورد و در حین مرگ از خدا
خواهد خواست که کارهایی ایشان همیشه بخیر شود *

۳۷۷ جمیع چیزهائی که در اطراف ما است اگر باستعمال
آلات طبیعی و اغتنام فرصتهائی که بدست می آید چنانکه باید
بپردازیم موجب حفظ صحت یا راحت یا لذّت ما میشوند -
خزائن معدنیات و فلزات از امعائی مخفی خاک میسر میشوند
حتّی سنگهای عام و بی قیمت که زیر پای ما است به همین
واسطه که قدم بر آن می نهیم بی فائده نیست و هم بجهت
بسیار چیزهایی سودمند استعمال میشوند - بساط زمین که مثل
سفره بخوبی آراسته شده در زیر اقسام ميوجات و نباتات
و غلات خوش مزه و لطیف که بجهت پرورش آنها و استیفای
لذّت و استمالت قلوب و معالجه امراض ما است چه طور
خوب مینماید - چه قدر گل‌هایی رعنّا و خوشبو است که بجهت
استراحت شامه و لذّت بصر ما مریدین و کذالک قوّت سامعه نیز
از آواز طيور که در هر بیشه و جنگل با تقریر ساده بی تکلف
مارا خوشحال دارند متلذّن میشود - مقصود از ذکر بیشه

و حمل این است که آراسته است با درختهای بلند و خوش
آیند که هم خوش منظر است و هم سایه میگیرند و آدم را
از شدت حرارت و تاب آفتاب محفوظ می‌دارد و هنرمندان به جهت آتش
و تخته‌ها به جهت نمایی خانه و چهار واسطه ضروری دیگر
نیز از آن حاصل میشود - حتی از کوههایی بی علف بهرگاهی
آب می‌ریزند که هم به جهت سد رملی ما لازم و هم به جهت
آبایی و من قابل زراعت فائده کلی و هم در حمل و نقل
اسباب و احساس و حفظ مراد است مابین ما اثر بزرگ دارد *

۳۷۸ در طبیعت و علوم بسیاری از معانی که لازم و
سلطان نامدار است مجهول و هم بواسطه قریب نسبت
و کمال فوق العاده رسیده بود - در این روز قوت تمرکز
ناحیصت عقل و روانت طبع خود را از پدر و مادر محروم شده
و رئیس قومی بزرگ اما مقهور و مغلوب دید - عوام الناس
هم از صد سال تعلق تمام بحاکمان او داشته بودند هر وقت
که او را میدیدند چنان فراموش بودند بطوری که در آن مجال
شک و شبهه نبود که او را سردار خود میدانستند - و در این
قابل و کار دیده ملک که دشمنان صلیبی حاکمان او بودند
هر روز به جهت اظهار بندگی و تعارفات دروغ آمر و ملاحظه
علامات ترقی عقل و در حضور می‌آمدند و نادقت تمام

مواظب احوال امارات میل او بطلب بزرگی شده هیچ سختی را که بدون تأمل یا بی ملاحظه از وی صادر شدی در خاطر ثبت میکردند - در نزد او ناصحی معتمد علیه قیود و هنوز پانزده سالگی نرسیده بود که امنای دولت حسن برده جمیع خدم و نوکران را که بوی بستگی یا نزد او اعتبار داشتند از خانه او برورس کردند و او در این باب ممانعت مینمود با اهتمامی که زیاده از اقتضای سن او بود ولی مفید نیفتاد - اینگونه اوضاع مایه قلق و اضطراب ضعفا اما مورث مزین استبداد مردم قوی الطبع میشود *

۳۸۹. هر دو طرف شب را بطوری که علامت نتیجه نبرته روز دیگر بود بسر بردند - فرنگان بدعا و نماز و تهیه و تدارک اسباب حرب بدین دغدغه و اضطراب اشتغال داشتند برخلاف انگریزان که با عیش و عشرت و اعتماد بیهوده و بیجا چنانچه جمیع استعدادات لازمه را مهمل گذاشتند شب را برور آوردند - علی الصبح هر دو عسکر ملاقی شده از یک ساعت بعد از طلوع آفتاب تا یک ساعت قبل از غروب بالسوی سرگرم حرب بودند - آخر الامر فرنگان چنین فرا نمودند که پای ثبات ایشان از جایی شده درهم و برهم شدند و این خود خدعه بود که آنها بقاعده آموخته بودند - انگریزان مست باد فتح از

نظم و ترقیبی که سلامت ایشان مشتمل بر آن بود افتادند و چون سلطان فرنگان صورت حال را بر این منوال دید سپاهیان خود را سلامت داد تا مثل اول صفوف خود را آراسته بر سر انگریزان متفرق و پراکنده بریزند - در این حبس و بصر سلطان انگریز آنچه لازمه همت او بجهت فراهم آوردن افواج و تجدید معرکه ممکن بود بجای آورد - اما در وقتیکه بهر طرف میشتافت و آب بر روی کار سپاه خود می آورد تیري بسرش آمده در مغزش جای گرفت و بطوری که مناسب با حال سلطان بهادر و جوانمرد است بخاک افتاد - انگریزان علی الفور فرار کرده شکست فاحش یافتند و خلقي انبوه از ایشان مقتول شدند - بیم و تشویشی که بر این شکست و مرگ سلطان مترتب شد بیش از نتیجه جنگ در قلوب مردم اثر داشت و احتمال دارد که اگر سلطان فرنگان بلا تأمل بجانب لندن در حرکت می آمد مقاومت و مقاتلت دیگر صورت نمی پذیرفت - اما انسب دانست اینکه ساحل دریا را در تصرف آورده راه بجهت ورود افواج مددی بازدارد و در وقتیکه فیروزی قرین حال او بود بیشتر تا در اوائل امر بر دولت و اقبال خود بی اعتماد بود *

امرا و بزرگان اما مایه مزید وقع او در انظار عوام الناس شد چنانچه در هر واقعه دهشت ناک جان و مال خود را فقط در تحت حمایت او مصون و فقط او را لائق اداره امور جنگهای معب و خطرناک میدانستند - وفي الحقیقه ایشانرا دو دفعه از شدیدترین جنگهای که دشمن خارج گاهی تهدید آن نموده بود رهانید - در میدان جنگ حزم و احتیاط تمام می‌ورزید و در وقتیکه منتظر آن بود که فرصتی بجهت حرکت بشویی دست دهد چنین ظاهر میکرد که بنیاد تدابیر خود را بر اقوال فال گیران و منجمان می‌نهاد - و تا وقتیکه باعداد شگون و فالهای دروغ آمیز و آثار غیبی سپاهیان را مطمئن فتح نساختی در جنگ مبادرت ننمودی - چنانچه دشمنان از وی میترسیدند و او را بیش از عامه بشر میدانستند و اعلامی و موالی را امتقاد این بود که تأیید و رهنمائی آسمانی منشاء افعال او است - بالجمله هر استعدادی که داشت در فنون حرب بود و از هر جنس علوم ادبیه خالی و شغلاً فقیر جمیع معارف اکتسابیه میکرد - از غرائب اتفاقات شهر اربنیم مولد دو شخص بود که یکی از ایشان از جمیع کسانیکه بر آداب و علوم بلاغت و فصاحت و رمی پشت پا میزدند بمزید شهرت ممتاز بود و دیگری در اصلاح و تکمیل علوم مزبوره نام خود را

که بلند آوازه بر سر زمین آن ساخت - علی ای حال ماریوس
 در مجلس علناً وقعی نداشت و فقط مایه حفظ اقتدار از
 در شهر تحریک سلسله حسد طبیعی مابین اهالی مجلس و رعایا
 بود از این رو که بواسطه اظهار عدالت با یک طائفه میتوانست
 خود را سرکرد طائفه دیگر بسازد و چون اثری از حب
 وطن و حفاظت در اداره امور ملک در طبیعت وی نبود
 محبتی را که متعلقان بوی داشتند نه در نژاد ملت بلکه
 بجهت مصلحت و ازدیاد نام و ناموس خود بکار میبرد - القمه
 طبیعی و هنرهای که داشت مهمان ملک را در بیرون بغایت
 در کار اما در خانه مورث نفع و مخاطره بود - با امرا و بزرگان
 ملک مدارتی شدید داشت و با اینهمه مستعد آن بود که
 همان دولت جمهوری که آنرا مستخلص ساخته بود بجهت
 امتیافی حرص نام و انتقام خود تخریب کند *

۳۸۱ عدد طریق تقریباً مساوی بود اما در وضع دولشکر
 که اهالی آن هم زبان باشند هرگز چنین تفاوت نبوده است -
 متعلقان پادشاه مست باد فتوحات جدید و عزت و محبت را
 با جنگ یکی دانسته بر کلاه خودها بوزنه و زلفها از زیر
 خودها نمایان بازیب و زینت تمام چنانچه روز معرکه مانند
 صبح عبد یا شب نشاط بود بیرون آمده و بواسطه آوازه‌ای

مهاجّۀ شیپور گویا خون در ابدان شان برقص آمده اسپان را
 گوش قلم و دم علم کرده می تاختند - برخلاف دشمن که
 با صفوف عدیده و متراکمه آراسته جدال و قتال بودند مغرهای
 فولاد و کلاههای بلند را تا ابرو کشیده از بشرۀ ایشان اثر عزمی
 ثابت هویدا و آتش غضب اندرونی که بواسطۀ دامن زدن
 وسط علمای ملت شعله ور شده و از خواندان مزامیر تهدید آمیز
 زبور زبانه کشیده از ابروهای درهم و لبهای برهم ایشان روشن
 بود - اسلحه و یراق طرفین بوضع شجاعت ایشان مناسب بود
 چنانچه شمشیرها و نیزها و طپانچههای طائفۀ سلطان سبک و لامع
 و بجهت حملۀ سریع و استعمال چابک در کار بود - اما شمشیرهای
 سنگین و نیزهای بلند و تفنگهای وزن دار دشمن هم بجهت
 دفع حملۀ شدید و اتمام کار پراگندگان لائق بود *

۳۸۲ اشخاصی که بیش از سائر متعلّقان بعقل و اقتصاد
 موصوف بودند اگرچه مثل دیگران عقیده خود را آشکار
 نمیساختند اما از اراده جلوس کرمول اندیشه نموده یقین کردند
 که فقط چیزی که متمم خرابی سلطان مستحقّ بشود و درخت
 امال استقرار آیند؛ دودمان او را از بیخ برکنند اجرایی همان
 مطلب تواند شد - و همچنین فهمیدند که مردم ترک امید اصلاح
 حال ملک نموده همّتی که هنوز در خاطر ایشان باقی بود

محض بواسطه نفرتي بود که از اختلال و اغتشاش اوضاع حکومت، حال مبدداشتند - بعلاوه بسياري از اشخاص که در مبادي نزاع جانب سلطان را گرفته بودند وفات يافته و کمي از اهالي ملک سلطان را بواسطه امتداد آيلم مهاجرت از ميشناختند - بالجملة اسباب فراوان خوف موجود بود که مبادا حصه بزرگ از محبتي که مردم در لباس دولت خواهي سلطان بر خود مي بستند بيشتر بواسطه حفظ تخت و تاج برز ميگردد تا بجهت تعلق بصاحب آن - و اگر کرمول بر تخت برآيد و کار حکومت در جدول اصلي جاري بشود اگرچه شايد کمانيکه مثل بدولت جمهوري بودند از سروي بپاشند اما تعلق مردمی که پادشاهي را بر دولت جمهوري ترجيح ميدادند بکلي جابر اين کمر و غالباً مايه رضامندي و انقياد کلي صاحبان ملک ميشد - و بواسطه همان تغير حال در باب امرا و بزرگان که حالا جميع ايشان از اشتراک در اداره امور و از حقوق و مخصوصات شرايط نسب خود محروم مانده و لهذا دشمني شديد با امناي دولت حال مي ورزیدند حق بحقدار ميرسيد و ايشان با خوشي هر چه تمامتر بهر ملطاني هر قدر غاصب باشد بستگي پيدا ميکردند و از فراري که معلوم شد بر حسب يکي از ضوابط ملطين سابقه رقم منفرد بر اين گونه اقتياد کشيده ميشد -

در آن وقت نیز بسیاری از بزرگان میل باستخلاص خون و ترک
جانب سلطان اظهار مینمودند لهذا کسانی که از روی عقل
و پیش بینی این همه مطالب را بخاطر می آوردند در موقوف
داشتن اراده مزبور و منع ابراز چنین خواهش از طرف اهالی
مجلس حتی الامکان کوشش بکار میبردند *

۳۸۳ اگرچه خفت و طیش از طبیعت من استبعاد دارد
اما ملالت و کلالت بر خاطر من هرگز استیلا نمی یابد و لهذا
از امور مقرون بهیبت و غم انگیز چنانچه از اوضاع پرشادی
و طرب طبیعت لذت می برم و بدین واسطه اسبابی را که
دیگران با بیم و اندیشه تمام ملتفت بدان میشوند من اسباب
اصلاح خون میسازم - چون قبور بزرگان را مشاهده میکنم
فائده حسد در سیئه من بکلی انطفا میپذیرد و چون حزنی را
که بر تخته گور خوب صورتان نگاشته است میخوانم خواهش های
بیجا فرو می نشیند - علامات غم و غصه والدین بر سنگ
قبر پسران مورت دلسوزی و رقت من میشود اما چون مرده
خون والدین بنظر می آید غم خوردن بجهت کسانی که قدری
قبل از ما رفته اند و باید بزودی در عقب ایشان برویم بیهوده
و بلا فائده مینماید - مشاهده قبور سلاطین نزدیک بر من
که ایشانرا خلع کردند و تأمل حال فصیح و ظریف که حالا

پهلوي حریفان خون خوابیده اند و تصور در احوال فقها و علمایی که در ایام حیات بواسطه مجادلات و مناظرات تفرقه در عالم می انداختند این همه سبب آن میشود که با غم و غمّه تمام مسابقات و مخالعات و مباحثات مختصر مردم را در پیش خیال می آرد - و چون تواریخ مختلفه را که بعضی از آنها شش صد سال قبل از این و بعضی دیگر فقط دیررُز بر قبور منقّش شد میخوانم برزخِ حشر که در آن جمیع مردم معاصراند و در همان وقت همه باید حاضر بشوند التفات میکنم *

۳۸۴ فقرای روم بواسطه انفلاق مکرّر و معین شراب و روغن و غله و نان و پول و آذوقه از لزوم زحمت بجهت تحصیل مدد معاش خود تقریباً فارغ بودند - بانی شهر قسطنطنیه تا بعدی مخصوص شوکت و احتشام قیصره را سر مشق کار خود ساخته اما هر چند سبابت وی موجب تحسین اهالی ملک بود متأخرین بر آن ملامت کرده اند - زیرا که ملت مقنّنان قوانین و فائدها مثل اهالی روم میتوانند حق انعامی محصولات افریقیّه را که در اثبات آن خون خود ریخته بودند نمایند و آگستوس نیز بجهت قوام اقتدار خود با حداقت تمام تدبیری کرد که بر حسب آن اهالی روم تمتّع از اینهمه خصب و فراوانی یافته در همان وقت غافل از آزادی خود شده مطیع

و منقاد وی شدند - اما در حق قسطنطین ملاحظات نرائد
ملکیه و شخصیه اقتضای آن نمیکرد که اسراف او را عذر بتوان
گفت زیرا که غلات را که بجهت صرفه اهالی پای تحت
چندین هر ساله بطور خراج از مصر مطالبه مینمود از فلاحین
آن پرگنه حامل خیز گرفته صرف مدد معاش عوام بیکاره
و بی حیا میکرد *

۳۸۵ در ثبت تواریخ دولت انگلند عاقلی بزرگ بواسطه
حدوث امری که آن هم یکی از اسباب مزید اقتدار ملک
شده روی نموده است - و آن این است که جمیع تغییراتی که
از شش صد سال پیش تا حال در تدابیر ملک مذکور اتفاق
افتاده است اگرچه عظمت تمام دارد اما اثر بسط و ترقی
علی التدریج نه نتیجه انهدام اساس حکومت و بناء آن از سر نو
شده است - وضع حکومت بالنسبه به آنچه پانصد سال قبل رواج
داشت حکم درخت بالنسبه به نهال و بالغ در مقابلۀ طفل
دارد - صحیح است که تبدیلات بزرگ روی داده است
اما عصری نبود که در آن اغلب قواعد ملکیه مشتمل بر قوانین
سابقه نبود - در اینگونه تدابیر ملکیه لابد باین انحراف از قوانین
مهدۀ بسیار روی دهد لیکن در عوض آفاتی که نتیجه این
انحرافات است منافع بسیار در دست داریم - در ممالک دیگر

قوانین حکومت مرقوم است و بایکدیگر زیاده مربوط اما
ملکی نیست مثل دولت انگلند که در آن انقلاب قرین
حفظ رسوم قدیم و ترقی با دوام و قوت حدوث جدید با
احترامی که لازمه قدمت دیر باز است مناسب باشد *

۳۸۹ سلطان مثل اغلب اگر نه مثل جمیع مردم طبیعی
داشت مرگب از اخلاق مختلفه اما خصال حمیده او بیش
از معائب او بود - فی الحقیقه اسم معائب نباید اطلاق بشود
زیرا که غالباً هیچیک از زلات وی سزاوار آن اسم نبود - او را
بیشتر مردی خوب باید خواند تا آدمی بزرگ و چنین
مینماید که بیشتر قابل اداره امور حکومتی منظم و قائم بود
تا قبول تحکیمات اعلای مجلس عالی یار دملوی بی جای
ایشان - بعد از آن رحمت و حسن حیل که در امر اول بکار بود و
بجلاوت و قوت طبعی که انجام امر ثانی مقتضی آن بود
موصوف نبود - اگر سلطنتی مستقل بوی تعلق میداشت
ایام آن بواسطه مرقت و حصانت عقل وی در فایده سعادت
میگذشت و نام نیک بعد از خون میگذشت و اگر در عهد
او حدود اقتدار پادشاهی بالمسراحه مقرر و معین میشد صلاحیت
نفس وی او را از تجاوز از آن مانع می آمد - اما از انفعالات همیشه
نحت او بیایمی افتاد که آثار ظلم و استبداد سلاطین سلف

باقی بود و رعایا بغایت مائل بازادی و خود سربو بودند -
 در این صورت اگر چنانچه اتفاق افتاد پیش بینی وی در
 امور مملکت کفایت استیلاص او از این وضع خطرناک نکرد
 او را معذور باید داشت - زیرا که اگرچه بعد از وقوع حادثه
 فلان اصلاح خطائی که در آن رفته باشد غالباً اشکال ندارند اما
 در این امر نمیتوانیم تحقیق بکنیم چه قسم تدبیر در وضعی
 که او داشت متضمن حفظ اقتدار پادشاهی و صلح و آرامی ملک
 میشد - چون عزم عدوت شدید و ممتنع التسلیم متعصمان
 بود اندک سهوی از طرف وی منیر بدترین نتایج شد و
 طبیعت انسانی عرق در قابل و مستعد باشد متحمل این تقلای
 سخت نمیتواند شد - سلطان ترکیب و چهره خوش آیند
 اما غمگین داشت صورت وی باعبدال و خویی و آب و رنگ
 و اندام وی قوی و مستحکم و اعضای وی مناسب بایکدیگر
 بود و چون عیانه قد بود میتوانست تحمل مشاق و عنای
 شقه نماید - در سواری و ورزشهای دیگر بی عدیل بود
 و جمیع اخلاق ظاهریه و بیساری از خصال باطنیه که لازمه
 طبیعت سلطان مذهب و عوذب است اتماف داشت *

۳۸۷ و انهم است که هم بهت فراهم آوردن اسباب روز مره
 زندگانی و هم بهت اتمیل چستی و چالاکی نباید جای

تعویق نشود درایمکه کدام دست باید بکار نبریم و کدام پا
 باید در زمین بگذاریم و فی الحقیقه اینگونه تعویق نیست - پس
 پرسیده میشود که این چسبی طبیعی است یا مکسب -
 در جواب این باید ملاحظه شود که تعارفی امت ماس
 طرف راست و طرف چپ در جمیع احزای احصای بدن - و آن
 به نقطه در قوت اعصاب بلکه در عروق حیات و صحت همه
 از این قویتر است و در حسب اداره وارد ریافت از حیات
 و کفش دور مساوی هر وقت بخواهیم نفس نکشم که آلات
 حرکت در پهلوی راست بدن قوت زیاد دارد - شین گفته
 شود که سبب آن این است که دست راست نشر اسعمل
 میشود اما همی حاصلت در سینه بر پیدا میشود چنانچه در پهلوی
 احزای چپ بدن را بیشتر تا احزای راست مگرد و همچنین
 به تحریر رسیده است که رفته رفته در مشكلات حود
 پای راست را اسعمل میکنم اما در ورزش روزی ایشل
 ضعف طبیعی قام پای چپ در ور میکنم زیرا که در تعلم
 آن رحمت مصعب میکشند تا اینکه در روز حاره گری حرکات
 با موروں روی بدن - چنانچه اگر در این ورزش اهمالی درون
 بالطبع میل اسعمال پای راست دارند بطوری که حالی از
 لطافت دادن - علاوه اگر عقب کسی راه نبریم در آن دیده میشوند

که در حرکت بدن او فرقی ظاهر نشود و اگر پای چپ او را نگاه داریم معلوم میشود که آنرا مثل پای راست بشویند نمیگذارند و غالباً شصت آن همانقدر کج نیست و چنین مینمایند که زیاد بر زمین فشار میکنند - بالجمله بنیال من اسباب آن داریم که اعتقاد داریم که جایی اختیار شخصی نیست در اینکه همه چیز در کارهای روزمره سهولت زیاد بدست راست می آید بلکه این مسئله نسبت به یکی از خصوصیات طبیعی دارد - و علی الجمله ترجیح دست راست بر دست چپ نه بر حسب علت بلکه طبیعی و مقصود از آن ظاهر است - بعلاوه همان خاصیت بر ترکیب شرابین بازو منفرع نیست بلکه در پای راست نیز ملاحظه میشوند *

۳۸۸ بالطبع قوای باطنیه وی قوی بود و بسبب ادراک اتماف داشت لیکن کسی از حرکات ضمیر او اطلاع حاصل نمیکرد - در شادی و اندوه و محبت و عداوت بشو او بنوعی یکسان و آرام بود که مردم او را از سخت دینترین بنی نوع انسان میدانستند - در اخبار خوب که بوی میرسید آثار فرح و اگر شکستی میخورد علامت ترح از چهره وی بهیچ وجه معلوم نمیشد - در تحسین و تقبیح و پاداش و عقوبت مردم بزرگ و قهر با هیبت و آرامی بودی - کم اتفاق می افتاد

که غضب بر وی استیلا یابد لیکن چون درخشم رفتی چنان
متغیر شدی که با وی نزدیک شدن خالی از مخاطره نبود
و اما در این اتفاقات نادره چون غبطش فرو نشستی و بحال
خود باز آمدی با کسانی که بعنف سخنی گفته یا حرکتی کرده
بود چندان ملاطفت نمودی که ایشانرا خواهش آن شدی
که دوباره درخشم رود - و چون محبت و زیدی محبتش
هم بدان هیچ کمال علو داشت که در وقت وفات محبوبش
چند نفری که حاضر بودند حالتی از وی مشاهده کردند
که مضطرب شدند که مبادا مقلش زائل شود یا از هلاک
روح کند - با چند نفری از احباب خالص الوداد که بصداقت
و کتمان سر ایشان اعتمادی مطلق داشت برخلاف صورتی
بود که بدو نموده بود زیرا که مردم چنین میدانستند
که او از حالاتی که لازمه لذت معاشرت انسانی است
محروم است - و او بر عکس با احباب خود مهربان و بتواضع
و کشاده رو بلکه بصحبت و مزاح مائل بود چنانچه چند ساعت
بر سفره تشستی رحتّ کامل از مصاحبت و مجاورت حضار
مجلس بر گزفتی *

۳۸۹ پس و هن و هوایی که امثال آنرا چشم ندیده و هیچ
بتحظر انسان خطور نکرده و زبان از بیان آن چه آنچه باید و امر

است اتفاق افتاد - جمیع مصائب و ذکات حرب که قبل از آن دافسته یا شنیده شده گویا بالنسبه بدین خرابی رحم و مروت بود - هر خانه و هر مزرعه و هر هیكل از لهیب آتش عالم سوخت و بعضی از سکنه بیچاره در حین فرار از دهات و قریای سوزان بقتل رسیدند - و بعضی دیگر بدون ملاحظه جنس و سن و اعتبار جاه و منصب چنانچه پدر از پسر وزن از شوهر جدا شده در میان گرد بادی از سوار و نیزه داران در زیر سم اسبان پایمال و در بند اسار گرفتار بملکی غریب در تصرف دشمنان برده شدند - کسانی که از این طوفان نجات یافتند پناه بحصنهایی حصین بردند اما استیلاص از بلیات تیغ و آتش و ترک وطن سبب آن شد که از گرسنگی در دام هلاک افتادند - تا چند ماه بیچارگان مزبور که مرگ و حیات ایشان بسته بسخت گیری و مروت دیگران بود و در ایام فراوانی و عیش و عشرت تمام با سختی زیاده از شدید ترین قواعد روزه گیری ما میگذراندند با خاموشی و صبر و بردباری تمام و بدون فتنه و شورش و غالباً بی اظهار شکایت روز بروز در کوچهای مدراس و بر سر خاکریز بتشور صدها میمردند چنانچه گویا در نقطه وسط انبار هندوستان از گرسنگی هلاک شدند *

۳۹۰ حال آن داشتم که از شرح بعضی اراحوالات فقط
وعلانی که بر سر این سچاژکل آمد حملات دد و انصاف
دلتسه دایشان در سیمای شما حالی گرسارم - از این رو که از
جمع دلتانی که راه انسل را مردن گرسنگی بش از همه در
طسعت اثر دارد چه بچه وقتکه آن مردن حقی معرورترین
مردم در عتر خون اقرار مکند اما بعد از تأمل چس معلوم
مشود که شرح آنرا بطوری که دین و شادی مستورم نکم -
تفصیل آن بقدری مایه نعت و صیرت و مورث تفصیح
مستعمل و کسانکه مستعمل آن شدند و موجب تقس طسعت
انسی است که بهر این است که این قصه شمع را پرد
سکوت پوشم و شما آنرا بوجدان بشر باه تعریف بپسند *

۳۹۱ موضع لائق تحقیق و فصله ایگونه مقدمه بود و آن
عزیزی بزرگ بود که پادشاه تونس بنا کرده و در آن سی سطلی
با تهمت خلق بر تخت حلوس کرده بودند و در آن سراجی با
انصاف داقون و ازای ساحت سیرس دیده شده و سطلی چارلس
اطهار آن ثبات و حواله دینی که دم او را از مدات و عار قدری
مستخلص ساخته است با اهل دالال عداله عالی مقابله در آن
نموده بود - سرداران لشکر وارد قام با شوکت و دین
حاضر بودند و در اوطقهای طولانی دلاحده گروشی از

تماشاگران بنوعی که نادراً سبب بیم یا موجب غیرت
خطیب شده است جمع شدند - از اطراف و اقطار مملکتی
بزرگ و آزاد و معمور زنان با لطافت و حسن و ارباب ظرافت
و فضل و علما و ماعران هر علم و صنعت جمع شدند - و در
آنجا ایلیچین سلاطین و دول جمهوریه تنظیمه بتماشائی که در
هیچ ملک دیگر از ممالک آفاق دیده نتوان شد با تعجب
نگاه میکردند - و در آنجا سیدرنس مقلد مهشور در عنفوان شهاب
شاهانه از مجلسی که بالاتر از جمیع تقلیدات تعزیت داری بود
با تغیر حالت نگاه میکرد - و همچنین مؤرخ تاریخ دولت روم
بفکر آیامی میفتاد که یکروز از جانب ملک سسلای ویرس را
تقریب میکرد و تاسیتوس نزد اهالی مجلسی که هنوز شهادت
آزادی داشت بر ظالم افریقیه تشنیع و توبیخ مینمود *

۳۹۲ لارد باتون بشویی تمام نوشته است که انتقام نوعی
از عدالت نا هنجار است و حقیقت هم دارد و عدالت بدون
چنین اصل وحشی در دنیا نمیتواند بود - اما چون بواسطه
دست با حفاظت اخلاق و قوانین حکیمانه شاخی دیگر
لیکن از همان قسم بدان شجر پیوند شود ناسارگاری طبیعت
تغیر مییابد و قابل تربیت میشود - و چون طبیعت وحشی
آن تبدیل یافت شمر گلها و میوههایی است که هم در نظر

حلق و هم در حضرت حدارن که در آن طرف سر نماند میکند
 خوش آید است - پس ثمره این اصل بی ترست انتقامی
 است در تحت اداره بدون اینکه اطفا پذیر شود چنانچه نه گسانکه
 صاحب و مستحق آن اند بلکه جمع نمی آدم در آن شراکت
 و دلسوری دارند - این است انتقامی که مشاء حرکات ما است
 و اگر حرکات نهوده و کانه و روانه و السانه مانده مردم دثره
 آنرا در سیمهایی ما که باید از عهد خدمت ملت بر آیتم
 اطفا نماید مایه افسوس و تأسف کثی حواعت شدن *

۳۹۳ بواسطه این قمار مضاعف جمع مالیات و من را در
 اوقات محله این ملحقها یعنی صرافان انگریز می بلعند
 و در کربانک که ملکی بوسعت انگلند است یک درع
 من نانی هست که در آن روز و روزال نموده اند در انهایی
 این اعمال چه ظلمها که در آن ملک شد - مثلاً یکی از انگریزان
 سود حور که ملک در حق او قعس شده است حای گماشته
 توان میگردد - گماشته بیچاره بجهت ادای شروط معامله پش
 توان مشاند و نوکران وی فریاد بجهت مواجب مردن
 و سپاهیان در بواسطه فقدان مشاخره شورش بر می انگردن - رهن
 انگریز استردان میشود و دوباره احارة دار بر حای خود مقرر
 میشود و در بدست انگریز مدعی و گماشته بر طرف میشود -

و چون هر صاحب دولت و منصب خیلی قبل از آنکه کار بدینجا بکشد از میان برداشته شده است بزرگوار بیچاره که آخر باقی مانده و در آنجا همیشه زیست میکند بعد از آنکه ظلم از دست اجاره دار بر وی رفته باشد دوباره در معرض تعدی طلبکارانگیز می افتد - چنانچه تا مدامی که اسباب شلّاق و اخذ یک دانه غلّه فراهم می آید ظلم متوالی با حرمی که بواسطه ایّام مختصر اقتدار شدّتی زیاد پیدا میکند اسباب او را می ستانند - خیال نکنید که در این باب اغراق میگویم بلکه برخلاف آن سخن من از حقیقت امر بغایت دور است - از آن رو که هر روز مردم نجیب را که حالت ایشان مثل اوساط الناس محترم انگلند است بسته تازیانه میزنند تا اینکه جواب ادعاهای مختلفه و عدیده را که همه از یک اصل صادر میشوند از ایشان بگیرند *

۳۹۴ ملک کرذاتک بواسطه انهار و آب جاری طراوت پذیر میشود و بآلان هم فقط در یک موسم می آید اما زراعت برنج اقتضای آن میکند که آب همیشه موجود و استعمال آن در اختیار زراع باشد - و آب گویا خزانه ملّتی ملک کرذاتک است چنانچه اگر معامله در آن بنسبه نرود کارهایی ملک بدون امکان تدارک خراب میشود - و از این جهت است

که در ایام معموری همدستان تالانها و استرحها در امکان
محصومه در طول و عرض ملک ساخته شده است و درمی که عدد
آنها تقریباً باره بسواں کرب و این تالانها بیشتر از پشه‌هایی حال
وسگ و ریر آب آن از حشت پخته و همه آن با حداقت
کامل و رحمت فراوان ساخته شده و حرج تعمیر و اصلاح
آن در بسیار است - احتمال دارد که عدد حوضه‌هایی بزرگ
و متوسط در اطراف کرانک و منحور از ده هزار کمتر نباشد
قطع نظر از حوضه‌هایی که بیست کاره‌هایی خانگی و رحومات
طهارت همون ساخته اند - اما شما بدیگونه کارها اقدام
نمکنید و این قسم شوکت و احتشام نمواج و ریر شما سار
کار نیست بلکه یا کاره‌هایی سلاطین حقیقی است که پدر
و ست بوده اند و آیندگان را در مثل فرزندان خود
دسته بطور و ست این عملات را برای ایشل بنا کرده
اند - این است مقره‌هایی که بواسطه خواهش خاه ساخته
شده است اما خواهشی بود مشمل در مکرمت شامل و بی
انتهایی سلاطین که محض پادشاهی و اشاعت نعمت
در ایام مختصر عمر انسانی اکثراً نکرده خواستند برعت تمام
و حدت دهن بسطی بزرگ از حد طسعت در دائره
کرم خود بدهند و محافظت و حمایت و پرورش بی نوع

آدم شهرت علی الدوام بجهت خود تحصیل بکنند *

۳۹۵ مکرر اتفاق می افتد که خوف مرگ سبب هلاک مردم میشود چنانچه بفکر جان خود افتاده بوسائلی متمسک میشوند که بلا ریب و ریاکارایشانرا میسازد - یکی از مؤرخان چون ملاحظه کرد که عدد کشتگان در وقت هزیمت بر مدد کسانی که در معرکه بخت می افتند بغایت زیاده است این نکته را در میان آورده است - و آنرا نیز بر گروهی انبوه حکم میتوان کرد که امراض ایشان محض خیالی است و بنده ایشان بواسطه عادت بر درآ خوردن تحلیل می یابد چنانچه خود آرزوی نجات سبب هلاکت ایشان میشود - بالجمله جمیع اوقات را مصروف حفظ صحت ساختن و بدان مطلقاً پرداختن و بهیچ علمی که تعلق پرهیز و مدت دوا ندارد اشتغال نداشتن مقصودی بقدری خفیس و دنی و نا سزاوار طبیعت انسانی است که مردی بلند همت مرگ را بر آن ترجیح میدهد - بعلاوه اندیشه و فکری بیجا در باب حیات جمع عیشهای آنرا منقض میسازد و جهان بر آدم تنگ میشود زیرا که محال است از چیزی به هر لحظه بیم فقدان آن داریم استمتاع بیابیم *

۳۹۶ لیکن اگر با فکر و تأمل چشم بطرف آسمان بیندازیم

علامات کمال و جلال مالا کلام بهتر و جہی و طاہر تر
 نقشی نظرمی آید - نوعی کہ چشمہایی ما از اشعہ صلی
 چراہی ملالی فلک حرہ مشود بہاں نوع عظم
 بی بہایت و حس حرامش و وضع مصم و دور بی حلل
 و نائر فائدہ بخش آن مایہ نعت حاطرہایی ما و وراث
 اعمال نظردان مشود - و اگر شخصی ملاحظہ آن نکند کہ
 این احرام کہ شش از آنچه بحال حطور میکند حسم
 است بچہ نظم و ترتیب مخصوص و علی الذرام نہ اتمام
 حرکت سریع حود مہر دارند و چہ مایہ حوشی و آرامی
 و فائدہ اربور تاش آنها بہت اسان حاصل مشود و چہ طور
 نائرات ملانم آن صحر بحفظ جمع اسباب کرا ارض مشود
 چماچہ گویا در رحم این رں فرتوت ارض بطفہ حیات درآت
 ممکنات انداختہ آنها را انواع مخلعہ و درحات متعارفہ
 بوجود می آرد و کدالک اگر او فکر بلزیم و فائدہ
 تحویلات وصول ارضہ نکند لاند شدہ نعت حواہد کرد
 و ساء علمہ و قدرت کاملہ معمم متان کہ درآدل و غلہ آنها را
 ندین طور ثابت و برحایی حود تا حال داشته است
 معترف گشہ سدگی اقرار حواہد کرد - حقیقت اینکہ
 جمع احرام فلکہ نظری مرتب شدہ کہ تا قرون عدیدہ

که از امتداد آن خبر نداریم بر همان وضع بهمان شکل بوده چنانچه در عظم و صورت و وضع و بعد مسافت از یکدیگر هیچ تغییری که قابل دیدن بشود ندیده‌رفته اما گویا در تذبذب خود ثابت و در حرکات متزلزل خون راسخ مانده و بهیچ تبدیلی در دورهایی خود مائل نبوده چنانچه در هر سال ریز و در هر ساعت دقیقه همان مقدار است اینهمه دلیل بر وجود یگانه که مصدر حرکات آن و حامل ثقلین است *

۳۹۷ چون عقد مراودت و معاشرت مابین مردم بسته میشود حکومت که بجهت حفظ و اراده اسباب مدنیت ضرور است بحکم لزوم بر آن مترتب میشود - و بجز اینکه شخصی بطور حاکم معین شود که احکام او را در فیصله امور جمیع ناس بطور لزوم اطاعت کنند مردم بحالت طبعی خود مینمانند بدون اینکه کسی در رژی زمین باشد که تعیین حقوق متنوعه و تدارک مدمات مختلفه ایشان تواند کرد - شاید پرسیده بشود که چون جمیع اجزای ملت با یکدیگر مسارات دارند عنان حکومترا بدست که باید سپرد - جواب کلی این مسئله اشکال ندارد اما نصف بلیاتی که غالباً بر تعصب فطالت آمیز خدمت ملت مترتب میشود نتیجه

تذاسب دادن آن به موارد مخصوصه است - غالباً جمیع بنی نوع متفق الکلمه افراز میکنند که اداره امور مملکت باید بشخصی مفروض شود که بحصالی که غایت کمال آن از صفات خدای تعالی است انصاف داشته باشد - و عبارت از این خصال لازمه عقل و نیکی ذات و اقتدار است یعنی عقل بجهت وقوف از مصلحت حقیقی بنی نوع و نیکی بجهت اهتمام در طلب این مصلحت و اقتدار بجهت بعمل آوردن حکمت و نیت خوب - بنیاد حقیقی حکومت بر این سه صفت مذکور است و وجود آنرا از لوازم هر تدبیر ملکداري که بخوبی اندیشیده شده است محسوب باید کرد *

۳۹۸ - سوای اصول ترکیب و تعالی که از ما صادر میشود ملاحظه اسباب خارجه و سلسله طبعی تبدیلات موجودات مایه مزید احتمال روز قیامت است - در عرض هر بستان و چهار ساعت که در آن تعبیری معادل قیامتی اتفاق می افتد این قدر بما می آموزد - روز شب منتهی و در ظلمت و سکوت مدفون و پنهان میشود و صبح دیگر باز طلوع کرده حیات تازه میگردد و لحد تاریکی را کشاده از مرگ شب استخلاص می یابد و اینهمه قیامتی یومیه است - بطوری که

روز جامه کبود شب میپوشد بهمان طور سیف بشتا مبدل
 میشود - میگویند که شیر درخت بریشه فرو میبرد و زیر
 سطح زمین پنهان میماند و زمین در زیر برف یا یخ
 بر آن بسته قبرستان عام میشود اما چون فصل بهار می آید
 جمیع چیزها از این خواب بیدار میشوند و نباتات و گلها
 سر از قبر بر آورده رونق تازه و نشوء و نمای دیگر پیدا
 میکنند و این قیامت سالیانه است - غله را که مایه مدد معاش
 ما است و از فقدان آن از گرسنگی می میریم با وجود
 این بر زمین پاشیده در آن پنهان میکنند تا اینکه پوسیده بشود
 و بعد از آن قوت نامیه و مولده را دوباره پیدا بنکند - ابدان
 ما از این تجربه علی الدوام پرورش می یابند و ایام این حیات را
 بامداد تجدیدات علی التوالی همه اشیا بسر میبریم - پس تعمیر
 هر چیز از پوسیدن و حفظ آن از فنا و تجدید آن از مردن است
 و چه طور خیال میتوان کرد که انسان که سر آمد اینهمه چیزها
 است که محتض بجهت او می میرند و دوباره موجود می آیند
 در بدن مرگ بطوری که هرگز زنده نشود مقید خواهد ماند
 و چه طور بخاطر خطور میکند اینکه خدای تعالی و سبحانه همه
 چیز را بانسان مسترد بسازد و او را بحال اصلی خود باز نرساند •

۳۹۹ بالاخره نومیموس جمیع زلالت خود را در وقتیکه تدارک

و قلافي آن در قوه او نبود فهمید و در اثناي فرار با رسوایی
از معرکه فارسایه مجبور شد باینکه اقرار نکند که او به اصل
خود زیاده از آنچه باید مستظهر شده و کیکر صورت حال
بیشتر وجهی دانسته و زیاده از او بکنه امور رسیده بود -
مزیت پناه بمصر بردن متمم حادثه غم انگیز این مرد بزرگ
شد بدین معنی که در وقتیکه پدر سلطان مصر در روم
بود پومپوس او را پناه داده و دوباره بر سر ملک آورده
و همین مدت ساخته بود و سلطان چهارات کثیر بامداد وی
فرستاده - اما در این انقلاب روزگار چه توقع بود از شکرگذاری
امانی دولت که دست خوش خواجه سرایان و یونانیان
رشوت خوار بودند و تدابیر خود را با حرمت سلطان مربوط
ندانسته محض باستقرار اعتبار خود که احتمال داشت بواسطه
دخول پومپوس نابود شود میپرداختند - چه خوب بود اگر
در ایام یملای او که جمیع اهالی ایتالیا بدعا و نذر صحت
او را از خدا میخواستند میبرد - و اگر در میدان فارسایه در
حین محافظت آزادی ملک از اتفاقات حربیه بخاک میرفت
مرگ او اگرچه مقرر به بدبختی اما با احترام اتفاق
می افتاد - بعوض این و گویا بجهت اینکه نمونه بی ثباتی
بزرگی انسانی بشود مجلس غلامان بهرگ شخصی مثل او

که چند روز قبل از آن فرمانروایی بر سلاطین و قنصلها و بزرگان روم مینمود فتوحی دادند و از دست یکی از فراریان دنی بقتل رسید و نعش برهنه و بی سرا و بر ساحل دریای مصر انداخته شد - چنانچه بنا بر قول ویایوس با اینکه تلم کره ارض کفایت فتوحات او باشکال میکرد جانے بجهت قبر او در آن یافته نشد - یکی از غلامان عتیق او آتش به تشنه‌ای ماشو کهنه زده نعش او را سوخت - خاکستر او جمع و بر زم برده شد وزن او آنرا در قبرستانی که در خانه او داشت در خفیّه نهاد - بالجمله اهالی مصر تمثالی بتذکار او افراخته آنرا با صور برنجین مزین کردند و چون تمثال مذکور بمزور دور فرسوده وزیر ریگ و خس و خاشاک پنهان شد سلطان هادریان آنرا یافته بحال اصلی خود باز آورد *

۴۰۰ جوائی که هستنگس را بدان نسبت میدیم از قبیل خطاها و عیوب و زلات لازمه طبیعت ناقص بشری نیست که بجهت آنها - چون معلوم و محسوس همه است مذری بتوان گفت - و او را بهیچ گناه که بر اغراض و شهوات قبیحه مترتب و بهیچ تقصیر که اصل آن در حرص و آز و تکبر و جبر و خیانت نباشد و مختصر بهیچ چیز که

مشعر بر انعدام کلی قوانین انسانیّت نباشد متهم نمیسازیم
 و اگر نتوانیم دلیل اقامه بکنیم بر اینکه جرائم او از قبیل آن
 معائب فاضح است که طبیعت انسان از آن نفرت دارد
 و جمیع قوانین الهیه و قواعد انسانیّه مانع آن است پس باید
 سخن ما در این باب ردّ بشود - هر هذریکه در باب
 خطای رأی و عدم استحضار وی از حقیقت امور گفته بشود
 قبول میکنیم و بکیفیت اینگونه چیزها نمیرسیم و او را بهیچ
 جرم که از روی عمد بارتکاب آن نپرداخت و بهیچ فعل
 که در آن قائل بکار نبرد و هم برخلاف نصیحت دیگران
 و برغم احکام صریحه صاحبان واجب الاطاعه و بعد از تحذیر
 و توبیخ از وی سر نزند منسوب نمیسازیم - جرائم او بواسطه
 اینکه او از روی استبداد مرتکب آن شده شدنی دیگر پیدا
 کرد زیرا که نه فقط بر خلاف رسم و عادت بلکه مغایر
 قوانین ابدیه انصاف که قائده و حقّ مبراث ما است بود *

۴۰۱ اخلاق و خصال جوانانی که بهندوستان روانه میکنیم
 از اطوار طفلانی که در مکتب خانه قادیب یا داخل لشکر
 میشوند یا در خان تاجر و حجره وکیل زحمت میکشند تفاوت
 بسیار ندارد - اما چون جوانان انگریز در هندوستان مست باد
 اقتدار و اختیار میشوند قبل از آنکه قوت تحمّل آن داشته

باشند و کذاک خیلی بیش از تمهید تواند انسانیت بکمال ثروت و دولت میرسند چه طبیعت و چه عقل ایشان عاجز میماند از تدارک بی حسابیهائی که مترتب میشود بر اقتداری که بایشان مفوض شده است - غنیمت و غنائم ایشان یعنی پول را بانگهند نقل کرده آنجا می نهند و در هر سال پس از اتمام ایام باران شکایتها و نالشهایی اهل هند بهوا و دریاها سپرده میشود و باطراف دریایی بعید که حسّ سامعه ندارد میروند - و چون کسانیکه بزرگان و نجبایی همه ملک هند را خراب کرده اند در انگلند میرسند مردم ایشانرا با کمال لطافت و مهمانی گرمی می دارند و در صحبتهایی از همه نیکوتر داخل میکنند - چنانچه در خانوادهایی شما عقد مناکحت می بندند و در مجلس مشورت شما داخل میشوند و پول داده ملک شما را از بار قرض رها میکنند - و بواسطه مکنت زیاد بر قیمت زمین هایی شما میفزایند و همچنین اقربایی شما را که ترفیه حال ایشان بشما بگران مینماید مینوازند - و فی الحقیقه میتوان گفت که در همه ملک خانواده نیست که فائده خود را در این کارها نداند چنانچه هرگونه کوشش در اصلاح حال ایالت شرقی ما مایه تعرض و تنفر ایشان می نماید - و از این قسم کوشش بکسانیکه نمیتوانند پادشاه اصطفا و سزای زیان بکنند ضرر میرساند

و اگر کار را از پیش ببرید اشخاصی را مستلخص میبازید که
حتی شکرگذاری نمیتوانند کرد *

۴۰۲ پس سلطان بمشاهد میدان جنگ رفت و هرگز
جای با این وضع دهشت انگیز دیده نشده بود - آسمان برابر
و باران سرد و باد شدید و خندهای سوخته و میدان بکلی
برکنده و در زیر ریزه‌های شکسته هرچیز و خرابیها پوشیده
و در اطراف افق اشجار متراکمه خاوه بممالک شمالیه مثل
ماتم زندگان سیاه پوش بر پا و میپاهیان در هر جا در میان کشتگان
پویا و زخمیهای بغایت وحشت ناک و لشکرگاه با سکوت
همه چیز بجهت افزایش هولناکی این حال موجود بود -
هیچ آواز ظفر و حکایتی لطیفه استماع نیفتاد اما هر جا سکوتی
کلی و ماتم آثار - سرداران و چند نفر از میپاهیان که باشکل
تمام کفایت صیانت اعلام میکردند در اطراف آن جمع
شدند - لباس ایشان بسبب شدت معرکه دریده و خون
آلود بود لیکن با وجود اینهمه جامه‌های کهنه و وهن و هوان
اظهار وضع مردانه نمودند - حتی اینکه در وقت پیدا شدن
کوکبه سلطان او را با آوازهائی که غالباً قرین ظفر است
قهنشت گفتند اما چنین مینمود نه علی الاتفاق و نه یا دل
خوشی زیرا که در این لشکر که اهالی آن علی السویه قابل

تمیز و تعصب مردانه بودند هر شخص میتوانست تخمین
 وضع جمیع را بکند - سپاهیان از تعداد زیاد کشتگان و مجروحان
 و نیز از قلت امرای دشمن متعجب شدند - عدد جمیع
 گرفتاران بهشت صد نفر فرسید و سپاهیان مقدار فتح خود را
 بر حسب این عدد تخمین کردند زیرا که عدد کشتگان بیشتر
 دلیل بر شجاعت مقتوحان بود تا بر فیرزهی فاتحان - بالجمله
 اگر چنانچه اتفاق افتاد بقیة السیف لشکر دشمن با نظم و ترتیب
 و غالباً بغیر سر خوردن حتی باثبات وضع مردانه و مستعد
 تجدید جنگ پس نشسته بود محض غلبه در میدان جنگ
 چه فائده داشت - در ملکی با این وسعت بزرگ عرصه زمین
 برای ایشان کفایت معارک متواتر و علی الدوام میکرد *

۴۰۳ چیزی که از تهیه و تدارک آزل سراق البحر که خود را
 اخوان سواحل مینامیدند علی الظاهر کمتر مایه بیم بشود نبود -
 چند نفر از دزدان مذکور بر حسب عادت صیدان بهائم
 وحشی جوقه جوقه در ماشوعای کوچک که گنجایش بیست
 یا سی نفر میداشت سفر دریا مینمودند و عرضه اختلافات
 اهویه روزها در حرارت شدید آفتاب و شبها در میان انحراف
 نمناک بسر میبردند - فرری که بر این طرز زندگی مرتب
 شد بواسطه نا پریشانی و فسق و فجور ایشان از دیار پذیرفت

و چون مثل قبائل وحشی از ایام تنگی بی پروا بودند و با احتیاط و مأل اندیشی تدارک قحط نمیدیدند مکرراً اتفاق می افتاد که بشدائد تشنگی و گرسنگی مبتلا میشدند - اما همان ذلت و معویت مایه تحریک عرق همت ایشان شد چنانچه از هیچ خطر باک نداشتند و بمشاهده کشتی دشمن حالت ایشان قریب بجنون میگشت - عادت ایشان حمله علی الفور بود و غالباً در وضع آن تأمل نمیکردند و نوع کوچکی ماشوها و حذاتی که در راندن آن بکار میبردند سبب حمایت و سلامت ایشان بود *

۴۰۴ قتل عام تا تمام این شب وحشت ناک جاری بود و قاتلان بنوبت از عهده کاردانگی و میر غصب بر می آمدند و در همان وقت شراب خورده جامه های خون آلوده را بر میزها می گذاردند - بالجمله در میان اینهمه خونریزی ابقا بر بعضی مردم کرده اظهار خوشی هرچه تمامتر در نخشش حیات ایشان می نمودند - چنانچه جوانی را بانچه های مسرت آمیزها کرده میر غضبان او را از زمین برداشته در بغل خون آلوده خود بجهت اظهار رضامندی گرفته میگردانیدند - پس نوبت بر مردی رسیده حکم دادند تا او را بزندان دیگر ببرند و این معادل اشاره برگ بود - دختر وی چون از اندرون زندان

صورت حال را بر این منوال دیدن در میان نیزها و شمشیرها
 برآمده و پدر را در آغوش گرفته و دست در گردن او حمایل
 کرده بگریه و زاری پیش قاتلان داد فریاد میکرد بقدری
 که دست از کار باز داشتند - پس گویا بجهت اینکه صحبت
 دختر را که لابد در خاطرهای ایشان اثر کرده بود آزمایش
 نمایند او را گفتند پس خون اعدای دولت جمهوری را باین
 بخورد و جامی پر از خون بوی دادند - دختر آنرا آشامید
 و پدر خود را نجات داد *

۴۰۵ در آن شب باران نبارید اما هوا از ابر و انحراف رودها
 پر بود و بر خلاف عادت از فصل قلع و سنگرهای محاصرين
 صدائی بگوش نرسید مگر اینکه همه آهسته از سنگرها شنیده
 میشد و بر فصل نیز روشنائی چراغها جا بجا نمودار شد
 و کشکچیان گاه گاه آواز بلند کرده خبر آرامی میرسانیدند -
 اهل فرانس اعتماد بر هنر مهیب سپاه سالار خود نموده
 نهضت دشمن را که در دفعه قبل از این شکست داده و هنوز
 امیدوار آن بودند که بار دیگر نیز از پایه قلعه با صدمه و لطمه
 رد بسازند از مقامهای بان خون نگاه میکردند - و انگریزان
 با صفوف جمع شده ایستاده همان رغبتی که دشمن در باریدن
 آتش فنا مینمودند در مقابله آن ظاهر ساختند و هر دو طرف

در قوت و نظم و ترتیب و شدت سبعتی که در خاطرهای
 بی باک ایشان خلجان میکرد مسارات داشتند - قدارک صدمات
 پیش لازم بود و در هر دولشکر هنر و حذات سپاه سالار
 مانع عجز و انکسار در وقت امتحان بود چنانچه تصرف قلعه
 از لوازم همت شخصی هر لشکری دانسته شد - علاوه بر این
 میل و رغبت انگریزان بنام و ناموس اشکری با کینه قدیم
 که با مردم شهر داشتند امتزاج کتبی یافت و خونریزی فراوان
 و مشاق و متاعبی که در این اواخر کشیده بودند مایه آن
 گشت که شدت و سبعت اقصی الغایه در هینهای بسیاری
 جایگیر شد زیرا که اینگونه چیزها مورت تنفر مردم عالی
 همت از قتل و ظلم است اما موجب تسلط قلوب
 عوام میشوند *

۴۴۲ میخواستیم اینکه این منزل را که قبل از این قصر
 ملوکانه بود و حال نصف آن خراب شده است بکرایه بگیریم -
 خانه مزبور بر سطحهایی که با باغ از ته تالاب افراخته اند
 در بای کمر کوهی مقوس و در سایه اشجار متراکمه شاه بلوط
 واقع است - غریبترین و خوشنما ترین اوضاعی که چشم انسان
 ندیده است از میان ستونها بنظر می آید - از یکطرف کوه
 و بلا نامله بالایی سر انبوه انبوه سروهای بغایت بلند که گویا

سر آنها به آسمان نفوذ میکند نمودار - و از بالا نیز چنانچه گویا
از میان ابرها آبشاری با غزرات بسیار که بسبب کوهستان
بر درخت بهزار جدول منشعب شده بدریاچه میریزد -
از طرف دیگر صفحه نیلگون دریاچه و کوه از شراها و منارهایی
بلند منقط مینماید - اوطاقهایی خانه بغایت جمیع اما
به اسباب و قدیم است - سطحها که بالای دریاچه است
و از آنجا زیر سایه درختهایی غار بقدری بزرگ که مستحق
اسم غار پیتیان است میتوان رفت بغایت دلکش است - تا در
روز در کوه و مکث کردیم و حالاً به ملان برگشته منتظر اتمام
بندوبست در باب کرایه خانه ایم - کومو فقط درشش فرسخی
ملان است و کوههایی آن از کلیسائی که در آنجا است
دیده میشود - کلیسائی مزبور یکی از غرائب صنائع است
و از مرمر سفید مبنی و از آن خبلی منارهایی بلند و با دقت
تمام تراشیده و آراسته شده است - دسته دسته شهبوق درخشان
که هر آن بطارم لاجورد میرسد یا در محلی خلوص آسمان صاف
اتالیا یا در شعاع نور قمر در زمانیکه ستارها در فواصل آن صور
خوشه خوشه در قلعاع مینمایند از آنچه بخیال من در قوه هنر
معمار است تأثیر در خاطر میکند *

از آنجا اندک مدائمی بگوش فرسید بایشان چنین مینمود که چشم سپاهیان در اردوی میسویان بسته حواب غفلت بوده اما هنوز بدامنۀ زمین مرتفع نرسیده بودند که از استماع نعره های بلند اهالی اسپانیا و بغتۀ نمودار شدن سواران لشکر ایشان که از سنگر و سقناتها بیرون آمده و بیابان کوه رفته بر سر ایشان میریختند متحیر شدند - اهالی اسپانیا که آلات و یراق خود را حرکت میدادند بخیل پریشان قلقلان مانند دیو و جن در میان هوا شتابان مینمودند - مدد ایشان نیز بواسطه نیمه تاریکی هوا زیاده از آنچه بود و قدّ اسپ و سوار بغایت بزرگ و زیاده از هیكل جسمانی بنظر ایشان می آمد - وحشیان هیبت زده غالباً با حمله دشمن ایستادگی نکرده و با حرکت مزبوحی تیر انداخته بدون زیاده مقاومت بسرعت و بدون نظم و رویت بجانب میدان فرار کردند *

۴۰۸ در مرگ وینزی مانند حیات او آثار جبن و شجاعت بطور غریب امتزاج یافت - بدین معنی که در وقتیکه جمعی بی سرو پا بشور و غوغا اطراف قلعه را فرو گرفته و ارباب قلم و قوآن لشکر از روی خیانت از سر او پاشیدند رایت آزادی را با دلیری تمام افراخته و بر بالا خانه آمده و خود را با زدهام نشان داده با فصاحت تمام بجلب شهوات مختلفۀ اهالی

روم پرداخت و خواست ایشانرا حالي بکند که در اين امر
 ترقی يا خرابي او و دولت جمهوري روم بيکديگر بسته و مربوط
 است - کلام او را با لعنت و سنگ انداختن مقطوع ساختند
 و بعد از آنکه تيری بمر او خورده ياس و مجز کلي بخاطر او
 راه يافته با گريه و زاري بجاذب اوطاقهاي درون شتافت و
 از آنجا بامداد لحاف بجاي رسن که پيش در چپهاي زندان
 آويخته شد پائين آمد - نو ميد و مايوس از امداد شده تا
 شام محصور ماند درهاي قلعه را با تير و آتش گرفتند و او را
 در هنگامی که لباس خشن پوشيده خواست بدر بزند شناخته
 بسطح قصر که محل فتواها و گویا نطق هلاک او بود کشيدند
 و تا یکساعت تمام بمحرف و حرکت و نیم مرده و تقريباً
 برهنه میان عوام ايستاد - تعجب و خواهش نفحص حال
 بر شدت عداوت ایشان غالب آمده هنوز خیالات احترام
 و رقت در حق وي در دلهاي مردم خلجان میکرد چنانچه
 اگر يکي از فجار جري بسينه او خنجر نمیزد شايد نجات
 مي يافت - بالجملة از زخم اول بيهوش افتاد و اعدائي او بانقمام
 بيهوده او را هزار زخم زده نعش او را بصبگها و يهوديان و آتش
 سپردند - مقابلۀ آثار جميله اين مرد غريب با معائب اوکار
 آيندگان است اما بعد از مدتي متمادي که در مرض آن

ملاحظات الحلال و انتقاد بنده گانه در امور ملک رومی نمود نام
و یغزی را با القاب ناجی ملک و آخر رومیانی که بحسب وطن
اتصاف داشتند مکرر مشرف کرده اند *

۴۰۹ بعلاوه شخصی که بواسطه شهرت فوق العاده و تعمی
در میان مردم پیدا میکند در معرض نظر خلقي می افتد که
با دلت تمام بدریالت کماهی احوال او پرداخته بغور و رفع
طبیعت او می رسند و اگر بتوانند آنرا محلّ بد قرار دهند
خوشنود میشوند - بسیار مردم هستند که در تکذیب اخباری
که در باب نیکفامی صاحب نامی در افواه می افتد و در افشا
و اشاعت معایب او معظوظ میشوند و آنچه در این امر بین
طبیعتی دریافته باشند با غرور و خاطر جمعی باطنی شروع
داده خود را بحسن فهم و درایت نسبت میدهند در اینکه
بیش از دیگران تفحص نموده و آنچه از نظر حاضر مردم مخفی
مانده دریافته و مبیب در آنچه اغلب مردم مستحسن دانستند
دیده اند - بعضی دیگر نیز زلات مرد بزرگ را اگر دو طباع خود
شان امثال آن پیدا نشود با خوشی و خود پسندی هر چه
تلمت در افواه می اندازند زیرا که در حین مرض اطوار ناستودا
او در باطن طالب ثنایی خود اند از این رو که از اینگونه نقص
برمی آید و عجب نفس از اینکه در بعضی جهات بر مردم

بلند آوازه و عالی همت سبقت دارند بر دل‌هایی ایشان استیلا می‌یابد - از طرف دیگر مکرر اتفاق می‌افتد که کمائیکه در اظهار تصور مرد بلند همت اهتمام زیاد دارند در معرض همان ملامت اند و باعث آن یا امید این است که مردم از مشاهده احوال صاحب مزبور چشم از نقایص و اعمال و احوال ایشان ببوشند یا توقع اینکه بواسطه مشابهتی که به طبیعت او دارند اگرچه فقط در اطوار نا شایسته او باشد تحسین گونه بجهت خود حاصل بکنند *

۴۱۰ در ممالکی که نظم و نسق امور آن بر بهترین وجوه باشد مکرر اتفاق می‌افتد که نا رضائی عظیم در میان مردم روی می‌دهد و مرتب میشود بواسطه اسبابی که عقل انسانی نمیتواند آنها را پیش از وقت دریافت نماید و منع وقوع آن نیز در قوه بنی نوع انسان نیست - اسباب مزبوره در اوقات غیر مقرر و غالباً بدون انقضای مدتی متعاضی عقب یکدیگر حادث میشوند و چون اداره امور هر مملکتی از ممالک عالم در دست انسان است دور نیست اگر غلط‌هایی عظیم روی دهد که مایه اشتداد نائز و رنجش مردم بشود - تردّد و عدم فیصله امور از طرف کمائیکه در اوقات پر خطر همان حکومت در دست ایشان باشد یا تهاون بلاد است آموزد در

اجرای لوازم عهده یا سعی و اهتمام بی مبالغ و خالی از فکر مائب ایشان اینهمه مایه ازدیاد مصائب ملکیّه تواند شد - در آن صورت تخم نا رضامندی که بنقد کاشته شده است سبز شده بشدتّی هرچه تمامتر برگ و بار میدهد و دلهایی مردم ریش و آزرده میشود چنانچه از جمیع امنا و طوائف دولت نفور و از اختلافات و اتفاقات ایشان علی السوّه بیزار شده به تنگ می آیند و سخمهائی را که مردم با اهتمام هرچه تمامتر دل نشین ایشان میکنند با سهولت تمام قبول کرده یقین کَلّی حاصل میکنند که هرگونه اختلاف آرا در امور ملوک داری محض بواسطه فتنه انگیزی است و جمیع امرای دولت را دنی الطبع و موصوف بتملق بندگانه میدانند - پس ضجرت ایشان از امنای دولت بمنعت از وضع حکومت می انجامد زیرا که آنرا مایه ده زنازل حقیقی و خیالی مردمی که بتمنظیم مهام میپردازند می پندارند - پس بغض و کینه را حسن درایت و فراست محمل قرار داده طول نمیکشد که ترک امین اداره امور مملکت با صدق و راستی نموده خیال میکنند که اصلاح حال گویا نه در تغییر در کارکن بلکه در تبدیل در اوضاع و آلات کلّخانه متفرّع میشود *

در باطن مردم را بر تهتک و عدم صبر و قلت امعان نظر
 ملاصت میکنند بلکه نمونه از آن کاعلتر از تاریخ ملل و قوانین
 و قواعد آن بدست می آید - مکرر اتفاق می افتد که زوال
 و انقلابات متلف لاحق کمال ترقی میشود و اصابه عین الکمال
 در وقتی است که ملت در نصف النهار رفعت و اعتلا است -
 و نه فقط بالنسبه باشخاص بلکه در باب دول اصل خطر در
 امنیت ظاهری است و استحضار از اقتدار خود و خواش
 اجرای آن سبب خرابی میشود - بالجمله در این مقام
 انقلابات بغتة و فاحشه را که ثمره خیلای بیجا و طلب عظمت
 بی انتها است در تحت ملاحظه نداریم لیکن متوجه آن قلعه
 کلی بشویم که در امور دنیا چنانچه در قوای جسمانی انسانی
 رواج دارد و بنابر آن عجز و فساد و ضعف و انحطاط که لازمه
 عین کمال است بنوعی جلوه میکند که چشم مردم از آن
 خیره میشود و بکسانیکه ظاهر امر را می بینند باعث احترام
 و اعتمادی زیاده از آنچه در آیام صبی و ریعان اوان شهاب
 و تیزین قوتی که هنوز تکمیل نیافته میشوند - در ابتدای خروج
 ایرانیان از ملک تنگ خود بجهت تاخت و تاز ممالک
 آسیا قدرت ایشان بیشتر تا در اوقات دیگر حقیقه مایه بیم
 بود لیکن در وقتیکه پادشاه ایران القای شروط معاهده انالکدام

به یونانیان نمود شوکت و دبدبه او بیش از هر چه تا حال در تاریخ ایشان بود مینمود با این همه در همان وقت بنیاد تاج و تختی که او با این همه عظمت و شان بر آن تمکن داشت بقدر متزلزل شده چنانچه اندک حرکتی کفایت بر انداختن آن میکرد و فی الحقیقه چندینی نگذشت که همان اتفاق افتاد *

۴۱۲ تقریباً در همان وقتی که ایرانیان اقتدار کلی داشتند ملک سپارتا نیز علی الظاهر در وسط السماء امتلا بود - خصم قدیم آن از نظر افتاده و در حریفان مقتدر ترین بمتعلقان خود مندم مبدل و معاهدان مخالف مقهور و متغبه شده بودند و محال مینمود که حتی دانا ترین مردم از داخل یا خارج علامات خطر را در امور هیامیه در یابن - یکی از مؤرخان آن عصر چنین مینویسد که بنیاد عظمت مملکت مزبور علی الظاهر از همه جهات واضح و متین بود - با این همه بعد از چند سال زنهای سپارتا دود آتشی را که لشکر دشمن در آتشی تاخت و تار در اطراف و حوالی مستقر حکومت افروخته بودند دیدند و سفرایی سپارتا استدعای رحمت از اهالی آتینس نموده استغاثه نمودند که همت بلند اهالی سپارتا که در روز فتح شهر آتینس را از دمار و بوار و انهدام مصون داشته بودند بنوبت سبب رمایت همان مروت در حق

ایشان باید دانسته شود که زیر حکم خصم ذلیل بودند - مؤرخ مذکور این انقلاب را یکی از سزاهای آسمانی بر کفر و خیانت میداند - اما اگر بغور اسباب چنین تغیر برسیم معلوم میشود که از ملک هپارتا که ام البلاد یونان بود تقریباً یک هزار نفر از رمایا و چهار صد نفر از بزرگان ملک در معرکه لیوکره بخاک افتاده بودند *

۴۱۳ شهر انجویز واقع است در سر زمینی حاصل خیز و خوش آیند و بنیاد آن در محلّ تلاقی رود خانهای تاگوس و زرامه که سابقاً جزیره بود نهاده شده است - زینت شهر بیشتر بواسطه باغهای بود که بطور فرانسه ترتیب داده شده اما بجهت رقت هوای اسپانیا نمایشی دیگر یافته - خیابانهای باغها بغایت طولانی و عریض و زیر سایه اشجار تارون ساخته شده - و چون خاک بغایت هازگار بود نشو و نمایی فراوان و قد و قامت بلند و شاخهای پهن سایه گستر درختها گویا پاداش زحماتی میکرد که در آبیاری آن هر روز از رود تاگوس میکشیدند - بعلاوه آب رود خانه مذکور سرمایه حوضهای فراوان بود که هریک از آن در وسط میدانی مربع یا مستطیل یا مسدّس یا مثمن واقع بود و در ایام صلح و آرامی مردم بیکاره یا خیالی در هر ساعت از ساعات روز بر صفت های مرمر نشسته

مشغول بلذت بردن از سایه و تماشا و آواز آنها بنظر می آمدند -
 آب از تماویر متنوعه خواه مناسب خواه ناملائم که از آن
 جمله تماایل بهالم و پتیاره ها و ماهیان و اسبهای دریا
 و بتان و دیوها میجست و کج و راست قطع یکدیگر کرده
 هوای اطراف را خنک میکرد چنانچه گرمای نصف النهار
 نصارت و طراوت می بخشید - در بعضی جاها آب از راه مهر
 لولها سرد رختها و سائیده آنها را نیز بجهت اظهار مهارت خود
 معمول داشته بودند و در جلای آلات موسیقی را چنان تعبیه
 کرده که بحرکت آب در نوا می آمدند *

۴۱۴ سرجان مور از اوایل ایام طعولیت مائل بقنون سپاه گوی
 و راغب بتحصیل عزت و افتخار بود و چون خود را لائق
 سرداری عساکر انگریز میدانست در این فرصت سرداری
 افواجی را که مقرر شد با سپانیا فرستاده بشوند غنیمت کثی
 شمرد - بالجمله آمال فتح و ظفر که او را در هیجان آورده بود
 بمرور دهور برهم خورد اما غیرتی که بر تحمل مشاق با صبر
 و ثبات مترتب میشود هنوز باقی بود و با دل قوی عرضه
 داشت بخت نامساعد را قبول کند - و چون استظهار به هنر
 و ادراک خود داشته بفالشها و شکایتهای بیجا و جهالت آمیز
 امتنا نکرده و تدابیر صائبه خود را در امور لشکری سدّی نمود

مقابل مقام بی‌پرده که ایلمچی بر خلاف ادب خواست او را
 باختیار آن مجبور بسازد و مراجعت طولانی و پر از مخاطره را
 با نکا و فراست و رزانت طبع بانجام رسانند - بهیچ اهانت و
 تحقیر از جا نرفت و بهیچ دروغ فریفته نشد و هیچ نصیحت مایه
 انصراف عزیزت او نگشت - هر قدر بخت روی از روی گردانید
 ثبات خاطر او نقصان نپذیرفت و چون اجل گریبان او را
 گرفت و جان از قفس تن از هم ریخته خواست بجهد همت
 بلند او بهیچ وجه پست نشد - بعد از آنکه آنچه لازمه راستی
 و درستی در حق دیگران بود بجای آورد و ملاحظه مقتضیات
 حقوق خود نمود نه ضربت زخم کاری و نه امتداد وجع
 و دردی که قبل از مرگ باورسیده میتوانست جوانمردی
 و قوت قلب او را کم کند یا مایه تنزل اعتبار و حرمت وی
 بشود دراینکه مستحضر از استحقاق خود شده در حالت نزع
 ادعا بر شکرانه ملّتی که در حق آن این قدر خدمتها کرده
 بود نمود و میتوان گفت که اگر شهرت و نام و ناموس مایه
 امتیاز اینگونه مردم بشود مرگ او را با سائرین یکسان نمیکند *

۴۱۵ مرد عاقل حتی الامکان آرام و فراغت خود را بسته
 باهوایی مردم دیگر نمیگذارد اما نیت ضمیر پاک خود
 و حسن ظنّ دوستان که بلند همتان آنرا بمشابه نیت پاک

ثانی مشمارند فقط دیوانی است که غالباً ار فتوای آن پیرایه دارد . علی ای حال هر کس که بر منصبی خطر مقرر شده است بدون اعتمادی معقول بحسن ظن کسانی که او را بر آن عمل بر داشته اند نمیتواند از عهد آن کمایمعی بر آید - و بواسطه مخصوصات حال تقویت امان دولت بجهت سپاه سالار لزوم تمام داشته وادش ارمه حق امداد کثی ایشان داشت زیرا که محض مناعت دستورالعمل باصرار ایشان اقدام در این سفر و نا حود مقاسات و مکانات ثابت تمام در آن پایداری نموده بود - حالاً صورت حال بر این ممال بود که با حکومت بالاشتراك که سبب احلال در تدار و تمقیص فتوحات وی شده بر کوهی خشک و عرصه سورت هوا اردو بر پا کرده بود و در اطراف وی سپاهیان بانوان و در شرف مردس یا مرده و کمابیکه همور در حای حون مانده رحمت رائد الوصف کشیده بدون اینکه پناهگاهی درست از احتلاف هوا با لباس و غذائی نقاده داشته باشند مریضند - دشمنی که در این اواخر در حمگی حو حوار که مایه دشت بدلان از عواقب مانع آن شده ناوی پیچیده رده بودند با جمعیت ریک او را از هر طرف احاطه کردند و متصل با فواج وی ادیت مرسا میدند و هر لحظه تهدید قاحت و قار بر توانی

لشکر او که روز بروز ۵۵۰ آن کم میشد می نمودند - در آن هنگام
 پراضطراب بسیار اوقات اتفاق افتاد که سرداران با یم تمام
 از خبری که در باب تاخت و تار اهل روس بر اردویی
 ما بانواه افتاده بود بمنزل سپاه سالار میشتافتند اما محض
 از وقار و سخنهایی خوش او اطمینان یافته بر میگشتند - حتی
 در معتبرین مشائقی زبان جوانمردی میراند و وضع سپاهیان
 میداشت و کسانی را که با او صحبت داشتند در تحت رسوخ
 طبیعت مردانه خود آورد *

۴۱۶ بنابر رأی حکمایی قدیم دولتی بزرگ که معاملات
 تجارت آن وسیع بود و ثروت نزد سکنه آن بغایت عزیز بود
 همیشه در خطر آن افتاده که غیرت و جلالت اهالی آن زوال
 بیابد - اما در این باب وضع دولت کار تجر مثل دولت انگریز
 در هندوستان بود - بدین معنی که تجار اولاً بواسطه لزوم وقت
 سپاهی شدند و بعد از تحصیل اقتدار محض مقتضیات حکومتی
 بزرگ سبب درام جلالت ایشان گشت و آنچه بنقد در
 تحت تصرف دولت بود مایه ده قدرت و رغبت اکتساب
 زیاده از آن شد - بعلاوه یکی از مطالب اشمه در فهمیدن وضع
 مدنیّت در ایام قدیمه این است که کار سپاه گری نه شغلی
 مخصوص بود بلکه با امور زندگانی روزمره همه کس اعتزاج

کثرت داشت - و لهذا کسانی که اداره امور ملکیه میکردند همچنین
 بجهت کشیدن لشکر مستعد و مهیا بودند و شهرت در فنون
 حرب بالطبع مطلوب بسیاری از مردم با جلالت بود چنانچه
 این ایام در فرنگستان این گونه مردم امید شهرت جز در
 مشورتخانه یا مجلس عالی ندارند - و چون خاتواهایی بزرگ
 کراتج مناصب جلیله را فقط بجهت اقربایی خود نگاه میداشتند
 میتوانستند یقین بکنند که جمیع ایشان بطوری از اطوار فرصتی
 بجهت تحصیل نام و ننگ بدست خواهند آورد چنانچه
 اگر پدر در خدمت ملک کشته میشد غالب اوقات پسرش
 بجای او مقرر گشته و نیکامی متعلق با تمام کار او به بیگانه
 محول نمیشد *

۴۱۷ چند قسم از اهانت و تحقیر است که تحمل آن از
 دست ظلمه مایه تحقیر انسان در نظر خود می آید و مجبور
 بدان میشود که بواسطه ارتکاب بانتهای کامل و فاحش دوباره
 وقار خود را ثلث بکند - از این نوع تحقیر است شد الدی
 که مردم فرانس بر سر اهالی اسپانیا وارد آورده اند اگر چنانچه
 بتوان گفت که اعمال مقرر بقصاص بیرحمانه گاهی قابل
 اغماض و اعتذار باشد در امثال این موارد و بعد از صد و اینهمه
 اسباب عداوت از دشمنی که قواعد الهیه و قوانین انسانی او را

از ملوک در جاهه خونریزی و طلب جاه مانع نمی آید تواند
 بود - بنابراین من تصدیق اهالی اسپانیا بر این نهج است
 و بدینطور بمحافظت ملک خود و انتقام از کسانی که بر آن تاخت
 و تاز کرده اند میپردازند - و بسزای کسانی که خانهای ایشانرا
 غارت کرده و والدین را بقتل رسانیده و در هتک ناموس زنان
 و دختران کوشیده اند بر میخیزند و که با جرأت آنست که
 بگویند که اینگونه انتقام هم در نظر خدا و خلق مباح
 و واجب نباشد و ادّعی آن بکنند که شخصی که اظهار تعدّی
 در حقّ بی گناهان بدون محافظ و مددگار نماید باید مصون
 از قصاص و ایمن از مقلومت مظلومان بماند یا بتواند که هر
 وقت مصلحت بداند تاخت و تازی کرده و بهر جور و ستمی
 بخواهد ارتکاب نماید - و که مدّعی آن باشد که در عوض اینهمه
 تعدّی باید با افواج نظام در معرکه مقّرّر با دشمن تلاقی کند
 یا اینکه بگویند که فقط لشکر منظم باید بمحافظت دین و مساکین
 غربا پردازد و رعایای آرام ملک باید متحمّل هرگونه جور
 و تعدّی شده و مهمّی نساخته از جایی نه جنبید *

۴۱۸ همان ملکه پسندیده است که جمیع کارهای مارا در
 انگلند از پیش میبرد و مورث قوّت لشکر و استعداد دریائی
 ما و مایه آن نظام و ترتیب بالطّوع والرّغبه که بدون آن لشکر

جمعی بی سرو پا خواهد بود و جهازات بهیچ نمی‌آزد - محبت
 مردم بحکومت است و تعلقی که بواسطه ادراک بر مشارکت
 و مصافحت کلی خود در نام و ناموس ملک بدان دارند -
 مکرر اتفاق می‌افتد که در اداره تدابیر سیاسی همت بلند اصل
 تدابیر است و ذلالت طبع از طرف وزرا با شان و شوکت
 مملکتی بزرگ مناسب نیست - بالجمله اگر از حقیقت وضع
 امور آگاهی یافته آرزو و رغبت در آمدن از عهد لوازم آن
 کما ینبغي و بطور مناسب با شئونات خود در خاطر هلی
 ما خلجان بکنند پس باید قبل از شروع در امور امریکا بر حسب
 احکام قدیم مذهب همت را بلند ساخته مسئله از خدا بخوایم
 و همچنین علو طبع را به اندیشه و مباحثه بر رحمت واسعه
 و عنایت الهی چنانکه از ما خواسته شده است اعتماد کنیم -
 بواسطه همین اعتماد در علو همت در اتمام کارهای بزرگ
 خود پدران ما بیابانی وحشی را مملکتی عظیم ساختند
 و بزرگترین فتوحاتی که جز آن قابل انتخار نمیشود ایشانرا
 دست داد نه بواسطه خراب کردن بلکه بسبب کوشش وجد
 و جهد در حفظ صحت و ازدیاد عدد و استقرار آرامی و رفاه
 بنی نوع انسان *

حرکات هر شخص بپریم بخیال من احتمال کلی دارد که غرض
 جاه در ضمائر جمیع بنی نوع بشر جای گیر است و بر حسب
 اختلاف طبیعت افعال هر آدمی کما بیش از آن صادر میشود -
 صحیح است که بعضی اوقات مردمی بنظر می آیند که بر
 وفق میل طبعی و بدون امداد تعلیمات فلسفه هوایی ارتقا
 بدرجات اقتدار و اعتلا نداشتند ولی برواجون خدم و حشم
 و متعلقان عیدیه و سائر تجملات و لوازم بزرگی نه نهاده
 و به آنچه بجهت مدد معاش کفایت میکند اکتفا نموده اوقات
 فراغت خود را بجهت تحصیل دولت و مکننت مگذرانیم -
 اما با اینهمه اسباب آن نداریم که یقین بکنیم که اینگونه مردم
 بکلی از طلب جاه بری اند شاید سیل آرزوهای ایشان در
 جدول دیگر جاری بشود چنانچه بمطالب دیگر اشتغال دارند
 و در اینصورت نیز همان حرص بجاه مصدر حرکات و خواش
 امتیاز از سائرین مایه تحریص ایشان بجدّ و جهد میتواند شد -
 اگرچه بنظر جوانمردان بلند همت محض آگشی از آثار
 جمیله خود پاداش و انعامی کافی بنماید شک نیست در
 اینکه آرزوی شهرت بجهت تحریص زیاد با کتساب فضیلت
 در اخلاق حمیده در طبیعت انسان مرکوز است اما خواش
 مزبور مثل سائر خواهشهای انسان مکرر در مطالب دنی

و نالائق استیفا می یابد - چنانچه از وضع همان قانون جبلی که عبارت از آن طلب شهرت و نام و ناموس است بسیاری از فضائل و ذرائع عمر انسانی را استغبات میتوان کرد - زیرا که بنابر اختلافات تربیت و زحمت در تحصیل علم و صحبت نالچ قاعده مذکور مناسب با پاکی یا فساد طبیعت خواهد شد - و لهذا بنابر متانت و سخاوت عقل آثار همت بلند یا علامات مکر و فریب مقرر بخود غرضی بظهور می آید و بر حسب اینکه مردم قانون مزبور را در زینت باطن یا در آرایش ظاهر متابعت مینمایند یا بنهایت مستحق ثنا و آفرین یا بغایت سزاوار مضحکه میشوند - از این مقدمات معلوم میشود که حرص جاه مقصور بشوق و شغلی واحد نیست اما بطوری که اخلاط بر حسب اختلافات طباع در ابدان مردم تاثیرات متفاوته میکند بهمان طور در خاطر های ما هوایی ارتقا بدرجات عالیله گاه در پی این رگه در طلب آن بهمجان می آید *

۴۲۰ زبان مثل هر چیز دیگر بعد از ترقی تنزل میکند و زبان انگریز از این قاعده مستثنی نیست - از لهجه معدود اسلاف وحشی ما بکلی بیخبر هستیم اما نمونه زبان مادر و قبیله بنایی استعمال آن در امور ملک و ملت گذاشتند

موجود و چنانچه متوقع بود ساده و خالی از صنعت و بدون
 نظم و ربط فقرات و مقرون باینجاز است - چنین مینماید که
 محرران بجز اینکه نوشتجات ایشان فهمیده بشود چیز دیگر
 نمیخواستند و غالب اوقات هوایی جلب قلوب نداشتند و نظم
 ایشان اکثر مثل تاریخ و یادگار ملاحظه میشد و لهذا بجز
 در بحر و قافیه از اثر تفاوت نداشت - میتوان گفت که زبان
 ما با اختلافات چند بر حسب مطلب و قابلیت محرران
 جداگانه تا عهد گویر نامی که شاعر چاسر او را استاد خود می نامد
 در اینحال ماند و چنین مینماید که اگرچه شهرت شاگرد نظم
 او را در محاق نسیان انداخت از روی انصاف مستحق احترامی
 است که تا حال مردم از وی مضایقه کرده اند و آن این است
 که اهالی ملک خون را راه نمود باینکه هموز چیز دیگر مطلوب
 بود و شعر انگریز توانست بدرجه نظم ترقی کند - از زمان دو
 شاعر مذکور باز محرران انگریز همت بر تحصیل هیاق لطافت
 گماشته و بواسطه ترقی علی الاتصال زبان خود را بتناسبی
 که قابل آن است و بوفوری که تا حال هنر انسانی اقتضای
 آن کرده است رسانیده اند - با اینهمه در جمیع اوقات با همان
 اهتمام و فیروزی چنین ترقی نکرده اند - اجمال طریق ترقی را
 مسدود و تکلف و تصلف آنرا از جاده مستقیم انحراف داده

است و وقت بدون اینکه تغییری بشود گذشته یا تغییری بدون
 ترقی اتفاق افتاده است - بالجمله هر اعتدائی که در قوه انسانی
 باشد به سلامت عبارت میکنند چنانچه حالاً هر کس میتواند
 در تصحیح عبارت بر سائرین سبقت بگیرد یا در طوایر انشاء بر
 دیگران پیشی و پیشی می جویند و خطر این است که مبادا
 دقت ایشان به تصلف انجامد *

۴۲۱ در پس نشستن از موسکو بوئا پارت فقط تدارک صیانت
 خود دیده گرسنگان و مجروحان را بدون حمایت و گذار کردن -
 چهل هزار نفر که بواسطه تاخت و تارهایی بعیده و پر خطر
 گاه گاه آذوقه بجهت لشکریان می آوردند از عقب رفس ایشان
 اطلاع نداشتند - از این عدد منقسی باقی نماند و مرگ
 ایشان نیز واسطه هلاکت عددی بغایت بزرگتر از همراهان
 قدیم ایشان گشت - تا چهل میل راه در میان برف کشادند
 و لکرماندن خیالی مینمود که در خواب دیده میشوند باین
 معنی که نه صدایی سم اسپ و نه صدایی گالسه و نه آواز
 انسان بگوش میرسید - تا تمام راه افواج متواتر با صفوف کشیده
 و از هم ریخته در میان دو صف سپاهیان حرکت میکردند -
 بعضی از سپاهیان مذکور بر پا ایستاده و بعضی تکیه کرده
 و بعضی اسلحه را بپهلوی خود نهاده و بعضی دیگر آنها را

در بر گرفته و جمیع مرده بودند - چند نفر در همان وضع خوابیده اما اغلب ایشان بجهت وسعت زیاده مابین بدین طور نهاده شده بودند و از هر فوج و هر دسته اشخاص چند علی‌الاختیار در میان ایشان جایی گرفتند - اقوام وحشی که در اکثر اوقات قیه کشیده اقدام در جنگ میکنند این دفعه بدین حال نه پرداختند - نه فقط بدن را بلکه صورت را پوستهایی جانوران پوشیده بودند و شدت سرما بطوری بود که باکراه از میان غنیمتهایی صید ایشان نعرهائی را که علامات اول و طبعی انتقام ایشان بود میکشیدند - تیرهایی ایشان با وجود اینکه از چوب نرم مثل غوش و کاج و امثال اینها بود ثابت ماند اما شمشیرهایی دشمن مثل یخ خورد میشد - سپاهیان بواسطه فاقه ضعیف و از ماندگی خسته و بسبب برودتی که بر ایشان غلبه میکرد مست خواب گشته چون قزاقان تعاقب کرده بر سر ایشان ریختند حتی در حینیکه همراهان ایشان با بختی بیدار بجانب وطن حرکت کرده از نظر نه رفته بودند بخواب اجل فرورفتند - اهل فرانسه که بالطبع خرم و بشاش اند و میدان حرب تفرج گاه ایشان بوده حالا بقدری گرفتار بهت و خمود شدند که حتی در اثنای گفتن سخنهایی محبت آمیز که باید یکی از دوستان بکسانیکه بیش از همه عزیز

داشتند اعلام بکنند بواسطه نعاس قطع سخن کرده رسول را وداع میگفتند - فی الحقیقه در اینگونه مضائق شرجه خلاف طبیعت است از حیث اعتبار بیرون نیست و منقول است که بعضی چشم بسته تفرنگها را در دقتیکه هنوز میتوانند بکار ببرند میفنگدند و این نه بسبب بیم و امید لیکن بعضی از ایشان بواسطه غضب در حق سپاه سالار که هر وقت که پس می نشست انانی کلی لشکر بر آن متروک میشد و بعضی دیگر فتوحات نمایان بر ملل جنگجو را بشاطر آورده چون امکان شکست دادن و بر آمدن با این دشمن وحشی و حقیر نمی یافتند این کار میکردند *

۴۲۲ بر فرض اینکه دریا خشک بشود و ما از بالای ابری بلند کاسه خالی آنرا مشاعده بکنیم وضع آن چه طور غریب و وحشت ناک خواهد نمود و چنانچه گویا چاه ویل یا بئر هاریه است که عرض و عمقش پیدا نیست عمیق بی نهایت وسیع در نهایت درهم و برهم بترکیب و مبهم و صعب انگیز و هیبت آمیز - و اگر چنین حال اتفاق بیفتد چه طور مایه تحریص عقل ما خواهد شد به تفتیش اسباب وجود چنین صورت و دریافت انواع قوت و آلات که بجهت کندن زمین بدین طور غریب دست بهم داد - که آیا دریا را با بیلها حفر کرده و خاک آنرا

با ناز و سبد بیرون برده یا نه بر فرض تسلیم این تقدیر خاک
 بیرون برده کجا ریختند و لمعایی از احشای خاک انگبخته کجا
 آویختند و چه طور سنگها را شگفتند - اگر لشکر سالم و تور از ازل
 آفرینش عالم تا حال بکار اشتغال میداشتند خندق بدین
 بزرگی را نمیریدند - و نه فقط بزرگی قعر دریا بلکه ترکیب
 بی قاعده و اجزای برهم خورده و زیر و بالا شده آن که سبب
 آن فهمیده نمیشود مورث تعجب میشود - گویا هیولایی اولی
 در این جا موجود است و ممکن نیست که کسی بتواند بقوه
 تقریر تصویر این صورت کند - غارها و کوههایی صعب الارتقا
 و آبشارها و مغاک زیر مغاک و کوه بالایی کوه و کوههایی از هم
 ریخته و پاره پاره جزیرها که گویا قطعات زمین از بیخ برکنده شده
 و در آنجا نقل شده است *

۴۲۳ بخیمال من خود روز طولی و زینتی زیاد در دهات
 دارد و در آنجا بیشتر تا در چایی دیگر خوشی از آن حاصل
 میشود - در جنگلی سالها با آرام و رفاه میگذرد و امروز فردا را
 بدون تکلیف موجود می آرد بقدری که آدم از هر ساعت
 نوعی از سیری و لذت پیدا میکند و گویا خود زبان را که
 آکل هر چیز دیگر است فرو میبرد و صرف میکند - اگرچه
 کسانی که با اداره و نظم و ترتیب مملکات خود در دهات اشتغال

دارند و محض بسبب این شغل بهره ورانده از خوشی و ملامتی
 هزار مرتبه به از آنچه ممکن است اهل شهر بدانند - اما فی الحقیقه
 صورت حال چنین است که بکرور که آنرا با آسودگی در کتب
 بیشه بسر میبریم بیش از اقامت تمام سال در شهر دلکش
 و دائم می نماید - لهذا از روی انصاف و حق حال کسانی را که
 آفتاب نزد ایشان توقف زیاد کرده روز را مکث زیاد می بخشد
 اسعد باید دانست - زارع بمجرد طلوع صبح که در همان دم
 بر جمیع مزارع انتشار یافته ظلمتی را که مانع زحمات کشاورز
 می آید میبازد بیدار و مستعد کار است - و اگر بسبب کار و شغل
 از مزاحمه دیر مراجعت بکنند لشکر شب این قدر بعثت بر او
 ناخست و قاز نمیکنند که با دلالت ستاره شام راه منزل نتواند
 برد - برخلاف این در شهرها و بلاد معموره روز و آفتاب
 و ستاره و فصل بخوبی شناخته نمیشود اما در جنگل این همه چیز
 همان بنظر می آید و منشاء اهتمام زیاده در ترصد فصول میشود
 تا اینکه زراع بر حسب اوقات مقرر زحمت کشیده اجرت
 مناسب آنرا بگیرند *

۴۲۴ کامل سلطان چارلس در تدبیر مانند سرمستی که در
 اجرای آن بکار برده می مایه تعجب بود و کیاست جامع او
 در جست و جوی و سائل انجام مطالب خود از حذائت

وی در انتخاب تدابیری که باید آنرا در پی شود کمتر نبود -
 اگرچه بالطبع بقدری از شوق در سپاهگری بری بود که حتی
 در ایامی که بیش از سایر ایام حیات در سور و شغب بود
 از خانه خود نه جنید لیکن چون آخر الامر بنفسه بقیادت
 لشکر پرداخت طبیعت وی بقدری حاضر و آماده هر شغل
 مهم بود که علم در فنون محاربه و لیانت امارت لشکر
 بطوری برور داد که شهرت و فیروزی وی از آثار کاملترین سپه
 سالاران عصر هیچ پای کم نداشت - بعلاوه سلطان بدان علم
 که سلاطین را بغایت در کار و عبارت است از مردم شناسی
 و تناسب دادن طباع ایشان بمناصبی که بر آن مملور شوند
 باقصی الغایه ربط داشت - و از وقت انتقال وزیر چپورس تا
 اختتام سلطنت هیچ سپه سالار یا وزیر یا ایلچی یا حاکم برگنه
 را بر شغل نگذاشت که بر حسب استعداد و قابلیت مستحق
 اعتماد او نبود - اگرچه آن تواضع و محبت دل چسپ که
 مایه جلب قلوب مقربان سلطان فرانسه بود نداشت با خصالی
 که مورث وفاداری و تعلق مردمی است بیگانه نبود - چنانچه
 بر سپه سالاران خود اعتماد کلی داشت و بانعام و افصال
 پاداش خدمات ایشان میکرد و بر شهرت و بلند آوازی ایشان
 حسد نموده از اقتدار ایشان اظهار اندیشه ننمود - تقریباً جمیع

سرهمگان وی با کسانی که در علم سپاه کشی بازرچ اعتبار و
 شهرت رسیده اند مسارات داشتند و واضح است که ظفرهایی
 که بر حریران یافت بواسطه قابلیت زیاد سالارانی بود که
 بمقابلت ایشان میفرستاد - بقدری که اگر هنر شناختن اینگونه مردم
 و آلات دست خود ساختن ایشان هم در شدت و هم در
 رخابرانی ساطع نه بود بر استحقاق وی در اداره امور سیاسی
 شاید مایه نقص استعداد وی میشد

۴۲۵ شاید استنباط هیولایی اولی عالمی که قابل عملت باشد
 بقدری اشکال ندارد که در بادی نظر مینماید - ملاحظه اصول
 اشیا و مشاهده اینکه به چه درجات و تغیرات علی التوالی بنظم
 و نسبی میرسد که بعد از آنکه کمال یافته باشد بنظر ما می آید
 مایه مسرت مخصوص میشود - یقین کلی دارم که اگر بخواهیم
 اوضاع حکمت بالغه خداوند را در صنایع و اداره امور طبیعت
 تشخیص بدهیم باید نه فقط بحال اشیا بلکه بوضع ترکیب آن
 متوجه بشویم - درختی در ایام بهار و تابستان که پر از برگهایی
 سبز یا از گلهای و ازهار آرایش یافته یا بغراوانی میوه دار باشد
 نمایش خوب دارد و مایه نشاط خاطر میشود - اما فکر اینکه
 این درخت با اینهمه اسبابش از تخمی کوچک است و قوت
 طبیعت آنرا در ایام نوخیزی و نشوء و نما ترکیب و پرورش داده

و اجزایی تازه اضافه کرده رفته رفته بدین بزرگی و کمالی که دارند رسانیدن بنیال من مایه خوشی از نوع دیگر است که زیاده مقرون بعقل و مخصوص و فی الحقیقه ملاحظه حکمت خداوند در صنایع طبیعت است - اگر بدین طور کره ارض و این عالم سفلی را بوعی که حالا دارند یعنی مکمل و منقسم شده بهانیات مختلفه المایه که هر یک از آنها بر حسب جنس خود کمال و مایه تعجب است در تحت ملاحظه بیاریم شک نیست که این همه مورث خوشی و ارتیاح خاطر هرچه تمامتر میشود - اما جمله اشیا را در ازل نشوء و نما دیدن و از هم جدا ساختن قالب طبیعت و استخراج اصول آنرا نمودن و پس دریافت کردن که حکمت بالغه خداوند چه طور این همه چیز را اختلاط بیرون آورده قرین نظم ساخت و از احوال بسیط بدین حالت خوش آیند و مرکب که در نظر ما است رسانید همچو میدانم که این هرور دیگر است که در دل آدم زیاده خلجان میکند و هم مایه تسلی و خاطر جمعی زیاد میشود *

۴۲۶ بقدری که در قوه ضعیف انسانی باشد از یاد آوری واردات گذشته احوال خود و معاصران و اسلاف لذت میبریم و مقصود طوائفی که بهره از صنایع و علوم نبرده بودند از افراختن سنگهای بزرگ بدین ترکیب و هیئت و انشاء اشعاری لطافت

همان اراده بود . ملزوم نیست که بگوئیم چگونه در مالی تربیت
 شده این خواهش با اسباب استیغای آن ازدیاد مییابد و بدین
 اختصار میکنیم که بقدری که حرص در استیغای خواهش خود
 داریم بهمان قدر ولوع در استكمال خواهش دیگران در
 این باب علی السوّه در طبیعت ما مرکوز شده است - طفل
 با خوشی هرچه تمامتر حکایات دایه را میشنود پس درس
 خوانده با رغبت بی نهایت افسانههای جن و دیو فرا میگیرد
 و در وقتیکه سنی زیاده داشته باشد بتواریخ ملل یا حکایاتی
 که تاریخ می پندارد ملتفت میشود و حتی در ایام پیری نقطه
 چیزی که بر خواهش استحصار از وقایع احوال مردم دیگر غالب
 مییابد آرزوی بدل و ادوات حال خود است - پس تاریخ ملل
 همیشه خواه راست خواه دروغ بالغراض ما وجوع کلتی دارد
 و مایه افسوس است که حتی صمیمترین تواریخ راه بقول ما
 بندرت مییابد - اما در اینباب باید خود را ملامت کنیم زیرا که
 طبیعت از لوازم عهد خود کما ینبغي برآمده ابواب این
 علم را بر روی هر کس که بتواند کتاب بخواند و در مصامین
 آن فکر بنماید گشاده است و تحصیل که بالطبع از همه دل
 چستر است براشمنائی عقل از همه با فائده تر تواند شد - چنانچه
 اگر بنیاد کار ما بر عقل باشد معلوم خواهد شد که مقصود از

درس خواندن نه تفرّج خاطر در ایام فراغت و نه استیغای
عجب و خود نمائی است - و همچنین مانند نحویان و حاشیه
نویسان بتحصیل علم جهت آسانی و سود دیگران مانند فلاسفه
و امرای ملکیّه قناعت نخواهیم کرد و کذا لک شهرت مختصر
تفرّد و توغّل در ملوم را در ازای صرف ایام زندگی در کنج کاری
افسانهای ازمنه سابقه بر خود نخواهیم بست - زیرا که اینگونه
کارها انحراف از طریقه مستقیم تحصیل علم و ترک مقصود
اصلی علم تاریخ است - فی الحقیقه توجه بعلمی که نتیجه
آن بوجهی از وجوه بهتر شدن ما هم در اخلاق خود و هم در
سلوک با دیگران منجر نشود نوعی از بطلالت است اما خوش
آیند و مقرون بکیاست - و علمی که باین واسطه تحصیل میشود
بعینه مثل جهالتی است که مایه ملامت نباشد *

۴۲۷ اگر شخصی نتواند و نمعی بر خود بگیرد این از همه
بهتر است که باطن او مانند ظاهری بشود - اشکال دارد که
کسی نامدّتی صورت ظاهری بر عمل خود به نهد زیرا که
اگر صدق و راستی اصل کار او نباشد طبیعت همیشه میل
معادّات بسال اوّل خود نموده دیر یا زود پرده از اسرار بر گرفته
حقیقت حال خود را ظاهر خواهد ساخت - لهذا اگر مصلحت
کسی در ابراز دیانت و امانت باشد باید او فی الحقیقه متدبّن

وامین بشود پس دیانت او بطوری که جمیع مردم بر آن
 تحسین نمایند بظهور خواهند رسید - بالجمله صدق و راستی
 علی الخصوص در امور دنیا بالنسبه بدقائق و موهبات مکر
 و تزویر فائده کلی دارد و در اجرای مطالب دنیوی بیش
 از همه چیز آسان و آشکارا و مقرون بحفاظت و امنیت است -
 در راه صدق زحمت و صعوبت و تشویش و اضطراب و خوف
 و خطر کمتر یافت میشود چنانچه بسلوک در آن طریق بخط
 مستقیم بمقصود میرسیم و کذاک درام و پایداری صداقت
 از سایر اخلاق زیاده است - مکر و فریب و گریزی روز بروز
 ضعیفتر و مستعملان آنرا کمتر در کار میشوند بخلاف صدق که
 بالنسبه باستعمال آن قوت میگیرند و چندان که مردی در
 رعایت آن مداومت نماید فائده زیاد عائد حال او میشود -
 از این رو که مایه تاکید بنیاد شهرت او میشود و اشخاص
 دیگر را که با ایشان سروکار دارند بر آن بار میدهند که اعتماد
 کلی بر او بکنند و این یکی از فوائد و منافع مالاکلام در امور
 روزمره است *

۴۲۸ تخيال من اصل جميع مصائب این ملک را بیک
 چیز حمل میتوان کرد و آن این است که حال جمیع بلاد
 متعلقه بدولت ما بوجه کلی و شامل و بفکر مربوط و مناسب

در پیش نظر نداشته حقیقت اوضاع و احوال آنرا چنانکه باید در تحت ملاحظه نیاوردیم - بالجمله دولت ما با وجود اینهمه ممالکی که از دست رفته است هنوز وسیع و متنوع است - با وجود تخفیف اقتدار اهل مشورت خانه که از خوبترین زینتها و حقوق ائمه عاری شده اند هنوز این قدر اختیار باقی مانده است که اگر بخواهیم میتوانیم بر عالمیان ظاهر بسازیم که مستحق اداره امور مملکتی که وسعت آن از آنچه در تصرف ما تا حال بوده است کم نیست و کذا لک برانند استمرار حقوقی که اهل مشورت خانه در نصف النهار اقتدار عادتاً مدعی آن بودند هستیم - اما اگر بدرجه بلند آنچه لازمه عمل ما است نرسیم و در دائره عقل و تدبیر بسطی مناسب با وسعت بغیث ندهیم یقین باید کرد که هرچه در اطراف ما است علی التدریج نقصان خواهد پذیرفت تا اینکه بالاخره امور ما مانند عقول ما محدود و مختصر خواهد گشت *

۴۲۹ مؤرخ تاریخ ملل فقط حقیقت و راستی را مانند بت پرستش کرده باید از هر چیز دیگر بی پرزا بشود و این قانون را وضع باید کرد که از عصر خود صرف نظر نموده به آیندگان ملتفت بشود که مبدا محض متملق دانسته شود - و متملق عیبی بکلی منافض صدق تاریخ چنانچه پهلوانی

لعل بهدانه بزللف بچسپاند ناشایسته است - بعلاوه باید
 مؤرخ بك ندان و از رشوت خوری بری بشود و از ابراز
 بی تحاشی مطلب خود اندیشه نمایان بلکه صدق را صدق
 و دروغ را دروغ بنامد - در نوشتجات او جایی محبت و عدوان
 و تشویر و رحم نشود اما در حق همه مردم انصاف بکند و بهیچ
 کس زیاده یا کم از آنچه مستحق آن است حمل ننماید
 و باید خود را مانند بیگانه و بدون شهر و مسکن و در تحت
 هیچ حکومت و مالک نفس خود و بی پروا از آنچه پسند
 خاطر مردم بیاید و فی الجمله معض راوی و قانع جلوه بدهد -
 در بند و امر قدم با تیزی زیاد بر ندارد اما باید رفتار او ثابت
 و بر یک منوال بشود - مطلب را با نظم و ایجاز ترتیب دهد
 و عبارتش سهل الماخذ و با ادب - زیرا که مقصود اصلی مطلب
 صدق گفتار و آزادی و شرف عبارت در کمال معنی و سلاست
 است و همچنین تصریح معنی را بالفاظ متروک و مبذّل
 نکنند چنانچه هم عوام آنرا بفهمند و هم علما بر او ثنا بگویند *

۴۳۰ اعتقاد بر جبهن شخصی که بخت خود را در مخاطرات
 حربیه آزمایش میکند و احترام سپاهیان و عنایت اینهمه
 سلاطین جنگ جو حاصل کرده بود بطوری که از نظر ایشان
 نیفتاد از خیال ما استبعاد دارد - اما ساعات و فواصل حذاقت

آن دارند که پی بطرف ضعیف شخصی برده تبر بر آن می اندازند
 بدین معنی که اگرچه شجاعت دیوکلئیان بالنسبه بمقتضیات
 وقت و لوازم عهد او کمتر از آنچه باید هرگز بروز نکرد اما
 چنین مینماید که همت بلند و تهور مردی بهادر که طالب
 نام و ناموس و مخاطره باشد و سر بمکر و تزییر فرو نیاورده
 بی تقاشی دار طلب گشته اقران خود را بمتابعت بخواند
 در طبیعت وی مرکوز نه - قابلیت وی چندان باهر نبود اما
 کفایت کار میکرد لیکن رزانت عقل او که بواسطه تجربه و اطلاع
 بر امزجه مردم ترقی کرد و حذاقت و سعی و اهتمام در
 اداره امور و سخاوت با اداره و کفایت و سخت گیری با مرورت
 بخوبی امتزاج یافته و غایت حيله بازي در لباس طرز بی ساخته
 سپاهی و ثبات در پی مطالب خود و طبع ملأئم در تغیر
 و سائط انجام مقاصد و بیش از همه کمال هنر در ترجیح دادن
 مصالح خود بر استیغالی شهوات و اغراض دیگران داشت
 و کذاک حرص جاه و طلب نام خود را در لباس انصاف و فلاح
 ملکی جلوه داده صورت ظاهری بر اعمال خود مینمود -
 دیوکلئیان را مثل آغوستوس بانی مملکتی جدید باید خواند
 زیرا که مانند آغوستوس که قبصر او را بغرندی برداشته بود
 بشهرت در امور مملکداری بیش از فنون حربیه مشهور و ممتاز بود

و هیچ یک از این دو سلطان ما دایمی که ممکن بود کمر بند بر
گذرد دست بشمیر نمیبردند *

۴۴۱ در باب اسباب دولت و مکنات که اهالی بلاد
متعلقه بواسطه مید ماهی از دریا فراهم آورده اند اهالی هلند
با همه مداومت و ممارست و فرانسه با همه چستی و چالاکي
و انگریزان با همه حذاقت صائب و جلالت متین مثل
اهالی ممالک جدید در حقیقت هنوز بالنسبه بسائر ملل
بواسطه حدیث جدید آن حکم طفولیت دارند و قوام مردی
نیافته اند این شغل بغایت خطرناک را بجهت تحصیل مدد
معاش بعد افراط نرسانیده اند - و چون این چیزها را در تحت
ملاحظه می آید و فکر آن میکنم که غالباً حقوق تربیت
و پرورش بر ذمه اهالی بلاد متعلقه نداریم و خمیر مایه
این حالت خوش قیود و نواهی حکومتی که اعیان آن
همیشه بر حذر و متشککی باشند نشده است بلکه از روی عقل
و صلاح بحال ایشان پروا نداشته طباع بلند همت اهالی
این بلاد را بحال خود در تحصیل کمال گذاشته ایم ملاحظه
نتایج آن و مقدار فوائدی که بواسطه آن عاید حال ما شده
است سبب آن میشوند که نخوت اقتدار فرو می نشیند و
جمع فخر من از فراست و حسن تدابیر انسانی باطل و نابود

میشود چنانچه سختی من بنرمی مبدل میشود و قدری
بآزادی میبخشم *

۴۳۲ چون ملل با تربیت فتح کردند یا ممالک دیگر را
با ملک خود منضم ساختند میتوانند جنگ را با ننگ و ناموس
بآخر برسانند - برخلاف اقوام وحشی که بجز باستیصال طائفه
که مغضوب ایشان است اکتفا نمی کنند - مقصود ایشان
در جنگ نه فتح بلکه قلع و قمع دشمنان است و اگر اقدام
در حرب نکنند تصمیم عزیمت میدهند که روی دشمن را
با چشم مدارانه بینند اما منافست را با خصومت ابدی
جاری بدارند - اول و غالباً فقط قانونی که آدم وحشی
در سینه‌های اطفال وضع میکند خواهش انتقام است و این
قاعده بهرور دهور در خاطر وی قوت زیاد میگیرد و چون
بکمتر چیزی از اشیاء توجه میکنند این صفت بسدی قوت
مییابد که غالباً بهر مردمی که شهوات ایشان از کثرت کار و اختلاف
اشغال انحطاط یافته است معلوم نیست - اما خواهش انتقام
که بر قلوب مردم بی تربیت استیلا مییابد بیشتر بشدت سبعی
تا بخشم انسانی مشابهت دارد چنانچه حتی از روی غضب
بدون ملاحظه بر می‌خیزد و اگر اتفاقاً از سنگ ضرری بایشان برسد
آنها بر حسب غلبه شدت گرفته میخواهند از آن انتقام بگیرند

و همچنین اگر در معرکه زخم تیر بخورند آنها از زخم بکند
میشکنند و بدنشان خالیده در زمین میزنند *

۴۳۳ قبول این مسئله میکنم که بنابر تجاربی که تواریخ
دول فرا گرفته شده دول جمهوریّه ایام قدیم از بسیار جهات
عیب ناک و عرضه ملامت بودند چنانچه از عدم ثبات
و انصاف و بسیار مفاسد دیگر که در میان آن رواج داشت
چشم نمیتوان پوشید - اما با اینهمه اگر بحال دول جمهوریّه قدیم
یونان ملتفت شده و ملاحظه منزلت رفیع آنها در حرب و علم
نموده فکر آن بکنیم که بواسطه همان دول قوای انسانی بچه
قدر ارتفاع یافت انکار نمیتوانیم کرد که هر قدر دول مزبوره از
حیثیت بی انصافی و پاداش خدمات مردم بزرگ بعقوق
و کفران نعمت خالی از عیب نبود اما اقلّاً مصدر و منشاء
قدرت ملک شد و در اوقات اضطراب و مخاطره اظهار قدرت
خود را بطور غریب مینمودند - و اگرچه از ملاحظه اوضاع دول
جمهوریّه قدیم مجبور بدان میشویم که بظلم و تعدی آنها
بالتسبه ببلاد متعلقه بخود و اعمال شنیعه و مقررن بکفران نعمت
و بیداد در حق اهالی شهرهای خود اعتراف بکنیم اما از
طرف دیگر جلادت و ثبات و همت بلند و جدّ و جهد آنها
در امر مهمّ که بفکر آن باید افتاد اقتضای تحسین و تعجب

ما میکند و باید اقرار بکنیم که وضع دولت جمهوری مایه
 بخش قدرت است که در هیچ وضع دیگر حکومت یافت
 نمیشود و سبب آن این است که هر شخص امتزاج کلی در
 امور ملکیه دارد و جمیع قوای نفسانی و جسمانی او در حرکت
 می آید و هر کس احساس میکند که بجهت خود نه از برای
 دیگران جنگ میکند و مراعات مطلب و صیانت امر و شان
 و مصلحت خود را مینماید - لهذا هرگونه اعتراضی که از
 دول جمهوریّه در باب سّدت اعتراضی که بر وجود آن
 مترتب میشود و قلت دوام و معائب نفرت آمیز گفته
 بشود جمیع مردم متفق القول اعتراف بمزید قوّت و اقتدار
 این وضع حکومت مینمایند *

۴۳۴ ترقّی اهالی روم قدیم در کار دریا و تفحص مجهولات
 حتّی بالنسبه بمساعی اهالی یونان کم و مختصر بود - خاصیت
 طبیعت رومیان و تربیت لشکری و وضع قوانین ایشان دست
 بهم داده موجب این شد که از تجارت و امور بحریّه استخفا
 نداشتند و از سببی نه ایشانرا بهوای اقتدار در دریا ترغیب
 داد لزوم مخالفت با حریف مقتدر بود نه خواهش از دیار
 موادّ تجارت - و اگرچه طول نکشید که برایشان واضح گشت
 که بجهت تحصیل قوّت مطلق که مطمح نظر ایشان بود

باید دریا را مالک بشوند اما هنوز خدمت چهار را در خدمت
 فرودتر از کار سپاهی شمرده آنرا بجهت کسلی مقرر نموده
 که بر حسب پستی درخت لائق دخول در حرکت سپاهیان
 شوند بالجملة در تاریخ دولتیه هموزی واقع که علامت
 توحه ایشان بر دریا باشد بحر در اوقاتی که مبدع و طفر
 بود در جهت ملاحظه نمی آید و چون در عمل با شیامت
 و نظم و ترتیب جمع دول بترتیب را که در سالف زمان معروف
 بوده مقرر ساخته بودند بحالات اهالی ملل مسخره در مروج
 داشت بازار تجارت اقدام نکردند و بر آن ملت حکم
 حو و ملح شور اشغال ناموزع و شرعی مایه تزلزل و پستی
 هر شخص از احرار ملک دانسته شد *

۴۳۵ احوال اسل در این کره ارض که مسکن و مغلوب دست
 وی است در سار جهات بغایت عرب است - ندین معینی
 که از قراری که معلوم میشوند اگر صرف ملاحظه ترکب آدم
 شود دلتسبه سائر سکمه عالم دلیل و هم در تدارک حوائج
 طبعی و تهته اسباب صلابت خود از دشمنان نامعدون که
 در اطراف وی اند بپاچه است - و حیوانی مثل اوست
 که این صلع آبام را در حالت بحر کلی بسربرد یا در وقت
 پیری ندین صعب و الحراف طویل شوط کند - هیچ حیوان

دیگر از آن پوشاک لازم که بدون آن برداشت اختلافات
 اهویۀ بلان معتدله و شدائد سرما نمیشود بالطبع عاری نشده
 و غالباً بهیچک از آنها این قدر مضایقه در اعطای آلات حمله
 و دفاع نرفته است - و چون انسان علی السویه نه قوت فرار و نه
 اسلحه بجهت دفع تعدّی دشمنان ضارّه دارد و اختلافات هوا
 نیز در بدن او تأثیر کلّی میکند و کذاک قابل صرف عذائاتی
 که حتّی در بلان معتدله تا دو ثلث سال خود بخود امّا بدون
 مزه میروید نیست اگر او را محض بطبیعت خود رهاکنند
 بیش از همه حیوانات دیگر ایّام را در ذلّت و روشن و هوان بسر
 میبرد - چنانچه در کمال اضطراب از بیم و دهشت و بسبب
 قحط و گرسنگی به تنگ آمده و بوسائل دنیّه بجهت اخفا از
 دشمنان و بسیل جبن آمیز بجهت صید جانورهای شریفتر از
 خود متمسک شده باین زندگی را صرف خدمها و حیهه بازیهای
 دائمه بنماید و غارها و شگافهای کوه و درختهای مجوّف را مسکن
 ساخته و کرم و حشرات کوچک و آنچه از مخصوصات معدود
 و خام زمین میتواند هضم بکنند غذایی خود نماید و گاه آغز
 از فریسه که سباع قویتر ترک کرده اند یا بجهت شکای فرجه تر
 سر قناعت بدان فرو نیارده متنوّع سازد *

که تمیز و بیش بینی و کمال حذاقت در انجام مطالب و حسن تدبیر در بنیاد مقاصد خون از سایر معاصرین امتیاز داشت - مردی پر حرف نبود و نادراً افتتاح کلام یا اقدام در کاری که در میان بود از طرف او اتفاق افتاد - اما سخن او وزن کلمات داشت و بعد از سوال و جواب بسیار و ملاحظه اینکه اهل مشورت خانه بچه طرف میل دارند شروع در مباحثه کرده صورت حال را اجمالاً و صریحاً و با دقت بطوری فرا مینمود که آنرا غالباً بانجام مطلوب میرسانید - و چون این امر امکان نداشت بقدری حذاق بود که میتوانست مباحثه را به تعویق بیندازد و بدین طور مانع فیصله آنچه در آینده نه بر وفق مراد پیش آید می آمد *

۴۳۷ جان را بالتسبه به بدن با استادی ماهر که نمیتواند در پیشه خود بدین آلات لازمه چند که باید خوب ساخته و مهیا و آماده بشود کار بکند قیاس میتوان نمود - خوبترین مطربان پرده از ساز خارج آهنگ نمیتواند بنوازند - لهذا باید در حفظ اجزای بدن احتیاط تمام بورزیم زیرا که اگر قالب نا درست بشود جان که محرک اعضایی آن است بالطبع افعال شایسته را بطور نمیرساند - و از این جهت است که مردی که بواسطه کثرت معامی بنیان سلامت خود را خراب میکنند بعضی اوقات اتفاق می افتد که یا بهت خواب آلود یا پریشانی

قریب بجنون عارض حال او میشود - و از جائیهای ایشان بعد از آنکه یکی از اجزای بدن نقصان پذیرفته یا عیب در آن پیدا شده است هیچ امر شایسته ظهور نمیکند و گویا چون منزل آن جائی مکره و مستحب بر تعفن است از ماندن در آنجا ابا میکنند *

۴۳۸ در این وقت مدّت توقف پزارو و رفقایی او در جزیره که بیش از سائر جایهای آن قطعۀ زمین امریکا که بهوایی بد و غیر سالم مشهور بود تا پنج ماه رسیده بود و از روز اول این مدّت تا آخر آن بتوقع امداد از طرف اهالی ملک خود که در پنا بودند منصل بدان جانب نگاه میکردند اما آخر الامر از برهم خوردگی آمال خود خسته شده و بواسطۀ تحمّل مشاقّی که بشمال ایشان انتها نداشت دل از دست داده یاس بخاطر ایشان راه یافت و خواستند کلکی تعبیه کرده خود را بامواج دریا بسپارند زیرا که به ازین بود که در این جای مکره بمانند - اما چون جهاز از پنا رسید نشاط و شادی بقدری برایشان غلبه کرد که جمیع متاع سابق را بر طاق نسیان نهادند - این امر مایه احیای امیدهای ایشان شد و باندک تغیر حالی که در میان مردمی که بواسطۀ وضع زندگی خود علی الخصوص عرضۀ انقلابات روزگار اند استبعاد ندارند اعتماد و خاطر جمعی کلّی جای یاس را گرفت و پزارو نه فقط رفقای خود را بلکه اهل

چهاراتی را که او پیا آمده بودند نأسانی در آن دار داشت که
 با همت تازه دوباره در اجرای تدابیر سابق وی شریک شوند *
 ۴۳۹ در بعضی از پشها کار و شغلی متصل بدین حل
 ریاده دست می آید تا در حرف دیگر چنانچه در اغلب
 کارخانه مردوز می تواند خاطر جمع شود برای آنکه هر روز از اول
 سال تا آخر آن اگر تواند بر سر کار بماند شغل بهت او
 محدود خواهد شد - بخلاف حال آنکه کار او در شدت سرما
 که یخ اطراف رص را فرور گرفته باشد و در ایام دوز و سرمای
 هوا سخته نمیشود و در اوقات دیگر در بسته است نااحتی
 که مردم گاه گاه بدان ندارند - لهذا مسلم میشود که او دیگر
 مباد و از این جهت باید مواجب او به نقط کفایت مدد
 معاش او در ایام بکاری بکند بلکه نوعی از تدارک حالات
 مقرون تشویش و اضطراب که لازمه چس وضع بی ثبات
 است بشود - بهمان واسطه است که اگر چه مواجب اغلب
 اهل کارخانه مؤاری یومنه مردوزان است اجرت آن یک و نیم
 برابر یا مضاعف آن میشود *

(۱) ۴۳۹ شاید دانسته شود که حرکات وی در اوقات مزبوره
 بکلی حالی از تدبیر راست بود اما وضع گماه و تقصیر هرگز
 مقرون عقلی و شعور نبوده است و چس معمایین که سبب

اخلال و فساد قوای نفسانی میشوند چنانچه آدم نمیتواند
 بریت فکر بطور کامل پردازد اما مضطرب و مشوش میماند -
 گناه کار بجهت اینکه گناه خود را پنهان بداند بقدری به بهانه‌های
 بی‌هوش و حرکات مذبوحه میپردازد که چنانچه نزد جمیع قضات
 معروف است این صورت سبب افشاء نصف جرائم مرتکبه
 مردم میشود - لیکن اگر استدلال نکنیم که چون اسباب مذکوره
 معقول و مقرون بعقل نباشد محال است که منشاء حرکات
 شخص مزبور شده باشد مانند این است که قیاس کنیم که
 اشار همیشه حائق و قابل اند و این برخلاف واقع است -
 اما از ملاحظه صورت حال مطالبی را که در خاطر مشوش و بیقرار
 گناه کاری مثل او که مستعد استعمال اسباب بی پایه مکر و فریب
 و خیانت بود رهوخ داشته و او را بر آن بازدارد که پره
 از کار بطوری که اتفاق افتاده است برگیرد میتوانم استنباط کنم -
 و اقرار بر آن میکنم که مطالب مزبوره مقرون بفهم و ادراک
 نبوده و کفایت کار هم نکرد اما خداوند نمیکذارند که تقصیر مند
 بتواند قوای نفسانی خود را بفراغت و بدون خلل و زلل
 بکار ببرد *

۴۴۰ . بدین طور در آئینی که صاحبان املاک و زارعان زمین
 در معرض هرگونه تعدی و اجحاف بودند نظم و ترتیب و حسن

حکومت و کذاک آزادی و مینات شخصی در شهرها استقرار یافت - اما در این حالت بیچارگی که زراع داشتند مردم بالطبع بها بالکفایت معاش خود قناعت میکنند که مبادا تحصیل ما فوق ضروریات زندگی ایشانرا عرضه بیداد ظلمه بسازد - برخلاف این چون مردم میتوانند با اطمینان خاطر بهره از ثمرات زحمات خود ببرند بالطبع همت بر اصلاح حال خود و بدست آوردن نه همان ضروریات بلکه اسباب زینت و تحمل زندگی میگذارند - از این مقدمات معلوم میشود که آن قسم اداره و زحمت که مقصود آن تحصیل چیزی زیاده از سد رمق است در شهرها ست استقرار گرفت خیلی قبل از آنکه عادت آن درمیان زراع و دهاقین شروع یافت - بالجمله اگر خیلی سرمایه در نزد یکی از بزرگران فقیر که در قید بندگی صاحب زمین باشد جمع بشود بالطبع آنرا از نظر آقایی خود که میتواند اگر بیاید ضبط آن بکند با دقت تمام پنهان میسازد و اول فرصت را غنیمت شمرده بجانب شهر میگریزد - در آن ایام قوانین و قواعد ملل بقدری بحال اهالی شهر مناسب و بنوعی منافی با اقتدار بیحد امرا بر دهاقین بود که اگر غلامی میتوانستی تا یک سال در گوشه اختفا بماندی آزان مطلق شوی - لهذا هر بضاعتی که مردم زحمت کش

می‌اندوختند بشهر برده در آنجا جمع میکردند بعلت اینکه
شهر فقط مامنی بود که صاحب ملک میتوانست در آنجا
برمال خود این بشود *

۱۶۴۱ آدم مزبور همتی بغایت بلندتر از وضع خود داشت
و با وجود اینکه سزای هرکس که سلطان را پناه دهد مرگ
و انعامی بزرگ بجهت هرکس که او را بدشمنان بسیار مقرر
بود اظهار وفا داری ثابت و پایدار نموده از عهده آن برآمد -
چهار برادر خود را که بهمان بلندی همت موصوف بودند
با خود شریک ساخت و این پنج نفر سلطان را لباس مثل
خود پوشانیده و بجانب درختستانی که در آن نزدیکی بود
کشیده و تیشه بدست او داده چنان فرا نمودند که مشغول
به بردن هیزم اند - پادشاه تا چند شب بر بستری از گاه آرام
میکرد و غذای ناهمواری که در خانه میسر شد صرف مینمود
و بجهت بهتر پنهان شدن بالایی درخت بلوط رفته در میان
شاخها و برگهای آن تابست و چهار ساعت ماند و دید
که سپاهیان بسیار از پای درخت میگذشتند و جمیع ایشان
اشتغال بجست و جوی و میداشتند و هم شنید که بعضی
اظهار خواهش تمام در اسر و می نمودند - درخت مزبور
بعد ها به درخت شاه بلوط مستوی شد و سالهایی دراز مردم

اطراف آنرا با اعتنا و احترام تمام ملاحظه میکردند *

۴۴۲ اشکال دارند که وضعی فهمیده بشود که از سوار شدن بر جهاز این سپاهیان سالخورده و بیچاره زیاده مقرر بغم و قابل دلسوزی باشد - خود سپاهیان از خدمتی که در آن اقدام نموده بغایت فائز و راضی بودند و بر مصائبی که بعدها در معرض آن افتادند اطلاع کلی داشتند چنانچه آثار تشویش و دغدغه منضمّاً با غضبی زیاده از چهره ایشان هویدا بود زیرا که فهمیدند که از کنج آرام و آسودگی خود برغم انتقام بیستافته در خدمتی پر زحمت که نه قوای نفسانیّه و نه جسمانیّه ایشان کفایت اجرایی آن میکرد و بجائے میرفتند که بدینگونه روزی دشمن را ببینند یا دستی در فروری انجام جنگ بدانند و احتمال میرفت که از بیماریهای صعب و طولانی بی‌فائده بمیرند و این هم بعد از آنکه ایام عفو و قوت جوانی در خدمت ملک صرف شده بود - در باب این واقعه دلگیر لاین شده باید ذکر بکنم که تا چه غایت مایه بدبختی بود هم بجهت این سپاهیان سالخورده و علیل و هم بالنسبه بانجام نیک جنگی که مشغول آن شدند که از دوهزار نفر فقط کسانی که بیش از همه در ضعف و خرافت پیری بودند بجهت این امر پر زحمت و خطر منتخب شدند *

۴۴۳ بر حسب خیال من نفس انسانی بدون تربیت مثل
مرمر معدنی است که تا وقتی که سنگ تراش با صنعت
و مهارت رنگهایی آنرا ظاهر نسازد چنانچه روی آن و هر داغ
ورگی که مایه زینت است بخوبی معلوم شود محسنات
ذاتی آن پوشیده میماند - بهمان طور تربیت اگر در خاطر
صاحب عالی همت تأثیر بکند جمیع ملکات سنیه و خصل
حمیده را که بدون چنین امداد نمیتواند از پرده برآید بروز
میدهد - چنانچه مکرر اتفاق می افتد که آثار فلسفه و رشد
و شجاعت و عقل و نیکی و علوهت در سینه یکی از اوساط
الناس جایگیر است و اگر او تربیت مییافت خصال مزبوره
از پرده اختفا برآمده بروز میکرد - اغراض مردم مختلفه العمل
است و ظهور آن نیز بر حسب قوت یا کثرت رسوخ عقل
در خاطرهای ایشان و لهذا بانواع مختلف بروز میکنند و بنابر
این تولد در یکی از اقطار عالم که منبع و منشأ عقل و دانش
باشد یکی از فیضهای ما لا کلام است اگرچه با اینهمه اعتراف
باید کرد که حتی در اینگونه ممالک بسیار مردم عی و آعی
هستند که از سکنه بلاد بی تربیت برتر نیستند و اما کسانی که
از فوائد تربیت کامل بهره ور اند بر حسب مراتب درجات
کمال بزرگ دیگر سبقت دارند *

۴۴۴ در بعضی مردم آثار آزادی بزرگما بنظر می آید و در
بسیار مردم بلکه در اغلب ناس بندگی و انقیاد مقرون بنفرت
و مایه تنزل طبیعت انسانی یافت میشود - اما آزادی بدون
عقل و صلاحیت نفس چیست - بزرگترین بلبائی است که بتواند
روی بدن را که بجز هرزگی و فساد و دیوانگی که خالی از
قربت و بدن قیوم باشد معنی ندارد - اشخاصی که از آزادی
حقیقی آگاهی دارند نمیتوانند متحمل آن بشوند که مردم نالائق
اب بحرف بلند و مقرون بغرور کشاده نام آزادی را قفسیم
بکنند - با اینهمه خیالات بلند و مقرون بعلو همت در باب
آزادی را بهمچوجه محقر نمیدانم زیرا که مایه تقویت قلوب
و وسعت خاطر و تحریر و پیاداری در مصائب میشود و همچنین
از مکر و حیلی که بجهت مردمداری و جلب قلبی دیگران
است مضایقه ندارم زیرا که در انجام امور مهمه این امر با فائده
و مایه رضای مردم و در اجرای آن باعث تقویت است و گاه
گاه گویا چین از ابروی آزادی بر میدارند - و باید هر شخصی که
در امور ملکی مشغول باشد به تحصیل آداب پردازد و تواضع را
منظم بحکمت بسازد - اما در امری مثل آنچه در ملک فرانسه
حالا روی داده است امثال این صنوع و حیل بالعرض غالباً فائده
نمی بخشند - بنیاد نهاندن حکومت مقتضی احتیاط بلیغ نیست -

باید جائے را بجهت مستقرّ حکومت اختیار کرد و مردم را اطاعت آموخت و بس - اما بنیاد نهادن حکومتی آزاد که در آن جمیع موادّ متضادّه آزادی و انقیاد بیکدیگر ربطی مناسبت بدان کاری است که فکر بسیار و تأمل فراوان و ذکا و قوت طبع و عادت به نسق و نظم چنانچه همه بمرکز خود قرار بگیرد میخواهد *

۴۴۵ فقط تدارک بلبّاتی که بر تحصیل آزادی مترتب میشود منحصر در خود آزادی است - اوّل دفعه که محبوس از زندان بیرون بیاید نمیتواند تحمل (روشنی) روز بکند و تمیز مابین ألوان متفاوت و شناخت صور مردم در قوّت او نیست اما علاج آن نه در دوباره حبس کردن بلکه در مالوف ساختن او را بشعاع آفتاب است - و همچنین شاید در اوّل وهله چشمهایی اهلای ملّی که گویا در تاریکی زندان انقیاد مانده از نور منیر حقیقت و آزادی خبره و عقل ایشان تیره بشود، لیکن اگر متّصل نگاه بدان نور بکنند بعد از چندی تحمل آن اشکال نخواهد داشت - در عرض چند سال مردم عادت باستدلال و مباحثه معقول کرده شدّت آرای مختلفه تسکین مییابند و تصادم تعلیمات مایه اصلاح یکدیگر میشود و اجزای متفرقه حقیقت خالی از انتشار شده بتناسب میگرایند - آخر الامر از این همه اختلاط

و انتشار قواعد و نظم و نسق و عدالت و انصاف استقرار مییابد
 بسیاری از کار دانیان در امور ملکبّه این عصر قاعده ایست که مردم
 نباید بهره از آزادی ببرند مگر در صورتی که برانند؛ آن
 باشند بطور قضیه فی حدّه ذاته مبین وضع کرده اند اما چنین
 ادعا مثل آن حکایت قدیم است در باب سفیمبی که عزم
 کرد که تا وقتی که در شناوری کامل نشود در آب نرزد و اگر
 باید مردم تا وقتی که در حالت بندگی و انقیاد نیک دانا
 نگردند منتظر آزادی نشوند باید تا به این انتظار بکشند *

۴۴۶ قدری قبل از غروب آفتاب بر سر پشته کوچک
 رسیده بالای یکی از درختهای بلند رفتم و از شاخه که بالاتر
 از همه بود بطرف بیابان بی آب و علف نگاه کردم اما
 بدون اینکه اثری از مسکن انسانی بنظر بیاید - هر جا بوتهها
 و رمل بدون تغیر و بریک و تیره و اطراف افق مثل دریا
 هموار و بدون اینکه چیزی حائل بشود نمودار بود - چون از
 درخت پائین آمدم دیدم که اسب من گیاه خشک و بوتهها را
 با حرص تمام میخورد و چون بقدری ضعف غلبه داشت
 که نمیتوانستم راه برزم و اسب نیز بسبب غایت در ماندگی
 قابل سواری نبود خیال کردم که اگر اسرار را کشاده او را رها
 کنم مرّت باشد زیرا که شاید بعد از این این کار در قوه من

نماید - در این اثنا دلم بغتۀ برهم خورد و درازان سر غالب آمد
 چنانچه بخاك افتاده خیال کردم که وقت مرگ رسید -
 پس بفکر افتادم که بعد از چند حرکت مذبح جمیع
 امید های آنکه روزی فائده بر وجود من بیهت دیگران
 مترتب شود بآخر میرسند و باید عمر مختصر من بدین طور
 باختتام پیوندند - دفعۀ آخر نگاه بر اطراف کردم و در ضمن تفکر
 در باب تغیر دشت ناک که بر سر من می آمد چنین
 مینمود که عالم با همه ناز و نعمت آن از یاد من محو
 شده است *

۴۴۷ کمی از سلاطین عالم بیش از این پادشاه بزرگ
 بختیار یا بواسطۀ استعداد و رزانت طبع که از ایشان ظهور کرده
 زیاده مستحق عظمت و دولت بوده اند - همّتی بلند و متهور
 اما در تحت راهنمایی حزم داشت اگرچه بیرون از حدّ
 اعتدال طالب جاه و غالباً از امر و نهی انصاف بی پروا بود
 اما همیشه تن بمقتضیات تدبیر صائب در میداد - با وجود اینکه
 قول وی بایامی افتاد که دلهای مردم صعب الاداره از انقیاد
 بیگانه بود اما میتوانست ایشانرا آلت کار خود بسازد و قدری
 بغلبۀ جلالت طبع و قدری بحسن تدبیر و تزویر حکومتی
 مطلق را برقرار بدارد - اگرچه از سخلت بری نبود اما در

باب ترحم قسارت قلب تمام داشت و چنین مینمود که
هم در سختی و هم در سخا خود نما و طالب شهرت دادن
انعال خود بود *

۴۴۸ فابیوس راه بکلی مصطفی یافت زیرا که رومیان که
محافظت آنرا میکردند چون دیدند که مشاعل عدیده در کوهائی
که بالای سر ایشان بود افروخته شده و از جائی بجائی در حرکت
بود شک نکردند از این که لشکر هانیبل مایوس شده از آمدن
اینکه راه را بغلبه متصرف شوند میخواستند قطع کوه نموده
نجات یابند لهذا مقام خون را خالی کرده سویی کوه شتافتند
تا اینکه راه لشکر را ببرند یا در حین عقب رفتن ایشانرا از دست
روانند - در این اثنا فابیوس از این وضع غریب متحیر شده
و متوحش از اینکه هانیبل او را مثل فلامینیوس بدام قلف
دعوت میکرد تا طلوع صبح از اردو نه جنبید - بمجرد بر آمدن
صبح دید که افواجی که بجهت حفاظت درّه گماشته بود
با پیادگان هانیبل در کوههایی بالا گرم جدال و قتال بودند -
اما فی الفور معلوم شد که پیاده اسپانیا بجهت مدد دشمن
بالای کوه برآمده و رومیان با صدمه و پراگندگی بسیار بجانب
صحرا رانده شدند *

۴۴۹ مصیوب در یست نیزه دار اسپانیا در جناح استعمال

بجانب محلّ حمله دشمن شتافته و در عین وقت وارد شده افواج خون را از انهدام کلی نجات داد و خون پیشاپیش لشکر بنفسه و در یک دست شمشیر و در دست دیگر سپر سپاهیان را متوجّه دشمن ساخت - خبر ورود او که بزودی هرچه تمامتر در اطراف بند منتشر شده سبب احیای قوّت سپاهیان که دل از دست داده بودند گشته دوباره سرگرم قتال و جدال شدند - وضع میدان جنگ مایه ازدیاد شدت و خونخواری رزم شد بدین معنی که پنجهزار نفر بالای بند که در بسیاری جاها بیش از نه قدم عرض نداشت دست در کمر زدند - عساکر طرفین در این تنگنای جمع شد و امر محاصره شهر بکلی بسته باین بود که کدام یک از آنها غلبه بکند زیرا که اهالی شهر پشت و پناه آخر خود را عرضه خطر دیده و اهالی اسپانیا نیز مآل کار خود را مربوط بتصرف آنجا دانسته هر دو طایفه با شجاعتی که زاده یاس محض است با یکدیگر زد و خورد می نمودند *

۴۵۰ محاصره بواسطه اتفاق چند چیز غریب خصوصیت پیدا کرد و از آن جمله احیای رسم قدیم روانه کردن کبوتران نامه بر بود - محصوران تا چندین قبل از آنکه اطراف شهر فرو گرفته شوند کبوتر بجهازات و نزدیکترین قصبهائی که در تحت

تصرف دوستان ایشان بود فرستاده بودند و دوستان بر حسب مقتضای وقت کاغذ ها را زیر پر و بال کبوتر ها بسته و کبوتران بیدار صاحبان قدیم و بچه های خون بجانب شهر در پرواز آمده مراجعت میکردند - اهالی شهر بواسطه ورود این مسرمان هوایی قاسه ماه دیگر ثابت قدم مانده شهر را تسلیم نکردند تا آخر یکی از کبوتران از پرواز خسته شده در خیمه فروان آمده از تیویکی از سپاهیان دشمن که از این راز اطلاع نداشت کشته و راز بدین طور افشا شد - بعد از آن حادثه هر کبوتر که خواست بالایی اردو پرواز بکنند با وجود اینکه از آن جنس نبود سپاهیان در کشتن آن مسابقت میجستند - ثابت قدم و جوانمردی اهالی شهر قابل تحسین هر چه تمامتر بود زیرا که با وجود اینکه سه لشکر بزرگ ایشان تلف شده و غالباً بغلامان و مأمورین در شهر باقی نبود از معاهده و تسلیم سر باز زدند - و آخر الامر اگر چه از قحط و غلامان تنگ آمده بودند دل خون را نباخته خواستند از شهر بیرون بسته حمله کنند و مرگ با نام و ناموس را بر اینکه خون را بهرام دشمن سپرده مثل حیوانات مذبح بشوند ترجیح دادند *

۴۵۱ یکی از اسباب نارضایتی ایشان آفتی جدید بود که بغنة در پرگنهای ملک روی داد بدین معنی که روز قبل از

عید دریا بغایت بپوش آمده و در بعضی جاها طغیان کرده
 و در جا های دیگر اساس بندها را برکنده اغلب فرضه زیر
 آب ماند و شدت طغیان بطوری بود که امثال آن تا آن
 وقت دیده نشده و عمق آن بالنسبه بآنچه شصت سال قبل
 از این مایه خرابی هفتاد و دو قریه شده یک وجب زیاده
 بود - در این حادثه نه فقط مال بیقیاس بهدر رفت بلکه مردم
 نامحسوس هلاک شدند و محض در میسوطه بلوک فریباند
 هزار نفر غرق شدند - و هم در وقت طغیان و هم در فرونشستن
 دریا که در هر دو وقت علی السویه مایه ضرر بود سیل
 ایشانرا بد چنانچه نعشهای ایشان و حیوانات و اسبب خانه
 و تختهای جهازات بالای آب در مزارع و کشتزارها بنظر
 می آمد - بر از بحر تمیز نیافت و بر حسب احوال مردم روی
 زمین نمونه طوفان نوح گشت - از اخباری که در دست
 دارم معلوم میشود که بسیار مردم که چون مرگ را متوجه
 خود می دیدند بالای کوه ها و درختها رفته بودند بامداد
 ما شوها که کلانتران بسبت فراهم آوردن بقایای طغیانان
 روانه میکردند جان خود را بسلامت بردند - از جمله چیزهایی
 که بر سر پشته یافتند گهواره بود که با کودک آب بدانجا برده
 بود و طفل پهلوی گربه در کمال آرامی در خواب و بی خبر

از خرابی آب بود *

۴۵۲ شما از معائب عدیده خود شکایت بهترین سفارشها است باینکه بالنسبه بشما محبت و اعتبار نمایم و طالب دوستی شما بشوم - و اگر حالاً میتوانستم کار خود را در دنیا از سر بگیرم رفیقی مثل شما را که حرص حقیقی بدانستن حقیقت دارید و بدین ریب و ریا در طلب آن بامن شریک باشید که هم میتوانستم از شما بی غایه بشنوم و هم بشما بی دغدغه بگویم سعادت کبریا میدانستم - ای دوست مهربان یقین میتوان کرد که دوست داشتن حقیقت فی حدّ ذاته یکی از معظّمات اسباب سعادت انسانی در این عالم کون و فساد و مزرعه جمیع دیگر مکارم اخلاق - و اگر خیال من برخلاف واقع نباشد زیاده بر آنچه شما دارید در هیچ کس دیگر نیافته ام - پس دیگر باقی چیست تا شما مثل بهترین مردم و دوستی که هر کس بدوستی او فخر کند بشوید *

۴۵۳ پیری و امتداد ایّام زندگی این مرد بزرگ و منصب رفیع که علی الاستحقاق داشت و فصاحت ممتاز و جلال خصال و خدمات جزیه او ووقعی بزرگ که در خواطر مردم بود و بیش از همه عزّ او که مانند مرگ مایه احترام و قدسیت مردی بزرگ میشود مانع است از اینکه قلم ملامت

بر افعال او جاری شود از تملق وی اندیشه دارم اما بلاشک
 بلامت او مائل نیستم و تحقیر او از روی بغض و کینه کار
 کسانی است که او را با تملق فریفتند - بالجمله اگرچه جسارت
 تو بیخ و تفسیر نمیکنم لیکن شاید در افسوس کردن ماذون
 باشم - در آن وقت بمن چنین مینمود که قواعد کلیه وی
 ثبات ملک داری زیاده از آنچه لازمه همت مرد عاقل
 است در خاطر وی رسوخ داشت - این سخن را چنانچه
 لازمه مؤرخ است بی تکلف و بامید اینکه مایه رنجش خاطر
 کسی نباشد میرانم - بعضی از قواعد مزبوره که غالباً از سوء ظن
 او در حق بنی نوع صادر شد و بلاشک زیاده از آنچه
 باین حکم بر عموم داشت او را بر آن وا داشت که باجاری
 تدابیری برداخت که نیکنامی او بغایت منافی و از آن
 جهت از جمله جهات دیگر مایه خرابی ملک بود و
 چنین میندازم که علاج آنها ابداً صورت پذیر نخواهد شد *

۴۵۴ در مائه دوم بعد از میلان حضرت عیسی علیه السلام
 مملکت روم شامل نیکوترین آراضی عالم و مهذبترین بنی
 آدم بود - قدم شهرت و جلالت با تربیت حافظان حدود آن
 ممالک وسیعه علی التدریج قوانین و اخلاق با رسوخی ملانم
 اما مستحکم مایه رابطه اجتماع اضلاع شده بود - سکنه آرام

جوي آن بلاد از فوائد دولت و تنعم بهره ور و از اهمال
 حقيقي آن بنبخر بودند حكومتي مقرون با آزادي و با احترام
 مناسب بر پا بود - علي الظاهر اهل مشورت خانه روم اقتدار
 مطلق ميداشتند و امور ملكداري را به قیامه تفویض
 مي نمودند - تا مدت مساعد پيش از هشتاد سال نروا
 و تربين و هيدرين و دو انتونين با لياقت و حسن اخلاق
 اداره امور مملكت مي نمودند - مقصود راقم اين حروف
 در دو فصل متوالي تعريف رفاه و معموري رياست ايشان
 است و بعدها از وقت انتقال ماركوس انتونينوس به شرح
 نتائج اهمه زوال و انقراض دولت مزبور خواهد پرداخت و آن
 انقلابي بود كه هرگز از خاطر محو نخواهد شد و هنوز اثر آن
 به ملل آفاق سرايت ميكند - اغلب فتوحات رومي در
 ايام دولت جمهوري حاصل شد و قیامه غالباً بحفظ ممالك
 كه بواسطه تدابير اهل شورا و حدت مسابقت قنامل
 و همت مردانه رعايا مفتوح شد اكتفا كردند - از ابتدا
 تا هفت صد سال سلسله فتوحات متوالي بود اما ترك
 داعيه عالي عالم گيري و اجرائي اقتصاد در مصالح ملك
 نصيب اغستوس گشت و چون او هم بالطبع و هم بسبب
 وضع احوال خود مائل به صلح بود نه آساني فهميد كه بجهت

دولت روم در اتفاقات حربیه بیشتر جایی خوف تا محل امل بود و در اجرای جنگهای بعیده هر روز امر مشکلتر و نتیجه آن مشکوکر و تصرف ملک زیاده مقرون به خطر و خالی از فائده می گشت - چنین خیالات باصلاح بواسطه تجربه اغستوس زیاده وزن داشت و مایه یقین کلی او بر آن شد که با مصالح مشتمل بر احتیاط و جلالت می توانست هر مملّاتی که سلامت و شوکت در ذات روم مقتضی آن باشد حتی از قویترین اقوام بی تربیت حاصل بکند - بنابر این بعضی اینکه خود را و سپاهیان را هدف تبر اهل پارتیا بسازد در استرداد اعلام و اسرائی که در وقت شکست قراسوس گرفته شدند از راه معاهده بقاعده بمراد فائز شد *

۵۵۵ از جمله انواع مختلفه سیاست مدن که در عالم رواج یافته است چنین می نماید که سلطنت موروثی بیش از همه و بقاعده عرضه مصیحه است - آیا چه طور بدون تبسم غضب آمیز تقریر کنیم آنکه در وقت فوت پدر مملکات اهالی ملک مثل گلّه گو بتصرف پسر می افتد که نام او هنوز در میان مردم بلند آوازه نشده و خود او از وجود خود بیخبر است و اینکه بهادران ابطال و دانا ترین وزرا ترک حقوق صحیح اقتدار خود کرده و زانو زده و استدلال بر

وفاداری پندار نموده توجه بهمن شاه می جویند - استبعاد ندارد
اگرچنین مطالب آشکارا بقلم رنگین هجو و طعنه نگاشته شود
اما بعد از تأمل بدین قانون درکاری که مایه حفظ قاعده
وراثت بدین ملاحظه افراض مردم میشود اعتنا خواهدیم
کرد و برضای تمام تن در خواهیم داد بهر چاره که بسبب
آن قدرت خطرناک اختیار آقا که غالباً محض خیال است
از دست عوام گرفته شود - در مایه عزت و کناره جوی
میتوانیم بدین اشکال صور موهومه ایالت را نقش بندیم که
بنابر آن تاج و تخت با رضامندی کل و بی طرفداری جمیع
مردم در شخصی که پیش از همه برآزند آن باشد مسلم بشود -
اما تجربه بنیاد این خیالات موهومه را برمی اندازد و منجر
به آن است که در اجتماعات بزرگ انتخاب سلطان هرگز
کار مائترین مردم یا جزء بزرگ اهالی ملک نمیتواند شد -
فقط طائفه که قوت رابطه اجتماع ایشان کفایت موافقت در آرا
و قدرت تحصیل آن در سائر اهالی ملک میکند لشکریان اند -
اما چون ایشان بالطبع عادی هم بنکبر و هم بتصرع اند
بهیچوجه سزوار کار صیانت امور شریعه و حتی کارهای عرفیه
ملک نیستند چنانچه احترام بر جلالت و جوانمردی میکند
و به بذل و سخاوت تحصیل مرانی ایشان صورت میبندد

اما اول این دو صفت مکرر در سینه صاحب سببیت کلی
مرکوز است و ثانی جز با خسارت دولت به عمل نمی آید
و حریفی جاه طلب و بیباک میتواند هر دورا آلت خلاف
صاحب تحت کند *

۴۵۶ اما اینهمه دلایل با دقت اندیشیده در باب قدمت
اصل اهالی المان ببطلان می انجامد بواسطه امری واحد
که برهان بر آن بطوری قاطع است که جای شک در آن
نیست و مسئله را بوجهی قطع میکند که مجال رد آن صورت
نمی بندد و آن این است که در ایام تاستوس اهل المان
ربطی به نوشتن و خواندن نداشتند و این بیش از همه علامت
تفاوت است مابین مردم تربیت شده و طائفه وحشی که
قوت عقل و شعور و تأمل ندارند - بدون چنین اعداد
مکتب حافظه انسانی خیالاتی را که در حفاظت آن سپرده
شده است بزودی یا گم یا خراب میکند و کرائم قوای
ففسانی چون از نمونه و اسباب عبرت خالی میمانند بتدریج
از قوت خود بیخبر میگردند - عقل و درایت به ضعف
و نعاس هبوط میکند و خیالات مهیوت و بی ترتیب میشوند -
تا اینکه بکلی بغور این مسئله صحیح و مهم برسیم باید کوشش
کنیم تا در این ایام ترقی در ادبیات فرق بی نهایت مابین

فأصل و بزرگان را تصور نمائیم - عالم با خواندن و تفکر بر تجربه
خود می افزاید که گویا در قرن دیر باز واقعات بعد از ایام
بسربرده برخلاف کشاورز جاهل که او در یک جایی رخت
اقامت انداخته و فقط تا چند سال مختصر زندگی کرده غالباً
اندکی بیش از رفیق زحمت خود یعنی کار قوای نفسانی را
بکار می برد - همان قرق مابین و شاید هم بیشتر تا در میان
افراد است و با صدق تمام میتوانیم گفت که بدون نوعی
از نوشتن نتوانسته اند تاریخ معتبری از خود بدارند یا در
علوم نظریه چنانکه باید ترقی کرده یا از نور صنایع مفیده
نفسه معاش بهره وافی برده باشند *

۴۵۷ مردم بالنسبه به طبیعت سلطانی که مستقر حکومت را
بجای دیگر نقل کرد و در سیاست امور شرعی و عرفیه
ملک چندین تغیرات احداث نمود بغایت مختلف الآرا
بوده اند - عیسویان با اصرار شکر آمیز همه صفات غازی و حتی
ولی را برهانند دین خود نسبت داده و از طرف دیگر طائفه
مغلوبان قسطنطین را با مکروهترین ظلمه که معائب و ضعف
عقل ایشان مایه تنگ نحت و تاج شده مقابله نموده اند
و تا بعدی مخصوص همان اخلاف آرا در اعقاب راج یافته
چنانچه حتی در این ایام اخلاق قسطنطین یا سزار هجریا

لائق مدح دانسته میشوند - شاید اگر از روی انصاف بجمع معائنی که صدقایی دوستان او مقرّر بدان اند و خصال حمیده که دشمنان شدید العداوة او اعتراف بدان مینمایند پردازیم میتوان امید داشت که نقش طبیعت آن مرد غریب را بطوری به بندیم که بدون عیب و شرم ثبت دفتر معتبر تواریخ ملل بشود - اما بزودی معلوم میشود که اگر در آمیزش چندین رنگهای مختلفه و با هم موافق ساختن اینهمه صفات ناملائم سعی برون صورت دیو بیشتر تا انسان پیدا خواهد شد مگر اینکه ایام سلطنت قسطنطین را با دقت تمام از یکدیگر فرق کرده هر یک را علیحده در تحت نظر بیاوریم *

۴۵۸ ظاهر قسطنطین مانند باطن او به نفائس عطایای طبیعت آراسته بود - قد و قلمتی کشیده و چهره ملوکانه و حرکات و سکنت لطیف داشت - در هر مشق و ورزش مردانه اظهار قوت و چابکی خود را مینمود و از اوایل ایام جوانی تا اواخر پیری عادت اخلاق عصمت و پرهیز را معمول داشته بفظ صحت مزاج میپرداخت - از محادثت و موانست لذت بسیار می برد و اگرچه گاه گاه زیاده از آنچه رفعت منزلت او مقتضی آن بود میل به مطایبه و هزل مینمود اما تواضع و لطافت آداب او مایه جلب قلب هر کس که در

محبت او بود میشد و با وجود اینکه مردم بر صدق درستی او موهو ظن کرده اند اما در بعضی اوقات چنین معلوم شد که محبت صلبی و پایداری از طبیعت او استبعاد نداشت - اگرچه تربیتی در علوم نشده بود اما با وجود این میتوانست چنانکه باید در علم و حکمت را بداند و صنائع و علوم بواسطه کرم و استمالت از قدری رواج و شمع یافت - در اداره امور زحمت بقیاس بکار می برد و قوای نفسانیه را در خواندن و نوشتن و تفکر و بار دادن بایلچیان و رسیدن بغریاه رعایا غالباً مشغول میداشت *

۴۵۹ حتی کسانی که بر مناسبت تدابیر او اعتراض میکردند لابد شده اعتراف مینمودند باینکه در بنیای مشکلترین مطالب همت عالی و در اجرای آن نیز تحمل میداشت بدین آنکه عقائد مخصوصه تربیت یا غوغای عوام مانع قصد او بشود - در جنگ عساکر را با حسن فن سپاهگری کشیده و تهور ذاتی و القای مردانگی در قلب سپاهیان میکرد چنانچه فتوحات نمایانی که بر اعدای خلیجه و داخله دولت جمهوری یافت بیشتر بقبلیت تا بنیک بخت او حمل باید کرد - نام و شهرت را پنداش و شاید سبب زحمات خود میداشت اگر بر مخاطره رنج او و طبیعت حریفان و آگاهی اواز تفوق

استعداد خود و امید اینکه اگر کار او از پیش برون بتواند دوباره مملکت بر هم خورده را نظم و آرامی بدهد ملاحظه شود آن داعیه بی حد ریاست را که چنین مینماید از وقت خروج وی بر معارج تخت در شهر یورک همه همت را بر آن مقصور داشته بود شاید بتوان عذر گفت - بالجمله در نزاعهای خانگی که ما بین او و ماکسنتوس و لیسنبوس واقع شد رعایا را که معائب آشکار این چهاره را با عدل و کاردانی که از کلیه امور ایالت او ظاهر بود موازنه می نمودند رو بنمود کرد *

۴۶۰ اهالی یونان بعد از آنکه ملک ایشان بدرجه یکی از اضلاع روم هبوط کرده بود فتوحات دولت روم را نه باستحقاق بنیک بختی آن حمل میکردند و با تملق حسد آمیز می گفتند که آن عنقایی بی ثبات یعنی روزگار بوقلمون که در اشاعت و استرداد عطایای خود این همه قلت تمیز بکار می برد از پرواز در گذشته و از آسمان فرود آمده کنار رود تیبر را مستقر علی الدوام سریر خود ساخته است - اما یکی از اهالی یونان موصوف بفرست وافر که تواریخ نامدار ایام خود را بسکمت و عقل تصنیف کرده است اهالی ملک خود را از اینگونه اسباب متوهمه و باطله تسلی محروم ساخته ایشانرا بر حقیقت قوت بنیان عظمت دولت روم مطلع گردانید - حسن وفای

اهالی روم بالنسبه بیکدیگر و بدولت خود بواسطه عادات
 تربیت و عقاید دینی مؤکد شد - ناموس و صلاحیت نفس
 اهل قوانین دولت جمهوری بود و مردم جاه طلب اهتمام
 می ورزیدند تا برانند؛ شراکت در رسومات معنابه که لاحق
 فتح بود بشوند و هر وقتیکه جوانان تماثیل آبا و اجداد خود را
 در خانه می دیدند نگره مسابقت در سینهایی ایشان التهاب
 می یافت - منازعات مقرر باقتصاد مابین اقامی و ادانی
 سبب تقریر اعتدال کلمی در سیاست امور ملک شده و آزادی
 مجالس عامه و فراست و اقتدار اهل گنجش خانه و اختیار
 پادشاهانه قضات و کلانتران در اجرای امور در دولت مؤبور
 امتزاج یافت *

۱۴۶۱، در وقتیکه تفصل علم دولت را بر انراخت هر یکی
 از اهالی شهر هوگند یاں کرده ملتزم آن شد که خود را
 وقف کار ملت کرده بادی خدمت ده ساله در کار لشکری
 از عهد؛ این فرض مقدس بر آید - این قاعده معقول مایه
 آن شد که نسلهایی تازه از احرار و سپاهیان علمی التوالی جزء
 لشکر شدند و اهالی جنگجو ممالک معموره اتالیا که بعد از
 مقاومت مردانه بجلادت اهالی روم اقرار نموده با ایشان معاهده
 بسته بودند بر عدل لشکر می انزودند - مصنف دانا که سپهروی

جدید را باعمال خیر ترغیب مینمود و شاهد برای العین
 بحرب گارتج بود ترتیب عساکر و وضع دخول سپاهیان
 و اسلحه و مشق و تربیت و حرکات اردوها و آن صف عسکری را
 که در قوت و سرعت بر لشکر فیلقوس و اسکندر سبقت
 میگرفت علی التّصیل تعریف کرده است - از این قوانین
 سلم و حرب مصنف مزبور همت و فیروزی قومی را که از خوف
 بیخبر آرام بر خود روا نداشتند استخراج کرده است - اهالی
 روم بداعیه و حرص فتوحات را که شاید بواسطه اتفاق سائر
 ملل بر موقع به بطلان میکشید صورت دادند و احتیاط و ثبات
 ایشان در تدبیرات ملکیه نقض علی الدّوام انصاف و راستی را
 بر قرار می داشت - عساکر دولت جمهوری گاه گاه در معرکه
 شکست اما در نتایج کلیّه حرب همیشه ظفر یافته بی در پی
 تا برودهای فرات و دانونب و رین و دریای محیط بر آمدند -
 تمایل زر و نقره و ارزیز که عبارت از آن ملل و سلاطین
 مختلفه بود هر یک بنوبت در زیر پای آهنین دولت
 روم شکسته شد *

۴۶۲ بعد از آنکه راقم این حروف تاریخ سلسله بی قواء
 قیصره و مطنطنیه و جرمانیا تا متجاوز از شش صد سال رسانید
 است حالا در عهد هراکلیوس متوجّه و قلع میشود که د

حدود شرقیّه مملکت یونانی روی دان - در وقتیکه ملک
 بسبب جنگ ایرانی معف کئی پذیرفته و ملت نیز بجهت
 مذاکشات طائفه نسطوریّه و کسانیکه ادعای آن میکردند که
 عسکری جوهر بسط داشت در حالت اختلال و اغتشاش
 افتاده بود اعراب گویا در یک دست شمشیر و در
 دست دیگر قرآن گرفته بنیان تخت خود را بر خرابی
 مذهب عیسوی و انصراف دولت روم قدیم نهادند - ذهن
 و قان پیغمبر عرب و عادات ملت روی و خاصیت دین
 ارمایه انحطاط و تنزل ممالک شرقیه گشت و با چشم استقما
 یکی از اعظم تغیراتی را که بر اعظمه آن اثری جدید و
 علی الدوام در ملل آفاق پیدا شده است ملاحظه می نمائیم -
 جزیره عربستان که مابین ایران و شام و مصر و بلاد
 حبشیه واقع است میتوان گفت شکلی قریب مثلث با
 وسعتی تمام لیکن بدون نظام دارن - اگر خطی از نقطه شمالی
 بیلیم یا رود فرات کشیده شود در باب المندب و ملک
 یمن بمسافت یک هزار و پانصد مایل منتهی میشود - عرض
 متوسط آن از مشرق تا مغرب از بصره تا سویس یعنی از
 خلیج فارس تا دریای قلزم نصف طول مذکور است - جوانب
 این مثلث بتدریج وسعت می یابد و قاعده جنوبی آن

بمسافت يك هزار ميل مقابل دريايي هند واقع است -
 فصحت تمام ملك 'چهار برابر ممالك فرانسه يا جرمانيا است
 اما اغلب آنرا سنگ لاج يا ز يك گفته اند و حقيقت
 چنين است *

۴۶۳ حتيّ براي و قفار تركستان از دست طبيعت بزينت
 اشجار بلند و نباتات فراوان آراسته است و مسافر بمجرّد ديدن
 حضرت و نصرت اطراف خود را نوعي محروم از انس و
 تسليّ نمي شمارد - اما در باديّه بي آب و علف عربستان كه
 جبال خشك و قلال آن مثل تيغه تيغ است از سطح
 بي انتهائي رمل صعود ميكنند و رزي زمين بدين سايه عرضه
 شعاع تابنده آفتاب منطقه متحرّقه است - علاوه بعوض نسيم
 جان بخش از بان سموم خصوصاً در رقيقه از جانب جنوب
 و مشرق مي رزد بخاري غير سالم حتيّ آنكه خوف جان در
 آن است باطراف سرايت ميكنند - پشتهاي رمل را كه
 بنوبت مجتمع و منتشر ميشود شبیه بامواج دريا داده اند و
 اتفاق افتاده است كه كاروانها و عساكر بالتّمام زير آن مدفون
 و منهدم گشته - تحصيل فوائد عامّه آب محلّ رغبت و نزاع
 است و نقصان هيزم بجائے ميرسيد كه ليجت حفظ و انتشار آتش
 قدري علم ميخواهد - عربستان رود هاي قابل عبور و مرور

سفائن که مایهٔ خصب و فراوانی و حاصل زمین را باطراف
بیرند ندارد و زمین خشکیده آن سیلابهاییکه از کوهها می آید
جذب میکند - نباتات معدود قوی مثل تمر و مغیلان که
بیخ آن در شلف کوه فرو می رود از شبنم پرورش می یابند -
قدردی قلیل آب باران در غدیرها و آبگیرها جمع میشود - چاهها
و چشمها گویا خزائن مخفیة صحرا است و زوآر عطشان مکه
بعد از طی چند منزل حلاّ از خوردن آبی که بر کبریت
یا نمک میگذرد متنفر میشوند *

۴۹۴ غالباً همین است تعریف حقیقی آب و هوای
عربستان - می توان گفت که کشیدن زحمات بر قیمت
عیشهایی مخصوص و جزئی می افزاید و بنابر این اشجار
سایه دار و چراگاه سبز و نهر آب زلال کفایت است که جمعی
از اعراب مقیم در نزهت گاهی که در آنجا آذوقه و علوفه
بجهت خود و گله های ایشان میسر میشود و هم مهدّ بزحمت
ایشان در پرورش رز و خرما است سکونت بدانند - قفار مرتفعه
که بساحل دریایی هند اتصال دارد به فراوانی آب و اشجار
امتیاز می یابد - هوای آنجا هم زیاده معتدل و میوهایی
شمرین و حیوانات و نسل انسانی زیاده میشود - خصب زمین
دشمن را بزحمت تحریص می نماید و ثمره بخوبی می نشود

و نفائس قهوه و لبان مایه اجتماع سوداگران ربع مسکون در
 قرون مختلفه شده است - اگر با سائر زمین عربستان مقابله
 کنیم این گوشه زمین را فی الحقیقه خوش میتوان گفت
 و بواسطه همین مقابله مضامین مبالغه آمیز مصنفان در
 تعریف آن گفته و بجهت بعد مسافت تصدیق شده است -
 بر آن بهشت ارضی نفائس فوائد و عجائب صنائع طبیعت
 ریخته شد و مردم برکات متضاده تجمل و عصمت را باعالی.
 این ملک نسبت داده اند - زمین مملو از زر و جواهر بود
 و از بر و بر روائح عطریه می وزید - اهالی یونان و روم
 عربستان را بسه قسمت کرده و هر قسمت را نامی نهاده بودند
 باین معنی که قسمی را ارض الرمل و قسمی را ارض الحجره
 و قسم دیگر را ارض السعاده می نامیدند - اعراب خود
 از این تقسیم اطلاعی ندارند و مایه تعجب است که در ملکی
 که مکنه و زبان آن هرگز تغییری نیافته است نشانی از جغرافیه
 قدیم در آن نیست - پراکنهایی بحریه بحرین و عمان
 میانی ملک ایران است و ملک یمن بسرحه یا اقلاً بجایی
 ارض السعاده است - اراضی وسط نجد نام دارن و خطه حجاز در
 طول کذا در یابی قلم بواسطه مولد شدن نبی امتیاز یافته است *

۴۶۵ آبادی هر ملک منوط بر مقدار اسباب معاش است

و جای تعجب نیست اگر رعایای زحمت کش یک خطّه زر
 خیزی و قابل زراعتی از سکنه این مملکت وسیع جمعیتی
 زیاده داشته باشند - در سواحل دریای هند و خلیج فارس
 و حتی دریای قزّم ماضی خواران هنوز در طلب غذای
 کمیل خود می پویندند - در این حالت ذلت و صعوبت که
 لائق اسم تمدّن نیست انسان کالانعام بدون صنایع و قواعد
 و تقریباً عاری از عقل و زبان غالباً از حیوانات فرق ندارد -
 حتی اینکه احتمال دارد که قرون عدیده در کسوت نسیان
 پنهان بشوند و هنوز حوائج و اشغالی که مایه سکونت آن
 وحشیان بیچاره در ساحل تنگ دریا است ایشانرا از تولید
 نوع مانع آید - امّا در اوائل ایّام قدیم اغلب اعراب
 از این حالت وهن و هوان خلاص یافته بودند و چون مدد
 معاش قوم صیادی در بادیه بی آب و علف میسر نمی شد
 طوطی نکشید که بکارهایی بدون خطر و با فراغت شبانی
 اشتغال می یافتند - اقوام بیابان گرد غالباً بر همان عادات
 باقی اند و اطوار عشائر بدوی این ایّام بمشرب آبا و اجداد
 ایشان که در عهد موسی یا صمّد در امثال این خیمات نزول
 میکردند و بهمان انهار و موانع گله و رمه می راندند مشابهت
 کثی دارد - بالجمله بسبب غلبه بر حیوانات بارکش زحمت

انسان کم و مال او زیاد میشود و شبان عربی دوست وفادار و غلام زحمت کش اسپ را بکلی منقاد و مطیع خود ساخته است - کسانی که بعلم اجناس حیوانات معرفت دارند بر آن اند که عربستان مولد حقیقی و اصلی اسپ است و آب و هوای آن نه بجهت جثّه لیکن بجهت همت و دواویش از همه سالم است *

۴۶۶ هنرنسل اسپان افریقیه و اسپانیا و انگلند از نسب تازی صدر می یابند - ایلات بدوی با اهتمامی مقرر بتعصب ناموری سبق ایشانرا بخاطر آورده از ذریّه ایشان صحبت میدارند - نریان بقیمت گران به فروش می رود اما قادر اتّفاق می افتد که مادیان را از دست میدهند و تولّد کرّه اصلی سبب تهنّت و بشاشت مابین قبائل دانسته شد - اسپان مذکور را درخیم و مابین اطفال عربی با انس و نوازشی که ایشانرا عادی بملایمت و الفت میکند ریاضت میدهند - اسپان عادت به قدم و چهار نعل رفتن دارند و چون سواران مهمیز و قمچی نمیزنند حواس ایشان سست نمیشود - قوّت ایشان بجهت ایام کّر و فرّ مستعدّ است لیکن بمجرّد اینکه سوار دست یا رکاب نهد مثل باد تند میروند و اگر رکاب ایشان در اثناي این تیزروی بیفتد فی الفور تا وقتی که دوباره

سوار شود مکث میکنند - در رمل عربستان و افریقه شتر عطیه نفیس و خدا داد است - این جانور قوی و صبور میتواند بدن آب و علف دوسه روزه منزل طی کند و در انبانی بزرگ که معدۀ پنجم آن جانور موسوم به داغهای بندگی است گویا حوض آب میگیرد - ذات اقوی جثه آن میتواند هزار من بار بکشد و جمازه که جسم سبکتر و چالاکتر دارد در دزدیدن از تیزترین اسپان سبق میگیرد *

۴۹۷ حباً و میثاً قریب هر عضو شتر بکار میخورد شیرش هم فراوان و مقوی و گوشت بچه تلزه آن مثل گوشت مچل است - از قاروره آن نمکی نفیس بیرون میکشند و سرگین آن نقصان هبزم را تلفی میکنند - با پشم آن که سالیانه می ریزد و دوباره بر می آید رختها و اسباب و خیم بدوی را میبافند - امرب در موسم باران از نباتات کمیاب و غیر کافی بادیه مدد معاش میگیرند و در ایام حرارت تابستان و تنگی زمستان مخیم را بکناره دریا یا کوه های یمن یا اطراف رود فرات نقل میکنند و مکرر آن توجه بکناره آب نیل و دهات شام و فلسطین که بجهت سکنه آنجا خالی از خطر نبود بزرگ گرفته اند - زندگی بدوی پر از مخاطره و صعوبت است و اگرچه احیاناً می تواند بغارت یا معارضه ثمره اداره و زحمت را

مستخلص بسازد اما هر شخصي در فرنگستان از تجمل حقیقی
 بیشتر بهره ور است تا بزرگترین امرای عرب که صاحب
 ده هزار سوار است - با اینهمه ما بین ایلات هیاطله و قبائل
 عرب اختلافی کثیری میتوان تعین کرد بعلاوه اینکه بسیاری از
 اعراب در قصبه ها جمع شده و در تکالیف سوداگری و زراعت
 مشغول بودند - هنوز تا بحدی مخصوص بنسل گرفتن مواشی
 می پرداختند و با اخوان بدوی معاشرت جاری میداشتند
 و ایشان نیز از این مرادوت فائده مند و از تدارک ما بحتاج
 معاش و وقوفی چند از صنائع و فنون طرفی می بستند -
 قدیمترین و آبادترین چهل و دو شهر که ابوالفدا ذکر آن
 نموده است در یمن واقع بودند - سلاطین حمیر بنیک بروج صنعا
 و حوض عجیب مراب نهادند اما شهرت نبوت مدینه و مکه
 که قریب بحر احمر و بغاصله دویست و هفتاد میل از
 یکدیگر واقع شده اند انوار جاهلیه آنها را در محاق
 نسیم انداخت *

۴۶۸ اهالی یونان ثانی این امکان مقدسه یعنی مکه را
 ماکوربه می نامیدند و حروف آخر این لفظ اشاره به اعتبار
 و اعتدالی آن است اگرچه فی الحقیقه حتی در ایام آبادنی
 کثیری وسعت و آبادی آن از شهر مارسیل زیاده نبود - میتوان

گفت که مطلبی مخفی و شاید مقرون بتعصب بانایرا بر
آن داشت تا این جایی مکرره را اختیار کردند - خلّها را از
خک یا سنگ در محرائی که دو میل طول و یک میل عرض
دارد و سرکوه خشک محیط آن است ساختند - زمین آن
محصرا صرف سنگ است و حتی آب چاه مقدّس زمزم تلخ
و شور است - مراتع از شهر دور است و انگور را از ریاض
طائفه که هفتاد میل مسافت دارد می آرند - قبيله قریش
که در مکه امارت کردند در قبائل عرب به شهرت و همت
امتیاز داشتند - اگرچه زمین چندان قابل زراعت نبود لیکن
و مع ملکی بجهت معاملات تجارت خوب بود - از راه بندر
بحره که فقط به مسافت چهل میل واقع است بآسانی تمام
مرادیت با حبشه جاری میداشتند و آن ملک صیحویی مأمّن
اول مریدان محمد گشت - محصولات و نفایس افریقیه را
به غره یا قطیف که در بحرین است می بردند - و آن
شهری است که از قرار مذکور از نعل بلورین که
فی یومنا هذا بنیک ترکی مشهور است و هژیمتین کلدانین
ساخته اند و از آنجا با درّ از خایچ فارس بر کاک بار کرده تا
مصبّ رود فرات روانه میکردند - مکه بسمت یسار از شام و
یسمت یمن از یمن تقریباً بیک مسافت یعنی یکماه راه

واقع است و یمن در تابستان و شام در زمستان مرجع کاروان
آن ملک بود و ورود آن بر وقت سبب نجات سفالین
هندوستان از مضائق و مشاق عبور و مرور بحر احمر میشد - در
اسواق صنعا و مراب و بنا در عمان و عدن شهرهای قریش
بار نفیس ادویه معطره میکشیدند و اسباب غله و مصنوعات
در بازارهای بصره و دمشق خریده میشد - و این معاوضه سودمند
مایه انتشار دولت و فراوانی در شهر مکه شد و بزرگترین
اعیان ملک اظهار شوق چه در طلب جنگ و چه در پیشه
تجارت می نمودند *

۴۶۹ مؤرخان عرب و نیز محرران سائر بلاد عجم در باب
اینکه اعراب هرگز تابع حکومت خارج نبوده اند زبان ثنا
کشاده و در منافع مباحثه این واقعه غریب را در لباس اخبار الهیه
و معجزه در باره اولاد و احفان اسمعیل آراسته اند - اما بسبب
استثنای چند که بطلان و دفع آن ممتنع می نماید دلایل
مزبوره بی محل و بیفائده میشوند - حبشیان و ایرانیان و سلاطین
مصر و ترکان علی التواتر یمن را مستخر نموده و امکان مقدس
مکه و مدینه مکرر رقبه بر بقیه ظلمه هیاطله داده اند و خود
صحرائیکه احتمال دارد اسمعیل و اولاد او بر غم اخوان خیمه
زده باشند در حیطه خطه عربستان رومی بوده - لیکن این

مستثنات در اوقات و امکنة مخصوصة اتفاق افتاده است
و عموم ملت سر بخط اطاعت بزرگترین سلاطین نهاده اند
و قوت بازيي سبوسترس و خسرو و پمپی و تربچن هرگز
کفایت فتح مرستان را نکرده است - شاید که سلطان حال روم نام
اقدار بر آن ملک دارد اما با همه سطوت و تکبر مجبور است
بورخواست معاهده با ملّتی که بر انگيختن ایشان خالی
از خطر نیست و حمله بردن فائده نمی بخشد - در ازمنه
قدیم خیلی قبل از عهد محمد جلالت بی باکفۀ ایشان
چه در مخالفت دشمن و چه در صیانت ملک خود اثری
تمام بقبال اطراف کرده بود - ثبات و جلالت سپاهیان گویا
خود بخود در میان عادات و زحمات کار شبانی پیدا میشود *
۴۷۰. رعایت گوسفندها و شترها حواله بنساء قبیله میدهند
اما جوانان جنگ جو در تحت علم امیر در مضمار قبر اندازی
و نیزه و شمشیر بازي متصل بر پشت زین مشغول اند - امتداد
استقلال ایشان بیش از همه کفالت استقرار ایشان کند و سبب
تخریب انسال متوالی به اظهار شرافت نسب و حفاظت
بالتمام میراث خود میشود - نزاعهای خانگی خود را در وقت
وزر دشمن بتعویق می اندازند چنانچه در جنگ آخر
با ترکمن هشتاد هزار نفر از انواع متفقه ایشان بر زرار مکّه تاخت

آورده آنرا بغارت بردند - در وقت نهفت جنگ امید فتح در پیش و یقین مغرور عقب است - آسپان و شتران ایشان که در عرض هشت یا ده روز طی چهار صد یا پانصد میل میکنند از چشم فاتح پنهان میشوند و بعثت در طلب آب مخفی صحرا میپویند - عساکر منصوره او در تعاقب غنیمی ناپیدا که بر مساعی باطله آن می‌خندد و در قلب بیابانی سوزنده استراحت میکند خسته عطش و گرسنگی و زحمت میشوند - اسلحه و بیابانهایی بدوی نه فقط مایه حفظ آزادی و خود سری ایشان است بلکه سدّی است بجهت بلاد یمن که اهالی آن ملک از مواضع حرب دور و بسبب خصب زمین و اعتدال هوا تن آسان گشته اند - عساکر آغوستوس در بیماری و خستگی بتدریج تلف شدند و فقط ملل بحریّه بتسخیر یمن پرداخته اند - در وقتیکه محمد علم مقدّس خود را بر افتراخت یمن یکی از اعمال و مضافات مملکت ایرانی بود اما هفت شاهزاده از قبیله حمیر در کوهستان املات میکردند و حاکمی که از جانب خسرو بود از عهده حبّ وطن بعید و از هوا خواهی آقایی بدبخت خود بیرون نیامد - مؤرخان عهد جستیان حال اعراب مستقلّ را که شیرازه اتّفاق ایشان در مناقشه طویل مابین ملل شرقیه بسبب افتراض و میل یکی از جانبین

از هم گسیخته بود تعریف کرده اند : قبيله غسان اجازت خيمه زن در قفار شام يافت و اذن بنياد نهادن شهري بمسالت چهل ميل در جنوب خرابه هاي بابل به شاهزادگان حيره رسيد - خدمت لشكري را با سرعت و جلالت بجا مي آوردند اما دوستي ايشان بواسطه جلب منفعت بود و بر دوستي و دشمني ايشان اعتباري نبود و تحريك دادن اين وحشيان بيابان گرد آسانتر بود تا ملائم ساختن و در مراديت روز مره حرب زوال ابهت روم و ايران در يافته باستخفاف معاينه ميکردند - اهالي يوزن و روم جميع قبائل عرب را مرامن مي ناميدند و اين اسمي است كه هر عيسوي با رعب و نفرت اطلاق آنرا مي نمود *

۴۷۱ كسانيكه زير بار تطاول خانگي اند بعبث فخر از استقرار ملي ميكنند - عرب شخصاً آزاد است و تا بحددي مخصوص از فوائد تمدن بدون آنكه از عوائد مخصوصه بشود سربني محروم بشود بهره ور است - در هر قبيله مقتضيات تعصب يا امتنان يا نيك بختي يك دودمان را سر كرده اكثاري خود ساخته و مناسب شيعي و امارت هميشه براهالي اين خاندان مدام اما اعتنائى بنوبت ولايت عهد با سياست نمي كنند ليكن اعزّه اقربا كه در اهليت و كبر سن اشتهار

دارند بواسطهٔ نصائح خویش بغیصهٔ مناقشات که امری آسان
 اما مهم است و بسبب اظهار جلالت بسرداری طائفه منصوب
 شده اند حتی اینکه زنی با فراست و همت برآزند؛ امارت
 اهالی ملک زنوبیا دانسته شده است - از اتفاق علی العجالة
 قبيله چند لشکری پیدا میشود و از اتحادی دائمی ملتی بهم
 میرسند و شاید علم امیرالامرا که در پیش لسکر ایشان افراخته
 است در خیال اجانب لائق تعظیم پادشاهی شود - اما اگر
 امرای عرب از حد اقتدار تجاوز نمایند اعراب که بملاطفت
 و گویا سیاست ابوی الفت گرفته اند بزودی اعلام ایشانرا
 رها میکنند - همت اخراج دارند کسی مزاحم آمد و رفت
 ایشان نیست راه بیابان بایشان باز است و رابطهٔ اتفاق قبائل
 و خانوادها اختیاری است - سکنهٔ تن آسان یمن متحمل شوکت
 و دبدبهٔ سلطنت بودند اما اگر چنانچه مذکور شده است پادشاه
 ایشان نیارد بدون خوف جان از قصر بدر بیاید باین اعبای
 حقیقی ملکداری به اعیان و حکام ملک مفوض شده باشد -
 شهرهای مکه و مدینه در قلب آسیا صورت یا بیشتر حقیقت
 جمهوری دارند *

۴۷۲ جد و اسلاف محمد نسلاً بعد نسل در تواریخ امور
 داخله و خارجه لقب امارت داشته اما مثل پر کلیس در

آتهنس و خاندان مدچی در فلورینس این امرت متفرع
 بر اعتقاد مردم بدرایت و امانت ایشان بود - انتقالی احترام
 با تقسیم میراث مقارنت داشت و تخت و تاج از دست امام
 محمد رفته بر شعبه دیگر قبيله قریش مسّام گشت - در اوقات
 مهمه مجلس عام میکردند و چون مردم را یا بزجر یا بنصیحت
 مجبور بانقیان باید کرد اطلاق و شهرت علم بیان در قدمای
 اعراب برهانی از همه قاطعتر است بر آزادی ملی - اما
 آزادی ساده ایشان تفاوت کلی داشت با دقائق مصنوعه
 جمهوري روم و یونان که در آن هر شخص بالانفراک از حقوق
 جمیع مردم در تدبیر منزل و سیاست مدن بهره خاص داشت -
 در وضع ساده اعراب ملت آزاد است بعزت اینکه هر یک
 از ایشان انقیان بندگانه را بامرا عار می شمارد - دلش بر ریاضت
 صبر و مردی و پرهیز قوی می گردد و حب استقلال بعبادت
 خود داری ترغیب میدهد و بیم عار و تنگ او را از ذنات
 خوف درد و خطر و موت بری می سازد - وقار و هیبت از
 وضع او هویدا - حرف باهستگی و تمکین و ایجاز می زند و نادراً
 خنده می کند و فقط دست بر ریش که علامت معتنايه
 بلوغ است می گذارد و بتصور هیبت خود در پیش اکفا بدون
 سبکساری و پیش بزرگان بدون رعب سخن میراند - آزادی

سازندانی از فتوحات ایشان دوامی زیاده کرد و اوایل خلفا به رعایا اجازت میدادند که بی باک و تکلف حرف بزنند و خود بجهت نصیحت خلق بر منبر وعظ می گفتند و تا وقتی که دارالسلطنه را به رود دجله نقل نکرده بودند خلفای بنی عباس شوکت و دبدبه دربارهای ایران و قسطنطنیه را بر خود نگرفتند *

۴۷۳ در ضمن تتبع در امور ملل و خصال مردم اسباب موافقت و مخالفت ایشان و جهات عقد و حلّ رابطه اجتماع و موادّ تسکین و تغضیب ایشان به آسانی میتوان دریافت - منقطع شدن اعراب از سایر نوع انسان بسبب آن است که غریب و دشمن را به یک چشم می بینند و بواسطه فقر زمین فقر قاعده احوادث شده است که تا غایت مستتر و جاری مانده - و آن این است که ادعای آن میکنند که در وقت تقسیم ربع مسکون بلاد زرخیز و خصیب بجهت شعب دیگر بنی آدم معین شد و نسل اسمعیل که گویا از بنی نوع بشر خارج شده اند حقّ آن دارند که بعد از یا بزجر آن حصّه میراث خود را که بخلاف انصاف از ایشان سته شده دوباره بچنگ آرند - بنابر قول بلنی علی السویه میل سرقت و تجارت دارند - از کاروانهایی که قطع ببابان

عربستان می کنند یا حق السلامه می گیرند یا مال ایشانرا بغارت می برند و جبران ایشان از ایام قدیم ایوب و سوسوسترس عرضه اخذ و جلب ایشان شدند - اگر بدری مسافری تنها را از درر بیند اسپ بر او می تازد و نعره شیدین میزند که رخت بینداز که عمه تو یعنی زن من ثیاب ندارد - اگر بلا تأمل قبول بکند سر خود بدر می برد لیکن اگر مساهله بوزد دشمن را به غیظ می آرد و باید جان خود را فدای آن خون بسازد که بجهت دفاع خود میخواهد ببرد - يك دزد با چند نفر اسم دزدی دارند اما چون جمعی کثیر علی حدّ اتفاق بر این کار اقدام کنند حکم جنگ مقرون بعدل و ناموس دارد و نالره طبیعت ملّتی که بدین نوع با جمیع ناس می جنگیدند بواسطه فرصت قتل و غارت و انتقام که در ملک ایشان بدست می آمد التهاب زیاد یافت - در تنظیم امور بلاد فرنگستان اختیار صلح و جنگ در این ایام به عددی قلبی و جاری داشتن آن بعدی از آن خیلی قلیلتر بحکم سلاطین مقتدر منحصر است - اما هر عرب می توانست بی سزای نام خود را بخون اهل ملک خویش بلند آوازه بسازد - اتفاق ملّت فقط مشتمل بود بر تمایل السنه و رسوم و عادات و در هر قبیله اقتدار مشایخ ضعیف و بی اثر بود -

از روایات ایام جاهلیت ذکر هزار و هشت صد معرکه میکنند
 عداوت ایشان بواسطه شدت اختلافات خانگی از دید
 می پذیرفت و انشاء نظم و نثر در بیان نزاع های قدیم کفایت
 میکرد که در اخلاف و انمال قبائل مخالفت احداث کند -
 در تدبیر خانگی هر شخص و اقلاً هر خاندان حاکم و منتقم
 در مقدمه خود بود - بملاحظه غیرتی که دارند تحقیر بیش
 از زیان حقیقی مایه مناقشت و مناقضت اعراب میشود
 که مثل زهر قاتل اثر می کند - ناموس زنان و احترام
 نمک خوارگی در ایشان بنوعی است که فقط حرفی خلاف
 قاعده یا حرکتی از روی استخفاف سبب قتل شخصی است
 که بآن اقدام کرده و صبر بر عداوت در اعراب چنان است
 که ماه ها و سالها منتظر فرصت انتقام می مانند *

۴۷۴ دیه یا خون بهای مقتول گرفتن در مالی که تربیت
 یافته اند در هر عصر معمول و متداول بوده اما در عربستان
 حق باقر بای میّت است که آنرا قبول نکنند یا بدست
 خون انتقام بکشند - عداوت مقرون بناموس اعراب ابایی
 از خون قاتل میکند اما بی گناه را بعوض گناه کار کیفر
 کرده جرمه انیتّی که بایشان رسیده است بر یکی از معتبر
 ترین و محترّمترین اشخاص قبیله حمل میکنند و اگر او از

دست ایشان بقتل نرسد همچنین ایشان بقبوت خون مرصه
 قعاص میشوند و باین سیاق سود و سرمایه قرض خون جمع
 و خرج میشود و اشخاص هر دو قبيله بسوء ظن و کینه زندگي
 میکنند و بعضي اوقات اتّاع مي افتد که تا مدت پنجاه
 سال تفریح این محاسبه نمي شود - بالجمله قواعد همت
 و غیرت که مقتضي آن است که در سن و اسلحه مخالفان
 فرق زیاد نباشد مائۀ تسکین این شدت سبعي شده است -
 در ایام جاهلیت اعراب تا دو و شاید تا چهار ماه عید سالیانه
 جنگ را حرام میدانستند و در این مرض مدت با دقت
 تمام در معادات خارجه و هم در نزاعهای داخله دست
 بشمشیر نمی بردند و این صلح موقت بیشتر دلیلی است
 بر عادت جنگ و هرج و مرج امور ملک *

۴۷۵ بالجمله حرص نهب و انتقام بواسطه ترقی علوم و رواج
 تجارت تسکین یافت - ممالکي که اهالی آن در ازمۀ سابقه
 در تربیت بر سائر ملل سبق داشتند بر اطراف این جزیره
 واقع است - تاجر درست بنی آدم است و از آن تخم علم
 و مروت که در شهرها و حتی در منازل بیابان کاشته شد
 بواسطه کاروانهای سالیانه بود - ذریۀ اعراب هرچه شود اقلاً زبان
 ایشان و زبانهای عبري و شامي و کلداني همان اصل دارند -

تفاوت کلام هر قبیله علامت استقلال آن شد لیکن جمیع ایشان قطع نظر از زبان خود به محاوره صاف و پاکیزه مکه اقرار کردند - در عربستان چنانچه در یونان تکمیل زبان پیش از تهذیب اخلاق شروع یافت و در وقتیکه ضبط لغات فقط موقوف بسفط مردم عامی و امّی بود بقدری وسعت داشت که هسل هشتاد و مار دویست و شیر پانصد و شمشیر هزار اسم داشت - بر آثار و تمائیل حمیر حروف غریب قدیم نقش است امّا حروف کوفی که اصل ابجد حال است در حوالی کناره رود فرات اختراع شد و آن اختراع قاره از شخصی اجنبی که بعد از تولّد محمد در مکه توطن کرد در آنجا درس گرفته شد - فصاحت غریزی اعراب بدو از علوم نحو و قافیه و بیان خالی بود امّا حدّث ذهن و خیال بلند و طبع قوی و نکته سنج داشتن و اشعار خوب ایشان با قوّت تمام در خاطر مستمعین اثر میکرد *

۴۷۶ قبائل اطراف در حقّ ذهن و قان و استعداد هر شاعر جدید قبیله متفق الثنا می شدند و جشنی ترتیب داده جمعی از زنان طنبور زنان مثل ایّام زفاف و عروسی پیش پسر ها و شوهر ها از نیک بختی قبیله خود میخواندند باینکه بهادری بیست اثبات حقوق ایشان بمیدان آمده و

نادی بجهت تخلید شهرت ایشان آراز بلند کرده - قبائل
 بعین یا مخالف در بازاری سالبانه که بواسطه تعصب قدمای
 مسلمانان منسوخ گشت اجتماع میکردند و شک نیست
 که این مجلس جمهوری مؤتمی به تہذیب اخلاق و تشیید
 مبنای اتفاق ملت میشد - سی روز نہ فقط در خرید و فروخت
 غلات و شراب بلکه در مباحثات شرعیہ و بیانیہ میگذشت -
 شعرا با مسہلت دوستانه در طلب نام و شهرت میکوشیدند
 و اشعار شخصی که از سائرین امتیاز داشت در دفاتر امرا
 و اعیان نہادہ میشد و معلقات با حروف مذهب را در زمان
 مامی توان خواند - شعرای عرب مؤرخان و مہذبان اخلاق
 عصر بودند و اگرچہ با تعصب اہالی ملک خود شرکت
 می ورزیدند ہم منشاء و مکمل مکارم اخلاق ایشان بودند -
 امتزاج علی الدوام سخاوت و شجاعت مطلب خاص نظم
 ایشان بود و در شدت ہجو قبیلہ محقر باتبع التقریع میگفتند
 مردان ایشانرا رسم دان و دہش و زنان ایشانرا طریقہ انکار و حققت
 معلوم نیست - همان ضیافت کہ ابراہیم میکرد و مایہ تحسین
 شاعر یونانی بود هنوز در خیام اعراب جاری است - بدویان
 سنگدل کہ رہب انگن عابران بریہ اند بدین تأمل و تفتیش
 حل اجنبی را کہ جرأت وثوق بر روی ایشان کردہ داخل

خیام ایشان میشود استقبال میکنند - با ری بحسن سلوک و ادب پیش می آیند سراً و ضمراً حصّه مال میزبان بالسویه دارند و بعد از آنکه از رنج سفر آسوده شده او را با شکر و همت و شاید با عطایا مشایعت میکنند - در اشتیاقی حوائج برادر یا دوست با رقت زیاده دست میکشایند اما تا اینکه آثار جمیله مستحسن همه باشد باید که از حد احتیاط و تجربه تجاوز نکنند *

۴۷۷ مباحثه اتفاق افتاده بود که از سکنه مکه کدام در سخاوت از سائرین امتیاز داشت و بجهت تحقیق آن علی التّوالی بسته نفر که زیاده از سائرین مستحقّ چنین امتحانی دانسته شدند رجوع کردند - عبدالله ابن عباس که در شرف سفری بعید و پایش بنقد در رکب بود که در آن وقت آواز سائلی بگوش او رسید بدین معنی که ای ابن عمّ رسول الله من مسافر و فلک زده ام - فی الفور از شتر فروم آمد و آنرا با ستام ملوکانه و کیسه چهار هزار تومان بسائل بخشید و فقط از دادن شمشیر یا بجهت نفاست آن یا بسبب اینکه تسفه یکی از اقربای محترم او بود دریغ داشت - غلام قیس بسائل ثانی انهی کرد که آقای او در خواب است اما فی الفور گفت اینک کیسه هفت هزار دینار طلا که زیاده از آن در خانه نداریم

و کافذی که بخواندن آن شمارا شتر و غلامی خواهند داد -
 قیس بهجّر بیدار شدن کلرگذار وفادار را ثنا گفت
 و اعتق کرد اما با نرمی ملامت هم نمود بر اینکه از بیدار
 نکردن او چون او را محدود کرده بود - ثالث این جوانمردان
 مسّی به عرابه احمی در وقت نماز به دوش دو غلامی که
 تکیه میکرد گفت هیهات خزانه من خالی است اما ایشانرا
 بدروش و اگر قبول نه کنی من ایشانرا نگاه نخواهم داشت
 این گفت و جوانان را از خود راند و عسازنان از طرف
 دیوار راه خویش گرفت - طبیعت حاتم طی نمونه کامل
 خمال هدیه عربی است - شجاع و سخّی و شاعر فصیح
 و دزدی طرار بود در نیافت او چهل شر بریان میکردند
 و اگر بر قبله تاخته اسیر و غنیمت آورده بود بهجّر درخواست
 نیازمندان دشمن اسرا و غنائم را مسترّ میساخت - احرار
 ملک که از غایت خیلا و غرور بقوانین عدلیّه ملکیه تن
 در نمیدادند بالطبع مائل برحم و جوانمردی بودند *

۴۷۸ مذهب اعراب مثل هندو مشتمل بود بر پرستش
 شمس و قمر و ثوابت و این نوع مذهب از قدیم الایام بوده
 و هم صورت ظاهری دارد زیرا که نجوم آسمانی دلائل قوی
 بر وجود صانع است - اعدان و ابعاد آنها در ابصار فلسفه

چنانچه در انظار عامه مسافت بی نهایت بخیال در می آرد و نقش
 ابدیت بر این اجرام مصمت که چنین می نماید امکان
 زوال و انقطاع ندارند منقش است و گردش بقاعده آنها را
 بعقل یا بطبع حمل میتوان کرد و تاثیر حقیقی یا خیالی
 آن مدّ باعتمادی باطل بر اینکه دنیا و سکنه آن مقصود
 و مخصوص آنها است - در بابل بتحصیل علم نجوم اشتغال
 میداشتند اما مدرسه اعراب آسمان صاف و زمین هموار بود -
 ستارها در شبهای سفر راه نمایی ایشان بودند و بدوی از
 روی خواش و پرستش از اسما و درجات و منازل روزمره
 آنها وقوفی داشت و به تجربه او رسیده بود که برج قمر را
 به یست و هشت منزل تقسیم کند و شک باشد از ستارهائیکه
 بپاران طیب الآثار بیابان تفته را تازه میکرد - بالجمله حکومت
 اجرام علوی منحصر بود بهر چه در بسط زمین بنظر در می آید
 و خیال بر تناسخ ارواح و رجعت ابدان مقتضی حکمت
 نظری بود و شتر را بر قبر صاحب او میگذاردند تا اینکه
 در قیامت بکار او بخورد و همت خواستن از ارواح میت
 دلیلی بر آن است که به فهم و قدرت ارواح معتقد بودند *

۴۷۹ راقم این حروف از مذهب کور کورانه و حشیان و بتان
 مخصوصه بهر قبیله و نجوم و زمین و هوا و جنس و القاب

و مفات و آنچه مترتب بر آنها است پروائی و وقفی ندارد -
هر قبيله و هر خانوار و هر مبارز بالانفراد رسومات مذهب و معبود
خود را هم ایجاد و هم تبدیل کرد اما در هر مصر ملت عرب
بهذهب و زبان مکه اقرار کرده است - قدمت حقیقی کعبه را
ناایام قبل از عهد عیسوی میتوان رساند و یکی از مؤرخان
یونانی که نام دیودوروس دارد در ضمن تعریف ساحل دریای قلزم
مسطور ساخته است که مابین قبائل ثمود و صابئین معبدی مشهور
واقع بود که جمیع اعراب آنرا بیش از همه مقدس میدانستند
و اول کسی که پردا ابریشمی یا قماش دیگر که در این روزها
نالیله از طرف سلطان روم فرستاده میشود پوشانید یکی از
سلاطین حمیر بود که هفت صد سال قبل از عهد محمد
پادشاهی داشت - خیمه یا غاری کفایت معبد مردم وحشی
میکرد اما بعضی آن عمارتی از جنک و گل ساخته اند و سلاطین
شرقیه با اینهمه هنر و اقتداري که داشتند از سادگی شکل
اصلي تجاوز نه نموده اند - ایوانی وسیع محیط فضایی مربع کعبه
است و آن مسجدی مربع است که بیست و هشت ذراع
طول و بیست و سه ذراع عرض و بیست و هفت ذراع بلندی
دارد - دربی و درپچه نور آفتاب را راه میدهد و سه ستون
حمل سقف دوتاه آنرا میکنند - میزایی که در این روزها از زر

ساخته اند آب باران را فرو می ریزد و گنبدی بالای
چاه زمزم بنا کرده که آنرا از حادثه نجاست مصون دارد *

بعد از تکمیل کتاب قرار بر آن شد که ترجمه‌های ۴۸۰ تا ۵۰۶
درج نشود لهذا صفحه ۵۹۷ را بعد از صفحه ۵۹۴ باید خواند

۵۰۷ اگرچه درین وقت از قراری که معلوم میشود محلّ
اندیشه نیست که سلطان تیبو تا مدّتی متمادی بمعادات با
یکی از حکومت‌های که در این اواخر عقد معاهده بستند میل
بنماید اما چون بجهت حفظ نیکنامی دولت انگریز در ایغای
عهد و هم بجهت مصالح کلیّه آن ملت لزوم کلی دارد که
اصولی که بنابر آن بر حسب یک صد رسمی شرط معاهداتی
که در ابتدای جنگ منعقد شد امرای متفقّه میتوانند اقتضای
مظافرت و معارفت از یکدیگر بکنند در دفع قصد شخصی
مخالف که آنفاً دشمن جمیع بود بطور واضح معلوم شود لهذا
لازم و مصلحت وقت میدانم اینکه شروط معاهده کفالت که
انعقاد آن بر ذمه ایشان است بهر زودی که ممکن باشد
صریحاً مقرر بشود و بنابر آن می‌خواهم که شما اول فرصت را
از دست نداده بطور واضح در این باب با وزیر صحبت

بدارید - از همه جهت میل بدان دارم که در هر مسئله که وزیر در پیش نهاد بطور کمال درستانه فحش و بحث بکنم اما احتیاط بلیغ باید نمود که بهیچوجه فقره مجهول و متحمل الوجهن داخل عهدنامه جدید نشود و بهیچوجه مطالب از امل مقصود فقره که بر آن مبني اند تجاوز نکنند *

۵۰۸ بیان مطالب خود را طلی التفصیل نخواهم کرد تا وقتیکه خبر در باب خیالات و توقعات نظام الملک از جانب شما نرشد - اما مناسب است که شما از اصول کلیه که بنابر رأی من بنیاد شروط عهد نامه بر آن باید گذاشت مطلع بگردید - و آن این است که امرای متفق بر ذمه خود گرفته اند اینکه هر يك از ایشان در حین انتهای جنگ هر ملكي را که در تحت تصرف خود داشته باشد از تاخت و تار تپو مصون بدارند - اما همیشه ملتفت بر آن باید بشویم که شرط مزبور فقط بجهت دفع دشمن منعقد شد و بجز تپو بدرون اینکه سبب قوی و مقرون بانصاف در دست داشته باشد بر هیچيك از ایشان تاخت بیارند صورت نمیتواند گرفت - لهذا بطور واضح و صریحاً ثبت عهد نامه کفالت باید بشود که بر فرض اینکه منزهتی مابین تپو و یکی از امرای متفقه روی نماین امرای دیگر حق توقع آن دارند که کماهی کیفیت و اسباب چنان اختلافات

بایشان انهي بشود تا اينکه رأيي زده و مصلحت داده و از روي تدبيري موقت در فيصله منازع فيه بکوشند و همچنين تا وقتي که يقين نکنند که حق بجانب امير مشاراليه است و جميع اسباب اصلاح مابين بعبث رفته طرفداري او بضرب دست بر عهده ايشان لازم نخواهد بود *

۵۰۹ اگر از معادلات چاره نشود اوضح است که مصلحت و سلامت امري متقّه بحفظ آن اتفاق اين قدر بسته و متعلق خواهد بود که اگر در اتمام جنگ بزودي و باناموس سعي خود را محدود نکنند کار از عقل خارج خواهد بود - و لهذا قراير آن بايد رفت که هريک از دول متحابّه جميع افواج خود را بجهت انجام اين مطلب بکار ببرند و چون مشاق و مخاطره آن دولتي که بر آن تلخت و تاز رفته باشد مطلب اهمّ و قابل التفات سائر امري متّحده است بايد مفهوم و مقرر بشود اينکه اگرچه در استعداد و احتشاک جميع عماکر دول وقت ضائع نبايد کرد اما بايد با هر قشوني که حاضر و مهيائي کار باشد بدون تاخير هر اعانتي که ممکن باشد نمايند - چنين است اصول با قاعده عهده ناء کفالت و اگر احبباً حرکتی از تيپو سربزند که بواسطه آن دوباره با وجود معاهده مذکور اقدام در جنگ بر ما لازم آيد تا اينکه احتياج بانعقاد

قرارداد دیگر نشود ثبت این شرط نیز بی مناسب نیست -
 بدین معنی که بهر زودی که ممکن باشد بعد از تحصیل
 یقین معادات طرح حرکات حربیه بجهت عساکر متفق و رخنه
 بشود و همچنین بنابر شروط و قبول عهد نامه که در افتتاح
 جنگ گذشته قرار بر آن رفته بود اجازت آن نباشد که یکی
 از امرای متفق علی الانفراد از در مصالحه درآید و قطع نظر
 از اعتراضات نا معقول هرگونه سخنی در باب صلح باید بجمع
 ایشان انهی بشود و بقبول ایشان نیز برسد *

۵۱۰ میل نظام الملک بترویج و تکمیل دوستی با دولت
 انگریز که بواسطه وضع اجرایی امور مصالحت در باب تسلیم
 خطه گننور ظاهر گشت تقویت زیاده گرفت بجهت حرکات
 فاجعه جبار و صلاح که بعدها از طرف اجزای سابق دولت انگریز
 سر زد و هم بسبب فتوحات نمایان بجنگ گذشته که از آن
 جهت توأم و اقتدار دولت انگریز در نظار و سائر امرای دهکن
 و تعی کلی و زیاده از سابق یافت - علاوه بالنسبه باز دیان
 اعتنائی که نظام الملک در حق دولت انگریز داشت اعتراض
 وزیر عظیم الامرا از معاهده با مرهتیان و عداوت شخصی او
 با بالاجی پندت بر میل نظام الملک باین معاهده قدیم افزون
 و اگر احیاناً وقتی مصلحت اقتضا کند که پیوستگی با دولت ما

رعایت خواہش او نموده شود بطوری که قدری موافق تمنای او باشد عقیده من اینست که مواصلتی قریب به آنچه ما بین ما و نوآبان اوده و کرفانک منعقد شده اشکالی نتواند داشت دراینکه او را از خیال مواضعه با دربارهای دیگر باز داریم و بکلی تابع نصائح خویش هائیم *

۵۱۱ خرافات اولیای دولت نظام الملك و طبیعت وزیر اعظم او عظیم الامرا منافی آن است که او را همه جهت دوست ما بر حسب مامول بدانیم و شاید هم دلیل بر آن باشد که نباید با وی اتحاد کامل نمائیم - اما از جهت دیگر اگر وسعت ممالک او و مقادیر مالیاتی که با اداره بقاعده از آنجا حاصل میتوان کرد در تحت نظر بیاید و همچنین بر وضع خوبی اضلاع وی بالنسبه بسهولت دخول در هر سه ملک پیشوا و هندیا و راجه برار که از امیر آخرالذکر فقط اندیشه خلئی در رفاه امور بنگاله متصور است ملاحظه رود چنین مینماید که مقدمات مذکوره مدد بانعقاد معاهده است بنوعی که بنابر آن بتوانیم در باب افعال مردم و اجرایی امور مثلاً در مقدمات کرنول با نرمی و هم ملایمت بدون عجز نصیحتی بدهیم که مقتضی التفات او باشد و بدون آنکه استقلال حکومت او نقصان پذیرد لابد مایه ارتقایی جدید آن بشود بوقعی در

انظر و استعلائے کہ گویا فی حدّ ذاته سزاوار آن است -
 بالجمله اگر چنین معاهده و این نوع مداخله مقبول نظر نیفتد
 و تجاوز از حدود حال آن مناسب نباشد پس بنابر رأی من
 دوستی و اعتمادی بدولت انگریز که باین خوبی در خاطرهای
 امرای نظام الملک مرکوز شده و هم وثوقی که بسبب منع
 دشمنی مرهتبان متفقہ در ارضاعت حقوق و جلالت حکومت
 او آخر الامر بر کمپنی باین نمود همیشه سدّ و عائق حرکتی
 از طرف او برخلاف مصلحت ما خواهد شد و حتی در
 اقدام کاری که بر آن بطور واضح و صریح اعتراض نموده باشیم
 احتیاط تمام خواهد نمود *

۵۱۲ از جمله خطرهاییکه حکومت نظام الملک مادام حیات
 او از طرف مرهتبان در معرض است بنابر رأی من سندیا
 بیش از همه محلّ بیم میباشد و چنین مینماید که مال و مکنّت
 ملک و طبیعت وزیر از همه جهت هدف تیر مثل او
 شخصی محبل و فتنه جو و طالب جاه هست - بالاجبی
 بندت قطع نظر از اینکه رهین منّت شخصی از طرف نظام الملک
 است اگر اتعاقاً چنین قاعده سبب تحصیل مرایع اهالی
 هندوستان میتواند شد و همچنین با وی تناسب طبیعت
 دارن مردی سلیم نفس و صلح جو است و غالباً از جانب

اوجاي اندیشه نيست و بعلاوة بر حسب عقيدة من قومي
 سببي نيست که از طرف سنديا نيز مادامي که ما بين او و وزير
 دربار پونه اسباب حسد و غيرت موجود باشد بيم بداريم
 و احتمال هم دارد که اسباب مزبور تا آخر حيات ايشان
 مرتفع نخواهد شد - اما از طرف ديگر اگر با صدق نيست
 و کمال دوستي آشتي ما بين مقرر شود و سنديا فرصت کلي
 بجهت اجراي مطالب خود بدست بياورد البته چنان واقعه
 علامت خطر عظيم بالنسبه بحکومت نظام الملک خواهد داشت
 از اين رو که اسباب رنجش سنديا از عظيم الامرا شديد تر
 و قويتر از آن است که بالاجبي پندت خود را شفيع بياورد
 يا فرصت شايسته انتقام خلفها از دست دهد - و اگر تخريب
 و تضعيف عظيم الامرا حتى مستلزم اقلاف اتاي او بشود چنين
 مينمايد که سنديا و بالاجبي پندت هر دو علي السويه عزم
 امتناع تقرر موالات و مواسات دارند و بر ضد دوستي موجوده
 ما بين ايشان و نظام الملک اند و از طرف ديگر نيز نظام الملک
 حتى الامکان در ايقاد فائز سوء ظن و اختلاف ما بين امراي
 مزبوره همان اهتمام دارد *

۵۱۳ در ممالک نظام الملک امور زراعت و کشت کاري
 روي بنزول گذارده است - قحط و غلاي گذشته که در تخفيف

آن هیچ سعی و مکرمت از طرف حکومت صادر نشد بجز در حق قریب یکصد و پنجاه نفر از محتاجان که ایشان وظیفه یومیّه را از دست وزیر میداشتند سبب تخریب بسیاری از اضلاع که سابقاً معمور بود گشت و ظلم و تطاول از طرف امنای حکومت مایه ویرانی خیلی زیاده از آن شد - با اینهمه اقتدار و قلت تدبیر وزیر بقدری است که کوشش میکند و قدری در حقیقت و کمابیش در صورت مطالب را از پیش میبرد در اینکه بعوض وجوه با قاعده همان مبلغ گران سابق را که بواسطه ملاطفت بی محلّ او بالنسبه ببعضی از افعال و بسبب شدت خشونت وی در حق دیگران مقدار آن کاسته بود از روی جریمه و ضبط و تحمیل ثقیل از مالیات بگیرد - اما اختلال و تصرف در اموال که امثال این افعال لابد منجر بدان میشود با قبح لازم آن بعد از چندی نمودار خواهد شد و فی الحقیقه بنقد بواسطه فرار شنکر نایک عامل نیرمل و عظیم الملک عامل اورنگ آباد بروز کرده است - چنانچه معلوم میشود که شنکر نایک مبلغ نوک روپیه و عظیم الملک بیست و یک روپیه بیکومت بده دارند - و همچنین اسد علیخان که خطه آباد کرپه و دیگر پرگنهایی بزرگ را تا دو سال در تحت تصرف داشته است بدون

اینکه پول بقاعده بحکومت داده یا از طرف وی تعداد و تفصیل در حال سپاهیان و اسباب حرب که بجهت تربیت و ترتیب آن خرج این مبلغ را بشود جلوه میدهد رفته باشد از وزیر تمکین و نواخت میباید *

۵۱۴ کمال زیرکي وزیر و خوبی نتایج حیل از در حفظ اعتبار خود نزد نظام الملک با وجود خرابي و بي نظمي که در اطراف او است همچون سخافت رأي و خبط دماغ وي در امور دیگر علي السویه مایه تعجب است - بالجمله عظیم الامرا از هر سببي که باشد یا اینکه سودائی پخته که تا حال بانجام نرسیده هنوز در انتظار فرصت است که پرده از اسرار خود بر گرفته بنظام الملک با ملایمت مالایطاق رکن الدوله دستور العمل بدهد و یا بواسطه اینکه خوف آن دارد که اگر بدین طور باجراي اقتدار خود پردازد بیلاي وزیر مزبور که از دست نظام علیشان بقتل رسید مبتلا بشود و یا بسبب رعب و هیبت که از طرف بنده بالتعبه باقاي خود بعضي اوقات بظهور میرسد بهر صورت هرگز ترک ادب نظام الملک یا بدون استرضاي او جرأت بعمل نه نموده است و هم در هر عمل خاص و عام بجهت تحصیل مراعاتي او می کوشد - در ایام اقامت من در این دربار فقط یکبار قدری

نقص موالات از طرف نظام الملک در حق او بروز کرد
و آن این بود که در وقت انتقال حریف او شمش الامرا
چون نظام الملک از فوت او بغایت مصالم و متأثر گشت
عظم الامرا کوشش کرد در اینکه حکم بر صط تول و
و متروکات او بود *

۱۵۰ احتمال زیاد دارد که عاقبت کلرکس الدوله که نکلی
دست حوش مرهتیاں بود و از قراری که معلوم مشون بعد
از آنکه اقتدار خود را تقدیری در قرار داشته بود که توانست
نظام الملک را بقول مشاهره معس نسبت ادای احراجات
مروری خود مجبور کند بسب ترک ادب بقبل رسد در
حاضر عظم الامرا حای گراست - دین واسطه اگرچه مزاح
بی دك دارد و احیاناً عمل قتالک و تماسک از دست او
مروند در روایت رأی او در تقدیر ملکی یا بر امالت شخصی
وی اعتبار نمی کم - و اگر سب دیگر ممشاء افعال او شود
و حال نکند مادامی که اعتبار متعلقات شمش الامرا که
بعضی از امرای مستحق در بار او آن حمله اند انکسار نباشد
باشد نظام الملک چنانکه باید ویرنگس او بخواهد شد سایر
رأی من امثال این عوائق اندک سن راه او خواهد شد -
و سب آن این است که اگرچه تقدیری قبل از این بحشی

بیگم با سعی و اصرار تمام نظام الملك را بر آن داشته بود تا منشوری که آنرا بی خبر به عظیم الامرا داده بودند در باب ضبط اموال شمش الامرا و ادای اخراجات کارخانه و افواج او از مبلغی که بجهت مصارف آن از خزانه معین شده استرداد شد اما چون نظام الملك بتفحص درمبالغ حقیقی مالیات مزبوره که بواسطه ملایمت و حسن اداره مالک آن وجوه بر مالیه اصلی خیلی زیاد گشته رضا داد شک نیست که عظیم الامرا حق مداخله را بوضع استعمال خواهد کرد که بر فرض اینکه حالاً هوای اقتدار مطلق خود یا امین اثبات ولایت عهد سکندر جاه بدون منازع و حریف داشته باشد کارخانه بدین قدر منافض اغراض خود را از پای درخواهد آورد - اگر از طرف دیگر چنین کار نکنند نتیجه علی النقد تفحص مذکور این است که بعوض سی و هشت لک روپیه مبلغ پنجاه و چهار لک روپیه از املاک مسطوره جمع خواهد شد *

۵۱۶ در باب ولایت مزبور امید آن دارم که اگر چنانچه در افواه آمده نظام الملك از بیماری استسقا شفا یافته باشد وقت فیصله آن هنوز دور است اما بملاحظه کبر سن و شوق او در استیغای قوای شهوانی خصوصاً در باب زنان و از قرار این که معلوم میشود بیش از پیش عادی آن شده است مصلحت

و ثبوت میدانم اینکه طور حرکت ما بالنسبه بمدعیانی که بعد از انتقال او سر بر خواهند زد مهیا و مقرر بشود - و بنا بر رای من عدد ایشان به عالی جاه و سکندر جاه و دارا جاه منحصر میتوان شد - مردم خیال میکنند که نظام الملک عالی جاه را بجا نشینی خون منسوب کرده است اما تا حال عزیمت خود را بافعال واضح یا اقوال مقرر هرگز آشکارا نکرده است - خواتین و وزرای روی که جمیع ایشان خیال میکنند و یا از روی اغراض نفسانی بر خود می بندند اینکه اگر او خاطر متوجه عاقبت بداد یا او را از خطر با خبر بکنند لابد مایه نزول حادثه خواهد شد غالباً از راه تملق و تعصب حقیقت حال را از روی مخفی خواهند داشت تا وقتی که قدرت تمشیت آنچه بعد از انتقال او باین بشود از دست رفته باشد *

۵۱۷ از دو امیر که بجز ایشان شخص دیگر نیست که در منزلت و دعاوی حقوق و استعداد حریف وزیر دانسته بشود عظیم الملک چنانچه سبق ذکر یافت فرار کرده و امتیاز الدوله برادرزاده نظام الملک مغضوب نظر شده و گمان بر آن می رود که او با تیر بستگی دارد و وزیر بجهت حقیقت مواضعه او با سلطان مزبور یا آنرا بهانه کرده بتشویب او پرداخت - حالا بتدریج قدری از اعتبار پیش بر روی مسلم شده است

ولیکن تا مادامی که اعتنائی بعظیم الامرا بماند احتمال ندارد
 که امتیاز الدوله دوبراره باقتدار معدن به ارتقا کند - مبر عالم قطع
 نظر از اینکه از امور حربیه حتی بقدریکه اهالی هندوستان
 دارند بی خبر است و همچنین ضعف طبیعی دارد از
 جهات دیگر قابل حل و عقد مشکلات است و از ملاحظه
 استعدان او روی هم رفته اگر از من پرسند که از جمله امرای
 دربار اسم شخصی را که برانده این عمل باشد بپریم شک
 دارم در اینکه کسی لائق تر از او را بتوانم انتخاب بکنم -
 حسب رأی من اهتمامی که حکومت نظام الملک درباب
 افواج ما دارد و هم واقعی که بواسطه آن در اقطار پیدا کرده
 است زیاده از آن است که ما بالطورع والرغبه پیس فرستادن
 آن تن در دهیم و همچنین حضور آن چون غالباً اثری خوب
 در حرکات و مطالب تبو خواهد کرد بجهت مصلحت ما
 بیفائده نیست - قبل از ترک ذکر این امر لازم است که از
 حرکات میجر ربرتس از وقتیکه سرداری افواج بوی مفوض
 شد خوشنودی تمام ظاهر بسازم و اعتقاد من این است که
 از همه جهت شخصی بدین لیاقت بجهت تصدی این امر
 مهم و مشکل پیدا نمیتواند شد *

در اول وهله بر حسب آن مداخله در این امور را امضا داشته
بودم بدینوجه تبدیل یافته است که حالا بقدری که از
هر کفندی که تا اکنون بدست من رسیده است معلوم میشود
چنین مینماید که دماوی پیشوا مبنی بر انصاف و وثائق اقد
ولهذا نباید آنها را زیاده از حق او پنداشت و بناء علیه
تغیر رویّت مداخله ما اگر اتفاق آن بیفتد لزوم دارد -
مطمع نظر ما این است که مانع معادات مابین دربارهای
پونه و حیدرآباد بشویم و یکی را بر خلاف دیگری معارفت
نکنیم - بالجمله خیال نمیکنم که پیشوا قبل از مراسله با
سفیر ما در جنگ نظام الملك اقدام نماید اما بهر حال
بر رسمی دبلو مالیت دستور العمل خواهم داد که بر فرض
اینکه علامات معادات از طرف پیشوا بروز بکند آنچه حق
کوشش باشد در منع عزیمت حرب بجا آورده در اتمام مطلب
منارعه فیه و اصلاح مابین اندرز دوستانه از طرف دولت انگریز
مبنی بر معاهدت و مصالحتی که مابین آن و هر دو دربار
است عرضه بدهد - چون در این مراسله و هم در نوشتجات
پیش اصول و شروط مداخله ما بیان شده و علی الظاهر بکلی
بفهم شما و سفیر ما رسیده است طور عمل کردن بر آن را
بنابر مقتضیات احوال و استحضاری که دارید بر رأی شما

میگذارم و بدین اختصار میکنم که مادامی که اجتناب از مداخله مقرون با احتیاط و مصلحت باشد نمی خواهم در آن کار دست داشته باشم *

۵۱۹ اولاً هر چند غالباً بصدق اقوال دربارهای شرقیه اعتماد نباید داشت اعتراف باید بکنم باینکه نمی دانم چه گونه بانصاف و قاعده در این حال حقیقت اظهار خواهش نظام الملک در اینکه کار بصلح از هم بگذرد محلّ شک بشود - چنانچه عزم خود را در اینکه یکی از اکابر امرا را بجهت سخن در اجرای چنین مصالحه پیونده بفرستد و اختیار در این باب را بوجه کافی بوی سپارد اعلام نموده است - اگر دربار پونه فقط باین قدر رغبت در اقدام مباحثه بنماید حقیقت مطالب و خواهشهای طرفین بزرگتری بروز خواهد کرد - بالجمله در این میانه بنابر رأی من عیب ندارد که آیا امنای حکومت نظام الملک دعای مرهتیان را علی الصدق و التفصیل بعرض رسانیده اند یا نه - علی ای حال ایفای جمیع دعای حقیقیّه پشوارا بر عهد خود گرفته اند و هنوز اعتقاد من این است و میر عالم نیز در این رأی شریک است که اگر دیگر موانع بزرگتر عائق و سدّ راه نشوند فیصله جمیع اینگونه دعای که آن همه غالباً بحق شراکت مرهتیان نسبت دارد و مشتمل بر چوتنه و سر

دیسلمی است اشکال زیاده نخواهد داشت - و اگرچه بملاحظه اینکه میر عالم مشرف بسفر پونه است اظهار رای در باب مسائل مخصوصه که بنابر خیال مستر مالیت احتمال دارد دربار بغور آن بردن مقرون بعجله است اما امیدوارم که سخن من در اینکه نمی فهمم چه طور عزل وزیر حال نظام الملک بواسطه اغوای بالاجی بندت بجهت دولت انگریز داده بدن معذور بیفتد *

۵۲۰ انکار نمیتوان کرد که در طبیعت عظیم الامرا معایب کثی مرکوز است اما اگر از جمله امرای دربار شخصی دیگر باشد که لیاقت زیاد بجهت تکفل امور ملک داشته باشد بهیچ وجه یقین نیست که نظام الملک او را بدان امر امتیاز بدن یا اینکه اگر او را در شغل بگذارد نصب شخصی مثل او بر حسب خواهش مرهتیان بشود - در باب منع مرهتیان از مداخله بهر قسم باشد در انتخاب جای نشین وزیر از این زیاده چه بنویسم که اگر مرهتیان قوت اجبار نظام الملک بعزل عظیم الامرا بدانند بحکم لزوم از آن وقت باز باید نظام الملک از استقلال خود دست بشوین - و با وجود اینکه ایشان بالمشافه در نصب وزیر دیگر دخل و تصرف نکنند اما بر حسب رای من احتمال دارد که چنین وزیر هر که

باشد از واقعه عظیم الامرا عبرت گرفته بکلی با ایشان دست
 یکی شود - در این صورت نه فقط چیزی که بر حسب
 مصالح کمپنی باشد بخاطر من نمی رسد بلکه اندیشه آن
 دارم که اینگونه واقعه بزودی منجر به تحریک میزان امور
 ملک در دکن و همچنین مایه برهم خوردن رابطه ما با
 حکومت نظام الملک بشود - از طرف دیگر بهیچ وجه
 محقق نیست که نظام الملک بدون سعی در حفظ استقلال
 و حق اختیار در امر باین بزرگی وزیر را از دست خواهد
 داد و در ضمن آن بقاعده محلّ شک است که حکومت
 نظام الملک با تپو سلطان معاهده نموده در تقویت اقتدار خود
 نکوشد - لهذا اگرچه بی تأمل اقرار بدان میکنم که اگر از
 طرف ما اقدام در اموری بجهت دفع چنین کارها ضرور
 نشود بغایت مناسب است اما هر وقتیکه ضرورت مقتضی
 آن باشد شک نیست در اینکه مساعی ما با عظمت مطلب
 مقصود علیه مناسبت خواهد داشت - بالجمله امید آن
 دارم که در اجرای این مطلب مرا بخواهش تجاوز از
 حدّ مصلحت بقدریکه بهیچ وجه مایه در انداختن دولت
 انگریز با مرهتیاں شود نسبت ندهند زیرا که هر چند استیصال
 و منقاد شدن حکومت نظام الملک از دست مرهتیاں بخیال

من برخلاف مصالح باشد و بجهت مازیان کلّی دارن
 اما بهیچ وجه بر آن نیستیم که این خطر بطوری متوجّه ما
 امت که در این وضع امور کلرا بدین وجه صورت بدیم -
 قبل از اتمام این مطلب باید بجزو ثانی مراسله صاحبی
 که قبل از من سفر بود و بسفیر دولت انگریز در پونه
 نوشت رجوع بکنید چونکه صاحب مزبور باشباع و ذکاوت
 تمام همین مطلب را نوشته است *

۵۲۱ هرگونه سخن در باب اصلاح مابین دو دربار که
 حصول آن مطلب مناسبت کلّی دارد باید بکلّی مبنی
 بر اصول کلیّه و بملاحظه اقتدار و اسباب و تهیّه جداگانه
 هر دو طرف باشد - از قراری که معلوم میشود شک در این
 نیست که مرهتیان در این باب تفوّق دارند و نظام الملک
 عاجز از آن است که جنگ مرهتیان را بنیکی بسرانجام
 برساند و اگر این معنی ثابت شود لابد اجتناب از اقدام
 در جنگی که غالباً منجر بمزید انقیاد وی میشود
 که از آن حالت رقبت بحکم لزوم میخواهد خود را خلاص
 دهد بجهت وی قرین مصلحت خواهد بود - در این
 صورت سفارت میرعالم هم مناسب و هم مقرون باحتیاط بود
 و بنابر رأی من اختیاری که در آن وقت بوی مفوض شد

کفایت افتتاح مصالحه با وزیر مرهتیان میکرد و همچنین اگر
امباب مخالفت مابین فقط مطالب ملکی بود نه عداوت
شخصی مقبول او می افتاد *

۵۲۲ ضرور نیست که در این ضمن بیان مطالبی بکنم
که غالباً منشاء درخواست امرای دربار پونه بود که میر عالم
سند اختیار مطلق و بدون حاجت رجوع به آقاي خود را
در باب فیصله امور متنازعہ مابین نظام الملک و پیشوا را
ظاهر بسازد و اختصار باین میکنم که ایمانی باقتضای چنین
قسم سند از بالاجبی پندت بنابر رأی من حاصلی نمیداشت
و غیر لازم بود و همچنین هیچ فائده بر آن مترتب نمیشد -
میر عالم با حداقت تمام کاذب معلم بتقاضای مزبور را پنهان
داشت زیرا که شاید اگر امرای دربار پونه بر مضامین آن
وقوف می یافتند فرصت را غنیمت شمرده افتتاح مصالحه را
بتعویق می انداختند و بر حسب مصالح نظام الملک در
شروع بدان امر اصراری هرچه تمامتر باید نمود - و حالاً
بی مناسبت نیست اگر بگویم که در ضمن گفتگو باید
ملاحظه این قاعده کلی بشود که نظام الملک و وزیر او باید
کمال احتیاط بورزند تا اینکه مستفس در باب آداب و تکلفات
مانع اتمام کار نیایند و در اموری که هیچ عظم کلی ندارد

تردید و اعتراض ننمایند - در دستور العملی که بمیر عالم در این وقت داده شد هنوز اقتضای رجوع امور بنظام الملک می شود اما بعد از تغییری دیگر که بکلی مقرون بصواب است و بناء علیه باید مایه رضامندی امای دربار پونه بشود - شما حالا بر این مزم اطلاع دارید اما چون امکان دارد که ایشان بوهمان خواهش بمانند من رأی خود را بشما میگویم که اگر این باب را یکی از لوازم مقدمات بدانند باید از آن صرف نظر کنند و بواسطه میر عالم چون اتمام امر بکلی بعینه بنعمه و تکفل او است بیشتر قبالنسیب بنظام الملک خطر دارد *

۵۲۳ دلائل مرقومه ذیل رأی را که فقرات سابقه منشاء آن است تأیید میکنند - بدین معنی که اختیار در اجرای سخن که بمیر عالم مفوض شد بحکم لزوم نتیجه آن ندارد که او مجبور بترک مصالح حقیقیه نظام الملک بشود یا اینکه به آنچه بیرون از مقتضیات انصاف و تدبیر اصلی باشد تن در دهد - خود نظام الملک اگر مصلحت بداند میتواند حدّ مداخلات را قرار دهد و در هر باب دعایمی را که مبانی اختلاف معلوم بشود و بر حسب رأی او اصرار در آن لازم است مقرر نماید - علاوه بواسطه طول ایام مباحثه فرصت

رجوع امر بنظام الملك احیاناً دست خواهند داد و شاید هم بجهت آن مطلب مهلت حاصل بشود - اگر مطالبی غیر متوقع اتفاق بیفتد کار را بر رأی و رویت میر عالم واگذار باید کرد و شاید مصلحت نظام الملك در این اعتماد میسر باشد تا بصوابدید وزیر - سفیر دولت انگریز در پونه هر چه احتیاط و مناسبت حال اقتضای آن بکند او را بپند خواهند داد و مراسلات شما صاحب مذکور را در تاکید اسباب نصیحت تقویت خواهند کرد - فوائدی که بر این امر مترقب میشوند این است که مایه آزمودن صدق دودربار خواهد شد و بعلاوه این هم بالنسبه بنظام الملك اهتمام تمام دارد - مقاصد وزیر مرهتی فی الفور بروز خواهد کرد و بعد از ترک مطلب مزبور از طرف نظام الملك پيشوا نمیتواند بدون نقض قواعد و لوازم انصاف از مباحثه در باب دعای خود با ایلیچی او ابا و اعتراض نماید *

۵۲۴ غالباً اندیشه آن ندارم که نظام الملك از تفویض امر مصالحه بمیر عالم اکراه بسیار نماید چون از وزیر مزبور پوشیده نمیتوان بود که بدین طور با این غرور و عجب از ملالت تن در دادن بمماشاتی که دیر یا زود اذعان بدان باید نمود مصون خواهد ماند - بجهت مصالحه نظام الملك

اهتمام تمام دارد که محض مبانی اجتناب در برابر پونه از ابراز
 دعوی بالتمسبه بار معلوم بکنند - اگر چنانچه گمان میبرم
 احباب اکراه ایشان مبني بر قلت اعتماد بعظیم الامرا و
 دشمنی او باشد خیالاتی که سابق ذکر یافت از ملاحظه این
 امر زیاده مؤکد میشود - و اگر از طرف دیگر اسباب آن مشتمل
 بر معادات سابق و تنفر از مداخله ما بشود تدارک آنرا اگر
 طور دیگر استخلاص از این مصیق بروز نکنند بآسانی میتوان
 دید - اما اگر احیاناً مصدر اکراه مزبور متفرع باشد بر مطالبی
 که بحقیقت آن نمی توان رسید چنانچه مثلاً عزل عظیم الامرا
 از اداره امور نظام الملک و مجبور گشتن نظام الملک در جرگه
 نواب دربار پونه چنانچه سابق اتعاق افتاد یا قصد آن بشود
 که فرصت بدست آورده در افتتاح جنگی که بنقد خاطر
 بر آن مصمم دارند مسابقت بنمایند باین نظام الملک بخوبی
 متنبه شده بغور نتایج اذعان بچنین دعایی با اینهمه اسباب
 و قدرت مقابله که دارند بپردازند *

۵۲۵ بنابر این مقدمات محال است که با نظام الملک
 سخن برانیم زیاده از آنچه کعایت آن بکنند که با وقت
 تمام قائل در وضع خطرناک خود نماید - اگر بعد از اذعان
 بمقتضیات انصاف و ترک آنچه در امور جزویه از روی انصاف

میتواند از قبول آن نحاشی نماید امرای دربار پونه راضی
 نشوند کار با او است تا تأمل و قطع بکند که چه قدر ممکن
 مقاومت با مقتضیات ایشان دارد و جنگ مرهتیان او را در
 منحصه زیاد اندازد یا از آن حالت انقیاد و رقیّت که شاید
 مطلوب ایشان باشد مستخلص سازد - بالجمله با هر هی دلیلی
 مالیت بکلی متفق الرأی هستیم که بر فرض جنگ مرهتیان
 نظام الملک نمیتواند امید معاونت بدارد و همچنین بمن واضح
 است که اگر راجه هزار در این منازعت دست برد طرف
 مناقض نظام الملک خواهد گرفت و اگر نظام الملک توقع امداد
 از جانب تپو بدارد غالباً این میض خیال خواهد بود -
 اهانت تپو در حق نظام الملک بواسطه ترک اعتنائی که در
 این اواخر بالنسبه بدربار پونه رعایت نمود بوجه کافی عیان
 و صریح امت و هم حسب قول کپتان دو تن از صحبت
 امرای تپو واضح بود که در ابرار همان مطالب هیچ تأمل
 نمیکردند و بعلاوه میگفتند که مرگ نظام الملک را علامت
 برهم خوردن مملکت او میدانستند و این سخن را استعمال
 میکردند که اسباب بازی موجود است زود شروع خواهد شد *
 ۵۲۶ مسئله اینکه در نقض معاهده عیدگاه کدام شخص بادی
 بود و اول سبب رنجش و معادات از نانا فرنویس یا از

عظیم الامرا صادر شد سوالاتی است که فقط بجهت اینکه شاید
 محلّ مباحثه بشود اهتمام دارد - و در این صورت اگر نسبت
 مزبور بوجه صریح در نانا ثلث بشود در جواب شکایتهایی
 معقول وی در باب صحبت‌هایی خلاف قاعده و متکبرانۀ عظیم الامرا
 و دوستی او با سندی بجهت اجرای مطلبی که در بروی
 امرای دربار بونه از آن ابا کرد و همچنین در باب حرکت
 او بجای شهر بدو جهت تقویت اسباب آن دوستی میتوان آنرا
 بخوبی پیش آورد - لهذا لازم این است که در این بابها
 مبر عالم را بوجه کافی دستور العمل داده بشود اما بهیچوجه
 او را سفلارش نمیکند باینکه در آن بادی بشود یا بجز اینکه
 لابد شده اقدام در مباحثه بکند - لیکن بمصلحت نزدیکتر این
 است که اگر نانا این امر را در میان بیاورد باین جواب اختصار
 کند که اگرچه یقین دارد بر اینکه اسباب معادات او بکلی
 بعظیم الامرا حمل نباید کرد و میتواند برأت صاحت وزیر
 و امرای دربار را بر حسب دلخواه نزد نانا ظاهر بسازد اما
 دستور العمل بوی داده اند که ترک مباحثه نموده دوستی
 شخصی عظیم الامرا و عهد بر دوام آن را عرضه کند - با اینهمه
 امکان دارد که جز مباحثه در ارباب نقض معاهده اصلی
 عیدگاه چاره نباشد اما مبانی آنرا بر مقتضیات تدابیر ملت

نه بر حسب معادلات شخصی میتوان نهاد *

۵۲۷ شما بکلی متفق الرأی هستیم در اینکه نمی توانید در تقویت میر عالم با فائده کوشش بکنید مگر اینکه او برآستی و صریحاً با عظیم الامرا مکاتب و مکالمت بنماید و امید آن دارم که هر هی دلبیو مالیت لزوم این کار را بنقد بوی حالی کرده باشد - میگویند که بسبب کثرت وکلا که نظام الملك در پونه دارد خللی عظیم در امور می افتد و بناء علیه رأی من این است که تا ما دامی که وضع حرکات میر عالم بد نظام الملك پهنیده آید و اگر صورت یبندد چنانچه در آن باب باید شما و سر سی دلبیو مالیت قطع بکنید او را جدول اصلی در گفت و گوسازند و اختیار وکلای متوسط را بقدری که بوی لازم نماید برای و ریئت او واگذار بکنند - اگر مناقشت حال بمعادلات بینجامد بهتر این است که شما تا وقتی که نظام الملك از ملک خود بیرون نروند در خدمت او بمانید و لیکن در ممالک پیشوا بدین استرضای او همراه نظام الملك داخل نشوید و بر رأی شما میگذارم اینکه بهر جائی که مناسب بدانید عقب بروید - غالباً احتیاج ندارند اینکه بگویم که افواج کمپنی را که مصحوب نظام الملك اند در جنگ یا دفع مرهتیا نایند بکار برد اما قطع نظر از این شرط در دفع

یا منع نزاع خانگی یا حفظ دارالحکومت نظام الملک در ایام
غیاب وی افواج مزبوره او را بکار بیایند *

۵۲۸ خیال میکنم که آرائیکه بیان آن علی التفصیل نوشته ام
در اغلب مطالب و در مکالمات با نظام الملک و وزیر بهت
شما دستور العملی کافی خواهند شد - اما چون بکلی ممنوع
هستیم از آنکه افواج کمپنی را در امداد نظام الملک بکار ببریم
و همچنین اقدام ما در مداخله مشروط بر این است که در
مواقب آن مبتلا نشویم اگر کوشش ما از پیش نرود باید شما
با دقت تمام بآرایی مزبوره متمسک بشوید - و بواسطه همین
جبهات مزبوره باید بر رأی نظام الملک و گذار شود که اگر بخواهد
از قبول نصائحتی سر باز زند که میخواهم لزوم آنرا بایما و کدایه بیش
از مراسلت و مکاتبت بوی بفهمانم مگر اینکه بنوعی خواهش
کند که غیر از واضح گفتن و جواب صریح دادن چاره نباشد -
بعد از نوشتن این فقرات مراسلات شما مؤرخه سلخ ماه اگست
و مکتوبات سر سی دہلی و مالیت مؤرخه ۲۶ آن ماه با نسخه
کافذی که در همان تاریخ بشما نوشت رسید و از مطالب آن
بملالت تمام می فهمم اینکه میر عالم بهیچوجه در این معاملات
متوجه صوب مقصود نشده و اسباب مناقشت مابین دوزیر
بقدری مستحکم که غالباً اصلاح پذیر نیست - از این احوالات

بلا ریب آن نتیجہ گرفته میشود کہ تا ما دامی کہ وزرای مزبورہ
شخصاً متصدی فیصلہ اسباب اختلاف مابین دودربار باشند
کار ہرگز بصلح نشواید انجامید و ہم دلالت قوی دارد بر
وجوب نصیحت من در باب تفویض امر سفارت بمیر عالم
یا اختیار تدبیری دیگر بجهت رفع عوائق انجام مصالحہ کہ
بنظر من ما دامی کہ کار بدین نوع جاری است ممتنع الرفع
خواہد بود - بجهت اجرای این مطلب ملاقات نظام الملک
و پیشوا بدین حضور وزیر بیش از ہمہ بہتر است زیرا کہ
بدان سبب از وساطت ثالث کہ غالباً بر آن فائدہ مترتب
نشواید شد خلاص خواہیم یافت - با وجود اینکہ بر مناسبات
این امر رأی میزنم بہیچوجہ نمیگویم صورت پذیر است لیکن
شبہہ در آن ندارم کہ اگر نظام الملک و پیشوا مابین مراسلت
جاری بدانند مشکلات حال کمتر خواہند شد - اما مسئلہ اینکہ
تا چہ حدّ نظام الملک اگر خاطر جمع ہم نشود کہ عمل وی
مقبول خواہد شد میل مبادرت در این امر نماید بوجہی کہ
متضمن انجام مطلب مقصود باشد بر رأی و رویت شما
میدانم کہ مقتضیات وقت را دیدہ اگر مصلحت بدانید
بکوشید و الا فلا *

أولاً آنچه مشروط بر اینکه طرفین در مخالفت و موافقت
 موافق شوند ماس دولت انگلیز و نظام الملک در ماه حوت
 سنه ۱۷۹۰ ع در پانگل و ثانیاً آنچه بر همان شروط در ماه
 حوالایی همان سنه در پوند ماس دولت مرور و مرهستان
 منعقد شد - در مقدمه معاهده نا نظام الملک مذکور است
 که سه دولت در آن شریک اند و غرض در معارضه تبوسلطان
 است بر حسب فقره اول درستی که بواسطه موافق سابقه
 ماس سه دولت مروره بود تا کنون و یاد می پذیرد و در فقره
 دوم اعلام ندان میشوند که چون تبو بعض مهون خود را با
 دُول متحانه نموده است همه متفق شده اند تا او را کسر
 کنند و از اسباب برهم زدن آرام و رنای عام محروم سازند -
 فقره سوم و لواحق آن تا فقره نهم باحرای حکم و مطالب
 متعلقه بآن و تقسیم اصلاحی که مفتوح شوند و طور صلح
 کردن دست دارد - فقره دهم معاهده نا نظام الملک مطابق
 سیزدهم عهد نامه پوند بر این موجب است که اگر تبو
 بعد از الحاق صلح بر یکی از دُول متحانه تاحات و تار تار
 یابد آن ادیتی برساند دُول دیگر در سرای او متفق نشوند
 و وضع و شروط باحرای این مطالب موقوف به آینده بر حسب
 مصلحت دیدن دُول متحانه است - لهذا او این احوال واضح

است که معاهده مزبور میثاقی است مابین سه دولت بجبهت
 ترقی مطالبی مخصوص و معین و در آن نیز بملاحظه آنچه
 در آینده بروز بکند فقره بجبهت محافظت هر سه دولت از
 حملات دشمن عام داخل شده است - حالاً تا اینکه لوازم
 شروط معاهده را با دقت تمام تحقیق بکنم بمکالماتی که قبل
 از انعقاد آن گفته و مباحثاتی که بعد از اختتام جنگ در
 باب فقره مزبور نموده شد رجوع میکنم *

۵۳۰ بعد از تفصیل این مقدمه باید ملاحظه دلائلی شود
 که بر فرض وقوع خیالات مزبوره نظام الملک در استمداد از
 دولت انگریز متمسک به آن میشود - و آن اینست که بنابر
 شروط معاهده اگر تیپو بدون سببی بقاعده بر ممالک نظام الملک
 تاخت و تازیانورد او مستحق امداد کمپنی است و اگر یکی
 از دول متجابه مناقض شروط معاهده عمل بکند این مایه
 استخلاص دول دیگر از آنچه بر عهد خون گرفته اند نمیشود -
 و نه فقط حق آن نداریم که از مظاهر از در معارضه تیپو
 مضایقه بکنیم بلکه بر ذمه ما لازم است که پای قائم داشته
 دولت مرهتی را بایغای عهد و موافق خود مجبور بسازیم -
 و همچنین میگوید که فقره که بر حسب عبارت آن مدد
 لازم می آید معنی عریج و مقرری دادن و در آن هیچ لفظ

یا شرط که مصدق حق بمجانبت ما باشد نیست و هم در انعقاد معاهد مذکور اعتقاد او بر صدق و حسن و نای ما بود زیرا که نه فقط از خیانت مرهتیان آگاهی خوب داشت بلکه در ضمن گفتگو در باب مقدمات آن سوء ظن خود را بطور واضح ظاهر ساخت - و همچنین در وقت معاهده نمودن وضع ما بطوری بود که قطع نظر از اینکه مرهتیان شریک بشوند یا نه طالب درستی او از مقتضیات تدابیر ما بود - چنانچه محل شک نیست که اگر در انعقاد معاهد مشروط بر اینکه طرفین کلیه در موافقت و مخالفت موافق شوند اصرار میکرد لابد بدان تن در میدادیم - و اگر بواسطه اینکه مرهتیان نقض مهود خود را نموده اند یا از جهات دیگر مقرون بفائده و تدبیر ما هم حق ترک ایفای موافق بداریم آن حسن وفا که مایه تشیید مبانی معاهدات است برداشته میشود زیرا که بجهت امضای نقض موکد ترین پیمانها بهائیه که مثل این قویی باشد همیشه بدست خواهد افتاد - بعلاوه میگوید که بحکم لزوم تیسو یا بموافقت مرهتیان یا بدون آن باید تعدی بکنند و در هر دو صورت مخالفت با وی بر ما لازم است اما علی الخصوص اگر با پیشوا شریک شده بقصد نظام الملک در حرکت بیاید بعلت اینکه چنین اتفاق نقض صریح و مقرون

بتحقیر معاهده از جانب پیشوا و منع آن از لوازم فرائض
ما خواهد بود *

۵۳۱ اعتراض بر دلایل مزبور بر این موجب میتوان کرد
که بکلی واضح است که معاهد مذکور میثاقی است سه گانه
مشمول بر اتحاد و اتفاق سه حکومت در حفظ میللت خود
از دشمنی مخصوص که عداوت او بهر سه طرف مساوات دارد
و مبنی بر این اعتقاد که حکومت‌های مزبوره را با مساعی متفق
در حفظ امور متکفله سعی باید نمود و بنابر چنین قاعده هر چه
مقتضی بیان و کشف باشد و هر عملی که بواسطه معاهد
مذکور سر بزنند باید بعد از اخبار و استخبار و موافقت دول
ثلاثه بوقوع پیوند - و چون معاهده مبتنی بر اتحاد دول
متحابه بود لابد جهت انعاز مواعیدی که بواسطه آن بر عهد
گرفته شد لازم است که این دوستی دوام داشته باشد و اگر
جنگ مابین دو دولت از دول سه گانه اتفاق بیفتد وضع هر سه
بالتسبه بیکدیگر تغیر کلی میپذیرد - در باب موافقت یکی
از ایشان با تبو در وقت محاربه با دولت دیگر که در معاهده
شراکت دارد اسباب معادات مابین در پیش نظر باید آورد -
بدین معنی که در تعبیر معنی عهد نامه محال است
سختی بورزیم بقدری که در همه صورت یکی از اجزای

متمعه را از اعتقاد معاهداتی که صیانت آن او را در کار باشد بازداریم - و بر فرض اینکه در حرب مابین پیشوا و نظم الملک حق بکلی با پیشوا باشد و او بواسطه تعدی بی سبب مخالف مجبور بجنگ شده است حفظ صیانت خون مایه تصدیق معاهده با تیپو میشود *

۵۳۲ از طرف دیگر اگر تیپو محض بجهت انجام مطالب غرض آمیز خون با یکی از حکام ثلثه در معامله دیگری از ایشان هم عهد گردد میتوان گفت که چنین امر از طرف والی مزبور بکلی مناقض شروط معاهده میشود و فی الحقیقه نتایجی که از این استدلال گرفته میشود قدری برخلاف مصلحت نظام الملک است زیرا که حرکت او بجانب بدر اگر تعدی در حق مرهتلین خوانده نشود بلا شک بجهت آن است که تا در منازعات مابین سندیا و وزیر خود را داخل کند و همین قدر علامت معادات - در اوایل تدابیری که مؤدی بمشکلات حال نظام الملک شده است نتایج آن به عظیم الامرا صریحاً اعلام شد و نه فقط باو حالی کردند که حسن موافقت با دلاجی پندت بجهت صلاح و عمارت حکومت نظام الملک اهتمام دارند بلکه در همان وقت بوی گفته شد که مناقشه با وزیر پیشوا امور نظام الملک را بکلی برهم

خواهد زد - بالجمله اگر بر فرض اینکه تیپو فرصت معادات نظام الملک با مرهتیان را غنیمت شمرده بر ممالک وی بدون سبب تاخت و تار بکند و ما نظام الملک را مدد بکنیم لابد در جنگ با مرهتیان مبتلا خواهیم شد و در شروط معاهده ملاحظه اینگونه اتفاق هرگز نشد - و باعتماد من این امر نتیجه است که لازمه اینگونه کمک است زیرا که اگر هم تیپو و پیشوا پیش از وقت با یکدیگر مواضعه نکرده و قصد تاخت و تار هم نداشته اند حرکات جنگ منجر بدان خواهد شد *

۵۳۳ سوای عواقب تاخت و تار مزبور که در معارک عساکر متخاصمه بنظر می آمد واقعه دیگر بر آن مترتب شد و آن این است که در یکی از دول متجابه مردم چون زبان آزاد داشتند و قادر بر آرای اولیای دولت بودند توانستند بسیاری از امور حرب را بر عهده خود بگیرند - با وجود اینکه تمام فرنگستان ما بین ملک ایشان و محلّ جنگ حائل بود اما بوساطتی که تا حال بتجربه رسیده بود اطلاعی محدود اما اشکار در باب جنگ و محاصره و مشاق و متاعب اردو و سور و حشت انگیز آخر چادرهای بیمارخانه می یافتند و لهذا چون بدین طور وقف ایشان بر این امور روز بروز

زیادگشت و از ضمیر خود آگاهی داشتند که قوت حقیقی ایشان در جنگ هزار مرتبه زیاده از محض عدد لشکر بود اجتماع کرده خود را در میان انداختند و در امور ملکیه اشتراک حاصل کردند - محل جنگ غالباً بواسطه ایشان منتخب و بناخت و قتل بسبب اصرار ایشان پرداخته شد - هر ساعت مواظب ترقی آن و در شدت و رخا مؤید آن شدند و چون بواسطه انقلاب دشمن حرب بانجام رسید چنین می نمود که هنوز راغب مقاتله بودند - بالجمله حوادث روزگار دیده بودند - برآ تعداد لشکر نموده بجزاً هم ملتفت بدان شدند - بر پیاده شدن و حرکت و جنگ عساکر مطلع گشته و از جرعه جام فتح متمتع شدند - پس وقت آن رسید که مرگ سپاهیان را از سرما و بی آذوقگی در کوهستان خشک متحمل بشوند - در این حالت غم و اضطراب مردم خواستند بر طبیعت سپاه سالار اطلاعی بیابند *

۵۳۴ سپه سالار را در وقت جنگ دیده و دلایمی ایشان باو مباهات کرده بود - اما حالاً او را میدیدند با سپاه قلیل مشتمل بر مردم نزار و ضعیف و قریب بمردن و با این همه دافع حملات دشمن قوی و وضع سالار لشکر کثیری مستعد محاصره بر خود بسته - در آن وقت نه نمیدیدند

چنانکه باید، که تا چهل روز طالع دو لشکر بزرگ و شهرت ابدی و قدرت ملل بزرگ بالنسبه بیک دیگر همه بسته بمثانت رأی یک شخص بود - مردم از شدت مشاق اهالی ملک خود رنجیده دل و پر غمّه و غضب شده باشک و التباس رجوع بسالار می نمودند و چون دیدند که او همیشه ثابت ایستاده آشفته گی خاطر بر خود حرام دارد خواستند تا بکنه آرام او برسند اما این کار در قوه ایشان نه بود - بجز مدافعت دشمن حرکتی از وی صادر نشد و چون افواج بدی رسیدند و توانست درباره عنان قدرت را بدست بگیرد کار او بر قرار سابق می نمود - آخر الامر مرد و از آن وقت باز باید جائی سرد را که بواسطه او گرم شده بود مشاهده بکنند - بالجمله صبر ایشان زیاد شد اما ثبات کم نه گشت و هرچه خیال کردند و فهمیدند و دیدند و شنیدند بلکه هر خدعه که بکار دشمن می بردند پیش روی مردم اظهار ساختند - و از آنجا اتفاق افتاد که یکی از معظّمات علامات جنگ حرکات مردمی آزاد و منهور در هنگام حرب بود - بالجمله تاخت و تاز قوّم بقدری نیروی بازو و قوت پایداری ملکی را که در آن شریک بودند آزمایش کرد که بعد از اختتام محاربت درجات درل بالنسبه بیک دیگر بکلی تغییر کرده و باید

دوبله مرتب بشوند - بعلاوه بواسطه منازعت مزبور در حرب و تدبیر ملکی تجاربی اندوخته شد که در این ایام خبلی فائده دارند - اما جنگ خوفخوار بود و می گویند که در اثنای آن اتلاً یک کرور سپاهیان و اهل حرفت تلف شدند و همچنین حصّه بیکران از اسبابی که مردم با زحمت بجهت مدد معاش اندوخته بودند همین واسطه مصروف شد - علاوه بر همه جنگ مذکور بنیان کن نظام امور سیاسی فرنگستان شد چنانچه اشکال داشت که در آینده دولتی بجز در صرف قوت خود آموں بشود و لهذا بی مناصبت نیست اگر اسباب بلای را که باین حد رسید در پی شده بید ببلوریم *

۱۸۳۵ تا مدت سی و پنج سال صلح مابین دول بزرگ فرنگستان جاری شده و شورشهایی که در سنه ۱۸۴۸ ع برخاست فرو نشانده شده بود و جنگهایی که بر آن مرتب شد سرایت بسیار نکرده زود با ختام پیوست - سلاطین و وزرا اظهار خواهش صلح می نمودند اما با وجود آن بجمع آوری سپاه میپرداختند و ممالک روس و المانیا و فرانسه پر بود از مساکر تریه شده - این یکی از اسباب خطر شده و دیگر این بود که مابین سلطانی که عنان ملکداری را بدست خود میگیرد

و پادشاهی که بامداد وززایی مشورتخانه کار را صورت میدهد
 فرق است چنانچه احتمال دارد که جنگ بیشتر بر حسب
 رای چنین سلطان تا بعد از اقتداح آرای چند مشیر ممتاز
 بر پا بشود - در این ایام ما بحتاج لشکر بزرگ و بیرون از
 اندازه است و چون در این روزها رابطه اجتماع متصل بجهت
 کمال و تنوع اسباب انتظام آن عرصه انحلال می شود
 مردم بمحض آوازه ادعای حرب هراس بر خود راه میدهند -
 و همچنین بلیات آن باین قدر شدید و فائده که می تواند
 دولتی از تدبیر مقرون بتعدی امید آن بدارد بقدری پوشیده
 و دور از حصول و مشکوک است که چون دنیا آرام است و
 میزان اقتدار برجا غالباً بغایت اشکال دارد تا بفهمیم چه طور
 ارتکاب خلافی که صریحاً منجر باثبات معادلات باشد بر حسب
 مصلحت حقیقی هیچ دولتی از دول شود - لهذا از اینگونه
 خیالات نوعی از ضمانت بجهت حفظ صلح حاصل میشود
 اما چنین ضمانت فقط بر قرض این است که دولتی باخلاص
 مطالب رفاه و آرامی خود را در پی باشد و بناء علیه در
 ملکی که سر رشته امور در دست حلقه ای باشد که مصلحت
 او بر خلاف مصلحت ملک است حکم ندارد *

سلطان در تحت غلبه شوق حرب بشوند حتی اینکه وزرائه را که برحم و نرم دلی امتیاز دارند مجبور با طاعت حکم شدین ایشان بسازند درین تاریخ نه فقط در پردۀ اشتباه نمی ماند بلکه بطور واضح دلیل بر آن گفته می شود - اما علی الجملة اغراض و شهرات و ضعف نفسی که منجر بجدگ میشود احتمال دارد بیشتر در سیئه یک شخص پیدا می شود تا در جمعی از جمله ملک که ایشانرا اهل وزارت می خوانند - استبعاد دارند که وزرای مجتهد در غضب بقاعدۀ ملی شریک بشوند و حتی تدابیر عالیۀ بجهت ترقی ملک را در هر بداند اما غالباً مغلوب تعصب یا عجب یا خفت یا بیم جان نمی شوند زیرا که اگرچه یکی از امیان دولت چند از این عیوب را داشته باشد اثر آن بواسطۀ مباحثات جمیع منافع میشود - از طرف دیگر شخصی که مستحق اسم وزیر است نه محض مقرب سلطان است بلکه خود امور ملک را صورت میدهند با وجود اینکه باین امور اشتغال نداشته باشد با مردم معتمد علیهم و قابل که ایشان در هر دولت بزرگ در باب امور ملک منصب علی الدوام دارند حسن معاشرت و مراعات داشته بدین طور بر تدابیر مهمه سالفۀ دولت وقوف می یابند و بتدریج مصلحت ملک را می فهمند و از آن مطلع می گردند

علاوة بر همه جمعیت وزرا که حقیقتاً اداره امور بر عهد ایشان باشد از اغراض مقررین بترقی خود و قوم و خویشان خود که مسبب انحراف سلطان مستقل از جاده مستقیم ملکه‌داری می‌شود بری شده از واگذارن ملاح ملک صرف بامید و بیم یک شخص ابا خواهند نمود *

۵۳۷ اگر از طرف دیگر سلطانی بنفسه و بدون امداد وزرائی که بجهت امضای حرکات ایشان باز رجوع نکنند باجرائی امور ملک پردازد اغراضی که بجهت رعایت حال رعایا و مقتضیات منزلت عالی بر او لازم می‌آید همیشه در خاطر او رسوخ تمام خواهند داشت - سلطانی مثل او یا بمیراث یا بجلالت خود تحت را بچنگ آورده است - در امر اول اتفاق اینکه او بدون ریب و ریا شایسته اداره کل امور باشد غالباً اگر چه نه بکلی از حد امکان بیرون است و در امر ثانی توقع آن میتوان کرد که سلطانی که راه خود را بیادشاهی باز کرده باشد از خصالی که مردم را لائق تصدی امور ملک می‌سازند بری نخواهد بود - شاید در بعضی جهات قابلتر از جمعیت وزرا بشود و جرأت و ثبات و قوه کتم سرزبان داشته باشد اما اینگونه خلال مؤدبی بچنگ است نه بصلح - و بعلاوه مالک سلطنتی که دیگران ادعای آن می‌کنند تقریباً همیشه مغلوب

اعراضی است که بغایت بر خلاف مصلحت ملک اند - از وی پوشیده نمی ماند که بسار مردم او را محض عاص می پندارند و دشمن خانگی نادقت تمام در انتہای فرصت حلع و حمس و عذاب و قتل او است - صحیح است که عساکر کثر در تحت سرداری او و گروهی انبوه از امرای و طبقه حواری در خانه سدگی حضرت حاضرند اما صداند که اگر بر حسب اتفاق در يك ساعت حداقت او از دست برون و بخت هم (وی) گردان شود یا اسیر یا مقتول خواهد شد - همیشه می پندارد که کمی نقص حال در پی اوست و در پیش رو انواع و اقسام تاریک و انواع سیاست شنیدن و طولانی را می بیند - لهذا لادن شده جمیع آلات اقتدار ملک را بخت دفع این مخاطرات نگار خواهد برد و اگر تصور آن شود که اقدام در جنگ مایهٔ رهایی و مهلت بخت او میشود چنانچه در اینگونه اتفاقات مکرر اتفاق می افتد بلا شکی بجمک خواهد پرداخت و اگر چه می داند که سلوک در این راه با همکار لادن ضروری بخت نبولت دارد اما ملاحظه آن سد راه و ملحق حرکات او خواهد شد زیرا که بمقاصی العریق بتشتت بکل حشس بر حسب ضرورت طبیعت هر چه پیش آید چمک در خواهد زد - پس ملک او محصور

بیرب می شود اما نه بجهت اینکه مصلحت ملک اقتضای
آن می کند و نه بسبب اینکه سلطان از صلاح حال استحضاری
چنانکه باید ندارد لیکن بواسطه اینکه اهالی ملک خود را
بدست شخصی داده اند که مصلحت او از مصلحت ایشان
متمیز است *

۵۳۸ مراسم ضابطه اهم که مایه صیانت ملی فرنگستان
است بطوری کامل و مرتب نیست که تفهیم آن در استراحت
و تسکین دغدغه خاطر مردمی که می خواهند قواعد حرکت
مریحاً مقرر بشود فائده یبخشد - رسمی است نا پرورده و بی
ترتیب رواج یافته و فقط بواسطه رأی عامه و اعتقاد بر اینکه
چنین رسم با مصلحت هر دولتی که بطاعت آن خوانده شود
موافقت کلی دارد و می توان جاری داشت - اما فی الحقیقه
بسیاری از امن و امانی که مردم خواهشمند بر فرض احداث
رویتی مقرر ما بین ملل در امور حرب و صلح بتوانند امید
آن بدارند بواسطه همان رسم حاصل شده است - شاید اگر
بجهت حفظ سلامت ملل و آرام عالم سیاقی خیالی منظم
بشود حرکتی برخلاف یکی از دول فی الفور منافع همه
دانسته خواهند شد اما در این حالت امور دنیا چنین رابطه
اتفاق ما بین دول وجود ندارد - صحیح است که قانونی که

ما بین دول متداول است مزاحم حق اجرای انصاف نمی شود
 و هر دولتی می تواند در باب خلائی که بالنسبه بدولت
 دیگر یا کوچک یا بزرگ کرده شده است اظهار نصیحت
 نماید یا اگر بخواهد می تواند بضرب شمشیر در دفع یا تدارک
 آن بکوشد - اما در این باب ما بین حد فرائض و حقوق
 دول فرق بسیار است - در فرنگستان جمیع دول بغیر از پنجم
 دولت بزرگ از لزوم نگاهداری سلامت عامه موقوف القلم
 اند - حتی اینکه فی الحقیقه اگر بر یکی از پنجم دولت مزبور
 ادراک خلائی در حق دیگران مصمم بشود لازم نیست
 که جانب انصاف بگیرد مگر اینکه از صدمه که بدیگر ملک
 میخورد استنباط صدمه بالنسبه بخود کند - و بعلاوه توقع آن
 نباید داشت که دولتی بجز در صورتی که در صیانت خود
 بکوشد بدون اینکه امید سرانجام نیک مقرون بصواب بشود
 در جنگ اقدام بکند *

۵۳۹ اما در وقتی که هر سه سبب مزبور فراهم بیاید بدین
 معنی که خلائی در حق دولتی یا کوچک یا بزرگ کرده
 و نتیجه حال یا استقبال آن مقرون بزبان یکی از پنجم دولت
 بزرگ بشود و آن دولت بزرگ زیان خورده بتواند در جنگ
 بامید قوی در باب سرانجام نیک آن اقدام بکند در چنین

صورت سائر دول فرنگستان غالباً چشم آن دارند که دولت بزرگ که گویا زخم خورده است هم بواسطه درد آن حرکتی بکند و بجهت مصلحت خود چنانچه بسبب فائده عام مستعد و مہمائی مبادرت در جنگ بشود یا در انعقاد معاهداتی که تقویت انصاف را در کار باشد بکوشد - اگر یکی از دول از عهد این فرض بالنسبه بخود و سائر ملل فرنگستان بر نیاید شان آن فی الفور در انظار مردم تنزل می کند و از اتفاقات سنیه این است که از جمله تجاربی که از تواریخ ممالک اندوخته شده این بیش از همه مقرون بصواب است چنانچه سر مشق جمیع حکام میشود که بر چنین تنزل طبیعت انسانی مصائبی بزرگی مترتب میشود که آثار آنرا در حیز حساب نمیتوان آورد و بدین طور حتی بر مردم بغایت کند ذهن عیان می توان ساخت - جمیع مردم باصل مادّه رسم مذکورتن در نمی دهند اما کسانی را که اعتراض بر آن می کنند پیش نشان میتوان داد - و بسیار اند کسانی که نمی توانند بفهمند چه طور مردم از روی انصاف در حق کسی که متحمل زیان و تحقیر باشد اهانت می توانند بنمایند و همین طبقه حکما در اجتهاد فهمیدن قوت و فائده این قانون همین گونه اشکال را خواهند یافت *

۵۴۰. فرانسوی که بواسطهٔ رسم مزبور بر عهدا یکی از دول
 بزرگ لازم می‌آید حمل ثقیل نیست زیرا که بعد از همه
 بلمداد مطالب تازه و بیم سزاهای زیاد سلطانرا نقطه پیداری
 در حفظ مصلحت خود ترغیب می‌کند - رسم مذکور مایه
 تحریک عرق همت و اندازار و بدان میشود که اگر با جبن و بی
 دلی خلانی را که تدارک آن در حسب مصالح چنانچه بر
 عهد او است مشاهده نمایند نه تنها از کیفری که در ملک
 بی عزت خود در پی اوست استخلاص نمی‌یابند بلکه او را
 بگناهی بزرگ در حق دول دیگر فرنگستان نسبت میدهند
 و تقریر و ملامت ملل و اهانت و عدم اعتبار آنها حتی اینکه
 شاید بالاخره در وقت اضطرار معاونت وی نکنند سزای
 الحراف او از جاده مستقیم خواهد شد - اما از طرف دیگر
 بنابر رسم مزبور سلطان یقین حاصل می‌کند که اگر در مبادرت
 بتدارک ضروری که متوجه عموم خلایق است و اتفاقاً منافض
 مصلحت مملکت او نیز باشد ثابت بایستد جانب او بواسطه
 اعتراف بقاعده اینکه اگرچه بجهت ملک خود جنگ می‌کند
 اما هم بجهت هر ملکی که فائده آن در مغلوبیت مخالف
 است بغایت استعلا و تقویت می‌یابد *

۵۴۱. شک نیست که رسم مذکور چنانچه سایر قوانین و مراسم

انسانیه بجز در صورت اعتنا و اذعان بدان فائده حقیقی نمی تواند داشت - اما چون این رسم اقتضای چیزی از طرف دولتی بجز آنچه مقرون بمصلحت آن و فائده عموم ملل بشود نمی کند در فرنگستان بغایت مطاع و همیشه معتنابه است - حتی اینکه موافقت با آن بیشتر از آنچه در بادی نظر بجلوه می آید شیوع دارد زیرا که چون مردم بدانند یا از پیش ببینند که دولتی بزرگ عزم پایداری در منع ارتکاب خلایق دارد چنین خیال متصل و باقوت تمام مؤدی بحفظ صلح میشود و بعلاوه چون حالت صلح بالنسبه بحرب شهرت نمی یابد خود سرانجام نیک این قاعده مانع بروز آن میشود - اقرار باین کرد که چون متابعت رسم مزبور چنانکه باین از پیش ببرد سدی منبع میشود زیرا که چون مصالح ملل با یکدیگر بسیار مختلط و ممزوج اند غالباً اتفاق می افتد که خلایق که در حق یکی از دول کوچک کرده شده است بطوری از اطوار مایه زیان و فضیحت یکی یا دیگر از دول بزرگ می شود - و اگر در آن دولت بزرگ که اسباب شکایت دارد چنانچه لازمه ناموس آن است نگره غصب التهاب بیابد و مردم دل بر مقاومت و انتقام بنهند غالباً می توانند دول دیگر را در آن منازعت شریک بسازند و نتیجه امر آن است که سلطان مخالف خود را مبتلا بجنگی

می بیند که چون قابل است که روز بروز زیاد شود لابد
بجهت او خطرناک خواهد بود و غالباً خوف چنین عواقب
پیش از همه مایه حفظ صلح میشود *

۵۴۲ هر سلطان که میل بارتکاب خلایق در حق دولت
دیگر دارد حال دل بزرگ را در پیش خیال می آورد
و اگر بفهمد که وضع امور جمیع درست و در تحت تصرف
حکام قابل و ثابت قدم است که ایشان از فرض اقدام
در جنگ اگر اتفاق آن بیفتد باکی ندارند میدانند که کاری
که در نظر دارد مایه اثرات جنگی خواهد شد که حد و انتهای
آنها نمی تواند از پیش دریابد و لهذا بجز در صورتی که
دیوانه با سفاکی باشد که در حرب صرف عیش خود را
بیند میل دست نگاهداشتن از آن می کند - اما از طرف
دیگر اگر ببیند که یکی از دل بزرگ که باید قبل از
همه در مقصود او پای بفشارد در حالت ضعف اتفاقی یا در
تحت امرات مردم نالائق و بی قابلیت یا بواسطه غلبه اوها
و خیالات منافض تدابیر معمول ملک در اختلاف و انقلاب
است شاید در چنین وضع امور امید آن ندارد که ملک
مزبور عقل و جرأت ایفای لوازم خدمت خود ندارد -
این است امیدی و میتوان گفت که درین ایام بغیر از آن

امید دیگر نیست که مایه ترغیب سلطان با هوش میشود
بتحریر موانع شورش در فرنگستان و کار هر وزیریکه بخواهد
در حفظ صلح مابین دول فرنگستان باخلاص اهتمام بورزد
ابطال امل مذکور یا بعبارة اخري ابقای بیم از حرب مقرون
بإنصاف و انتقام است *

۵۴۳ بالجمله اگر بخواهیم سلطانی را ترغیب بدهیم باینکه
دست از طلب جاه و حرص مال بازدارد وقت بهدر می رود
زیراکه چنین شهوات درام دارند و همیشه مترصد و مخالف
آن باید بود و فقط چیزی که بخوبی مایه باز کشیدن عنان
سلطانی مثل او است بیم جنگ است - در ایام ترسل
بتأثیرات چنین بیم عیب ندارد اگر فقرات با تواضع چون لازم
استرضای عامه اطلاق بشود اما فی الحقیقه نه فتنه جوینان
خود غرض لیکن سلاطینی که ایشان اظهار سخافت رأی و ضعف
همت می نمایند در احتیاج تعلیمات رأی عامه اند - از اتفاقات
سنیه تهران در لوازم تربیت مذکور نادراً اتفاق می افتد زیرا که
خیالات اشالی ملل در باب تحمل خلائی با فائده عام
موافقت دارند و اگر مردم نتوانند باظهار تنگ لغزش
سلطانی را از ارتکاب آن باز بدارند اقلاً احتیاط می ورزند تا
ثمره آن در دهن او تلخ بشود - ملل فرنگستان بر یکی از

دل بزرگ که صیانت حقوق خود تهران ورزیده او کتاب
 خلافتی را در حق دولت دیگر اعضا بدارن سخت میگیرند
 و باشکال از زلات آن عفو میفرمایند - در آینده مسطور خواهند
 شد چه طور دولتی بزرگ بدون اعضا برآی ملل فرنگستان
 و بدون شایبه حق تاخت و تار ممالک یکی از دل کوچک
 نمود - اما اگر کسی اصل معنی رسم مزبور را بخاطر بیان اسباب
 آن دارد تا بفهمد بچه وجه دل فرنگستان مهابی دفع آن
 تعوی بودند و هم سر رشته اینکه مردم از چه سمت از
 روی استحقاق امید مبادرت در مقاومت داشتند در دست او
 خواهند آمد *

۱۴۱۴ هـ سلطان فکولاس در ملک خود فرمانروائی مطلق داشت
 و شدت حکومت او تسکین نیافت بواسطه مقاومت با فائده
 وزرائیکه جرأت اجناب از اموری که نه بر وفق صوابین ایشان
 بود داشتند - موانعی که گاه گاه در ایام هالفه پابند اقتدار
 سلاطین رومیه بود برداشته و بعوض آن هدیی دیگر بسه
 نه شده بود - بعلاوه نه فقط سلطان روس مثل حکام جبار شرقیه
 اقتدار نامحدود داشت بلکه هرگونه مایه قدرت که بر حسن
 انتظام و کمال صنائع این ایام مترتب میشود در قبضه او بود
 چنانچه هرچه میخواست بکنند آنرا از پیش می برد - حتی

اینکه بر فرض تنها نشست و خواندن مراسله که مضامین آن او را بغضب میبرد می توانست دست بزنگیکه بیست احضار مردم گذارده بدون مشاورت با متفلسی نالیه حرب را در التهاب بیارزد - در او طاقی که آنجا با اداره امور می پرداخت می توانست صدای آلات در بالا خانه بشنود و آواز بی قرار تاز برقی بمسامع او خوش می آمد زیرا که علامت تنفیز امر او در همان لحظه در اقطار بعیده بود - طبیعتی سخت و بی رحم داشت اما در وقت امتحان خیالات و زبان بزرگ و تیره و قلت استعداد او دلیل بر ضعف ادراک او بود - لیکن این معائب درونی در پس پرده اخلاق ظاهر بدرونی وی پوشیده بود و بقدری قابل اجرایی امور و چالاک بود که می توانست حصه فراوان بار حکومت رعایا را بر عهده بگیرد *

۵۴۵ از مدتی متمادی امور دولت انگریز در نظر امرای مملکت فرنگستان نوعی از معما می نمود اما بعد از ایام تابستان سنه ۱۸۵۳ ع بشیال خون بالاخره بغور این مسئله رسیده و همچنین می پنداشتند که دولت مزبور از درجه خون در میان ملل افاق هبوط می کرده و فی الحقیقه آثاری که بخوبی مایه چنین اعتقاد از طرف مطالعه کنندگانی که بکنه امور نمی رسند موجود بود - اما لشکر فقط یکی جزء از اجزای ملت است

و چون ممکن نیست که مردی که در اجرای غالب توای بدنیّه ضعف و عجز دارن زور بازو و نیروی ساعدی داشته باشد هنگام احتیاج در دفاع و معاونت خون بکشد بهمان قسم نیز ممکن نیست که ملّتی که غالب اوقات ایشون در تحصیل صنایعی که فقط در ایّام رفاه و آرامی مملکت در کار است بتوانند در امور حربیّه ترقّی یا تربیه که در وقت ضرورت بکار آیند حاصل کنند - نیروی بازو نمونه قوّت مرد و جوانمردی سپاهیان بر حسب شجاعت و جنگجویی مردم ملّتی است که اولاد خود را جزء لشکر میسازند - اما چون مدق این معنی از انظار اهالی انگلند محو شده بود چنین در ابصار اجانب می نمود که دولت انگریز رو بتنزّل می گذاشت - بالجمله علامت بر این حال فی الحقیقه منحصر در تخفیف و تقلیل اسباب و تهیّه جنگ نبود زیرا که قطع نظر از آنچه درازمنه سابقه اتفاق افتاده از حرکات اهل سوس در فرنگستان و سکنه بعضی از اضلاع جزیره امریکا بمردم حالی شده است اینکه امکان دارد که ملّتی که غالباً لشکری علی الدوام ندارند در ثبات و جنگجویی در میان ملل باقی امتیاز یابد - اما حرف در این بود که در انگلند اغلب مردم بر درجه بحرب تعلّق داشت اعتراض میکردند *

۵۴۶ در وقتی که یکی از دل بزرگ بسبب صدق و راستی یا بر حسب مقتضیات تدبیر ملکی بر آن داشته میشود که نیروی بازاری خود را در خرابی سلطان ملک ضعیفتر از خود بکار نبرد مکرر اتفاق می افتد که بازاری این اقتصاد مکرر در اظهار عیوب و نصیحت علی الدوام آندولت ذلیل خود را تسلی میدهد - و اگر اتفاقاً در دولت یا زیاده بر آن بدین طور در اشتغال بنصیحت یک دولت مسابقت بجویند احتمال دارد که بجهت تحصیل تقدّم و تفوّق بر حریف مابین مذاصحت بکنند و آن هم با جدّ و جهدی که مردمی که از اینگونه مجادلات استحضار ندارند غالباً نمی توانند آنرا استنباط بکنند - بالجمله چیزی را که مطلوب و منظور نظر ایشان است اکثر رسوخ می نامند و اگرچه اقتداری که بواسطه رسوخ مذکور بر ملل اجانب پیدا می شود شاید محض حقّی است که رعایت آن هیچ فائده اصلی ندارد امّا تقریباً همیشه عرق غیرت و جدّ و جهد سلاطین و وزرائیکه گاهی اقدام در طلب رسوخ کرده و حتّی تجّار و مسافرانیکه اتفاقاً در محلّ جنگ حضور داشته و بادقّت و التفات مشاهده حوادث غیرت انگیز حرب را نموده اند غالباً باعث افروختن نائز غیرت ایشان شده است *

۵۴۷ معمى اروقائىي که در تواریخ ملل نایکدیگر ممانست
 دارند ارکت حکایات رورمره دلاویز تر واروعظ حطب
 ریاده مایه هرت و تمسه ادن - چمس می نماید که آثار
 حدادون سیمانه و تعالی دشت در امور انسانه نظر می آید
 تا در مستثنیات نائج عالم داری او و دست حمار که بی اعتدالهای
 افعال انسانی را ارچیده حق معس ادن تحارر داده است
 ارایس رو دشتن حلوه گر مشون و آنچه علو و شهرت انسانی
 می نامند بیشتر مرگب می نماید او آن دعالی کادنه که
 تقریباً همیشه اصل مادّه آن اسب - چمانچه در وقتیکه نا تعیب
 و عور این خیالات پر رنگ مرسوم بطور چمس بطور می کند
 که اشراف نمی آدم نا این همه آثار و مساعی حمله بر
 اسباب نارینچه در دست قصای ازل دستند - مثلاً شرح حال
 لويس ناپولون نسخته است او دست حدادون نسمه مثل
 تواریخ اتنازیوس قصر - و اگر حروبی ار تصانف مؤرخ تاستوس
 بخاطر بیاید تشبهات احوالات ایشل فی العور فهمیده می شود -
 داین معمی که هر دو سلطان ار گوشه حمل بواسطه وقعی
 که دو شخص دیگر نه حود ایشل در اظار پیدا کرده بودند
 بر تحت برآمدند و اگرچه هر دو ار اهل قلم بودند اما عالماً
 نا همل حمل و وسائط بعد ار مواضعات طویل بیایي اعمام

بهادر بسرداری دو ملت بزرگ جنگجو رسیدند - و همچنین
در ایامی که در آن عقائد و اخلاق مردم غالباً بر همان وضع
و همان امیال ضعیف و قوت ملل موجود بود بر مللی که
در امور شرعی و تدابیر مدنیّه با یکدیگر مناسبت داشتند
هر دو نفر غالباً یک قسم اقتدار پیدا کردند *

۵۴۸ اما چون می بینیم که بدین طور غریب طباع و
حوادث ایام دو نفر که در میان قرون زندگی ایشان هزارها
سال فرق و ما بین اما کن ایشان هزارها میل حائل و همچنین
در آن عرض مدّت جمیع تربیتهای متفرّع بر مذهب عیسوی
پیدا شده است درباره بوجود می آید خیالات ما در باب
اداره امور عالم چه طور تغیر می پذیرد و افعال کسانی که در
امور دنیوی بیش از سائرین مناجح السّاعی بوده اند چه طور
مختصر می نمایند بالنسبه با سرار آن قاعده حدّثان که در حفظ
خاص قضا است و ظاهراً بجهت انقلابات بزرگ ملّی حدود
مقرر چند معین می نمایند و جمیع افراد بشر را غالباً بدرون
اختیار گرفتار اموری می سازد که اواخر آن با اوّلی که
بنی آدم با اشکال و مشقّت تمام بطور ناقص صورت داده اند
غالباً هیچ مناسبت ندارد - آگستوس جوان در مبادی احوال
غریب خود بر دولتی جمهوری افتاده بود که در آن سیل طغیان

جدید بنقد منحدر و هر قدر اسباب آن در آن وقت پوشیده بود
همان قدر بعدها آثار آن بداع خون مرتسم شد - امرا متفق
شده شخصی را که بجایه و شوکت از سائر مردم امتیاز داشت
در این حال از بای در آورده بودند و درستان او علی العجالة
منکسر شده خیانت رواج یافت - لیکن اگر آن ضربت خدائی
چنانکه آنرا ناپسیده اند انتقام حقوق بزرگی قدیم اهالی روم را
کشید اما بهیچوجه باسپردن آن موّدی نشد *

۹۴۹ در این ایام ظلمت که در آن احوالات آتیه پوشیده
بود هر طائفه در اضطراب افتاد و هراس بنحاطر هر سردار قوم
راه یابست - انتونیوس لباس غلام پوشیده بدین آنکه کمی
او را تعاقب کند سرخویش گرات و برروتوس با دوستان
خود در قاپتول تحصن جست و اهالی مجاس و سکنه شهر
با وجود اینکه در این کارها دست نداشتند جرأت نکردند که
از خانه بیرون آمده در باب آینده از یکدیگر سخن بپرسند -
مثل مېت پرزخم قیصر که غلامان در جوف لیل آنرا بر
ساری شکسته نهاده پنهان کرده بودند دولت روم گویا بیچاره
بعجل افتاده و امور آن در پرده حق و در دست رهنمائی
لی العجالة غلامانی بود که از راتعه آقایی خون خوف بیشتر
ا خوشحالی می نمودند - بالجمله بعد از وحشت اول چون از

هر دو طرف مملعائتي که خلل حال يا آينده امور غالباً مؤدي
 بدان ميشود درميان آمد امور ملک برقرار سابق جاري شد اما
 چون اقتدار کلي در دست انتونوس بود که تنها از دو قنصل
 باقي مانده و نائب فاجر حاکم مطلق بعني قيصر بود ظاهر
 شد که قصد آن داشت که نشست خالي را بجهت خود نگاه
 بدارد - هنوز آتشي را که بدان پیکر قيصر را سوزاند بخانه
 قاتلان وي نينداخته بود اما تيوس را که يکي از اقرباي دودمان
 قيصري و بدل گرمي تمام مويده تدبير ايشان بود گرفته با
 بزرگترين تبعه از طغاب انداخت *

۵۵۰ آگستوس در آن ايام هجده ساله بود و مزاجي ضعيف
 داشت و در سمت ديگر بحر ادرياطيق در مکتب خانه
 مشغول تحصيل علم بود چون شنيد که عزيز قرين دوستان
 عم او تدابير قيصريه را برهم زده و يقين حاصل کرد که شخصي
 که بواسطه همان عم مدير اداره امور دولت جمهوري شده بود
 اقتدار خود را برخلاف مصلحت او بکار مي برد استيعاد ندارد
 اگر صحبت غم انگيز قيصر را با بروتيوس بخاطر آورده با دلي
 مشوش سفري را که با خود مصمم داشته بود که بجانب
 پاي تخت بکند پيش بيندازد - دوستان وي بي ثباتي و
 خفت عوام و حوادث خطرناک ايام پر شور و شر را که رايحه

در نفع ارتقوم و خویشاں او سوره طاهر و کامل آن بود تقدیر
 میکردند و در باب حرص با محدود نبودن و اقتدار
 اهل مجلس و وقع در انظار طائفه که هوای دولت جمهوری
 داشتند معاملات می نمودند - و همیشه حاضر باش او کردند
 که سودای وراثتی با این بزرگی فقط دعوتی بود تا شش
 شمشیر بقصد حل بروی بکشد و هر حائ که نام او عدد
 نموده بود آرام او را مکنز سازد - اما هر چند اینگونه نصیحت
 می السقنه چنانچه علی الظاهر مقرون صلاح بود قلم تقدیر
 بر آن رفته که شخصی که بشتر ارمه در آیمده با احتیاط و حرم
 امتیاریات حالاً در اقدام نگاری که ارمه کارهای مبروی
 اهم بود البتات بدان مصالح نماید *

۵۵۱ اما چون حقوق سرداری طائفه مار یومانه که دولت آن
 بوی حالاً رسید و دش از آن دز آروری اسقام حلامهائی که
 بالنسبه نقص کرده شده و در میراث او افتاده بود در خاطری
 و سوخ داشت در آردید مصالح در ستل آن عوم حرم را که مایه
 تحریص نگر و غلبه بر آزایی دیگران می شود نگاربرد - معقول
 است که ملار او خوشنود و هم مستحب از نهوژی که نظری
 تقریباً مثل حرأت حداد می نمود او را دراد حود که در
 ترقی خانواده قاصره بود گذاشت و این فقرات قابل ذکر را

گفت که بروای پسر هر کجا بخت بلند ترا ببرد و خدایان
 رهبران تو باشند کاش که بزودی خبر فتح تو بر اعدا برسد -
 اما اگر در آن وقت پرده از وقایع آتیه برگرفته می شد مادر
 آگستوس چه طور از خواندن تعزیت نامه که گویا سخنها می
 مذکوره عنوان آن بود ابا و نفرت می نمود - و چه طور از وی
 پوشیده بود که طولی نخواهد کشید که آخرین خواتین آن
 در زمان بزرگ مثل خون او با غوغا خاطر در باب احوال
 نسل آخر آن ذریه استکشاف اسرار فلک خواهد نمود و چون
 حقیقت دشت انگیز اینکه پسر او سلطان اما بعد از قتل
 مادر می شود بوی اعلام کردند جوابی خواهد داد که گویا اجمال
 تاریخ قیامه است یعنی خون مرا بریزد اما باید سلطنت
 بکند - بلی ای مادر بطوری که پسر تو با خرابی آندولت
 جمهوری که مایه ابتدای شهرت او شده بود بمنزلت عالی
 که او را وقف آن می کنید خواهد رسید بهمان طور نیرو آخر
 انسال تو با قتل مادر خون بر تخت عروج خواهد کرد -
 و همان قتل پدر که علامت بدو ترقی دودمان تو است
 قرین ایام تجمل و در وقت زوال ایشان موجود خواهد شد *

۵۵۲ اگرچه انهماک در بحبوحه شورش فرق مختلفه مصیبتی

بحمت آگستوس جوان بود اما وضع او بطوری بود که این

حالات از مقتضیات وجود او بوده و فی الحقیقه عزمی که نبود
از نسبت ترک مبالغت بری بود - شرافت نسب و منزلت
و رفعت شخصی که او را بفرزند یی برداشته بود، بحکم ضرورت
مستدعی بزرگی او شد - و مثل عاملت که شاکبپر بمبار
از امثال این مخصوصات طبیعت را در تعریف احوال او نوشته
است می توانست بگوید که روزگار بر قرار نیست ای جور
فلک که من بجهت اصلاح آن متولد شدم - زیرا که در تقدیر
او و همچنین بر حسب لزوم وقت نبود که در استرغای خویش
بتواند آیام، بسر ببرد - طائفه قیصریه مانند اینکه ذهن و قوا
عالی بلایی محرک ایشان بود کثیر و مقتدر بود و علاوه بر همه
چند می نمودند و از جمیع اقصای مملکت هر سامت با هزارها
زبان آن جوان یتیم را دعوت میکردند باینکه وضع محترم
سرداری ایشانرا بر خود بگیرد - بالجمله حتی در مسئله مختصر
صیانت جان هر قدر توقع سلامت در گوشه خمول همان
قدر امید در اقدام مردانه بکار بود و وارث آن حاکم بالاستقلال
نقط در میان متعلقان و نادر انبوه که بوی خدمات را عرضه
می کردند توانست خود را ایمن بداند - وارث نام بلند بود
و عرصه لواحق چنین وراثت خواه کمال شهرت خواه غایت
بلیت باشد و هر چند عمل حکومت بالاستقلال پر خطر

بود اما خالی ماندن از آن منصب بجهت او مقرون بمخاطره
زیاد نبود *

۵۵۳ تکفل این امور که بجهت هرکس کاری عظیم بود
درباره شخصی مثل او با این حوادث سن مخاطره بزرگ
داشت و اگرچه از عهده آن غالباً با استعدان تمام برآمد اما
نباید بمبالغت مؤرخان بقدری گوش بدهیم که اعتقاد کنیم
اینکه همه چیز بسته بآدرک او بود - فی الحقیقه در وقتیکه
مشغول بنحیصیل علم بود عم از با پیش بینی و دریانت
شخصی قابل را بجهت نصیحت او معین کرده و قلم تقدیر
بر آن رفته بود که دوست مزبور در انقلابات مختلفه روزگار
با وفاداری غریب مددگار او باشد - مارکوس اگر چه که
بعدها بحسن تدبیر ملک و فن سپاه کشی اشتهاریافت مثل
هوراس که یکی دیگر از دوستان آگستوس بود پسر غلامی
اعتاق یافته بود و ترقی او بر مدارج مناصب اجله در
دولتی که در آن قدمت خاندان احترام کلی داشت علامتی
بود بر اینکه تغیر در رسوم معاشرت زیاده از آنچه در تدابیر
ملکیه که شاید فقط نمونه آن بود پیدا شدن - بالجمله او در
عالی ترین معنی لفظ مردی کارکن بود و منضمّاً بقوت
طبع و جلالت جبلتی آن سرعت فهم و خصافت عقل

بدیده را داشت که بیشتر بخامیت طبیعت شباهت دارد
 تا بدهن زند و اگرچه همان جلالت ندارد اما تقریباً همیشه
 زیاده ظافر بنیل مدعا است چنانچه استخوان صدق آمیز
 او بکلی از آن قبیل بود که لجهت تکمیل تدابیر دور اندیشیده
 و کارهایی بر حبله اعمسوس لازم داشت *

